بيان معاني القرآن الكريم باللغة الليتوانية

Kilniojo Korano reikšmių paaiškinimas lietuvių kalba

Ruad vertimų centras

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

Kilniojo Korano reikšmių paaiškinimas lietuvių kalba

Ruad vertimų centras

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com

ح جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات، ١٤٤٥ هـ

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي

بيان معاني القرآن - ليتواني (بدون نص عربي). / جمعية خدمة

المحتوى الإسلامي - ط١.. - الرياض، ١٤٤٥ هـ

٥٠٤ ص ؛ .. سم

رقم الإيداع : ٢٤٦٠٥ / ١٤٤٥

ردمك : ٣-٢٣-٨٤٥٢-٦٠٣-٩٧٨

الطبعة الأولى

١٤٤٦ هـ

للتحقق من التحديثات

2024-07-23 - V1.0.8

للتواصل: info@quranenc.com

نحو توفير تفاسير وتراجم موثوقة لمعاني القرآن بلغات العالم

جمعية الربوة

المحتوى الإسلامي

Įžanga

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

Kas yra Kilnusis Koranas?

Kilnus Koranas yra Allaho, visų pasaulių Viešpaties ir Kūrėjo, žodžiai. Jis atskleidė tai paskutiniam Pranašui ir Pasiuntiniui Muchammedui (ramybė ir Allaho palaima jam), kad paaiškintų žmonijai jų sukūrimo tikslą, nukreiptų ją į tai, kas atneša jiems laimę šiame pasaulyje ir anapusyje. Ir kad išgelbėtų nuo amžino vargo po mirties. Tai galutinė atskleista dieviškoji knyga, patvirtinanti ankstesnes knygas ir pakeičianti jų įstatymus.

Kilnusis Koranas yra amžinas ženklas ir stebuklas bei Allaho Pasiuntinio Muchammedo (ramybė ir Allaho palaima jam) pranašystės įrodymas. Visagalis metė iššūkį žmonijai ir džinams sukurti panašią knygą ar bent vieną skyrių iš jos, bet jie to, aišku, nepadarė.

Jis nebuvo iškraipytas ar pakeistas nuo tada, kai buvo atskleistas daugiau nei prieš 1400 metų. Toks ir išliks arabų kalba, kuria buvo atskleistas, nes Visagalis Allahas pažadėjo saugoti jį iki laikų pabaigos.

Kilnusis Koranas yra pagrindinis islamo šaltinis ir konstitucija, reguliuojanti ir valdanti žmonių gyvenimą bet kurioje vietoje ir laiku. Tai ragina garbinti vien Visagalį Kūrėją ir parodo, ko žmonėms reikia, kad pažintų savo Viešpatį ir religiją, visatos kūrimo pradžią ir žmogaus kūrimo etapus. Koranas taip pat pasakoja apie praeities ir ateities dalykus, mums nematomus, ir apie ankstesnių pranašų (ramybė jiems) istorijas ir kaip Allahas juos palaikė ir sunaikino jų priešus. Jame taip pat pateikiami garbinimo ir bendravimo pagrindai, žmonės kviečiami būti kilnių manierų ir įspėjami apie

blogus įpročius bei pranešama, kad ateities tikslas bus arba rojus - tikinčiųjų buveinė, arba pragaro ugnis - nusikaltėlių ir netikinčiųjų buveinė.

Atsižvelgdami į šios Didžios Knygos, kurią Visagalis Allahas atskleidė arabų kalba ir įsakė ją perduoti visai žmonijai, svarbą, mums malonu, mielas skaitytojau, pateikti jos reikšmių vertimą jūsų kalba, kad būtų lengviau suprasti ir vykdyti įsakymą jį perduoti. Mūsų darbo grupė stengėsi suprasti Korano reikšmes ir jas išversti. Tačiau reikia tikrai pažymėti, kad ir koks vertimas būtų tikslus, jis vis tiek nesugebės perteikti didžiųjų prasmių, slypinčių stebuklingame Kilnaus Korano tekste, kuris pranoksta bet kokį žmogaus darbą. Jei kas nori sužinoti daugiau apie Korano pateiktus faktus, patariame išmokti arabų kalbą, kuria tai buvo atskleista.

Ramybė pasiuntiniams ir šlovė Allahui, visų pasaulių Viešpačiui.

Kilniojo Korano enciklopedija

www.quranenc.com

• Džiaugiamės gavę jūsų pasiūlymus ir pastabas dėl vertimo tobulinimo per pastabų langą, esantį šalia kiekvienos Kilniojo Korano enciklopedijos (www.quranenc.com) eilutės. Su mumis galite susisiekti šiuo el. paštu:

info@quranenc.com

Sūrų pavadinimai

Sūros Nr.	Sūros pavadinimas	Puslapis
1	Sūra Al-Fatiha	2
2	Sūra Al-Bakara	3
3	Sūra Al-Imran	42
4	Sūra An-Nisa	65
5	Sūra Al-Maida	88
6	Sūra Al-Anam	106
7	Sūra Al-Araf	126
8	Sūra Al-Anfal	148
9	Sūra At-Tauba	156
10	Sūra Jūnus	173
11	Sūra Hūd	185
12	Sūra Jūsuf	198
13	Sūra Ar-Rad	210
14	Sūra Ibrahim	216
15	Sūra Al-Hidžr	222
16	Sūra An-Nahl	229
17	Sūra Al-Isra	243
18	Sūra Al-Kahf	255
19	Sūra Marjam	266
20	Sūra Ta-Ha	275
21	Sūra Al-Anbija	286
22	Sūra Al-Hadž	296
23	Sūra Al-Muminūn	305
24	Sūra An-Nūr	314
25	Sūra Al-Furkan	323
26	Sūra Aš-Šuara	329
27	Sūra An-Naml	341
28	Sūra Al-Kasas	350
29	Sūra Al-Ankabūt	360
30	Sūra Ar-Rūm	368
31	Sūra Lukman	375
32	Sūra As-Sadžda	379
33	Sūra Al-Ahzab	382
34	Sūra Saba	391
35	Sūra Fatir	397
36	Sūra Ja-Syn	402
37	Sūra As-Saffat	408
38	Sūra Saad	417
39	Sūra Az-Zumar	424
40	Sūra Ghafir	432
41	Sūra Fussilat	441
42	Sūra Aš-Šūra	447
43	Sūra Az-Zukhruf	454
44	Sūra Ad-Dukhan	462
45	Sūra Al-Džasija	466
46	Sūra Al-Ahkaaf	470
47	Sūra Muhammad	474
48	Sūra Al-Fath	478
49	Sūra Al-Hudžuraat	482
50	Sūra Kaaf	484
51	Sūra Az-Zaarijaat	487
52	Sūra At-Tūr	491
53	Sūra An-Nadžm	494
54	Sūra Al-Kamar	498
55	Sūra Ar-Rahmaan	502
56	Sūra Al-Vaakia	507
57	Sūra Al-Hadid	512
58	Sūra Al-Mudžaadila	516
59	Sūra Al-Hašr	519
60	Sūra Al-Mumtahina	522
61	Sūra As-Saff	524
62	Sūra Al-Džumua	526
63	Sūra Al-Munaafikūn	528
64	Sūra At-Taghaabun	530
65	Sūra At-Talaak	532
66	Sūra At-Tahrim	534
67	Sūra Al-Mulk	536
68	Sūra Al-Kalam	539
69	Sūra Al-Haakka	542
70	Sūra Al-Maaridž	545
71	Sūra Nūh	547
72	Sūra Al-Džinn	549
73	Sūra Al-Muzzammil	551
74	Sūra Al-Muddassir	553
75	Sūra Al-Kijaamah	556
76	Sūra Al-Insaan	558
77	Sūra Al-Mursalaat	560
78	Sūra An-Naba	563
79	Sūra An-Naaziat	565
80	Sūra Abasa	568
81	Sūra At-Takvir	570
82	Sūra Al-Infitaar	572
83	Sūra Al-Mutaffiffin	573
84	Sūra Al-Inšikaak	575
85	Sūra Al-Burūdž	577
86	Sūra At-Taarik	579
87	Sūra Al-Alaa	580
88	Sūra Al-Ghaašija	581
89	Sūra Al-Fadžr	583
90	Sūra Al-Balad	585
91	Sūra Aš-Šams	587
92	Sūra Al-Lail	588
93	Sūra Ad-Duhaa	589
94	Sūra Aš-Šarh	590
95	Sūra At-Tin	591
96	Sūra Al-Alak	592
97	Sūra Al-Kadr	593
98	Sūra Al-Baijina	594
99	Sūra Az-Zalzala	595
100	Sūra Al-Aadijaat	596
101	Sūra Al- Kaaria	597
102	Sūra At-Takaasur	598
103	Sūra Al-Asr	599
104	Sūra Al-Humaza	600
105	Sūra Al-Fil	601
106	Sūra Al-Kuraiš	602
107	Sūra Al-Maaūn	603
108	Sūra Al-Kausar	604
109	Sūra Al-Kaafirūn	605
110	Sūra An-Nasr	606
111	Sūra Al-Masad	607
112	Sūra Al-Ikhlaas	608
113	Sūra Al-Falak	609
114	Sūra An-Naas	610

1 - Sūra Al-Fatiha[*]

1. Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

2. Visa šlovė ir dėkingumas - Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir visa, kas egzistuoja) Viešpačiui[1].

3. Maloningiausiajam, Gailestingiausiajam.

4. Atpildo Dienos (t. y. Prikėlimo dienos) Vieninteliam Valdytojui (ir Vieninteliam Teisėjui).

5. Tave (Vienintelį) mes garbiname ir Tavęs (Vienintelio) mes prašome pagalbos.

6. Vesk mus Tiesiu keliu.[2]

7. Keliu tų, kuriems Tu suteikei Savo Malonę[3], bet ne tų, kurie užsitraukė Tavo Pyktį (kaip judėjai), ir ne tų, kurie nuklydo (kaip krikščionys).

---

[*] Sūra Al-Fatiha (Atveriančioji).

[1] Žodis „Viešpats“: Korane vartojamas žodis Rab, tačiau jam lietuvių kalboje nėra vieno deramo atitikmens. Rab reiškia Vienintelį visos visatos Viešpatį, jos Kūrėją, Šeimininką, visų reikalų Tvarkytoją, Aprūpintoją, Valdytoją, Planuotoją, Palaikytoją, Globėją ir Saugumo Teikėją. Rab taip pat yra vienas iš Allaho vardų. Čia pavartotas žodis „Viešpats“ kaip artimiausias arabiško žodžio Rab atitikmuo. Visame šiame Tauriojo Korano prasmių vertime sutinkamas žodis „Viešpats“ iš tiesų reiškia žodį Rab ir turi būti suprantamas pastarojo reikšme.

[2] Vedimas yra dviejų rūšių:a) Taufik vedimas, kuris priklauso tik nuo pačio Allaho - tik Jis atveria žmonių širdis tiesai (atveda iš netikėjimo į tikėjimą, t. y. islamiškąjį monoteizmą).b) Iršad vedimas, vykstantis per Allaho Pasiuntinių ir dievobaimingųjų mokslininkų mokymus, skelbiančius tiesą, t. y. islamiškąjį monoteizmą.

[3] t. y. per Pranašus, Sidikūn (tuos Pranašo pasekėjus, kurie patys pirmieji juo patikėjo, tokie kaip Abu Bakr As-Sidik), kankinius ir teisinguosius, kaip Allahas sakė: „Ir kas paklūsta Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), tada jie bus kartu su tais, kuriems Allahas suteikė Savo Malonę - iš Pranašų, Sidikūn, kankinių ir teisingųjų (tarpo). Ir kokie puikūs šie kompanjonai!“ (Koranas, 4:69).

2 - Sūra Al-Bakara[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym. (Šios raidės - vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę.)

2. Ši Knyga (Koranas), dėl kurios nėra abejonės, - teisingas vedimas (tiems, kurie yra) Al-Mutakūn (dievobaimingi tikintieji islamiškuoju monoteizmu, visuomet bijantys Allaho (susilaikantys nuo skirtingų rūšių nuodėmių ir blogų veiksmų, kuriuos Jis uždraudė) ir labai mylintys Allahą (darantys visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis nurodė daryti)),

3. kurie tiki į Ghaib[1] ir atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat),[2] ir leidžia iš to, ką Mes jiems suteikėme [t. y. duoda Zakat[3], leidžia savo, savo tėvų, vaikų, žmonų ir t. t. naudai, ir taip pat duoda labdarą neturtingiesiems ir taip pat dėl Allaho atlieka Džihadą[4] ir pan.].

4. Ir kurie tiki tuo (Koranu ir Sunna), kas buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) ir tuo, kas buvo apreikšta iki tavęs [Tauratas (Tora) ir Indžylis (Evangelija) ir t. t.], ir užtikrintai tiki Pomirtiniu Gyvenimu (t. y. prikėlimu, atpildu už gerus ir blogus darbus, Rojumi ir Pragaru).

5. Jie - savo Viešpaties teisingame vedime ir jie - sėkmingieji.

6. Iš tiesų, tie, kurie netiki, jiems tas pats, ar tu (Muchammedai ﷺ) įspėji juos ar neįspėji jų, - jie netikės.

7. Allahas užantspaudavo jų širdis ir klausą (t. y. jie negali priimti Allaho

---

[*] Sūra Al-Bakara (Karvė).

[1] Al-Ghaib: tiesiogiai tai reiškia „nematomas daiktas“, tačiau šis žodis turi daug prasmių - tai tikėjimas Allahą, angelus, Knygas, Allaho pasiuntinius, Prikėlimo dieną ir Al-Kadar (Dieviškąjį Nulėmimą). Jo reikšmė taip pat apima tai, ką Allahas ir Jo Pasiuntinys ﷺ pranešė apie praeities, dabarties ir ateities dalykus, t. y. žinios apie dangų ir žemės sukūrimą, augmenijos ir gyvūnijos gyvenimą, žinios apie buvusias tautas bei apie Rojų ir Pragarą.

[2] Ikamat-as-Salat: salat (maldų) atlikimas.

[3] Zakat: nuo tam tikros nustatytos turto dalies, o taip pat ir nuo kiekvienos nuosavybės rūšies musulmonas turi kasmet mokėti zakat musulmonų bendruomenės neturtingųjų naudai. Zakat mokėjimas yra privalomas, nes tai vienas iš penkių islamo ramsčių. Zakat yra svarbi ekonominė priemonė, kuri užtikrina socialinį teisingumą ir suteikia musulmonų bendruomenei klestėjimą bei saugumą. (Žr. Sahih Al-Bukhari, t. 2, „Zakat knyga“, hadisas Nr. 24).

[4] Džihadas: reiškia stengimąsi arba pastangas. Pirmiausia, tai yra kiekvieno musulmono asmeninės pastangos kovojant su savo vidiniu aš, stengimasis skatinant tai, kas yra gera ir draudžiant tai, kas yra bloga. Antra, tai gali reikšti fizines pastangas.

Vedimo) ir ant jų žvilgsnių - uždangalas. Jiems bus didžiulė kančia.

8. Ir tarp žmonių yra tokių (veidmainių), kurie sako: „Mes tikime Allahą ir Paskutiniąją Dieną“, bet iš tiesų jie netiki.

9. Jie (mano) apgausiantys Allahą ir tuos, kurie tiki. Bet jie apgaudinėja tik patys save, ir (to) nesuvokia!

10. Jų širdyse - (abejonės ir veidmainiškumo) liga, ir padidino Allahas jų ligą. Jiems - skausminga kančia, už jų melagystes.

11. Kai jiems sakoma: „Nedarykite žemėje piktadarybių!”, jie sako: „Mes - tik taikdariai.“

12. Iš tiesų! Jie - tie, kurie daro piktadarybes, bet jie nesuvokia.

13. O kai jiems (veidmainiams) sakoma: „Tikėkite kaip žmonės (Muchammedo ﷺ pasekėjai - Al-Ansar ir Al-Muhadžirūn) patikėjo!”, jie sako: „Argi mes patikėsime kaip kvailiai patikėjo?“ Iš tiesų, kvailiai - jie, bet to nežino.

14. O kai jie sutinka tuos, kurie tiki, sako: „Mes tikime.“ Bet kai jie vieni su savo Šajatin (šėtonais - daugiadieviais, veidmainiais), sako: „Iš tikrųjų mes esame su jumis. Iš tiesų mes tik juokavome.“

15. Allahas išsijuokia iš jų, ir palieka juos aklai klaidžioti nuodėmėje.

16. Tai yra tie, kurie nusipirko klaidą už teisingą vedimą, todėl nepelninga buvo jų prekyba. Ir jie nebuvo teisingai vedami.

17. Jų pavyzdys yra kaip to, kuris užkūrė ugnį. Tada, kai ji apšvietė viską aplink jį, Allahas paėmė jų šviesą ir paliko juos tamsoje. (Taigi), jie negalėjo matyti.

18. Jie yra kurti, nebylūs ir akli. Todėl jie negrįžta (į Teisingą Kelią).

19. Arba kaip liūtis iš dangaus. Joje sutema, griaustinis ir žaibas. Jie spraudžia pirštus į ausis, tildydami perkūnijos trenksmą, bijodami mirties. Bet Allahas apima netikinčiuosius (t. y. Allahas surinks juos visus kartu).

20. Žaibas beveik atima jų regėjimą. Kai tik jis tvyksteli jiems, jie jame eina, o kai juos apgaubia tamsa, jie stovi nejudantys. Ir jei Allahas panorėtų, Jis galėtų atimti jų klausą ir jų regėjimą. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galintis.

21. Žmonės! Garbinkite savo Viešpatį (Allahą), Kuris sukūrė jus ir tuos, kurie buvo prieš jus, kad jūs taptumėte Al-Mutakūn (dievobaimingi - žr. ają 2:2).

22. Kuris padarė žemę jums poilsio vieta ir dangų - skliautu, ir nuleido lietų iš dangaus ir suteikė juo vaisius, aprūpindamas jus. Taigi nepriskirkite lygių Allahui (garbinime), žinodami (kad Jis Vienintelis turi tam teisę).

23. O jei jūs (arabų pagonys, judėjai ir krikščionys) abejojate dėl to, ką Mes atskleidėme (t. y. Koranu) Savo vergui (Muchammedui ﷺ), tai sukurkite panašią sūrą (Korano skyrių) ir kvieskite savo liudytojus (rėmėjus ir padėjėjus) be Allaho, jei esate teisūs.

24. Bet jei jūs to nepadarysite, o jūs niekada nesugebėsite to padaryti, tada bijokite Ugnies, kurios pakuros yra žmonės ir akmenys, paruošti netikintiesiems.

25. Ir praneškite gerą žinią tiems, kurie tiki ir daro gerus darbus, - jiems bus Sodai, po kuriais teka upės (Rojus). Kaskart, kai jiems bus duotas vaisius iš ten, jie sakys: „Tai mums buvo duota prieš tai.“ Jiems bus duoti panašūs dalykai (t. y. tokios pačios formos kaip žemėje, bet kitokio skonio), ir jie turės ten Azvadžun Mutahara[5] (tyrus partnerius arba žmonas) ir jie gyvens ten amžinai.

26. Iš tiesų, Allahas nesigėdija pateikti palyginimą, net apie uodą ar tą, kas pranoksta jį. Tie, kurie tiki, žino, kad tai - jų Tiesa iš jų Viešpaties, o tie, kurie netiki, sako: „Ką Allahas norėjo pasakyti šiuo palyginimu?“ Taip Jis paklaidina daugelį ir daugelį tokiu būdu Jis veda tiesiu keliu. Ir Jis paklaidina taip tik tuos, kurie yra Al-Fasikūn (maištaujantys, nepaklūstantys Allahui).

27. Tie, kurie pažeidžia Allaho Sutartį po jos patvirtinimo, ir nutraukia tai, ką Allahas nurodė sujungti (turint galvo

je Allaho tikėjimą - islamiškąjį monoteizmą, ir jo taisyklių taikymą žemėje, ir taip pat turint galvoje gerų santykių su pažįstamais ir giminėmis palaikymą), ir daro žemėje piktadarybes, jie - pralaimėtojai.

28. Kaip galite netikėti į Allahą, matant, kad buvote negyvi ir Jis suteikė

---

[5] neturinčios menstruacijų, išmatų, šlapimo.

jums gyvybę. Tada Jis suteiks jums mirtį, tada vėl prikels gyvenimui (Prikėlimo Dieną) ir tada pas Jį sugrįšite. (žr. ają 40:11)

29. Jis yra Tas, Kuris sukūrė jums visiems tai, kas yra žemėje. Tada Jis pakilo (istava) link dangaus ir padarė juos septyniais dangumis. Jis - apie viską Žinantis.

30. Ir (atminkite), kai jūsų Viešpats sakė angelams: „Iš tiesų, aš apgyvendinsiu (žmonijos) kartas po kartų žemėje.“ Jie tarė: „Ar Tu apgyvendinsi ten tuos, kurie darys piktadarybes ir lies kraują, kai mes garbiname Tave šlovindami ir dėkodami ir šventiname Tave.“ Jis (Allahas) tarė: „Aš žinau tai, ko jūs nežinote.“

31. Ir Jis išmokė Adamą (Adomą) visų dalykų vardus, tada Jis parodė juos angelams ir tarė: „Pasakykite Man jų vardus, jei jūs sakot teisybę.“

32. Jie (angelai) tarė: „Šlovė Tau, mes neturime žinių išskyrus tai, ko Tu mus išmokei. Iš tiesų, Tu - Visa Žinantis, Visa Išmanantis.“

33. Jis tarė: „Adamai (Adomai), pranešk jiems jų vardus!”. Ir kai jis pranešė jiems jų vardus, Jis tarė: „Argi Aš nesakiau jums, kad Aš žinau Ghaib (Nematomą) danguose ir žemėje ir Aš žinau, ką jūs atskleidžiate ir tai, ką jūs slepiate?“

34. Ir (atminkite), kai Mes tarėme angelams: „Pulkite kniūbsčiomis priešais Adamą (Adomą).“ Ir jie puolė kniūbsčiomis, išskyrus Iblisą (Šėtoną). Jis atsisakė ir parodė išdidumą, ir buvo vienas netikinčiųjų (nepakluses Allahui).

35. Ir Mes tarėme: „Adamai (Adomai), gyvenk tu ir tavo žmona Rojuje ir maitinkitės abu laisvai, mėgaudamiesi ir gėrėdamiesi, tuo, kas ten yra, ir kur tik panorėsite, bet nesiartinkite prie šio medžio, nes jūs abu tapsite Zalimūn (nusidėjėliais).“

36. Tada Šaitan (Šėtonas) privertė juos paslysti iš ten (Rojaus) ir išleisdamas juos iš buvimo vietos. Mes tarėme: „Nusileiskite jūs, visi, priešiški vieni kitiems. Žemėje bus buveinė jums ir laikinas malonumas.“

37. Tada Adamas (Adomas) gavo iš savo Viešpaties Žodžius[6]. Ir jo Viešpats

---

[6] Šie žodžiai paminėti Korane, 7:23: „Mūsų Viešpatie, mes nuskriaudėme save! Jei Tu mums neatleisi ir nesuteiksi mums Savo Gailestingumo, mes be abejonės būsime pralaimėtojais.“

atleido jam (priėmė jo atgailą). Iš tiesų, Jis - Tas, Kuris atleidžia (priima atgailą), Gailestingiausiasis.

38. Mes tarėme: „Nusileiskite visi jūs iš šios vietos (Rojaus). Ir kada bepasiektų jus Mano Vedimas, ir kas bepasektų Mano Vedimu, nebus jiems baimės ir jie nesielvartaus.

39. Bet tie, kurie netiki ir neigia Mūsų Ajat - jie yra Ugnies gyventojai. Jie gyvens ten amžinai.

40. Israelio (Izraelio) vaikai, prisiminkite Mano Malonę, kurią suteikiau jums ir vykdykite (savo įsipareigojimus) Mano Susitarimą (su jumis) tam, kad Aš vykdyčiau (Savo įsipareigojimus) jūsų susitarimą (su Manimi), ir nebijokite nieko, tik Manęs.

41. Ir tikėkite tuo, ką Aš atskleidžiau (t. y. šiuo Koranu), patvirtinančiu tai, kas yra su jumis [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)], ir nebūkite pirmieji tai neigę, ir neiškeiskite Mano ajatų [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] už mažą kainą (gaudami mažą vertę, pardavus Mano ajatus), ir bijokitės Manęs, tik Manęs Vienintelio.

42. Ir nemaišykite tiesos su neteisybe, ir neslėpkite tiesos [t. y. Muchammedas ﷺ yra Allaho Pasiuntinys ir jo savybės yra įrašytos jūsų Raštuose, Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)], žinodami (tiesą).

43. Ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duokite Zakat, ir lenkitės (arba nuolankiai pakluskite Allahui) kartu su Ar-Rakiun[7].

44. Ar jūs reikalaujate Al-Bir (dievobaimingumo ir teisingumo visame kame, paklūstant Allahui) iš žmonių ir pamirštate (praktikuoti tai) patys? Ir jūs recituojate Knygą [Tauratą (Torą)]! Argi jūs nesuvokiate?

45. Ir ieškokite pagalbos kantrybėje ir As-Salat (maldoje). Iš tiesų tai ypatingai sunku, išskyrus Al-Khašiūn [t. y. tikriesiems tikintiesiems Allahą - tiems, kurie paklūsta Allahui visiškai atsiduodami, visuomet bijodami Jo Bausmės ir tiki Jo Pažadu (Rojumi) ir Jo Perspėjimu (Pragaru)].

46. (Jie yra tie,) kurie yra užtikrinti, kad jie sutiks savo Viešpatį ir kad pas Jį jie sugrįš.

---

[7] Ar-Rakiun: tie, kurie lenkiasi ir nuolankiai paklūsta Allahui ir Muchammedui ﷺ kaip tai darė musulmonai, t. y. priima islamą (negarbina nieko kito, tik Allahą Vienintelį, ir daro gerą vien tik siekdami Allaho Patenkinimo).

47. Israelio (Izraelio) vaikai, atminkite Mano Malonę, kurią suteikiau jums, ir skyriau jums pirmenybę prieš Alamyn [(jūsų laikų) žmoniją ir džinus].

48. Ir bijokite (Teismo) Dienos, kai vienas žmogus nebus naudingas kitam, ir jo užtarimo prašymas nebus patenkintas, ir jo kompensacija nebus priimta, ir jiems nebus pagelbėta.

49. Ir (atminkite), kai Mes išgelbėjome jus nuo Firauno (Faraono) žmonių, kurie kėlė jums siaubingas kančias, žudė jūsų sūnus ir pasigailėdavo jūsų moterų, ir tame buvo didžiulis išbandymas, skirtas jūsų Viešpaties.

50. Ir (atminkite), kai Mes perskyrėme jūrą ir išgelbėjome jus ir paskandinome Firauno (Faraono) žmones, o jūs žiūrėjote (į juos, kai jūros vanduo juos uždengė).

51. Ir (atminkite), kai Mes paskyrėme Mūsai (Mozei) keturiasdešimt naktų ir (jam išėjus) jūs pasirinkote veršiuką (garbinimui), ir būdami Žalimūn (daugiadieviais ir nusidėjėliais).

52. Tada po to Mes atleidome jums, kad būtumėte dėkingi.

53. Ir (atminkite), kai Mes davėme Mūsai (Mozei) Knygą [Tauratą (Torą)] ir atskyrimą (gero nuo blogo), kad būtumėte vedami teisingai.

54. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) tarė savo žmonėms: „Mano žmonės, iš tiesų, jūs nuskriaudėte save, garbindami veršiuką. Tad kreipkitės atgailaudami į savo Kūrėją ir nužudykite savuosius (nekaltieji nužudykite nusidėjėlius iš savo tarpo), - tai bus geriau jūsų Kūrėjo akivaizdoje.“ Tada Jis priėmė jūsų atgailą. Iš tiesų, Jis - Tas, Kuris priima atgailą, Gailestingiausiasis.

55. Ir (atminkite), kai jūs sakėte: „Mūsa (Moze), mes niekada netikėsime tavimi, kol aiškiai nepamatysime Allaho.“ Bet apėmė jus žaibo blykstelėjimas, jums bežiūrint.

56. Tada Mes prikėlėme jus po jūsų mirties, kad galėtumėte būti dėkingi.

57. Ir Mes užstojome jums šviesą debesimis ir nuleidome jums Al-Mana ir putpeles, (sakydami): „Valgykite gerus, leistinus dalykus, kuriuos Mes suteikėme jums.“ (Bet jie maištavo). Ir jie nenuskriaudė Mūsų, bet nuskriaudė save.

58. Ir (atminkite), kai Mes sakėme: „Įženkite į šį miestą (Jeruzalę) ir valgykite gausiai ten su malonumu ir džiaugsmu kur tik panorėsite, ir įeikite pro

vartus kniūbsčiomis (arba nuolankiai nusilenkę) ir sakykite: „Atleiskite mums!“ Ir Mes atleisime jums jūsų nuodėmes ir padidinsime (atlygį) gera darantiesiems.“

59. Bet tie, kurie elgėsi neteisingai, pakeitė jiems pasakytą žodį kitu, tad Mes nusiuntėme jiems Ridžz (bausmę) iš dangaus už jų maištavimą prieš paklusnumą Allahui.

60. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) paprašė vandens savo žmonėms, Mes tarėme: „Suduok savo lazda į akmenį.“ Tada ištryško iš ten dvylika versmių. Kiekvienas žmogus (jų grupė) žinojo savo vandens vietą. „Valgykite ir gerkite tai, ką Allahas suteikė, ir nesielkite nedorai, darydami piktadarybes žemėje.“

61. Ir (atminkite), kai jūs sakėte: „Mūsa (Moze), mes negalime pakęsti vienos maisto rūšies. Tad melsk savo Viešpaties dėl mūsų mums suteikti tai, ką žemė augina, jos augalus, jos agurkus, jos Fūm (javus arba česnakus), jos lęšius ir jos svogūnus.“ Jis tarė: „Ar jūs iškeistumėte tai, kas yra geriau, į tai, kas yra prasčiau? Leiskitės į bet kurį miestą ir jūs rasite, ko norite!” Ir juos apėmė pažeminimas ir vargas, ir jie užsitraukė ant savęs Allaho Rūstybę. Tai įvyko todėl, kad jie netikėdavo Allaho Ajat ir neteisėtai žudė Pranašus. Taip buvo todėl, nes jie nepakluso ir nusidėdavo (savo nepaklusnumu Allahui, t. y. darydami nusikaltimus ir nuodėmes).

62. Iš tiesų, tie, kurie tiki, ir tie, kurie yra judėjai ir krikščionys, ir sabėjai,[8] kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną ir daro teisingus gerus darbus, turės atlygį pas savo Viešpatį, nebus jiems baimės, anei jie liūdės.

63. Ir (atminkite, Israelio (Izrealio) vaikai), kai Mes priėmėme jūsų pažadą ir iškėlėme virš jūsų Kalną (sakydami): „Tvirtai laikykitės to, ką Mes suteikėme jums (t. y. apreiškimo), ir atminkite tai, kas yra čia, kad taptumėte Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. ają 2:2).

64. Tada jūs nusigręžėte. Ir jei ne Allaho Malonė ir Gailestingumas jums, iš tiesų, jūs būtumėte buvę tarp pralaimėtojų.

65. Ir tikrai jūs žinojote iš savo tarpo tuos, kurie nusidėjo dėl Šabo (t. y. šeštadienio). Mes tarėme jiems: „Tapkite beždžionėmis, niekinamomis

---

[8] Buvusi tauta, gyvenusi Mūsal (Irake) ir sakiusi „La ilaha illallah“ (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), ir skaičiusi Az-Zabur (Sabėjų Psalmes).

ir atstumtomis.“

66. Taigi Mes padarėme šią bausmę kaip pavyzdį jiems patiems ir ateinančioms kartoms ir kaip pamoką tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. ają 2:2).

67. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) tarė savo žmonėms: „Iš tiesų, Allahas liepia jums paskersti karvę.“ Jie atsakė: „Ar tu juokiesi iš mūsų?“ Jis tarė: „Aš radau Allaho Prieglobstį nuo buvimo tarp Al-Džahilūn (neišmanėlių arba kvailių).“

68. Jie tarė: „Kreipkis į savo Viešpatį dėl mūsų, kad Jis paaiškintų mums, kokia ji yra!” Jis tarė: „Jis sako: „Iš tiesų, tai - karvė, nei per sena, nei per jauna, bet (yra) tarp šių dviejų savybių“, taigi, darykite, kas jums įsakyta.“

69. Jie tarė: „Kreipkis į savo Viešpatį dėl mūsų, kad Jis nurodytų jos spalvą.“ Jis tarė: „Jis sako: „Tai geltona karvė, šviesi savo spalva, patraukli visiems, kas ją matė.“

70. Jie tarė: „Kreipkis į savo Viešpatį dėl mūsų, kad paaiškintų, kokia ji yra. Iš tiesų, mums visos karvės vienodos. Ir tikrai, jei Allahas panorės, mes būsim pamokyti.“

71. Jis [Mūsa (Mozė)] tarė: „Jis sako: „Tai - karvė, nei naudojama arti žemę, nei drėkinti laukus, sveika.“ Jie tarė: „Dabar tu atėjai su tiesa.“ Taigi jie paskerdė ją, nors buvo arti to neįvykdymo.

72. Ir (atminkite), kai jūs nužudėte žmogų ir susiginčijote tarp savęs dėl šio nusikaltimo. Bet Allahas išaiškino tai, ką jūs slėpėte.

73. Taigi Mes sakėme: „Suduokite jam (mirusiam žmogui) šios (karvės) dalimi.“ Taip Allahas grąžina mirusius į gyvenimą ir parodo jums Savo Ajat, kad jūs suprastumėte.

74. Ir tada jūsų širdys buvo sukietintos ir tapo kaip akmenys arba net kietesnės. Ir iš tiesų, yra akmenų, iš kurių trykšta versmės, ir iš tiesų, yra iš jų (akmenų), kurie skyla pusiau, ir vanduo liejas iš jų, ir iš tiesų, yra iš jų (akmenų), kurie krenta žemyn iš baimės Allahui. Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.

75. Ar jūs (ištikimi tikintieji) geidžiate, kad jie patikėtų jūsų religija, nepaisant to, kad dalis jų (judėjų rabinai) girdėdavo Allaho Žodį [Tauratą (Torą)],

tada jie tyčia pakeisdavo tai, apie tai žinodami?

76. Ir kai jie (judėjai) sutinka tuos, kurie tiki (musulmonus), sako: „Mes tikime“, o kai jie susitinka vienas kitą nuošaliai, sako: „Ar jūs pasakysite jiems (musulmonams) tai, ką Allahas apreiškė jums [apie Pranašo Muchammedo ﷺ savybes, kurios parašytos Taurate (Toroje)], kad jie (musulmonai) galėtų ginčytis su jumis apie tai prieš jūsų Viešpatį?“ Argi jūs (judėjai) nesuvokiate?

77. Argi nežino jie, kad Allahas žino tai, ką jie slepia ir ką atskleidžia?

78. Ir tarp jų (judėjų) yra beraščių žmonių, kurie nežino Knygos. Jie pasikliauja apgaulingais troškimais ir jie tik spėlioja.

79. Tada vargas tiems, kurie rašo Knygą savo pačių rankomis ir tada sako: „Tai – iš Allaho.“, kad gautų už tai mažą kainą! Vargas jiems dėl to, ką jų rankos parašė, ir vargas jiems dėl to, ką jie už tai įgyja.

80. Ir jie (judėjai) sako: „Ugnis (t. y. Pragaro Ugnis Prikėlimo Dieną) nepalies mūsų, išskyrus kelias paskirtas dienas.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ jiems): „Argi jūs gavote pažadą iš Allaho - ir Allahas niekada nesulaužo Savo pažado - o gal jūs sakote apie Allahą tai, ko nežinote?“

81. Taip! Kas atlieka blogybes ir jų nuodėmės apsupo jį, jie yra Ugnies (t. y. Pragaro) gyventojai. Jie gyvens ten amžinai.

82. O tie, kurie tiki (Allaho Vienumu - islamiškuoju monoteizmu) ir daro teisingus gerus darbus, - jie yra Rojaus gyventojai. Jie gyvens ten amžinai. (žr. Aja 2:257)

83. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme Israelio (Izrealio) vaikų pasižadėjimą, (bylojantį): „Negarbinkite nieko, tik Allahą (Vienintelį), ir būkite paklusnūs bei geri tėvams ir giminėms, ir našlaičiams, ir Al-Masakin[9] (vargingiesiems), ir sakykite gerą žmonėms (t. y. reikalaukite teisingumo ir drauskite blogį, ir sakykite tiesą apie Muchammedą ﷺ], ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duokite Zakat.“ Tada jūs nusigręžėte, išskyrus kelis iš jūsų, būdami abejingais.

---

[9] Abu Hurairah (lai Allahas būna juo patenkintas) perdavė: Allaho Pasiuntinys ﷺ pasakė: „Al-Miskin (vargingasis) nėra tas, kuris sukinėjasi tarp žmonių ir prašo jų kąsnio. Al-Miskin (vargingasis) yra tas, kuris neturi pakankamai (pinigų), kad patenkintų savo poreikius, ir kurio padėtis nėra žinoma kitiems, kad jie galėtų suteikti jam kokią nors labdarą, ir tas, kuris neprašo žmonių išmaldos. (Žr. Sahih Al-Bukhari, t. 2, hadisas Nr. 557).

84. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme jūsų pasižadėjimą, (bylojantį): „Neliekite savo (žmonių) kraujo ir nevarykite savo pačių žmonių iš jų būstų. Tada, jūs (tai) patvirtinote ir (apie tai) jūs liudijate.

85. Ir po to, tai jūs, kurie žudote vienas kitą ir išvarote jūsiškių grupę iš jų namų, padedami (jų priešams) prieš juos nuodėmėje ir nusižengime. Ir jei atitenka jie jums kaip belaisviai, jūs išperkate juos, nors jų išvarymas jums buvo uždraustas. Ar jūs tikite dalimi Rašto, bet atmetate kitą? Taigi, koks atlygis tiems iš jūsų, kurie taip elgiasi, jei ne nemalonė šiame gyvenime, o Prikėlimo Dieną jie bus pasiųsti į pačią skausmingiausią kankynę. Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.

86. Tai yra tie, kurie nusipirko šį gyvenimą už Amžinybės kainą. Jų kančia nebus palengvinta ir jiems nebus pagelbėta.

87. Ir iš tiesų, Mes davėme Mūsai (Mozei) Knygą ir siuntėme po jo kitus (Pasiuntinius). Ir Mes davėme Isai (Jėzui), Marjamos (Marijos) sūnui, aiškius ženklus ir parėmėme jį Rūh-ul-Kudus [Džibrilį (Gabrielių)]. Kodėl gi kaskart, kai ateidavo pas jus Pasiuntinys su tuo, ko jūs netrokšdavote, jūs išpuikdavote? Kai kuriuos jūs atmesdavote, o kai kuriuos jūs nužudėte.

88. Ir jie sako: „Mūsų širdys apsiaustos (t. y. negirdi ir nesupranta Allaho Žodžio).“ Dar daugiau, Allahas prakeikė juos už jų netikėjimą. Ir toks mažas yra jų tikėjimas.

89. Ir kai atsidūrė pas juos (žydus) Knyga (šis Koranas) iš Allaho, patvirtinantis tai, kas yra su jais [Taurate (Toroje)], nors kadaise jie maldavo Allaho (Muchammedo ﷺ atėjimo) tam, kad laimėtų prieš netikinčiuosius, bet kai atėjo pas juos tai, ką jie atpažino, jie nepatikėjo tuo. Lai Allaho Prakeiksmas tenka netikintiesiems!

90. Kokia varginga kaina, už ką jie pardavė save - už netikėjimą tuo, ką Allahas apreiškė (Korane), pavydėdami, kad Allahas suteikia Savo Malonę tiems iš Savo vergų, kuriems Jis nori. Taigi jie užsitraukė rūstybę ant rūstybės, o netikintiesiems - gėdinga kančia.

91. Ir kai sakome jiems (judėjams): „Tikėkite tuo, ką Allahas apreiškė.“, jie sako: „Mes tikime tuo, kas buvo apreikšta mums.“ Ir jie netiki tuo, kas atėjo po to, nors tai yra tiesa, patvirtinanti tai, kas yra su jais (t. y. jų Šventraščius). Sakyk (Muchammedai ﷺ jiems): „Kodėl tuomet kadaise jūs žudėte Allaho Pranašus, jei buvote tikintieji?“

92. Ir iš tiesų Mūsa (Mozė) atėjo pas jus su aiškiais įrodymais, tačiau jūs garbinote veršiuką, kai jis išėjo, ir jūs buvote Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).

93. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme jūsų pasižadėjimą ir iškėlėme virš jūsų Kalną (sakydami): „Tvirtai laikykitės to, ką Mes jums suteikėme ir išgirskite (Mūsų Žodį).“ Jie sakė: „Mes girdime ir nepaklūstame.“ Ir jų širdys įniko į veršiuką (jo garbinimą) dėl jų netikėjimo. Sakyk: „Iš tiesų, pikta yra tai, ką įsako jums jūsų tikėjimas, jei jūs esate (tikri) tikintieji [Tauratą (Torą)].“

94. Sakyk (jiems): „Jei Amžinybės namai su Allahu yra iš tiesų išskirtinai jums, bet ne kitiems žmonėms, tada ilgėkitės mirties, jei jūs esate teisūs.“

95. Bet jie niekada jos nesiilgės dėl to, ką jų rankos pasiuntė prieš juos (t. y. to ką jie darė). Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius).

96. Ir iš tiesų, jūs pamatysite juos (judėjus) esant godžiausius iš žmonijos gyvenimui ir (netgi dar godesnius) nei tie, kurie priskiria Allahui partnerius (ir netiki Prikėlimą - t. y. pagonys ir stabmeldžiai). Kiekvienas iš jų trokšta, kad jam būtų suteiktas tūkstančio metų gyvenimas. Tačiau tokio gyvenimo suteikimas neišgelbės jų net truputį nuo (užsitarnautos) bausmės. Ir Allahas yra Visa Matantis tai, ką jie daro.

97. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas bebūtų Džibrilio (Gabrielio) priešas (lai miršta savo įtūžyje), nes iš tiesų, Allaho leidimu jis apreiškė jį (šį Koraną) į tavo širdį, patvirtinantį tai, kas atėjo iki jo [t. y. Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)], ir (duodantį) teisingą vedimą bei gerą žinią tikintiesiems.

98. „Kas bebūtų priešas Allahui, Jo angelams, Jo Pasiuntiniams, Džibriliui (Gabrieliui) ir Mikaylui (Mikaeliui), tada iš tiesų Allahas yra priešas netikintiesiems.“

99. Ir iš tiesų Mes atskleidėme jums akivaizdžius Ajat (šias Korano eilutes, smulkiai informuojančias apie judėjus ir jų slaptus norus ir t. t.), ir nepatikėjo jais tik Fasikūn (tie, kurie priešinasi Allaho įsakymui).

100. Argi nėra (tas atvejis), kad kaskart, kai jie sudaro sandorį, dalis jų tai atmeta? Ne! (Tiesa yra ta, jog) dauguma jų netiki.

101. Ir kai pas juos atėjo Pasiuntinys nuo Allaho (t. y. Muchammedas ﷺ),

patvirtinantis tai, kas buvo pas juos, dalis tų, kuriems buvo suteiktas Raštas, numetė Allaho Knygą sau už nugarų lyg jie būtų nežinoję!

102. Jie sekė tuo, ką Šajatin (šėtonai) paskelbė (klaidingai, per magiją) Suleimano (Saliamono) laikais. Suleimanas (Saliamonas) neišėjo iš tikėjimo, bet Šajatin (šėtonai) išėjo iš tikėjimo, mokydami žmones burtų ir tokių dalykų, kurie buvo nuleisti Babilone dviem angelam, Harūtui ir Marūtui. Bet nė vienas iš dviejų (angelų) nemokė nė vieno (tokių dalykų), nepranešęs: „Mes esame tik išbandymas, taigi nepalikite tikėjimo (mokydamiesi šių burtų iš mūsų).“ Ir iš šių (angelų) žmonės išmoko tai, kuo sukelia vyro ir jo žmonos skyrybas, pasėdami tarp jų neapykantą, bet tokiu būdu jie negalėtų niekam pakenkti, išskyrus Allaho leidimu. Ir jie išmoksta tai, kas kenkia jiems ir neduoda jiems naudos. Ir iš tiesų, jie žinojo, kad šito (burtų) pirkėjas neturės vietos Amžinybėje. Ir iš tiesų kaip nedora buvo tai, už ką jie pardavė patys save, jei jie būtų žinoję.

103. O jei jie būtų patikėję ir saugoję save nuo blogio ir vykdę savo pareigą Allahui, daug geresnis būtų atlyginimas iš jų Viešpaties, jei jie būtų žinoję!

104. O jūs, kurie tikite! Nesakykite (Pasiuntiniui ﷺ): „Raina“[10], bet sakykite: „Unzurna (duok mums suprasti)“ ir klausykitės (įdėmiai). O netikintiesiems - skausminga kančia.

105. Nei tie, kurie netikėjo iš Rašto žmonių (judėjai ir krikščionys), nei Al-Mušrikūn (stabmeldžiai, daugiadieviai, netikintieji Allaho Vienumu, pagonys ir t. t.) norėtų, kad jums būtų nuleista kas nors gero nuo jūsų Viešpaties. Bet Allahas pasirenka Savo Gailestingumui tą, ką Jis nori. Ir Allahas yra Didžio Dosnumo Savininkas.

106. Kurią tik eilutę (apreiškimą) Mes panaikiname arba priverčiame užmiršti, Mes suteikiame geresnę arba panašią į ją. Argi nežinote, kad Allahas gali viską?

107. Argi nežinojote, kad Allahui priklauso dangų ir žemės valdžia? Ir be Allaho jūs neturite nei jokio vali (globėjo ar sergėtojo), nei jokio padėjėjo.

108. Ar jūs norite prašyti savo Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ) kaip buvo

---

[10] Raina: arabų kalboje reiškia: „Būk atsargus, išklausyk mus ir mes klausomės tavęs“, o hebrajų kalboje tai reiškia įžeidimą. Judėjai sakydavo tai Pranašui ﷺ turėdami blogus ketinimus. (Žr. ają 4:46).

paprašytas Mūsa (Mozė) prieš tai (t. y. parodyk mums aiškiai mūsų Viešpatį)? Ir tas, kuris iškeičia Tikėjimą į netikėjimą, iš tiesų, nuklydo nuo Tiesaus Kelio.

109. Daugelis Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) norėtų, kad jie galėtų jus grąžinti į netikėjimą po to, kai jūs patikėjote, iš jų pačių pavydo, netgi po to, kai tiesa (jog Muchammedas ﷺ yra Allaho Pasiuntinys) tapo jiems akivaizdi. Bet atleiskite ir dovanokite (jiems), iki Allahas duos Savo Įsakymą. Iš tiesų, Allahas gali viską.[11]

110. Ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duokite Zakat, ir kad ir kokį gerą (Allaho mėgstamą darbą) jūs atliksite, rasite jį (t. y. atlygį) pas Allahą. Be abejonės, Allahas yra Matantis tai, ką jūs darote.

111. Ir jie sako: „Niekas neįžengs į Rojų, nebent jis bus judėjas arba krikščionis.“ Tai tėra troškimai. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pateikite savo įrodymus, jei esate teisūs.“

112. Taip! Tas, kuris nulenkia savo veidą priešais Allahą (t. y. seka Allaho tikėjimu - islamiškuoju monoteizmu) ir yra Muhsin[12], - jo atlygis pas jo Viešpatį (Allahą). Tokiam nebus baimės, anei jis liūdės.

113. Judėjai sako, kad krikščionys niekuo nesivadovauja (t. y. yra neteisingo tikėjimo), ir krikščionys sako, kad judėjai niekuo nesivadovauja (t. y. yra neteisingo tikėjimo), nors jie visi recituoja Raštą. Panašius į jų žodžius sakė ir tie (pagonys), kurie neišmano. Allahas spręs tarp tų, kurie nesutaria Prikėlimo Dieną.

114. Ir kas yra neteisesni, nei tie, kurie uždraudė Allaho Vardo garbinimą ir dažną minėjimą (t. y. maldas, maldavimus ir t. t.) Allaho mečetėse ir siekia sunaikinti? Nederėjo tokiems įžengti į jas (Allaho mečetes), išskyrus iš baimės. Jiems - nemalonė šiame gyvenime ir jie patirs didžiulę kančią Amžinybėje.

115. Ir Allahui priklauso rytai ir vakarai, taigi kur besigręšite, ten - Allaho Veidas (ir Jis yra Aukštai, virš Savo Sosto). Be abejo, Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.

---

[11] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos 9:29.

[12] Muhsin - geradaris, kuris atlieka gerus darbus visiškai vien tik dėl Allaho, nesistengdamas tik gerai pasirodyti ar užsitarnauti šlovę ar garbę ir t. t., ir daro tai pagal Allaho Pasiuntinio Muchammedo ﷺ Sunną.

116. Ir jie (judėjai, krikščionys ir pagonys) sako: „Allahas turi sūnų (vaikus arba palikuonis). Šlovė Jam (Išaukštintas Jis virš visko, ką Jam priskiria). Ne, Jam priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje, ir visi paklusniai pasiduoda Jam (garbinime).

117. (Jis yra) Dangų ir žemės Kūrėjas. Kai Jis nusprendžia dėl ko nors, Jis tepasako: „Būk!" - ir jis yra.

118. O tie, kurie neišmano, sako: „Kodėl Allahas nekalba su mumis (akis į akį) arba kodėl mums nepasirodo ženklas?" Taip sakė žmonės iki jų, panašios reikšmės žodžius. Jų širdys vienodos. Mes tikrai paruošėme aiškius ženklus žmonėms, kurie tvirtai tiki.

119. Iš tiesų, Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) su tiesa (islamu), geros žinios nešėją (tiems, kurie tiki tuo, ką tu atnešei, kad jie įžengs į Rojų) ir perspėjėją (tiems, kurie netiki tuo, ką tų atnešei, kad jie pateks į Pragaro Ugnį).[13] Ir tu nebūsi klausinėjamas apie liepsnojančios Ugnies gyventojus.

120. Niekada nei judėjai, nei krikščionys nebus patenkinti tavimi (Muchammedai ﷺ), kol tu nepaseksi jų tikėjimu. Sakyk: „Iš tiesų, Allaho Teisingas Vedimas (t. y. islamiškasis monoteizmas) - tai (vienintelis) Teisingas Vedimas." Ir jei tu (Muchammedai ﷺ), sektum jų (judėjų ir krikščionių) norais po to, ką gavai iš Žinojimo (t. y. Koraną), neturėtum prieš Allahą nei jokio vali (globėjo ar sergėtojo), nei jokio padėjėjo.

121. Tie (iš Bani Israyl, kurie priima islamą), kuriems Mes davėme Knygą [Tauratą (Torą)] [arba tie (Muchammedo ﷺ kompanjonai), kuriems Mes davėme Knygą (Koraną)], recituoja ją (t. y. paklūsta jos nurodymams ir seka jos mokymais) taip, kaip ji turi būti recituojama (t. y. sekama), jie - tie, kurie tuo tiki. O kas netiki juo (Koranu), jie yra tie, kurie yra pralaimėtojai.

122. Israelio (Izraelio) vaikai, atminkite Mano Malonę, kurią suteikiau jums ir tai, jog skyriau jums pirmenybę prieš Alamyn [(jūsų laikų) žmoniją ir džinus].

123. Ir bijokite (Teismo) Dienos, kai nė vienas žmogus nebus naudingas kitam, ir kompensacija nebus priimta iš jo, ir užtarimas nebus jam

---

[13] Žr. 3:85 išnašą.

naudingas, ir jiems nebus pagelbėta.

124. Ir (atminkite), kai Ibrahimo (Abraomo) Viešpats [t. y. Allahas] išbandė jį (tam tikrais) Įsakymais, kuriuos jis įvykdė. Jis (Allahas) tarė (jam): „Iš tiesų, Aš ketinu paskirti tave Imam (vedliu) žmonijai (kad jie sektų tavimi).“ [Ibrahimas] paklausė: „Ir iš mano palikuonių tarpo (paskirti vedliais)?“ (Allahas) tarė: „Mano Pažadas (dėl Pranašavimo) neapima Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių).“

125. Ir (atminkite), kai Mes padarėme Namą (Kaabą Mekkoje) lankoma vieta žmonijai ir saugia vieta. Ir naudokite jūs (žmonės) Ibrahimo (Abraomo) Makam (vietą) [arba akmenį ant kurio Ibrahimas (Abraomas) stovėjo, kai jis statė Kaabą] maldos vieta. Ir Mes įsakėme Ibrahimui (Abraomui) ir Ismailui (Izmaeliui) apvalyti Mano Namą (Kaabą Mekkoje) tiems, kurie suka ratus (Tavaf)[14] aplink ją, arba pasilieka (Itikaf)[15], arba lenkiasi, arba puola kniūbsčiomis (maldos metu).

126. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) sakė: „Mano Viešpatie, padaryk šį miestą (Mekką) saugia vieta ir suteik jos gyventojams vaisių, tiems iš jų, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną.“ Jis (Allahas) atsakė: „O tiems, kurie netiki, Aš paliksiu jį pasitenkinime kuriam laikui, paskui Aš priversiu jį kankintis Ugnyje ir iš tiesų blogiausias tai tikslas!”

127. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) ir (jo sūnus) Ismailis (Izmaelis) kėlė Namo (Kaabos Mekkoje) pamatus, (sakydami): „Mūsų Viešpatie, priimk (šį tarnavimą) iš mūsų. Iš tiesų, Tu esi Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

128. „Mūsų Viešpatie, padaryk mus paklusniais Tau ir (padaryk mūsiškius) iš mūsų tautos paklusniais Tau, ir parodyk mums mūsų Manasik (piligriminės kelionės - Hadžo ir Umros - ritualus). Iš tiesų, Tu esi Priimantis Atgailą, Gailestingiausiasis.

129. „Mūsų Viešpatie, atsiųsk jiems Pasiuntinį iš jų pačių tarpo (ir tikrai Allahas atsakė į jų maldavimą, atsiųsdamas Muchammedą ﷺ), kuris recituos jiems Tavo Eilutes ir mokys juos Knygos (šio Korano) ir Al-

---

[14] Tavaf - garbinimo forma, susidedanti iš ėjimo aplink Kaabą.

[15] Itikaf - atsiskyrimas tam tikram laiko tarpui, kurio metu atsiduodama tiktai Allaho garbinimui ir liekama nuošalyje nuo žemiškų dalykų.

Hikma (visiško islamo įstatymų ir teisės išmanymo, išminties arba Pranašavimo), ir apvalys juos. Iš tiesų, Tu esi Visagalis, Visa Išmanantis.“

130. Ir kas nusigręžia nuo Ibrahimo (Abraomo) tikėjimo (t. y. islamiškojo monoteizmo), jei ne tas, kuris apkvailina save patį? Tikrai, Mes išrinkome jį šiame gyvenime ir, iš tiesų, Amžinybėje jis bus tarp teisingųjų.

131. Kai jo Viešpats tarė jam: „Paklusk (t. y. būk musulmonu)!” Jis atsakė: „Aš paklusau (kaip musulmonas) Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui.“

132. Irtai(paklusimąAllahui)įsakėsavosūnumsIbrahimas(Abraomas) ir Jakūbas (Jokūbas), (sakydami): „Mano sūnūs, Allahas parinko jums (tikrąjį) tikėjimą, taigi nemirkite niekaip kitaip, tik islamo tikėjime (kaip musulmonai - islamiškajame monoteizme).“

133. Arba buvote jūs liudytojai, kai mirtis pasiekė Jakūbą (Jokūbą)? Kai jis sakė savo sūnums: „Ką jūs garbinsite po manęs?“ Jie atsakė: „Mes garbinsime tavo Ilah (Dievą - Allahą), mūsų tėvų - Ibrahimo (Abraomo), Ismailio (Izmaelio), Ishako (Izaoko) Ilah (Dievą), Vieną Ilah (Dievą) ir Jam mes paklusime (islame).“

134. Tai buvo bendruomenė, kuri išnyko. Jie gaus atlyginimą už tai, ką jie įgijo, o jūs - už tai, ką jūs įgijote. Ir jūs nebūsite klausinėjami apie tai, ką jie darė.

135. Ir jie sako: „Būkite judėjai arba krikščionys, tada jūs būsite teisingai vedami.“ Sakyk (jiems Muchammedai ﷺ): „Ne, (mes sekame) tik Ibrahimo (Abraomo) tikėjimu, Hanifa [islamiškuoju monoteizmu, t. y. nieko kito, tik Allaho (Vienintelio) garbinimas] ir nebuvo jis iš Al-Mušrikūn (tų, kurie garbino kitus šalia Allaho - žr. aja 2:105).“

136. Sakykite (musulmonai): „Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums apreikšta, ir tuo, kas buvo apreikšta Ibrahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbui) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonims], ir tuo, kas buvo suteikta Mūsai ((Mozei) ir Isai (Jėzui), ir tuo, kas buvo suteikta Pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame nė vieno iš jų ir Jam mes paklusome (islame).“

137. Taigi jei jie tiki taip, kaip tikite jūs, tada jie yra teisingai vedami. Bet jei jie nusigręžia, tada jie tėra tik (tiesos) priešingybėje. Taigi Allahas

padės jums prieš juos. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

138. [Mūsų Sibgha (tikėjimas) yra] Allaho Sibgha (tikėjimas) ir kuris Sibgha (tikėjimas) gali būti geresnis nei Allaho? Ir mes esame Jo garbintojai.

139. Sakyk (Muchammedai ﷺ judėjams ir krikščionims): „Ar jūs ginčijatės su mumis apie Allahą, kai Jis yra mūsų Viešpats ir jūsų Viešpats? Ir mums bus atlyginta už mūsų darbus ir jums - už jūsų darbus. Ir mes esame nuoširdūs Jam [garbinimu ir paklusnumu (t. y. mes garbiname Jį Vienintelį ir nieko kito ir mes paklūstame Jo Įsakymams)].“

140. Arba jūs sakote, kad Ibrahimas (Abraomas), Ismailis (Izmaelis), Ishakas (Izaokas), Jakūbas (Jokūbas) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonys] buvo judėjai arba krikščionys? Sakyk: „Jūs geriau žinote ar Allahas (žino geriau, kad jie visi buvo musulmonai)? Ir kas yra labiau neteisus nei tas, kuris slepia liudijimą [t. y. tikėti Pranašu Muchammedu ﷺ, kai jis ateis, kaip įrašyta jų Knygose (žr. aja 7:157)], iš Allaho? Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.“

141. Tai buvo bendruomenė, kuri išnyko. Jie gaus atlyginimą už tai, ką jie įgijo, o jūs - už tai, ką jūs įgijote. Ir jūs nebūsite klausinėjami apie tai, ką jie darė.

142. Kvailiai iš žmonių tarpo (pagonys, veidmainiai ir judėjai) sakys: „Kas nusuko juos (musulmonus) nuo jų Kiblos [maldos krypties (į Jeruzalės pusę)], į kurią jie gręždavosi maldoje?“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahui priklauso rytai ir vakarai. Jis išveda į Teisingą Kelią tuos, kuriuos nori.“

143. Taigi Mes padarėme jus [tikrus musulmonus - teisingai tikinčius islamiškuoju monoteizmu, teisingus Pranašo Muchammedo ﷺ ir jo Sunnos (teisinių papročių) pasekėjus] teisinga (ir geriausia) tauta tam, kad jūs būtumėte liudytojai žmonijai, o Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) būtų liudytojas jums. Ir Mes padarėme Kiblą (maldos kryptį į Jeruzalės pusę), į kurią jūs gręždavotės, tam, kad atskirtume tuos, kurie sekė Pasiuntiniu (Muchammedu ﷺ), nuo tų, kurie nusisuks (t. y. nepaklus Pasiuntiniui). Iš tiesų tai buvo sunku, išskyrus tiems, kuriuos Allahas vedė teisingai. Ir Allahas niekada neleis jums prarasti tikėjimo (t. y. tų maldų, kurios buvo atliktos į Jeruzalės pusę). Iš tiesų, Allahas yra pilnas Geranoriškumo, Gailestingiausiasis žmonijai.

144. Iš tiesų, Mes matėme, kaip gręžei savo (Muchammedai ﷺ) veidą į dangų. Be abejo, Mes atgręšime jus į Kiblą (maldos kryptį), kuri jums patiks. Taigi, gręžkite savo veidus į Al-Masdžid-Al-Haram pusę (Mekkoje). Ir kur jūs bebūtumėte, gręžkite savo veidus (maldoje) į tą pusę. Neabejotinai žmonės, kuriems buvo duotas Raštas (t. y. judėjai ir krikščionys) gerai tai žino, kad (jūsų gręžimasis į Kaabos pusę Mekkoje) yra Jų Viešpaties tiesa. Ir Allahas nėra nežinantis to, ką jie daro.

145. Ir net jei jūs pateiktumėte Rašto žmonėms (judėjams ir krikščionims) visus Ajat, jie nesektų jūsų Kibla (maldos kryptimi), ir jūs neseksite jų Kibla (maldos kryptimi). Ir jie neseks vienas kito Kibla (maldos kryptimi). Iš tiesų, jei jūs seksite jų pageidavimais po to, kai gavote žinojimą (iš Allaho), tada iš tikrųjų jūs būsite iš Zalimūn (daugiadievių, nusidėjėlių).

146. Tie, kuriems Mes davėme Raštą (judėjai ir krikščionys) atpažįsta jį (Muchammedą ﷺ arba Kaabą Mekkoje) kaip jie atpažįsta savo sūnus. Bet iš tiesų, dalis jų slepia tiesą, ją žinodami [t. y. Muchammedo ﷺ savybes, kurios yra aprašytos Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)].

147. (Tai yra) tiesa iš jūsų Viešpaties. Taigi nebūkite iš tų, kurie abejoja.

148. Kiekvienai tautai yra kryptis, į kurią jie gręžiasi (savo maldose). Taigi skubėkite link to, kas yra gera. Kad ir kur bebūtumėte, Allahas surinks jus kartu (Prikėlimo Dieną). Iš tiesų, Allahas turi galią viskam.

149. Ir kur tik imatės (maldų), gręžkite savo veidus į Al-Masdžid-Al-Haram pusę (Mekkoje). Tai tikrai yra tiesa iš jūsų Viešpaties. Ir Allahas nėra nežinantis to, ką jūs darote.

150. Ir kur tik imatės (maldų), gręžkite savo veidus į Al-Masdžid-Al-Haram pusę (Mekkoje), ir kur tik jūs esate, gręžkite savo veidus link jos (kai meldžiatės), kad žmonės neturėtų prieš jus jokių įrodymų, išskyrus tuos, kurie yra nusidėjėliai. Taigi nebijokite jų, bet bijokite Manęs! Ir tam, kad Aš užbaigčiau Savo Malones jums, ir tam, kad jūs būtumėte teisingai vedami.

151. Kaip Mes siuntėme jums Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) iš jūsų tarpo (kad užbaigčiau Savo Malones jums), recituojantį jums Mūsų Eilutes (Koraną) ir apvalantį jus, ir mokantį jus Knygos (Korano) ir Hikma (t. y. Sunnos, islamo nurodymų ir fikh - teisės), ir mokantį jus to, ko jūs nežinojote.

152. Taigi, prisiminkite Mane (melsdamiesi, šlovindami), Aš prisiminsiu jus. Ir būkite dėkingi Man (už Mano nesuskaičiuojamas Malones jums) ir nebūkite Man nedėkingi.

153. O jūs, kurie tikite! Ieškokite pagalbos kantrybėje ir As-Salat (maldoje). Iš tiesų, Allahas yra su As-Sabirūn (kantriaisiais).

154. Ir nesakykite apie tuos, kurie yra nužudyti vardan Allaho: „Jie - mirę.“ Ne, jie gyvi, bet jūs to nesuvokiate.

155. Ir be abejo, Mes išbandysime jus kuo nors iš baimės, alkio, turto praradimo, gyvo ir vaisių, bet duosime gerą žinią As-Sabirūn (kantriesiems).

156. Kurie patirdami nelaimę sako: „Iš tiesų, Allahui mes priklausome ir iš tiesų, pas Jį mes sugrįšime.“

157. Jie yra tie, kuriems yra (duotas) Salavat (t. y. kurie yra palaiminti ir kuriems bus atleista) iš jų Viešpaties, ir (jie yra tie, kurie) patiria Jo Gailestingumą, ir jie yra tie, kurie yra teisingai vedami.

158. Iš tiesų, As-Safa ir Al-Marva (dvi kalvos Mekkoje) yra Allaho Ženklai. Taigi tam, kuris atlieka Hadžą arba Umrą (piligriminę kelionę) į Namą (Kaabą Mekkoje), nėra nuodėmės jam atlikti ėjimą (Tavaf) tarp jų (As-Safa ir Al-Marva). Ir tas, kas daro gera savo noru, - iš tiesų, Allahas Visa Suprantantis, Visa Žinantis.

159. Iš tiesų, tie, kurie slepia aiškius įrodymus, įkalčius ir teisingą vedimą, po to, kai Mes padarėme tai akivaizdžiu Knygos žmonėms, jie yra prakeikti Allaho ir prakeikti tų, kurie prakeikia.

160. Išskyrus tuos, kurie gailisi ir daro gerus darbus, ir atvirai pripažįsta (tiesą, kurią jie nuslėpė). Šie! Aš priimsiu jų atgailą. Ir Aš esu Tas, Kuris priima atgailą, Gailestingiausiasis.

161. Iš tiesų, tie, kurie netiki ir miršta būdami netikinčiaisiais, jiems Prakeiksmas Allaho ir angelų, ir žmonijos.

162. Jie gyvens ten (prakeikime, Pragare), nei jų bausmė bus palengvinta, nei jiems bus leista atsikvėpti.

163. Ir jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas - Allahas), La ilaha illa Huva (nėra nieko, kas turėtų teisę būti garbinamas, tik Jis vienas), Maloningiausiasis, Gailestingiausiasis.

164. Iš tiesų, dangų ir žemės sukūrime, bei nakties ir dienos kaitoje, ir laivuose, kurie skrodžia jūra su tuo, kas teikia naudą žmonijai, ir vandenyje (lietuje), kurį Allahas nuleidžia iš dangaus ir tuo atgaivina žemę po jos mirties, ir visų rūšių būtybių, kurias Jis ten paskleidė, judėjime (gyvenime), ir vėjų bei debesų, kurie laikomi tarp dangaus ir žemės, krypties pakeitime, tikrai yra Ajat suvokiantiems žmonėms.

165. Ir tarp žmonių yra keli, kurie priskiria (garbinimui) kitus šalia Allaho kaip priešininkus (Allahui). Jie myli juos kaip jie turėtų mylėti Allahą. Bet tie, kurie tiki, myli Allahą labiau (nei ką nors kitą). Jei tik tie, kurie elgiasi blogai, galėtų suvokti, (jog) matydami jų bausmę, (jie bus tikri), kad visa galia priklauso Allahui ir kad Allahas yra Rūstus bausdamas.

166. Kai tie, kuriuos sekė, išsižadės (sakys esantys nekalti dėl) tų, kurie (jais) sekė, ir jie pamatys kančias, tada visi jų ryšiai bus nutraukti.

167. Ir tie, kurie (paklaidinti) sekėjai, sakys: „Jei tik mes turėtume dar vieną galimybę grįžti (į žemiškąjį gyvenimą), mes išsižadėtume (sakytume esantys nekalti dėl) jų, kaip jie išsižadėjo (sakė esantys nekalti dėl) mūsų.“ Taigi Allahas parodys jiems jų darbus kaip apgailestavimą jiems. Ir jie niekada neištrūks iš Ugnies.

168. Žmonės, valgykite iš to, kas yra leistina ir gera žemėje, ir nesekite Šaitan (Šėtono) pėdomis. Iš tiesų, jis yra jums aiškus priešas.

169. Jis [Šaitan (Šėtonas)] įsako jums tik tai, kas yra bloga ir Fahša (nuodėminga), ir tai, kad sakytumėte jūs prieš Allahą tai, ko jūs nežinote.

170. Kai jiems sakoma: „Sekite tuo, ką Allahas nuleido.“ Jie sako: „Ne, mes seksime tuo, ką mūsų tėvai sekė.“ (Argi jie taip darytų!), net jei jų tėvai nieko nesuvokė ir nebuvo teisingai vedami?

171. Ir pavyzdys tų, kurie netiki, yra kaip tas, kuris rėkia tai (avių bandai), kuri nieko negirdi, tik šauksmus ir verksmus. (Jie yra) kurti, nebylūs ir akli. Taigi jie nesuvokia.

172. O jūs, kurie tikite (Allaho Vienumu - islamiškuoju monoteizmu), valgykite iš leistinų dalykų tai, ką Mes jums suteikėme, ir būkite dėkingi Allahui, jei iš tiesų Jis yra Tas, Kurį jus garbinate.

173. Jis uždraudė jums tik Maita (negyvus gyvūnus) ir kraują, ir kiaulės mėsą, ir tai, kas paskersta kaip auka kitų nei Allaho vardan (arba buvo paskersta

stabams, neminint Allaho Vardo skerdimo metu). Tačiau, jei kas nors yra priverstas, esant būtinam reikalui, nenorint tyčia nepaklusti ar peržengti nustatytas ribas, - tada nėra jam nuodėmės. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

174. Iš tiesų, tie, kurie slepia iš Knygos tai, ką Allahas nuleido, ir už tai įgyja mažą naudą (žemiškuosius dalykus), jie nieko nededa į savo pilvus, išskyrus ugnį. Allahas nekalbės jiems Prikėlimo Dieną, nei ištyrins juos, ir jiems bus skausminga kančia.

175. Tai yra tie, kurie nusipirko nuodėmę už Teisingo Vedimo kainą, ir kančią už Atleidimo kainą. Taigi, kokie jie drąsūs (atlikdami blogus darbus, kurie įstums juos) į Ugnį.

176. Taip yra todėl, kad Allahas nuleido Knygą (Koraną) tiesoje. Ir iš tiesų, tie, kurie ginčijosi dėl Knygos, yra toli, priešpriešoje.

177. Al-Bir (dievobaimingumas, teisingumas ir visi paklusnūs Allahui veiksmai ir t. t.) nėra tai, kad jūs gręžiate veidus į rytus ir (arba) į vakarus (maldose). Tačiau Al-Bir yra (savybė) to, kuris tiki Allahą, Paskutiniąją Dieną, angelus, Knygas, Pranašus ir dalina savo turtą, nepaisydamas meilės jam, giminėms, našlaičiams ir Al-Masakin (vargingiesiems), ir keliautojams, ir tiems, kurie prašo, ir vergų išlaisvinimui. (Pamaldus yra tas, kuris) atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat, ir tas, kuris ištęsi savo pažadą, jį davęs, ir tas, kuris yra kantrus dideliam skurde ir negalavime (ligoje) ir kovos metu (per mūšius). Tokie yra tiesos žmonės ir jie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. aja 2:2).

178. O jūs, kurie tikite! Al-Kisas (lygiateisiškumo bausmės įstatymas) yra nurodytas jums žmogžudystės atveju: laisvasis už laisvąjį, vergas už vergą, moteris už moterį. Bet jei žudikui atleidžia nužudytojo brolis (arba giminės ir t. t.) už kraujo pinigus, tada tvirtai ir sąžiningai to laikytis ir sąžiningai sumokėti kraujo pinigus paveldėtojams. Tai - palengvinimas ir gailestingumas iš jūsų Viešpaties. Ir po to, tas, kuris peržengs nustatytas ribas (t. y. paėmęs kraujo pinigus nužudys žudiką), tai jam (bus paskirta) skausminga kančia.

179. Al-Kisas (lygiateisiškumo bausmės įstatyme) yra gyvybė (jos išgelbėjimas) jums, suvokiantys žmonės, tam, kad taptumėte jūs Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais - žr. aja 2:2).

180. Nurodyta jums, jog mirčiai pasiekus kurį iš jūsų, jei jis palieka turto, kad jis paliktų testamentą tėvams ir artimiausiems giminaičiams, protingai paskirstęs. (Tai yra) Al-Mutakūn (dievobaimingųjų - žr. aja 2:2) pareiga.

181. Tada, jei kas pakeičia paliktą testamentą jį išgirdęs, - nuodėmė bus tiems, kurie, pakeičia. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

182. Tačiau, jei jis baiminasi testamento palikėjo kokio nors neteisingo poelgio arba skriaudos, ir dėl to sudaro taiką tarp suinteresuotų šalių, nebus nuodėmės jam. Be abejo, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

183. O jūs, kurie tikite! As-Saum (pasninko)[16] laikymasis yra nurodytas jums, kaip jis buvo nurodytas tiems, iki jūsų, tam, kad galėtumėte tapti Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais - žr. 2:2)

184. [Saum (pasninkavimo) laikymasis yra] nustatytą dienų skaičių. Tačiau jei kuris iš jūsų serga arba yra kelionėje, - tas pats skaičius (turėtų būti kompensuotas) iš kitų dienų. O tie, kurie gali pasninkauti apsunkintai (pavyzdžiui, seni žmonės), jie turi (pasirinkimą - pasninkauti arba) pamaitinti Miskin (vargingąjį) (už kiekvieną dieną). Tačiau bet kuriam, darančiam gera savo noru, - jam bus geriau. Ir pasninkavimas - geriau tau, jei tik žinotum.[17]

185. Ramadano mėnuo, kuriame buvo apreikštas Koranas, teisingas vedimas žmonijai ir aiškūs įrodymai vedimui ir kriterijus (tarp teisingo ir klaidingo). Taigi, kuris iš jūsų mato (pusmėnulį pirmąją naktį) menėsį (Ramadano, t. y. yra savo namuose), turi laikytis Saum (pasninko) tą mėnesį, o kuris serga arba yra kelionėje, - tas pats skaičius [dienų, kuriomis jis nesilaikė Saum (pasninko) turi būti kompensuojamas] iš kitų dienų. Allahas nori jums palengvinimo ir Jis nenori jūsų apsunkinti. (Jis nori, kad jūs) išpildytumėte tą patį skaičių (dienų) ir tada jūs turite aukštinti Allahą [t. y. sakyti Takbir (Allahu Akbar - Allahas yra Didis)] dėl to, kad jus išvedė į tiesų kelią tam, kad jūs būtumėte Jam dėkingi.

---

[16] As-Saum reiškia pasninką, t. y. susilaikymą nuo valgymo, gėrimo, lytinių santykių ir t. t. nuo Fadžr (ankstaus ryto, aušros) maldos pradžios iki saulėlydžio.

[17] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos toliau esančia aja 2:185, su keleta išimčių, t. y. dėl labai senų žmonių, nėštumo ir t. t.

186. Ir kai Mano vergai klausia (Muchammedai ﷺ) apie Mane, tada (atsakyk jiems). Aš iš tiesų esu arti (Savo Žinojimu). Aš atsakau į prašančiojo kreipimąsi, kai jis šaukiasi Manęs (be jokių tarpininkų). Taigi lai jie paklūsta Man ir tiki Mane, tam, kad jie būtų vedami teisingai.

187. Leistina jums turėti intymius santykius su savo žmonomis As-Saum (pasninko) naktį. Jos yra Libas [t. y. kūno apdangalas arba priedanga arba Sakan (t. y. jūs mėgaujatės gyvenimu su jomis - kaip sakoma ajoje 7:189)] jums ir jūs esate tas pats joms. Allahas žino, kad jūs apgaudinėdavote save, taigi Jis atsigręžė į jus (priėmė jūsų atgailą) ir atleido jums. Taigi dabar turėkite intymius santykius su jomis ir siekite to, ką Allahas nulėmė jums (palikuonių), ir valgykite bei gerkite iki baltą aušros giją (šviesą) galėsite atskirti nuo juodosios gijos (nakties tamsos). Tada tęskite savo Saum (pasninką) iki sutemos. Ir neturėkite intymių santykių su jomis (savo žmonomis), būdami Itikaf (t. y. atsiriboję nuo žemiškųjų reikalų maldoms) mečetėse. Yra Allaho (nustatytos) ribos, taigi nesiartinkite prie jų. Taip Allahas padaro aiškiais Savo Ajat žmonijai tam, kad jie taptų Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais - žr. aja 2:2).

188. Ir nevalgykite vienas kito turto neteisėtai (neleistinais būdais, pavyzdžiui, vogdami, grobdami, apgaudinėdami ir t. t.), anei duokite kyšius valdovams (teisėjams, prieš dėstydami savo reikalą), kad tyčia nuodėmingai nesurytumėte kitų turto dalį.

189. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie mėnulio fazes. Sakyk: „Tai ženklai, skirti pažymėti nustatytus laiko tarpus, žmonėms ir piligriminei kelionei. Al-Bir (dievobaimingumas, teisingumas) nėra tai, kad jūs įžengtumėte į namus iš galo.[18] Tačiau Al-Bir (yra savybė tų), kurie bijo Allaho. Taigi ženkite į namus pro tinkamas duris ir bijokite Allaho tam, kad būtumėte sėkmingi.

190. Ir kaukitės vardan Allaho su tais, kurie kaunasi su jumis, bet neperženkite ribų. Iš tiesų, Allahas nemėgsta nusidėjėlių. [Tai pirmoji apreikšta eilutė, susijusi su Džihadu, bet ji buvo papildyta kita eilute 9:36].

191. Ir žudykite juos ten, kur tik su jais susidursite (kovoje), ir priverskite juos palikti vietą, kurią jie privertė jus palikti - tai yra Mekka. Ir Al-

---

[18] Arabų pagonys turėjo prietaringą paprotį iš piligriminės kelionės grįžtant namo žengti į namus pro galines, bet ne priekines, duris.

Fitna[19], kuri sustabdo tikinčiuosius nuo garbinimo, verčia grįžti prie netikėjimo ir nedėkingumo, yra blogiau nei žudymas. Ir nekovokite su jais Al-Masdžid-Al-Haram (Mekkos draustinyje), nebent jie (pirmieji) kovoja su jumis. Bet jei jie puola jus, tada žudykite juos. Toks yra atpildas netikintiesiems.

192. Tačiau jei jie liaunasi, tada Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

193. Ir kovokite su jais tol, kol daugiau nebelieka Fitnah (netikėjimo ir kitų šalia Allaho garbinimo) ir (visas ir visų rūšių) garbinimas yra tik Allahui (Vieninteliam)[20]. Tačiau jei jie liaunasi, tada nustokite su jais kovoti. Negali būti jokios agresijos, išskyrus prieš Az-Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius, kurie slegia ir neleidžia žmonėms eiti Allaho keliu).

194. Draudimų mėnuo yra dėl draudimų mėnesio, ir dėl draudžiamų dalykų yra Lygiateisiškumo teisė (Kisas). Taigi, jei kas peržengia draudimus priešais jus, jūs taip pat perženkite draudimus prieš jį. Ir bijokite Allaho, ir žinokite, kad Allahas yra su Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais - žr. ają 2:2).

195. Ir leiskite vardan Allaho (t. y. visų rūšių Džihadas) ir nepulkite į susinaikinimą (nenaudodami savo turto vardan Allaho), ir darykite gerą. Iš tiesų, Allahas myli Al-Muhsinūn[21] (gera darančius).

196. Ir tinkamai atlikite (t. y. visus ritualus pagal Pranašo Muchammedo ﷺ mokymą) Hadžą ir Umrą (t. y. piligriminę kelionę į Mekką) vardan Allaho. Tačiau jei jums sutrukdoma (pabaigti juos), aukokite Hadi (gyvulį, t. y. avį, karvę arba kupranugarį) tokį, kokį išgalite, ir neskuskite savo galvų iki Hadi pasiekia aukojimo vietą. O jei kuris jūsų serga arba turi galvos odos negalavimų (dėl ko reikia skusti galvą), jis turi sumokėti Fidja (išpirką) - arba laikytis Saum (pasninko) (tris dienas), arba duoti Sadaka (labdarą - pamaitinti šešis varginguosius), arba paaukoti (vieną avį). O taikos metu, kas atliko Umrą Hadžo mėnesiais prieš (atlikdamas)

---

[19] Al-Fitna: daugiadievystė, nebetikėjimas po to, kai buvo patikėta Allahą, arba priespauda, arba išbandymai, arba didžiulės nelaimės arba bėdos.

[20] Žr. 8:39 išnašą..

[21] Žr. 2:112.

Hadžą (t. y. Hadž-at-Tamatu ir Al-Kiran), jis turi paskersti Hadi tokį, kokį išgali, bet jei jis neišgali to, jis turi laikytis Saum (pasninko) tris dienas Hadžo metu ir septynias dienas po grįžimo (į savo namus), iš viso dešimt dienų. Tai tam, kurio šeimos nėra Al-Masdžid-Al-Haram (t. y. ne Mekkos gyventojui). Ir stipriai bijokite Allaho ir žinokite, kad Allahas Rūstus bausdamas[22].

197. Hadžas (piligriminė kelionė) yra gerai žinomais mėnesiais (t. y. islamiškojo kalendoriaus dešimtąjį, vienuoliktąjį ir pirmosiomis dešimt dvyliktojo mėnesio dienomis). Taigi kas ketina atlikti Hadžą[23] tuo metu (pereidamas į Ihram būseną), neturėtų turėti intymių santykių (su savo žmona), nei daryti nuodėmių, nei ginčytis Hadžo metu. Ir visa, ką gero darote, (būkite tikri), Allahas žino. Ir pasiimkite atsargų (su savimi) kelionei, bet geriausias aprūpinimas yra At-Takva (dievobaimingumas, teisingumas). Taigi bijokite Manęs, suvokiantys žmonės!

198. Nėra nuodėmės jums, jei jūs siekiate savo Viešpaties Dosnumo (prekiaudami piligriminės kelionės metu). Tada, kai jūs paliekate Arafatą[24], prisiminkite Allahą (garsiai sakydami Jo Šlovinimą) Mašar-il-Haram (vietoje)[25]. Ir prisiminkite Jį (maldaudami Allaho viso gėrio), nes Jis išvedė jus į tiesą, ir iš tiesų, prieš tai jūs buvote iš paklydusiųjų.

199. Tada išvykite iš vietovės, iš kurios visi žmonės išvyksta, ir prašykite Allaho Jo Atleidimo. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

200. O kai pabaigsite savo Manasik[26], prisiminkite Allahą taip, kaip jūs

---

[22] Islamo priėmimas panaikina visas buvusias nuodėmes, kaip ir persikėlimas (vardan Allaho) bei Hadžas (piligriminė kelionė į Mekką).

[23] Kas sakoma apie Hadž At-Tamatu, Hadž Al-Kiran ir Hadž Al-Ifrad? Kas neatsivedė Hadi su savimi, jis turėtų pabaigti Hadž Ihram būseną ir laikyti tai Umra (ir tada pereiti į kitą Ihram būseną Hadžui iš Mekkos ir t. t.). Yra trys būdai atlikti Hadž: a) Hadž At-Tamatu: tai reiškia, kad jūs neturite Hadi su savimi ir jūs pereinate į Ihram būseną pirmiausia atlikdami tik Umrą, o po Umros jūs pabaigiate savo Ihram ir pereinate į kitą Ihram - Hadžui iš Mekkos, tačiau jūs turite paskersti Hadi.b) Hadž Al-Kiran: tai reiškia, kad jūs turite turėti Hadi su savimi ir turite atlikti Umrą, o tada Hadžą su ta pačia Ihram būsena.c) Hadž Al-Ifrad: tai reiškia,kad turite pereiti į Ihram būseną su intencija atlikti tik Hadžą, o Umros - neatlikti.

[24] Arafat: gerai žinoma vietovė netoli Mekkos, kur piligrimai turi praleisti 9-ąją Zul-Hidža mėnesio dieną.

[25] Al-Mašar Al-Haram, t. y. Muzdalifa: gerai žinoma vietovė netoli Mekkos, kur piligrimai turi stabtelėti ir praleisti visą, arba didžiąją dalį, 10-ios Zul-Hidža mėnesio nakties.

[26] Manasik, t. y. Ihram, Tavaf aplink Kaabą bei As-Safa ir Al-Marva, pasilikimas Arafate, Muzdalifoje ir Minoje, Džamarat Rami (apmėtymas akmenimis nurodytų stulpų Minoje), Hadi (gyvulio) skerdimas.

prisimenate savo protėvius arba dar gilesniu prisiminimu. Bet iš žmonių yra keletas, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, suteik mums (Savo Dosnumą) šiame gyvenime!“. Ir tokiems nėra vietos Amžinybėje.

201. Ir iš jų yra keletas, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, suteik mums šiame gyvenime tai, kas yra gera, ir Amžinybėje tai, kas yra gera, ir apsaugok mus nuo Ugnies kančios!“

202. Jiems ten bus paskirta (Rojaus) dalis už tai, ką jie įgijo. Ir Allahas yra Greitas atpilde.

203. Ir prisiminkite Allahą nustatytomis Dienomis[27]. Tačiau nėra nuodėmės tam, kuris skuba išvykti per dvi dienas, ir nėra nuodėmės tam, kuris pasilieka, jei jo tikslas - daryti gera ir paklusti Allahui (bijoti Jo). Ir žinokite, kad jūs tikrai būsite surinkti pas Jį.

204. Ir iš žmonių yra tas, kurio kalba gali būti maloni tau (Muchammedai ﷺ) šiame žemiškajame gyvenime, ir jis šaukiasi Allaho paliudyti tai, kas yra jo širdyje, tačiau jis yra labiausiai vaidingas iš priešininkų.

205. O kai jis nusigręžia (nuo tavęs, Muchammedai ﷺ), tai jo pastangos šioje žemėje - daryti piktadarybes ir naikinti pasėlius ir galvijus. O Allahas nemėgsta piktadarybių.

206. Ir kai jam sakoma: „Bijokis Allaho“, išdidumas skatina jį (dar) nusižengti. Taigi, užteks jam Pragaro ir, iš tiesų, tai blogiausia iš poilsio vietų!

207. Ir iš žmonių yra tas, kuris parduotų save, siekdamas Allaho Patenkinimo. Ir Allahas yra kupinas Geranoriškumo (Savo) vergams.

208. O jūs, kurie tikite! Priimkite islamą visiškai (paklusdami visiems islamo tikėjimo taisyklėms ir nurodymams) ir nesekite Šaitan (Šėtono) pėdomis. Tikrai! Jis jums yra akivaizdus priešas.

209. Tada, jei jūs svyruojate po to, kai aiškūs ženklai (Pranašas Muchammedas ﷺ ir šis Koranas bei islamas) atėjo pas jus, žinokite, kad Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.

210. Ar jie laukia, kad Allahas ateitų pas juos debesų ir angelų šešėlyje?

---

[27] Tai trys dienos, kuriomis pasiliekama Minoje Hadžo metu - 11-oji, 12-oji ir 13-oji Zul-Hidža mėnesio dienos, daug kartų kartojant Allahu Akbar (Allahas yra Didis), taip pat skerdžiant Hadi (gyvulius) ir atliekant Džamarat Rami ritualą.

(Tada) šis reikalas jau būtų nuspręstas. Ir pas Allahą grįžta visi reikalai (sprendimui).

211. Paklauskite Israilio (Izrealio) vaikų, kiek aiškių Ajat Mes jiems suteikėme. Ir jei kas pakeičia Allaho Malonę po to, kai ji atėjo pas jį (pavyzdžiui, išsižada Allaho tikėjimo (islamo) ir priima Kufr (netikėjimą)], tada Allahas yra Rūstus bausdamas.

212. Išpuoštas yra šio pasaulio gyvenimas tiems, kurie netiki, ir jie šaiposi iš tų, kurie tiki. Tačiau tie, kurie paklūsta Allaho Įsakymams ir laikosi atokiai nuo to, ką Jis uždraudė, bus virš jų Prikėlimo Dieną. Ir Allahas suteikia (Savo Dosnumą, Palaimą, Malones, Pagerbimą Prikėlimo Dieną) tiems, kuriems Jis nori, neribotai.

213. Žmonija buvo viena bendruomenė ir Allahas siuntė Pranašus su geromis žiniomis ir perspėjimais, ir su jais Jis apreiškė Raštą tiesoje, kad spręstų tarp žmonių, kame jie nesutarė. Ir tie, kuriems buvo suteiktas (Raštas), nesutarė dėl jo, kai aiškūs įrodymai atėjo pas juos, tik dėl neapykantos vienas kitam. Tada Allahas Savo Leidimu išvedė į teisingą kelią jų nesutarimuose tuos, kurie tikėjo tiesa tame, kame jie nesutarė. Ir Allahas išveda į Tiesų Kelią tuos, kuriuos nori.

214. Ar galvojate, kad jūs pateksite į Rojų be tokių (išbandymų), kokius patyrė buvę iki jūsų? Jie buvo kamuojami didelio skurdo ir negalavimų, ir buvo taip priblokšti, kad net Pasiuntinys ir tie, kurie tikėjo su juo, sakė: „Kada (ateis) Allaho Pagalba?“ Taip, be abejo, Allaho Pagalba yra arti!

215. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ), ką jie turėtų leisti (turtą labdarai)? Sakyk: „Kad ir ką jūs gero leidžiate, tai turi būti tėvams ir giminėms, ir našlaičiams, ir Al-Masakin (vargingiesiems), ir keliautojams, ir kokius gerus darbus jūs darote, tikrai, Allahas žino tai gerai.

216. Džihadas (kova vardan Allaho) yra įsakytas jums (musulmonai) nors jūs to nemėgstate. O gali būti, kad jums nepatinka kažkas, kas yra jums gerai, ir patinka kažkas, kas jums yra blogai. Allahas žino, o jūs - nežinote.

217. Jie klausia tavęs dėl kovojimo Draudimų Mėnesiais. Sakyk: „Kovojimas jų metu yra didis (nusižengimas), bet didesnis (nusižengimas) Allahui yra kliudyti žmonijai sekti Allaho keliu, netikėti Juo, kliudyti pasiekti Al-Masdžid-Al-Haram (Mekkoje), ir išvaryti jos gyventojus, ir Al-Fitna yra blogiau nei žudymas.“ Ir jie niekada nesiliaus kovoję su

jumis, kol jie išves jus iš jūsų tikėjimo (islamiškojo monoteizmo), jei tik galės. Ir jei kas iš jūsų palieka savo tikėjimą ir miršta kaip netikintysis, tada jo darbai bus prarasti šiame gyvenime ir Amžinybėje, ir jie bus Ugnies gyventojai. Jie gyvens ten amžinai.

218. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo, ir tie, kurie persikėlė (dėl Allaho tikėjimo) ir stipriai stengėsi Allaho Kelyje, visi šie tikisi Allaho Gailestingumo. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

219. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie alkoholinius gėrimus ir lošimus. Sakyk: „Tame yra didelė nuodėmė ir (šiek tiek) naudos žmonėms, tačiau jų nuodėmė yra didesnė nei jų nauda.“ Ir jie klausia tavęs, ką jie turėtų leisti (labdarai). Sakyk: „Tai, kas viršija jūsų poreikius.“ Tuo Allahas išaiškina jums Savo Įsakymus tam, kad jūs susimąstytumėte[28].“

220. Šiame žemiškajame gyvenime ir Amžinybėje. Ir jie klausia tavęs dėl našlaičių. Sakyk: „Geriausia yra elgtis sąžiningai su jų turtu. Ir jei jūs sumaišote savo reikalus su jų, - tada jie yra jūsų broliai. Ir Allahas atskiria tą, kuris kėsinasi (pasisavinti jų turtą) nuo to, kuris nori gero (apsaugoti jų turtą). Ir jei Allahas panorėtų, Jis galėtų pastatyti jus į keblią padėtį. Iš tiesų, Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.“

221. Ir neveskite Al-Mušrikat (stabmeldžių ir t. t.) iki tol, kol jos patiki (garbina Vienintelį Allahą). Ir iš tiesų, tikinti vergė yra geriau nei (laisva) Mušrika (stabmeldė), net jei ji jums patinka. Ir neduokite (savo dukrų) santuokai su Al-Mušrikūn[29] iki tol, kol jie patiki (Vienintelį Allahą) ir iš tiesų, tikintis vergas yra geriau nei (laisvas) Mušrik (stabmeldys), net jei jis jums patinka. Jie (Al-Mušrikūn) kviečia jus į Ugnį, bet Allahas kviečia (jus) į Rojų ir Atleidimą Savo Leidimu, ir padaro Savo Ajat aiškius žmonijai, kad jie galėtų prisiminti.

222. Jie klausia tavęs apie menstruacijas. Sakyk: „Tai yra Adha (žalinga sutuoktiniui turėti intymius santykius su savo žmona, kol ji kraujuoja), taigi neturėkite intymių santykių su moterimis jų mėnesinių laiku tol, kol jos apsivalys (baigsis menstruacijos ir jos išsimaudys). O kai jos apsivalys, tada eikite į jas, kaip Allahas nurodė jums (įeiti į jas bet

---

[28] Šios eilutės nuostatos dėl alkoholinių gėrimų ir lošimų buvo panaikintos eilute 5:90.

[29] Al-Mušrikūn: daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintieji Allaho Vienumą bei Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ .

kokiu būdu kol tai yra pro jų vaginą). Iš tiesų, Allahas myli tuos, kurie atsigręžia į Jį atgailaudami, ir myli tuos, kurie apsivalo (išsimaudydami ir nusiprausdami savo intymias vietas bei kūnus maldoms).

223. Jūsų žmonos yra jums ariama žemė (jos gimdo jums vaikus, kaip žemė duoda derlių), taigi eikite į savo žemę[30] kada ir kaip jūs norite, ir prieš tai pasiųskite (gerus darbus arba prašykite Allaho suteikti jums dievobaimingus palikuonis) sau. Ir bijokite Allaho bei žinokite, kad jūs sutiksite Jį (Amžinybėje), ir (Muchammedai ﷺ) pranešk geras žinias tikintiesiems.

224. Ir nenaudokite Allaho (Vardo) savo priesaikose kaip pasiteisinimo daryti gerą ir elgtis dievobaimingai, ir sutaikyti žmones. Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis (t. y. neprisiekinėkite per dažnai, o jei pasižadėjote padaryti kažką gero - tada duokite išpirką už priesaiką ir padarykite gerą).[31]

225. Allahas nekvies jūsų atsiskaityti už tai, kas buvo netyčia jūsų priesaikose. Tačiau jis kvies jus atsiskaityti už tai, ko troško jūsų širdys. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausiasis.

226. Tie, kurie prisiekia neturėti lytinių santykių su savo žmonomis, turi išlaukti keturis mėnesius, tada jei jie sugrįžta (pakeičia savo ketinimą per tą laiką), iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

227. Ir jei jie nusprendžia skirtis, tada Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

228. O išsiskyrusi moteris turi laukti tris menstruacijų laikotarpius. Ir neleistina joms nuslėpti tai, ką Allahas sukūrė jų gimdose, jei jos tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Ir jų sutuoktiniai turi didesnę teisę susigrąžinti jas tuo laikotarpiu, jei jie siekia susitaikymo. Ir jos (moterys) turi teises (į išlaikymą) panašias į jų (sutuoktinių teises į paklusnumą ir pagarbą) pagal pripažintas normas, bet vyrai turi aukštesnį (pareigų mastą) joms. Ir Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.

229. Skyrybos yra (atšaukiamos) dukart. Po to - arba tu išlaikai ją priimtinomis sąlygomis arba geranoriškai ją paleidi. Ir neleistina jums (vyrai) atsiimti

---

[30] Turėkite lytinius santykius su savo žmonomis bet kokiu būdu, kol tai yra vagina, bet ne išangė.

[31] Žr. 5:89 išnašą.

(iš savo žmonų) jokio savo Mahr (sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanotų pinigų), kurį jūs davėte joms, išskyrus jei abi pusės bijo, kad nesugebės laikytis Allaho nustatytų ribų (pavyzdžiui, elgtis vienas su kitu sąžiningai). Taigi, jei jūs baiminatės, kad nesugebėsite laikytis Allaho nustatytų ribų, tada nė vienam iš jų nėra nuodėmės, jei ji grąžina (Mahr ar dalį jo) už savo Al-Khul (skyrybas)[32]. Tokios yra Allaho nustatytos ribos, taigi neperženkite jų. Ir kas peržengia Allaho nustatytas ribas, tada tokie yra Zalimūn (nusidėjėliai).

230. Ir jei jis išsiskyrė su ja (trečiąjį kartą), tada ji yra neleistina jam iki tol, kol ji susituokia su kitu sutuoktiniu. Tada, jei kitas sutuoktinis išsiskiria su ja, nėra jiems abiem nuodėmės vėl susijungti, jei jie jaučia, kad gali laikytis Allaho nustatytų ribų. Tokios yra Allaho nustatytos ribos, kurias Jis padarė paprastas žmonėms, turintiems žinių.

231. Ir kai jūs išsiskyrėte su žmonomis ir jos pabaigė joms nustatytą laikotarpį, arba susigrąžinkite jas priimtinomis sąlygomis arba paleiskite jas priimtinomis sąlygomis. Bet nesigrąžinkite jų tam, kad pakenktumėte joms, ir tas, kuris taip daro, - jis pakenkė pats sau. Ir nelaikykite Allaho Eilučių (Įstatymų) juokais, bet prisiminkite Allaho Malones jums (t. y. islamą) ir tai, ką Jis atskleidė jums iš Knygos (t. y. Koraną) ir Al-Hikma (Pranašo Sunną - teisinius papročius - islamiškąją jurisprudenciją), kuriais Jis moko jus. Ir bijokite Allaho ir žinokite, kad Allahas yra Žinantis apie viską.

232. Ir kai jūs išsiskyrėte su žmonomis ir jos pabaigė joms nustatytą laikotarpį, nekliudykite joms susituokti su jų (buvusiais) vyrais, jei tie abipusiškai sutaria priimtinomis sąlygomis. Šitas (pamokymas) yra perspėjimas tam iš jūsų, kuris tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Tai teisingiau ir tyriau jums. Allahas žino, o jūs nežinote.

233. Motinos turi žindyti savo vaikus dvejus pilnus metus. (Tai yra) tiems (tėvams), kurie nori išpildyti žindymo terminą, bet vaiko tėvas turės prisiimti motinos maisto ir aprangos išlaidas priimtinomis sąlygomis. Niekas nebus apkrautas didesne našta nei jis gali pakelti. Su nė viena motina nebus elgiamasi neteisingai dėl jos vaiko, nei su tėvu - dėl jo vaiko. Ir (tėvo) palikuonims privalu tas pats (kas buvo privalu tėvui). Jei

---

[32] Al-Khul reiškia žmonos atsiskyrimą nuo savo sutuoktinio, suteikiant jam tam tikrą kompensaciją.

jie abu nusprendžia dėl atjunkymo, bendrai sutarę ir tinkamai pasitarę, nėra nuodėmės jiems. O jei jūs nusprendžiate dėl žindyvės jūsų vaikams, nėra nuodėmės jums, jei jūs sumokate (motinai) tai, ką jūs sutarėte (duoti jai) pagal normas. Ir bijokite Allaho ir žinokite, kad Allahas yra Matantis tai, ką jūs darote.

234. O tie iš jūsų, kurie miršta ir palieka po savęs žmonas, jos turi išlaukti keturis mėnesius ir dešimt dienų. Tada, kai jos pabaigė savo terminą, nėra nuodėmės jums (globėjams), jei jos perleidžia save teisingu ir garbingu būdu (t. y. jos gali susituokti). Ir Allahas yra Geriausiai Informuotas apie tai, ką jūs darote.

235. Ir nėra nuodėmės jums, jei jūs užsimenate apie santuoką arba paslepiate tai savyje, Allahas žino, kad jūs prisiminsite jas. Tačiau nesudarinėkite sutarties dėl pažado su jomis slaptai, kalbėkite tik garbingai.[33] Ir neišbaikite santuokos iki tol, kol pasibaigia nustatytas terminas. Ir žinokite, kad Allahas žino, kas yra jūsų mintyse, taigi bijokite Jo. Ir žinokite, kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausiasis.

236. Nėra nuodėmės jums, jei jūs išsiskiriate su moterimis, jų dar nepalietę (neturėję su jomis lytinių santykių), anei paskyrę joms jų Mahr (sutuoktinio nuotakai dovanotų pinigų). Tačiau duokite joms (tinkamą dovaną). Turtingasis pagal savo išgales, o neturtingas - pagal savo išgales. Dovana tinkamo kiekio yra pareiga gera darantiesiems.

237. Ir jei jūs išsiskiriate su jomis iki jas palietę (turėję lytinių santykių su jomis) ir paskyrę joms Mahr (kraičio), tada sumokėkite pusę to (Mahr), nebent jos (moterys) sutinka to atsisakyti arba jis (sutuoktinis), kurio rankose yra santuokos saitai, sutinka atsisakyti (ir duoti jai pilnai paskirtą Mahr). Tiek (Mahr gavimo) atsisakymas, tiek (pilno Mahr) davimas yra arčiau At-Takva (dievobaimingumo, teisingumo). Ir nepamirškite būti dosnūs vienas kitam. Iš tiesų, Allahas yra Matantis tai, ką jūs darote.

238. Griežtai saugokite (penkias privalomas) As-Salavat (maldas), ypatingai viduriniąją Salat (geriausią maldą - ‘Asr)[34].

239. Ir jei jūs bijote (priešo), atlikite Salat (maldą) eidami pėsčiomis arba

---

[33] Pavyzdžiui, galima pasakyti jai: „Jei kas rastų tokią žmoną kaip tu - būtų laimingas.“

[34] Tas, kuris praleidžia (neatlieka) Asr maldą (tyčia) iki kol jos nustatytas laikas baigiasi, ir jei jis meldžiasi po to - tai nieko verta.

jodami. Ir kai esate saugūs, atlikite Salat (maldą) tokiu būdu, kokiu Jis jus išmokė, kurio jūs (iki tol) nežinojote.

240. Ir tie iš jūsų, kurie miršta ir palieka žmonas, turėtų testamentu palikti savo žmonoms metinį išlaikymą ir būstą, neišvarydami jų. Tačiau jei jos (žmonos) palieka, nėra nuodėmės jums už tai, ką jos pačios daro, jei tai garbinga (pavyzdžiui, teisėta santuoka). Ir Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis [35][38].

241. O išsiskyrusioms moterims - išlaikymas (turi būti suteiktas) protingai (pasvėrus). Tai Al-Mutakūn (dievobaimingųjų - žr. ają 2:2) pareiga.

242. Taip Allahas padaro aiškiais Savo Ajat (Nurodymus) jums tam, kad jūs suvoktumėte.

243. Ar tu (Muchammedai ﷺ) negalvojai apie tuos, kurie paliko savo namus tūkstančiais, bijodami mirties? Allahas sakė jiems: „Mirkite.“ O tada Jis grąžino juos į gyvenimą. Iš tiesų, Allahas kupinas dosnumo žmonėms, bet dauguma žmonių nedėkingi.

244. Ir kovokite Allaho kelyje ir žinokite, kad Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

245. Kas suteiks Allahui didelę paskolą tam, kad Jis ją daug kartų padaugintų? Ir tai yra Allahas, kuris sumažina arba padidina (jūsų išlaikymą), ir pas Jį jūs sugrįšite.

246. Ar jūs nepagalvojote apie Israilio (Izrealio) vaikų grupę po Mūsos (Mozės) laikotarpio? Kai jie sakė savo Pranašui: „Paskirk mums karalių ir mes kovosime vardan Allaho.“ Jis tarė: „Ar jūs susilaikytumėte nuo kovojimo, jei kova jums būtų įsakyta?“ Jie sakė: „Kodėl mes turėtume nekovoti vardan Allaho, jei buvome išvaryti iš savo namų bei mūsų vaikai (šeimos buvo paimtos į nelaisvę)?“ Tačiau kai kova buvo jiems įsakyta, jie nusigręžė visi, išskyrus kelis iš jų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius).

247. Ir jų Pranašas (Samuelis) tarė jiems: „Iš tiesų Allahas paskyrė Talūtą (Saulių) karaliumi jums.“ Jie sakė: „Kaip jis gali būti karaliumi mums, jei mes tinkamesni karalystei, ir jam nebuvo duota jokio turto.“ Jis tarė: „Iš

---

[35] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos eilute 4:12.

tiesų, Allahas parinko jį jums ir padidino gausiai jo žinias ir stotą. Ir Allahas suteikia Savo karalystę tam, kam nori. Ir Allahas yra Visa Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.“

248. Ir jų Pranašas (Samuelis) tarė jiems: „Iš tiesų, Jo karalystės ženklai yra tai, kad atsidurs pas jus angelų nešama At-Tabūt (medinė dėžė), kurioje yra Sakina (taika ir nusiraminimas) iš jūsų Viešpaties ir likutis to, ką Mūsa (Mozė) ir Harūnas (Aronas) paliko po savęs. Iš tiesų, tame yra ženklas jums, jei jūs tikrai tikintieji.

249. Ir kai Talūtas (Saulius) išsirikiavo su armija, tarė: „Iš tiesų, Allahas išbandys jus upe. Taigi kas gers iš jos, tas nėra su manimi, o kas neragaus jos - tas su manimi, išskyrus tą, kuris gers iš saujos.“ Tačiau jie gėrė iš jos, išskyrus kelis iš jų. Taigi, kai jis ir tie, kurie tikėjo, perėjo ją (upę), jie tarė: „Mes neturime galios šią dieną prieš Džalūtą (Galiotą) ir jo kariuomenę.“ Tačiau tie, kurie buvo tikri, kad jie sutiks Allahą, sakė: „Kaip dažnai maža grupė Allaho Leidimu nugali galingą grupę?“ Ir Allahas yra su As-Sabirūn (kantriaisiais).

250. Ir kai jie žengė į priekį susitikti su Džalūtu (Galiotu) ir jo kariuomene, jie šaukėsi: „Mūsų Viešpatie, apiberk mus kantrybe ir įtaisyk tvirtai mūsų kojas ir padaryk mus pergalingais prieš netikinčiuosius žmones.“

251. Taigi Allaho Leidimu jie sutriuškino juos ir Davūdas (Deividas) nužudė Džalūtą (Galiotą), ir Allahas suteikė jam [Davūdui (Deividui)] karalystę [po Talūto (Sauliaus) ir Samuelio mirties], ir Al-Hikma (Pranašavimą), ir išmokė jį to, ko Jis norėjo. Ir jei Allahas nekontroliuotų vienos grupės žmonių kita grupe, žemėje tikrai būtų daug piktadarybių. Bet Allahas yra kupinas dosnumo Alamyn (žmonijai, džinams ir visam, kas egzistuoja).

252. Tai yra Allaho eilutės. Mes recituojame jas tau (Muchammedai ﷺ) su tiesa, tu esi vienas iš (Allaho) Pasiuntinių.

253. Tie Pasiuntiniai! Mes išaukšitnome kai kuriuos iš jų labiau nei kitus. Kai kuriems iš jų Allahas kalbėjo (tiesiogiai). Kitus Jis pagerbė. Ir Isai (Jėzui), Marjamos (Marijos) sūnui, Mes davėme aiškius įrodymus bei įkalčius, bei parėmėme jį Rūh-ul-Kudus [Džibriliu (Gabrieliu)]. Jei Allahas būtų norėjęs, vėlesnės kartos nebūtų kovojusios viena prieš kitą, kai joms atėjo aiškios Allaho eilutės, bet jos nesutarė - vienos iš jų patikėjo, o kitos -

netikėjo. Jei Allahas būtų norėjęs, jos nebūtų kovojusios viena prieš kitą, tačiau Allahas daro tai, ką Jis nori.

254. O jūs, kurie tikite! Leiskite (labdarai) tai, ką Mes jums suteikėme, iki ateis Diena, kai nebeliks jokių derybų, nei draugysčių, nei užtarimų. Ir netikintieji yra Zalimūn (nusidėjėliai).

255. Allahas! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Al-Hajul-Kajum (Amžinas, Tas, Kuris išlaiko ir saugo visa, kas egzistuoja). Nei snaudulys, nei miegas Jo neapima. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Kas gali prašyti Jo užtarimo, išskyrus su Jo Leidimu? Jis žino, kas nutinka jiems (Jo kūrinijai) šiame pasaulyje ir kas nutiks jiems Amžinybėje. Ir jie niekada nesupras nieko iš Jo Žinių, išskyrus tai, ką Jis panorės. Jo Kursi [36]driekiasi virš dangų ir žemės, ir Jis nejaučia jokio nuovargio sergėdamas ir saugodamas juos. Ir Jis - Aukščiausiasis, Didingiausiasis. [Ši aja 2:255 vadinama Ajat-ul-Kursi.]

256. Nėra prievartos tikėjime. Iš tiesų, Tiesus kelias tapo aiškiu nuo klaidingo kelio. Kas netiki Taghūt[37] ir tiki Allahą, tai jis nusitvėrė pačios patikimiausios rankos, kuri niekada nepalūš. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

257. Allahas yra Vali (Saugotojas arba Globėjas) tų, kurie tiki. Jis išveda juos iš tamsos į šviesą. Tačiau tų, kurie netiki, - jų Aulija (rėmėjai ir padėjėjai) yra Taghūt [netikros dievybės ir netikri lyderiai], jie išveda juos iš šviesos į tamsą. Tie yra Ugnies gyventojai ir jie gyvens ten amžinai. (žr. ajas 2:81-82).

258. Ar tu nežinojai to, kuris ginčijosi su Ibrahimu (Abraomu) apie jo Viešpatį (Allahą), nes Allahas suteikė jam karalystę? Kai Ibrahimas (Abraomas) tarė (jam): „Mano Viešpats (Allahas) yra Tas, Kuris suteikia

---

[36] Kursi: tiesiogiai tai reiškia pakojį arba kėdę ir kartais klaidingai verčiama kaip Sostas. Kursi, paminėtas šioje eilutėje nėra tas pats, kas Arš (Sostas), paminėtas eilutėje 7:54, 10:3, 85:15 ir kitur. Pranašas Muchammedas ﷺ sakė: „Kursi, lyginant su Arš, yra kaip žiedas, išmestas į atvirą dykumos erdvę.“ Jei Kursi driekiasi virš visos visatos, tai kiek didesnis tada yra Arš?! Iš tiesų, Allahas, abiejų, tiek Kursi, tiek Arš Kūrėjas, yra Didingiausiasis.

[37] Žodis Taghūt apima daug reikšmių - jis reiškia bet ką, garbinamą šalia Tikrojo Dievo (Allaho), tačiau tas, kuris nepritaria būti garbinamas, nebus laikomas Taghūt, t. y. visos netikros dievybės. Tai gali būti Šėtonas, velniai, stabai, akmenys, saulė, žvaigždės, angelai, žmonės, kurie buvo klaidingai garbinami ir laikomi Taghūt. Panašiai, šventieji, kapai, valdovai, lyderiai ir t. t., kurie klaidingai yra garbinami ir kuriais neteisingai yra sekama. Kartais Taghūt reiškia neteisingą teisėją, kuris priima klaidingą sprendimą (žr. 4:60).

gyvenimą ir sukelia mirtį.“ Jis pasakė: „Aš suteikiu gyvenimą ir sukeliu mirtį.“ Ibrahimas (Abraomas) tarė: „Iš tiesų, Allahas išneša saulę iš rytų, taigi, išnešk ją iš vakarų!“ Taigi netikintysis buvo visiškai sužlugdytas. Ir Allahas neveda teisingu keliu žmonių, kurie yra Zalimūn (nusidėjėliai).

259. Arba kaip tas, kuris praėjo pro miestą paverstą griuvėsiais. Jis tarė: „O kaip Allahas kada nors sugrąžins jį į gyvenimą po mirties?“ Taigi Allahas privertė jį mirti šimtui metų, tada jį prikėlė. Jis tarė: „Kiek laiko tu išbuvai (miręs)?“ Jis atsakė: „(Galbūt) dieną ar dalį dienos.“ Jis tarė: „Ne, tu išbuvai (miręs) šimtą metų. Žvilgtelk į savo maistą ir savo gėrimą, juose jokių pakitimų, ir žvilgtelk į savo asilo (likučius)! Ir taip Mes padarėme tave ženklu žmonėms. Pažiūrėk į kaulus, kaip Mes surenkame juos ir apdengiame juos mėsa.“ Kai tai buvo aiškiai jam parodyta, jis tarė: „(Dabar) aš žinau, kad Allahas Gali padaryti viską.“

260. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) sakė: „Mano Viešpatie, parodyk man, kaip Tu suteiki gyvenimą mirusiajam.“ Jis (Allahas) tarė: „Ar tu netiki?“ Jis [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Taip (aš tikiu), bet tam, kad būčiau stipresnis Tikėjime.“ Jis tarė: „Paimk keturis paukščius, tada priversk juos linkti į tave (tada paskersk juos, supjaustyk juos į gabalus), ir tada išdėstyk jų dalis ant kiekvienos kalvos, ir pakviesk juos, - jie atlėks pas tave paskubomis. Ir žinok, kad Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.“

261. Tie, kurie leidžia savo turtą vardan Allaho, panašūs į (javų) grūdą. Jis sunokina septynias varpas ir kiekviena varpa turi šimtus grūdų. Allahas daugeriopai padaugina tam, kuriam nori. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.

262. Tie, kurie leidžia savo turtą vardan Allaho ir nesekioja savo dovanų su priminimais apie savo dosnumą arba su žalingais (žodžiais), jų atlygis - pas jų Viešpatį. Nebus jiems baimės, anei jie liūdės.

263. Nuoširdūs žodžiai ir nusižengimų (netinkamo būdo) atleidimas yra geriau nei Sadaka (labdara), sekama žalos (darymo). Ir Allahas yra Turtingas (Neturintis jokių poreikių), Pakančiausiasis.

264. O jūs, kurie tikite! Nepaverskite savo Sadaka (labdaros) beverte su priminimais apie savo dosnumą arba žalinga (žodžiais), kaip tas, kuris leidžia savo turtą, kad žmonės tai pamatytų, ir jis netiki Allahą, nei

Paskutiniąją Dieną. Jis panašus į lygią uolą, ant kurios yra šiek tiek dulkių. Ant jos stipriai lyja ir ji tampa plika. Jie nesugeba nieko padaryti su tuo, ką jie įgijo. Ir Allahas neveda teisingu keliu netikinčiųjų.

265. O tie, kurie leidžia savo turtą siekdami Allaho Patenkinimo, patys būdami tikri ir užtikrinti, kad Allahas juos apdovanos (už tai, kad jie leido vardan Jo), panašūs į sodus aukštumose. Stiprūs lietūs lyja ant jų ir tai padvigubina jų derliaus vaisius. O jei jie negauna stipraus lietaus, užtenka lengvo lietaus. Ir Allahas yra Visa Matantis (žino viską), ką jūs darote.

266. Ar kuris iš jūsų norėtų turėti sodą su datulių palmėmis ir vynmedžiais, su upėmis, tekančiomis po juo, ir visų rūšių vaisais, tuo tarpu jį apima senyvas amžius, o jo vaikai yra silpni (nesugeba pasirūpinti savimi), liepsnojantis viesulas atėjęs viską sudegintų? Taip Allahas padaro aiškiais Savo Ajat jums, kad jūs susimąstytumėte.

267. O jūs, kurie tikite! Leiskite iš geriausių dalykų, kuriuos jūs (teisėtai) įgijote, ir iš to, ką Mes davėme jums iš žemės, ir nesiekite to, iš ko yra bloga leisti, (bet) jūs neimtumėte to, nebent užsimerkę. Ir žinokite, kad Allahas yra Turtingas (Neturintis jokių poreikių) ir Vertas visos šlovės.

268. Šaitan (Šėtonas) grasina jums skurdu ir liepia jums daryti Fahša (blogus darbus, neteisėtus intymius santykius, nuodėmes), o Allahas pažada jums Savo Atleidimą ir Dosnumą. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.

269. Jis dovanoja Hikma[38] tam, kam nori, ir tas, kuriam Hikma yra dovanota, iš tiesų yra apdovanotas gausiu gėriu. Tačiau niekas nebus tam atidus, išskyrus suvokiantys žmonės.

270. Ir visa, ką jūs išleidžiate (pavyzdžiui, dėl Sadaka - labdaros vardan Allaho), ir kad ir kokius pažadus jūs duodate, - būkite tikri, Allahas žino visa tai. O Zalimūn (nusidėjėliams) nėra padėjėjų.

271. Jei jūs paskelbsite apie savo Sadakat (išmaldų davimą), - tai bus gerai. Tačiau jei jūs nuslėpsite tai ir duosite ją vargingiesiems, - tai geriau jums.

---

[38] Hikma: tiesiogiai tai reiškia išmintį, tačiau čia tai reiškia žinias, Korano ir Sunnos supratimą bei gebėjimą kalbėti ir elgtis teisingai.

(Allahas) atleis jums kai kurias iš jūsų nuodėmių. Ir Allahas yra Geriausiai Žinantis apie tai, ką jūs darote.

272. Nuo tavęs (Muchammedai ﷺ) nepriklauso jų teisingas vedimas, tačiau Allahas veda teisingai tą, ką nori. Ir visa, ką išleidžiate teisingai, yra dėl jūsų pačių, kai jūs leidžiate ne vien siekdami Allaho Palaikymo. Ir visa, ką jūs leidžiate teisingai, bus pilnai jums atlyginta, ir nebūsite jūs nuskriausti.

273. (Labdara yra skirta) Fukara (vargingiesiems), kurie vardan Allaho yra apriboti (dėl keliavimo) ir negali judėti žemėje (dėl prekybos ar darbo). Tie, kurie jų nepažįsta, galvoja, kad jie - turtingi dėl jų kuklumo. Jūs galite atpažinti juos iš jų požymio - jie visiškai neprašinėja žmonių.[39] Ir visa, ką jūs išleisite teisingai, be abejonių, Allahas tai gerai žino.

274. Tie, kurie leidžia savo turtą (vardan Allaho) dieną ir naktį, slaptai ir atvirai, jiems bus atlygis pas jų Viešpatį. Nebus jiems baimės, nei jie liūdės.

275. Tie, kurie vartoja Riba[40] (palūkanas) stovės (Prikėlimo Dieną) kaip stovi žmogus, mušamas Šaitan (Šėtono), varantis jį į pamišimą. Taip yra todėl, kad jie sako: „Prekiavimas yra kaip Riba (palūkanos)“. Tuo tarpu Allahas leido prekiauti, tačiau uždraudė Riba (palūkanas). Taigi kas gauna perspėjimą iš savojo Viešpaties ir liaujasi vartojęs Riba (palūkanas) nebus baudžiamas už praeitį. Jo reikalas - Allahui (nuspręsti). Tačiau kas grįžta [į Riba (palūkanas)], tokie yra Ugnies gyventojai - jie gyvens ten.

276. Allahas sunaikins Riba (palūkanas) ir padidins Sadakat (labdaringus veiksmus, išmaldą ir t. t.). Ir Allahas nemėgsta netikinčiųjų, nuodėmingųjų.

277. Tikrai, tie, kurie tiki ir daro teisingus darbus, ir atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat, - gaus atlygį pas savąjį Viešpatį. Nebus jiems baimės, anei jie liūdės.

278. Ojūs, kurie tikite! Bijokite Allaho ir atsisakykite to, kas lie (mokėtinajums)

---

[39] Žodis Ilhafa arabų kalboje tiesiogiai reiškia: „įkyriai prašinėti išmaldos“, tačiau Imam Tabari savo Tafsire ir dauguma religijos mokslininkų sutaria, kad aja reiškia: „Jie visiškai neprašinėja žmonių.“

[40] Riba: palūkanos, kurios yra dviejų rūšių: 1. Riba An-Nasia, t. y. palūkanos nuo paskolintų pinigų, 2. Riba Al-Fadl, t. y. tos pačios rūšies geresnės kokybės produktų paėmimas, grąžinant daugiau tos pačios rūšies, bet prastesnės kokybės produktų, pavyzdžiui, geresnės kokybės datulės už didelį kiekį prastesnės kokybės datulių.

iš Riba (palūkanų) (nuo dabar į ateitį), jei jūs esate (tikri) tikintieji.

279. O jei jūs to nedarysite, tada žinokite jog tarp jūsų ir Allaho bei Jo Pasiuntinio yra karas. Tačiau jei jūs atgailausite, jūs atgausite savo pradines sumas. Nesielkite neteisingai (prašydami daugiau nei jūsų pradinės sumos) ir su jumis nebus elgiamasi neteisingai (gaunant mažiau nei jūsų pradinės sumos).

280. O jei skolininkui sunkus metas (neturi pinigų), tada suteikite jam laiko iki jam bus lengviau grąžinti skolą. Tačiau jei jūs dovanosite tai kaip labdarą, tai geriau jums, jei tik žinotumėte.

281. Ir bijokite Dienos, kai būsite sugrąžinti pas Allahą. Tada kiekvienam bus atlyginta už tai, ką jis įgijo, ir su jais nebus elgiamasi neteisingai.

282. O jūs, kurie tikite! Kai jūs skolinatės konkrečiam laikui, užrašykite tai. Lai raštininkas užrašo tai teisingai tarp jūsų. Neleiskite raštininkui atsisakyti to užrašyti, kaip Allahas jį išmokė, taigi leiskite jam užrašyti. Lai tas (skolininkas), kuris prisiima prievolę, diktuoja, ir jis privalo bijoti Allaho, savo Viešpaties, ir nesumažina nieko iš to, ką jis skolingas. Tačiau jei skolininkas gerai nesuvokia arba yra silpnas arba nesugeba pats padiktuoti, tada lai jo globėjas diktuoja teisingai. Ir pasiimkite du liudininkus iš savo vyrų tarpo. Ir jei nėra dviejų vyrų (tinkamų), tada vyrą ir dvi moteris, tokias, dėl kokių jūs sutariate kaip liudytojų, tam, kad vienai iš jų suklydus, kita galėtų jai priminti. Ir liudytojai neturėtų atsisakyti, kai jie kviečiami (parodymams). Jūs neturėtumėte pavargti rašyti ją (savo sutartį), ar ji būtų trumpa ar ilga, jos nustatytam terminui. Tai yra teisingiau Allahui, patikimiau kaip įrodymas ir patogiau, siekiant išvengti abejonių tarp jūsų. Nebent tai yra tuomet vykstantis sandoris, kurį jūs įvykdote čia pat tarp savęs, - tada nėra nuodėmės jums, jei to neužrašote. Tačiau pasiimkite liudytojus,, kaskart kai sudarote verslo sandorį. Neleiskite nei raštininkui, nei liudytojui nukentėti, tačiau jei jūs taip pasielgiate (ir sukeliate žalą), tai bus blogas poelgis jums. Taigi bijokite Allaho. Allahas moko jus. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

283. O jei jūs esate kelionėje ir negalite rasti raštininko, tada lai užstatas būna paimamas. Tada, jei vienas iš jūsų patiki kitu, lai tas, kuriuo yra patikima, apmoka savo kreditą (tiksliai) ir lai jis bijosi Allaho, savo Viešpaties. Ir neslėpkite įrodymo, nes tas, kuris jį slepia, neabejotinai, jo širdis -

nuodėminga. Ir Allahas yra Visa Žinantis, ką jūs darote.

284. Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir ar jūs rodysite, kas yra jumyse, arba nuslėpsite - Allahas pakvies jus už tai atsiskaityti. Jis atleidžia tam, kam nori, ir nubaudžia tą, ką nori. Ir Allahas gali viską.

285. Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) tiki tuo, kas buvo nuleista jam jo Viešpaties, ir (taip pat elgiasi) tikintieji. Kiekvienas tiki Allahą, Jo angelus, Jo Knygas ir Jo Pasiuntinius. (Jie sako): „Mes neišskiriame nė vieno iš Jo Pasiuntinių.“ Ir jie sako: „Mes girdime ir mes paklūstame. (Mes siekiame) Tavo Atleidimo, mūsų Viešpatie, ir pas Tave yra (visų) sugrįžimas.“

286. Allahas neapsunkina žmogaus daugiau nei jo galimybės. Jis gauna atlygį už tą (gerą), ką jis įgijo, ir jis yra baudžiamas už tą (blogą), ką jis įgijo. „Mūsų Viešpatie, nebausk mūsų, jei mes pamirštame arba suklystame! Mūsų Viešpatie, neapkrauk mūsų tokia našta, kokią Tu užkrovei tiems, kurie buvo iki mūsų (judėjams ir krikščionims)! Mūsų Viešpatie, nesuteik mums naštos sunkesnės, nei mes turime jėgų pakelti! Dovanok mums ir suteik mums Atleidimą! Būk mums gailestingas! Tu esi mūsų Maula (Globėjas, Rėmėjas ir Saugotojas, ir t. t.) ir suteik mums pergalę prieš netikinčius žmones.“

3 - Sūra Al-Imran[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės - vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik (Vienintelis) Allahas žino jų reikšmę.]

2. Allahas! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Al-Haijul-Kaijūm (Amžinas, Tas, Kuris išlaiko ir saugo visa, kas egzistuoja).

3. Tai Jis, Kuris nuleido Knygą (Koraną) tau (Muchammedai ﷺ) tiesoje, patvirtinantį tai, kas buvo iki jo. Ir Jis nuleido Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją).

4. Kadaise, kaip teisingą vedimą žmonijai. Ir Jis nuleido kriterijų [sprendimo tarp gero ir blogo (šį Koraną)]. Iš tiesų, tiems, kurie netiki Allaho Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), - jiems yra skausminga kančia. Ir Allahas yra Visagalis, Visa Galintis Atlyginti.

5. Iš tiesų, niekas nėra paslėpta nuo Allaho, žemėje ar danguje.

6. Jis yra Tas, Kuris suformuoja jus gimdose taip, kaip Jis nori. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Visagalis, Visa Išmanantis.

7. Jis yra Tas, Kuris nuleido tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną). Jame - eilutės, kurios visiškai aiškios. Jos - Knygos pagrindas [ir tai yra Al-Ahkam (įsakymų) eilutės], Al-Faraid (privalomos pareigos) ir Al-Hudud (teisinės normos dėl bausmių už vagystes, svetimavimą)]. O kitos ne visiškai aiškios. Taigi tie, kurių širdyse yra nukrypimas (nuo tiesos), seka tomis, kurios nėra visiškai aiškios, siekdami Al-Fitna (daugiadievystės ir išbandymų) ir siekdami jų paslėptų prasmių, nors niekas nežino jų paslėptų prasmių, išskyrus Allahą. O tie, kurie yra tvirtai apmokyti žinių, sako: „Mes tikime tuo, visa tai (aiškios ir neaiškios eilutės) - iš mūsų Viešpaties.“ Ir niekas nesupranta perspėjimų, tik suvokiantys žmonės.

8. (Jie sako): „Mūsų Viešpatie, neleisk mūsų širdims nukrypti (nuo tiesos) po to, kai Tu mus išvedei į tiesų kelią, ir suteik mums Savo

gailestingumą. Iš tiesų, Tu esi Suteikiantysis.“

9. „Mūsų Viešpatie, iš tiesų, tai Tu, Kuris surinksi žmoniją kartu Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Iš tiesų, Allahas niekada nesulaužo Savo Pažado.“

10. Iš tiesų, tie, kurie netiki, nei jų turtai, nei jų palikuonys bus jiems nors kiek naudingi prieš Allahą. Ir tai jie bus Ugnies pakuromis.

11. (Jų) elgesys kaip Firauno (Faraono) žmonių arba tų, iki jų. Jie paneigė Mūsų Ajat. Taigi Allahas nustvėrė (sunaikino) juos už jų nuodėmes. Ir Allahas yra Rūstus bausdamas.

12. Sakyk (Muchammedai ﷺ) tiems, kurie netiki: „Jūs būsite sutriuškinti ir surinkti kartu į Pragarą. Ir blogiausia, iš tiesų, tai poilsio vieta.“

13. Jums (judėjai) jau buvo ženklas - dvi susitikusios armijos (kovoje, t. y. Badr). Viena kovojo vardan Allaho, o kita - (jie) buvo netikintieji. Jie (tikintieji) matė juos (netikinčiuosius) savo pačių akimis kaip dukart (daugiau nei) jų (pačių) skaičius (nors jų buvo triskart daugiau). Ir Allahas paremia su Savo Pergale tuos, ką Jis nori. Iš tiesų, tame yra pamoka tiems, kurie suvokia. (žr. ają 8:44).

14. Išpuošta žmonėms yra meilė daiktams, kurių jie trokšta: moterys, vaikai, daugybė aukso ir sidabro (turtas), kilmingi gražūs arkliai, galvijai ir gerai suarta žemė. Tai yra šio žemiškojo gyvenimo malonumai. Tačiau Allahas turi puikų sugrįžimą (Rojų su tekančiomis upėmis) pas Save.

15. Sakyk: „Ar pasakyti jums apie tai, kas daug geriau nei tai? Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2) - Sodai (Rojus) su jų Viešpačiu, po kuriais upės teka. Ten (yra jų) amžini (namai) ir Azvadžun Mutaharatun[1] (tyri partneriai arba žmonos). Ir Allahas bus patenkintas jais. Ir Allahas yra Visa Matantis iš (Savo) vergų.“

16. Tie, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, mes iš tikrųjų patikėjome, taigi atleisk mums mūsų nuodėmes ir išgelbėk mus nuo Ugnies bausmės.“

17. (Jie yra) tie, kurie yra kantrūs, kurie yra teisingi (Tikėjime, žodžiuose ir darbuose), ir paklusnūs, nuoširdžiai atsidavę Allaho garbinimui. Tie, kurie leidžia [duoda Zakat ir išmaldą vardan Allaho] ir tie, kurie meldžiasi ir maldauja Allaho Atleidimo paskutinėmis nakties valandomis.

---

[1] t. y. jos neturės nei menstruacijų, nei šlapimo ar išmatų.

18. Allahas liudija, kad La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), ir angelai, ir turintys žinių (taip pat šitai liudija). (Jis visada) prižiūri Savo kūriniją Teisingai. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Visagalis, Visa Išmanantis.

19. Iš tiesų, religija Allaho - islamas. Tie, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys), po to, kai žinia atėjo pas juos, nesiginčijo, išskyrus dėl abipusio pavydo ir godumo pasauliui. Ir kas netiki Allaho Ajat, tada tikrai, Allahas yra Greitas pakviesti atsiskaityti.

20. Taigi, jei jie ginčijasi su tavimi (Muchammedai ﷺ), sakyk: „Aš paklusau Allahui (islame) ir (taip pat pakluso) tie, kurie seka manimi.“ Ir sakyk tiems, kuriems buvo suteiktas Raštas (judėjams ir krikščionims) ir tiems, kurie yra neišmanantys (arabai pagonys): „Ar jūs (irgi) paklūstate (Allahui islame)?“ Jei jie paklūsta, jie yra teisingai vedami, bet jei jie nusigręžia, tavo pareiga yra tik perduoti Žinią. Ir Allahas yra Visa Matantis (Savo) vergus.“

21. Iš tiesų, tie, kurie netiki Allaho Ajat ir žudo Pranašus, neturėdami tam teisės, ir žudo tuos žmones, kurie įsako teisingą elgesį, - tada pranešk jiems apie skausmingą kančią.

22. Jie yra tie, kurių darbai bus prarasti šiame gyvenime ir Amžinybėje, ir neturės jie jokių padėjėjų.

23. Argi nematei tų, kuriems buvo duota dalis Rašto? Jie yra kviečiami prie Allaho Knygos, kad išspręsti jų ginčą. Tada dalis jų nusisuka ir atsisako.

24. Taip yra todėl, kad jie sako: „Ugnis nepalies mūsų, išskyrus tam tikrą skaičių dienų.“ Ir tai, ką jie išgalvodavo apie savo tikėjimą, suklaidino juos.

25. Kaip (bus) kai Mes surinksime juos kartu Dieną, dėl kurios nėra abejonės (t. y. Prikėlimo Dieną) ir kiekvienam žmogui bus sumokėta pilnai už tai, ką jis įgijo? Ir su jais nebus elgiamasi neteisingai.

26. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahai, karalystės Valdove, Tu suteiki karalystę tam, kam Tu nori, ir atimi karalystę iš to, kurio Tu nori, ir Tu suteiki garbę tam, kam Tu nori, ir Tu pažemini tą, ką Tu nori. Tavo Rankoje[2] yra gėris.

---

[2] Žr. 3:73 išnašą.

Iš tiesų, Tu Gali viską.

27. Tu priverti naktį įsilieti į dieną, ir Tu priverti dieną įsilieti į naktį (t. y. padidini ir sumažini nakties ir dienos valandų skaičių žiemą ir vasarą), Tu ištrauki gyvuosius iš mirties, ir Tu ištrauki mirusiuosius iš gyvenimo. Ir Tu suteiki turtą ir išlaikymą tiems, kam Tu nori, neribotai (maste arba naudoje).

28. Lai tikintieji neima netikinčiųjų kaip Aulija (rėmėjų, padėjėjų) vietoj tikinčiųjų. Ir tas, kas taip daro, neturės Allaho pagalbos jokiu būdu. Išskyrus tada, kai jūs iš tiesų bijote jų keliamo pavojaus. Ir Allahas įspėja jus apie Save (Savo bausmę) ir pas Allahą paskutinis sugrįžimas.

29. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar jūs slepiate, kas yra jūsų krūtinėse, ar atskleidžiate tai, Allahas žino ir Jis žino, kas yra danguose ir kas yra žemėje. Ir Allahas Gali viską.“

30. Dieną, kai kiekvienas žmogus stovės priešais visą gerą, ką jis padarė, ir visą blogą, ką jis padarė, jis norės, kad tarp jo ir jo (padaryto) blogio būtų didelis atstumas. Ir Allahas įspėja jus dėl Savęs (Savo bausmės) ir Allahas yra kupinas geranoriškumo (Savo) vergams.

31. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei jūs (tikrai) mylite Allahą, tada sekite manimi. Allahas mylės jus ir atleis jums jūsų nuodėmes. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

32. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ).“ Tačiau jei jie nusigręžia, tada Allahas nemėgsta netikinčiųjų[3].

33. Allahas išrinko Adamą (Adomą), Nūchą (Nojų), Ibrahimo (Abraomo) giminę bei Imrano giminę virš Alamyn [(jų laikų) žmonijos ir džinų].

34. Palikuonis, vienas kito. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

35. (Atminkite) kai Imrano žmona sakė: „Mano Viešpatie, Aš prisiekiau Tau tuo, (vaiku) kas yra mano gimdoje atsiduoti tarnystei Tau (atsiskirti nuo visų žemiškųjų reikalų; rūpintis Tavo garbinimo Vieta), taigi priimk tai iš manęs. Iš tiesų, Tu esi Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

---

[3] Žr. 3:85 išnašą.

36. Tada, kai ji pagimdė savo [vaiką Marjamą (Mariją)], ji tarė: „Mano Viešpatie, aš pagimdžiau vaiką moteriškos lyties.“ O Allahas geriau žinojo, ką ji pagimdė. „Ir vyras nėra kaip moteris, ir aš pavadinau ją Marjama[4] (Marija), ir siekiu Tavo (Allahai) prieglobsčio jai ir jos palikuonims nuo Šaitan (Šėtono), atstumtojo.“

37. Taigi jos Viešpats (Allahas) priėmė ją maloniai. Jis leido jai užaugti gerų manierų ir paskyrė ja rūpintis Zakaryją (Zakarijų). Kaskart, kai jis ateidavo į Al-Mihrab[5] pas ją (aplankyti jos), rasdavo ją aprūpintą maistu. Jis sakė: „Marjama, iš kur tu gavai šitai?“ Ji tarė: „Tai iš Allaho.“ Iš tiesų, Allahas suteikia išlaikymą tiems, kam Jis nori neribotai.

38. Tada Zakaryja (Zakarijus) maldavo savo Viešpatį, sakydamas: „Mano Viešpatie, suteik man nuo Savęs gerus palikuonis. Tu iš tiesų esi Visa Girdintis iš maldavimų.“

39. Tada angelai pašaukė jį, kai jis stovėjo maldoje Al-Mihrab (maldos vietoje arba privačiame kambaryje), (sakydami): „Allahas suteikia tau gerą žinią apie Jahją (Joną), patvirtinantį (tikintį) Allaho Žodį [t. y. Isos (Jėzaus) sukūrimą, Žodį iš Allaho („Būk!“ - ir jis buvo!)], kilnų, besisaugojantį nuo intymių santykių su moterimis, Pranašą iš teisingųjų tarpo.“

40. Jis tarė: „Mano Viešpatie, kaip aš galiu turėti sūnų, kai esu labai senas ir mano žmona nebevaisinga?“ (Allahas) tarė: „Taigi, Allahas daro tai, ką Jis nori.“

41. Jis tarė: „Mano Viešpatie, duok man ženklą.“ (Allahas) tarė: „Tavo ženklas bus tai, kad tu nekalbėsi su žmonėmis tris dienas, išskyrus ženklais. Ir dažnai prisimink savo Viešpatį (šlovindamas Jį vėl ir vėl) ir garbink (Jį) popietę ir rytą.“

42. Ir (atminkite) kai angelai sakė: „Marjama, iš tiesų Allahas išrinko tave, apvalė tave (nuo daugiadievystės ir netikėjimo) ir išrinko tave virš Alamyn [jos laikų (žmonijos ir džinų)] moterų.“

43. Marjama! „Nuolankiai paklusk savo Viešpačiui (Allahui, negarbinant nieko kito, tik Jį Vienintelį) ir pulk kniūbsčiomis ir Irkai (nusilenk) kartu su Ar-Rakiūn (tais, kurie nusilenkia).“

---

[4] Marjama tiesiogiai reiškia „Allaho tarnaitė“.

[5] Al-Mihrab: maldos vieta arba privatus kambarys.

44. Tai yra dalis žinių apie Ghaib (nematomą, t. y. žinios apie buvusias tautas, apie kurias jūs neturite jokių žinių), kurias Mes atskleidėme tau (Muchammedai ﷺ). Tu nebuvai su jais, kai jie metė burtus su savo rašikliais dėl to, kuris iš jų turėtų imti rūpintis Marjama (Marija), nei tu buvai su jais, kai jie ginčijosi.

45. (Atminkite) kai angelai sakė: „Marjama, iš tiesų Allahas suteikia tau gerą žinią apie Žodį [„Būk!“ - ir jis buvo! T. y. Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų] iš Jo. Jo vardas bus Mesijas Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, gerbiamas šiame gyvenime ir Amžinybėje ir bus (jis) vienas iš tų, kurie yra arti Allaho.

46. „Jis kalbės žmonėms (būdamas) lopšyje ir subrendęs, ir jis bus vienas iš teisingųjų.“

47. Ji tarė: „Mano Viešpatie, kaip aš turėsiu sūnų, kai joks vyras nėra manęs palietęs.“ Jis tarė: „Taigi, Allahas sukuria tai, ką Jis nori. Kai Jis nusprendžia ką nors, Jis tik taria tam: „Būk!“ - ir tai yra.

48. Ir Jis (Allahas) išmokys jį [Isą (Jėzų)] Knygos ir Al-Hikma (t. y. Sunnos, nepriekaištingos Pranašų kalbos, išminties), (ir) Taurato (Toros) ir Indžylio (Evangelijos).

49. Ir padarys jį [Isą (Jėzų)] Pasiuntiniu Israelio (Izraelio) vaikams (kuris sakys): „Atėjau pas jus su ženklu iš jūsų Viešpaties, kad suformuočiau jums iš molio atvaizdą, panašų į paukštį, ir įpūsčiau į jį, ir jis taps paukščiu Allaho Leidimu. Ir kad išgydyčiau gimusį aklu ir raupsuotąjį, ir kad grąžinčiau mirusįjį gyvenimui Allaho Leidimu. Ir kad praneščiau apie tai, ką jus valgote ir ką jūs laikote savo namuose. Iš tiesų, tame yra ženklas jums, jei jus tikite.

50. Ir aš atėjau tvirtindamas tai, kas buvo iki manęs - Tauratą (Torą) - ir kad leisčiau jums dalį to, kas jums buvo draudžiama. Ir atėjau pas jus su įrodymais iš jūsų Viešpaties. Taigi bijokite Allaho ir pakluskite man.

51. Iš tiesų, Allahas yra mano Viešpats ir jūsų Viešpats, taigi garbinkite Jį (Vienintelį). Tai yra Tiesus Kelias.

52. Tuomet, kai Isa (Jėzus) sužinojo apie jų netikėjimą, tarė: „Kas bus mano pagalbininkais vardan Allaho?“ Al-Havaryjūn (apaštalai) tarė: „Mes esame Allaho padėjėjai, mes tikime Allahą ir liudijame, kad esame

musulmonai (t. y. mes paklūstame Allahui).“

53. Mūsų Viešpatie, mes tikime tuo, ką Tu nuleidai, ir sekame Pasiuntiniu [Isa (Jėzumi)], taigi įrašyk mus tarp tų, kurie liudija (tiesą, t. y. La ilaha illallah - niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas).

54. Ir jie (netikintieji) surengė sąmokslą [nužudyti Isa (Jėzų)], bet ir Allahas surengė sąmokslą. Ir Allahas yra Geriausias iš tų, kurie rengia sąmokslus.

55. Ir (atminkite) kai Allahas sakė: „Isa (Jėzau), Aš paimsiu ir pakelsiu pas Save bei apvalysiu [nuo melagingo teiginio, kad Isa (Jėzus) yra Allaho sūnus] nuo tų, kurie netiki, ir padarysiu tuos, kurie seka tavimi (monoteistai, kurie negarbina nieko kito, tik Allahą) geresniais nei tie, kurie netiki, iki Prikėlimo Dienos[6]. Tada tu sugrįši pas Mane ir Aš spręsiu tarp jūsų tuos reikalus, dėl kurių jūs ginčydavotės.

56. „O tuos, kurie netikėjo, Aš bausiu skausminga bausme šiame gyvenime ir Amžinybėje, ir neturės jie pagalbininkų.“

57. O tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą) ir daro teisingus gerus darbus, Allahas visiškai atlygins. Ir Allahas nemėgsta Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių).

58. Štai ką Mes recituojame tau (Muchammedai ﷺ) iš Eilučių ir Išmintingo Priminimo (t. y. Korano).

59. Iš tiesų, Isa (Jėzus) priešais Allahą panašus į Adamą (Adomą). Jis sukūrė šį iš dulkių, tada (Jis) tarė jam: „Būk!“ - ir jis buvo.

60. (Tai yra) tiesa iš tavo Viešpaties, taigi nebūk iš tų, kurie abejoja.

61. Taigi tiems, kas ginčijasi su tavimi dėl jo [Isos (Jėzaus)] po (visos šios) žinios, atėjusios pas tave [t. y. kad Isa (Jėzus) buvo Allaho vergas ir nesidalijo Dieviškumu], sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ateikite, pakvieskime mūsų sūnus ir jūsų sūnus, mūsų moteris ir jūsų moteris, mus ir jus - tada melskimės ir (nuoširdžiai) prašykime Allaho Prakeiksmo tiems, kurie meluoja.“

62. Iš tiesų, tai yra tikrasis pasakojimas [dėl Isos (Jėzaus) istorijos] ir La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Allahą, Vieną ir Vienintelį Tikrąjį Dievą, Kuris neturi nei žmonos, nei sūnaus).

---

[6] Isos (Jėzaus),

Ir iš tiesų, Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.

63. Ir jei jie nusigręžia (ir nepriima šių tikrų įrodymų ir įkalčių), tada tikrai, Allahas yra Visa Žinantis apie tuos, kurie daro piktadarybes.

64. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Rašto žmonės, susitarkime dėl žodžio, kuris yra teisingas tarp mūsų ir jūsų, kad mes negarbiname nieko, tik Allahą (Vieninteli) ir kad mes nepriskiriame Jam partnerių, ir kad niekas iš mūsų nelaikys kitų viešpačiais šalia Allaho. Tada, jei jie nusigręžia, sakyk: „Liudykime, kad esame musulmonai.“

65. Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs ginčijatės dėl Ibrahimo (Abraomo), kai Tauratas (Tora) ir Indžylis (Evangelija) buvo apreikšti po jo? Ar jūs nesuvokiate?

66. Iš tiesų, jūs esate tie, kurie ginčijotės dėl to, apie ką neturite žinių. Kodėl jūs ginčijatės dėl to, apie ką jūs neturite žinių? Tai Allahas, Kuris žino, o jūs - nežinote.

67. Ibrahimas (Abraomas) nebuvo nei judėjas, nei krikščionis, tačiau jis buvo tikras musulmonas Hanyfa (islamiškasis monoteizmas - negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį) ir jis nebuvo iš Al-Mušrikūn. (žr. aja 2:105).

68. Iš tiesų, iš žmonių, kurie turi daugiausia teisių į Ibrahimą (Abraomą) yra tie, kurie sekė juo, ir šis Pranašas (Muchammedas ﷺ), ir tie, kurie patikėjo (musulmonai). Ir Allahas yra tikinčiųjų Vali (Saugotojas arba Globėjas).

69. Dalis Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) nori jus paklaidinti. Tačiau jie nepaklaidins nieko, išskyrus save, tačiau jie nesuvokia.

70. „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs netikite Allaho Ajat (eilutes), nors jūs (patys) liudijate (tiesą).“

71. „Rašto žmonės (žydai ir krikščionys), kodėl jūs maišote tiesą su melu ir paslepiate tiesą, nors žinote?“

72. Dalis Rašto žmonių sako: „Tikėkite tik tuo, ką apreiškė tikintiesiems (musulmonams), ir atmeskite tai dienos pabaigoje, kad tai pamatę jie pradėtų abejoti savo religija ir atsigrįžtų,

73. Ir netikėkite niekuo, išskyrus tuo, kas seka jūsų tikėjimu. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, Teisingas vedimas yra Allaho Teisingas

Vedimas“ ir netikėk, kad kas nors kitas gali gauti tai, ką tu gavai, kitaip jie įtrauks jus į ginčą prieš jūsų Viešpatį.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Visas dosnumas yra Allaho Rankoje[7]. Jis suteikia tam, kam Jis nori. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinijos poreikiams, Visa Žinantis.“

74. Jis pasirenka Savo Gailestingumui (islamui ir Koranui su pranašavimu) tuos, ką Jis nori. Ir Allahas yra Didžio Dosnumo Savininkas.

75. Tarp Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) yra toks, kuriam patikėjus kintarą (didelę sumą turto ir t. t.), jis noriai tai grąžins. Ir tarp jų yra toks, kuriam patikėjus vieną sidabrinę monetą, jis negrąžins jos, nebent jūs nuolat reikalausite, nes jie sako: „Nėra mums kaltės išduoti ir pasisavinti neraštingųjų (arabų) turtą.“ Bet jie meluoja priešais Allahą, nors jie tai žino.

76. Taip, tas, kuris ištęsi savo pažadą ir stipriai bijo Allaho, - iš tiesų, tada Allahas myli tuos, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. aja 2:2).

77. Iš tiesų, tie, kurie nusiperka mažą pelną už Allaho Susitarimo ir savo priesaikų kainą, neturės dalies Amžinybėje (Rojuje). Nei Allahas kalbės jiems, nei žiūrės į juos Prikėlimo Dieną, nei Jis apvalys juos, ir jiems bus skausminga kančia.

78. Ir iš tiesų, tarp jų yra dalis, kurie iškraipo Knygą savo liežuviais (kai jie recituoja), tam, kad jūs galvotumėte, jog tai iš Knygos. Tačiau tai ne iš Knygos, ir jie sako: „Tai - iš Allaho.“ Tačiau tai - ne iš Allaho. Ir jie meluoja prieš Allahą, nors jie tai žino.

79. Tai nėra (įmanoma) jokiam žmogui, kuriam Allahas suteikė Knygą ir Al-Hukm (žinojimą ir tikėjimo įstatymų suvokimą) ir Pranašavimą, sakyti žmonėms: „Būkite mano garbintojai, o ne Allaho.“ Priešingai (jis sakytų): „Būkite jūs Rabbanyjūn (išmanantys tikėjimą žmonės, kurie praktikuoja tai, ką jie žino, ir taip pat moko kitus), nes jūs mokote Knygos ir jūs jos mokotės.“

80. Nei lieptų jis jums imti angelus arba Pranašus viešpačiais (dievais). Argi įsakytų jis jums netikėti po to, kai jūs paklusote Allaho Valiai (kaip musulmonai)?

---

[7] Sifat-ullah (Allaho Atributai): visa, kas Allaho Knygoje

81. Ir (atminkite) kai Allahas priėmė Pranašų pažadą, sakydamas: „Imkite tai, ką daviau jums iš Knygos ir Hikma (Allaho įstatymų suvokimo), o po to ateis pas jus Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ), patvirtinantis tai, kas pas jus. Jūs, tada, turite tikėti juo ir jam padėti.“ Allahas sakė: „Ar jūs sutinkate (su tuo) ir priimate Mano Susitarimą (kurį Aš sudarau su jumis)?“ Jie sakė: „Sutinkame.“ Jis tarė: „Tada liudykite, ir Aš esu su jumis tarp liudytojų (tam).“

82. Taigi kas nusigręžia po to, jie yra Fasikūn (maištingieji - tie, kurie nusigręžia nuo Paklusimo Allahui).

83. Ar jūs ieškote kažko kito nei Allaho religijos, nors Jam pakluso visi kūriniai danguose ir žemėje, noriai ir nenoriai. Ir pas Jį jie bus sugrąžinti.

84. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mes tikime Allahą ir tuo, kas buvo mums nuleista, ir tuo, kas buvo nuleista Ibrahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbui) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonims], ir kas buvo suteikta Mūsai (Mozei), Isai (Jėzui) ir Pranašams iš jų Viešpaties. Mes neišskiriame jų ir Jam (Allahui) mes paklusome (islame).

85. Ir tas, kas ieško tikėjimo kito, nei islamas, tai niekada nebus priimta iš jo, o Amžinybėje jis bus vienas iš pralaimėtojų[8].

86. Kaip Allahas teisingai ves žmones, kurie nepatikėjo po jų patikėjimo ir po to, kai jie liudijo, kad Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) yra tiesa ir po to, kai jiems atėjo aiškūs ženklai? Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie yra Zalimūn (politeistai ir nusidėjėliai).

87. Jie yra tie, kurių atpildas toks, kad jiems (priklauso) Prakeiksmas Allaho, angelų ir visos žmonijos.

88. Jie gyvens ten (Pragare). Nei jų kančia bus palengvinta, nei užlaikyta arba atidėta (kuriam laikui).

89. Išskyrus tuos, kurie po to atgailauja ir daro teisingus darbus. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

90. Iš tiesų, tie kurie nepatikėjo po savo patikėjimo ir tada toliau tęsė, didindami savo netikėjimą (t. y. netikėjimą Koraną ir Pranašą Muchammedą ﷺ) -

---

[8] Privaloma tikėti Pranašo (Muchammedo ﷺ) Pasiuntinystę.

niekada jų atgaila nebus priimta [nes jie atgailauja tik savo liežuviais, o ne iš širdžių]. Ir jie yra tie, kurie paklydę.

91. Iš tiesų, tie, kurie nepatikėjo ir mirė būdami netikinčiaisiais, (visa) žemė, pilna aukso, nebus priimta iš nė vieno iš jų, net jei jie siūlytų ją kaip išpirką. Jiems - skausminga kančia ir neturės jie padėjėjų.

92. Jokiais kitais būdais jūs nepasieksite Al-Bir (dievobaimingumo, teisingumo - čia tai reiškia Allaho Atlygio, t. y. Rojaus), nebent leisite (vardan Allaho) tai, ką mylite. Ir Allahas gerai žino visa, ką gera išleidžiate.

93. Visas maistas buvo leistinas Israelio (Izraelio) vaikams, išskyrus tai, ką Israelis (Izraelis) padarė neleistina sau iki tol, kol Tauratas (Tora) buvo atskleistas. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neškite čia Tauratą (Torą) ir recituokite jį, jei esate teisingi.“

94. Tada po šitai, kas prasimanys melą prieš Allahą, - tie iš tikrųjų bus Zalimūn (netikintieji).

95. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahas kalbėjo tiesą. Sekite Ibrahimo (Abraomo) Hanifa (islamiškuoju monoteizmu, t. y. jis garbindavo tik Allahą Vienintelį) tikėjimu ir jis nebuvo iš Al-Mušrikūn.“ (žr. ają 2:105)

96. Iš tiesų, pirmasis (garbinimo) Namas, paskirtas žmonijai, buvo tas Bekkoje (Mekkoje), pilnas palaimos ir teisingas vedimas Al-Alamyn (žmonijai ir džinams).

97. Jame yra akivaizdūs ženklai (pamokymui), - Ibrahimo (Abraomo) Makam (vieta). Kas į ją įžengia, yra saugus. Ir Hadžas (piligriminė kelionė į Mekką) į Namą (Kaabą) yra pareiga, kurią žmonija turi Allahui, tiems, kurie išgali išlaidas (nuvykimo, prasimaitinimo ir apsistojimo). Ir tas, kuris netiki [t. y. neigia Hadžą (piligriminę kelionę į Mekką), tada jis yra netikintysis Allahą], tada Allahui nereikia nė vieno iš Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja)[9].

98. Sakyk: „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs atmetate Allaho Ajat, nors Allahas yra Liudytojas to, ką jūs darote?“

99. Sakyk: „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys), kodėl jūs sulaikote tuos, kurie patikėjo, nuo Allaho Kelio, siekdami, kad jis atrodytų kreivas, nors

---

[9] Hadžo atlikimas yra įsakyta pareiga.

jūs (patys) esate liudytojai (Muchammedui ﷺ kaip Allaho Pasiuntiniui ir islamui (Allaho tikėjimui, t. y. negarbinimui nieko kito, tik Jį Vienintelį)]? Ir Allahas nėra nežinantis apie tai, ką jūs darote.“

100. O jūs, kurie tikite! Jei paklusite grupei tų, kuriems buvo suteiktas Raštas (judėjams ir krikščionims), jie (tikrai) padarys jus netikinčiaisiais po to, kai jūs patikėjote!

101. O kaip jūs netikėtumėte, jei jums recituojamos Allaho eilutės ir tarp jūsų yra Jo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ)? Ir tas, kas tvirtai laikosi Allaho (t. y. seka islamu - Allaho tikėjimu, ir iš tikrųjų paklūsta viskam, ką Allahas įsakė), tada jis iš tikrųjų yra vedamas Teisingu Keliu.

102. O jūs, kurie tikite! Bijokite Allaho (darydami viską, ką Jis įsakė, ir susilaikydami nuo visko, ką Jis uždraudė) taip, kaip Jo turi būti bijoma. [Pakluskite Jam, būkite Jam dėkingi ir visada Jį prisiminkite] ir nemirkite nebūdami islamo būsenoje [kaip musulmonai (su visišku paklusnumu Allahui)].

103. Ir tvirtai laikykitės, visi jūs kartu, Allaho Virvės (t. y. šio Korano) ir nesiskirstykite[10] tarp savęs, ir prisiminkite Allaho Malonę jums, nes jūs buvote vienas kitam priešais, bet Jis suvienijo jūsų širdis tam, kad, per Jo Malonę, jūs taptumėte broliais (islamo religijoje). Ir jūs buvote ant Ugnies duobės krašto ir Jis išgelbėjo jus nuo to. Taigi Allahas padaro Savo Ajat aiškiais jums, kad jūs būtumėte teisingai vedami.

104. Lai tarp jūsų iškyla grupė žmonių, kviečianti į visa, kas gera (islamą), įsakanti Al-Marūf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir viską, ką islamas įsako daryti) ir uždraudžianti Al-Munkar (daugiadievystę ir netikėjimą ir viską, ką islamas uždraudė). Ir tai yra tie, kurie yra sėkmingieji.

105. Ir nebūkite kaip tie, kurie susiskirstė ir ginčijosi tarpusavyje po to, kai jiems atėjo aiškūs įrodymai. Tai yra tie, kuriems bus siaubinga kančia.

106. Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną), kuomet kai kurių veidai taps baltais, o kai kurių veidai taps juodais. Tiems, kurių veidai taps juodais (bus pasakyta): „Ar jūs atmetėte Tikėjimą po jo priėmimo? Tada ragaukite

---

[10] Hadisų knygose (At-Tirmizi, Ibn Madžah ir Abū Davūd) įrašyta,kad Abu Huraira (Lai Allahas būna juo patenkintas) pasakojo, jog Pranašas ﷺ sakė: „Judėjai ir krikščionys buvo pasidalinę į 71 arba 72 religines grupes, o ši tauta pasidalins į 73 religines grupes - visos jos bus Pragare, išskyrus vieną, ir ta viena yra ta, kurioje aš ir mano kompanjonai yra šiandien [t. y. sekanti Koranu ir Pranašo ﷺ Sunna (teisinėmis tradicijomis, nurodymais, garbinimo veiksmais, Pranašo ﷺ žodžiais)].“

kančią (Pragare) už Tikėjimo atmetimą.“

107. O tie, kurių veidai taps baltais, - jie bus Allaho Gailestingume (Rojuje). Ten jie gyvens amžinai.

108. Tai yra Allaho Eilutės. Mes recituojame jas tau (Muchammedai ﷺ) tiesoje. Ir Allahas nenori neteisybės Alamyn (žmonijai, džinams ir visam, kas egzistuoja).

109. Ir Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir visi reikalai sugrįžta (sprendimui) pas Allahą.

110. Jūs [tikri tikintieji islamiškuoju monoteizmu ir tikri Pranašo Muchammedo ﷺ ir jo Sunnos pasekėjai] esate geriausi žmonės, kada nors išauginti žmonijai. Jūs įsakote Al-Marūf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsakė) ir draudžiate Al-Munkar (daugiadievystę, netikėjimą ir visa, ką islamas uždraudė), ir jūs tikite Allahą. Ir jei Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys) būtų patikėję, tai būtų buvę jiems geriau. Tarp jų yra keli, kurie turi tikėjimą, tačiau dauguma jų yra Al-Fasikūn (nepaklusnūs Allahui ir maištaujantys prieš Allaho Įsakymą).

111. Jie nekels jums žalos, išskyrus nereikšmingą erzelį. Ir jei jie kovos prieš jus, jie parodys jums savo nugaras ir nebus jiems pagelbėta.

112. Pažeminimas jiems visur, kur jie galėtų būti, išskyrus tada, kai jie yra Allaho (apsaugos) sutartyje, ir žmonių. Jie užsitraukė Allaho Rūstybę ir jiems - pražūtis. Taip yra todėl, kad jie netikėjo Allaho Ajat ir žudė Pranašus, neturėdami tam teisės. Taip yra todėl, kad jie nepakluso (Allahui) ir peržengdavo ribas (nepaklusimu Allahui, nusikaltimais ir nuodėmėmis).

113. Ne visi jie vienodi. Dalis Rašto žmonių stoja už tiesą - jie recituoja Allaho eilutes nakties valandomis, sukniubę maldose.

114. Jie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Jie įsako Al-Marūf (islamiškąjį monoteizmą ir sekimą Pranašu Muchammedu ﷺ) ir draudžia Al-Munkar (daugiadievystę, netikėjimą ir priešinimąsi Pranašui Muchammedui ﷺ). Ir jie skuba daryti (visus) gerus darbus, ir jie yra iš teisingųjų.

115. Ir visa, ką jie gero daro, niekas nebus iš jų atmesta, nes Allahas gerai žino tuos, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. 2:2).

116. Iš tiesų, tie, kurie atmeta Tikėjimą (netiki Allahą ir Muchammedą ﷺ

esant Allaho Pasiuntiniu ir visu tuo, ką jis ﷺ parnešė iš Allaho), nei jų turtai, nei jų palikuonys neduos jiems jokios naudos prieš Allahą. Jie yra Ugnies gyventojai, ten jie gyvens.[11]

117. Tai, ką jie išleidžia šiame gyvenime, yra kaip nepaprastai šaltas vėjas. Jis apima derlių žmonių, kurie blogai elgėsi prieš save, ir sunaikina jį. Allahas jų nesuklaidino, bet jie patys suklaidino save.

118. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite (savo) Bitana (patarėjais, konsultantais, globėjais, padėjėjais, draugais) tų, kurie yra už jūsų tikėjimo ribų (pagonių, judėjų, krikščionių ir veidmainių), nes jie nepagailės jums pražūties. Jie trokšta jums smarkiai pakenkti. Neapykanta jau pasirodė iš jų burnų, tačiau tai, ką slepia jų krūtinės, yra daug blogiau. Iš tiesų, Mes padarėme Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes) aiškias jums, jei jūs suprantate.

119. Štai! Jūs esate tie, kurie juos myli, bet jie jūsų nemyli, ir jūs tikite visais Raštais [t. y. jūs tikite Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją), nors jie netiki jūsų Knyga - Koranu]. Ir kai jie sutinka jus, sako: „Mes tikime.“ Tačiau būdami vieni, jie kandžioja savo pirštų galus iš įniršio dėl jūsų. Sakyk: „Pražūkite savo įniršyje! Be abejonės, Allahas žino, kas yra krūtinėse (visas paslaptis).“

120. Jei jums atsitinka gera, tai liūdina juos, o jei jus užklumpa kokia bėda, - jie džiūgauja dėl to. Tačiau jei jūs būsite kantrūs ir tapsite Al-Mutakūn [dievobaimingaisiais - žr. ają 2:2], jų suktybės nepadarys jums nė menkiausios žalos. Iš tikrųjų, Allahas apima viską, ką jie daro.

121. Ir (atmink) kai tu (Muchammedai ﷺ) palikai savo šeimyną ryte, kad išstatytum tikinčiuosius į jų postus (Uhud) mūšiui. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

122. Kai du jūsų būriai buvo beprarandą širdis, tačiau Allahas buvo jų Vali (Rėmėjas ir Saugotojas). Ir Allahu tikintieji turi pasitikėti.

123. Ir Allahas jau padarė jus pergalingus Badr (mūšyje), kai buvote jūs silpnas mažas būrys. Taigi stipriai bijokite Allaho[12] tam, kad būtumėte dėkingi.

---

[11] Žr. 3:85 ir 4:47 išnašą.

[12] t. y. susilaikykite nuo visų nuodėmių ir blogų darbų rūšių, kurias Jis uždraudė, ir stipriai mylėkite Allahą, darykite visus gerus darbus, kuriuos Jis įsakė.

124. (Atmink) kai tu (Muchammedai ﷺ) sakei tikintiesiems: „Argi jums negana, kad jūsų Viešpats (Allahas) padėtų jums su trimis tūkstančiais nuleistų angelų?“

125. „Taip, jei jūs laikysitės kantrybės ir dievobaimingumo, ir priešas skubės pas jus, jūsų Viešpats pagelbės jums su penkiais tūkstančiais angelų, turinčių (skiriamuosius) ženklus.“

126. Allahas padarė tai tik gera žinia jums ir kaip patikinimą jūsų širdims. Ir nėra pergalės išskyrus iš Allaho, Visagalio, Visa Išmanančio.

127. Kad jis gali atskirti dalį tų, kurie netiki, arba išstatyti juos į nešlovę tam, kad jie pasišalintų sugniuždyti.

128. Ne tau (Muchammedai ﷺ) yra sprendimas, ar Jis atsigręš su gailesčiu (dovanoti) jiems ar nubaus juos. Iš tiesų, jie yra Zalimūn (daugiadieviai, nepaklusėliai, nusidėjėliai).

129. Ir Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Jis atleidžia tam, kam Jis nori, ir baudžia tą, ką Jis nori. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

130. O jūs, kurie tikite! Nevalgykite Riba (palūkanų)[13] padvigubintos arba padaugintos, bet bijokite Allaho tam, kad būtumėte sėkmingi.

131. Ir bijokite Ugnies, paruoštos netikintiesiems.

132. Ir pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), kad įgytumėte gailestingumą.[14]

133. Ir ženkite keliu (vedančiu į) atleidimą iš jūsų Viešpaties ir dėl Rojaus, plataus kaip dangūs ir žemė, paruošto Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2).

134. Tie, kurie leidžia (vardan Allaho) klestėjime ir nelaimėje, kurie nuslopina pyktį, ir kurie atleidžia žmonėms, - iš tiesų, Allahas myli Al-Muhsinūn[15] (gera darančius).

135. O tiems, kurie atlikę ką nors gėdingo arba nusidėję blogiu, prisimena

---

[13] Žr. 2:275 išnašą.

[14] Žr. 3:85 išnašą.

[15] Al-Muhsinūn: geradariai, kurie atlieka gerus darbus išimtinai tik dėl Allaho, nesistengdami pasirodyti ar užsitarnauti šlovę ar garbę, ir daro tai pagal Allaho Pasiuntinio, Muchammedo ﷺ, Sunną (teisines tradicijas).

Allahą ir prašo atleidimo už jų nuodėmes, - ir niekas negali atleisti jų nuodėmių, tik Allahas - ir nebetęsia (blogio) ką jie padarė, nors ir žino.

136. Tokiems - atlygis yra jų Viešpaties Atleidimas ir Sodai su upėmis, tekančiomis po jais (Rojus), kur jie gyvens amžinai. Koks nuostabus yra šis atlygis darantiesiems (teisingus darbus pagal Allaho Įsakymus)!

137. Daugybę panašių būklių (ir gyvenimo nesėkmių) patyrė tautos (tikintieji ir netikintieji), kurios mirė iki jūsų (kaip kad jūs patyrėte Uhud mūšyje), taigi keliaukite po žemę ir pažiūrėkite, kokia buvo pabaiga tų, kurie netikėjo (Allaho Vienumu ir nepakluso Jam bei Jo Pasiuntiniams).

138. Tai (Koranas) yra aiškus tvirtinimas žmonijai, teisingas vedimas ir nurodymas tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. ają 2:2).

139. Taigi nebūkite neryžtingi (prieš savo priešus), nei nusiminę, ir jūs būsite pranašesni (pergalėje), jei iš tiesų esate (tikri) tikintieji.

140. Jei sužeidimas (ir žudymas) palietė jus, būkite tikri, panašus sužeidimas (ir žudymas) palietė ir kitus. Ir tokios yra dienos (geros ir ne tokios geros), kurias Mes suteikiame žmonėms paeiliui, kad Allahas galėtų išbandyti tuos, kurie tiki, ir kad Jis galėtų pasiimti kankinius iš jūsų tarpo. Ir Allahas nemėgsta Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių).

141. Ir kad Allahas galėtų išbandyti (arba apvalyti) tikinčiuosius (nuo nuodėmių) ir sunaikinti netikinčiuosius.

142. Ar jūs manote, kad įžengsite į Rojų, kol Allahas neišbandys tų iš jūsų, kurie kovojo (vardan Jo) ir (taip pat) neišbandys tų, kurie yra As-Sabirūn (kantrieji)?

143. Jūs iš tiesų trokštate mirties (Aš-Šahada - kankinio mirties), kol jos nepatyrėte. Dabar aiškiai pamatėte ją savo pačių akimis.

144. Muchammedas ﷺ yra ne daugiau nei Pasiuntinys ir iš tiesų (daugybė) Pasiuntinių mirė iki jo. Jei jis mirs arba bus nužudytas, ar jūs nusigręšite (kaip netikintieji)? Ir tas, kuris nusigręš, nepadarys Allahui nė menkiausios žalos. Ir Allahas suteiks atlygį tiems, kurie yra dėkingi.

145. Ir niekas negali mirti, tik Allaho Leidimu ir nustatytu mirties laiku. O kas trokšta atlygio (šiame) gyvenime, Mes jam jį suteiksime. O kas trokšta atlygio Amžinybėje, Mes jam jį suteiksime. Ir Mes apdovanosime dėkinguosius.

146. Ir daug Pranašas (t. y. daugybė iš Pranašų) kovojo (vardan Allaho) ir kartu su juo (kovojo) didelės grupės religiškai išsilavinusių pasekėjų. Tačiau jie niekada nenusiminė dėl to, kas ištiko juos Allaho Kelyje, anei jie pasidavė ar pažemino save. Ir Allahas myli As-Sabirūn (kantriuosius).

147. Ir jie nesakė nieko kito, tik: „Mūsų Viešpatie, atleisk mums mūsų nuodėmes ir mūsų prasižengimus (vykdant savo pareigas Tau), sutvirtink mūsų žingsnius (kojas) tvirtai ir suteik mums pergalę prieš netikinčiuosius.“

148. Taigi Allahas suteikė jiems atlygį šiame gyvenime ir nuostabų apdovanojimą Amžinybe. Ir Allahas myli Al-Muhsinūn (gera darančius).

149. O jūs, kurie tikite! Jei jūs paklusite tiems, kurie netiki, jie grąžins jus atgal jūsų įkandin, ir jūs nusigręšite (nuo Tikėjimo) kaip pralaimėtojai.[16]

150. Ne, Allahas yra jūsų Maula (Globėjas, Viešpats, Gelbėtojas, Saugotojas) ir Jis yra Geriausias iš padėjėjų.

151. Mes įvesime baimę į širdis tų, kurie netiki, nes jie garbino kitus šalia Allaho, kam Jis nesiuntė jokio leidimo. Jų buveinė bus Ugnis ir kokia bjauri yra Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių) buveinė.

152. Ir Allahas iš tiesų išpildė Savo Pažadą jums, kai jūs juos (savo priešus) žudėte Jo Leidimu, iki (momento, kai) jūs praradote drąsą ir pradėjote ginčytis dėl įsakymo, ir nepaklusote po to, kai Jis parodė jums (grobį) tai, ką jūs mėgstate. Tarp jūsų yra kai kurie, trokštantys šio gyvenimo ir kai kurie, trokštantys Amžinybės. Tada Jis privertė jus bėgti nuo jų (jūsų priešų), kad Jis galėtų jus išbandyti. Bet iš tiesų, Jis atleido jums, ir Allahas yra Maloningiausias tikintiesiems.

153. (Ir atminkite) kai jūs sprukote (baisiai), nė į nieką nepažvelgdami, o Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) buvo jūsų užnugaryje, kviesdamas jus atgal. Taip Allahas suteikė jums vieną nelaimę po kitos, atsilygindamas, kad pamokytų jus nesielvartauti dėl to, kas pabėgo nuo jūsų, nei dėl to, kas ištiko jus. Ir Allahas yra Gerai Suvokiantis viską, ką jūs darote.

154. Tada po nelaimės, Jis siuntė jums ramybę ir saugumą. Snaudulys apėmė dalį jūsų, kol kita dalis galvojo apie save (kaip apsaugoti save, neatsižvelgdami į kitus ir Pranašą ﷺ) ir blogai galvojo apie Allahą - neišmanantis mąstymas.

---

[16] Tai, sakoma apie gyvenimą (pasilikimą) Aš-Širk žemėje (daugiadievystės, t. y. žemėje, kurioje praktikuojama daugiadievystė).

Jie sakė: „Ar mes dalyvaujame šiame reikale?“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, šis reikalas priklauso absoliučiai Allahui.“ Jie slepia savyje tai, ką nedrįsta tau atskleisti, sakydami: „Jei mes būtume ką nors darę šiame reikale, niekas iš mūsų čia nebūtų buvęs nužudytas.“ Sakyk: „Net jei jūs būtumėte pasilikę savo namuose, tie, kuriems mirtis buvo nulemta, be abejonės būtų išėję į savo mirties vietą.“ Tam, kad Allahas išbandytų tai, kas yra jūsų krūtinėse, ir apvalytų tai, kas buvo jūsų širdyse (nuodėmes). Ir Allahas yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (jūsų) krūtinėse.

155. Tie iš jūsų, kurie nusigręžė tą dieną, kai dvi kariuomenės susitiko (t. y. Uhud mūšyje), - tai Šaitan (Šėtonas), kuris privertė juos nusigręžti (pabėgti iš mūšio lauko) dėl kai ko (nuodėmių), ką jie buvo įgiję. Tačiau Allahas iš tiesų atleido jiems. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausiasis.

156. O jūs, kurie tikite! Nebūkite kaip tie, kurie netiki (veidmainiai) ir kurie sako savo broliams, kai jie keliauja žeme arba išeina kovoti: „Jei jie būtų pasilikę su mumis, jie nebūtų mirę arba nužudyti.“, tam, kad Allahas padarytų tai apgailestavimu jų širdyse. Tai Allahas, kuris suteikia gyvenimą arba sukelia mirtį. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

157. Ir jei jūs esate nužudomi arba mirštate vardan Allaho, Allaho atleidimas ir gailestingumas yra daug geriau nei visa tai, ką jie susikrauna (iš žemiškųjų turtų).

158. Ir ar jūs mirštate, ar esate nužudomi, iš tiesų, pas Allahą jūs būsite surinkti.

159. Dėl Allaho Gailestingumo, tu, o Pranaše, elgiesi su jais švelniai. O jei tu būtum buvęs žiaurus ir šiurkštaširdis, jie būtų ištrūkę nuo tavęs. Taigi, atleiski (jų kaltes) ir prašyki (Allaho) Atleidimo jiems, ir patarki jiems jų reikaluose. Tada kai tu priimsi sprendimą, pasitikėk Allahu, be abejonės, Allahas myli tuos, kurie (Juo) pasitiki.

160. Jei Allahas padeda jums, niekas negali jūsų įveikti. Ir jei Jis atsižada jūsų, - kas yra tas, kas po Jo gali jums padėti? Ir lai Allahu (Vieninteliu) tikintieji tepasitiki.

161. Jokiam Pranašui neleidžiama neteisėtai pasiimti dalį grobio (Ghulul)[17],

---

[17] Al-Ghulul: vagimas iš karo grobio prieš jo išdalinimą.

ir kas apgauna jo kompanjonus dėl grobio, tas Prikėlimo Dieną atsineš tai, ką jis (neteisėtai) pasiėmė. Tada kiekvienam asmeniui bus pilnai išmokėta tas, ką jis įgijo, ir su jais nebus elgiamasi neteisingai.

162. Argi tada tas, kuris seka (siekia) doro Allaho Patenkinimo (neimdamas neteisėtai dalies grobio), kaip tas, kuris užsitraukia Allaho Rūstybę (pasiimdamas neteisėtai grobį - Ghulul)? - jo buveinė yra Pragaras, ir siaubinga, iš tiesų, tai paskyrimo vieta.

163. Jie turi (skirtingus) laipsnius (lygius) prieš Allahą (pas Allahą), ir Allahas yra Visa Matantis, ką jie daro.

164. Iš tiesų, Allahas suteikė didžiulę malonę tikintiesiems, kai Jis atsiuntė tarp jų Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), recituojantį jiems Jo eilutes (Koraną), ir apvalantį juos (nuo nuodėmių, sekant juo), ir mokantį juos Knygos (Korano) ir Al-Hikma [išminties ir Pranašo ﷺ Sunnos (t. y. jo teisinių papročių, teiginių, garbinimo veiksmų)], nors prieš tai jie buvo akivaizdžiame paklydime.[18]

165. (Kas jums yra?) Kai jus ištiko vienintelė nelaimė (Uhud mūšio dieną), nors jūs sutriuškinote (savo priešus) dvigubai gausesnius (Badr mūšyje), jūs sakote: „Iš kur mums tai?“ Sakyk (jiems): „Tai iš jūsų pačių (dėl jūsų blogų darbų).“ Ir Allahas turi galią viskam.

166. Ir tai, ką jūs patyrėte (nelaimę) dieną (Uhud mūšio, kai) dvi kariuomenės susitiko, buvo Allaho Leidimu tam, kad Jis išbandytų tikinčiuosius.

167. Ir kad Jis galėtų išbandytų veidmainius, jiems buvo pasakyta: „Ateikite, kovokite vardan Allaho arba (bent jau) ginkite save.“ Jie tarė: „Jei mes būtume žinoję, kad vyks kova, mes be abejonės būtume tave sekę.“ Tą dieną jie buvo arčiau netikėjimo nei Tikėjimo, sakydami savo liežuviais tai, kas nebuvo jų širdyse. Ir Allahas turi visą žinojimą apie tai, ką jie nuslepia.

168. (Jie yra) tie, kurie sakė apie savo nužudytuosius brolius, patys sėdėdami (namuose): „Jei tik jie būtų mūsų paklausę, jie nebūtų buvę nužudyti.“ Sakyk: „Nukreipkite nuo savęs mirtį, jei sakote tiesą.“

169. Negalvokite apie tuos, kurie yra nužudyti vardan Allaho, kad yra mirę. Ne,

---

[18] Sekimas Pranašo ﷺ Sunna (teisinėmis tradicijomis) ir Allaho Žodžiai: „Ir padaryk mus teisingųjų lyderiais.“ (25:74)

jie - gyvi, su savo Viešpačiu, ir jie yra aprūpinti palaiminimais, apie kuriuos mes nežinome.

170. Jie džiaugiasi tuo, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo ir jie džiaugiasi tais, kurie dar neprisijungė prie jų, tačiau yra palikti (dar nemirę kankinio mirtimi), nes nebus jiems baimės, nei jie liūdės.

171. Jie džiaugiasi Allaho Malone ir Dosnumu ir tuo, kad Allahas neiššvaistys tikinčiųjų apdovanojimo.

172. Tie, kurie atsiliepė (į Kvietimą) Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) būdami sužeisti, - tiems iš jų, kurie darė gerus darbus ir bijojo Allaho, yra didžiulis atlygis.

173. Tie (t. y. tikintieji), kuriems žmonės (veidmainiai) sakė: „Iš tiesų, žmonės (pagonys) surinko prieš jus (didžiulę armiją), taigi bijokite jų.“ Tačiau tai (tik) padidino jų Tikėjimą ir jie sakė: „Allahas (Vienintelis) yra Pakankamas mums ir Jis yra Geriausias Tvarkytojas (mūsų) reikalų.“

174. Taigi jie grįžo su Allaho Malone ir Dosnumu. Jokia žala jų nepalietė, ir jie sekė doru Allaho Patenkinimu. Ir Allahas yra Didžio Dosnumo Savininkas.

175. Tai tik Šaitan (Šėtonas), kuris siūlo jums bijoti jo Aulija [rėmėjų ir draugų (daugiadievių, netikinčiųjų Allaho Vienumą ir jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ)]. Taigi nebijokite jų, bet bijokite Manęs, jei esate (tikri) tikintieji.

176. Ir neleisk liūdinti tavęs (Muchammedai ﷺ) tiems, kurie puola į netikėjimą. Iš tiesų, nepadarys jie nė menkiausios žalos Allahui. Tai Allaho Valia nesuteikti jiems palaimos dalies Amžinybėje. Jiems ten didelė kančia.**177**. Iš tiesų, tie, kurie perka netikėjimą už Tikėjimo kainą, nepadarys Allahui nė menkiausios žalos. Jiems ten - skausminga kančia.

178. Ir neleiskite netikintiesiems manyti, kad Mūsų atidėjimas jų bausmės yra geriau jiems. Mes atidedame bausmę tik tam, kad jie paaugtų nuodėmingume. Ir jiems yra žeminanti kančia.

179. Allahas nepaliks tikinčiųjų tokioje būsenoje, kokioje jūs esate dabar, kol Jis atskirs nedorus nuo dorų (blogį nuo gėrio). Allahas neatskleis jums Ghaib (nematomo) paslaptis, tačiau Allahas pasirenka Savo Pasiuntiniais tuos, ką Jis nori. Taigi tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinius. Ir jei jūs tikite ir

bijote Allaho, tada jums yra didžiulis atlygis.

180. Ir neleiskite tiems, kurie godžiai laiko tai, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo (Turto), manyti, kad tai gerai jiems (ir nemokėti privalomo Zakat). Ne, jiems bus blogiau. Dalykai, kuriuos jie godžiai laikė, bus pririšti prie jų kaklų kaip antkaklis Prikėlimo Dieną. Ir Allahui priklauso kas yra danguje ir žemėje. Ir Allahas puikiai žino apie tai, ką jūs darote.

181. Iš tiesų, Allahas girdėjo žodžius tų (judėjų), kurie sako: „Iš tikrųjų Allahas yra vargšas, o mes esame turtingi!" Mes įrašysime tai, ką jie sakė, ir jų Pranašų neteisėtą žudymą, ir Mes sakysime jiems: „Ragaukite deginančią (Ugnies) kančią."

182. Tai dėl to (blogio), ką jūsų rankos padarė prieš jus. Ir be abejonės, Allahas niekada nėra neteisingas (Savo) vergams.

183. Tie (judėjai), kurie sakė: „Iš tiesų, Allahas priėmė mūsų pažadą netikėti jokiu Pasiuntiniu, nebent jis atneš mums dosnų pasiūlymą, kurį ugnis (iš dangaus) sudegins." Sakyk: „Iš tiesų, ėjo pas jus Pasiuntiniai iki manęs su aiškiais ženklais ir netgi su tuo, apie ką jūs kalbate. Kodėl tada jūs žudėte juos, jei esate teisingi?"

184. Tada, jei jie atstums tave (Muchammedai ﷺ), taip buvo atstumti Pasiuntiniai iki tavęs, atėję su Al-Baijinat (aiškiais ženklais, įrodymais, įkalčiais) ir Raštu, ir Mokomąja Knyga.

185. Visi ragaus mirtį. Ir tik Prikėlimo Dieną bus išmokėtas jūsų atlygis pilnai už jūsų veiksmus. O kas bus pašalintas iš Ugnies ir priimtas į Rojų, - jis iš tiesų yra sėkmingas. Šis žemiškasis gyvenimas yra tik apgaulingas malonumas (prie jo prisiriša tik tie, kurie yra suklaidinti).

186. Jūs be abejonės būsite išmėginti ir išbandyti savo turtu ir nuosavybėmis bei savimi pačiais, ir jūs, be abejonės, girdėsite daug to, kas nuliūdins jus, iš tų, kurie gavo Raštą iki jūsų (judėjų ir krikščionių), ir iš tų, kurie priskiria Allahui partnerius. Tačiau, jei jūs ištversite kantriai ir tapsite Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais), tada iš tiesų, tai bus lemiamas veiksnys visuose jūsų reikaluose (ir tai yra didelis dalykas, kurio jūs turite tvirtai laikytis iš visų jėgų).

187. (Iratminkite)kaiAllahasprieėmėpažadąištų,kuriemsbuvoduotasRaštas (judėjų ir krikščionių) padaryti tai (žinias apie Pranašo Muchammedo

ﷺ atėjimą ir religines žinias) žinomas ir aiškias žmonijai, o ne slėpti tai, tačiau jie numetė tai už savo nugarų ir nusipirko už tai apgailėtiną naudą! Ir iš tiesų, blogiausia yra tai, ką jie įgijo.

188. Negalvokite, kad tie, kurie džiūgauja dėl to, ką jie padarė (arba kuo įtikino), ir mėgsta būti giriami už tai, ko nepadarė, - negalvokite, kad jie yra išgelbėti nuo kančios. Ir jiems - skausminga kančia.

189. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės valdžia, ir Allahas turi galią viskam.

190. Iš tiesų, dangų ir žemės sukūrime bei nakties ir dienos kaitoje, tikrai yra ženklai žmonėms, supratingiesiems.

191. Tie, kurie prisimena Allahą (visada ir maldose) stovėdami, sėdėdami ir gulėdami ant savo šonų, ir giliai apmąsto dangų ir žemės sukūrimą, (sakydami): „Mūsų Viešpatie, Tu nesukūrei (viso) to be priežasties, garbė Tau! (Išaukštintas esi Tu virš visko, ką jie Tau priskiria kaip partnerius). Suteik mums išsigelbėjimą nuo Ugnies kančios.

192. Mūsų Viešpatie, iš tiesų, tą, ką Tu įvedi į Ugnį, tikrai, Tu jam užtrauki gėdą ir pažeminimą. Ir niekada Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) neras jokių padėjėjų.

193. Mūsų Viešpatie, iš tiesų mes išgirdome kvietimą vieno (Muchammedo ﷺ), kviečiančio į Tikėjimą: „Tikėkite savo Viešpatį!“, ir mes patikėjome. Mūsų Viešpatie, atleisk mums mūsų nuodėmes ir pašalink mūsų blogus darbus, ir leisk mums mirti (būnant teisingiems) kartu su Al-Abrar (tikinčiaisiais islamiškuoju monoteizmu, dievobaimingaisiais ir teisingaisiais).

194. Mūsų Viešpatie, suteik mums tai, ką Tu pažadėjai mums per Savo Pasiuntinius ir neužtrauk mums gėdos Prikėlimo Dieną, juk Tu niekada nelaužai (Savo) Pažado.“

195. Taigi, jų Viešpats priėmė iš jų (jų maldą ir atsakė jiems): „Aš niekada neleisiu, kad nors vienas jūsų, vyro ar moters, darbas būtų prarastas. Jūs esate (atstovai) vienas kito, taigi tie, kurie persikėlė ir buvo išvaryti iš savo namų, ir nukentėjo vardan Manęs, ir kurie kovojo ir buvo nužudyti (vardan Manęs), iš tiesų, Aš atleisiu jų blogus darbus ir priimsiu juos į Sodus, po kuriais upės teka (Rojuje). Atlygis yra iš Allaho, ir pas Allahą yra geriausias atlygis.“

196. Neleiskite, kad laisvas netikinčiųjų disponavimas (ir turtai) visoje žemėje suklaidintų jus.

197. Trumpalaikis malonumas. Tada jų paskutinė buveinė yra Pragaras. Ir blogiausia, iš tiesų, tai poilsio vieta.

198. Tačiau tiems, kurie bijo savo Viešpaties, - Sodai, po kuriais upės teka (Rojuje). Ten jie gyvens (amžinai), atlygis iš Allaho. Ir tai, kas yra pas Allahą, yra Geriausia (kas yra skirta) Al-Abrar (tikintiesiems islamiškuoju monoteizmu, dievobaimingiesiems ir teisingiesiems).

199. Ir, be abejonės, tarp Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) yra tokių, kurie tiki Allahą ir tuo, kas buvo tau apreikšta, ir tuo, kas buvo apreikšta jiems, nusižeminančių prieš Allahą. Jie neparduoda Allaho Eilučių už žemą kainą. Jiems - atygis iš jų Viešpaties. Tikrai, Allahas yra Greitas atlyginti.

200. O jūs, kurie tikite! Ištverkite ir būkite tvirti (su savo priešais), ir saugokite savo teritoriją, nuolatos dislokuodami kariuomenės būrius tose vietose, iš kur priešas gali jus pulti, ir bijokite Allaho, kad būtumėte sėkmingi.

4 - Sūra An-Nisa[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Žmonės, būkite paklusnūs savo Viešpačiui, Kuris sukūrė jus iš vienintelio žmogaus (Adamo (Adomo)), ir iš jo Jis sukūrė jo žmoną [Hauva (Ievą)], ir iš jų abiejų Jis sukūrė daugybę vyrų ir moterų. Ir bijokite Allaho, per Kurį jūs reikalaujate (savo abipusių teisių), ir (nenutraukite santykių su) įsčiomis (giminystės). Iš tiesų, Allahas yra jūsų Stebėtojas.

2. Ir duokite našlaičiams iš jų nuosavybės ir nekeiskite (savo) blogų daiktų su (jų) geraisiais. Ir neimkite jų turinio, (pridėdami jį) į savo turinį. Iš tiesų, tai didelė nuodėmė.

3. Ir jei jūs baiminatės, kad nesugebėsite teisingai elgtis su našlaitėmis, tada veskite (kitas) moteris savo pasirinkimu, dvi ar tris, ar keturias. Tačiau, jei jūs baiminatės, kad nesugebėsite teisingai elgtis (su jomis), tada tik vieną arba (verges) tai, ką jūsų dešinės rankos valdo. Tai paprasčiau sutrukdyti jus nuo neteisybės darymo.

4. Ir duokite moterims (kurias jus vedate) jų Mahr (privalomus sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojamus pinigus) iš širdies. Tačiau jei jos, savo pačių geru noru, atsisako dalies jo, priimkite tai ir mėgaukitės nebijodami jokios žalos (nes Allahas padarė jums tai leistina).

5. Ir neduokite kvailiams (tiems, kurie nemoka jos gerai tvarkyti) savo nuosavybės, kurią Allahas padarė jums kaip paramą, tačiau maitinkite ir aprenkite juos su tuo, kalbėkite su jais geru būdu.

6. Ir išbandykite našlaičius (dėl jų protinių gabumų) kol jie pasieks santuokinį amžių. Jei tada manote juos esant sveiko proto, perleiskite jų nuosavybę jiems. Tačiau, neeikvokite jos nuostolingai ir neapgalvotai, bijodami, kad jie užaugs. Ir kas (iš globėjų) yra turtingas, neturėtų imti atlygio, tačiau jei jis vargšas, lai jis turi sau tai, kas yra teisinga ir pagrįsta (atsižvelgiant į jo darbą). O kai jūs perleidžiate jų nuosavybę jiems, turėkite liudytojus savo akivaizdoje. Ir Allahas yra Visiškai Pakankamas atsiskaityti.

7. Yra dalis vyrams ir yra dalis moterims iš to, kas palikta tėvų ir tų, kurie arčiausiai giminingi, ar tai nuosavybė būtų maža, ar didelė - teisėta dalis.

8. Ir kai artimieji ir našlaičiai, ir Al-Masakin (vargingieji) dalyvauja dalybų metu, paskirstykite jiems nuosavybę ir kalbėkite su jais geru būdu.

9. Ir lai tie (vykdytojai ir globėjai) turi tokią pačią baimę savo galvose, kokią jie turėtų dėl savęs, jei jie būtų palikę silpnus palikuonis. Taigi, lai jie bijo Allaho ir kalba teisingai.

10. Iš tiesų, tie, kurie neteisėtai ryja našlaičių nuosavybę, jie ryja tik ugnį į savo pilvus, ir bus sudeginti liepsnojančioje Ugnyje!

11. Allahas įsako tai, kas susiję su jūsų vaikų (palikimu): vyrams - dalis, lygi dviem moterų dalims. Jei (yra) tik dukros, dvi arba daugiau, jų dalis yra du trečdaliai palikimo, jei tik viena - jos dalis yra pusė. Tėvams - kiekvienam šeštadalis palikimo, jei mirusysis paliko vaikų. Jei vaikų nėra ir tėvai yra (vieninteliai) paveldėtojai, motina gauna trečdalį. Jei mirusysis paliko brolius (arba seseris), motina gauna šeštadalį. (Dalybos visais atvejais yra) po palikimo, kurį jis galėjo palikti testamentu, arba skolų išmokėjimo. Jūs nežinote kurie iš jų, jūsų tėvai ar jūsų vaikai, yra artimiausi jums naudoje. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

12. Iš to, ką jūsų žmonos palieka, jūsų dalis yra pusė, jei jos neturi vaiko. Tačiau, jei palieka vaiką, jūs gaunate ketvirtadalį to, kas lieka po palikimo, kurį jos galėjo palikti testamentu arba skolų, išmokėjimo. Iš to ką jūs paliekate, jų (jūsų žmonų) dalis yra ketvirtadalis, jei jūs nepalikote vaiko. Taigi, lai jūs palikote vaiką, jos gauna aštuntadalį to, ką jūs paliekate po palikimo, kurį jūs galėjote palikti testamentu arba skolų, išmokėjimo. Jei vyras ar moteris, kurio palikimas yra svarstomas, nepaliko nei tėvų, nei įpėdinių, tačiau paliko brolį arba seserį, kiekvienas iš dviejų gauna šeštadalį. Tačiau, jei daugiau nei du, jų dalis yra trečdalis po palikimo, kurį jis (arba ji) galėjo palikti testamentu arba skolų, išmokėjimo, taip kad (niekam) nebūtų jokių praradimų, Tai Allaho Įsakymas. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Pakančiausiasis.

13. Tai ribos (nustatytos) Allaho (arba nustatytos paveldėjimo teisės normos), ir kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) bus priimti į Sodus, po kuriais upės teka (Rojuje), gyventi ten, ir tai bus didi sėkmė.

14. O kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ)

ir peržengia Jo ribas, Jis įmes jį į Ugnį gyventi ten, ir jam bus žeminanti bausmė.

15. O tos iš jūsų moterų, kurios turi neteisėtus lytinius santykius, imkite keturių liudytojų iš jūsų tarpo parodymus prieš jas. Ir jei jie liudija, uždarykite jas (t. y. moteris) namuose iki mirtis ateina pas jas arba Allahas įsako joms kokį (kitą) būdą.[1]

16. Ir du asmenis (vyrą ir moterį) iš jūsų tarpo, kurie turi neteisėtus lytinius santykius, nubauskite juos abu.[2] O jei jie atgailauja (pažada Allahui niekada nekartoti t. y. neturėti neteisėtų lytinių santykių ar nedaryti panašių nuodėmių) ir daro teisingus gerus darbus, palikite juos. Iš tiesų, Allahas yra Visada Viską Atleidžiantis (Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą), (ir Jis yra) Gailestingiausiasis.

17. Allahas priima atgailą tik tų, kurie daro bloga iš nežinojimo ir kvailumo, ir iš kart po to atgailauja. Tai tie, kuriems Allahas atleis, ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

18. Ir neduos jokios naudos atgaila to, kuris tęsia blogus darbus iki jį ištinka mirtis ir jis sako: „Dabar aš gailiuosi.“, nei tų, kurie miršta būdami netikinčiaisiais. Jiems Mes paruošėme skausmingą kančią.

19. O jūs, kurie tikite! Jums draudžiama paveldėti moteris prieš jų valią. Ir neturėtumėte su jomis elgtis grubiai, kad galėtumėte atsiimti dalį Mahr[3], kurį joms suteikėte, nebent jos atvirai užsiima neteisėtais lytiniais santykiais. Ir gyvenkite su jomis garbingai. Jei jų nemėgstate, gali būti, kad jūs nemėgstate vieno dalyko, o Allahas suteikia per jį daug gero.

20. Tačiau, jei, jūs ketinate pakeisti vieną žmoną kita ir jūs davėte vienai jų kintarą (aukso, t. y. didelę sumą kaip Mahr), neimkite nė menkiausios dalies iš to atgal. Argi jūs imtumėte tai neteisėtai, neturėdami tam teisės, ir (su) didžiule nuodėme?

21. Ir kaip jūs galėtumėte tai pasiimti (atgal), kai jūs įėjote vienas į kitą (turėjote lytinių santykių), ir jos priėmė jūsų tvirtą ir stiprų pažadą?

---

[1] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos sūros An-Nūr eilute 24:2, įsakant išplakimą nesusituokusiai moteriai ir užmėtymą akmeninis - susituokusiai moteriai, kai keturi liudytojai patvirtina nusikaltimą.

[2] Žr. 24:2.

[3] Mahr: sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojami pinigai.

22. Ir neveskite moterų, kurias jūsų tėvas vedė, išskyrus tai, kas jau praėjo. Iš tiesų, tai gėdinga ir labiausiai nekenčiama ir tai blogas kelias.

23. Draudžiama jums (santuokai) yra: jūsų motinos, jūsų dukros, jūsų seserys, jūsų tėvo seserys, jūsų motinos seserys, jūsų brolių dukros, jūsų seserų dukros, jūsų žindyvės, kurios jus žindė, jūsų žindyvių seserys, jūsų žmonų motinos, jūsų podukros, kurias jūs globojate, gimusios jūsų žmonoms, su kuriomis jūs buvote suartėję - tačiau nėra jums nuodėmės, jei jūs nebuvote suartėję (vesti jų dukras) - žmonos jūsų sūnų, kurie (atsirado) iš jūsų pačių strėnų, ir dvi seserys santuokoje tuo pačiu metu, nebent tai įvyko anksčiau. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

24. Taip pat (draudžiamos) jau ištekėjusios moterys, išskyrus tos (vergės), kurias jūsų dešinės rankos valdo. Taip jums įsakė Allahas. Visos kitos yra leidžiamos, jei jūs siekiate (jų santuokai) su Mahr (sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojamais pinigais) iš savo nuosavybės, trokšdami skaistumo, neužsiimdami neteisėtais lytiniais santykiais. Taigi, su kuriomis iš jų mėgavotės lytiniais santykiais, duokite joms jų Mahr kaip paskirta. Tačiau jei po to, kai Mahr yra paskirtas, jūs abu sutariate (duoti daugiau), nėra jums nuodėmės. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

25. O jei kas iš jūsų neturi lėšų vesti laisvas, tikinčias moteris, jie gali vesti tikinčias merginas iš tų (vergių), kurias jų dešinės rankos valdo. Ir Allahas turi visas žinias apie jūsų Tikėjimą. Jūs esate vieni iš kitų. Veskite jas, gavę jų žmonių (globėjų, Aulija arba šeimininkų) leidimą ir duokite joms jų Mahr, atsižvelgiant į tai, kas pagrįsta. Jos (minėtos belaisvės arba vergės) turi būti skaisčios, neturėjusios neteisėtų lytinių santykių, nei meilužių. Ir po to, kai jos paimamos į santuoką, jei jos turi neteisėtų lytinių santykių, jų bausmė yra lygi pusei laisvos (neištekėjusios) moters bausmės.[4] Tai tam iš jūsų, kuris baiminasi pakenkti savo tikėjimui arba savo kūnui. Tačiau geriau jums, kad susilaikytumėte, ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

26. Allahas nori paaiškinti (kas yra leistina ir kas yra draudžiama) jums ir parodyti jums kelius tų, kurie buvo iki jūsų, ir priimti jūsų atgailą. Ir

---

[4] Vergės arba vergai (susituokę ir ne), jei jie turi neteisėtų lytinių santykių, jų bausmė yra penkiasdešimt rimbo kirčių (pusė to, kas skirta laisvoms nesusituokusioms moterims, o ne užmėtymas akmenimis iki mirties ar tremtis.

Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

27. Allahas nori priimti jūsų atgailą, tačiau tie, kurie seka savo geiduliais, trokšta, kad jūs (tikintieji) toli nukryptumėte (nuo Teisingo Kelio).

28. Allahas nori palengvinti jums (naštą). Ir vyras buvo sukurtas silpnas (neturintis kantrybės atsisakyti lytinių santykių su moterimi).

29. O jūs, kurie tikite! Nerykite savo nuosavybės tarp savęs neteisingai, išskyrus, jei tai sandoris tarp jūsų, abipusiu sutikimu. Ir nežudykite savęs (ir nežudykite vienas kito). Iš tiesų, Allahas yra Gailestingiausiasis jums.

30. Ir kas padaro tai iš pykčio ar neteisybės, Mes įmesime jį į Ugnį, ir tai lengva Allahui.

31. Jei jūs vengiate didžiųjų nuodėmių, kurios jums draudžiamos, Mes atleisime jums jūsų (mažąsias) nuodėmes, ir priimsime jus pro Didingą Įėjimą (t. y. į Rojų).

32. Ir netrokškite to, kame Allahas padarė kai kuriuos iš jūsų pranašesnius už kitus. Vyrams yra atlygis už tai, ką jie įgijo, (ir taip pat) moterims yra atlygis už tai, ką jos įgijo. Ir prašykite Allaho Jo Dosnumo. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis apie viską.

33. Ir kiekvienam Mes paskyrėme paveldėtojus to (turto) palikto tėvų ir artimųjų. Taip pat tiems, kuriems jūs davėte pažadą (brolystės), duokite jiems priklausančią dalį. Iš tiesų, Allahas yra Visada Liudytojas dėl visko.

34. Vyrai yra moterų globėjai ir išlaikytojai, nes Allahas padarė vieną iš jų viršesnį už kitą ir todėl, kad jie leidžia (remdami jas) iš savo turto. Todėl teisingos moterys yra dievobaimingai paklusnios (Allahui ir savo sutuoktiniams) ir saugoja kai sutuoktinio nėra, tai, ką Allahas įsakė joms saugoti (t. y. savo skaistybę, savo sutuoktinių nuosavybę). O dėl tų moterų, kurios elgiasi blogai, įspėkite jas (pirmiausia), (tada) atsisakykite dalintis su jomis lovomis ir (galiausiai) suduokite joms (švelniai, jei tai duos naudos). Tačiau jei jos grįžta į paklusnumą, neieškokite prieš jas (nemalonių dalykų) būdų. Iš tiesų, Allahas yra Visada Aukščiausiasis, Didingiausiasis.

35. Jei jūs baiminatės skyrybų tarp jų poros (vyro ir jo žmonos), paskirkite (du) arbitrus, vieną iš jo šeimos ir kitą iš jos. Jei jie abu nori taikos,

Allahas juos sutaikys. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis, Geriausiai susipažinęs apie viską.

36. Garbinkite Allahą ir nepriskirkite Jam nieko (garbinime). Ir darykite gera tėvams, giminėms, našlaičiams, Al-Masakin (vargingiesiems), kaimynams, kurie yra jūsų artimi giminaičiai, kaimynams, kurie yra svetimi, bendražygiams, keliautojams (kuriuos sutinkate) ir tiems (vergams), kuriuos jūsų dešinės rankos valdo. Iš tiesų, Allahas nemėgsta tų, kurie yra išdidūs ir pagyrūniški.

37. Tie, kurie yra šykštūs ir liepia būti šykštiems kitiems žmonėms, ir slepia tai, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo. Ir Mes paruošėme netikintiesiems gėdingą kančią.

38. Ir (taip pat) tie, kurie leidžia iš savo nuosavybės, kad žmonės pamatytų, ir netiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną [jie yra Šaitan (Šėtono) draugai], ir kurie laiko Šaitan (Šėtoną) artimu draugu, - taigi koks bjaurus draugas jis yra!

39. Ir ką jie prarastų, jei patikėtų Allahą ir Paskutiniąją Dieną, ir leistų iš to, ką Allahas suteikė jiems išlaikyti? Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis apie juos.

40. Iš tiesų, Allahas nenuskriaudžia (nieko) net atomo svorio (arba mažos skruzdėlės), tačiau jei yra (padaryta) kas gero, Jis padvigubina tai ir suteikia iš Savęs didelį atlygį.

41. Kas (bus) tada, kai Mes atvesime iš kiekvienos tautos liudytoją ir Mes atvesime tave (Muchammedai ﷺ) kaip liudytoją prieš šiuos žmones?

42. Tą dieną tie, kurie netikėjo ir nepakluso Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), trokš, kad jie būtų palaidoti žemėje, tačiau jie niekada nesugebės paslėpti nė menkiausio fakto nuo Allaho.[5]

43. O jūs, kurie tikite! Nesiartinkite prie As-Salat (maldos), kai esate girti iki tol, kol suvokiate (reikšmę to), ką tariate, nei tada, kai esate Džanaba būsenos (t. y. nešvarumo būsena po lytinių santykių iki tol, kol išsimaudoma), išskyrus, kai esate kelyje (neturėdami pakankamai vandens arba tik pravažiuodami šalia mečetės), iki tol, kol nuprausite visą

---

[5] Žr. 3:85 išnašą.

kūną. O jei sergate arba esate kelionėje, arba ateinate atlikę gamtinius reikalus, arba turėjote sueitį su moterimi (lytinius santykius) ir nerandate vandens, - atlikite Tajamum su švaria žeme ir patrinkite ja savo veidus bei rankas (Tajamum)[6]. Iš tiesų, Allahas yra Visada Dažnai Dovanojantis, Dažnai Atleidžiantis.

44. Argi jūs nematėte tų, kuriems buvo duota dalis Knygos (judėjų), perkančių klaidingą kelią, ir trokštančių, kad jūs nuklystumėte nuo Teisingo Kelio.

45. Allahas turi visas žinias apie jūsų priešus, ir Allahas yra Pakankamas Vali (Saugotojas) ir Allahas yra Pakankamas Padėjėjas.

46. Tarp tų, kurie yra judėjai, yra kai kurie, kurie perkelia žodžius iš (jų) teisingų vietų ir sako: „Mes girdime tavo žodį (Muchammedai ﷺ) ir nepaklūstame.“ ir „Girdime ir leidžiame tau (Muchammedai ﷺ) nieko negirdėti.“ Ir Raina[7] su jų liežuvių užsukimu ir kaip tikėjimo (islamo) pašiepimas. O jei tik jie būtų sakę: „Mes girdime ir paklūstame.“ ir „Leisk mums suprasti.“ Būtų buvę geriau jiems. Tačiau Allahas prakeikė juos už jų netikėjimą, taigi jie netiki, išskyrus kelis.

47. O jūs, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys)! Patikėkite tuo, ką Mes apreiškėme (Muchammedui ﷺ), patvirtinant tai, kas (jau) yra su jumis, iki tol, kol Mes ištrinsime veidus (padarydami juos kaip kaklo nugarinės pusės, be nosies, burnos, akių) ir apsuksime juos atbulai, arba prakeiksime juos, kaip Mes prakeikėme pažeidusius Šabą[8]. Ir Allaho Įsakymas visada įvykdomas.[9]

48. Iš tiesų, Allahas neatleidžia to, kad Jam būtų priskirti partneriai (garbinime), tačiau Jis atleidžia (visa kita), išskyrus tai, tiems, kam Jis nori. Ir kas priskiria Allahui partnerius garbinime, jis iš tikrųjų prasimanė siaubingą nuodėmę.

49. Argi jūs nematėte tų (judėjų ir krikščionių), kurie tvirtina savo

---

[6] Suduoti savo rankomis į žemę ir tada perbraukti kiekvienu delnu per viršutinę kitos rankos pusę, tada nupūsti dulkes nuo jų ir perbraukti jais savo veidą, - tai vadinama Tajamum.

[7] Raina: arabų kalboje reiškia „būk atsargus, klausykis mūsų ir mes klausysimės tavęs“, o tuo tarpu hebrajų kalboje tai reiškia įžeidimą.

[8] Ši eilutė yra griežtas įspėjimas judėjams ir krikščionims bei absoliuti pareiga jiems tikėti Allaho Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ ir jo islamiškojo monoteizmo Žinia ir šiuo Koranu.

[9] Žr. 3:85, 3:116 ir 8:39 išnašą.

neliečiamumą? Ne, tik Allahas apvalo tuos, ką Jis nori, ir niekaip nesumažins atlygio už jų veiksmus, net per žvynuotą siūlą ilgame datulės kauliuko įpjovime.

50. Pažvelkite, kaip jie kuria melą prieš Allahą, ir pakanka to akivaizdžiai nuodėmei.

51. Argi jūs nematėte tų, kuriems buvo duota dalis Rašto? Jie tiki Džibt ir Taghūt[10] ir sako netikintiesiems, kad jie yra geriau vedami, kalbant apie kelią, nei tikintieji (musulmonai).

52. Jie yra tie, kuriuos Allahas prakeikė, ir tam, ką Allahas prakeikia, - nerasite (jokių) padėjėjų.

53. Ar turi jie dalį karalystėje? Tokiu atveju jie neduotų žmonijai net kruopelės datulės kauliuko.

54. Arba negi jie pavydi žmonėms (Muchammedui ﷺ ir jo pasekėjams) dėl to, ką Allahas suteikė jiems iš Savo Dosnumo? Tada Mes jau suteikėme Ibrahimo (Abraomo) giminei Knygą ir Al-Hikma (As-Sunna - Dieviškąjį Apreiškimą tiems Pranašams, neužrašytą knygos pavidale), ir suteikėme jiems didelę karalystę.

55. Iš jų buvo (kai kurie), kurie patikėjo juo (Muchammedu ﷺ) ir iš jų buvo (kai kurie), kurie nukreipė savo veidus nuo jo (Muchammedo ﷺ). Ir pakankamas yra Pragaras (jų) deginimui.[11]

56. Iš tiesų, tie, kurie netikėjo Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), Mes deginsime juos Pragare. Kaskart kai jų oda nudegs, Mes pakeisime ją kita oda, kad jie paragautų bausmę. Iš tiesų, Allahas yra Visada Galingiausias, Visa Išmanantis.

57. Tačiau tie, kurie tiki (Allaho Vienumu - islamiškuoju monoteizmu) ir daro teisingus darbus, Mes priimsime juos į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), gyventi ten amžinai. Ten jie turės Azvadžun Mutaharatun[12] (tyrus partnerius arba žmonas), ir Mes priimsime juos po šešėliais plačiais ir nuolat tamsėjančiais (Rojų).

---

[10] Žodžiai Džibt ir Taghūt turi daug prasmių: jie reiškia bet ką kitą, garbinamą nei Tikrasis Dievas (Allahas), t. y. visos netikros dievybės. Tai gali būti stabai, šėtonas, kapai, akmenys, saulė, žvaigždės, angelai, šventieji ar bet kokie žmonės.

[11] Žr. 3:85 išnašą.

[12] Neturinčios menstruacijų, išmatų, šlapimo ir t. t. žr. 2:25 ir 3:15.

58. Iš tiesų, Allahas įsako jums atiduoti skolas tiems, kam jos priklauso, ir teisiant tarp žmonių - teisti teisingai. Iš tiesų, koks nuostabus yra mokymas, kurį Jis (Allahas) suteikia jums! Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Girdintis, Visa Matantis.

59. O jūs, kurie tikite! Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) ir tiems iš jūsų (musulmonams), kurie yra valdžioje. (Ir) jei jūs ginčijatės dėl ko nors tarp savęs, kreipkitės į Allahą ir Jo Pasiuntinį (ﷺ), jei tikite Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Taip geriau ir tinkamiau galutiniam sprendimui.

60. Argi jūs nematėte tų (veidmainių), kurie teigia tikintys tuo, kas buvo nuleista tau, ir tuo, kas buvo nuleista iki tavęs, ir nori dėl (savo ginčų) sprendimų eiti pas Taghūt[13] (neteisingus teisėjus), nors jiems buvo įsakyta juos atstumti. Tačiau Šaitan (Šėtonas) trokšta juos paklaidinti.[14]

61. Ir kai jiems sakoma: „Ateikite prie to, ką Allahas nuleido Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ)“, tu (Muchammedai ﷺ) matai veidmainius nusigręžiančius nuo tavęs (Muchammedai ﷺ) su pasibjaurėjimu.

62. Kaip tada, kai juos ištinka nelaimė dėlto, ką jų rankos darė, jie ateina pas jus, prisiekinėdami Allahu: ”Mes nenorėjome nieko kito, tik draugiškumo ir susitaikymo!“

63. Jie (veidmainiai) yra tie, apie kuriuos Allahas žino, kas jų širdyse. Taigi, atsitraukite nuo jų (nebauskite jų), tačiau priminkite jiems, sakykite jiems veiksmingą žodį (t. y. tikėti Allahą, garbinti Jį, paklusti Jam ir Jo bijoti), kad (tai) pasiektų jų vidinį ”aš“.

64. Mes nesiuntėme nė vieno Pasiuntinio, išskyrus tam, kad jiems būtų paklūstama Allaho Leidimu. Jei jie (veidmainiai), po to kai buvo neteisingi sau, būtų atėję pas tave (Muchammedai ﷺ) ir maldavę Allaho Atleidimo, ir Pasiuntinys būtų maldavęs atleidimo jiems - iš tiesų, jie būtų pamatę, kad Allahas yra Visa Atleidžiantis (Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą), Gailestingiausiasis.

---

[13] Taghūt: žr. 2:256 išnašą.

[14] Ši eilutė buvo atskleista dėl to, kad vienas veidmainis, teigęs esąs musulmonas, susiginčijo su judėju ir norėjo perduoti ginčo sprendimą žiniuoniui, o ne Pranašui (Muchammedui ﷺ).

65. Bet ne, prisiekiame tavo Viešpačiu, jie negali turėti jokio Tikėjimo, kol nelaikys tavęs (Muchammedai ﷺ) teisėju visuose ginčuose tarp savęs, ir neberas savyje jokio pasipriešinimo tavo sprendimams, ir nepriims (jų) visiškai paklusdami.

66. Ir jei Mes būtume įsakę jiems (sakydami): „Nusižudykite (t. y. nekaltieji lai nužudo kaltuosius) arba palikite savus namus.“ Nedaugelis iš jų būtų tai padarę. Tačiau jei jie būtų padarę tai, kas jiems nurodyta, jiems tai būtų buvę geriau ir būtų sustiprinę jų (Tikėjimą).

67. Ir iš tiesų, Mes būtume turėję tada suteikti jiems didį atlygį iš Savęs.

68. Ir iš tiesų, Mes būtume turėję vesti juos Teisingu Keliu.

69. Ir kas paklūsta Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), tada jie bus kartu su tais, kuriems Allahas suteikė Savo Malonę iš Pranašų, Sidikun (stipriųjų ir tikrųjų tikėjime), kankinių ir teisingųjų. Ir kokie puikūs yra šie kompanjonai!

70. Toks yra Allaho Dosnumas ir Allahas yra Pakankamas kaip Visa Žinantis.

71. O jūs, kurie tikite! Būkite atsargūs ir arba vykite (į išvyką) grupėmis, arba vykite visi kartu.

72. Be abejonės tarp jūsų yra toks, kuris dels (kovoti vardan Allaho). Jei jus ištinka nelaimė, jis sako: „Iš tiesų, Allahas apdovanojo mane tuo, kad aš nebuvau tarp jų.“

73. Tačiau jei dovanos (pergalė arba grobis) tenka jums iš Allaho, jis tikrai sakytų - lyg tarp jūsų ir jo niekada nebūtų buvę jokio prieraišumo - „Oi, norėčiau, kad būčiau buvęs su jais, tada būčiau gavęs didelę sėkmę (gerą grobio dalį).“

74. Lai tie (tikintieji), kurie parduoda šį žemiškąjį gyvenimą dėl Amžinybės, kovoja vardan Allaho, o tam, kas kovoja vardan Allaho ir yra nužudomas arba laimi - Mes suteiksime jam didį atlygį.

75. Ir kas jums yra, kad nekovojate vardan Allaho ir dėl tų silpnųjų, tų, su kuriais blogai elgiamasi ir engiamų tarp žmonių, moterų ir vaikų, kurių šauksmas yra: „Mūsų Viešpatie, išgelbėk mus iš šio miesto, kurio žmonės yra engėjai, ir suteik mums iš Savęs tą, kuris apsaugos, ir suteik mums iš Savęs tą, kuris pagelbės.“

76. Tie, kurie tiki, kovoja vardan Allaho, o tie, kurie netiki, kovoja vardan Taghūt (Šėtono)[15]. Taigi kovokite jūs prieš Šaitan (Šėtono) draugus. Visada prastas iš tiesų yra Šaitan (Šėtono) planas.

77. Argi nematėte tų, kuriems buvo nurodyta sulaikyti savo rankas (nuo kovojimo) ir atlikti As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoti Zakat, tačiau, kai kova jiems buvo įsakyta - štai, dalis jų bijo žmonių taip, kaip jie bijo Allaho ar net labiau. Jie sako: „Mūsų Viešpatie, kodėl įsakei mums kovoti? Ar negalėtum suteikti mums atokvėpį trumpam laikui?“ Sakyk: „Trumpas šio gyvenimo malonumas. Amžinybė yra (daug) geriau tam, kuris bijo Allaho ir nebus su jumis elgiamasi neteisingai net per žvyniuotą siūlą ilgame datulės kauliuko įpjovime.

78. „Kas tu bebūtum, mirtis užklups tave net jei esi tvirtovėje, pastatytoje stipriai ir aukštai!” O jei kas gera ištinka juos, jie sako: „Tai iš Allaho.“, tačiau jei kas bloga juos ištinka, jie sako: „Tai iš tavęs (Muchammedai ﷺ).“ Sakyk: „Viskas yra iš Allaho.“ Taigi, kas yra šiems žmonėms, kad jie nesuvokia nė vieno žodžio?

79. Visa, kas gera pasiekia jus, yra iš Allaho, tačiau visa, kas bloga ištinka jus, - tai iš jūsų pačių. Ir Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) kaip Pasiuntinį žmonijai ir Allahas yra Pakankamas kaip Liudytojas.

80. Tas, kuris paklūsta Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), iš tiesų pakluso Allahui, tačiau tas, kuris nusigręžia, tada mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) kaip jų sargo.

81. Jie sako: „Mes esame paklusnūs.“ Tačiau kai jie palieka tave (Muchammedai ﷺ), dalis jų praleidžia visą naktį planuodami kitką, nei tu sakai. Tačiau Allahas įrašo jų naktinius (planavimus). Taigi atsitraukite nuo jų (nebauskite jų), ir pasitikėkite Allahu. Ir Allahas yra Visada Pakankamiausias reikalų Tvarkytojas.

82. Argi jie tada neapmąsto Korano atidžiai? Jei tai būtų iš ko nors kito, nei Allahas, jie tikrai būtų radę tame daugybę prieštaravimų.

83. Kai pasiekia juos koks dalykas, liečiantis (viešąjį) saugumą arba baimę, jie paskelbia tai (tarp žmonių). Jeigu tik jie būtų perdavę tai Pasiuntiniui arba tiems, kurie yra atsakingi valdžioje jiems, tinkami tyrėjai būtų

---

[15] Žr. 2:256 išnašą.

sužinoję tai iš jų (tiesiogiai). Jei ne Allaho Malonė ir Gailestingumas jums, jūs pasektumėte Šaitan (Šėtonu), išskyrus kelis iš jūsų.

84. Taigi kovok (Muchammedai ﷺ) vardan Allaho. Tu nesi apsunkintas (atsakomybe) išskyrus už save. Ir ragink tikinčiuosius (kovoti kartu su tavimi), gali būti, kad Allahas sulaikys netikinčiųjų blogą jėgą. Ir Allahas yra Stipresnis Galia ir Stipresnis bausdamas.

85. Kas užtaria dėl geros priežasties, gaus atlygį už tai, ir kas užtaria dėl blogos priežasties, dalinsis to našta. Ir Allahas yra Visada Visa Galintis daryti (ir taip pat Visa Liudijantis) viskam.

86. Kai esate pasveikinti pasisveikinimu, pasisveikinkite atgal su tuo, kas geriau nei tai, arba (bent jau) tokiu pačiu. Be abejonės, Allahas yra Visada Atidus Atsiskaitymu visuose dalykuose.

87. Allahas! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Iš tiktųjų, Jis surinks jus kartu Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra jokios abejonės. Ir kas yra teisesnis žodžiuose nei Allahas?

88. Taigi, kas jums yra, kad jūs pasidalinę į dvi grupes dėl veidmainių? Allahas įmetė juos atgal (į netikėjimą), dėl to, ką jie įgijo. Ar jūs norite išvesti tą, kurį Allahas paklaidino? Ir tam, kurį Allahas paklaidino, jūs niekada nerasite jokių išeičių (teisingam vedimui).

89. Jie trokšta, kad jūs paliktumėte Tikėjimą, kaip ir jie paliko (Tikėjimą), ir tuo būdu kad jūs visi taptumėte lygūs (vienodi). Taigi nelaikykite Aulija (globėjais ar draugais) iš jų, kol jie neemigruos vardan Allaho (pas Muchammedą ﷺ). Tačiau, jei jie nusigręžia (nuo islamo), griebkite ir žudykite kur tik rasite, ir nelaikykite jų nei Aulija (globėjais ar draugais), nei padėjėjais.

90. Išskyrus tuos, kurie prisijungia prie grupės, tarp kurios ir jūsų yra (taikos) sutartis, arba tuos, kurie priartėja prie jūsų su krūtinėmis, kurios susilaiko nuo kovojimo su jumis kaip ir kovojimo su savais žmonėmis. Jei Allahas būtų panorėjęs, iš tiesų, Jis būtų suteikęs jiems galią prieš jus ir jie būtų jus nugalėję. Taigi, jei jie pasišalina nuo jūsų ir nekovoja prieš jus, ir pasiūlo jums taiką, tada Allahas neatveria jums kelio prieš juos.

91. Jūs sutiksite kitus, kurie nori apsaugos nuo jūsų ir apsaugos nuo savo žmonių. Kaskart, kai jie yra grąžinami į pagundą, jie jai pasiduoda. Jei

jie nepasišalina nuo jūsų, - nei pasiūlo jums taiką, nei sulaiko savo rankų, - griebkite ir žudykite juos kur tik rasite. Jų atveju, Mes suteikėme jums aiškią garantiją prieš juos.

92. Neleidžiama tikinčiajam žudyti tikinčiojo, išskyrus (jei tai yra) netyčia. Ir kas nužudo tikintįjį netyčia, (įsakyta kad) jis turi išlaisvinti tikintįjį vergą ir kompensacija (kraujo pinigai, t. y. Dija) turi būti suteikiama velionio šeimai, nebent jie atleidžia. Jei velionis priklausė žmonėms, kariaujantiems su jumis, ir jis buvo tikintysis, - (įsakytas) tikinčiojo vergo išlaisvinimas. O jei jis priklausė žmonėms, su kuriais jūs turite abipusės sąjungos sutartį, kompensacija (kraujo pinigai - Dija) turi būti sumokėti jo šeimai ir tikintis vergas turi būti išlaisvintas. O kam tai (bausmė išlaisvinant vergą) ne pagal jo išgales, jis turi pasninkauti du mėnesius iš eilės, siekiant, kad Allahas priimtų atgailą. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

93. O kas nužudo tikintįjį tyčia, jo atlygis yra Pragaras - gyventi jame. Ir Allaho Rūstybė bei Prakeiksmas ir didelė bausmė paruošta jam.

94. O jūs, kurie tikite! Kai jūs einate (kovoti) vardan Allaho, liudykite (tiesą) ir nesakykite niekam, kas sveikinasi su jumis (priimdami islamą): „Tu nesi tikintis.“, siekdami greitai gendančių šio žemiškojo gyvenimo daiktų. Daug daugiau naudos ir grobio yra pas Allahą. Vienodai, koks jis yra dabar, buvote jūs patys prieš tai, kol Allahas suteikė jums Savo Malones (t. y. atvedė jus į islamą), taigi būkite atsargūs diskriminuoti. Allahas yra Visada Gerai Žinantis apie tai, ką jūs darote.

95. Nelygūs yra tie tikintieji, kurie sėdi (namie), išskyrus tuos, kurie yra neįgalūs (dėl sužeidimo akli arba luoši), ir tie, kurie stipriai stengiasi ir kovoja vardan Allaho su savo turtu ir savo gyvybėmis. Allahas paaukštino ranguose tuos, kurie stipriai stengiasi ir kovoja su savo turtu ir gyvybėmis, virš tų, kurie sėdi (namie). Kiekvienam Allahas pažadėjo gerą (Rojų), tačiau Allahas paaukštino tuos, kurie stipriai stengiasi ir kovoja, virš tų, kurie sėdi (namie), didžiu atlygiu.

96. (Aukštesni) rangai iš Jo, ir Atleidimas ir Gailestingumas. Ir Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

97. Iš tiesų, dėl tų, kuriuos angelai paima (po mirties), kol jie klaidino save (nes jie pasiliko tarp netikinčiųjų, nors jiems buvo privaloma persikelti), jie (angelai) sako (jiems): „Kokioje (būklėje) jūs buvote?“ Jie atsako: „Mes

buvom silpni ir engiami žemėje.“ Jie (angelai) sako: „Argi Allaho žemė nebuvo pakankamai plati jums persikelti?“ Tokie žmonės ras savo buveinę Pragare - Koks blogas tikslas![16]

98. Išskyrus silpnuosius iš vyrų, moterų ir vaikų, kurie negali sugalvoti plano, nei jie sugeba vadovauti sau?

99. Tai tie, kuriems Allahas tikėtina, kad atleis. Ir Allahas yra Visada Dažnai Dovanojantis, Dažnai Atleidžiantis.

100. Kas persikelia (iš savo namų) vardan Allaho, ras žemėje daugybę gyvenimo vietų ir gausų gyvenimą. Ir kas palieka savo namus kaip išeivis dėl Allaho ir Jo Pasiuntinio, ir ką užklumpa mirtis, jo atlygis tada tikrai priklauso nuo Allaho. Ir Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

101. Ir kai jūs (musulmonai) keliaujate žeme, nėra jums nuodėmės, jei jūs sutrumpinate As-Salat (maldą), jei bijote, kad netikintieji gali jus išbandyti (pulti jus ir t. t.). Iš tiesų, netikintieji visada yra jums aiškūs priešai.

102. O kai tu (Muchammedai ﷺ) esi tarp jų ir vedi juos As-Salat (maldoje), lai viena jų dalis stovi [Salat (maldoje)] su tavimi, pasiėmę ginklus. Kai jie pabaigia savo suklupimą, lai jie užima vietą užnugaryje ir lai ateina kita jų dalis, kuri dar nesimeldė, ir lai jie meldžiasi su tavimi, laikydamiesi visų atsargumo priemonų ir laikydami ginklus. Tie, kurie netiki, trokšta, jums esant aplaidiems su savo ginklais ir savo kariuomenės vežiojamu turtu, užpulti jus vienu puolimu. Tačiau, nėra jums nuodėmės sudėti savo ginklus, jei nepatogu dėl lietaus arba jei jūs sergate, tačiau laikykitės visų atsargumo priemonių dėl savęs. Iš tiesų, Allahas paruošė žeminančią bausmę netikintiesiems.

103. Pabaigę As-Salat (bendruomeninę maldą), prisiminkite Allahą stovėdami, sėdėdami ir (gulėdami) ant savo šonų, tačiau kai jūs nesate pavojuje, atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat). Iš tiesų, As-Salat (malda) yra įsakyta tikintiesiems nustatytomis valandomis.

104. Ir nebūkite silpni persekiodami priešą. Jei jūs kenčiate (sunkumus), tada tikrai, jie (taip pat) kenčia (sunkumus) kaip ir jūs kenčiate, tačiau jūs turite viltį iš Allaho (dėl atlygio, t. y. Rojų) tokį, kurio jie nesitiki. Ir

---

[16] Žr. 3:149 išnašą.

Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

105. Iš tiesų, Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną) tiesoje, kad tu spręstumei tarp žmonių pagal tai, ką Allahas parodė tau (t. y. išmokė tave per Dieviškąjį Apreiškimą), taigi nebūk užtarėjas išdavikams.

106. Ir prašyk Allaho Atleidimo[17]. Iš tiesų, Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

107. Ir nesiginčyk dėl tų, kurie apgaudinėja patys save. Iš tiesų, Allahas nemėgsta nė vieno, kuris yra išdavikas, nuodėmiautojas.

108. Jie gali paslėpti (savo nusikaltimus) nuo žmonių, tačiau jie negali paslėpti (jų) nuo Allaho, nes Jis yra su jais (Savo Žinojimu), kai jie naktį planuoja žodžiais tai, kam Jis nepritaria. Ir Allahas visada apima viską, ką jie daro.

109. Štai! Jūs esate tie, kurie ginčijosi dėl jų šiame žemiškajame gyvenime, tačiau kas ginčysis dėl jų Prikėlimo Dieną priešais Allahą, arba kas tada bus jų gynėjas?

110. Ok as elgiasi blogai ir skriaudžia save, tačiau po to prašo Allaho Atleidimo, jis supras, kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

111. O kas įgyja nuodėmę, jis įgyja ją tik prieš save. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

112. O kas įgyja nusižengimą arba nuodėmę ir tada meta ją ant ko nors nekalto, jis iš tiesų apsunkino save melu ir akivaizdžia nuodėme.

113. Jei Allahas nebūtų suteikęs tau (Muchammedai ﷺ) Savo Malonę ir Gailestingumą, dalis jų būtų tikrai nusprendę paklaidinti tave, tačiau (iš tiesų) jie nepaklaidina nieko, tik patys save, ir jie negali tau padaryti nė menkiausios žalos. Allahas nuleido tau knygą (Koraną) ir Al-Hikma (islamo teisę, žinias apie leistinus ir neleistinus dalykus, pavyzdžiui, Pranašo Sunną - teisines tradicijas), ir išmokė tave to, ko nežinojai. Ir Pati Didžiausia yra Allaho Malonė tau (Muchammedai ﷺ).

114. Ir nėra nieko gero daugumos jų slaptuose pašnekesiuose, išskyrus to, kuris įsako Sadaka (labdarą vardan Allaho) arba Marūf (islamiškąjį monoteizmą ir

---

[17] Pranašas ﷺ prašydavo Allaho Atleidimo dieną ir naktį.

visus gerus bei teisingus poelgius, įsakytus Allaho), arba žmonių sutaikymą. Ir tas, kuris taip elgiasi, siekdamas Allaho gero patenkinimo, Mes suteiksime jam didį atlygį.

115. O kas prieštarauja ir priešinasi Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) po to, kai jam buvo aiškiai parodytas teisingas kelias, ir seka kitu nei tikinčiųjų keliu, Mes laikysim jį tame kelyje, kurį jis pasirinko, ir deginsim jį Pragare - kokia bloga paskyrimo vieta![18]

116. Iš tiesų, Allahas neatleidžia partnerių (garbinime) priskyrimo Jam (nuodėmės), tačiau Jis atleidžia tam, kuriam Jis nori, kitas nuodėmes nei šioji. O kas priskiria partnerius Allahui garbinime, iš tiesų toli nuklydo.

117. Jie (visi, kurie garbina kitus nei Allahą) nesišaukia nieko kito tik dievybių šalia Jo (Allaho), ir jie nesišaukia nieko kito, tik Šaitan (Šėtono), užsispyrusio maištautojo!

118. „Allahas prakeikė jį. Ir jis [Šaitan (Šėtonas)] sakė: „Aš pasiimsiu nustatytą tavo vergų skaičių.

119. Iš tiesų, aš paklaidinsiu juos ir tikrai sužadinsiu juose klaidingus troškimus, ir tikrai, liepsiu jiems prarėžti galvijų ausis, ir tikrai, liepsiu jiems pakeisti Allaho sukurtą gamtą.“ Ir kas laiko Šaitan (Šėtoną) Vali (globėju arba padėjėju) vietoje Allaho, tikrai patyrė aiškų nuostolį.

120. Jis [Šaitan (Šėtonas)] žada jiems ir sužadina juose klaidingus troškimus, ir Šaitan (Šėtono) pažadai yra ne kas kita kaip apgavystės.

121. Tokių (žmonių) buveinė yra Pragaras ir jie neras kelio ištrūkti iš jo.

122. Tačiau tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus, Mes priimsime juos į Sodus, po kuriais upės teka (t. y. Rojų) gyventi ten amžinai. Allaho Pažadas yra Tiesa. Ir kieno žodžiai gali būti teisesni nei Allaho? (Žinoma, niekieno).

123. Tai nebus pagal jūsų norus (musulmonų), nei pagal Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių). Kas daro bloga, gaus atlygį už tai, ir neras jis jokio globėjo ar padėjėjo šalia Allaho.

124. O kas daro teisingus gerus darbus, vyras ar moteris, ir yra (tikrasis) tikintysis [Allaho Vienumą (musulmonas)], toks įžengs į Rojų ir nebus

---

[18] Žr. 3:85 išnašą.

jam padaryta nė menkiausia neteisybė, net datulės kauliuko dydžio.

125. Ir kas gali būti geresnis tikėjime nei tas, kuris nulenkia savo veidą (save) Allahui (t. y. seka Allaho tikėjimu - islamiškuoju monoteizmu), ir jis yra Muhsin (gera darantis - žr. ają 2:112). Ir seka Ibrahimo (Abraomo) tikėjimu Hanifa (islamiškuoju monoteizmu - negarbinti nieko kito tik Allahą Vienintelį). Ir Allahas laikė Ibrahimą (Abraomą) Khalil (artimu draugu)!

126. Ir Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir Allahas yra Visada Aprėpiantis visus daiktus.

127. Jie klausia tavo teisinių nurodymų dėl moterų. Sakyk: Allahas moko jus apie jas ir apie tai, kas recituojama jums Knygoje apie našlaites, kurioms jūs nedavėte nurodytų dalių (kalbant apie Mahr ir paveldėjimą) ir kurias vis tiek norite vesti, bei (apie) vaikus, kurie yra silpni ir engiami, ir kad jūs tvirtai laikytumėtės teisingumo našlaičiams. Ir visa, ką gero darote, Allahas yra Visada Visa Žinantis apie tai.

128. Ir jei moteris bijosi šiurkštaus elgesio ar apleidimo iš savo vyro pusės, nėra jiems abiems nuodėmės, jei jie iškelia taikos tarp savęs sąlygas. Žmogaus vidinis „aš“ visada yra veikiamas gobšumo. Tačiau, jei jūs darote gera ir laikotės toli nuo blogo, iš tiesų, Allahas yra Visada Gerai Susipažinęs su tuo, ką jūs darote.

129. Jūs niekada nesugebėsite būti tobulai teisingi žmonoms, net jei tai yra jūsų karštas troškimas, taigi nepalinkite perdaug link vienos iš jų (suteikdami jai daugiau savo laiko ir išlaikymo), palikdami kitą kabėti (t. y. nei išsiskyrusią, nei ištekėjusią). O jei jūs elgsitės teisingai ir darysite viską, kas yra teisinga, bei bijosite Allaho saugodamiesi viso, kas yra bloga, tada Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

130. Tačiau jei, jos atsiskiria (skyrybomis), Allahas suteiks gausybę kiekvienam iš jų iš Savo Dosnumo. Ir Allahas yra Visada Visa Pakankamas Savo kūrinių poreikiams, Visa Išmanantis.

131. Ir Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir iš tiesų, Mes patarėme Rašto žmonėms iki tavęs ir tau (Muchammedai ﷺ) - (visiems) jums bijoti Allaho ir vykdyti savo pareigas Jam. Tačiau jei jūs netikite, tai Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje, ir Allahas yra Visada Turtingas (nepriklausomas nuo poreikių),

Vertas visų garbinimų.

132. Ir Allahui priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir Allahas yra Visada Visa Pakankamas kaip reikalų Tvarkytojas.

133. Žmonės, jei Jis nori, Jis gali jus pašalinti ir atvesti kitus. Ir Allahas yra Visada Visa Galingas tam.

134. Kas trokšta atlygio šiame žemiškajame gyvenime, tai pas Allahą (Vienintelį ir nieką kitą) yra atlygis šio žemiškojo gyvenimo ir Amžinybės. Ir Allahas yra Visada Visa Girdintis, Visa Matantis.

135. O jūs, kurie tikite! Tvirtai laikykitės teisingumo, kaip Allaho liudytojai, net jei tai būtų prieš jus pačius, arba jūsų tėvus, arba jūsų giminaičius, nepriklausomai nuo to, ar jis turtingas ar vargšas, Allahas yra Geresnis abiejų Gynėjas (nei jūs). Taigi, nesekite (savo širdžių) geiduliais, kad nepaklystumėte. O jei jūs iškreipsite savo liudijimą arba atsisakysite jį duoti, iš tiesų, Allahas yra Visada Gerai Žinantis tai, ką jūs darote.

136. O jūs, kurie tikite! Tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) ir Knygą (Koraną), kurią Jis nuleido Savo Pasiuntiniui ir Raštus, kuriuos Jis nuleido tiems iki (jo). O kas netiki Allahą, Jo angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinius ir Paskutiniąją Dieną, tada iš tiesų jis toli nuklydo.

137. Iš tiesų, tie, kurie tiki, tada netiki, tada (vėl) tiki ir (vėl) netiki, ir auga netikėjime, - Allahas neatleis jiems, nei išves juos į (Teisingą) Kelią.

138. Perduokite veidmainiams žinią, kad jiems - skausminga kančia.

139. Tie, kurie Aulija (globėjais arba padėjėjais arba draugais) laiko netikinčiuosius vietoj tikinčiųjų, ar jie siekia garbės, galios ar šlovės su jais? Iš tiesų, tada Allahui priklauso visa garbė, galia ir šlovė.

140. Ir jums jau buvo apreikšta Knygoje (šiame Korane), kad kai jūs girdite Allaho Eilutes neigiamas arba pajuokiamas, tada nesėdėkite su jais, kol jie užsiims kita kalba nei ši. (Tačiau jei jūs liekate su jais), žinoma, tokiu atveju, jūs esate kaip jie. Iš tiesų, Allahas surinks veidmainius ir netikinčiuosius visus kartu Pragare.

141. Tie (veidmainiai), kurie laukia ir stebi jus, jei jūs įgyjate pergalę iš Allaho, jie sako: „Argi mes nebuvome su jumis?“ Tačiau jei netikintiesiems

pasiseka, jie sako (jiems): „Argi mes nesame meistriškiausi iš jūsų ir argi mes neapsaugojome jūsų nuo tikinčiųjų?“ Allahas priims sprendimą tarp (visų) jūsų Prikėlimo Dieną. Ir niekada Allahas nesuteiks netikintiesiems kelio (į pergalę) prieš tikinčiuosius.

142. Iš tiesų, veidmainiai siekia apgauti Allahą, tačiau Jis yra Tas, Kuris apgauna juos.[19] Ir kai jie stojasi (atlikti) As-Salat (maldą), jie stojasi tingiai ir tam, kad žmonės pamatytų, ir jie neprisimena Allaho, tik truputį.

143. (Jie) svyruoja tarp to ir to, nepriklausydami nei tiems, nei tiems. Ir tam, ką Allahas paklaidina, nerasi jam kelio (į tiesą - islamą).

144. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite Aulija (globėjais, padėjėjais arba draugais) netikinčiųjų vietoj tikinčiųjų. Ar jūs norite pateikti Allahui aiškų įrodymą prieš save pačius?

145. Iš tiesų, veidmainiai bus Pragaro žemiausiame gylyje (lygyje). Nerasite jiems jokių padėjėjų.

146. Išskyrus tie, kurie atgailavo (dėl veidmainystės), darė teisingus gerus darbus, tvirtai laikėsi Allaho ir išgrynino tikėjimą dėl Allaho (negarbindami nieko kito, tik Allahą, ir darydami gerus darbus tik vardan Allaho, ne pasirodyti prieš kitus), tada jie bus su tikinčiasiais. Ir Allahas suteiks tikintiesiems didį atlygį.

147. Kodėl Allahas turėtų bausti tave, jei tu dėkojai (Jam) ir tikėjai Jį. Ir Allahas yra Visada Visa Įvertinantis (gerą), Visa Žinantis.

148. Allahas nemėgsta viešai sakomų blogybių, išskyrus to, kuris buvo nuskriaustas. Ir Allahas yra Visada Visa Girdintis, Visa Žinantis.

149. Ar jūs (žmonės) atskleidžiate (gerais dėkingumo žodžiais) gerą poelgį (padarytą jums kaip kažkieno paslaugą), ar paslepiate jį, ar atleidžiate blogą, - iš tiesų, Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Visa Galingas.

150. Iš tiesų, tie, kurie netiki Allahą ir Jo Pasiuntinį ir nori daryti skirtumą tarp Allaho ir Jo Pasiuntinių (tikėdami Allahą ir netikėdami Jo Pasiuntinius), sakydami: „Mes tikime kai kuriais, tačiau atstumiame kitus.“ ir nori pasirinkti tarpinį kelią, -

---

[19] Žr. 57:12-15.

151. Jie tikrai yra netikintieji. Ir Mes paruošėme netikintiesiems žeminančią kančią.

152. O tie, kurie tiki Allahą ir Jo Pasiuntinius ir neišskiria nė vieno iš jų (Pasiuntinių), Mes suteiksime jiems jų atlygį. Ir Allahas yra Visada Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

153. Rašto žmonės (judėjai) prašo tavęs priversti knygą nusileisti jiems iš dangaus. Iš tiesų jie prašė Mūsos (Mozės) netgi daugiau nei tai, kai jie sakė: „Parodyk mums Allahą atvirai.“ Tačiau jiems trenkė griaustinis ir žaibas dėl jų nedorumo. Tada jie garbino veršį netgi po to, kai aiškūs įrodymai, įkalčiai ir ženklai atėjo jiems. (Netgi) tai Mes atleidome jiems. Ir Mes suteikėme Mūsai (Mozei) aiškų valdžios įrodymą.

154. O dėl jų susitarimo, Mes iškėlėme virš jų Kalną ir (kitą sykį) Mes sakėme: „Įeikite pro vartus kniūbsčiomis (arba nusilenkę) nuolankiai.“ ir Mes liepėme jiems: „Neprasiženkite (darydami pasaulietinius darbus) Šabo metu (Šeštadienį).“ Ir Mes paėmėme iš jų tvirtą pažadą.

155. Dėl jų pažado sulaužymo, ir dėl jų Allaho Ajat atmetimo, ir dėl neteisėto Pranašų žudymo, ir dėl jų sakymo: „Mūsų širdys apsiaustos (uždangalu, t. y. nesuprantame, ką sako Pasiuntiniai)“ - ne, Allahas užantspaudavo jų širdis, dėl jų netikėjimo, kad jie netikėtų, tik truputį.

156. Ir dėl jų (judėjų) netikėjimo ir sakymo apie Marjamą (Mariją) sunkų melagingą kaltinimą (kad ji turėjo neteisėtų lytinių santykių)[20];

157. Ir dėl jų sakymo (su pasididžiavimu): „Mes nužudėme Mesijų Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų, Allaho Pasiuntinį.“ - bet jie nenužudė jo ir nenukryžiavo. Isos (Jėzaus) panašumas buvo suteiktas kitam vyrui (ir jie nužudė tą vyrą), ir tie, kurie dėl to nesutinka, yra pilni abejonių. Jie neturi jokių (tikrų) žinių, jie neseka niekuo kitu tik spėjimais. Iš tikrųjų, jie jo nenužudė [t. y. Isos (Jėzaus), Marjamos (Marijos) sūnaus];

158. Tačiau Allahas pakėlė jį [Isą (Jėzų)] (visą jo kūną ir sielą) pas Save (ir jis yra danguose). Ir Allahas yra Visada Visa Galingas, Visa Išmanantis.

159. Ir nėra Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių), kurie neturėtų tikėti jį [Isa

---

[20] Marjama tiesiogiai reiškia „Allaho tarnaitė“.

(Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų, kaip tik Allaho Pasiuntinį ir žmogų][21] iki jo [Isos (Jėzaus) arba judėjo arba krikščionio] mirties[22] (Mirties Angelo pasirodymo momento). Ir Prikėlimo Dieną jis [Isa (Jėzus)] bus liudytojas prieš juos.

160. Dėl judėjų niekšybių, Mes padarėme neleistinu jiems tam tikrą gerą maistą, kuris jiems buvo leistinas - ir dėl jų kliudymo daugybei į Allaho kelią,

161. Ir dėl jų Riba (palūkanų) ėmimo, nors jiems buvo draudžiama jas imti, ir jų žmonių turto neteisėto rijimo (kyšininkavimo). Ir Mes paruošėme netikintiesiems iš jų skausmingą kančią.

162. Tačiau tie iš jų, kurie yra išmanantys, ir tikintieji, tiki tuo, kas buvo nuleista tau (Muchammedai ﷺ) ir tuo, kas buvo nuleista iki tavęs. Ir tie, kurie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat, ir tiki Allahą, ir Paskutiniąją Dieną, tai tie, kuriems Mes suteiksime didį atlygį.

163. Iš tiesų, Mes siuntėme apreiškimą tau (Muchammedai ﷺ) kaip Mes siuntėme apreiškimą Nūhui (Nojui) ir Pranašams po jo. Mes (taip pat) siuntėme apreiškimą Ibrahimui (Abraomui), Ismailiui (Izmaeliui), Ishakui (Izaokui), Jakūbui (Jokūbui) ir Al-Asbat [dvylikos Jakūbo (Jokūbo) sūnų palikuonims], Isai (Jėzui), Ajūbui (Jobui), Jūnusui (Jonui), Harūnui (Aronui) ir Sulaimanui (Saliamonui) ir Davūdui (Dovydui) Mes davėme Zabūr (Psalmes).

164. Ir Pasiuntiniams, kuriuos Mes minėjome tau prieš tai, ir Pasiuntiniams, kurių Mes tau nepaminėjome - ir su Mūsa (Moze) Allahas kalbėjo tiesiogiai.

165. Pasiuntiniai yra kaip gerų žinių nešėjai ir perspėtojai tam, kad žmonija neturėtų pasiteisinimo prieš Allahą po Pasiuntinių (atėjimo). Ir Allahas yra Visada Visa Galintis, Visa Išmanantis.

166. Tačiau Allahas tvirtina tai, ką Jis nuleido (Koraną) tau (Muchammedai ﷺ). Jis nuleido tai su Savo Žinojimu, ir angelai tai liudija. Ir Allahas yra

---

[21] Žr. 3:55 išnašą.

[22] Žodžiai „iki jo mirties“ gali būti suprantami dviem prasmėm: iki Isos (Jėzaus) mirties po jo nusileidimo iš dangų arba iki judėjo arba krikščionio mirties t. y. Mirties Angelo pasirodymo metu, kai jis suvoks, kad Isa (Jėzus) buvo tik Allaho Pasiuntinys ir nesidalino Dieviškumu.

Visa Pakankamas kaip Liudytojas.

167. Iš tiesų, tie, kurie netiki [slėpdami tiesą apie Pranašą Muchammedą ﷺ ir jo žinią apie tikrąjį islamiškąjį monoteizmą, aprašytą pas juos Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)] ir kliudo (žmonijai) Allaho Kelyje (islamiškajame monoteizme). Jie be abejonės toli nuklydo.

168. Iš tiesų, tie, kurie netiki ir daro bloga [slėpdami tiesą apie Pranašą Muchammedą ﷺ ir jo žinią apie tikrąjį islamiškąjį monoteizmą, aprašytą pas juos Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)], Allahas neatleis jiems, nei Jis išves juos į kokį nors kelią.

169. Išskyrus Pragaro kelią, gyventi jame amžinai. Ir tai visada lengva Allahui.[23]

170. Žmonės, iš tiesų, pas jus atėjo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) su tiesa iš savo Viešpaties. Taigi, tikėkite juo, tai geriau jums. Tačiau, jei jūs netikite, tada be abejonės Allahui priklauso visa, kas yra danguose ir žemėje. Ir Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

171. Rašto žmonės (krikščionys), neperlenkite savo tikėjime, nei sakykite apie Allahą (nieko kito), išskyrus tiesą. Mesijas Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, buvo (ne daugiau nei) Allaho Pasiuntinys ir Jo Žodis („Būk!” - ir jis buvo), kurį Jis suteikė Marjamai (Marijai) ir dvasia (Rūh), sukurta Jo paliepimu. Taigi, tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinius. Nesakykite: „Trys (trejybė)!“ Liaukitės! (Tai) geriau jums. Nes Allahas yra (vienintelis) Vienas Ilah (Dievas), šlovė Jam (Išaukštintas yra Jis) virš sūnaus turėjimo. Jam priklauso visa, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje. Ir Allahas yra Visa Pakankamas kaip reikalų Tvarkytojas.

172. Mesijas niekada nesididžiuos, atsisakyti būti Allaho vergu, anei angelai, kurie yra (Allahui) artimi. Ir kas atmeta Jo garbinimą ir yra išdidus, tada Jis surinks juos visus kartu pas Save.

173. Taigi, tiems, kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus darbus, Jis suteiks jiems (priklausančius) atlygius - ir daugiau iš Savo Dosnumo. Tačiau tuos, kurie atsisakė Jo garbinimo ir buvo išdidūs, Jis nubaus skausminga kančia. Ir neras jie sau be Allaho jokių globėjų ar padėjėjų.

---

[23] Žr. 3:85 išnašą.

174. Žmonės, iš tiesų, atėjo jums įtikinantis įrodymas (Pranašas Muchammedas ﷺ) nuo jūsų Viešpaties. Ir mes nuleidome jums aiškią šviesą (šį Koraną).

175. Taigi, tiems, kurie patikėjo Allahą ir tvirtai Jo laikėsi, Jis suteiks Savo Gailestingumą ir Malonę (t. y. Rojų), ir išves juos pas Save Tiesu Keliu.

176. Jie prašo tavęs teisinio sprendimo. Sakyk: „Allahas įsako taip apie Al-Kalala (tuos, kurie nepalieka nei palikuonių, nei protėvių kaip įpėdinių). Jei tai vyras, kuris miršta palikdamas seserį, bet neturėdamas vaiko, ji gaus pusę palikimo. Jei (toks velionis buvo) moteris, kuri nepaliko vaiko, jos brolis pasiims jos palikimą. Jei yra dvi seserys, jos turės du trečdalius palikimo; jei yra brolis ir sesuo, vyras gaus dvigubą moters dalį. (Taip) Allahas išaiškina jums (Savo Įstatymus), kad jūs nenuklystumėte. Ir Allahas yra Visa Žinantysis apie viską.“

5 - Sūra Al-Maida[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. O jūs, kurie tikite! Vykdykite (savo) pareigas. Leistini jums (maistui) yra visi galvijai, išskyrus tuos, apie kuriuos jums bus pranešta (čia), naminiai paukščiai ir žvėrys (taip pat) yra neleistini, kai jūs įeinate į Ihram (būseną) Hadžui arba Umrai (piligriminėms kelionėms). Iš tiesų, Allahas įsako tai, ką Jis nori.

2. O jūs, kurie tikite! Nepažeiskite Allaho Simbolių neliečiamumo, nei Draudimų Mėnesio, nei gyvulių, atvestų aukojimui, nei papuoštų žmonių ar gyvulių[1], ir kitų, nei žmonių, vykstančių į Neliečiamą Namą (Mekkoje), siekiančių savo Viešpaties dosnumo ir gero patenkinimo. Tačiau, kai baigiate savo (Hadžą arba Umrą) Ihram, jūs galite medžioti, ir neleiskite, kad kai kurių žmonių neapykanta, kai (kartą) buvote sustabdyti nuo Al-Masdžid-Al-Haram (Mekkoje), privestų jus iki nusidėjimo (ir jūsų priešiškumo). Padėkite vienas kitam Al-Bir ir At-Takva (dorume, teisingume ir dievobaimingume), tačiau nepadėkite vienas kitam nuodėmėje ir prasižengime. Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Rūstus bausdamas.

3. Draudžiami jums (maistui) yra: Al-Maita (nugaišę gyvuliai ir galvijai, nepaskersti žvėrys), kraujas, kiaulės mėsa ir tai, virš ko Allaho Vardas nebuvo paminėtas skerdimo metu, (tai, kas buvo paskersta kaip auka vardan kažko kito, nei Allahas arba paskersta dievybėms) ir tai, kas buvo nužudyta smaugiant, arba smurtiniu smūgiu, arba skubotu kritimu arba ragų dūriais - arba tai, kas buvo (bent truputį) suėsta laukinio gyvūno - nebent jei galite paskersti tai (iki jo mirties) - ir tai, kas paaukota (skerdžiant) ant An-Nusub[2] (akmeninių altorių). (Draudžiama) taip pat naudoti strėles siekiant sėkmės ar priimant sprendimą. (Visa) tai yra Fiskūn (nepaklusnumas Allahui ir nuodėmė). Šią dieną, tie, kurie netikėjo, neteko visų vilčių dėl jūsų tikėjimo. Taigi nebijokite jų, tačiau bijokite Manęs. Šią dieną Aš užbaigiau jums jūsų

---

[*] Sūra Al-Maida (Maistu padengtas stalas).

[1] Dėl jų saugumo pažymėti girliandomis ant kaklų, padarytomis iš (Mekkos) medžio kamieno žievės.

[2] Žr. 5:90 išnašą.

tikėjimą, užbaigiau Savo Malonę jums, ir parinkau jums islamą jūsų tikėjimu. Tačiau tam, kuris verčiamas stipraus alkio, be jokio noro nuodėmiauti (gali valgyti šią, prieš tai paminėtą mėsą), tada tikrai, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

4. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ), kas jiems leistina (kaip maistas). Sakyk: „Leistina jums yra At-Taijibat [visos Halal (leistino-gero) maisto rūšys, kurias Allahas padarė leistinomis (paskerstų valgomų gyvūnų mėsa, pieno produktai, riebalai, daržovės ir vaisiai)]. Ir tie plėšrūs gyvūnai ir paukščiai, kuriuos jūs ištreniravote būti medžiotojais, treniruojant ir mokant juos (pagauti) tokiu būdu, kaip jums įsakyta Allaho. Taigi valgykite tai, ką jie pagauna jums, tačiau ištarkite Allaho Vardą virš jų, ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Greitas atsiskaityti.“

5. Leistina jums šią dieną yra At-Taijibat [visos Halal (leistino) maisto rūšys, kurias Allahas padarė leistinomis (paskerstų valgomų gyvūnų mėsa, pieno produktai, riebalai, daržovės ir vaisiai)]. Maistas (paskersti galvijai, valgomi gyvūnai) Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) - leistinas jums ir jūsų - leistinas jiems. (Leistina jums vesti) skaisčias tikinčias moteris ir skaisčias moteris iš tų, kuriems buvo duotas Raštas (judėjų ir krikščionių) iki jūsų laiko, kai suteikėte joms priklausantį Mahr (sutuoktinio, santuokos sudarymo metu, nuotakai dovanojamus pinigus), trokšdami tyrumo (t. y. imdami jas į leistiną santuoką), neatlikdami neteisėtų lytinių santykių ir neimdami jų kaip meilužių. O kas netiki Tikėjimą [t. y. Allaho Vienumą ir visus kitus Tikėjimo ramsčius, t. y. Jo (Allaho) angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinius, Prikėlimo Dieną ir Al-Kadar (Dieviškąjį išankstinį nulėmimą)], tada bevaisis yra jo darbas. Ir Amžinybėje jis bus tarp pralaimėjusiųjų.

6. O jūs, kurie tikite! Kai jūs norite atlikti As-Salat (maldą), nuprauskite savo veidus ir savo rankas (dilbius) iki alkūnių, patrinkite (perbraukdami šlapiais delnais per) savo galvas ir (nuplaukite) savo pėdas iki kulkšnių[3]. Jei esate Džanaba būsenoje (t. y. turėjote lytinių išskyrų dėl lytinių santykių), apsivalykite save (išsimaudykite visu kūnu). Tačiau, jei sergate arba esate kelionėje, arba kas nors iš jūsų grįžta po gamtinių reikalų

[3] Apsiprausimo svarba ir Al-Ghur-ul-Muhadžalūn (kūno dalys, prausiamos musulmonų, švytės Prikėlimo Dieną ir angelai kvies juos šiuo vardu) dėl apsiprausimo žymių.

atlikimo, arba jūs turėjote santykių su moterimis (t. y. lytinių santykių), ir nerandate vandens, tada atlikite Tajamum su švaria žeme ir patrinkite ja savo veidus ir rankas.[4] Allahas nenori jūsų apsunkinti, tačiau Jis nori jus apvalyti ir išbaigti Savo Malonę jums, kad jūs būtumėte dėkingi.

7. Ir prisiminkite Allaho Malonę jums ir Jo Pažadą, kuriuo Jis įpareigojo jus, kai jūs sakėte: „Mes girdime ir paklūstame.“ Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (slapčiausiose jūsų) krūtinėse.

8. O jūs, kurie tikite! Tvirtai laikykitės Allaho kaip teisingi liudytojai. Ir neleiskite kitų priešiškumui ir neapykantai priversti jus vengti teisingumo. Būkite teisingi - tai arčiau dievobaimingumo. Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Gerai Žinantis apie tai, ką jūs darote.

9. Allahas pažadėjo tiems, kurie tiki (Allaho Vienumu - islamiškuoju monoteizmu) ir daro teisingus darbus, kad jiems - atleidimas ir didis atlygis (t. y. Rojus).

10. O tie, kurie netiki ir neigia mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.) yra tie, kurie bus Pragaro Ugnies gyventojai.

11. O jūs, kurie tikite! Atminkite Allaho Malonę jums, kai keli žmonės norėjo (sukūrė planą) ištiesti savo rankas prieš jus, tačiau (Allahas) sulaikė jų rankas nuo jūsų. Taigi bijokite Allaho. Ir lai Allahu pasitiki tikintieji.

12. Iš tiesų, Allahas paėmė Israelio (Izraelio) vaikų (judėjų) pažadą ir Mes paskyrėme dvylika lyderių iš jų tarpo. Ir Allahas sakė: „Aš esu su jumis, jei jūs atliekate As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duodate Zakat ir tikite Mano Pasiuntinius, gerbiate ir jiems padedate ir suteikiate Allahui gerą paskolą. Iš tiesų, Aš atleisiu jūsų nuodėmes ir priimsiu jus į Sodus, po kuriais teka upės (Rojuje). Tačiau, jei kuris iš jūsų po to nepatikėjo, jis tikrai nuklydo nuo Teisingo Kelio.“

13. Taigi, dėl to, kad jie sulaužė savo pažadą, Mes prakeikėme juos ir sukietinome jų širdis. Jie pakeitė žodžius jų (teisingose) vietose ir apleido didelę dalį Žinios, kuri buvo siųsta jiems.[5] Ir jūs nesiliausite atskleidinėti

---

[4] Suduoti savo rankomis į žemę ir tada perbraukti kiekvienu delnu viršutiniąją kitos rankos pusę, tada nupūsti dulkes nuo jų ir perbraukti (patrinti) jais savo veidą, - tai vadinama Tajamum.

[5] t. y. judėjams buvo įsakyta Taurate (Toroje) sekti Pranašu Muchammedu ﷺ , kai jis ateis kaip Allaho Pasiuntinys visai žmonijai.

jų apgaules, išskyrus kelių iš jų. Tačiau atleiskite jiems ir dovanokite (jų piktadarybes). Iš tiesų, Allahas myli Al-Muhsinūn (gera darančius - žr. ają 2:112).

14. Ir iš tų, kurie vadina save krikščionimis, Mes paėmėme jų pažadą, tačiau jie apleido didelę dalį Žinios, kuri buvo siųsta jiems.[6] Taigi Mes įkurdinome tarp jų nesantaiką ir neapykantą iki Prikėlimo Dienos (kai jie atmetė Allaho Knygą, nepakluso Allaho Pasiuntiniams ir Jo Įsakymams ir peržengė ribas, nepaklusdami Allahui). Ir Allahas praneš jiems apie tai, ką jie darydavo.

15. O Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Dabar atėjo pas jus Mūsų Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ), aiškindamas jums daugumą to, ką jūs slėpdavote iš Rašto ir dažnai ignoruodavote (t. y. palikdavote nepaaiškinę). Iš tikrųjų, atėjo jums iš Allaho šviesa (Pranašas Muchammedas ﷺ) ir aiški Knyga (šis Koranas).

16. Kuriuo Allahas veda visus tuos, kurie siekia Jo Gero Patenkinimo, į taikos kelius, ir Jis išveda juos iš tamsos Savo Noru į šviesą ir veda juos į Teisingą Kelią (islamiškąjį monoteizmą).

17. Iš tiesų, netikėjime yra tie, kurie sako, kad Allahas yra Mesijas, Marjamos (Marijos) sūnus[7]. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas turi bent mažiausiai galios prieš Allahą, jei Jis panorėtų sunaikinti Mesiją, Marjamos (Marijos) sūnų, jo motiną ir visus, kurie yra kartu žemėje?“ Ir Allahui priklauso dangų ir žemės bei viso, kas yra tarp jų, valdžia. Jis sukuria tai, ką Jis nori. Ir Allahas Gali padaryti viską.

18. Ir (visi) judėjai ir krikščionys sako: „Mes esame Allaho vaikai ir Jo numylėtiniai.“ Sakyk: „Kodėl tada Jis baudžia jus už jūsų nuodėmes?“ Ne, jūs esate tik žmonės tų, kuriuos Jis sukūrė. Jis atleidžia tam, kam Jis nori, ir Jis baudžia tą, ką Jis nori. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės bei viso, kas yra tarp jų, valdžia. Ir pas Jį (visų) sugrįžimas.

19. O Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Dabar atėjo pas jus Mūsų Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ), išaiškindamas jums (viską), po

---

[6] Krikščionims buvo įsakyta Indžylyje (Evangelijoje) sekti Pranašu Muchammedu ﷺ, kai jis ateis kaip Allaho Pasiuntinys visai žmonijai.

[7] Žr. 4:171 išnašą.

Pasiuntinių (siuntimo) pertraukos, kad jūs nesakytumėte: „Neatėjo pas mus joks gerų žinių nešėjas ir joks perspėtojas.[8]“ Tačiau, dabar atėjo pas jus gerų žinių nešėjas ir perspėtojas. Ir Allahas Gali padaryti viską.

20. Ir (atminkite), kai Mūsa (Mozė) sakė savo žmonėms: „Mano žmonės, prisiminkite Allaho Malonę jums, kai Jis skyrė Pranašus iš jūsų tarpo, padarė jus karaliais ir suteikė jums tai, ko Jis nesuteikė niekam iš Alamyn (žmonijos ir džinų praeityje).“

21. „Mano žmonės, įženkite į šventąją žemę (Palestiną), kurią Allahas paskyrė jums, ir neapsigrįžkite (bėgti), nes tada būsite grąžinti kaip pralaimėjusieji.“

22. Jie sakė: „Mūsa (Moze), joje (šioje šventoje žemėje) yra labai stiprūs žmonės ir mes niekada į ją neįžengsime, kol jie nepaliks jos. Kai jie paliks, tada mes įžengsime.“

23. Du vyrai, kurie bijojo (Allaho ir) kuriems Allahas suteikė Savo Malonę (jie buvo Jūša ir Kalab) sakė: „Šturmuokite juos pro vartus, nes tada jūs būsite viduje, pergalė bus jūsų, ir pasitikėkite Allahu, jei iš tikrųjų esate tikintieji.“

24. Jie tarė: „Mūsa (Moze), mes niekada neįžengsime į ją, kol jie ten yra. Taigi eik tu ir tavo Viešpats ir dviese kovokite, mes sėdime čia.“

25. Jis [Mūsa (Mozė)] sakė: „Mano Viešpatie, aš turiu galią tik sau ir savo broliui, taigi atskirk mus nuo žmonių, kurie yra Fasikūn (maištingi ir nepaklusnūs Allahui)!”

26. (Allahas) sakė: „Todėl ji (ši šventoji žemė) yra uždrausta jiems keturiasdešimčiai metų. Blaškysis jie po žemę. Taigi, nesielvartauk dėl žmonių, kurie yra Fasikūn (maištingi ir nepaklusnūs Allahui).“

27. Ir (Muchammedai ﷺ) recituok jiems (judėjams) istoriją apie du Adamo (Adomo) sūnus (Habil ir Kabil - Abelį ir Kainą) teisingą. Kai kiekvienas paaukojo (Allahui), tai (auka) buvo priimta iš vieno, bet ne iš kito. Pastarasis sakė pirmajam: „Aš tikrai tave nužudysiu.“ Pirmasis tarė: „Iš tiesų, Allahas priima tik iš tų, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. ają 2:2).“

---

[8] Žr. 3:85 ir 3:116 išnašą.

28. „Jei tu ištiesi savo ranką prieš mane (siekdamas) nužudyti mane, aš niekada netiesiu savo rankos prieš tave (siekdamas) nužudyti tave, nes aš bijau Allaho, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties.“

29. „Iš tiesų, aš noriu leisti tau užsitraukti mano nuodėmę ant savęs, kaip ir savąją, tada būsi tu vienas iš Ugnies gyventojų. Ir tai yra Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių) atlygis.“

30. Taigi kito (antrojo) Nafs (ego) paskatino jį ir padarė, kad savo brolio nužudymas atrodytų teisingas jam. Jis nužudė jį ir tapo vienu iš pralaimėjusiųjų.

31. Tada Allahas siuntė varną, kuri pakrapštė žemę, kad parodytų jam kaip paslėpti savo mirusio brolio kūną. Jis (žudikas) tarė: „Vargas man! Aš net nesugebu būti kaip ši varna ir paslėpti savo mirusio brolio kūną?“ Tada jis tapo vienu iš tų, kurie gailėjosi.

32. Dėl to Mes įsakėme Israelio (Izraelio) vaikams, kad jei kas nužudo žmogų ne iš keršto dėl žmogžudystės, arba (ir) tam, kad skleistų žemėje blogybes – tai bus lyg jis nužudė visą žmoniją. O jei kas išgelbėja gyvybę, tai bus lyg jis išgelbėjo visos žmonijos gyvybes. Ir iš tiesų, vyko pas juos Mūsų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais, įkalčiais ir ženklais, netgi tada po to daugybė jų ir toliau peržengė ribas (pavyzdžiui, neteisėtai engdami ir peržengdami Allaho nustatytas ribas, darydami didžiąsias nuodėmes) žemėje!

33. Atlygis tų, kurie kariauja prieš Allahą ir Jo Pasiuntinį ir daro blogybes žemėje, yra tik tai, kad jie bus nužudyti arba nukryžiuoti arba jų rankos ir jų kojos bus nukirstos iš priešingų pusių, arba bus ištremti iš žemės. Tai jų nemalonė šiame gyvenime ir didelė kančia jiems Amžinybėje.

34. Išskyrus tuos, kurie (pabėgo ir tada) grįžo (kaip musulmonai) atgailaudami prieš tai kol prisidėjo prie jūsų galios. Tokiu atveju, žinokite, kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

35. O jūs, kurie tikite! Vykdykite savo pareigas Allahui ir bijokite Jo. Ir ieškokite būdų priartėti prie Jo ir stipriai stenkitės vardan Jo (kiek tik galite), kad būtumėte jūs sėkmingi.

36. Iš tiesų, tie, kurie netiki, jei jie turėtų viską, kas yra žemėje, ir dar kart tiek, kuo išpirktų save iš kančios Prikėlimo Dieną, tai niekada iš jų nebūtų

priimta, ir jiems būtų skausminga kančia.

37. Jie trokšta ištrūkti iš Ugnies, bet jie niekada iš jos neištrūks. Ir jiems bus besitęsianti kančia.

38. O vagiui vyrui ir vagiai moteriai, nukirskite (nuo riešo sąnario) jų (dešines) rankas kaip atlygį už tai, ką jie padarė, bausmę pagal Allaho duotą pavyzdį. Ir Allahas yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

39. Bet kas atgailauja po savo nusikaltimo ir daro teisingus gerus darbus (paklusdamas Allahui), tada iš tiesų, Allahas dovanos jam (priims jo atgailą). Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

40. Negi nežinote, kad Allahui (Vieninteliui) priklauso dangų ir žemės valdžia! Jis baudžia tą, ką Jis nori, ir Jis atleidžia tam, kam Jis nori. Ir Allahas Gali padaryti viską.

41. Pasiuntiny (Muchammedai ﷺ), neleisk, kad tie, kurie skuba įpulti į netikėjimą, liūdintų tave, dėl tų, kurie sako: „Mes tikime“ savo burnomis, tačiau jų širdys neturi jokio tikėjimo. Ir tarp judėjų yra tokių, kurie daug klauso ir trokšta melo - klausyti kito, kurie neatėjo pas jus. Jie pakeičia žodžius iš jų vietų, jie sako: „Jei jums yra tai duota, imkite tai, tačiau jei jums tai neduota, tada būkite atsargūs!” Ir kam Allahas nori Al-Fitna [suklaidinti, dėl to, kad jis atmetė Tikėjimą], nieko negalėsite padaryti dėl jo prieš Allahą. Tai tie, kurių širdžių Allahas nenori apvalyti (nuo netikėjimo ir veidmainystės). Jiems - nemalonė šiame gyvenime, o Amžinybėje jiems didelė kančia.

42. (Jie mėgsta) klausytis melo, ryti bet ką draudžiamą. Taigi jei jie ateis pas tave (Muchammedai ﷺ), arba priimk sprendimą tarp jų arba nusigręžk nuo jų. Jei tu nusigręši nuo jų, jie negalės nė menkiausiai tavęs užgauti. O jei tu teisi, teisk teisingai tarp jų. Iš tiesų, Allahas myli tuos, kurie elgiasi teisingai.

43. Tačiau, jei jie ateis pas tave sprendimo, kai jie turi Tauratą (Torą), kuriame - (aiškus) Allaho Sprendimas. Net ir po to, jie nusigręžia, nes jie nėra (tikri) tikintieji.

44. Iš tiesų, Mes nuleidome Tauratą (Torą) [Mūsai (Mozei)], jame buvo teisingas vedimas ir šviesa, pagal kurią Pranašai, kurie pakluso Allaho Valiai, priiminėjo sprendimus judėjams. Ir rabinai bei kunigai [taip pat

priiminėjo sprendimus judėjams pagal Tauratą (Torą) po tų Pranašų], jiems buvo patikėtas Allaho Knygos saugojimas ir tam jie buvo liudytojai. Taigi nebijokite žmonių, bet bijokite Manęs (judėjai), ir nepardavinėkite Mano Eilučių už menką kainą. Ir kas sprendžia ne pagal tai, ką Allahas apreiškė, tokie yra Kafirūn (t. y. netikintieji - žemesniojo rango, nes jie nesielgia pagal Allaho Įstatymus).

45. Ir Mes įsakėme tame jiems: „Gyvybė už gyvybę, akis už akį, nosis už nosį, ausis už ausį, dantis už dantį, ir žaizdos po lygiai.“ Tačiau jei kas atleidžia nuo keršto kaip labdarą, jam bus atleidimas. Ir kas sprendžia ne pagal tai, ką Allahas apreiškė, tokie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai - žemesniojo rango).

46. O paskui jų pėdomis Mes siuntėme Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų, patvirtinantį Tauratą (Torą), kuris atėjo iki jo, ir Mes suteikėme jam Indžylį (Evangeliją), kuriame buvo teisingas vedimas ir šviesa ir Taurato (Toros), kuris atėjo iki to, patvirtinimas, teisingas vedimas ir perspėjimas Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2).

47. Lai Indžylio (Evangelijos) žmonės teisia pagal tai, ką Allahas apreiškė jame. Ir kas teis ne pagal tai, ką Allahas apreiškė, (tada) tokie žmonės) yra Fasikūn [maištingieji, t. y. nepaklusnūs (iš žemesniojo rango)] Allahui.

48. Ir Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną) su tiesa, patvirtinantį Rašą, kuris atėjo iki to ir Muhaimin (didžiai patikimą ir liudytoją) tam (seniems Raštams)[9]. Taigi teisk tarp jų pagal tai, ką Allahas apreiškė, ir nesek jų tuščiais norais, nukrypstančiais nuo tiesos, kuri tau atėjo. Kiekvienam iš jūsų Mes paskyrėme įstatymą ir aiškų kelią. Jei Allahas būtų panorėjęs, Jis būtų padaręs jus viena tauta, vien tam kad (Jis) galėtų išbandyti jus tame, ką Jis jums suteikė. Taigi varžykitės geruose darbuose. (Visų) jūsų sugrįžimas yra pas Allahą. Tada Jis praneš jums apie tai, dėl ko jūs nesutarėte.

49. Ir, taigi, teisk (tu, Muchammedai ﷺ) tarp jų pagal tai, ką Allahas apreiškė ir nesek jų tuščiais norais, tačiau saugokis jų, kad jie tavęs (Muchammedai ﷺ) nenugręžtų toli nuo to, ką Allahas nuleido tau. Ir jei jie nusigręžia, tada žinok, kad Allaho Noras yra nubausti juos už kai kurias jų nuodėmes.

---

[9] Muhaimin: tai, kas liudija tiesą, kuri yra jame, ir paneigia melą, pridėtą prie jo.

Ir iš tikrųjų, dauguma žmonių yra Fasikūn (maištingieji ir nepaklusnūs Allahui).

50. Ar jie siekia teismo už Neišmanymo (dienas)? Ir kas yra geresnis teisime nei Allahas žmonėms, kurie turi tvirtą Tikėjimą?

51. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite judėjų ir krikščionių Aulija (draugais, globėjais, padėjėjais). Jie yra Aulija tik vienas kitam. Ir jei kuris iš jūsų laiko juos (Aulija), tada tikrai jis yra vienas iš jų. Iš tiesų, Allahas neveda teisingu keliu tų žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai ir neteisingieji).

52. Ir jūs matote tuos, kurių širdyse yra (veidmainiavimo) liga, jie skuba į jų draugiją, sakydami: „Mes bijome, kad kokia baisi nelaimė neištiktų mūsų.“ Galbūt Allahas gali suteikti pergalę arba sprendimą pagal Savo Valią. Tada jie taps atgailaujančiaisiais dėl to, ką jie slėpė savyje.

53. O tie, kurie tiki, sakys: „Ar tai šie žmonės (veidmainiai), kurie prisiekė savo tvirčiausiomis priesaikomis Allahu, kad jie yra su jumis (musulmonais)?“ Ir visa, ką jie darė, buvo bergždžia (dėl jų veidmainiavimo), ir jie tapo pralaimėjusiaisiais.

54. O jūs, kurie tikite! Kas iš jūsų nusigręžia nuo savo tikėjimo (islamo), Allahas atves žmones, kuriuos Jis mylės ir jie mylės Jį, nuolankius tikintiesiems, griežtus netikintiesiems, kovojančius vardan Allaho ir niekada nebijančius kaltinančiųjų kaltinimo. Tai yra Allaho Malonė, kurią Jis suteikia tam, kam Jis nori. Ir Allahas yra Visa Pakanakamas Savo kūrinių poreikiams, Visa Žinantis.

55. Iš tiesų, jūsų Vali (Globėjas arba Padėjėjas) yra niekas kitas, tik Allahas, Jo Pasiuntinys ir tikintieji - tie, kurie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat ir jie yra Rakiun (tie, kurie lenkiasi arba nuolankiai paklūsta Allahui maldoje).

56. Ir kas laiko Allahą, Jo Pasiuntinį ir tuos, kurie patikėjo, Globėjais, tada Allaho partija bus pergalinga.

57. O jūs, kurie tikite! Nelaikykite Aulyja (globėjais arba padėjėjais) tų, kurie laiko jūsų tikėjimą pajuokos objektu ir pokštu, iš tų tarpo, kurie gavo Raštą (judėjų ir krikščionių) iki jūsų, anei netikinčiųjų tarpo. Ir bijokite Allaho, jei jūs iš tiesų esate tikri tikintieji.

58. Ir kai jūs šaukiate kvietimą As-Salat [kvietimą maldai (Azaną)], jie laiko tai (vien tik) pajuokos objektu ir pokštu. Tai todėl, kad jie yra žmonės, kurie nesupranta.[10]

59. Sakyk „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Ar jūs kritikuojate mus tik dėl to, kad mes tikime Allahą, ir tuo (apreiškimu), kas buvo mums nuleista, ir tuo, kas buvo nuleista iki mūsų, ir dauguma iš jūsų yra Fasikūn [maištingieji ir nepaklusnūs (Allahui)]?“

60. Sakyk (Muchammedai ﷺ) Rašto žmonėms): „Ar man pranešti jums kai ką blogiau, nei tai, apie atlygį iš Allaho: tie (judėjai), kurie užsitraukė Allaho Prakeiksmą ir Jo Pyktį, ir tie iš tų, kuriuos (kai kuriuos) Jis pavertė beždžionėmis ir kiaulėmis, ir tie, kurie garbino Taghūt[11] (netikras dievybes), - tokie yra žemiausiame lygyje (Pragaro Ugnyje Prikėlimo Dieną), ir dar labiau nuklydę nuo Teisingo Kelio (šiame žemiškajame gyvenime).“

61. Kai jie ateina pas tave, jie sako: „Mes tikime.“ Tačiau iš tiesų jie ateina su (ketinimu) netikėjimu ir jie išeina su tuo pačiu. Ir Allahas žino visa, ką jie slepia.

62. Ir jūs matote daugybę jų (judėjų) skubančių į nuodėmę ir prasižengimą, ir valgančius neleistinus dalykus [kaip kyšius ir Riba (palūkanas)]. Nuodėmė iš tiesų yra tai, ką jie darė.

63. Kodėl rabinai ir religingi išmanantys žmonės neuždraudžia jiems sakyti nuodėmingų žodžių ir valgyti neleistinus dalykus. Nuodėmė iš tiesų yra tai, ką jie atlikdavo.

64. Judėjai sako: „Allaho Ranka yra surišta (t. y. Jis neduoda ir neleidžia iš Savo Dosnumo).“ Lai jų rankos būna surištos ir lai jie būna prakeikti dėl to, ką jie sakė. Ne, abi Jo Rankos[12] yra plačiai ištiestos. Jis leidžia (iš Savo Dosnumo) kaip Jis nori. Iš tiesų, Apreiškimas, atėjęs pas jus iš jūsų Viešpaties (Allaho) padidina daugumoje jų atkaklų pasipriešinimą ir netikėjimą. Mes įkurdinome nesantaiką ir neapykantą tarp jų iki Prikėlimo

---

[10] Azano žodžiai yra tokie: Allahu-Akbar, Allahu-Akbar, Allahu-Akbar, Allahu-Akbar; Ašhadu an la ilaha illallah, Ašhadu an la ilaha illallah; Ašhadu ana Muchammed-ar-Rasūl-Ullah, Ašhadu ana Muchammed-ar-Rasūl-Ullah; Haija-alas-Salah, Haija-alas-Salah; Haija alal-Falah, Haija alal-Falah; Allahu-Akbar, Allahu-Akbar, La ilaha illallah.

[11] Taghūt: žr. 2:256 išnašą.

[12] Sifat-ullah (Allaho Atributai). Visa, kas Allaho Knygoje

Dienos. Kaskart, kai jie užkuria karo laužą, Allahas jį užgesina. Ir jie (visada) stengiasi daryti nedorybes žemėje.

65. Ir jei tik Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys) tikėtų (Muchammedu ﷺ) ir saugotųsi blogo (nuodėmės, priskyrimo Allahui partnerių) ir taptų Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais - žr. ają 2:2), Mes tikrai atleistume jų nuodėmes ir priimtume juos į palaimos Sodus (Rojuje).

66. Ir jei tik jie elgtųsi pagal Tauratą (Torą), Indžylį (Evangeliją), ir tai, kas (dabar) buvo nuleista jiems iš jų Viešpaties (Koraną), jie tikrai būtų gavę aprūpinimą iš virš jų ir iš po jų pėdų. Tarp jų yra žmonių, kurie yra teisingame kelyje (t. y. jie elgiasi pagal apreiškimą ir tiki Pranašu Muchammedu ﷺ), tačiau dauguma jų daro blogus darbus.

67. Pasiuntiny (Muchammedai ﷺ), skelbk (Žinią), kas buvo nuleista tau iš Tavo Viešpaties. O jei tu neskelbsi, tada tu neperduodi Jo Žinios. Allahas apsaugos tave nuo žmonijos. Iš tiesų, Allahas neveda teisingu keliu žmonių, kurie netiki.

68. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Jūs neturite nieko (kalbant apie teisingą vedimą) kol jūs nesielgiate pagal Tauratą (Torą), Indžylį (Evangeliją) ir tai, kas (dabar) buvo nuleista jums iš jūsų Viešpaties (Koraną).“ Iš tiesų, tai, kas buvo nuleista tau (Muchammedai ﷺ) iš tavo Viešpaties padidina daugumoje jų (jų) atkaklų pasipriešinimą ir netikėjimą. Taigi nesigailėk žmonių, kurie netiki.

69. Iš tikrųjų, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą, Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ ir visa tai, kas jam buvo apreikšta iš Allaho), ir tie, kurie yra judėjai ir sabėjai ir krikščionys, - kurie tikėjo Allahą ir Paskutiniąją Dieną, ir darė teisingumą, nebus jiems baimės, anei jie liūdės.[13]

70. Iš tiesų, Mes paėmėme Israelio (Izraelio) vaikų pažadą ir siuntėme jiems Pasiuntinius. Kada tik ateidavo pas juos Pasiuntinys su tuo, ko jie patys nenorėjo, - dalis jų vadindavo (juos) melagiais, o kiti iš jų juos nužudė.

71. Jie galvojo, kad nebus Fitna (išbandymo arba bausmės), taigi jie tapo akli ir kurti. Po to Allahas atsigręžė į juos (su Atleidimu), tačiau vėl daugybė

---

[13] Šios 5:69 ir 2:62 eilitės neturėtų būti skaitytojo klaidingai interpretuojamos, kaip minėta Ibn Abbas (Tafsir At-Tabari), kad šios eilutės nuostatos buvo panaikintos eilute 3:85. Ir po Pranašo Muchammedo ﷺ atėjimo, joks kitas tikėjimas, išskyrus islamą, iš niekieno nebebus priimtas.

jų tapo akli ir kurti. Ir Allahas yra Visa Matantis tai, ką jie daro.

72. Tikrai, nepatikėjo tie, kurie sako: „Allahas yra Mesijas [Isa (Jėzus)], Marjamos (Marijos) sūnus).“ Tačiau Mesijas [Isa (Jėzus)] sakė: „Israelio (Izraelio) vaikai, garbinkite Allahą, mano Viešpatį ir jūsų Viešpatį.“ Iš tiesų, kas priskiria partnerius (garbinime) Allahui, tada Allahas uždraudė tam Rojų, ir Ugnis bus jo buveinė. Ir Zalimūn (daugiadieviams ir nusidėjėliams) nėra padėjėjų.

73. Tikrai, netikintieji yra tie, kurie sakė: „Allahas yra trečias iš trijų (Trejybėje).“ Tačiau nėra Ilah (dievo) (niekas neturi teisės būti garbinamas) tik Vienintelis Ilah (Dievas - Allahas). Ir jei jie nesiliauja to sakę, iš tiesų, skausminga kančia ištiks netikinčiuosius jų tarpe.

74. Argi jie nesigręš atgailaudami į Allahą ir neprašys Jo Atleidimo? Nes Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

75. Mesijas [Isa (Jėzus)], Marjamos (Marijos) sūnus, buvo ne daugiau nei Pasiuntinys. Daug buvo Pasiuntinių, mirusių iki jo. Jo motina [Marjama (Marija)] buvo Sidika [t. y. ji tikėjo Allaho Žodžius ir Jo Knygas (žr. ają 66:12)]. Jie abu valgydavo maistą (kaip bet kuris kitas žmogus, kai tuo tarpu Allahas nevalgo). Pažvelkite, kaip Mes padarome Ajat aiškius jiems, tačiau, pažvelkite, kaip jie nuklydę (nuo tiesos).

76. Sakyk (Muchammedai ﷺ žmonijai): „Kaip jūs garbinate šalia Allaho kažką, kas neturi jokios galios nei pakenkti, nei jums padėti? Tačiau Allahas yra Tas, Kuris yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

77. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys)! Neperženkite ribų savo tikėjime (tikėdami kažkuo) daugiau nei yra tiesa, ir nesekite tuščiais norais žmonių, kurie paklydo iki jūsų ir paklaidino daugybę nuo Tiesaus Kelio.“

78. Tie iš Israelio (Izraelio) vaikų[14], kurie netikėjo, buvo prakeikti Davūdo (Dovydo) ir Isos (Jėzaus), Marjamos (Marijos) sūnaus liežuviais. Tai buvo todėl, kad jie nepakluso (Allahui ir Pasiuntiniams) ir buvo visada peržengiantys ribas.

79. Jie nedrausdavo vienas kitam Al-Munkar (neteisybės, blogio darymo,

---

[14] Pasakojimas apie raupsuotą, nuplikusį ir aklą vyrus (žr. Sahih Al Bukhari, t. 4, hadisas Nr. 670).

nuodėmių, daugiadievystės, netikėjimo), kurį jie darė. Niekšiška iš tiesų buvo tai, ką jie darydavo.

80. Jūs matote daugybę jų, laikančių savo Aulija (globėjais ir padėjėjais) netikinčiuosius. Bloga, iš tiesų yra tai, ką jie patys pasiuntė prieš save. Dėl to (priežasties) jiems teko Allaho Rūstybė ir kančioje jie gyvens.

81. Ir jei jie būtų tikėję Allahą ir Pranašą (Muchammedą ﷺ) ir tuo, kas buvo jam apreikšta, niekada jie nebūtų laikę jų (netikinčiųjų) Aulija (globėjais ir padėjėjais). Tačiau daugybė jų yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnūs Allahui).

82. Ištiesų,jūsaptiksitepriešiškiausiusižmoniųtikintiesiems(musulmonams) esant judėjus ir tuos, kurie yra Al-Mušrikūn[15], ir jūs aptiksite labiausiai mylinčius tikinčiuosius (musulmonus) esant tuos, kurie sako: „Mes krikščionys.“ Taip yra todėl, kad tarp jų yra kunigai ir vienuoliai, ir jie nesididžiuoja.

83. O kai tie (kurie vadina save krikščionimis) klausosi to, kas buvo nuleista Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), jūs matote jų akis paplūstant ašaromis dėl tiesos, kurią jie atpažįsta. Jie sako: „Mūsų Viešpatie, mes tikime, taigi įrašyk mus tarp liudytojų.“

84. „Ir kodėl mes turėtume netikėti Allahą ir tuo, kas pas mus atėjo iš tiesos (islamiškąjį monoteizmą)? Ir mes norime, kad mūsų Viešpats priimtų mus (į Rojų Prikėlimo Dieną) kartu su teisingais žmonėmis (Pranašu Muchammedu ﷺ ir jo kompanjonais (lai Allahas būna jais patenkintas)).“

85. Taigi, dėl to, ką jie sakė, Allahas apdovanojo juos Sodais, po kuriais teka upės (Rojuje), jie gyvens ten amžinai. Toks yra Al-Muhsinūn (gera darančiųjų) atlygis.

86. Tačiau tie, kurie nepatikėjo ir paneigė Mūsų Ajat, jie bus (Pragaro) Ugnies gyventojai.

87. O jūs, kurie tikite! Nedarykite draudžiamu Taijibat (visa, kas gera, iš maisto, daiktų, poelgių, įsitikinimų, žmonių), kurį Allahas padarė jums leidžiamu, ir nenusidėkite. Iš tiesų, Allahas nemėgsta nusidėjėlių.

---

[15] Al-Mušrikūn: stabmeldžiai, daugiadieviai, netikintieji Allaho Vienumą, pagonys.

88. Ir valgykite iš to, ką Allahas suteikė jums, leistiną ir gerą, ir bijokite Allaho, Kurį tikite.

89. Allahas nebaus jūsų dėl to, kas yra netyčia jūsų priesaikose, tačiau Jis baus jus už jūsų sąmoningas priesaikas. Išpirkai už tai pamaitinkite dešimt Masakin (vargingųjų) tokiu kiekiu kokiu vidutiniškai maitinate savo pačių šeimas, arba aprenkite juos arba išlaisvinkite vergą. Tačiau kas neišgali (to), tada jis turėtų pasninkauti tris dienas. Tai išpirka už priesaikas, kai jūs prisiekėte. Ir saugokite savo priesaikas (t. y. neprisiekinėkite dažnai)[16]. Taip Allahas išaiškina jums Savo Ajat, kad jūs būtumėte dėkingi.

90. O jūs, kurie tikite! Svaigalai (visų rūšių alkoholiniai gėrimai), ir lošimai, ir Al-Ansab[17], ir Al-Azlam (strėlių naudojimas siekiant sėkmės ar priimant sprendimą) yra Šaitan (Šėtono) rankų bjaurastis. Taigi venkite (griežtai viso) to kad būtumėte sėkmingi.

91. Šaitan (Šėtonas) nori tik sukelti nesantaiką ir neapykantą tarp jūsų su svaigalais (alkoholiniais gėrimais) ir lošimais, ir sukliudyti jums prisiminti Allahą ir As-Salat (maldas). Taigi, argi tada nesusilaikysite?

92. Ir pakluskite Allahui ir Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) ir saugokitės (netgi priartėjimo prie gėrimo arba lošimų arba Al-Ansab, arba Al-Azlam, ir t. t.) ir bijokite Allaho. Tada, jei jūs nusigręžiate, turėtumėte žinoti, kad Mūsų Pasiuntinio pareiga perduoti (Žinią) aiškiausiu būdu.

93. Tie, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, nėra jiems nuodėmės dėl to, ką jie valgė (praeityje), jei jie bijosi Allaho (susilaikydami nuo Jo uždraustų dalykų), ir tiki, ir daro teisingus gerus darbus, ir vėl bijo Allaho ir tiki, ir dar kartą bijo Allaho ir daro gerus darbus su Ihsan (ištobulinimu). Ir Allahas myli gera darančiuosius.

94. O jūs, kurie tikite! Allahas tikrai išbandys jus kuo nors (iš) medžiojamųjų paukščių ir žvėrių, kurie yra lengvai pasiekiami jums jūsų ranka ir jūsų žeberklais, kad Allahas galėtų išmėginti tą, kuris bijo Jo nematydamas. Taigi, kas po to peržengia ribas, jam - skausminga kančia.

---

[16] Geriau neprisiekinėti, tačiau jei jūs prisiekėte, ir paskui randate geresnį problemos sprendimą, elkitės pagal tai, kas yra geriau, ir išpirkite pažadą.

[17] Gyvuliai, aukojami (skerdžiami) ant An-Nusub* ir dievybėms.* An-Nusub buvo akmeniniai altoriai tam tikrose vietose arba kapuose, ant kurių aukos buvo skerdžiamos tam tikromis progomis dievybių, džinų, angelų, dievobaimingų žmonių, šventųjų vardu, tam, kad juos pagerbtų arba tikintis iš jų kokios nors naudos.

95. O jūs, kurie tikite! Nežudykite medžiojamųjų paukščių ir žvėrių, kol esate Ihram būsenoje [Hadže arba Umroje (piligriminėje kelionėje)], o kas iš jūsų nužudo tai tyčia, bausmė yra valgomo gyvulio (t. y. avies, ožkos, karvės) auka, atsinešta į Kaabą, lygi tam, ką jis nužudė, kaip nustatyta dviejų teisingų vyrų iš jūsų. Arba, išpirkai, jis turėtų pamaitinti Masakin (varginguosius žmones), arba to atitikmuo Saum (pasninkas), kad jis patirtų savo poelgio sunkumą (bausmę). Allahas atleido tai, kas yra praeityje, tačiau kas daro tai vėl, Allahas atims iš jo atpildą. Ir Allahas yra Visa Galingas, Visa Galintis Atpilde.

96. Leistina jums vandens žaidimų (vaikymasis) ir jų naudojimas maistui - savo naudai ir tų, kurie keliauja, tačiau draudžiama yra žemės žaidimų (vaikymasis) kol esate Ichram būsenoje (Hadž arba ‘Umrah). Ir bijokite Allaho, pas Kurį jūs būsite surinkti atgal.

97. Allahas padarė Kaabą, Neliečiamą Namą, saugumo ir naudos prieglobsčiu (pavyzdžiui, Hadž ir Umra) žmonijai, ir taip pat Draudimų Mėnesį, ir aukojamuosius gyvulius, ir girliandomis puoštus (žmones arba gyvūnus, dėl jų saugumo pažymėtus girliandomis ant kaklų, padarytomis iš (Mekkos) medžio kamieno žievės), kad jūs žinotumėte, kad Allahas turi Žinojimą apie viską, kas yra danguose, ir viską, kas yra žemėje, ir kad Allahas yra Visa Žinantis apie kiekvieną.

98. Žinokite, kad Allahas yra Rūstus bausdamas ir kad Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

99. Pasiuntinio [t. y. Mūsų Pasiuntinio Muchammedo ﷺ, kurį Mes siuntėme jums, žmonės] pareiga yra nieko daugiau tik perduoti (Žinią). Ir Allahas žino viską, ką jūs atskleidžiate, ir viską, ką jūs nuslepiate.

100. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Nevienoda yra Al-Khabis (visa, kas yra nuodėminga ir bloga iš daiktų, poelgių, įsitikinimų, žmonių ir maisto) ir At-Taijib (visa, kas yra gera iš daiktų, poelgių, įsitikinimų, žmonių ir maisto), nors Al-Khabis gausa gali jums patikti.“ Taigi bijokite Allaho[18], suprantantys žmonės, tam, kad jūs būtumėte sėkmingi.

101. O jūs, kurie tikite! Neklausinėkite apie tuos dalykus, kurie, jei jie jums

---

[18] Bijokite Allaho, t. y. susilaikykite nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų poelgių, kuriuos Jis uždraudė, ir stipriai mylėkite Allahą (darykite visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

išaiškinti, gali jums pridaryti bėdos. Tačiau, jei jūs klausiate apie juos, kol Koranas yra apreiškiamas, jie bus jums išaiškinti. Allahas atleido tai, ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pakančiausiasis.

102. Prieš jus, bendruomenė uždavinėjo per daug klausimų, tada dėl to jie tapo netikinčiaisiais,

103. Allahas nenustatė tokių dalykų kaip Bahira[19], arba Saiba[20], arba Vasila[21], arba Ham[22] (visi šie gyvūnai buvo paleisti pagerbiant dievybes, kaip pagonys arabai praktikavo priešislaminiu laikotarpiu). Tačiau tie, kurie netiki, sukuria melą apie Allahą ir dauguma jų neturi supratimo.

104. Ir kai sakoma jiems: „Ateikite į tai, ką Allahas apreiškė, ir pas Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ , sprendimui apie tai, ką jūs padarėte neleistina).“ Jie sako: „Gana mums to, kuo radome mūsų tėvus sekančius.“ Nors jų tėvai neturėjo nei jokių žinių, nei teisingo vedimo.

105. O jūs, kurie tikite! Rūpinkitės savimi[23]. Jei jūs seksite (teisingu) vedimu, nepakenks jums niekaip tie, kurie yra paklydę. Visų jūsų sugrįžimas yra pas Allahą, tada Jis praneš jums apie (viską), ką jūs darydavote.

106. O jūs, kurie tikite! Kai mirtis užklumpa kurį nors iš jūsų, ir jūs sudarinėjate testamentą, (tada paimkite) liudijimą dviejų teisingų vyrų iš jūsų pačių žmonių arba dviejų kitų iš pašalinių, kai jūs keliaujate žeme ir mirtis jus užklumpa. Užlaikykite juos abu po As-Salat (maldos), (tada), jei abejojate (jų teisingumu), lai jie abu prisiekia Allahu (sakydami): „Mes nenorime iš to jokios žemiškos naudos, net jei jis (palikėjas) būtų mūsų artimas giminaitis. Mes neslėpsime Allaho Liudijimo, nes tada iš tiesų būsime nuodėmingieji.“

107. Jei tada paaiškėja, kad šie du buvo kalti dėl nuodėmės, lai du kiti stoja į jų vietą, artimiausi giminės iš tų, kurie reikalauja teisėtos teisės. Lai jie

---

[19] Bahira: kupranugarė, kurios pienas buvo paskirtas dievybėms ir niekam nebuvo leidžiama jos melžti.

[20] Saiba: kupranugarė, paleista laisvai ganykloje jų netikriems dievams, t. y. dievybėms, ir nieko nebuvo leidžiama ant jos nešti.

[21] Vasila: kupranugarė, paleista vardan dievybių, nes ji atsivedė kupranugarę per pirmąjį ir antrąjį laukimąsi.

[22] Ham: eržilas-kupranugaris, išlaisvintas nuo darbo vardan jų dievybių, po to, kai jis pabaigė tam tikrą skaičių kergimo, paskirto jam.

[23] Rūpinkitės savimi, t. y. darykite teisingus darbus, stipriai bijokite Allaho (susilaikykite nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Jis uždraudė) ir stipriai mylėkite Allahą (atlikite visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė)

prisiekia Allahu (sakydami): „Mes pripažįstame, kad mūsų liudijimas yra teisingesnis, nei tų abiejų, ir kad mes nenusižengsime (tiesai), nes tada iš tiesų mes būtume nusidėjėliai.“

108. Tai turėtų priartinti (prie fakto), kad jų liudijimas bus teisingiausios formos (ir priimtas), arba priešingu atveju jie bijotų, kad (kitos) priesaikos bus priimtos po jų priesaikų. Ir bijokite Allaho ir klausykite (paklusdami Jam). Ir Allahas neveda teisingu keliu žmonių, kurie yra Al-Fasikūn (maištingi ir nepaklusnūs).

109. Dieną, kai Allahas surinks kartu Pasiuntinius ir sakys jiems: „Kokį atsakymą jūs gavote (iš savo žmonių dėl savo mokymo)?“ Jie sakys: „Mes nežinome, iš tiesų, tik Tu esi Visa Žinantis apie tai, kas yra paslėpta (arba nematoma).“

110. (Atminkite), kai Allahas sakys (Prikėlimo Dieną): „Isa (Jėzau), Marjamos (Marijos) sūnau, prisimink Mano Malonę tau ir tavo motinai, kai aš parėmiau jus su Rūh-ul-Kudus [Džibriliu (Gabrieliu)], kad tu kalbėtum žmonėms lopšyje ir subrendęs; ir kai Aš išmokiau tave rašto, Al-Hikma (suvokimo galios), Taurato (Toros) ir Indžylio (Evangelijos); ir kai tu pagaminai iš molio figūrą, paukščio formos, Mano Leidimu, ir įpūtei į ją ir ji tapo paukščiu Mano Leidimu, išgydei gimusius aklais ir raupsuotuosius Mano Leidimu, ir kai grąžinai į gyvenimą mirusįjį Mano Leidimu; ir kai Aš sulaikiau Israelio (Izraelio) vaikus nuo tavęs (kai jie pasiryžo tave nužudyti), kai tu atėjai pas juos su aiškiais įrodymais, ir netikintieji iš jų sakė: „Tai yra niekas kitas, tik akivaizdūs burtai.“

111. Ir kai Aš (Allahas) apreiškiau [Isos (Jėzaus)] Al-Havarijūn (apaštalams) tikėti Manimi ir Mano Pasiuntiniu, jie sakė: „Mes tikime. Ir liudijame, kad esame musulmonai.“

112. (Atminkite), kai Al-Havarijūn (apaštalai) sakė: „Isa (Jėzau), Marjamos (Marijos) sūnau, ar gali tavo Viešpats nuleisti mums iš dangaus išskleistą stalą (su maistu)?“ Isa (Jėzus) tarė: „Bijokite Allaho, jei jūs iš tiesų esate tikintieji.“

113. Jie sakė: „Mes norime tuo pasisotinti ir pamaloninti savo širdis (kad jos būtų stipresnės Tikėjime), ir sužinoti, kad tu tikrai pasakojai mums tiesą ir kad mes patys esame jos liudytojai.“

114. Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, tarė: „Allahai, mūsų Viešpatie,

atsiųsk mums iš dangaus išskleistą stalą (su maistu), kad tame būtų mums - pirmajam ir paskutiniajam iš mūsų - šventė ir ženklas iš Tavęs. Ir suteik mums pramaitinimą, nes Tu esi Geriausias iš maitintojų.“

115. Allahas tarė: „Aš ketinu nuleisti jums tai, tačiau jei kas iš jūsų po to netikės, tada Aš bausiu jį tokia bausme, kokios nesu paskyręs niekam kitam iš (visos) Alamyn (žmonijos ir džinų).“

116. Ir (atminkite) kai Allahas sakys (Prikėlimo Dieną): „Isa (Jėzau), Marjamos (Marijos) sūnau, argi tu sakei žmonėms: „Garbinkite mane ir mano motiną kaip du dievus šalia Allaho?“ Jis sakys: „Šlovė Tau! Negalėjau aš sakyti to, ką (sakyti) aš neturėjau teisės. Jei būčiau sakęs tokį dalyką, Tu tikrai tai būtum žinojęs. Tu žinai, kas yra mano viduje, nors aš nežinau, kas yra Tavyje. Iš tiesų, Tu, tiktai Tu, esi Visa Žinantis apie viską, kas paslėpta (ir nematoma).“

117. „Niekada aš nesakiau jiems ką nors kito, išskyrus tai, ką Tu (Allahai) įsakai man sakyti: „Garbinkite Allahą, mano Viešpatį ir jūsų Viešpatį.“ Ir aš buvau įrodymas jiems, kai gyvenau tarp jų, tačiau kai Tu paėmei mane į viršų, Tu buvai jų Stebėtojas. Ir Tu esi Liudininkas viskam. (Tai svarbus patarimas ir perspėjimas viso pasaulio krikščionims).

118. „Jei Tu baudi juos, jie yra Tavo vergai, o jei Tu atleidi jiems, iš tiesų, Tu, tiktai Tu, esi Visa Galingas,Visa Išmanantis.“

119. Allahas sakys: „Tai Diena, kurią teisingieji turės naudos iš savo tiesos: jų yra Sodai, po kuriais upės teka (Rojuje) - jie gyvens ten amžinai. Ir Allahas yra patenkintas jais, ir jie - Juo. Tai didi sėkmė (Rojus).

120. Allahui priklauso dangų ir žemės bei viso, kas tarp jų, valdžia ir Jis Gali padaryti viską.

6 - Sūra Al-Anam[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Visi šlovinimai ir padėkos Allahui, Kuris (Vienas) sukūrė dangus ir žemę, ir davė pradžią tamsai ir šviesai. Tačiau tie, kurie netiki, laiko kitus lygiais savo Viešpačiui.

2. Jis yra Tas, Kuris sukūrė jus iš molio, ir tada nustatė (nustatytą) terminą (jums mirti). Ir pas Jį yra dar vienas apibrėžtas terminas (kada jūs būsite prikelti), tačiau jūs abejojate (Prikėlimu).

3. Ir Jis yra Allahas (garbinamas Vienintelis) danguose ir žemėje. Jis žino tai, ką jūs nuslepiate, ir tai, ką jūs atskleidžiate, ir Jis žino, ką jūs įgyjate (gerą ar blogą). (Žr. ają 43:84)

4. Ir kada tik Aja (ženklas) ateina pas juos iš jų Viešpaties Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.), jie nusigręžia nuo jo.

5. Iš tiesų, jie atmetė tiesą (Koraną ir Muchammedą ﷺ)[1], kai ji atėjo pas juos, tačiau ateis pas juos žinia apie tai (kančią), iš ko jie juokėsi.

6. Argi jie nematė, kiek kartų iki jų Mes sunaikinome, kurias Mes įkurdinome žemėje taip, kaip Mes neįkurdinome jūsų? Ir Mes gausiai pylėme ant jų lietų iš dangaus ir privertėme upes tekėti po jais. Tačiau Mes sunaikinome juos už jų nuodėmes, ir Mes sukūrėme po jų kitas kartas.

7. Ir net jei Mes nuleistume tau (Muchammedai ﷺ) Žinią, užrašytą ant popieriaus, kad jie galėtų ją paliesti savo rankomis, netikintieji būtų sakę: „Tai niekas kitas, tik akivaizdūs burtai!".

8. Ir jie sako: „Kodėl jam nebuvo nuleistas angelas?" Jei Mes būtume nuleidę angelą, viskas būtų nuspręsta iš karto, ir nebūtų jiems leista atsikvėpti.

9. Ir jei Mes būtume paskyrę jam angelą, Mes iš tikrųjų būtume padarę jį žmogumi, ir būtume be abejonės supainioję juos tame, kame jie jau yra

---

[*] Sūra Al-Anam (Galvijai).

[1] Žr. 3:85 ir 3:116 išnašą.

susipainioję (t. y. dėl Pranašo Muchammedo ﷺ Žinios).

10. Ir iš tiesų, iš (daugybės) Pasiuntinių iki tavęs buvo šaipomasi, tačiau jų pašaipūnai buvo apsupti kaip tik tuo, iš ko jie šaipėsi.

11. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Keliaukite per žemę ir pamatykite, koks galas buvo tų, kurie atmetė tiesą.“

12. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kam priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje?“ Sakykite: „Allahui. Jis įsakė Sau Gailestingumą. Iš tikrųjų Jis surinks jus visus Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės. Tie, kurie pasiklydo, netikės [Allahą kaip vienintelį Ilah (Dievą), ir Muchammedą ﷺ kaip vieną iš Jo Pasiuntinių, ir Prikėlimą].

13. Ir Jam priklauso viskas, kas egzistuoja naktį ir dieną, ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

14. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar turėčiau aš laikyti Vali (Padėjėju, Globėju, Viešpačiu arba Dievu) ką nors kitą nei Allahas, dangų ir žemės Kūrėjas? Ir tai Jis, Kuris maitina, tačiau nėra maitinamas.“ Sakyk: „Iš tiesų, man įsakyta būti pirmuoju iš tų, kurie paklūsta Allahui (kaip musulmonai).“ Ir nebūk tu (Muchammedai ﷺ) iš Mušrikūn [daugiadievių, pagonių, stabmeldžių ir netikinčiųjų Allaho Vienumu].

15. Sakyk: „Aš bijau, jei aš nepaklusčiau savo Viešpačiui, Galingosios Dienos kančios.“

16. Tas, kas išvengs (kančios) tą Dieną, (Allahas) tikrai buvo jam Gailestingas. Ir tai būtų akivaizdi sėkmė.

17. Ir jei Allahas pakenkia jums žala, niekas negali jos pašalinti, išskyrus Jį, ir jei Jis palytėja jus su gėriu, tada Jis yra Galintis padaryti viską.

18. Ir Jis yra Nenugalimas, (Aukščiausiasis) virš Savo vergų ir Jis yra Visa Išmanantis, Gerai Žinantis apie viską.

19. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas yra didingiausias liudijime?“ Sakyk: „Allahas (Didingiausiasis!) yra Liudytojas tarp manęs ir jūsų. Šis Koranas buvo apreikštas man, kad su juo aš galėčiau įspėti jus ir visus, ką jis pasieks. Ar galite jūs tikrai paliudyti, kad šalia Allaho yra kitų alihah (dievų)?“ Sakyk: „Aš (taip) neliudiju!” Sakyk: „Bet iš tiesų Jis (Allahas) yra vienintelis vienas Ilah (Dievas). Ir tikrai aš nekaltas dėl to, ką jūs priskiriate Jam garbinime.“

20. Tie, kuriems Mes davėme Raštą (judėjai ir krikščionys), atpažįsta jį (t. y. Muchammedą ﷺ kaip Allaho Pasiuntinį, ir jie taip pat žino, kad nėra jokio kito Ilah (Dievo), tik Allahas ir islamas yra Allaho tikėjimas), kaip jie atpažįsta savo pačių sūnus. Tie, kurie pametė (sunaikino) save, netikės[2].

21. Ir kas yra įžūlesnis ir daro daugiau neteisybių, nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą arba atmeta Jo Ajat? Iš tiesų, Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) niekada nebus sėkmingi.

22. Ir Dieną, kai Mes surinksime juos visus kartu, tada Mes tarsime tiems, kurie priskyrė partnerius (Mums garbinime): „Kur yra jūsų partneriai (netikros dievybės), kurias jūs gindavote (kaip Allaho partnerius garbinime)?“

23. Tada nebus (likusio) jokio Fitna (atsikalbinėjimų arba žodžių, arba argumentų) jiems, tik sakyti: „Prisiekiame Allahu, mūsų Viešpačiu, mes nebuvom tie, kurie priskirdavo kitus Allahui garbinime.“

24. Pažvelk! Kaip jie meluoja patys prieš save! Tačiau tai (melas), kurį jie sukūrė, pradings nuo jų.

25. Ir iš jų yra kai kurie, kurie klauso tavęs. Tačiau Mes uždėjome šydus ant jų širdžių, taigi jie to nesupranta, ir kurtumą jų ausyse. Ir net jei jie matys kiekvieną Ają (įrodymą, įkaltį, eilutę, pamoką, ženklą, apreiškimą ir t. t.), jie netikės tuo iki tokio lygio, kad atėję pas tave su tavimi ginčytis, netikintieji sako: „Tai niekas kitas, tik senovės žmonių pasakos.“

26. Ir jie sulaiko kitus nuo jo (nuo sekimo Pranašu Muchammedu ﷺ) ir jie patys laikosi atokiai nuo jo, ir (taip elgdamiesi) jie nenaikina nieko kito, tik patys save, nors jie (to) nesuvokia.

27. Jei tik tu galėtum pamatyti, kai jie bus laikomi virš (Pragaro) Ugnies! Jie sakys: „Kad tik mes būtume nusiųsti atgal (į žemę)! Tada mes neneigtume mūsų Viešpaties Ajat, ir būtume mes iš tikinčiųjų!”

28. Ne, jiems tapo akivaizdu tai, ką jie prieš tai slėpė. Tačiau jei jie būtų grąžinti (į žemę), jie be abejonės sugrįžtų į tai, kas jiems buvo draudžiama. Ir iš tiesų, jie yra melagiai.

---

[2] Žr. 3:85 išnašą.

29. Ir jie sakė: „Nėra jokio (kito gyvenimo), tik mūsų (dabartinis) žemiškasis gyvenimas ir niekada nebūsime mes prikelti (Prikėlimo Dieną).“

30. Jei tik tu galėtum pamatyti, kai jie bus laikomi (atvesti ir priversti stovėti) priešais savo Viešpatį! Jis sakys: „Argi nėra tai (Prikėlimas ir atsiskaitymas) tiesa?“ Jie sakys: „Taip, prisiekiame mūsų Viešpačiu!”Jis tada tars: „Taigi ragaukite jūs kančią, nes jūs netikėjote.“

31. Jie tikrai yra pralaimėtojai, kurie neigė savo Susitikimą su Allahu, kol staiga Valanda (mirties ženklai) juos ištiko ir jie sako: „Deja, mums, kad mes nemąstėme apie tai.“ kai jie neš savo naštą ant nugarų. Ir bloga iš tiesų yra našta, kurią jie neš!

32. Ir šis žemiškasis gyvenimas yra ne kas kita, kaip žaidimas ir linksmybės. Tačiau, daug geriau yra namas Amžinybėje tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. ają 2:2). Argi tada tu nesuprasi?

33. Mes tikrai žinome širdgėlą, kurią sukelia tau (Muchammedai ﷺ) jų žodžiai: tai ne tave jie atstumia, tačiau tai yra Allaho Eilutės (Koranas), kurias Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) neigia.

34. Iš tiesų, (daugybė) Pasiuntinių buvo nepriimti iki tavęs (Muchammedai ﷺ), tačiau kantriai jie kentė atsižadėjimą, ir jie buvo užgauti, kol Mūsų Pagalba pasiekė juos, ir niekas negali pakeisti Allaho Žodžių (Sprendimų). Iš tiesų, jus pasiekė žinia (naujienos) apie Pasiuntinius (iki jūsų).

35. Jei jų bjaurėjimasis (tavimi, Muchammedai ﷺ, ir tuo, su kuo tu buvai siųstas) yra tau sunkus (ir tu negali būti kantrus dėl jų kenkimo tau), tada, jei tu galėtum, ieškok urvo žemėje arba kopėčių į dangų, kad galėtum, atnešti jiems ženklą (tačiau tu negali to padaryti, taigi būk kantrus). Ir jei Allahas panorėtų, Jis galėtų (visus) juos surinkti kartu į teisingą vedimą, taigi nebūkite jūs iš tų, kurie yra Al-Džahilūn (neišmanantieji).

36. Tik tie, kurie klausosi (Pranašo Muchammedo ﷺ Žinios), atsilieps (turės naudos iš to), tačiau dėl mirusiųjų (t. y. netikinčiųjų), Allahas prikels juos, o tada pas Jį jie bus sugrąžinti (gauti savo atlygį).

37. Ir jie sakė: „Kodėl joks ženklas neatsiunčiamas jam iš jo Viešpaties?“ Sakyk: „Allahas yra tikrai Galintis atsiųsti ženklą, tačiau dauguma iš jų nežino.“

38. Nėra jokio judančio (gyvo) kūrinio žemėje, nei paukščio, kuris

skraido savo dviem sparnais, tačiau yra bendruomenės kaip jūsų. Mes neapleidome nieko Knygoje, tada pas savo Viešpatį jie (visi) bus surinkti.

39. Tie, kurie atmeta Mūsų Ajat yra kurti ir nebylūs tamsoje. Allahas paklaidina tą, ką Jis nori, ir Jis išveda į Tiesų Kelią tą, ką Jis nori.

40. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pasakykite man, jei Allaho Bausmė ateis pas jus, arba Valanda ateis pas jus, ar jūs tada šauktumėtės ko nors kito nei Allahas? (Atsakykite), jei esate teisingi!“

41. Ne, Jo Vienintelio jūs šauktumėtės ir, Jei jis panorėtų, Jis pašalintų tą (kančią) dėl kurios jūs Jo šaukėtės, ir jūs tada pamirštumėte visus partnerius, kuriuos priskyrėte (Jam garbinime)!

42. Iš tiesų, Mes siuntėme (Pasiuntinius) daugybei tautų iki tavęs (Muchammedai ﷺ). Ir Mes suteikėme jiems nepaprastą skurdą (arba turto praradimą) ir sveikatos netekimą (per nelaimes), kad jie nusižemintų (tikėtų nuolankiai).

43. Kai Mūsų Bausmė pasiekė juos, kodėl jie tada nenusižemino (netikėjo nuolankiai)? Tačiau, jų širdys sukietėjo ir Šaitan (Šėtonas) padarė teisingai atrodančiu jiems tai, ką jie darydavo.

44. Taigi, kai jie pamiršo (perspėjimą), kuriuo jiems buvo priminta, Mes atvėrėme jiems visų (malonių) dalykų vartus, kol jų mėgavimosi tuo, kas jiems buvo suteikta, metu, staiga Mes paėmėme juos (nubausti), ir štai! Jie pasinėrė į pražūtį su dideliu gailesčiu ir sielvartu.

45. Taigi šaknys žmonių, kurie blogai elgėsi, buvo nukirstos. Ir visi šlovinimai ir padėkos yra Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui.

46. Sakyk (netikintiesiems): „Pasakykite man, jei Allahas atimtų jūsų klausą ir jūsų regėjimą, ir užantspauduotų jūsų širdis, koks kitas ilah (dievas) nei Allahas galėtų tai jums grąžinti?“ Pažvelkite, kaip įvairiai Mes aiškiname Ajat, tačiau jie vis tiek nukrypsta.

47. Sakyk: „Pasakykite man, jei Allaho bausmė netikėtai jus užklups (naktį) arba atvirai (dieną), ar bus sunaikintas kas kitas, išskyrus Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius)?“

48. Ir Mes siuntėme Pasiuntinius tik kaip geros žinios nešėjus ir kaip

perspėtojus. Taigi, kas tiki ir daro teisingus gerus darbus, tiems nebus baimės, anei jie liūdės.

49. Tačiau tie, kurie atmetė Mūsų Ajat, kančia palies juos dėl jų netikėjimo[3] (ir dėl to, kad jie slėpė Muchammedo ﷺ Žinią).

50. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš nesakau jums, kad su manimi yra Allaho lobiai, nei (to, kad) aš žinau Nematomą, nei sakau jums, kad aš esu angelas. Aš tik seku tuo, kas man apreikšta.“ Sakyk: „Argi aklieji ir tie, kurie mato, vienodi? Argi tada jūs neapmąstysite?“

51. Ir įspėkite su tuo (Koranu) tuos, kurie bijo, kad jie bus surinkti priešais savo Viešpatį, kai nebus nei globėjo, nei užtarėjo jiems prieš Jį, tam, kad jie bijotų Allaho ir vykdytų savo pareigas Jam (susilaikydami nuo nuodėmių darymo ir darydami visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

52. Ir neišvykite tų, kurie šaukiasi savo Viešpaties, ryte ir popietę, siekdami Jo Veido. Jūs nesate atsakingi už juos dėl nieko, ir jie nėra atsakingi už jus dėl nieko, kad jūs galėtumėte išvyti juos ir taip tapti Zalimūn (neteisingais).

53. Taip Mes išbandėme kai kuriuos iš jų kitais, kad jie galėtų sakyti: „Ar tai tie (vargšai tikintieji), kuriuos Allahas apdovanojo iš mūsų tarpo?“ Argi Allahas nežino geriausiai tų, kurie yra dėkingi?

54. Kai tie, kurie tiki Mūsų Ajat ateina pas jus, sakykite: „Salamun Alaikum (taika jums).“ Jūsų Viešpats įrašė (įsakė) Gailestingumą Sau, kad jei kuris iš jūsų elgiasi blogai iš nežinojimo, ir po to gailisi ir daro teisingus gerus darbus (paklusdamas Allahui), tada tikrai, Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

55. Ir taip Mes smulkiai aiškiname Ajat, kad Mudžrimūn (nusikaltėlių, daugiadievių, nuodėmingųjų) kelias taptų aiškus.

56. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man buvo uždrausta garbinti tuos, kurių jūs šaukiatės (garbindami) šalia Allaho.“ Sakyk: „Aš neseksiu jūsų tuščiais norais. Jei taip daryčiau, nuklysčiau ir nebūčiau iš teisingai vedamųjų.“

57. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu aiškus savo Viešpaties (islamiškojo monoteizmo) įrodymas, tačiau jūs tai neigiate (tiesą, kuri atėjo man iš Allaho).

---

[3] Žr. 3:85 išnašą.

Aš neatnešiau to, ko jūs nekantraudami prašotės (kančios). Sprendimas priklauso tik Allahui, Jis paskelbia tiesą, ir Jis yra Geriausias iš Teisėjų.“

58. Sakyk: „Jei aš turėčiau tai, ko jūs nekantraudami prašotės (kančią), sprendimas būtų iš karto priimtas tarp manęs ir jūsų, tačiau Allahas geriausiai žino Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius).“

59. Ir pas Jį yra Ghaib (viso, kas paslėpta) raktai, niekas nežino jų, tik Jis. Ir Jis žino viską, kas yra žemėje ir jūroje. Nenukrenta lapas, apie kurį Jis nesužino. Nėra grūdo žemės tamsybėje, nei nieko šviežio ar sudžiūvusio, kas nebūtų įrašyta Aiškiame Įraše.

60. Tai Jis, Kuris paima jūsų sielas naktį (kai jūs miegate), ir turi žinias apie viską, ką jūs darėte dieną, tada Jis pakelia (pažadina) jus vėl, kad būtų išpildytas nustatytas terminas (jūsų gyvenimas), tada (pabaigoje) pas Jį bus jūsų sugrįžimas. Tada Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.

61. Jis yra Nenugalimas, (Aukščiausiasis) virš Savo vergų, ir Jis siunčia sargus (angelus, serginčius ir užrašančius visus žmogaus gerus ir blogus darbus) virš jūsų[4], iki kol mirtis pasiekia vieną iš jūsų, Mūsų Pasiuntiniai (mirties angelas ir jo padėjėjai) paima jo sielą ir jie niekada neapleidžia savos pareigos.

62. Tada jie grąžinami pas Allahą, jų Tikrąjį Maula [Tikrąjį Šeimininką (Dievą), Teisingąjį Viešpatį (kad jiems atlygintų)]. Iš tiesų, Jam priklauso sprendimas ir Jis yra Greičiausias atsiskaityti.

63. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas išgelbėja jus iš žemės ir jūros tamsybių (pavojų, tokių kaip audros), (kai) jūs šaukiatės Jo nuolankiai ir slapčiomis (sakydami): Jei tik Jis (Allahas) išgelbės mus iš šio (pavojaus), mes tikrai būsime dėkingi.“

64. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahas išgelbėja jus iš to ir iš visų (kitų) nelaimių, ir vis tiek jūs garbinate kitus šalia Allaho.“

65. Sakyk: „Jis turi galią atsiųsti jums kančią iš viršaus, ir iš po jūsų pėdų, arba apdengti jus painiava jūsų tarpusavio nesantaikoje, ir priversti jus patirti vienas kito žiaurumą.“ Pažvelkite, kaip įvairiai Mes aiškiname Ajat, tam, kad jie suprastų.

---

[4] Kas ketino daryti gerą arba blogą darbą.

66. Bet tavo žmonės (Muchammedai ﷺ) atmetė tai (Koraną) nors jis yra tiesa. Sakyk: „Aš nesu jūsų Vakil (sargas).“

67. Kiekvienai žiniai yra laikas[5] ir jūs sužinosite.

68. Ir kai tu (Muchammedai ﷺ) matai tuos, kurie įsitraukę į apgaulingus pokalbius apie Mūsų (Korano) Eilutes, šaipydamiesi iš jų, venk jų, kol jie pakeis temą. Ir jei Šaitan (Šėtonas) priverčia tave užmiršti, tada po to, kai prisiminsi, nesėdėk kartu su tais žmonėmis, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).

69. Tie, kurie bijo Allaho, vykdo savo pareigas Jam ir vengia blogio, nėra atsakingi už juos (netikinčiuosius) jokiu atveju, tačiau (jų pareiga) yra priminti jiems, kad jie bijotų Allaho (ir susilaikytų nuo šaipymosi iš Korano). [Šios ajos nuostatos buvo panaikintos aja 4:140].

70. Ir palikite vienus tuos, kurie laiko savo tikėjimą žaidimu ir linksmybėmis, ir kuriuos apgavo šis žemiškasis gyvenimas. Tačiau priminkite (jiems) su juo (Koranu), kad žmogus nepasiduotų sunaikinimui už tai, ką jis įgijo, kai jis neras sau nei globėjo nei užtarėjo be Allaho, ir net jei jis siūlys išpirką – ji nebus iš jo priimta. Tokie yra tie, kurie pasiduoda sunaikinimui už tai, ką jie įgijo. Jiems bus gėrimas - verdantis vanduo ir skausminga kančia, nes jie netikėjo.

71. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Argi mes šauksimės kitų šalia Allaho (netikrų dievybių), kurie negali mums padaryti nei ką gero, nei pakenkti, ir argi mes apsigręšime ant kulnų po to, kai Allahas išvedė mus (į tikrąjį monoteizmą)? - kaip tą, kurį Šajatin (šėtonai) paklaidino painiavos žemėje, jo kompanjonai kviečia jį į teisingą vedimą (sakydami): „Eikš pas mus!“ Sakyk: „Iš tiesų, Allaho Teisingas Vedimas yra vienintelis teisingas vedimas ir mums buvo liepta paklusti Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui,

72. Ir atlikti As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir būti paklusniems Allahui ir bijoti Jo, ir Jis yra Tas, pas Kurį mes būsime surinkti.

73. Tai Jis, Kuris sukūrė dangus ir žemę tiesoje, ir Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną) Jis sakys: „Būk!“ - ir tai yra! Jo Žodis yra Tiesa. Jo Valdžia bus tą Dieną, kai bus pučiamas Trimitas. Visa Informuotas apie nematomą ir matomą. Jis

---

[5] t. y. viskam yra nustatytas terminas ir už kiekvieną darbą yra atlygis.

yra Visa Išmanantis, Gerai Žinantis (apie visus dalykus).“

74. Ir (atminkite), kai Ibrahimas (Abraomas) sakė savo tėvui Azarui: „Ar laikai stabus kaip alihah (dievybėmis)? Iš tiesų, aš matau, kad tu ir tavo žmonės yra akivaizdžiai paklydę.“

75. Taigi, mes parodėme Ibrahimui (Abraomui) dangų ir žemės karalystę, kad jis būtų vienu iš tų, kurie turi tikrą Tikėjimą.

76. Kai naktis uždengė jį tamsa, jis pamatė žvaigždę. Jis tarė: „Tai mano viešpats.“ Tačiau, kai ji nusileido, jis tarė: „Man nepatinka tie, kurie nusileidžia.“

77. Kada jis pamatė kylantį mėnulį, jis tarė: „Tai yra mano viešpats.“ Tačiau, kai jis nusileido, jis tarė: „Jei mano Viešpats neves manęs teisingai, aš tikrai būsiu tarp tų žmonių, kurie paklydo.“

78. Kai jis pamatė kylančią saulę, jis tarė: „Tai mano viešpats. Tai didingiau.“ Tačiau kai ji nusileido, jis tarė: „Mano žmonės, aš iš tiesų nepriklausau nuo to, ką jūs priskiriate partneriais (Allahui garbinime).

79. Iš tiesų, aš atsukau savo veidą į Tą, Kuris sukūrė dangus ir žemę Hanifa (islamiškuoju monoteizmu, t. y. negarbinimą nieko kito, tik Vienintelį Allahą) ir aš nesu iš Al-Mušrikūn.“ (Žr. ają 2:105).

80. Jo žmonės ginčijosi su juo. Jis sakė: „Ar jūs ginčijatės su manimi dėl Allaho, kai Jis mane išvedė į teisingą kelią, ir aš nebijau tų, kuriuos jūs priskiriate Jam (Allahui) garbinime. (Nieko man nenutiks), išskyrus kai mano Viešpats (Allahas) ko nors panorės. Mano Viešpats gerai supranta Savo Žinojimu visus reikalus. Argi jūs tada neatsiminsite?

81. „Ir kaip aš turėčiau bijoti tų, kuriuos jūs priskiriate garbinime Allahui (nors jie negali nei padėti, nei pakenkti), kai jūs nebijote to, kad jūs priskiriate garbinime Allahui tai, dėl ko Jis nesiuntė jums jokio leidimo. (Taigi) kas iš dviejų turi daugiau teisių būti saugūs? Jei tik jūs žinotumėte.“

82. Tai tie, kurie tiki (Allaho Vienumu ir negarbina nieko kito tik Jį Vienintelį) ir nemaišo savo tikėjimo su Zulm (nuodėme, t. y. kitų nei Allahas garbinimu), (tik) jiems yra saugumas ir jie yra teisingai vedami.

83. Ir tai buvo Mūsų Įrodymas, kurį Mes suteikėme Ibrahimui (Abraomui) prieš jo žmones. Mes išaukštiname tą, ką Mes norime rangais. Be abejonės, jūsų Viešpats yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.

84. Ir Mes suteikėme jam Ishaką (Izaoką) ir Jakūbą (Jokūbą), abu iš jų Mes teisingai vedėme, o prieš jį, Mes vedėme teisingai Nūhą (Nojų), ir iš jo palikuonių Davūdą (Dovydą), Suleimaną (Saliamoną), Ajūbą (Jobą), Jūsufą (Juozą), Mūsą (Mozę) ir Harūną (Aroną). Taip Mes apdovanojame Al-Muhsinūn (gera darančius – žr. ajos 9:120 išnašą).

85. Ir Zakariją, ir Jahją (Joną), ir Isą (Jėzų) ir Iljasą (Elijų), kiekvienas iš jų buvo iš teisingųjų.

86. Ir Ismailį (Izmaelį) ir Al-Jasą (Elišą) ir Jūnusą (Joną) ir Lūtą (Lotą), kiekvieną iš jų Mes išaukštinome virš Alamyn [(jų laikų) žmonijos ir džinų].

87. Ir kai kuriuos iš jų tėvų, ir jų palikuonių ir jų brolių, Mes pasirinkome ir išvedėme į Teisingą Kelią.

88. Tai yra Allaho Teisingas vedimas, kuriuo Jis išveda tą, ką Jis nori iš Savo vergų. Tačiau, jei jie priskyrė garbinime kitus Allahui, visa, ką jie darė neduos jiems jokios naudos.

89. Jie yra tie, kuriems Mes suteikėme Knygą, Al-Hukm (tikėjimo normų supratimą) ir Pranašavimą. Tačiau, jei jie tuo netiki (Knygą, Al-Hukm ir Pranašavimą), tada iš tiesų, Mes patikėjome tai žmonėms (tokiems kaip Pranašo Muchammedo ﷺ kompanjonai), kurie nėra netikintys tuo.

90. Jie yra tie, kuriuos Allahas teisingai išvedė. Taigi, sekite jų vedimu. Sakyk: „Neprašau aš iš jūsų jokio atlygio už tai (Koraną). Tai tik priminimas Alamyn (žmonijai ir džinams).“

91. Jie (judėjai, kuraišų genties pagonys, stabmeldžiai) neįvertino Allaho vertinimu, tinkamu Jam, kai jie sakė: „Nieko (apreiškimu) Allahas nenuleido jokiam žmogui.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas tada nuleido Knygą, kurią Mūsa (Mozė) atnešė, šviesą ir teisingą vedimą žmonijai, kurį jūs (judėjai) suskirstėte (padalinote) į popieriaus lapus, nuslėpdami (dalį to) ir atskleisdami daug. O jūs (tikintieji Allahą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) buvote išmokyti (per Koraną) to, ko nei jūs, anei jūsų tėvai žinojo.“ Sakyk: „Allahas (nuleido tai).“ Tada palik juos linksmintis savo bergždžiuose ginčuose.

92. Ir tai (Koranas) yra palaiminta Knyga, kurią Mes nuleidome, patvirtinanti (apreiškimus), kas atėjo iki to, tam, kad jūs perspėtumėte Miestų Motiną

(t. y. Mekką) ir visus aplink ją. Tie, kurie tiki Amžinybę, tiki jį (Koraną) ir jie yra ištikimi saugodami savo Salat (maldas).

93. Ir kas gali būti neteisesnis, nei tas, kuris kuria melą apie Allahą arba sako: „Apreiškimas atėjo man.“ kai joks apreiškimas jam neatėjo apie nieką. Ir kuris sako: „Aš apreikšiu panašiai, ką Allahas apreiškė.“ Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) yra mirties agonijose, kai angelai tiesia savo rankas (sakydami): „Atiduokite savo sielas! Šią dieną jums bus atlyginta žeminančia kančia už tai, kad jūs kalbėdavote prieš Allahą kita nei tiesą. Ir jūs atmesdavote Jo Ajat nepagarbiai!“

94. Ir tikrai, jūs atėjote pas Mus vieni (be turto, draugų ar ko kito), kaip Mes sukūrėme jus pirmąjį kartą. Jūs palikote savo užnugaryje visa, ką Mes jums suteikėme. Mes nematome su jumis jūsų užtarėjų, kuriuos jūs teigėte esant Allaho partneriais. Dabar visi ryšiai tarp jūsų ir jų buvo nutraukti, ir visa, ką jūs teigėte, išnyko nuo jūsų.

95. Iš tiesų, tai Allahas, Kuris priverčia sėklą ir vaisiaus kauliuką (kaip datulės kauliuką) skilti ir sudygti. Jis grąžina gyvuosius iš mirties ir tai Jis, Kuris paima mirštančiuosius iš gyvenimo. Toks yra Allahas, taigi kaip jūs nuklydę nuo tiesos?

96. (Jis yra) aušros Skaldytojas. Jis paskyrė naktį poilsiui, ir saulę bei mėnulį apmąstymams. Toks yra Visa Galingojo, Visa Žinančiojo nustatymas.

97. Tai Jis, Kuris išdėliojo žvaigždes jums, kad jūs rastumėte kelią jų pagalba žemės ir jūros tamsybėje. Mes (iš tiesų) išaiškinome detaliai Mūsų Ajat žmonėms, kurie supranta.

98. Tai Jis, Kuris sukūrė jus iš vieno žmogaus (Adamo (Adomo)), ir suteikė jums gyvenamąją vietą (žemėje arba jūsų motinos įsčiose) ir saugojimo vietą [žemėje (jūsų kapo duobėse) arba jūsų tėvo strėnose]. Iš tiesų, Mes išaiškinome detaliai Savo apreiškimus (šį Koraną) žmonėms, kurie supranta.

99. Tai Jis, Kuris nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir su juo Mes sukeliame visų rūšių augmeniją, ir iš jos Mes išauginame žalius stiebus, iš kurių Mes sunokiname pilnas grūdų varpas. Ir iš datulių, kurių šakelės išaugina datulių kekes, kabančias žemai ir arti, ir vynuogių, alyvuogių ir granatų sodai, visi panašūs (rūšimi) tačiau skirtingi (įvairumu ir skoniu).

Pažvelkite į jų vaisius, kai juos pradeda vesti, ir jų prinokimą. Iš tiesų, tame yra ženklai žmonėms, kurie tiki.

100. Ir vis tiek jie priskiria džinus partneriais Allahui garbinime, nors Jis sukūrė juos (džinus). Ir jie priskiria klaidingai, be išmanymo, sūnus ir dukteris Jam. Pagerbtas ir Išaukštintas yra Jis virš viso to (blogio), ką jie Jam priskiria.

101. Jis yra dangų ir žemės Sukūrėjas. Kaip Jis gali turėti vaikų, kai Jis neturi žmonos? Jis sukūrė viską ir Jis yra Visa Žinantis apie viską.

102. Toks yra Allahas, jūsų Viešpats! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), visko Kūrėjas. Taigi garbinkite Jį (Vienintelį), ir Jis yra Vakil (Globėjas, reikalų Tvarkytojas, Sergėtojas) visų dalykų.

103. Joks regėjimas negali suvokti Jo, tačiau Jis suvokia visus regėjimus. Jis yra Al-Latif (Sumaniausias ir Pagarbiausias), Gerai Žinantis apie viską.

104. Iš tiesų, įrodymai atėjo jums iš jūsų Viešpaties, taigi kas mato, darys tai dėl (gero) savo paties, o kas apakina save, darys tai dėl savo paties skriaudos ir aš (Muchammedas ﷺ) nesu jūsų sergėtojas.

105. Taigi, Mes išaiškiname įvairiai Eilutes tam, kad jie (netikintieji) sakytų: „Tu išmokai (Rašto žmonių Knygas ir sukūrei šį Koraną pagal tai).“ ir kad Mes aiškiai perteiktume viską žmonėms, kurie turi supratimą.

106. Sek tuo, kas buvo atskleista tau (Muchammedai ﷺ) iš tavo Viešpaties, La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas) ir atsitrauk nuo Al-Mušrikūn.[6]

107. Jei Allahas būtų panorėjęs, jie nebūtų priskyrę kitų Jam garbinime. Ir Mes nepadarėme tavęs jų sergėtoju, nei esi tu Vakil (reikalų tvarkytojas, saugotojas, globėjas) jiems.

108. Ir neįžeidinėkite tų, kuriuos jie (netikintieji) garbina šalia Allaho, kad jie neįžeidinėtų Allaho neteisingai, neturėdami žinojimo. Taip Mes padarėme kiekvienam žmogui jo darbus atrodančius teisingai. Tada pas jų Viešpatį yra jų sugrįžimas ir Jis tada jiems praneš apie viską, ką jie darydavo.

---

[6] Al-Mušrikūn: daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintieji Allaho Vienumu ir Jo Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ.

109. Ir jie prisiekia stipriausiomis savo priesaikomis Allahu, kad jei jiems ateitų ženklas, jie tikrai patikėtų juo. Sakyk: „Ženklai yra tik pas Allahą ir kas privers jus (musulmonai) suvokti, kad (net) jei tai (ženklas) ateitų, jie netikėtų?“

110. Ir Mes nugręšime jų širdis ir jų akis (nuo teisingo vedimo), nes jie atsisakė tikėti tuo pirmąjį kartą, ir Mes paliksime juos aklai klajoti jų nuodėmėje.

111. Ir net jei Mes būtume nuleidę jiems angelus ir mirusieji būtų kalbėję jiems, ir Mes būtume surinkę kartu viską priešais jų pačių akis, jie nebūtų patikėję, nebent Allahas būtų to norėjęs, tačiau dauguma jų elgėsi neišmanančiai.

112. Ir taip Mes paskyrėme kiekvienam Pranašui priešus - Šajatin (šėtonus) iš žmonių ir džinų tarpo, įkvepiančius vienas kitą pagražintomis kalbomis tarsi iliuzija (arba kaip apgaule). Jei tavo Viešpats būtų taip panorėjęs, jie nebūtų taip elgęsi. Taigi palik juos su jų prasimanymais.

113. (Ir tai yra tam,) kad širdys tų, kurie netiki Amžinybę palinktų į tai (apgaulę), ir kad jie liktų patenkinti ja, ir kad jie darytų tai, ką jie daro (visų rūšių nuodėmes ir blogus darbus).

114. [Sakyk (Muchammedai ﷺ):] „Ar turėčiau ieškoti kito teisėjo nei Allahas, kai Jis yra Tas, Kuris nuleido jums Knygą (Koraną), detaliai išaiškintą.“ Tie, kuriems Mes davėme Raštą [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] žino, kad tai apreikšta iš jūsų Viešpaties teisingai. Taigi, nebūkite iš tų, kurie abejoja.

115. Ir jūsų Viešpaties Žodis buvo įvykdytas tiksliai ir teisingai. Niekas negali pakeisti Jo Žodžių. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

116. Ir jei jūs paklusite daugumai tų, kurie žemėje, jie paklaidins jus toli nuo Allaho Kelio. Jie neseka niekuo kitu tik spėliojimais, ir jie nedaro nieko kito, tik meluoja.

117. Iš tiesų, jūsų Viešpats! Tai Jis, Kuris geriausiai žino, kas nuklysta nuo Jo Kelio, ir Jis geriausiai žino teisingai vedamus.

118. Taigi valgykite tą (mėsą), virš kurios buvo ištartas Allaho Vardas (skerdžiant gyvulį), jei jūs esate tikintieji Jo Ajat.

119. Ir kodėl jūs turėtumėte nevalgyti tos (mėsos), virš kurios buvo

ištartas Allaho vardas (skerdžiant gyvulį), kai Jis išaiškino jums detaliai tai, kas jums draudžiama, išskyrus kai verčia būtinumas? Ir tikrai, daugybė paklaidina (žmoniją) savo pačių troškimais, dėl žinių trūkumo. Be abejonės, jūsų Viešpats geriausiai žino prasižengėlius.

120. Palikite (žmonės, visų rūšių) nuodėmes, atviras ir slaptas. Iš tiesų, tie, kurie daro nuodėmes, gaus priklausantį atlygį už tai, ką darydavo.

121. Nevalgykite (tikintieji) tos (mėsos), virš kurios Allaho vardas nebuvo paminėtas (skerdžiant gyvulį), nes tikrai tai yra Fisk (nuodėmė ir nepaklusnumas Allahui). Ir be abejonės, Šajatin (šėtonai) įkvepia savo draugus (iš žmonijos) ginčytis su jumis, ir jei jūs paklusite jiems [padarydami Al-Maita (mirusį gyvulį) leistiną valgyti], tada jūs tikrai būsite Mušrikūn (daugiadieviai); [nes jie (šėtonai ir jų draugai) leido jums valgyti tai, ką Allahas uždraudė valgyti ir jūs paklusote jiems, laikydami tai leistina valgyti, ir taip elgdamiesi jūs garbinate juos, o garbinti kitus, nei Allahą, yra daugiadievystė].

122. Ar tas, kuris buvo miręs (be Tikėjimo, neišmanantis ir netikintis), ir Mes suteikėme jam gyvenimą (žinojimą ir Tikėjimą) ir įtaisėme jam šviesą (Tikėjimą), kuria jis gali eiti tarp žmonių, panašus į tą, kuris yra tamsumoje (netikėjime, daugiadievystėje ir veidmainystėje), iš kurios jis niekada negali ištrūkti? Taip netikintiesiems padaryta, kad atrodytų teisinga tai, ką jie darydavo.

123. Ir taip Mes paskatinome kiekviename mieste stipriuosius iš jų nuodėmingų žmonių rengti sąmokslą ten. Tačiau nekuria jie sąmokslo, išskyrus tik patys prieš save, ir jie (to) nesuvokia.

124. Ir kai ateina jiems ženklas (iš Allaho), jie sako: „Mes netikėsime, kol negausime ko nors panašaus į tai, ką gavo Allaho Pasiuntiniai.“ Allahas geriausiai žino, kam atiduoti Savo Žinią. Pažeminimas ir gėda iš Allaho, ir skausminga kančia apims nusikaltėlius (daugiadievius, nuodėmiautojus) už tai, ką jie planuodavo.

125. Ir ką Allahas nori išvesti į teisingą kelią, Jis atveria jų krūtines islamui, o ką Jis nori paklaidinti, Jis padaro jų krūtines užvertomis ir suvaržytomis, lyg jis liptų į dangų. Taip Allahas išreiškia pyktį ant tų, kurie netiki.[7]

---

[7] Jei Allahas nori gero žmogui, Jis priverčia jį suvokti tikėjimą.

126. Ir tai yra jūsų Viešpaties Kelias (Koranas ir islamas), vedantis Tiesiai. Mes išaiškinome Savo Apreiškimus žmonėms, kurie atkreipia dėmesį.

127. Jiems bus taikos namai (Rojus) su jų Viešpačiu. Ir Jis bus jų Vali (Padėjėjas ir Globėjas), dėl to, ką jie darydavo.

128. Ir Dieną, kai Jis surinks juos (visus) kartu (ir sakys): „Džinų susirinkime, daugybę žmonių jūs paklaidinote.“ O jų Aulija (draugai ir padėjėjai) iš žmonių tarpo sakys: „Mūsų Viešpatie, mes turėjome naudos vieni iš kitų, tačiau dabar pasiekėme nustatytą terminą, kurį Tu nustatei mums.“ Jis tars: „Ugnis yra jūsų gyvenamoji vieta, ir jūs gyvensite ten amžinai, išskyrus jei Allahas panorės kitaip. Be abejonės, jūsų Viešpats yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.“

129. Ir taip Mes padarome Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius) Aulija (globėjais ir padėjėjais) vienas kitam (nusikaltimuose), dėl to, ką jie įgydavo.

130. Džinų ir žmonijos susirinkime! „Argi pas jus neatėjo Pasiuntiniai iš jūsų tarpo, recituojantys jums Mano Eilutes ir įspėjantys jus dėl jūsų susitikimo šią Dieną?“ Jie sakys: „Mes liudijame patys prieš save.“ Tai šis žemiškasis gyvenimas juos suklaidino. Ir jie liudys patys prieš save, kad jie buvo netikintieji.

131. Taip yra todėl, kad jūsų Viešpats nesunaikintų miestų (gyventojų) dėl jų blogų darbų (t. y. partnerių priskyrimo Allahui garbinime), jei jų žmonės būtų nežinoję (todėl buvo siunčiami Pasiuntiniai).

132. Visiems bus laipsniai (arba rangai) pagal tai, ką jie darė. Ir jūsų Viešpats nėra nežinantis apie tai, ką jie darė.

133. Ir jūsų Viešpats yra Turtingas (Nepriklausomas nuo bet kokių poreikių), kupinas Gailestingumo. Jei jis panori, Jis gali sunaikinti jus, ir jūsų vietoje sukurti tuos, kurių Jis nori kaip jūsų įpėdinių, taip pat kaip Jis išaugino jus iš kitų žmonių sėklos.

134. Iš tiesų, tai, kas jums pažadėta, tikrai įvyks, ir jūs negalite išvengti (Allaho bausmės).

135. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano žmonės, elkitės pagal save, tikrai, aš taip pat elgiuosi (savo būdu), ir jūs sužinosite, kuriems iš mūsų bus (laiminga)

pabaiga Amžinybėje. Be abejonės Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) nebus sėkmingi.“

136. Ir jie priskiria Allahui dalį ariamos žemės ir galvijų, kuriuos Jis sukūrė, ir jie sako: „Tai Allahui pagal jų tvirtinimus, o tai - mūsų (taip vadinamiems Allaho) partneriams.“ Tačiau dalis jų (taip vadinamų Allaho) „partnerių“ nepasiekia Allaho, nors Allaho dalis pasiekia jų (taip vadinamus Allaho) „partnerius“! Blogas yra būdas, kuriuo jie priima sprendimus!

137. Ir tokiu būdu daugybei Mušrikūn (daugiadievių - žr. ają 2:105) jų (taip vadinami Allaho) „partneriai“ padarė atrodant teisingą savų vaikų žudymą tam, kad nuvestų juos į savo pačių susinaikinimą ir supainiotų jų tikėjime. Ir jei Allahas būtų panorėjęs, jie nebūtų taip pasielgę. Taigi, palikite juos vienus su savo prasimanymais.

138. Ir pagal jų tvirtinimą, jie sako, kad tokie ir tokie galvijai bei javai yra draudžiami ir niekas neturėtų jų valgyti, išskyrus tuos, kuriems mes leidžiame. Ir (jie sako, kad) yra galvijų, draudžiamų naudoti nešuliams (arba bet kokiam darbui), ir galvijų, virš kurių (skerdžiant) Allaho Vardas nėra tariamas. Meluoja prieš Jį (Allahą). Jis atlygins jiems už tai, ką jie prasimanydavo.

139. Ir jie sako: „Tai, kas yra tokių ir tokių galvijų pilvuose (pienas arba vaisius) yra tik mūsų vyrams, ir draudžiama mūsų moterims (mergaitėms ir moterims), tačiau jei jis gimsta miręs, tada visi jį dalinasi.“ Jis nubaus juos už jų priskyrimą (tokių melagingų nurodymų Allahui). Iš tiesų, Jis yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.

140. Iš tikrųjų paklydę yra tie, kurie žudė savo vaikus, kvailai, neišmanydami, ir (kurie) uždraudė tai, ką Allahas suteikė jiems, sukurdami melą prieš Allahą. Jie iš tiesų nuklydo ir nebuvo teisingai vedami.

141. Ir tai yra Jis, Kuris išveda sodus virš stovų ir be jų, ir datulių palmes, ir skirtingų formų ir skonių javus (jų vaisius ir jų sėklas), ir alyvuoges, ir granatus, panašius (rūšimi) ir skirtingus (skoniu). Valgykite jų vaisius, kai jie sunoksta, tačiau mokėkite nuo to tai, kas priklauso (jo Zakat, pagal Allaho Įsakymą vieną dešimtąją arba vieną dvidešimtąją vertės) jų derliaus nuėmimo dieną, ir nešvaistykite. Iš tiesų, Jis nemėgsta Al-Musrifūn (tų, kurie švaisto),

142. Ir iš galvijų (yra kai kurie) nešuliams (kaip kupranugariai) ir (yra kai

kurie) maži (negebantys nešti nešulių, tokie kaip avys ir ožkos – maistui, mėsai, pienui ir vilnai). Valgykite iš to, ką Allahas suteikė jums, ir nesekite Šaitan (Šėtono) pėdsakais. Iš tiesų, jis yra jums aiškus priešas.

143. Aštuonios poros: dvi avys (vyriškosios ir moteriškosios giminės), ir dvi ožkos (vyriškosios ir moteriškosios giminės). Sakyk: „Argi Jis uždraudė du vyriškosios giminės ir dvi moteriškosios giminės, arba (jaunus) kurie dviejų moteriškos giminės įsčių apsupti? Suteikite man žinias, jei esate teisingi.“

144. Ir du kupranugariai (vyriškosios ir moteriškosios giminės) ir du jaučiai (vyriškosios ir moteriškosios giminės). Sakyk: „Argi Jis uždraudė du vyriškosios giminės ir dvi moteriškosios giminės, arba (jaunus), kurie dviejų moteriškos giminės įsčių apsupti? Ar jūs buvote tada, kai Allahas įsakė tokį dalyką? Tad kas elgiasi blogiau nei tas, kuris kuria melą prieš Allahą, kad paklaidintų žmoniją be žinojimo. Be abejonės, Allahas neveda teisingai žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).“

145. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš nerandu nieko tame, kas man buvo apreikšta, kad būtų draudžiama valgyti tam, kuris nori valgyti tai, išskyrus jei tai Maita (miręs gyvūnas) arba išsiliejęs kraujas (skerdžiant ar panašiai), arba kiaulės mėsa (kiauliena). Nes tai tikrai yra nešvari ir bedieviška (neleistina) mėsa (gyvūno), kuris yra paskerdžiamas kaip auka kitiems, nei Allahas (arba paskerdžiama dievybėms arba virš kurių Allaho Vardas nebuvo paminėtas skerdžiant). Tačiau ką verčia būtinybė, be noro nepaklusti, anei peržengti nustatytas ribas, (tam) be abejonės, jūsų Viešpats yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

146. O tiems, kurie yra judėjai, Mes uždraudėme kiekvieną (gyvulį) su nepadalytomis kanopomis, ir Mes uždraudėme jiems jaučio ir avies riebalus, išskyrus tai, kas prisitvirtinę prie jų nugarų arba jų vidurių, arba susimaišę su kaulu. Taip Mes atlyginome jiems už jų maištą [nusikaltimų darymą, tokių kaip Pranašų žudymą ir Riba (palūkanų) valgymą]. Ir iš tiesų, Mes esame Teisingi.

147. Jei jie (judėjai) neigia tave (Muchammedai ﷺ), sakyk: „Jūsų Viešpats yra Gausaus Gailestingumo Savininkas, ir niekada Jo Rūstybė nenusigręš nuo žmonių, kurie yra Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugiadieviai arba nusidėjėliai).“

148. Tie, kurie priskiria partnerius (garbinime) Allahui, sakys: „Jei Allahas būtų panorėjęs, mes nebūtume priskyrę partnerių (garbinime) Jam, nei būtų mūsų tėvai, ir mes nebūtume uždraudę nieko (prieš Jo Valią).“ Panašiai neigdavo tie, kurie buvo iki jų, (jie neteisingai ginčydavosi su Allaho Pasiuntiniais), kol jie paragavo Mūsų Rūstybės. Sakyk: „Ar jūs turite kokį išmanymą (įrodymą), kurį galėtumėte pateikti mums? Iš tiesų, jūs sekate ne kuo kitu, o tik spėliojimu, ir darote ne ką kita, tik meluojate.“

149. Sakyk: „Pas Allahą yra tobulas įrodymas ir argumentas (t. y. Allaho Vienumas, Jo Pasiuntinių ir Jo Knygų siuntimas žmonijai). Jei Jis būtų taip norėjęs, Jis tikrai būtų teisingai vedęs jus visus.“

150. Sakyk: „Atveskite savo liudytojus, kurie gali patvirtinti, kad Allahas uždraudė tai. Tada jei jie patvirtins, netvirtink tu (Muchammedai ﷺ) su jais. Ir jūs neturėtumėte sekti tuščiais troškimais, tokiais kaip Mūsų Ajat laikymą melu ir tokiais kaip netikėjimą Amžinybę, ir jie laiko kitus lygiais (garbinime) savo Viešpačiui.“

151. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ateikite, aš parecituosiu tai, ką jūsų Viešpats uždraudė jums: nepriskirti nieko garbinime Jam, būti gerais ir paklusniais savo tėvams, nežudyti savo vaikų dėl skurdo - Mes suteikiame prasimaitinimą jums ir jiems, nesiartinti prie Al-Favahiš (gėdingų nuodėmių, neteisėtų lytinių santykių), atliekamų tiek atvirai, tiek slapčiomis, ir nežudyti nieko, ką Allahas uždraudė, išskyrus esant pateisinamai priežasčiai (pagal islamiškąją teisę). Tai Jis įsakė jums, kad jūs suprastumėte.“

152. „Ir nesiartinkite prie našlaičių nuosavybės, išskyrus (norint) pagerinti ją (nuosavybę), kol jis (arba ji) pasiekia visos jėgos amžių, ir duoti teisingai visą atmatavimą ir visą svorį. Mes neapsunkiname jokio žmogaus, išskyrus tiek, kiek jis gali pakelti. Ir kai jūs duodate savo žodį (t. y. sprendžiate tarp žmonių arba duodate parodymus), sakykite tiesą, net jei tai liečia artimą giminaitį ir išpildykite Allaho Pažadą. Tai Jo nurodymai jums, kad jūs atsimintumėte[8].

153. „Ir iš tiesų, tai (t. y. aukščiau dviejose ajose 15 ir 152 paminėti Allaho Įsakymai) yra Mano Tiesus Kelias, taigi sekite juo, ir nesekite (kitais)

---

[8] Žr. 3:130 išnašą.

keliais, nes jie atskirs jus nuo Jo Kelio. Tai Jis įsakė jums, kad jūs būtumėte Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. 2:2).“

154. Tada, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Knygą [Tauratą (Torą)] išbaigti (Mūsų Malonę) tiems, kurie elgėsi teisingai, ir detaliai paaiškinančią visus dalykus, ir teisingą vedimą, ir gailestingumą, kad jie tikėtų susitikimu su savo Viešpačiu.

155. Ir tai yra palaiminta Knyga (Koranas), kurią Mes nuleidome, taigi sekite ja ir bijokite Allaho (t. y. pakluskite Jo Įsakymams), kad jūs gautumėte gailestingumą (t. y. būtumėte išgelbėti nuo Pragaro kančios).

156. Kad jūs (arabų pagonys) nesakytumėte: „Knyga buvo nuleista tik dviem grupėms iki mūsų (judėjams ir krikščionims), o mūsų grupei, mes tiesą sakant nežinojome, ką jie mokėsi.“

157. Arba kad jūs (arabų pagonys) nesakytumėte: „Jei tik Knyga būtų buvus nuleista mums, mes tikrai būtume buvę geriau vedami nei jie (judėjai ir krikščionys).“ Taigi, dabar atėjo jums aiškus įrodymas (Koranas) iš jūsų Viešpaties, ir teisingas vedimas, ir pasigailėjimas. Kas tada elgiasi blogiau nei tas, kuris atmeta Allaho Ajat ir nusigręžia nuo jų? Mes atkeršysime tiems, kurie nusigręžia nuo Mūsų Ajat bjauria kančia, dėl to, kad jie nusigręžė (nuo jų).

158. Argi jie tada laukia ko nors kito, nei to, kad angelai ateitų pas juos, ar kad jūsų Viešpats (Allahas) ateitų, arba kad kai kurie jūsų Viešpaties Ženklai ateitų (t. y. Valandos Ženklai, pavyzdžiui, saulės pakilimas iš vakarų)! Dieną, kuomet kai kurie jūsų Viešpaties Ženklai ateis, nieko gero tai nepadarys žmogui, kad jis tada patikėtų, jei jis prieš tai netikėjo, nei įgijo gerą (darydamas teisingus darbus) per savo Tikėjimą. Sakyk: „Laukite! Mes (taip pat) laukiame.”

159. Iš tiesų, tie, kurie dalina savo tikėjimą ir skyla į grupes (visų rūšių religines sektas), tu (Muchammedai ﷺ) neturi dėl jų nė menkiausio rūpesčio. Jų reikalai yra tik su Allahu, Kuris tada pasakys jiems, ką jie darydavo.

160. Kas atsineš gerą darbą (islamiškąjį monoteizmą ir paklusnius Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ poelgius), turės dešimt kart nei tai savo sąskaitoje, o kas atsineš blogą darbą (daugiadievystę, netikėjimą, veidmainystę ir nepaklusnius Allahui ir Jo Pasiuntiniui poelgius) turės tik atlygį už tai, ir

jie nebus nuskriausti.[9]

161. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, mano Viešpats išvedė mane į Tiesų Kelią, teisingą tikėjimą, Ibrahimo (Abraomo) tikėjimą, Hanifa [t. y. islamiškąjį monoteizmą - tikėti Vieną Dievą (Allahą, t. y. negarbinti nieko kito tik Allahą, Vienintelį)] ir jis nebuvo iš Al-Mušrikūn (žr. ają 2:105).“

162. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, mano Salat (malda), mano aukojimas, mano gyvenimas, ir mano mirtis yra vardan Allaho, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties.“

163. „Jis neturi partnerių. Ir tai man buvo įsakyta, ir aš esu pirmasis iš musulmonų.“

164. Sakyk: „Ar turėčiau aš ieškoti viešpaties kito, nei Allahas, kai Jis yra visa ko Viešpats? Neįgyja žmogus nieko (jokių nuodėmių), išskyrus (tik) prieš save patį, ir joks naštos nešėjas neneš kito naštos. Tada pas jūsų Viešpatį yra jūsų sugrįžimas, taigi Jis pasakys jums tai, dėl ko jūs nesutarėte.“

165. Ir tai Jis, Kuris sukūrė jus karta, einančia po kartos, pakeičiančius vienas kitą žemėje. Ir Jis iškėlė jus ranguose, kai kuriuos aukščiau kitų, kad Jis galėtų išbandyti jus tame, ką Jis suteikė jums. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Greitas atsiskaityti, ir be abejonės, Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

---

[9] Žr. 6:61 išnašą.

7 - Sūra Al-Araf[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym, Sad. [Šios raidės - vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik (Vienintelis) Allahas žino jų reikšmę.]

2. (Tai yra) Knyga (Koranas), nuleista tau (Muchammedai ﷺ), tad neleisk savo krūtinei tapti ankšta tam, kad tu juo įspėtum; ir priminimas tikintiesiems.

3. [Sakyk (Muchammedai ﷺ) tiems stabmeldžiams (arabų pagonims) iš savo žmonių tarpo:] Sekite tuo, kas jums buvo nuleista iš jūsų Viešpaties (Koranu ir Pranašo Muchammedo Sunnah), ir nesekite jokiu Aulyja (globėju ir padėjėju, kuris liepia jums priskirti partnerius garbinime Allahui), šalia Jo (Allaho). Nedaug jūs atsimenate!

4. Ir daug miestų (jų gyventojų) Mes sunaikinome (dėl jų nusikaltimų). Mūsų kančia užklupo juos (netikėtai) naktį arba kai jie miegojo vidudienio miegą.

5. Jokio kito riksmo jie neištarė, kai užklupo juos Mūsų Kankinimas, tik šį: „Iš tiesų, mes buvome Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).“

6. Tada tikrai, Mes apklausime tuos (žmones), kuriems tai (Knyga) buvo siųsta ir tikrai, Mes apklausime Pasiuntinius.

7. Tada tikrai, Mes papasakosime jiems (jų visą istoriją) su išmanymu, ir iš tikrųjų Mes nebuvome nedalyvaujantys.

8. Ir svėrimas tą dieną (Prikėlimo Dieną) bus tikrasis (svėrimas). Taigi tie, kurių (gerų darbų) atsvara bus sunki, jie bus sėkmingieji (įžengiantys į Rojų).

9. O tie, kurių atsvara bus lengva, jie yra tie, kurie praras patys save (įžengdami į Pragarą), nes jie neigė ir atmetė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.).

10. Ir tikrai, Mes suteikėme jums valdžią žemėje ir paskyrėme jums joje prasimaitinimą (jūsų gyvenimui). Mažai jūs dėkojate.

11. Ir tikrai, Mes sukūrėme jus (jūsų tėvą Adamą (Adomą) ir tada suteikėme jums formą (gražią žmogaus formą), tada Mes tarėme angelams: „Nusilenkite Adamui (Adomui).“ ir jie nusilenkė, išskyrus Iblisą (Šėtoną) - jis atsisakė būti iš tų, kurie nusilenkia.

12. (Allahas) tarė: „Kas sukliudė tau (Iblisai) nusilenkti, kai Aš tau liepiau?“ Iblis atsakė: „Aš esu geresnis nei jis (Adamas (Adomas), Tu sukūrei mane iš ugnies, o jį Tu sukūrei iš molio.“

13. (Allahas) tarė: „(Iblisai) nulipk iš čia (Rojaus), neskirta tau būti čia išdidžiam. Dink, nes tu esi iš tų, kurie pažeminti ir užsitraukę gėdą.“

14. (Iblis) tarė: „Leisk man atsikvėpti iki Dienos, kai jie bus pakelti (t. y. Prikėlimo Dienos).“

15. (Allahas) tarė: „Tu esi iš tų, kuriem leista atsikvėpti.“

16. (Iblis) tarė: „Dėl to, kad tu mane išvarei, aš tikrai tykosiu jų (žmonių) Tavo Tiesiame Kelyje.“

17. „Tada aš prieisiu prie jų iš priekio ir iš užnugario, iš jų dešinės ir iš jų kairės, ir Tu pamatysi, kad dauguma jų nėra dėkingi (t. y. jie nebus paklusnūs Tau).“

18. (Allahas) tarė (Iblisui): „Nešdinkis iš čia (Rojaus), apsigėdinęs ir išvarytas. Kas iš jų (žmonių) seks tavimi, tada tikrai Aš užpildysiu Pragarą jumis visais.“

19. „Ir Adamai (Adomai), gyvenk tu ir tavo žmona Rojuje ir valgykite jame ką tik jūs abu norite, tik nesiartinkite prie šio medžio, kitaip jūs abu būsite Zalimūn (neteisingi ir nusidėjėliai).“

20. Tada Šaitan (Šėtonas) pašnibždėjo jiems abiem patarimą, kad atidengtų tai, kas buvo paslėpta nuo jų iš jų intymių vietų (prieš tai). Jis tarė: „Jūsų Viešpats uždraudė jums šį medį tik tam, kad jūs netaptumėte angelais arba netaptumėte nemirtingaisiais.“

21. Ir jis [Šaitan (Šėtonas)] prisiekė Allahu jiems abiem (sakydamas): „Iš tiesų, aš esu vienas iš nuoširdžių patarėjų jums abiem.“

22. Taigi jis paklaidino juos per apgaulę. Tada, kai jie paragavo nuo medžio, to, kas buvo paslėpta nuo jų iš jų gėdos (intymių vietų), tapo akivaizdu jiems ir jie pradėjo patys dengtis su Rojaus lapais (kad pridengtų savo

gėdą). O jų Viešpats kreipėsi į juos (sakydamas): „Argi Aš neuždraudžiau jums šio medžio ir nesakiau jums: Iš tiesų, Šaitan (Šėtonas) yra aiškus priešas jums?“

23. Jie tarė: „Mūsų Viešpatie, mes patys save nuskriaudėme. Jei Tu mums neatleisi ir nesuteiksi mums Savo Gailestingumo, mes tikrai būsime pralaimėjusieji.“

24. (Allahas) tarė: „Nešdinkitės, vienas iš jūsų yra priešas kitam [t. y. Adamas (Adomas), Hava (Ieva) ir Šaitan (Šėtonas)]. Žemėje bus jums gyvenamoji vieta ir laikinas malonumas.“

25. Jis tarė: „Tenai jūs gyvensite ir tenai jūs mirsite, ir iš ten jūs būsite paimti (t. y. prikelti).“

26. Adamo (Adomo) vaikai, Mes suteikėme jums drabužius apsidengimui (pridengti savo intymias vietas) ir pasipuošimui. O teisingumo drabužiai - tai geriau. Tai yra Allaho Ajat, kad jie atsimintų (t. y. paliktų melą ir sektų tiesa[1]).

27. Adamo (Adomo) vaikai, neleiskite Šaitan (Šėtonui) apgauti jūsų, kaip jis ištraukė jūsų tėvus [Adamą (Adomą) ir Havą (Ievą)] iš Rojaus, išrengdamas juos iš jų apdarų, kad parodytų jiems jų intymias vietas. Iš tiesų, jis ir Kabiluhu (jo kariai iš džinų arba jo genties) mato jus iš ten, iš kur jūs negalite matyti jų. Iš tiesų, Mes padarėme Šajatin (šėtonus) Aulija (globėjais ir padėjėjais) tiems, kurie netiki.

28. Ir kai jie atlieka Fahiša (blogus darbus, ėjimą aplink Kaabą nuogiems, ir visų rūšių neteisėtus lytinius santykius), jie sako: „Mes radome savo tėvus tai darančius ir Allahas įsakė tai mums.“ Sakyk: „Ne, Allahas niekada neįsako Fahiša. Argi jūs sakote apie Allahą tai, ko nežinote?“

29. Sakyk (Muchammedai ﷺ): Mano Viešpats įsakė teisingumą ir (sakė), kad jūs gręžtumėtės tik į Jį (t. y. negarbintumėte nieko kito tik Allahą ir atsigręžtumėte į Kiblą, t. y. Kaabą Mekkoje per maldą) kiekvienoje garbinimo vietoje, maldose (ir nesigręžtumėte į kitas netikras dievybes bei stabus), ir šauktumėtės tik Jo, darydami savo tikėjimą nuoširdų Jam

---

[1] Sakoma, kad arabų pagonys priešislamiškuoju neišmanymo laikotarpiu darydavo Tauaf (ėjimą ratu) aplink Kaabą būdami nuogi. Taigi, kai islamas tapo pergalingas ir Mekka buvo užimta, pagonims ir daugiadieviams buvo uždrausta įžengti į Mekką, ir niekam nebuvo leidžiama atlikti Tauaf aplink Kaabą nuogiems.

(nepriskiriant jokių partnerių Jam garbinime ir su intencija, kad jūs darote savo darbus tik vardan Allaho). Kaip Jis išvedė jus (į buvimą) pradžioje, taip jūs būsite išvesti į buvimą [Prikėlimo Dieną dviem grupėmis: viena - palaimintųjų (tikinčiųjų), o kita - nelaimingųjų (netikinčiųjų)].

30. Vieną grupę Jis vedė teisingai, o kita grupė nusipelnė būti nuodėmėje, (nes) tikrai jie laikė Šajatin (šėtonus) Aulija (globėjais ir padėjėjais) vietoj Allaho, ir galvoja, kad jie yra teisingai vedami.

31. Adamo (Adomo) vaikai, pasiimkite savo apdarus (dėvėdami savo švarius drabužius), kai meldžiatės[2] ir einate aplink (Tavaf) Kaabą, ir valgykite bei gerkite, tačiau nešvaistykite. Be abejonės, Jis (Allahas) nemėgsta Al-Musrifūn (tų, kurie švaisto).

32. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas uždraudė puošimąsi apdarais, suteiktais Allaho, kuriuos Jis pagamino Savo vergams, ir At-Taijibat [visų rūšių Halal (leistini) dalykai] iš maisto?“ Sakyk: „Jie yra šiame žemiškajame gyvenime tiems, kurie tiki, (ir) išskirtinai tiems (tikintiesiems) Prikėlimo Dieną (netikintieji nesidalins tuo).“ Taip Mes detaliai išaiškiname Ajat (islamiškąją teisę) žmonėms, kurie turi išmanymą.“

33. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „(Tačiau) dalykai, kuriuos Allahas tikrai uždraudė yra Al-Favahiš (didelės blogos nuodėmės ir visų rūšių neteisėti lytiniai santykiai), atliekami atvirai arba slapčiomis, (visų rūšių) nuodėmės, nepelnyta priespauda, partnerių (garbinime) priskyrimas Allahui, kam Jis nedavė jokio leidimo, ir sakymas apie Allahą to, apie ką jūs neturite žinių.“

34. Ir kiekviena tauta turi savo paskirtą terminą. Kai jis ateina, negali jie nei atidėti jo, nei paankstinti jo valanda (arba akimirka).

35. Adamo (Adomo) vaikai, jei ateina pas jus Pasiuntiniai iš jūsų pačių tarpo, recituodami jums Mano Eilutes, tada kas tampa dievobaimingaisiais ir teisingaisiais, nebus jiems baimės, anei jie liūdės.

36. Tačiau tie, kurie atmeta Mūsų Ajat ir elgiasi su jais išdidžiai, jie yra (Pragaro) Ugnies gyventojai, gyvens jie ten amžinai.

37. Kas yra neteisingesnis nei tas, kuris kuria melą apie Allahą arba atmeta

---

[2] Meldžiantis privaloma dėvėti drabužius.

Jo Ajat? Tokiems - jų paskirta dalis (gerų šio žemiškojo gyvenimo dalykų ir jų apsistojimo čia laikotarpis) pasieks juos iš (Įsakymų) Knygos iki tol, kol Mūsų Pasiuntiniai (mirties angelas ir jo padėjėjai) ateis pas juos paimti jų sielų. Jie (angelai) sakys: „Kur tie, kurių jūs šaukdavotės ir kuriuos garbinote šalia Allaho?“ Jie atsakys: „Jie išnyko ir paliko mus.“ Ir jie liudys prieš save, kad jie buvo netikintieji.

38. (Allahas) sakys: „Eikite jūs į kompaniją žmonių ir džinų tautoms, kurios mirė iki jūsų, į Ugnį.“ Kaskart kai nauja tauta įžengia, ji keikia savo giminingą tautą (kuri atėjo prieš tai), kol jie visi bus surinkti kartu Ugnyje. Paskutinioji iš jų sakys pirmajai iš jų: „Mūsų Viešpatie, ši paklaidino mus, taigi duok jai dvigubą Ugnies kančią.“ Jis sakys: „Kiekvienai yra dviguba (kančia), tačiau jūs nežinote.“

39. Pirmoji iš jų sakys paskutiniajai iš jų: „Jūs nebuvote geresni už mus, taigi ragaukite kančią už tai, ką jūs įgijote.“

40. Iš tiesų, tie, kurie neigia Mūsų Ajat ir elgiasi su jais išdidžiai, jiems dangaus vartai nebus atverti, ir jie neįžengs į Rojų iki tol, kol kupranugaris nepralįs pro adatos skylutę (kas yra neįmanoma). Taip Mes atlyginame Mudžrimūn (nusikaltėliams, daugiadieviams ir nuodėmingiesiems).

41. Jų bus Pragaro (Ugnies) lova, o virš jų - (Pragaro ugnies) antklodės. Taip Mes atlyginame Zalimūn (daugiadieviams ir nusidėjėliams).

42. Tačiau, tie, kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir elgėsi teisingai - Mes neapsunkiname jokio žmogaus daugiau nei jo galimybės - tokie yra Rojaus gyventojai. Jie gyvens tenais amžinai.

43. Ir mes pašalinsime iš jų krūtinių bet kokią (abipusę) neapykantą arba užgavimo jausmą (kurį jie turėjo, jei turėjo, šiame žemiškajame gyvenime), upės teka po jais, ir jie sako: „Visa šlovė ir padėkos Allahui, Kuris išvedė mus teisingai į tai, ir niekada nebūtume mes radę teisingo vedimo, jei Allahas nebūtų teisingai vedęs mūsų! Iš tiesų, mūsų Viešpaties Pasiuntiniai atėjo su tiesa.“ Ir jiems bus sušukta: „Tai yra Rojus, kurį jūs paveldėjote už tai, ką jūs darydavote.“

44. Ir Rojaus gyventojai sušuks Ugnies gyventojams (sakydami): „Mes iš tiesų pamatėme, kad tiesa tai, ką mūsų Viešpats pažadėjo mums. Ar jūs irgi pamatėte, kad tai tiesa, ką jūsų Viešpats pažadėjo (perspėdamas)? Jie atsakys: „Taip.“ Tada šauklys paskelbs tarp jų: „Allaho Prakeiksmas

Zalimūn (daugiadieviams ir nusidėjėliams).“

45. Tie, kurie kliudė (žmonėms) Allaho Kelyje ir stengėsi padaryti jį kreivą, ir jie buvo netikintieji Amžinybe.

46. O tarp jų bus (užtverianti) pertvara ir ant Al-Araf[3] (siena su iškeltomis vietomis) bus žmonės (kurių geri ir blogi darbai bus lygūs ant svarstyklių), kurie atpažins visus (Rojaus ir Pragaro žmones) pagal jų žymes (Rojaus gyventojus – pagal jų baltus veidus, o Pragaro gyventojus - pagal jų juodus veidus). Jie sušuks Rojaus gyventojams: „Salamun Alaikum (taika jums)“ ir tuo metu jie (žmonės ant Al-Araf) dar nebus įžengę į jį (Rojų), tačiau tikrai tikėsis įžengti (į jį).

47. Ir kai jų akys bus nugręžtos į Ugnies gyventojus, jie sakys: „Mūsų Viešpatie, nepatalpink mūsų su žmonėmis, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).“

48. Ir žmonės ant Al-Araf (sienos) sušuks žmonėms, kuriuos jie atpažins pagal jų žymes, sakydami: „Kokios naudos jums davė jūsų dideli skaičiai (ir turtų sankaupos) ir jūsų išdidumas (Tikėjimui)?“

49. Ar tai tie, dėl kurių jūs prisiekinėjote, kad Allahas niekada nerodys jiems pasigailėjimo? (Štai! Buvo tarta jiems): „Įženkite į Rojų, nebus jums baimės, anei jūs liūdėsite.“

50. Ir Ugnies gyventojai sušuks Rojaus gyventojams: „Užpilkite ant mūsų šiek tiek vandens arba ko nors, ką Allahas jums suteikė.“ Jie tars: „Abu (vanduo ir prasimaitinimas) Allahas uždraudė netikintiesiems.“

51. „Kurie laikė savo tikėjimą linksmybėmis ir žaidimu, ir žemiškasis gyvenimas apgavo juos.“ Taigi, šią Dieną Mes pamiršime juos, kaip jie pamiršo savo susitikimą su šia Diena, ir kaip jie atmesdavo Mūsų Ajat.

52. Tikrai, Mes atnešėme jiems Knygą (Koraną), kurią Mes detaliai paaiškinome su išmanymu, - teisingą vedimą ir pasigailėjimą žmonėms, kurie tiki.

53. Ar jie laukia tik paskutiniojo susitikimo išpildymo? Dieną, kai susitikimas bus pagaliau išpildytas (t. y. Prikėlimo Dieną), tie, kurie nepaisė to prieš tai, sakys: „Iš tiesų, mūsų Viešpaties Pasiuntiniai atėjo su tiesa, dabar ar

---

[3] Al-Araf: sakoma, kad tai yra siena tarp Rojaus ir Pragaro, ir ant jos yra iškeltų vietų.

yra kokių užtarėjų mums, kad jie galėtų mus užtarti? Arba ar galime mes būti nusiųsti atgal (į pirmąjį žemiškąjį gyvenimą), kad galėtume mes daryti (gerus) darbus kitokius, nei tuos (blogus) darbus, kuriuos mes darydavome?“ Iš tiesų, jie prarado patys save (t. y. susinaikino) ir tai, ką jie prasimanydavo (šaukdamiesi ir garbindami kitus nei Allahas) pabėgo nuo jų.

54. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę per Šešias Dienas, ir tada Jis pakilo (Istava) virš Sosto (tikrai tokiu būdu, kuris pritinka Jo Didybei). Jis išveda naktį kaip apdangalą virš dienos, vaikydamas ją greitai, ir (Jis sukūrė) saulę, mėnulį, žvaigždes, kurie pakluso Jo Įsakymui. Tikrai, Jam priklauso Kūrimas ir Įsakymas. Pašlovintas yra Allahas, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpats!

55. Šaukitės savo Viešpaties nuolankiai ir slapčiomis. Nemėgsta Jis įžūlių.

56. Ir nedarykite piktadarybių žemėje, po to kai ji buvo sutvarkyta, ir šaukitės Jo su baime ir viltimi. Iš tiesų, Allaho Gailestingumas yra (visada) arčiau gera darančiųjų.

57. Ir tai Jis, Kuris siunčia vėjus kaip geros žinios skelbėjus, ateinančius prieš Jo Gailestingumą (lietų). Lig kol jie nešė sunkiai pakrautą debesį, Mes gename jį į žemę, kuri yra mirusi, tada Mes priverčiame vandenį (lietų) nusileisti ant jos. Tada Mes juo išvedame visų rūšių vaisius. Panašiai, Mes pakelsime mirusiuosius, kad jūs atmintumėte arba atkreiptumėte dėmesį.

58. Geros žemės augmenija išauga (lengvai) jos Viešpaties Leidimu. O tai, kas yra bloga, neišaugina nieko, tik (truputį) per sunkumus. Taip Mes įvairiai išaiškiname Ajat žmonėms, kurie dėkoja.

59. Iš tiesų, Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms ir jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas). Iš tiesų, aš bijau dėl jūsų Didžiosios Dienos kančios!“

60. Jo žmonių lyderiai sakė: „Iš tiesų, mes matome, kad tu esi aiškiai paklydęs.“

61. [Nūhas (Nojus) sakė: „Mano žmonės, nėra jokios klaidos manyje, aš

tik esu Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys!“

62. „Aš perduodu jums savo Viešpaties Žinias ir duodu jums nuoširdų patarimą. Ir aš žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote.“

63. „Ar jūs stebitės, kad atėjo jums Priminimas iš jūsų Viešpaties per žmogų iš jūsų tarpo tam, kad jis perspėtų jus, kad jūs bijotumėte Allaho ir kad jūs gautumėte (Jo) Gailestingumą?“

64. Tačiau, jie paneigė jį, taigi Mes išgelbėjome jį ir tuos, kartu su juo (buvusius) laive, ir Mes paskandinome tuos, kurie neigė Mūsų Ajat. Jie, iš tiesų, buvo akli žmonės.

65. Ir Ad (žmonėms, Mes siuntėme) jų brolį Hudą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas). Argi jūs nebijosite (Allaho)?“

66. Lyderiai tų, kurie netikėjo iš jo žmonių tarpo, sakė: „Iš tiesų, mes matome, kad tu esi kvailystėje, ir iš tiesų, mes manome, kad tu esi vienas iš melagių.“

67. (Hudas) sakė: „Mano žmonės, nėra jokios kvailystės manyje, (aš esu) tik Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys!“

68. „Aš perduodu jums savo Viešpaties Žinias ir aš esu patikimas patarėjas (arba gera linkintis) jums.“

69. „Ar jūs stebitės, kad atėjo jums Priminimas (ir patarimas) iš jūsų Viešpaties per žmogų iš jūsų tarpo jus įspėti? Ir atminkite, kad Jis padarė jus įpėdiniais po Nūho (Nojaus) žmonių ir padidino jus gausiai ūgiu. Taigi, atminkite malones (suteiktas jums) iš Allaho, kad jūs būtumėte sėkmingieji.“

70. Jie tarė: „Tu atėjai pas mus tam, kad mes garbintume Allahą Vienintelį ir atsižadėtume to, ką mūsų tėvai garbindavo. Taigi, duok mums tai, kuo tu grasinai mums, jei esi teisingas.“

71. (Hudas) tarė: „Kančia ir rūstybė jau užklupo jus iš jūsų Viešpaties. Ar jūs ginčijatės su manimi dėl vardų, kuriais jūs vadinote - jūs ir jūsų tėvai – be leidimo iš Allaho? Tada palaukite, aš esu su jumis tarp tų, kurie laukia.“

72. Taigi, Mes išgelbėjome jį ir tuos, kurie buvo su juo, su pasigailėjimu iš

Mūsų, ir Mes nukirtome šaknis tų, kurie neigė Mūsų Ajat, ir jie nebuvo tikintieji.

73. Ir Samud (žmonėms, Mes siuntėme) jų brolį Salihą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas). Iš tiesų, atėjo jums aiškus ženklas (stebuklas - didžiulės kupranugarės pasirodymas iš uolos vidurio) iš jūsų Viešpaties. Ši Allaho kupranugarė yra ženklas jums. Taigi, palikite ją ganytis Allaho žemėje ir nekenkite jai, kad jūsų neužkluptų skausminga kančia.

74. Ir atminkite, kai Jis padarė jus Ad (žmonių) įpėdiniais ir suteikė jums būstus žemėje, jūs statėte sau rūmus lygumose, ir iškalėte namus kalnuose. Taigi, atminkite malones (suteiktas jums) iš Allaho, ir nevaikščiokite darydami piktadarybes žemėje.“

75. Lyderiai tų, kurie buvo išdidūs iš jo žmonių tarpo, sakė tiems, kurie buvo laikomi silpnais - tokiems iš jų, kaip tikėtasi: „Žinokite, kad Salihas yra siųstas savo Viešpaties.“ Jie sakė: „Mes tikrai tikime tuo, su kuo jis buvo siųstas.“

76. Tie, kurie buvo išdidūs, sakė: „Iš tiesų, mes netikime tuo, kuo jūs tikite.“

77. Taigi, jie nužudė kupranugarę ir įžūliai nepaisė savo Viešpaties Įsakymo, ir tarė: „Salihai, nešk savo grasinimus, jei esi, iš tiesų, vienas iš (Allaho) Pasiuntinių.“

78. Taigi, žemės drebėjimas juos užklupo ir jie guli (mirę), kniūbsčiomis savo namuose.

79. Tada jis [Salihas] nusigręžė nuo jų ir tarė: „Mano žmonės, aš tikrai perdaviau jums savo Viešpaties Žinią ir daviau jums gerą patarimą, tačiau jūs nemėgstate gerų patarėjų.“

80. Ir (atminkite) Lūtą (Lotą), kai jis sakė savo žmonėms: „Argi jūs darote blogiausią iš nuodėmių, tokią, kokios niekas iš buvusiųjų pirma jūsų iš Alamyn (žmonijos ir džinų) nedarė?“

81. „Iš tiesų, jūs užsiimate savo geiduliais su vyrais, vietoj moterų. Ne, jūs esate žmonės, peržengiantys ribas (darydami didžias nuodėmes).“

82. Ir jo žmonių atsakymas tebuvo toks, kad jie sakė: „Išmeskite juos iš savo miesto, jie tikrai yra vyrai, norintys būti tyri (nuo nuodėmių)!“

83. Tada Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną. Ji buvo iš tų, kurie pasiliko užnugaryje (kančioje).

84. Ir Mes apliejome juos (akmenų) lietumi. Tad pažiūrėkite, kokia buvo Mudžrimūn (nusikaltėlių, daugiadievių ir nuodėmiautojų) pabaiga.

85. Ir Madjan (Midiano) (žmonėms) (Mes siuntėme) jų brolį Šuaibą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį. (La ilaha illallah: niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas). Iš tiesų, aiškus įrodymas (ženklas) atėjo jums iš jūsų Viešpaties. Taigi, duokite visą atmatavimą ir visą svorį, ir neklaidinkite žmonių jų reikaluose, ir nedarykite piktadarybių žemėje po to, kai ji buvo sutvarkyta. Tai bus geriau jums, jei jūs esate tikintieji.

86. „Ir nesėdėkite ant kiekvieno kelio, grasindami ir versdami nuo Allaho Kelio tuos, kurie tiki Jį, ir norėdami jį padaryti kreivą. Ir atminkite, kai jūsų buvo tik keli ir Jis padaugino jus. Ir pažiūrėkite, kokia buvo Mufsidūn (piktadarių, korumpuotųjų, melagių) pabaiga.“

87. „Ir jei yra dalis jūsų, kurie tiki tuo, su kuo aš buvau atsiųstas, ir dalis tų, kurie netiki, tada būkite kantrūs, kol Allahas teis tarp mūsų, ir Jis yra Geriausias iš teisėjų.“

88. Lyderiai tų, kurie buvo išdidūs iš jo žmonių tarpo, sakė: „Mes tikrai išvarysime tave, Šuaibai, ir kartu su tavimi patikėjusius iš mūsų miesto, arba priešingu atveju jūs (visi) grįšite į mūsų tikėjimą.“ Jis tarė: „Netgi jei to nekenčiame?!“

89. „Mes meluotume apie Allahą, jei grįžtume į jūsų tikėjimą po to, kai Allahas išgelbėjo mus nuo to. Ir ne mums grįžti į jį, nebent Allahas, mūsų Viešpats, to panorėtų. Mūsų Viešpats apima viską Savo Žinojimu. Allahu (Vieninteliu) mes pasitikime. Mūsų Viešpatie! Teisk mus ir mūsų žmones teisingai, nes Tu esi Geriausias iš teisėjų.“

90. Lyderiai tų, kurie nepatikėjo iš jo žmonių tarpo, sakė (savo žmonėms): „Jei seksite Šuaibą, būkite tikri - tada būsite pralaimėjusieji!“

91. Taigi, apėmė juos žemės drebėjimas ir guli jie (mirę), pasilikę savo namuose.

92. Tie, kurie neigė Šuaibą, tapo lyg niekada ten nebūtų gyvenę (savo namuose). Neigusieji Šuaibą - jie buvo pralaimėjusieji.

93. Tada jis (Šuaibas) nusigręžė nuo jų ir tarė: „O mano žmonės, aš tikrai perdaviau savo Viešpaties Žinią jums ir daviau jums gerą patarimą. Taigi, kaip aš galiu gedėti netikinčiųjų žmonių (sunaikinimo).“

94. Ir Mes nesiuntėme Pranašo į jokį miestą (ir jie neigė jį), kurio žmonių Mes neapėmėme didžiulio skurdo (arba turto praradimo) ir sveikatos praradimo kančia (ir nelaimėmis), kad jie nusižemintų (ir atgailautų Allahui).

95. Tada Mes pakeitėme gėrį blogiu kol jie išaugo skaičiumi ir turtu, ir sakė: „Mūsų tėvai buvo paliesti blogiu (sveikatos praradimu ir nelaimėmis) ir gėriu (klestėjimu).“ Taigi, Mes pačiupome juos netikėtai, jiems neįtariant.

96. O jei miestų žmonės būtų patikėję ir turėję Takva (dievobaimingumą), be abejonės, Mes būtume atvėrę jiems dangų ir žemės palaimą, tačiau jie neigė (Pasiuntinius), taigi Mes užėmėme juos bausme) už tai, ką jie užsidirbo (daugiadievystę ir nusikaltimus).

97. Ar miestų žmonės tada jautėsi saugūs dėl ateinančios Mūsų bausmės naktį, kai jie miegodavo?

98. Arba ar miestų žmonės tada jautėsi saugūs dėl ateinančios Mūsų bausmės popietę, kai jie žaisdavo?

99. Ar jie tada jautėsi saugūs dėl Allaho Plano? Niekas nesijaučia saugus dėl Allaho Plano, išskyrus žmones, kurie yra pralaimėjusieji.

100. Argi neakivaizdu tiems, kurie paveldi žemę iš eilės iš jos (buvusiųjų) savininkų, kad jei Mes būtume norėję, būtume nubaudę juos už jų nuodėmes. Ir Mes užantspaudavome jų širdis, kad jie negirdėtų?

101. Tai buvo miestai, kurių istoriją Mes papasakojame tau (Muchammedai ﷺ). Ir iš tiesų, atėjo pas juos jų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais, tačiau nebuvo tokių, kurie patikėtų tuo, ką prieš tai neigė. Taigi, Allahas užantspauduoja netikinčiųjų širdis (nuo bet kokio teisingo religinio vedimo).

102. Ir daugumą iš jų Mes pamatėme esant neištikimus savo įsipareigojimams, ir daugumą iš jų Mes aptikome, iš tiesų, esant Fasikūn (maištingais, nepaklusniais Allahui).

103. Tada po jų Mes siuntėme Mūsą (Mozę) su Mūsų Ženklais Firaunui (Faraonui) ir jo vadams, tačiau jie klaidingai atmetė juos. Taigi pažiūrėkite,

kokia buvo Mufsidūn (nesantaikos kėlėjų, ištvirkėlių) pabaiga.

104. Ir Mūsa (Mozė) tarė: „Firaun (Faraonai), iš tiesų aš esu Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys.

105. „Teisinga man nesakyti nieko kita apie Allahą, išskyrus tiesą. Iš tiesų, aš atėjau pas jus nuo savojo Viešpaties su aiškiu įrodymu. Taigi, lai Israelio (Izraelio) vaikai išvyksta kartu su manimi.“

106. [Firaunas (Faraonas)] tarė: „Jei atėjai su ženklu, tai skelbk jį, jei esi vienas iš tų, kurie sako tiesą.“

107. Tada [Mūsa (Mozė)] sviedė savo lazdą ir štai! Ji tapo gyvate, akivaizdžia!

108. Ir jis ištraukė savo ranką ir štai! Ji buvo balta (spinduliuojanti) žiūrovams.“

109. Firauno (Faraono) žmonių vadai tarė: „Tai iš tiesų patyręs burtininkas.“

110. „Jis nori išvaryti jus iš jūsų žemės, taigi ką patarsite?“

111. Jie tarė: „Palikite jį ir jo brolį (kuriam laikui) ir išsiųskite šauklius į miestus surinkti -

112. Kad šie atvestų pas jus visus labiausiai patyrusius burtininkus.“

113. Taigi, burtininkai atėjo pas Firauną (Faraoną). Jie tarė: „Iš tiesų, mums bus (geras) atlygis, jei mes būsime laimėtojai.“

114. Jis tarė: „Taip, ir dar daugiau - jūs būsite (tuo atveju) artimiausi (man).“

115. Jie tarė: „Mūsa (Moze), ar tu meti (pirmas) ar mūsų (pirmas) metimas?“

116. Jis [Mūsa (Mozė)] tarė: „Meskite jūs (pirmieji).“ Taigi jie išmetė (burtą), jie apkerėjo žmonių akis ir įbaugino juos ir pademonstravo puikią magiją.

117. Ir Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), (sakydami): „Sviesk savo lazdą.“ Iš štai! Tai kaip mat prarijo visą melą, kurį jie parodė.

118. Taigi, tiesa buvo patvirtinta ir visa, ką jie padarė, nepadarė jokio įspūdžio.

119. Taigi, jie ten buvo nugalėti ir grįžo užsitraukę gėdą.

120. O burtininkai puolė kniūbsčiomis.

121. Jie sakė: „Mes tikime Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpatį.“

122. „Viešpatį Mūsos (Mozės) ir Harūno (Arono).“

123. Firaunas (Faraonas) tarė: „Jūs patikėjote juo [Mūsa (Moze)] man nedavus jums leidimo. Iš tiesų, tai sąmokslas, kurį jūs surengėt mieste, kad išvarytumėt jo žmones, tačiau jūs sužinosite.

124. Aš tikrai nukaposiu jūsų rankas ir jūsų pėdas iš priešingų pusių, tada nukryžiuosiu jus visus.“

125. Jie tarė: „Iš tiesų, mes grįžtame pas savo Viešpatį.“

126. „O tu keršiji mums tik todėl, kad mes patikėjome mūsų Viešpaties Ajat, kai šie mus pasiekė! Mūsų Viešpatie! Apipilk mus kantrybe, ir leisk mums mirti musulmonais.“

127. Firauno (Faraono) žmonių vadai sakė: „Ar paliksi Mūsą (Mozę) ir jo žmones skleisti piktadarybes žemėje ir apleisti tave ir tavo dievus?“ Jis tarė: „Mes žudysime jų sūnus ir leisime gyventi jų moterims, ir mes, iš tiesų, turime nenugalimą jėgą prieš juos.“

128. Mūsa (Mozė) tarė savo žmonėms: „Prašykite Allaho pagalbos ir būkite kantrūs. Iš tiesų, žemė yra Allaho. Jis suteikia ją kaip paveldą tam, kam Jis nori iš Savo vergų. Ir (palaiminta) pabaiga yra Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2).”

129. Jie tarė: „Mes (Israelio (Izraelio) vaikai) kentėjome sunkumus iki tol, kol tu atėjai pas mus, ir nuo tada, kai tu atėjai pas mus.“ Jis tarė: „Gali būti, kad jūsų Viešpats sunaikins jūsų priešus ir padarys jus įpėdiniais žemėje, tam, kad Jis pamatytų, kaip jūs elgsitės.“

130. Ir iš tiesų, Mes nubaudėme Firauno (Faraono) žmones sausros metais ir vaisių (javų) stoka, kad jie prisimintų (būti atidūs).

131. Tačiau, kaskart, kai gėris pasiekdavo juos, jie sakydavo: „Tai mūsų.“ O jei juos kamuodavo blogis, jie priskirdavo tai blogiems pranašingiesiems ženklams, susijusiems su Mūsa (Moze) ir tiems, kurie su juo. Žinokite! Iš tiesų, jų blogi pranašingieji ženklai yra su Allahu, tačiau dauguma iš jų nežino.

132. Ir jie sakė [Mūsai (Mozei)]: „Kad ir kokius Ajat tu atneštum mums, su kuriais užsiiminėtum burtais ant mūsų, mes niekada tavimi nepatikėsime.“

133. Taigi, Mes nusiuntėme ant jų: potvynį, skėrius, utėles, varles ir

kraują (kaip eilę) aiškių ženklų, tačiau jie, vis tiek, liko išdidūs ir jie buvo iš tų žmonių, kurie buvo Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugiadieviai, nusidėjėliai).

134. O kai juos ištiko bausmė, jie sakė: „Mūsa (Moze), maldauk savo Viešpaties dėl mūsų dėl Jo Pažado tau. Jei panaikinsi mūsų bausmę, mes tikrai patikėsime tavimi ir leisime Israelio (Izraelio) vaikams eiti su tavimi.“

135. Tačiau, kai Mes pašalinome jų bausmę nustatytam laikui, kurį jie pasiekė, štai! Jie sulaužė savo žodį!

136. Taigi, Mes atlyginome jiems. Mes paskandinome juos jūroje, nes jie neigė Mūsų Ajat ir jų nepaisė.

137. Ir Mes privertėme žmones, kurie buvo laikomi silpni, paveldėti rytines žemes ir vakarines, kurias Mes palaiminome. Ir teisingas tavo Viešpaties Žodis buvo išpildytas Israelio (Izraelio) vaikams dėl jų ištvermės. Ir Mes visiškai sunaikinome visus didžius darbus ir pastatus, kuriuos Firaun (Faraonas) ir jo žmonės buvo pastatę.

138. Ir Mes pernešėme Israelio (Izraelio) vaikus (saugiai) per jūrą, ir jie susidūrė su žmonėmis, atsidavusiais kai kuriems savo stabams (garbinime). Jie tarė: „O Mūsa (Moze), pagamink mums ilah[4] (dievybę) taip, kaip ir jie turi alihah (dievybes).“ Jis tarė: „Iš tiesų, jūs esate nežinantys žmonės (Allaho Didybės ir Didingumo bei to, kas jums privaloma, t. y. negarbinti nieko kito tik Allahą Vienintelį, Vienintelį viso, kas egzistuoja, Dievą.)“

139. [Mūsa (Mozė) pridūrė:] „Iš tiesų, šie žmonės bus sunaikinti dėl to, kuo jie užsiėmė (stabų garbinimu). Ir visa, ką jie daro, yra bergždžia.“

140. Jis sakė: „Ar aš turėčiau jums ieškoti kito ilah (dievybės), nei Allahas, kai Jis suteikė jums viršenybę virš Alamyn (jūsų laikotarpio žmonijos ir džinų).“

141. Ir (atminkite), kai Mes išgelbėjome jus nuo Firauno (Faraono) žmonių, kurie kėlė jums didžiausias kančias, žudydami jūsų sūnus ir leisdami jūsų moterims gyventi. Ir tai buvo didelis išbandymas iš jūsų Viešpaties.“

142. Ir Mes paskyrėme Mūsai (Mozei) trisdešimt naktų ir pridėjome

---

[4] Ilah: turintis teisę būti garbinamas.

(prie to laiko) (dar) dešimt. Ir jis pabaigė savojo Viešpaties paskirtą keturiasdešimties naktų laiką. Ir Mūsa (Mozė) sakė savo broliui Harūnui (Aronui): „Pakeisk mane mano žmonėms, elkis pagal Teisingą Kelią (įsakydamas žmonėms paklusti Allahui ir garbinti Ji Vienintelį) ir nesek Mufsidūn (nesantaikos kėlėjų) keliu.“

143. Ir kai Mūsa (Mozė) atėjo Mūsų paskirtu laiku ir į (paskirtą) vietą, ir jo Viešpats (Allahas) kalbėjo su juo, jis tarė: „Mano Viešpatie, parodyk man (Save), kad galėčiau į Tave pažvelgti.“ Allahas tarė: „Tu negali matyti Manęs, tačiau pažvelk į kalną: jei jis stovės ramiai savo vietoje, tada tu pamatysi Mane.“ Tai kai jo Viešpats pasirodė kalnui[5], Jis privertė ji sugriūti į dulkes ir Mūsa (Mozė) apalpo. Tada, kai jis atgavo savo pojūčius, jis tarė: „Šlovė Tau, aš atsigręžiu į Tave atgailaudamas ir esu pirmasis iš tikinčiųjų.“

144. (Allahas) tarė: „Mūsa (Moze), Aš išrinkau tave virš žmonių Savo Žinia ir Savo kalbėjimu (su tavimi). Taigi, laikykis to, ką suteikiau tau, ir būk iš dėkingųjų.“

145. Ir Mes užrašėme jam ant Lentelių pamokas visų dalykų, ir visų dalykų paaiškinimą (ir tarėme): „Laikykis šito tvirtai ir liepk savo žmonėms laikytis pačių puikiausių nurodymų. Aš parodysiu tau Al-Fasikūn (maištingųjų, nepaklusniųjų Allahui) namus.

146. Aš nugręšiu nuo Savo Ajat (Korano eilučių) tuos, kurie elgiasi akiplėšiškai žemėje, neturėdami tam teisės, ir (netgi) jei jie matys visus Ajat, jie netikės jais. Ir jei jie matys teisingą kelią (viendievystės, dievobaimingumo ir gerų darbų), jie nesirinks jo kaip Kelio, tačiau jei jie matys klaidingą kelią (daugiadievystės, nusikaltimų ir blogų darbų), jie pasirinks šį kelią. Tai yra dėl to, kad jie atmetė Mūsų Ajat ir jų nepaisė (kad išmoktų pamoką).

147. Tų, kurie neigia Mūsų Ajat ir Susitikimą Amžinybėje (Prikėlimo Dieną), bergždi yra jų darbai. Ar jiems bus atlyginta kuo nors kitu, nei tuo, ką jie darydavo?

148. Ir Mūsos (Mozės) žmonės, jam nebūnant, pagamino iš savo puošmenų veršiuko atvaizdą (garbinimui). Jis turėjo garsą (taip, lyg mūktų). Argi jie

---

[5] Sifat-ullah (Allaho Atributai):

nematė, kad jis negali nei kalbėti jiems, nei vesti juos keliu? Jie pasirinko jį (garbinimui) ir jie buvo Zalimūn (nusidėjėliai).

149. Ir kai jie gailėjosi ir pamatė, kad nuklydo, jie (atgailavo ir) tarė: „Jei mūsų Viešpats nesuteiks mums gailestingumo ir neatleis mums, mes tikrai būsime iš pralaimėtojų.“

150. Ir kai Mūsa (Mozė) grįžo pas savo žmones, piktas ir nuliūdęs, jis tarė: „Koks blogis yra tai, ką jūs padarėte (t. y. garbindami veršiuką), man nebūnant. Ar jūs paskubėjote ir inicijavote tai, kas susiję su jūsų Viešpačiu (jūs palikote Jo garbinimą)?“ Ir jis numetė Lenteles bei pagriebė savo brolį už jo galvos (plaukų) ir pritempė prie savęs. Harūn (Aronas) tarė: „Mano motinos sūnau, iš tiesų žmonės laikė mane silpnu ir norėjo mane nužudyti, taigi neleisk priešams juoktis iš manęs ir nepriskirk manęs žmonėms, kurie yra Zalimūn (nusidėjėliai).“

151. Mūsa (Mozė) tarė: „Mano Viešpatie, atleisk man ir mano broliui ir suteik mums Savo Gailestingumą, nes Tu esi Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą.“

152. Neabejotinai, tiems, kurie pasirinko veršiuką (garbinti), bus jų Viešpaties rūstybė ir pažeminimas šiame žemiškajame gyvenime. Taip Mes atlyginame tiems, kurie kuria melus.

153. Tačiau tie, kurie darė blogus darbus ir po to atgailavo, ir patikėjo, iš tiesų, jūsų Viešpats po (viso) to yra tikrai Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

154. O kai Mūsos (Mozės) pyktis nurimo, jis paėmė Lenteles. Ir jų įraše buvo teisingas vedimas ir gailestingumas tiems, kurie bijo savo Viešpaties.

155. Ir Mūsa (Mozė) išrinko iš savo žmonių septyniasdešimt (geriausių) žmonių susitikimui Mūsų paskirtu laiku ir vietoje. Ir kai juos ištiko galingas žemės drebėjimas, jis tarė: „Mano Viešpatie, jei tai būtų buvus tokia Tavo Valia, Tu būtum galėjęs prieš tai sunaikinti juos ir mane. Ar Tu sunaikintum mus dėl veiksmų, kuriuos daro kvaili iš mūsų tarpo? Tai tik Tavo išbandymas, kuriuo Tu paklaidini tuos, kuriuos nori, ir vedi teisingai tuos, kuriuos nori. Tu esi mūsų Vali (Globėjas), taigi atleisk mums ir suteik mums Gailestingumą, nes Tu esi Geriausias iš atleidžiančiųjų.

156. „Ir nulemk mums gerą šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Be abejonės,

mes atsigręžėme į Tave.“ Jis tarė: „(Kalbant apie) Mano bausmę - Aš suteikiu ją tam, kam Aš noriu, o Mano Gailestingumas apima viską. Šį (Gailestingumą) aš nulemiu tiems, kurie yra Mutakūn (dievobaimingi - žr. ają 2:2) ir duoda Zakat, ir tiems, kurie tiki Mūsų Ajat

157. Tiems, kurie seka Pasiuntiniu - Pranašu, kuris negali nei skaityti, nei rašyti (t. y. Muchammedu ﷺ), kurį jie randa įrašytą pas save Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje), - jis įsako jiems Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir viską, ką islamas paskyrė) ir draudžia jiems Al-Munkar (t. y. netikėjimą, visų rūšių daugiadievystę ir viską, ką islamas uždraudė), jis leidžia jiems kaip leistiną At-Taijibat (t. y. visus gerus bei leistinus dalykus, veiksmus, įsitikinimus, žmones, maistą) ir draudžia jiems kaip neleistiną Al-Kabaith (t. y. visus blogus ir neleistinus dalykus, veiksmus, įsitikinimus, žmones ir maistą), jis išlaisvina juos nuo sunkios (Allaho Susitarimo su Israelio (Izraelio) vaikais) naštos ir nuo juos saistančių pančių (įpareigojimų). Taigi tie, kurie tiki juo (Muchammedu ﷺ), gerbia jį, padeda jam ir seka šviesa (Koranu), kuri buvo nuleista su juo, tai tie, kurie bus sėkmingi.[6]

158. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Žmonės, iš tiesų, aš atsiųstas jums visiems kaip Pasiuntinys Allaho, Kuriam priklauso dangų ir žemės karalystė. La Ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Jis - Tas, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį. Taigi, tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), Pranašą, kuris negali nei skaityti, nei rašyti (t. y. Muchammedą ﷺ), kuris tiki Allahą ir Jo Žodžiais [(šiuo Koranu), Tauratu (Tora) ir Indžyliu (Evangelija) ir taip pat Allaho Žodžiu: „Būk!“ - ir jis buvo, t.y. Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus,] ir sekite juo, kad būtumėte teisingai vedami.“

159. Ir iš Mūsos (Mozės) žmonių yra bendruomenė, kuri veda (žmones) teisingai ir įsteigia tarp jų teisingumą (t. y. teisia teisingai ir tiksliai).

160. Ir Mes išskirstėme juos į dvylika genčių (kaip atskiras) tautas. Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), kai jo žmonės prašė jo vandens, (sakydami): „Suduok akmeniui savo lazda.“ - ir ištryško iš jo dvylika versmių,

---

[6] O jūs, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys)! Patikėkite tuo, ką Mes apreiškėme (Muchammedui ﷺ), patvirtinant tai, kas (jau) yra su jumis, iki tol, kol Mes ištrinsime veidus (padarydami juos kaip kaklo nugarinės pusės, be nosies, burnos, akių) ir apsuksime juos atbulai, arba prakeiksime juos, kaip Mes prakeikėme pažeidusius Šabą. Ir Allaho Įsakymas visada įvykdomas. (Koranas, 4:47)

kiekviena grupė žinojo savo vietą vandeniui. Mes pridengėme juos debesimi ir nusiuntėme jiems Al-Mana ir putpelių, (sakydami): „Valgykite iš šio gėrio, kurį Mes jums suteikėme.“ Jie nepakenkė Mums, bet jie pakenkdavo patys sau.

161. Ir (atminkite) kai jiems buvo pasakyta: „Gyvenkite šiame mieste (Jeruzalėje) ir valgykite iš jo kur tik panorėsite, ir sakykite: „(Allahai) atleisk mūsų nuodėmes!“ ir įženkite pro vartus nusilenkę (iš nuolankumo). Mes atleisime jums jūsų nuodėmes. Mes padidinsime (atlygį) gerą darantiems.“

162. Tačiau, tie iš jų, kurie darė blogį, pakeitė žodį, jiems pasakytą. Taigi, Mes nusiuntėme jiems kančią iš dangaus mainais už jų nuodėmes.[7]

163. Ir paklausk jų (Muchammedai ﷺ) apie miestą, buvusį prie jūros. Kai jie peržengė ribas dėl Šabo (t. y. šeštadienio), kai jų žuvys atplaukė pas juos viešai Šabo dieną ir neatplaukė pas juos kitą dieną, kai jie neturėjo Šabo. Taip Mes išbandėme juos, nes jie maištaudavo Allaho Įsakymui (nepaklusdavo Allahui) [Žr. Korano ają 4:154].

164. Ir kai bendruomenė iš jų tarpo tarė: „Kodėl jūs pamokslaujate žmonėms, kuriuos Allahas ketina sunaikinti ar nubausti žiauria bausme?“ (Pamokslininkai) atsakė: „Tam, kad išsilaisvintume nuo kaltės jausmo prieš jūsų Viešpatį (Allahą) ir galbūt jie pabijos Allaho.“

165. Taigi, kai jie pamiršo priminimus, kurie jiems buvo suteikti, Mes išgelbėjome tuos, kurie draudė blogį, bet Mes pričiupome tuos, kurie elgėsi blogai, su žiauria bausme, nes jie maištaudavo prieš Allaho Įsakymą (nepaklusdavo Allahui).

166. Taigi, kai jie peržengė ribas to, kas jiems buvo draudžiama, Mes tarėme jiems: „Tapkite beždžionėmis, neapkenčiamomis ir atstumtomis.“[8]

167. Ir (atminkite) kai Jūsų Viešpats paskelbė, kad Jis tikrai siųs prieš juos (t. y. judėjus) iki Prikėlimo dienos tuos, kurie kels jiems žeminančią kančią. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra Greitas Atsilyginti (nepaklusniesiems, nuodėmingiems) ir žinoma, Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis

---

[7] Žr. 2:59.

[8] Tai griežtas įspėjimas žmonijai, kad jie turėtų paklusti tam, ką Allahas jiems įsako, ir laikytis atokiai nuo to, ką Jis jiems draudžia.

(paklusniesiems ir tiems, kurie maldauja Allaho Atleidimo).

168. Ir Mes išskirstėme juos (t. y. judėjus) į įvairias, atskiras grupes žemėje: kai kurios iš jų yra teisingos, o kai kurios yra toli nuo to. Ir Mes išbandėme juos gėriu (malonėmis) ir blogiu (nelaimėmis) tam, kad jie galbūt atsigręžtų (į Allaho Paklusnumą).

169. Tada juos pakeitė (bloga) karta, kuri paveldėjo Knygą, tačiau jie pasirinko (sau) šio žemo gyvenimo gėrius (šio žemiškojo gyvenimo blogus malonumus), sakydami (kaip pasiteisinimą): „(Viskas) mums bus atleidžiama.“ Ir jei (vėl) panašus pasiūlymas (šio žemiškojo gyvenimo blogi malonumai) jiems pasitaikytų, jie (vėl) juos čiuptų (padarytų tas nuodėmes). Argi Knygos susitarimas nebuvo paimtas iš jų tam, kad jie nekalbėtų apie Allahą nieko kita, išskyrus tiesą? Ir jie studijavo tai, kas joje (Knygoje) yra. Ir Amžinybės namai yra geresni tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingi - žr. ają 2:2). Argi jūs tada nesuprantate?

170. O tie, kurie tvirtai laikosi Knygos (t. y. elgiasi pagal jos mokymus) ir atlieka As-Salat (Ikamat-as-salat), - žinoma, Mes niekada neiššvaistysime atlygio tų, kurie daro teisingus darbus.

171. Ir (atminkite) kai Mes pakėlėme kalną virš jų taip, lyg jis būtų baldakimas, ir jie galvojo, kad jis užgrius ant jų. (Mes tarėme): „Tvirtai laikykitės to, ką Mes jums davėme [t. y. Taurato (Toros)], ir prisiminkite tai, kas ten yra (elkitės pagal jo nurodymus) tam, kad bijotumėte Allaho ir paklustumėte Jam.“

172. Ir (atminkite) kai jūsų Viešpats išvedė iš Adomo Vaikų, iš jų strėnų, jų sėklas (arba iš Adomo strėnų jo palikuonis) ir privertė juos paliudyti patiems sau (sakant): „Argi aš nesu jūsų Viešpats?“ Jie tarė: „Taip! Mes liudijame.“ tam, kad Prikėlimo dieną nesakytumėte: „Iš tiesų, mes to nežinojome.“

173. Arba kad nesakytumėte: „Tai tik mūsų tėvai kadaise priskyrė partnerius garbinime Allahui ir mes buvome (tik jų) palikuonys po jų. Argi Tu sunaikinsi mus dėl žmonių, kurie praktikavo Al-Batil (t. y. daugiadievystę ir nusikaltimų bei nuodėmių darymą, šaukiantis ir garbinant kitus nei Allahas) veiksmų?“

174. Taigi, Mes detaliai paaiškiname Ajat tam, kad jie atsigręžtų (į tiesą).

175. Ir recituok (Muchammedai ﷺ) jiems istoriją apie tą, kuriam Mes davėme Mūsų Ajat, bet jis juos išmetė, taigi Šaitan (Šėtonas) tapo jo artimu palydovu, o jis tapo iš tų, kurie paklydo.

176. Ir jei Mes būtume panorėję, Mes tikrai būtume jį išugdę, tačiau jis įsitvėrė žemės ir sekė savo tuščiu troškimu. Taigi, jo panašumas į šunį: jei jį išvarai – jis iškiša savo liežuvį, o jei palieki jį vieną - jis (vis tiek) iškiša savo liežuvį. Toks panašumas yra žmonių, kurie atmeta Mūsų Ajat. Taigi, pasakok istorijas, galbūt jie susimąstys.

177. Blogas yra palyginimas žmonių, kurie atmetė Mūsų Ajat ir nuskriaudė patys save.

178. Tą, ką Allahas teisingai veda, jis yra išvestas į teisingą kelią, o tą, ką Jis paklaidina - tada tie! Jie yra pralaimėtojai.

179. Ir tikrai, Mes sukūrėme daug iš džinų ir žmonijos Pragarui. Jie turi širdis, kuriomis jie nesupranta, ir jie turi akis, kuriomis jie nemato, ir jie turi ausis, kuriomis jie negirdi (tiesos). Jie yra kaip galvijai. Ne, dar labiau paklydę, tie! Jie yra nerūpestingieji!

180. Ir (visi) Gražiausieji Vardai priklauso Allahui [9], taigi šaukite Jį jais ir palikite kompaniją tų, kurie nepatvirtina arba neigia (arba kalba nepagarbiai apie) Jo Vardus. Jiems bus atlyginta už tai, ką jie darydavo.

181. Ir iš tų, kuriuos Mes sukūrėme, yra bendruomenė, teisingai vedanti (kitus) su tiesa ir su ja įsteigianti teisingumą.

182. Tuos, kurie neigia Mūsų Ajat, Mes palaipsniui pričiupsime su bausme tokiais būdais, kokių jie nesuvoks.

183. Ir Aš trumpam atidedu jų (nuosprendį). Be abejonės, Mano Planas yra tvirtas.

184. Argi jie nemąsto? Neturi beprotybės jų kompanjonas (Muchammedas ﷺ). Jis tėra tik paprastas perspėtojas.

185. Argi jie nežiūri į dangų ir žemės karalystę, ir visus daiktus, kuriuos sukūrė Allahas? Ir į tai, kad jų gyvenimų pabaiga gali būti arti? Kokia žinia po to jie tikės?

---

[9] Allahas turi šimtą minus vieną Vardą, t. y. 99.

186. Tą, ką Allahas paklaidina, niekas negali išvesti į tiesų kelią. Ir Jis leidžia jiems aklai klajoti savo nusidėjime.

187. Jie klausia tavęs apie Valandą (Prikėlimo dieną): „Kada bus jos paskirtasis laikas?“ Sakyk: „Žinios apie tai yra pas mano Viešpatį (Vienintelį). Niekas negali atskleisti jos laiko, tik Jis. Jos išvaizda yra paslėpta nuo visų danguje ir žemėje. Neateis ji kitaip, kaip tik netikėtai.“ Jie klausinėja tavęs, ar tu turi gerų žinių apie tai. Sakyk: „Žinios apie tai yra pas Allahą (Vienintelį), tačiau dauguma žmonių nežino.“

188. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš neturiu jokios galios padėti ar pakenkti sau, išskyrus taip, kaip Allahas nori. Jei aš žinočiau apie Ghaib (Nematomą), aš užsitikrinčiau sau gausybę turto ir joks blogis manęs nepaliestų. Tačiau, aš esu tik perspėtojas ir gerų žinių nešėjas žmonėms, kurie tiki.“

189. Tai Jis, Kuris sukūrė jus iš vieno asmens, ir (tada) Jis iš jo sukūrė jo žmoną tam, kad jis galėtų mėgautis gyvenimo su ja malonumu. Kai jis turėjo lytinių santykių su ja, ji tapo nėščia ir nešiojo tai lengvai. Tada, kai tai tapo sunku, jie abu kreipėsi į Allahą, savo Viešpatį (sakydami): „Jei Tu suteiksi mums Salih (visame kame gerą) vaiką, mes tikrai būsime tarp dėkingųjų.“

190. Tačiau, kai Jis suteikė jiems Salih (visame kame gerą) vaiką, jie priskyrė Jam (Allahui) partnerius tame, ką Jis jiems suteikė. Aukštai yra Allahas, Išaukštintas virš visko, ką jie priskiria Jam kaip partnerius.

191. Ar jie priskiria kaip partneriu Allahui tuos, kurie nieko nesukūrė, bet patys yra sukurti?

192. Jokios pagalbos negali jie suteikti, nei gali padėti patys sau.

193. Ir jei tu kvieti juos į teisingą kelią, jie tavimi neseka. Tau tas pats, ar tu kvieti juos ar tyli.

194. Iš tiesų tie, kurių tu šaukiesi šalia Allaho, yra vergai kaip ir tu. Taigi šaukis jų ir leisk jiems atsakyti tau, jei esi teisus.

195. Ar jie turi kojas, kuriomis jie vaikšto? Arba, ar jie turi rankas, kuriomis jie laiko? Arba, ar turi jie akis, kuriomis jie mato? Arba, ar turi jie ausis, kuriomis jie girdi? Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Sukvieskite savo (taip vadinamus) (Allaho) partnerius ir tada surenkite sąmokslą prieš mane,

ir neleiskite man atsikvėpti!

196. Iš tiesų, mano Vali (Globėjas, Rėmėjas ir Gelbėtojas) yra Allahas, Kuris apreiškė Knygą (Koraną), ir Jis saugo (globoja ir gelbėja) teisinguosius.

197. O tie, kurių jūs šaukiatės šalia Jo (Allaho), negali nei jums padėti, nei padėti patys sau.

198. Ir jei tu kviesi juos į teisingą kelią, jie negirdi, ir tu matysi juos žiūrinčius į tave, tačiau jie nemato.

199. Rodyk atlaidumą, įsakyk tai, kas yra gera, ir nusigręžk nuo kvailių (t. y. nebausk jų).

200. Ir jei pikti šnabždesiai iš Šaitan (Šėtono) pasiekia jus, tada prašyk prieglobsčio pas Allahą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

201. Iš tiesų, tie, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingi - žr. 2:2), kai juos aplanko piktos mintys iš Šaitan (Šėtono), jie prisimena (Allahą) ir (iš tiesų) jie tada mato (teisingai).

202. Tačiau, jų broliai (velniai) stumia juos giliau į nuodėmę, ir jie niekada nesiliauja.

203. Ir jei tu neparodysi jiems stebuklo, jie sako: „Kodėl tu to neparodei?“ Sakyk: „Aš tik seku tuo, kas man apreikšta mano Viešpaties. Tai (Koranas) yra niekas kitas, kaip jūsų Viešpaties įrodymas ir teisingas vedimas ir gailestingumas žmonėms, kurie tiki.“

204. Taigi, kai Koranas yra recituojamas, klausykitės jo ir tylėkite, kad gautumėte gailestingumą.

205. Ir prisiminkite savo Viešpatį savyje, nuolankiai ir su baime, ir be garsių žodžių, rytais ir popietėmis ir nebūkite iš tų, kurie yra apsileidę.

206. Iš tiesų, tie, kurie yra su jūsų Viešpačiu (angelai), niekada nepasididžiuoja atlikti Jo garbinimo veiksmus, tačiau jie garbina Jo Šlovę ir lenkiasi priešais Jį.

8 - Sūra Al-Anfal[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie karo grobį. Sakyk: „Grobis yra Allahui ir Pasiuntiniui.“ Taigi bijokite Allaho ir pataisykite tai, kas skiriasi tarp jūsų, ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), jei esate tikintieji.

2. Tikintieji yra tik tie, kurie, kai Allahas yra minimas, jaučia baimę savo širdyse, o kai Jo eilutės (šis Koranas) yra jiems recituojamas, jos (t. y. eilutės) padidina jų Tikėjimą ir jie pasitiki savo Viešpačiu (Vieninteliu),

3. Kurie atlieka As-Salat (ikamat-as-salat) ir leidžia iš to, ką Mes jiems suteikėme.ش

4. Tai jie yra tie, kurie yra tikintieji tiesa. Jiems garbės laipsniai pas jų Viešpatį ir Atleidimas bei dosnus aprūpinimas (Rojus).

5. Kaip tavo Viešpats privertė tave (Muchammedai ﷺ) išeiti iš savo namų su tiesa. Ir iš tiesų, daliai tikinčiųjų tai nepatiko,

6. Ginčydamiesi su tavimi dėl tiesos po to, kai ji buvo aiškiai parodyta, lyg jie būtų varomi į mirtį, jiems (į ją) bežiūrint.

7. Ir (atminkite) kai Allahas jums (musulmonams) pažadėjo vieną iš dviejų (priešo) grupių (t. y. arba kariuomenę arba karavaną), kad ji bus jūsų. Jūs troškote, kad ta, kuri neginkluota (karavano) būtų jūsų, tačiau Allahas norėjo Savo Žodžiais patvirtinti tiesą ir nutraukti netikinčiųjų šaknis (t. y. Badr mūšyje).

8. Kad Jis priverstų tiesą triumfuoti ir paverstų melą nieku, nors Mudžrimūn (netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai, nusidėjėliai) to nekentė.

9. (Atmink) kai jūs prašėte savo Viešpaties pagalbos ir Jis atsakė jums (sakydamas): „Aš padėsiu jums su tūkstančiu angelų, kiekvienu už kito (sekančiu vienas kitą) iš eilės.“

10. Allahas padarė tai tik gera žinia ir tam, kad jūsų širdys būtų ramybėje dėl jos. Ir nėra pergalės išskyrus iš Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

11. (Atminkite) kai Jis apgaubė jus snauduliu kaip Jo apsauga ir Jis privertė vandenį (lietų) kristi ant jūsų iš dangaus, kad juo apvalytų jus ir pašalintų nuo jūsų Šaitan (Šėtono) Ridžz (šnabždėjimą, piktus patarimus), ir kad sustiprintų jūsų širdis ir sutvirtintų juo jūsų pėdas.

12. (Atminkite) kai jūsų Viešpats apreiškė angelams: „Iš tiesų, Aš esu su jumis, taigi laikykite tvirtai tuos, kurie patikėjo. Aš sukelsiu siaubą širdyse tų, kurie nepatikėjo, taigi smokite jiems per kaklus ir trenkite per jų visus rankų ir kojų pirštus.“

13. Tai todėl, kad jie nepaisė ir nepakluso Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Ir kas nepaiso ir nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, tada iš tiesų, Allahas yra Rūstus bausmėje.

14. Štai (kančia), taigi ragaukite ją, ir iš tiesų netikintiesiems - Ugnies kančia.

15. O jūs, kurie tikite! Kai jūs sutinkate tuos, kurie netiki, mūšio lauke, niekada neatsukite jiems savo nugarų.

16. Ir kas atgręžia savo nugarą jiems tokią dieną - nebent tai karinė gudrybė arba pasitraukimas į (savo paties) būrį - jis iš tiesų užsitraukė Allaho rūstybę. Ir jo buveinė yra Pragaras, ir blogiausias, iš tiesų, yra toks galutinis tikslas!

17. Tu jų nenužudei, tai Allahas juos nužudė. Ir kai tu (Muchammedai ﷺ) metei (saują žemių), tai ne tu metei, o Allahas metė, tam, kad Jis išbandytų tikinčiuosius teisingu išbandymu nuo savęs. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

18. Tai (tiesa) ir tikrai, Allahas susilpnina netikinčiųjų apgaulingus sąmokslus.

19. (Netikintieji,) jei jūs prašote sprendimo, dabar sprendimas pasiekė jus. Ir jei jūs liausitės (darę blogą), bus geriau jums, o jei jūs grįšite (į puolimą), tada ir Mes grįšime, ir jūsų pajėgos neduos jums jokios naudos, kad ir kaip gausios jos būtų. Ir iš tiesų, Allahas yra su tikinčiaisiais.

20. O jūs, kurie tikite, pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui, ir nenusigręžkite nuo jo (t. y. Pasiuntinio Muchammedo ﷺ), kol jūs girdintys.

21. Ir nebūkite kaip tie, kurie sako: „Mes išgirdome“, - tačiau jie negirdi.

22. Iš tiesų, blogiausi iš (judančių) gyvų sutvėrimų priešais Allahą yra kurti ir nebylūs, kurie nesupranta (t. y. netikintieji).

23. Jei Allahas žinotų ką nors gerą juose, Jis tikrai būtų privertęs juos klausytis, ir net jei Jis būtų privertęs juos klausytis, jie būtų nusigręžę pasibjaurėję (tiesa).

24. O jūs, kurie tikite, atsiliepkite Allahui (paklusdami Jam) ir (Jo) Pasiuntiniui, kai jis (ﷺ) kviečia jus į tai, kas suteiks jums gyvenimą, ir žinokite, kad Allahas įsiterpia tarp žmogaus ir jo širdies (t. y. Jis kliudo blogam žmogui ką nors spręsti). Ir iš tiesų pas Jį jūs (visi) būsite surinkti.

25. Ir bijokite Fitna (vargų ir išbandymų), kurie paliečia ne tik tuos iš jūsų, kurie daro bloga (tačiau jie gali paliesti visus gerus ir blogus žmones), ir žinokite, kad Allahas yra Rūstus bausmėje.

26. Ir atminkite kai jūsų buvo keli ir buvote laikomi silpnais žemėje, ir bijojote, kad žmonės gali pagrobti jus, tačiau Jis suteikė jums saugią vietą, sustiprino jus Savo Pagalba ir suteikė jums gerų dalykų tam, kad būtumėte dėkingi.

27. O jūs, kurie tikite, neišduokite Allaho ir Jo Pasiuntinio, neišduokite tyčia savo Amanat (to, kas jums patikėta, ir visų pareigų, kurias Allahas jums įsakė).

28. Ir žinokite, kad jūsų turtas ir jūsų vaikai yra tik išbandymas, ir kad tikrai su Allahu yra didžiulis atlygis.

29. O jūs, kurie tikite, jei jūs paklusite ir bijosite Allaho, Jis suteiks jums Furkan [(kriterijų, pagal kurį sprendžiama, kas yra teisinga, o kas klaidinga), arba Makhradž (t. y. būdą jums išvengti visų sunkumų)] ir išpirks jums jūsų nuodėmes ir atleis jums. Ir Allahas yra Didžiulio Dosnumo Savininkas.

30. Ir (atminkite) kai netikintieji surengė sąmokslą prieš tave (Muchammedai ﷺ) - įkalinti arba nužudyti, arba išvaryti, tave (iš tavo namų, t. y. Mekkos). Jie rengė sąmokslą ir Allahas taip pat rengė sąmokslą. Ir Allahas yra Geriausias iš tų, kurie rengia sąmokslą.

31. Ir kai Mūsų (Korano) Eilutės yra jiems recituojamos, jie sako: „Mes išgirdome (Koraną). Jei mes norėtume, galėtume pasakyti (ką nors) panašaus į tai. Tai yra niekas kitas, tik senovės tautų pasakos.

32. Ir (atminkite) kai jie sakė: „Allahai, jei tai (šis Koranas) yra iš tiesų tiesa (apreikšta) iš Tavęs, tada apipilk mus akmenimis iš dangaus arba sukelk mums skausmingą kančią.“

33. Ir Allahas nebaustų jų tol, kol tu (Muchammedai ﷺ) esi tarp jų, nei Jis baus juos, kol jie prašys (Allaho) Atleidimo.

34. Ir kodėl Allahas turėtų nebausti jų, kai jie neleido (žmonių) į Al-Masdžid Al-Haram, kai jie nėra jos saugotojai? Niekas negali būti jos saugotojais, išskyrus Al-Mutakūn (dievobaiminguosius - žr. ają 2:2), tačiau dauguma iš jų nežino.

35. Jų Salat (malda) (Allaho) Name (t. y. Kaaboje, Mekkoje) buvo niekas kitas, kaip tik švilpavimas ir plojimas rankomis. Taigi, ragaukite bausmės, nes jūs netikėdavote.

36. Iš tiesų, tie, kurie netiki, eikvoja savo turtą, kad nustumtų (žmones) nuo Allaho Kelio, ir jie ir toliau jį eikvos. Tačiau, galiausiai tai taps jiems didžiule kančia. Tada jie bus nugalėti. Ir tie, kurie netiki, bus surinkti į Pragarą.

37. Tam, kad Allahas atskirtų bloguosius (netikinčiuosius, daugiadievius ir bloga darančiuosius) nuo gerųjų (tikinčiųjų islamiškuoju monoteizmu ir gera darančiųjų), ir susodintų bloguosius (netikinčiuosius, daugiadievius ir bloga darančiuosius) vieną virš kito, surinktų juos į krūvą ir įmestų juos į Pragarą. Tie! Tai jie yra pralaimėtojai.

38. Sakyk tiems, kurie nepatikėjo, jei jie liausis (netikėję), jų praeitis bus atleista. Tačiau, jei jie grįš (į tai), tada pavyzdžiai tų (kurie buvo nubausti) prieš juos jau buvo pateikti (kaip perspėjimas).

39. Ir kovokite su jais tol, kol neliks daugiau Fitna (netikėjimo ir daugiadievystės, t. y. ko nors kito, išskyrus Allaho, garbinimo) ir religija (garbinimas) bus visas tik Allahui Vieninteliui [visame pasaulyje[1]]. Tačiau, jei jie liausis (garbinę kitus, išskyrus Allahą), tada, tikrai, Allahas yra Visa Matantis, ką jie daro.

40. Ir jei jie nusigręš, tada žinokite, kad Allahas yra jūsų Maula (Globėjas, Viešpats, Saugotojas ir Rėmėjas) - (koks) Puikus Maula, ir (koks) Puikus Padėjėjas!

41. Ir žinokite, kad bet kurio karo grobio, kurį jūs įgytumėte, iš tiesų, viena penktoji jo yra paskirta Allahui ir Pasiuntiniui, ir [Pasiuntinio

---

[1] Keli islamo tikėjimo mokslininkai minėjo, kad tai bus laikas, kai į žemę nusileis Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, ir jis nepriims jokios kitos religijos tik islamą - Tikrąją Allaho Religiją - islamiškąjį monoteizmą.

(Muchammedo ﷺ)] artimiems giminaičiams, (ir taip pat) našlaičiams, Al-Masakin (vargingiesiems), ir keliautojams, jei jūs patikėjote Allahą ir tuo, ką Mes nuleidome Mūsų vergui (Muchammedui ﷺ) Kriterijaus (tarp gero ir blogo) dieną, Dieną, kai susitiko du būriai (Badr mūšyje). Ir Allahas gali viską.

42. (Ir atminkite) kai jūs (musulmonų kariuomenė) buvote artimiausiame slėnio krašte, o jie buvo tolimesniame krašte, ir karavanas - vietoje, žemiau nei jūs. Net jei jūs būtumėte sudarę abipusį susitarimą susitikti, jums tikrai būtų nepavykę susitikime, tačiau (jūs susitikote) kad Allahas įvykdytų tai, kas jau nulemta (Jo Žinojimu), tam kad tie, kurie turi būti sunaikinti (dėl to, kad jie atmetė tikėjimą), galėtų būti sunaikinti po aiškių įrodymų, o tie, kurie turi gyventi (t. y. tikintieji), galėtų gyventi po aiškių įrodymų. Ir iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

43. (Ir atminkite), kai Allahas parodė juos jums kaip kelis tavo (t. y. Muchammedo ﷺ) sapne. Jei Jis būtų juos parodęs tau kaip daugybę, tau tikrai būtų dingusi drąsa ir tu tikrai būtum abejojęs dėl apsisprendimo. Tačiau, Allahas išgelbėjo (tave). Tikrai, Jis yra Visa Žinantis, kas yra krūtinėse.

44. Ir (atminkite) kai jūs sutikote (netikinčiųjų kariuomenę Badr mūšio dieną), Jis parodė juos jums kaip keletą jūsų akyse ir Jis privertė jus pasirodyti kaip keletą jų akyse, tam, kad Allahas galėtų įvykdyti tai, kas jau buvo nulemta (Jo Žinojimu). Ir pas Allahą grįžta viskas (dėl sprendimo).

45. O jūs, kurie tikite, kai jūs sutinkate (priešo) pajėgas, užimkite tvirtą poziciją prieš juos ir daug kartų minėkite Allaho Vardą (liežuviu ir mintyse) tam, kad būtumėte sėkmingi.

46. Ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui, ir nesiginčykite (vienas su kitu) tam, kad neprarastumėte drąsos ir neišnyktų jūsų stiprybė, ir būkite kantrūs. Iš tiesų, Allahas yra su tais, kurie yra As-Sabirūn (kantrieji).

47. Ir nebūkite kaip tie, kurie išėjo iš savų namų besigirdami arba tam, kad būtų pamatyti žmonių, ir stūmė (žmones) nuo Allaho Kelio. Ir Allahas yra Muhitūn (apsupantis ir visiškai suvokiantis) viską, ką jie daro.

48. Ir (atminkite) kai Šaitan (Šėtonas) privertė savo (blogus) darbus atrodyti tartum teisingus jiems ir sakė: „Niekas iš žmonijos negali nugalėti jūsų šią (Badr mūšio) Dieną ir tikrai, aš esu jūsų artimas (kiekvienai pagalbai).“

Tačiau, kai du būriai pasirodė vienas kitam, jis pabėgo ir tarė: „Iš tikrųjų, aš neturiu su jumis nieko bendra, iš tiesų, aš matau tai, ko jūs nematote. Iš tiesų, aš bijau Allaho, nes Allahas Rūstus bausmėje.“

49. Kai veidmainiai ir tie, kurių širdyse buvo (netikėjimo) liga, sakė: „Šie žmonės (musulmonai) yra klaidinami savo religijos.“ Tačiau, kas pasitiki Allahu, tai tikrai, Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmanantis.

50. Ir jei jūs galėtumėte matyti, kaip angelai paima sielas tų, kurie netiki (mirties momentu) - jie tranko per jų veidus ir jų nugaras, (sakydami): „Ragaukite liepsnojančios Ugnies bausmę.“

51. „Tai dėl to, prie ko jūsų rankos prisidėjo. Ir iš tiesų, Allahas nėra neteisingas Savo vergams.“

52. Panašiai į elgesį Firauno (Faraono) žmonių ir tų, kurie buvo prieš juos - jie neigė Allaho Ajat (įrodymus, eilutes ir t.t.), taigi Allahas nubaudė juos už jų nuodėmes. Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Rūstus bausmėje.

53. Tai yra todėl, kad Allahas niekada nepakeis malonės, kurią Jis suteikė žmonėms, tol, kol jie nepakeis to, kas yra juose. Ir iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

54. Panašiai į elgesį Firauno (Faraono) žmonių ir tų, kurie buvo prieš juos. Jie neigė savo Viešpaties Ajat, taigi, Mes sunaikinome juos už jų nuodėmes ir Mes paskandinome Firauno (Faraono) žmones, nes jie visi buvo Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).

55. Iš tiesų, blogiausi iš judančių (gyvų) kūrinių prieš Allahą yra tie, kurie netiki[2], - todėl jie nepatikės..

56. Jie yra iš tų, su kuriais tu sudarei sutartį, tačiau jie pažeidžia savo sutartį kaskart ir jie nebijo Allaho.

57. Taigi, jei jūs vyrausite prieš juos kare, bauskite juos griežtai tam, kad išvaikytumėte tuos, kurie stovi už jų tam, kad jie išmoktų pamoką.

58. Jei tu (Muchammedai ﷺ) bijai išdavystės kurių nors žmonių, mesk atgal (jų susitarimą) jiems (tam, kad būtum) lygiom sąlygom (kad nebebūtų daugiau susitarimo tarp jūsų ir jų). Tikrai, Allahas nemėgsta klastingųjų.

---

[2] t. y. netiki savo Viešpatį (Allahą), neigia Jo Vienumą, garbina kitus šalia Jo, neigia Jo Pasiuntinius ir netiki Dieviškąjį Apreiškimą.

59. Ir neleisk tiems, kurie netiki, galvoti, kad jie gali būti pranašesni (išvengti bausmės). Iš tiesų, jie niekada nesugebės savęs išgelbėti (nuo Allaho bausmės).

60. Ir paruoškite prieš juos viską, ką galite iš galios, tame tarpe eiklius karo žirgus, kad galėtumėte išgąsdinti Allaho priešus ir savo priešus, ir kitus, kurių jūs galite nežinoti, tačiau kuriuos Allahas žino. Ir visa, ką jūs išleisite vardan Allaho, bus jums atlyginta ir su jumis nebus elgiamasi neteisingai.

61. Tačiau, jei jie linksta į taiką, jūs taip pat linkite į ją ir pasitikėkite Allahu. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

62. Jei jie ketins apgauti jus, tada tikrai, Allahas yra Visa Pakankamas jums. Tai Jis, Kuris padėjo jums su Savo Pagalba ir tikinčiaisiais.

63. Ir Jis suvienijo jų (t. y. tikinčiųjų) širdis. Net jei jūs išleistumėte viską, kas žemėje, nebūtumėte galėję suvienyti jų širdžių, tačiau Allahas jas suvienijo. Iš tiesų, Jis yra Visa Galintis, Visa Išmanantis.

64. Pranaše (Muchammedai ﷺ), Allahas yra Pakankamas tau ir tikintiesiems, kurie tavimi seka.

65. Pranaše (Muchammedai ﷺ), ragink tikinčiuosius kovoti. Jei tarp jūsų yra dvidešimt tvirtų asmenų, jie įveiks du šimtus, o jei bus šimtas tvirtų asmenų, jie įveiks tūkstantį tų, kurie netiki, nes jie (netikintieji) yra žmonės, kurie nesupranta.

66. Dabar Allahas palengvino jūsų (užduotį), nes Jis žino, kad jumyse yra silpnybė. Taigi, jei iš jūsų yra šimtas tvirtų asmenų, jie įveiks du šimtus, o jei iš jūsų yra tūkstantis - jie įveiks du tūkstančius, Allaho Leidimu. Ir Allahas yra su As-Sabirūn (kantriaisiais).

67. Ne Pranašui turėti karo belaisvių (ir išlaisvinti juos už išpirką) iki tol, kol jis neįvykdė didelių žudynių (tarp savo priešų) žemėje. Jūs trokštate šio žemiškojo gyvenimo gėrių (t. y. išpirkos pinigų už belaisvių išlaisvinimą), tačiau Allahas trokšta (jums) Amžinybės. Ir Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmanantis.

68. Jei ne prieš tai buvęs Allaho įsakymas, žiauri kančia būtų jus palietus už tai, ką jūs pasiėmėte.

69. Taigi, mėgaukitės tuo, ką gavote iš karo grobio, teisėto ir gero, ir bijokite

Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

70. Pranaše (Muchammedai ﷺ), tark belaisviams, kurie yra tavo rankose: „Jei Allahas žino apie ką nors gerą jūsų širdyse, Jis suteiks jums kai ką geriau, nei tai, kas buvo iš jūsų paimta, ir Jis atleis jums. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

71. Tačiau, jei jie ketina išduoti tave (Muchammedai ﷺ), jie iš tiesų prieš tai jau išdavė Allahą. Taigi, Jis suteikė (tau) valdžią virš jų. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

72. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo ir persikėlė, ir stipriai stengėsi, ir kovojo su savo turtu ir savo gyvybėmis vardan Allaho kaip ir tie, kurie suteikė (jiems) prieglobstį ir pagalbą, - šie (visi) yra vienas kito pagalbininkai. O tie, kurie patikėjo, tačiau nepersikėlė (pas tave Muchammedai ﷺ), neprivalai saugoti jų iki tol, kol jie persikels[3], tačiau jei jie prašys tavo pagalbos religijoje, tavo pareiga padėti jiems, išskyrus prieš tuos žmones, su kuriais tu turi abipusės pagalbos sutartį. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

73. O tie, kurie netiki, yra vienas kito pagalbininkai, (ir) jei jūs (viso pasaulio musulmonai drauge) taip nesielgsite, bus Fitna (karai, mūšiai, daugiadievystė) ir priespauda žemėje, ir didžiulės blogybės bei ištvirkimas (daugiadievystės išvaizda).

74. O tie, kurie patikėjo ir persikėlė, ir stipriai stengėsi vardan Allaho, kaip ir tie, kurie suteikė (jiems) prieglobstį ir pagalbą - jie yra tikintieji tiesa, jiems yra atleidimas ir Rizkun Karim (dosnus aprūpinimas, t. y. Rojus).

75. O tie, kurie patikėjo po to ir persikėlė, ir stipriai stengėsi kartu su jumis (vardan Allaho), jie yra iš jūsų tarpo. Tačiau gimininги krauju yra artimesni vienas kitam (paveldėjime) įsakyme, nurodytame Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

---

[3] Žr. 3:149 išnašą

9 - Sūra At-Tauba[*]

1. Tai yra atsiskyrimo nuo Allaho ir Jo Pasiuntinio (ﷺ) pareiškimas tiems iš Mušrikūn (daugiadieviams, pagonims, stabmeldžiams, netikintiesiems Allaho Vienumu), su kuriais jūs sudarėte sutartį.

2. Taigi keliaukite laisvai (Mušrikūn - žr. ają 2:105) keturis mėnesius (kaip jūs panorėsite) per žemę, tačiau žinokite, kad jūs negalite išvengti Allaho (bausmės). Ir Allahas užtrauks gėdą netikintiesiems.

3. Ir Allaho bei Jo Pasiuntinio pareiškimas žmonijai didžiausiąją dieną (islamiškojo kalendoriaus Zul-Hidža mėnesio 10-oji - 12-toji dienos) - kad Allahas yra laisvas nuo (visų) įsipareigojimų Mušrikūn (žr. ają 2:105), ir taip pat Jo Pasiuntinys. Taigi jei jūs (Mušrikūn) atgailaujate, tai geriau jums, tačiau jei jūs nusigręžiate, tada žinokite, kad jūs negalite išvengti Allaho (bausmės). Ir perduok žinią (Muchammedai ﷺ) apie skausmingą kančią tiems, kurie netiki.

4. Išskyrus tuos iš Mušrikūn (žr. ają 2:105), su kuriais jūs turite (sudarę) sutartį ir kurie vėliau neapvylė jūsų kame nors, nei rėmė ką nors prieš jus. Taigi, vykdykite jų sutartį jiems iki jų pabaigos. Iš tiesų, Allahas myli Al-Mutakūn (dievobaiminguosius - žr. ają 2:2).

5. Tada, kai praeis Draudimų Mėnesiai (islamiškojo kalendoriaus 1-asis, 7-asis, 11-asis ir 12-asis mėnesiai), tada žudykite Mušrikūn (žr. ają 2:105) kur tik juos rasite, ir imkite juos į nelaisvę, ir apgulkite juos, ir tykokite jų kiekvienoje pasaloje. Tačiau, jei jie atgailauja ir atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), ir duoda Zakat, tada palikite jų kelią laisvą. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

6. Ir jei kas nors iš Mušrikūn (daugiadievių, stabmeldžių, pagonių, netikinčiųjų Allaho Vienumą) prašys jūsų apsaugos, tada suteikite jam apsaugą tam, kad jis išgirstų Allaho Žodį (Koraną), ir tada palydėkite jį ten, kur jis gali būti saugus. Tai yra todėl, kad tai žmonės, kurie nežino.

7. Kaip gali būti Mušrikūn (daugiadievių, stabmeldžių, pagonių, netikinčiųjų Allaho Vienumą) sutartis su Allahu ir su Jo Pasiuntiniu, išskyrus tų, su kuriais jūs sudarėte sutartį šalia Al-Masdžid al-Haram

(Mekkoje)? Kol jie yra teisingi su jumis, būkite teisingi su jais. Iš tiesų, Allahas myli Al-Mutakūn (dievobaiminguosius – žr. ają 2:2).

8. Kaip (gali būti tokia sutartis su jais) kad kai jūs esate įveikti jų, jie nepaiso saitų, nei giminystės, nei sutarties su jumis? (Gerais žodžiais) savo burnomis jie pamalonina jus, tačiau jų širdys nemėgsta jūsų ir dauguma iš jų yra Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).

9. Jie įsigijo už Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) mažą naudą, ir jie stabdė žmones nuo Jo Kelio. Bloga, iš tiesų, yra tai, ką jie darydavo.

10. O su tikinčiaisiais - jie negerbia saitų, nei giminystės nei sutarties! Tai jie yra tie, kurie yra nusidėjėliai.

11. Tačiau, jei jie atgailauja, atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat, tada jie yra jūsų broliai religijoje. (Tokiu būdu) Mes aiškiname Ajat smulkiai žmonėms, kurie žino.

12. Tačiau, jei jie pažeidžia savo priesaikas po savo sutarčių, ir puola jūsų religiją su nepritarimu ir kritika tada kovokite (jūs) su netikėjimo lyderiais (Mekkos kuraiš genties pagonių vyriausiaisiais) - nes tikrai jų priesaikos yra niekas jiems - tam, kad jie sustabdytų (blogus veiksmus).

13. Argi jūs nesikausite su žmonėmis, kurie pažeidė savo priesaikas (Mekkos pagonys) ir ketino išvaryti Pasiuntinį, kai jie puolė jus pirmieji? Argi jūs bijote jų? Allahas turi didesnę teisę, kad jūs bijotumėte Jo, jei jūs esate tikintieji.

14. Kovokite su jais tam, kad Allahas nubaustų juos jūsų rankomis ir užtrauktų jiems gėdą ir suteiktų jums pergalę prieš juos ir išgydytų tikinčiųjų žmonių krūtines,

15. ir panaikintų jų (tikinčiųjų) širdžių pyktį. Allahas priima atgailą to, ko Jis nori. Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

16. Argi jūs manote, kad būsite palikti vieni, kai Allahas dar neišbandė tų, iš jūsų, kurie stipriai stengėsi ir kovojo, ir neprisiėmė Valija [(Bitana – padėjėjų, patarėjų ir konsultantų iš netikinčiųjų, pagonių tarpo) atvirai atskleisdami jiems savo paslaptis] šalia Allaho ir Jo Pasiuntinio ir tikinčiųjų. Allahas yra Gerai Susipažinęs su tuo, ką jūs darote.

17. Neskirta Mušrikūn (daugiadieviams, stabmeldžiams, pagonims,

netikintiems Allaho Vienumą) prižiūrėti Allaho mečetes (t. y. melstis ir garbinti Allahą jose, rūpintis jų švara ir jų pastatu), kol jie liudija netikėjimą patys prieš save. Tokie darbai yra bergždi ir Ugnyje jie gyvens.

18. Allaho mečetės bus prižiūrimos tik tų, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat, ir nieko nebijo, tik Allaho. Tai jie, kurie yra teisingai vedami.

19. Ar jūs laikote, kad geriamojo vandens suteikimas piligrimams ir Al-Masdžid-Haram (Mekkoje) yra vienodai vertingas su tais, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną ir stipriai stengiasi, ir kovoja vardan Allaho? Jie nėra lygūs prieš Allahą. Ir Allahas neveda teisingai tų žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).

20. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumu - islamiškuoju monoteizmu) ir persikėlė, ir stipriai stengėsi, ir kovojo vardan Allaho savo turtu ir savo gyvybėmis, yra daug aukščiau laipsniu prieš Allahą. Jie yra sėkmingieji.

21. Jų Viešpats suteikia jiems geras naujienas apie Savo Gailestingumą ir Jo buvimą patenkintu (jais), ir apie Sodus (Rojų) jiems, kuriuose amžini malonumai.

22. Jie gyvens juose amžinai. Iš tiesų, su Allahu yra didžiulis atlygis.

23. O jūs, kurie tikite! Neprisiimkite Aulija (globėjais ir padėjėjais) savo tėvų ir savo brolių, jei jie labiau mėgsta netikėjimą, nei Tikėjimą. Ir kas iš jūsų taip elgiasi, tada jis yra vienas iš Zalimūn (nusidėjėlių).

24. Sakyk: „Jei jūsų tėvai, jūsų sūnūs, jūsų broliai, jūsų žmonos, jūsų giminės, turtas, kurį jūs įgijote, verslas, dėl kurio nuosmukio jūs bijote, ir namai, kuriais jūs džiaugiatės, yra brangesni jums nei Allahas ir Jo Pasiuntinys, ir stiprus stengimasis ir kovojimas vardan Jo, tada laukite, kol Allahas pateiks Savo Sprendimą (kančią). Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie yra Al-Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).“

25. Iš tiesų, Allahas suteikė jums pergalę daugybėje mūšių ir Hunain (mūšio) Dieną, kai jūs džiaugėtės savo dideliu skaičiumi, tačiau tai nesuteikė jums jokios naudos, ir žemė, plati, buvo ištiesinta jums, tada jūs apsisukote bėgti.

26. Tada Allahas nusiuntė Savo Sakina (ramybę ir patikinimą) Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) ir tikintiesiems, ir atsiuntė pajėgas (angelus), kurių

jūs nematėte, ir nubaudė netikinčiuosius. Toks yra atpildas netikintiesiems.

27. Tada po to, Allahas priima atgailą tų, kurių Jis nori. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

28. O jūs, kurie tikite (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ)! Iš tiesų, Mušrikūn (daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą ir Muchammedo ﷺ Žinią) yra Nadžasun (nedori).[1] Taigi neleiskite jiems prisiartinti prie Al-Masdžid-Haram (Mekkoje) po šių metų. O jei jūs bijote skurdo, Allahas praturtins jus, jei Jis panorės, iš Savo Dosnumo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

29. Kovokite su tais, kurie netiki Allahą, nei Paskutiniąją Dieną, nei draudžia tai, kas buvo uždrausta Allaho ir Jo Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ), ir tais, kurie nepripažįsta tiesos religijos (t. y. islamo), iš Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) tarpo, tol, kol jie mokės džizija[2] noriai paklusdami, ir jausis pajungti.

30. Ir judėjai sako: „Uzair (Ezra) yra Allaho sūnus“, o krikščionys sako: „Mesijas yra Allaho sūnus.“ Tai jų žodžiai jų burnomis, panašūs į žodžius tų, kurie netikėjo seniau. Allaho Prakeiksmas jiems, kaip jie nuklydę nuo tiesos!

31. Jie (judėjai ir krikščionys) laikė savo rabinus ir savo vienuolius savo viešpačiais šalia Allaho (paklusdami jiems tame, ką jie pagal savo pačių norus, nesant Allaho įsakymo, padarė leistinu arba neleistinu), ir (jie laikė savo Viešpačiu) Mesiją, Marjamos (Marijos) sūnų, nors jiems (judėjams ir krikščionims) buvo įsakyta [Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)] negarbinti nieko kito, tik Vieną Ilah (Dievą - Allahą) La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Šlovė ir garbė Jam (aukščiau Jis yra) virš partnerių, kuriuos jie (Jam) priskiria, turėjimo.“

32. Jie (netikintieji, judėjai ir krikščionys) nori užgesinti Allaho Šviesą (su kuria Muchammedas ﷺ buvo atsiųstas - islamiškąjį monoteizmą) savo burnomis, tačiau Allahas neleis, išskyrus tai, kad Jo Šviesa būtų

---

[1] Jų netyrumas yra dvasinis ir fizinis. Dvasinis dėl to, kad jie netiki Allaho Vienumą ir Jo Pranašą Muchammedą ﷺ, o fizinis dėl to, kad jiems trūksta asmeninės higienos (dėl tokių nešvarumų kaip šlapimo, išmatų ir kraujo). Žodis Nadžas naudojamas tik tiems žmonėms, kurie turi dvasinį netyrumą, t. y. Al-Mušrikūn.

[2] Džizija: mokestis, renkamas iš Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių), kurie yra saugomi musulmonų vyriausybės.

ištobulinta, nors Kafirūn (netikintieji) nekenčia (to).

33. Tai Jis, Kuris atsiuntė Savo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) su teisingu vedimu ir tiesos religija (islamu), kad padarytų ją viršesnę virš visų religijų, net jei Mušrikūn (daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą) nekenčia (to).

34. 34. O jūs, kurie tikite! Iš tiesų, yra daugybė (judėjų) rabinų ir (krikščionių) vienuolių, kurie užvaldo žmonijos turtus meluodami ir verčia (juos) nuo Allaho Kelio (t. y. Allaho religijos islamiškojo monoteizmo). O tiems, kurie slepia auksą ir sidabrą [Al-Kanz: pinigus, nuo kurių nebuvo sumokėtas Zakat] ir leidžia juos ne vardan Allaho, paskelbk jiems skausmingą kančią.

35. Tą Dieną, kai tai (Al-Kanz: pinigai, auksas ir sidabras, nuo kurių nebuvo sumokėtas Zakat) bus įkaitinta Pragaro Ugnyje ir tuo bus įdeginta žymė ant jų kaktų, jų šonai ir jų nugaros (ir jiems bus pasakyta): „Tai turtas, kurį jūs slėpėte sau. Dabar ragaukite to, ką jūs slėpdavote.“

36. Iš tiesų, Allaho mėnesių skaičius yra dvylika mėnesių (metuose), taip buvo Allaho nulemta Tą Dieną, kai Jis sukūrė dangus ir žemę. Iš jų keturi yra Draudimų (t. y. pirmasis, septintasis, vienuoliktasis ir dvyliktasis islamiškojo kalendoriaus mėnesiai). Tai teisinga religija, taigi nenuskriauskite savęs joje ir kovokite su Mušrikūn (daugiadieviais, pagonimis, stabmeldžiais, netikinčiaisiais Allaho Vienumą) bendrai kaip ir jie kovoja su jumis bendrai. Tačiau žinokite, kad Allahas yra su tais, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. ają 2:2).

37. (Draudimų mėnesių) nukėlimas yra, iš tiesų, netikėjimo papildymas: tuo būdu netikintieji yra paklaidinami, nes jie leidžia tai vienais metais ir draudžia kitais metais tam, kad sureguliuotų Allaho uždraustų mėnesių skaičių, ir padaro uždraustuosius leistinais. Jų poelgių blogis padarytas tariamai teisingu jiems. Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie netiki.

38. O jūs, kurie tikite! Kas jums yra, kad jūsų paprašius žygiuoti vardan Allaho (t.y. džihad), jūs tvirtai įsitveriate žemės? Ar jūs patenkinti šiuo žemiškuoju gyvenimu labiau nei Amžinuoju? Tačiau, maža malonumo yra šiame žemiškajame gyvenime, lyginant su Amžinuoju.

39. Jei jūs nežygiuosite, Jis nubaus jus skausminga kančia ir pakeis jus kitais žmonėmis. O jūs negalite Jam niekaip pakenkti. Ir Allahas Gali padaryti viską.

40. Ar jūs padedate jam (Muchammedui ﷺ), ar ne (nėra svarbu), nes Allahas tikrai jam padėjo, kai netikintieji išvarė jį, antrąjį iš dviejų, kai jie (Muchammedas ﷺ ir Abu Bakr (lai Allahas būna juo patenkintas)) buvo urve, jis (ﷺ) tarė savo kompanjonui (Abu Bakr (lai Allahas būna juo patenkintas)): „Neliūdėk (arba nebijok), iš tiesų, Allahas su mumis.“ Tada Allahas nuleido Savo Sakina (ramybę, taiką) ant jų ir sustiprino jį pajėgomis (angelais), kurių jūs nematėte, ir padarė netikinčiųjų žodį žemiausiu, o Allaho Žodis tapo viršiausias. Ir Allahas yra Visagalis, Visa Išmanantis.

41. Žygiuokite, ar jūs esate lengvi (sveiki, jauni ir turtingi) ar sunkūs (ligoti, seni ir vargšai), ir stenkitės stipriai savo turtu ir savo gyvybėmis vardan Allaho. Tai geriau jums, jei tik jūs žinotumėte.

42. Jei tai būtų buvęs greitas pasipelnymas (karo grobis priešais juos) ir lengva kelionė, jie būtų sekę tave, tačiau atstumas (žygio į Tabuk) buvo ilgas jiems ir jie prisiekinėjo Allahu: „Jei tik mes galėtume, mes tikrai būtume išėję su tavimi.“ Jie naikina patys save, ir Allahas žino, kad jie yra melagiai.

43. Lai Allahas atleidžia tau (Muchammedai ﷺ). Kodėl tu suteikei jiems leidimą (pasilikti, tu turėjai būti atkaklesnis dėl savo įsakymo jiems eiti į džihadą), nors tuos, kurie sakė tiesą, matei aiškioje šviesoje, ir žinojai melagius?

44. Tie, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, neprašytų tavo leidimo būti atleistiems nuo kovojimo savo turtu ir savo gyvybėmis. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Al-Mutakūn (dievobaiminguosius - žr. ają 2:2).

45. Tai tik tie, kurie netiki Allahą ir Paskutiniąją dieną, ir kurių širdys abejoja, prašo tavo leidimo (būti atleistiems nuo džihado). Taigi, savo abejonėse jie svyruoja.

46. O jei jie būtų ketinę iššygiuoti, iš tiesų, jie būtų kažkiek pasiruošę tam. Tačiau, Allahas buvo priešiškas tam, kad jie būtų išsiųsti, taigi Jis privertė juos atsilikti, ir (jiems) buvo pasakyta: „Sėdėkite jūs tarp tų, kurie sėdi (namie).“

47. Jei jie būtų iššygiavę su jumis, jie nebūtų jums pridėję nieko, tik neramumų, ir jie būtų skubėję tarp jūsų (skleisdami ištvirkimą) ir būtų sėję maištą tarp jūsų - ir tarp jūsų yra kai kurie, kurie būtų paklausę jų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie Zalimūn (daugiadievius ir nusidėjėlius).

48. Iš tiesų, jie prieš tai planavo maištą ir griovė jūsų reikalus, kol tiesa (pergalė) paaiškėjo ir Allaho Nulėmimas (Jo religija, islamas) tapo akivaizdus, nors jie to nekentė.

49. Ir tarp jų yra tas, kuris sako: „Suteik man leidimą (būti atleistam nuo džihado) ir nesuteik man išbandymų.“ Iš tiesų, jie pateko į išbandymą, Ir iš tiesų, Pragaras supa netikinčiuosius.

50. Jei tau (Muchammedai ﷺ) nutinka kas gero, tai liūdina juos, o jei tave ištinka didžiulė nelaimė, jie sako: „Mes ėmėmės savo atsargumo priemonių iš anksto.“ ir jie nusigręžia džiūgaudami.

51. Sakyk: „Nieko nenutiks mums, išskyrus tai, ką Allahas mums yra nulėmęs. Jis yra mūsų Maula (Viešpats, Padėjėjas ir Globėjas).“ Ir Allahu tikintieji pasitiki.

52. Sakyk: „Ar jūs laukiate mums (bet ko), išskyrus vieno iš dviejų geriausių dalykų (kankinystės arba pergalės), kol mes laukiame jums arba kad Allahas suteiktų jums bausmę Pats arba mūsų rankomis. Taigi laukite, mes taip pat laukiame su jumis.“

53. Sakyk: „Leiskite (vardan Allaho) noriai ar nenoriai, tai nebus priimta iš jūsų. Iš tiesų, jūs gi žmonės, kurie yra Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).“

54. Ir niekas netrukdo jų įnašams būti priimtiems iš jų, išskyrus tai, kad jie netikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) ir tai, kad jie nėjo į As-Salat (maldą), nebent tingėdami, ir tai, kad jie nesiūlo įnašų, tik nenoriai.

55. Taigi, lai nei jų turtas, nei jų vaikai, nenustebina tavęs (Muchammedai ﷺ). Tikrovėje Allaho Planas yra nubausti juos šiais dalykais šiame žemiškajame gyvenime ir kad jų sielos paliktų juos (jie mirtų) būnant netikinčiaisiais.

56. Jie prisiekia Allahu, kad jie tikrai yra iš jūsų tarpo, nors jie nėra iš jūsų tarpo, tačiau jie yra žmonės (veidmainiai), kurie bijo (kad jūs juos nužudysite).

57. Jei jie rastų prieglobstį, arba urvus arba slaptavietę, jie nedelsdami

atsigręžtų į tai paskubomis.

58. Ir tarp jų yra keli, kurie kaltina tave (Muchammedai ﷺ) dėl išmaldos (paskirstymo). Jei jiems duodama jos dalis, jie patenkinti, tačiau jei jiems neduodama iš jos - žiūrėkite! Jie įniršę!

59. Geriau jie būtų patenkinti tuo, ką Allahas ir Jo Pasiuntinys (ﷺ) davė jiems ir sakytų: „Allaho Pakanka mums. Allahas suteiks mums iš Savo Dosnumo, ir taip pat (suteiks) Jo Pasiuntinys (iš išmaldos). Mes maldaujame Allahą (praturtinti mus).“

60. As-Sadaka (čia tai reiškia Zakat) yra (skirta) tik Fukara (vargingiems) ir Al-Masakin (skurstantiems) ir tiems, kurie samdomi surinkti (lėšas), ir patraukti širdis tų, kurie buvo palinkę (link islamo), ir išlaisvinti belaisvius, ir tiems, kurie skoloje, ir vardan Allaho, ir pakeleivingiems (keliautojams, kurie atskirti nuo visko). Pareiga, įsakyta Allaho. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

61. Ir tarp jų yra žmonių, kurie neduoda ramybės Pranašui (Muchammedui ﷺ) ir sako: „Jis (duoda) savo ausį (visoms žinioms).“ Sakyk: „Jis klauso to, kas jums geriausia, jis tiki Allahą, pasitiki tikinčiaisiais ir yra gailestingas tiems iš jūsų, kurie tiki.“ Tačiau tie, kurie neduoda ramybės Allaho Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ) turės skausmingą kančią. [Žr. 33:57]

62. Jie prisiekia Allahu jums (musulmonai) tam, kad patenkintų jus, tačiau labiau derėtų, kad jie patenkintų Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), jei jie yra tikintieji.

63. Nežino jie, kad tam, kuris priešinasi ir yra priešiškas Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), tikrai jam bus Pragaro Liepsna gyventi joje amžinai. Tai didžiulė gėda.

64. Veidmainiai baiminasi, kad sūra (Korano skyrius) būtų apreikštas apie juos, atskleidžiantis jiems, kas jų širdyse. Sakyk: „(Pirmyn ir) išjuokite! Tačiau iš tiesų Allahas išneš į šviesą viską, ko jūs baiminatės.“

65. Nežino jie, kad tam, kuris priešinasi ir yra priešiškas Alahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), tikrai bus Pragaro Liepsna gyventi joje amžinai. Tai didžiulė gėda.

66. Nesiteisinkite, jūs netikite po to, kai patikėjote. Jei Mes atleisime kai kuriems iš jūsų, Mes nubausime kitus iš jūsų tarpo, nes jie buvo

Mudžrimūn (netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).

67. Veidmainiai, vyrai ir moterys, yra vieni iš kitų. Jie įsako (žmonėms) Al-Munkar (t. y. netikėjimą ir visų rūšių daugiadievystę ir visa, ką islamas uždraudė), ir draudžia (žmonėms) Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsako daryti), ir jie užgniaužia savo rankas [nuo išmaldos davimo (leidimo vardan Allaho)]. Jie pamiršo Allahą, taigi Jis pamiršo juos. Iš tiesų, veidmainiai yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

68. Allahas pažadėjo veidmainiams - vyrams ir moterims - ir netikintiesiems Pragaro Ugnį. Joje jie gyvens. To pakaks jiems. Allahas prakeikė juos ir jiems - besitęsianti kančia.

69. Kaip ir tie, kurie buvo iki jūsų: jie buvo stipresni nei jūs galioje, ir gausesni turtu bei vaikais. Jie mėgavosi savo dalimi (kurį laiką), taigi mėgaukitės savo dalimi (kurį laiką) kaip tie, kurie iki jūsų mėgavosi savo dalimi (kurį laiką). Ir jūs įsitraukėte į žaidimus ir pramogas (ir melavimą apie Allahą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) kaip ir jie įsitraukė į žaidimus ir pramogas. Tokie yra tie, kurių poelgiai yra beverčiai šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Tokie yra tie, kurie yra pralaimėtojai.

70. Argi jų nepasiekė istorija apie tuos, kurie buvo iki jų? - Nūho (Nojaus), Ad ir Samud žmonės, Ibrahimo (Abraomo) žmonės, Madjan (Midian) ir sunaikintų miestų gyventojai [t. y. žmonės, kuriems pamokslavo Lūtas (Lotas)]. Pas juos atėjo jų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais. Taigi, ne Allahas nuskriaudė juos, tačiau jie patys skriausdavo save.

71. Tikintieji, vyrai ir moterys, yra vienas kito Aulija (padėjejai, rėmėjai, draugai, globėjai). Jie įsako (žmonėms) Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsako daryti) ir draudžia (žmonėms) Al-Munkar (t. y. daugiadievystę ir visų rūšių netikėjimą ir visa, ką islamas draudžia). Jie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat), duoda Zakat ir paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Allahas suteiks jiems Savo Gailestingumą. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

72. Alalhas pažadėjo tikintiesiems - vyrams ir moterims - Sodus, po kuriais upės teka, gyventi tenai amžinai, ir gražius rūmus Adn Soduose (Edeno Rojuje). Tačiau didžiausia palaima yra Allaho Pasitenkinimas. Tai yra didžiausia sėkmė.

73. Pranaše (Muchammedai ﷺ), kovok stipriai prieš netikinčiuosius ir veidmainius, ir būk griežtas jiems. Jų buveinė yra Pragaras - ir blogiausias, iš tiesų, yra toks tikslas.

74. Jie prisiekia Allahu, kad jie nieko (bloga) nesakė, tačiau, iš tiesų, jie sakė netikėjimo žodį, ir jie netikėjo po to, kai priėmė islamą, ir jie ryžosi tam (sąmokslui, nužudyti Pranašą Muchammedą ﷺ), ko nesugebėjo įvykdyti, ir jie negalėjo rasti jokios priežasties tai atlikti, išskyrus tai, kad Allahas ir Jo Pasiuntinys praturtino juos Jo Dosnumu. Jei tada jie atgailaus, tai bus geriau jiems, tačiau jei jie nusigręžia, Allahas nubaus juos skausminga kančia šiame žemiškajame gyvenime ir Amžinybėje. Ir nėra jiems nieko šioje žemėje kaip Vali (rėmėjo, globėjo) ar padėjėjo.

75. Ir iš jų yra kai kurie, kurie sudarė susitarimą su Allahu (sakydami): „Jei Jis suteiktų mums iš Savo Dosnumo, mes tikrai duosime Sadaka (Zakat ir savanorišką labdarą vardan Allaho) ir tikrai būsime tarp tų, kurie yra teisingi.“

76. Tada, kai Jis suteikė jiems iš Savo Dosnumo, jie tapo šykštūs [atsisakė mokėti Sadaka (Zakat ir savanorišką labdarą)] ir nusigręžė, nemėgstančiai.

77. Taigi, Jis nubaudė juos įdėdamas veidmainystę į jų širdis iki Tos Dienos, kai jie susitiks Jį, nes jie sulaužė tai (sutartį su Allahu), ką jie pažadėjo Jam ir todėl kad jie meluodavo.

78. Nežino jie, kad Allahas žino jų slaptas mintis ir jų Nadžva (slaptus planus) ir kad Allahas yra Visa Žinantis apie nematomus dalykus.

79. Tie, kurie šmeižia tokius iš tikinčiųjų, kurie duoda labdarą (vardan Allaho) savanoriškai, ir tokius, kurie negali rasti būdų duoti labdarą (vardan Allaho), išskyrus tai, kas galima jiems - taigi jie tyčiojasi iš jų (tikinčiųjų). Allahas mes jiems jų patyčias atgal, ir jiems bus skausminga kančia.

80. Ar tu (Muchammedai ﷺ) prašai jiems (veidmainiams) atleidimo, ar neprašai jiems atleidimo - (ir net) jei prašytum jiems atleidimo septyniasdešimt kartų, Allahas neatleis jiems, nes jie nepatikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ). Ir Allahas neveda teisingai tų žmonių, kurie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

81. Tie, kurie liko nuošalyje (nuo Tabuko žygio) džiaugėsi savo atsilikimu

nuo Allaho Pasiuntinio. Jie nekentė stengtis ir kovoti savo turtu ir savo gyvybėmis vardan Allaho ir jie sakė: „Nežygiuokite karštyje.“ Sakyk: „Pragaro Ugnis yra daug karštesnė.“ Jei tik jie būtų galėję suprasti!

82. Taigi, lai jie truputį pasijuokia ir (jie) verks stipriai atsilyginant už tai, ką jie įgydavo (darydami nuodėmes).

83. Jei Allahas grąžins tave pas dalį jų (veidmainių) ir jie prašys tavęs leidimo eiti (kovoti), sakyk: „Niekada jūs neisite su manimi, nei kovosite su manimi su priešu. Jūs buvote patenkinti sėdėdami (neveiklūs) pirmąjį kartą, tai sėdėkite (dabar) su tais, kurie atsilieka.“

84. Ir niekada (Muchammedai ﷺ) nesimelsk (laidojimo maldos) už nė vieną iš jų (veidmainių), mirusįjį, nei stovėk prie jo kapo. Iš tiesų, jie netikėjo Allahą ir Jo Pasiuntinį ir mirė būdami Fasikūn (maištingais, nepaklusniais Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ).

85. Ir lai jų turtas arba jų vaikai nestebina tavęs. Allaho Planas yra nubausti juos šiais daiktais šiame pasaulyje ir kad jų sielos juos paliktų (mirtų), kai jie yra netikintieji.

86. Ir kai sūra (Korano skyrius) yra apreiškiamas, įsakantis jiems patikėti Allahą ir stengtis stipriai bei kovoti kartu su Jo Pasiuntiniu, turtingieji iš jų prašo tavo leidimo atleisti juos (nuo džihado) ir sako: „Palik mus (užnugaryje), mes būsime su tais, kurie sėdi (namuose).“

87. Jie nori būti su tais (moterimis), kurie sėdi užnugaryje (namuose). Jų širdys yra užantspauduotos (nuo viso gėrio ir teisingo vedimo), taigi, jie nesupranta.

88. Tačiau Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) ir tie, kurie patikėjo su juo (islamiškąjį monoteizmą), stengėsi stipriai ir kovojo savo turtu ir savo gyvybėmis (vardan Allaho). Tokie yra tie, kuriems yra geri dalykai, ir jie bus sėkmingieji.

89. Jiems Allahas paruošė Sodus (Rojų), po kuriais teka upės, gyventi tenai amžinai. Tai yra didžiausia sėkmė.

90. O tie iš beduinų, kurie teisinosi, atėjo (pas tave, Pranaše ﷺ), prašydami tavo leidimo atleisti juos (nuo mūšio), ir tie, kurie melavo Allahui ir Jo Pasiuntiniui, sėdėjo namie (neprašydami tam leidimo). Skausminga kančia pačiups tuos iš jų, kurie netiki.

91. Nėra jokios kaltės tiems, kurie yra silpni ar sergantys arba kurie neranda išteklių leisti [šventoje kovoje (džihade)], jei jie yra nuoširdūs ir atsidavę (pareigoms) Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Jokių pagrindų (nepasitenkinimui) negali būti prieš Muhsinūn (gera darančiuosius - žr. ajos 9:120 išnašą). Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

92. Nei (yra kokia nors kaltė) tiems, kurie atėjo pas tave, kad suteiktum jojamuosius arklius. Kai tu atsakei: „Aš negaliu rasti jojamųjų arklių jums.“ jie apsigręžė, o jų akys plūdo sielvarto ašaromis dėl to, kad jie negalėjo rasti nieko, ką galėtų išleisti (džihadui).

93. Pagrindas (nepasitenkinimui) yra tik prieš tuos, kurie yra turtingi, ir vis tiek prašo atleidimo. Jie nori būti su tais (moterimis), kurie sėdi užnugaryje (namuose) ir Allahas užantspaudavo jų širdis (visam gėriui ir teisingam vedimui) tam, kad jie nesužinotų (ką jie praranda).

94. Jie (veidmainiai) pateiks jums (musulmonams) savo pasiteisinimus, kai jūs grįšite pas juos. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neteikite jokių pasiteisinimų, mes jumis netikėsime. Allahas jau pranešė mums žinias apie jus. Allahas ir Jo Pasiuntinys stebės jūsų poelgius. Galiausiai jūs būsite sugrąžinti pas Visa Žinantįjį apie nematomą ir matomą, tada Jis (Allahas) praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.“

95. Jie prisieks Allahu jums (musulmonams), kai jūs sugrįšite pas juos, kad jūs nusigręžtumėte nuo jų. Taigi nusigręžkite nuo jų. Iš tiesų, jie yra Ridžs [t. y. Nadžas (nešvarūs, netyri) dėl savo blogų darbų] ir Pragaras yra jų buveinė - atlygis už tai, ką jie įgydavo.

96. Jie (veidmainiai) prisiekia jums (musulmonams) tam, kad jūs būtumėte patenkinti jais, tačiau jei jūs būsite patenkinti jais, Allahas tikrai nėra patenkintas žmonėmis, kurie yra Al-Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

97. Beduinai yra blogiausi netikėjime ir veidmainystėje, ir labiau tikėtina, kad jie ignoruos ribas (Allaho Įsakymus ir Jo Įstatymus), kuriuos Allahas apreiškė Savo Pasiuntiniui. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

98. Ir tarp beduinų yra keli, kurie žiūri į tai, ką jie išleidžia (vardan Allaho), kaip į bausmę ir ieško jums nelaimių. Jiems - bjauri nelaimė. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

99. Ir tarp beduinų yra kai kurie, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną, ir žiūri į tai, ką jie išleidžia vardan Allaho kaip į būdą priartėti prie Allaho, ir Pasiuntinio maldavimų gavimo priežastį. Iš tiesų, tai (išlaidos vardan Allaho) jiems yra būdas priartėti. Allahas suteiks jiems Savo Gailestingumą. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

100. O pirmieji priėmę islamą (buvo) iš Muhadžirūn (tų, kurie išvyko iš Mekkos į Mediną) ir Ansarų (Medinos gyventojų, kurie padėjo ir suteikė pagalbą Muhadžirūn) ir taip pat tų, kurie jais taip pat pasekė (Tikėjime). Allahas yra patenkintas jais, nes jie yra patenkinti Juo. Jis paruošė jiems Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), gyventi ten amžinai. Tai yra didžiausia sėkmė.

101. Ir tarp beduinų aplink tave, kai kurie yra veidmainiai ir tokie pat yra kai kurie iš Medinos žmonių, kurie atkakliai laikos veidmainystės. Tu (Muchammedai ﷺ) jų nežinai, Mes juos žinome. Mes nubausime juos dukart, ir po to jie bus grąžinti į didžią (siaubingą) kančią.

102. Ir (yra) kiti, kurie pripažino savo nuodėmes, jie sumaišė poelgį, kuris buvo teisingas, su kitu, kuris buvo blogas. Galbūt Allahas atsigręš į juos su atleidimu. Iš tiesų Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

103. Paimk Sadaka (išmaldą) nuo jų turto tam, kad apvalytum juos ir apvalytum juos nuo nuodėmių su tuo, ir maldauk Allaho dėl jų. Iš tiesų, tavo maldavimai yra jų saugumo šaltinis. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

104. Argi nežino jie, kad Allahas priima atgailą iš Savo vergų ir ima Sadaka (išmaldą, labdarą), ir kad Allahas Vienintelis yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Gailestingiausiasis?

105. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Darykite darbus! Allahas matys jūsų darbus ir (taip pat matys) Jo Pasiuntinys ir tikintieji. Ir jūs būsite grąžinti pas Visa Žinantįjį apie nematomą ir matomą. Tada Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.“

106. O kiti yra verčiami laukti Allaho Nulėmimo - nubaus Jis juos ar atleis jiems. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

107. O tie, kurie pastato mečetę kaip žalą ir netikėjimą ir tam, kad suskaldytų tikinčiuosius, bei kaip atokią vietą tiems, kurie seniau kariavo prieš Allahą

ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), jie tikrai prisieks, kad jų ketinimai yra tik geri. Allahas liudija, kad jie, be abejonės, yra melagiai.

108. Niekada jūs nestovėkite ten. Iš tiesų, mečetė, kurios pamatai nuo pirmosios dienos buvo iškloti ant dievobaimingumo yra vertesnė jums stovėti joje (melstis). Joje yra vyrai, kurie myli apsivalymą ir savęs ištyrinimą. Ir Allahas myli tuos, kurie daro save švarius ir tyrus [t. y. kurie apsivalo savo privačias vietas su dulkėmis (kurios turi muilo savybių) ir vandeniu nuo šlapimo ir išmatų, po to kai atsako į gamtos šauksmą].

109. Argi tada tas, kuris išklojo savo pastato pamatus ant dievobaimingumo Allahui ir Jo Pamaloninimui, yra geresnis ar tas, kuris išklojo savo pastato pamatus ant neaiškios prarajos krašto, gatavo subyrėti, taip, kad jis sutrupėtų į gabalus kartu su juo į Pragaro Ugnį. Ir Allahas neveda teisingai tų, kurie yra Zalimūn (žiaurūs, smurtaujantys, išdidūs, daugiadieviai ir nusidėjėliai).

110. Pastatas, kurį jie pastatė, niekada nesiliaus buvęs veidmainystės ir dvejonių jų širdyse priežastimi, nebent jų širdys būtų supjaustytos į gabalus (t. y. iki jų mirties). Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

111. Iš tiesų, Allahas nusipirko iš tikinčiųjų jų gyvybes ir jų turtą už (kainą) tai, kad jie būtų Rojuje. Jie kovoja vardan Allaho, taigi jie žudė (kitus) ir yra žudomi. Tai teisingas pažadas, įpareigojantis Jį Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje) ir Korane. Ir kas yra teisingesnis savo susitarimui nei Allahas? Taigi, džiaukitės sandoriu, kurį sudarėte. Tai yra didžiausia sėkmė.

112. (Tikintieji, kurių gyvybes Allahas nusipirko yra) tie, kurie atsigręžia į Allahą atgailoje (nuo daugiadievystės ir veidmainystės ir t.t.), kurie garbina (Jį), kurie šlovina (Jį), kurie pasninkauja (arba išeina vardan Allaho), kurie lenkiasi (maldoje), kurie sukniumba (maldoje), kurie įsako (žmonėms) Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir visa, ką islamas įsakė) ir draudžia (žmonėms) Al-Munkar (t. y. netikėjimą, visų rūšių daugiadievystę ir visa, ką islamas uždraudė), ir kurie laikosi Allaho nustatytų ribų (daro tai, ką Allahas įsakė ir susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė). Ir perduokite geras žinias tikintiesiems.

113. (Nedera) Pranašui ir tiems, kurie tiki, prašyti Allaho Atleidimo

Mušrikūn (daugiadieviams, stabmeldžiams, pagonims, netikintiesiems Allaho Vienumą), net jei jie būtų iš giminaičių, po to, kai jiems tapo aišku, kad jie yra Ugnies gyventojai (nes jie mirė netikėdami).

114. Ir Ibrahimo (Abraomo) maldavimas (Allaho) atleidimo savo tėvui buvo tik dėl pažado, kurį jis [Ibrahimas (Abraomas)] davė jam (savo tėvui). Tačiau kai jam [Ibrahimui (Abraomui)] tapo aišku, kad jis (jo tėvas) yra Allaho priešas, jis atsiribojo nuo jo. Iš tiesų, Ibrahimas (Abraomas) buvo Lauva (tas, kuris nuolankiai maldauja Allaho, garbina Jį ir dažnai Jį prisimena) ir buvo pakantus.

115. Ir Allahas niekada nepaklaidins žmonių po to, kai Jis juos išvedė (į teisingą kelią), iki tol, kol Jis išaiškins jiems tai, ko jie turėtų vengti. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

116. Iš tiesų, Allahas! Jam priklauso dangų ir žemės karalystė, Jis suteikia gyvenimą ir Jis sukelia mirtį. Ir be Allaho jūs neturite nei Vali (gynėjo arba globėjo), nei padėjėjo.

117. Allahas atleido Pranašui (ﷺ), Muhadžirūn (musulmonams išeiviams, kurie paliko savo namus ir atvyko į Mediną) ir Ansar (Medinos musulmonams), kurie sekė juo (Muchammedu ﷺ) nelaimių metu (Tabūk žygio metu), po to, kai dalies jų širdys beveik nuklydo (nuo Teisingo Kelio), tačiau Jis priėmė jų atgailą. Iš tiesų, Jis jiems visiškai Geranoriškas, Gailestingiausiasis.

118. Ir (Jis taip pat atleido) trims [neprisijungusiems prie Tabūk žygio, kurių reikalą (Pranašas ﷺ) atidėjo] (dėl Allaho Sprendimo) iki tol, kol jiems žemė, plati kokia ji yra, buvo susiaurinta ir jie patys sau buvo susiaurinti, ir jie suvokė, kad nėra pabėgimo nuo Allaho ir nėra prieglobsčio, tik pas Jį. Tada, Jis atleido jiems (priėmė jų atgailą), kad jie maldautų Jo atleidimo [atgailautų (Jam)]. Iš tiesų, Allahas yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Gailestingiausiasis.

119. O jūs, kurie tikite! Bijokite Allaho ir būkite su tais, kurie yra teisingi (žodžiais ir veiksmais).

120. Nederėjo Medinos žmonėms ir beduinams iš kaimynystės likti Allaho Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ) užnugaryje (kai buvo kovojama vardan Allaho) ir (nederėjo jiems) teikti pirmenybę savo pačių gyvybėms vietoj jo gyvybės. Tai todėl, kad nei jie kenčia troškulį, nei nuovargį, nei alkį

vardan Allaho, nei jie imasi kokių priemonių sukelti netikinčiųjų pyktį, nei sukelti priešui kokių nors nuostolių, bet tai užrašyta į jų sąskaitą kaip teisingas darbas. Iš tiesų, Allahas nešvaisto Al-Muhsinūn atlygio.[3]

121. Nei jie leidžia ką nors (vardan Allaho) - mažai ar daug - nei peržengia slėnį, bet tai užrašyta į jų sąskaitą, kad Allahas atlygins jiems geriausiu už tą, ką jie darydavo (t. y. Allahas atlygins už jų gerus darbus pagal jų geriausių darbų, kuriuos darydavo geriausiu būdu, atlygį).[4]

122. Ir ne (nedera) tikintiesiems eiti kovoti (džihad) visiems kartu. Iš kiekvienos jų kariuomenės, tik dalis turi išeiti, kad tie (kurie lieka užnugaryje) gautų (islamo) religinius pamokymus ir kad jie perspėtų savo žmones, kai jie pas juos grįš, kad jie saugotųsi (blogio).

123. O jūs, kurie tikite, kovokite su tais netikinčiaisiais, kurie arti, ir leiskite jiems patirti jūsų šiurkštumą. Ir žinokite, kad Allahas yra su tais, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji - žr. ają 2:2).

124. Ir kaskart, kai nusileidžia sūra (Korano skyrius), kai kurie iš jų (veidmainių) sako: „Kieno iš jūsų Tikėjimas išaugo dėl jos?“ O tiems, kurie tiki, ji padidino jų Tikėjimą ir jie džiaugiasi.

125. Tačiau tiems, kurių širdyse (abejonės, netikėjimo ir veidmainystės) liga, tai papildys jų įtarumą, netikėjimą ir abejonę. Ir jie miršta būdami netikinčiaisiais.

126. Argi nemato jie, kad yra išbandomi kartą arba du kasmet (skirtingomis nelaimėmis, ligomis, badu)? Ir vis tiek, jie neatsigręžia į atgailavimą, anei išmoksta pamoką (iš to).

127. Ir kaskart, kai nusileidžia sūra (Korano skyrius), jie žiūri vienas į kitą (sakydami): „Ar kas nors tave mato?“ Tada jie nusigręžia. Allahas nugręžė jų širdis (nuo šviesos), nes jie yra žmonės, kurie nesupranta.

128. Iš tiesų, atėjo pas jus Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) iš jūsų pačių tarpo (t. y. kurį jūs gerai žinote). Jį liūdina, jei jūs patirtumėte kokią nors skriaudą ar sunkumą. Jis (Muchammedas ﷺ) nerimauja dėl jūsų (kad

---

[3] Muhsinūn: gera darantieji, t. y. tie, kurie daro gerus darbus vien tik dėl Allaho, nesiekdami pasirodyti prieš kitus ar būti giriami ar išgarsėti ir t. t., ir jie daro juos pagal Allaho Pasiuntinio, Muchammedo ﷺ, Sunną (teisines tradicijas).

[4] Islamas sunaikina visus buvusius blogus darbus, kaip ir išsikėlimas (vardan Allaho) bei Hadžas (piligriminė kelionė į Mekką). (Sahih Muslim, 1 tomas, 52 skyrius, 18 p.)

jūs būtumėte teisingai vedami, atgailautumėte Allahui ir maldautumėte Jo atleisti ir dovanoti už jūsų nuodėmes tam, kad įžengtumėte į Rojų ir būtumėte išgelbėti nuo Pragaro Ugnies bausmės). Tikintiesiems (jis ﷺ yra) užjaučiantis, malonus ir gailestingas.

129. Tačiau jei jie nusigręžia, sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahas yra pakankamas man. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį). Juo aš pasitikiu ir Jis yra Galingojo Sosto Viešpats.

10 - Sūra Jūnus

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam. Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. Tai Knygos (Korano) Al-Hakim [1] eilutės.

2. Argi tai stebuklas žmonijai, kad Mes atsiuntėme Mūsų Apreiškimą žmogui iš jų pačių tarpo (t. y. Pranašui Muchammedui ﷺ) (sakant): „Perspėk žmoniją (dėl būsiančios kančios Pragare) ir perduok geras žinias tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pranašą Muchammedą ﷺ), kad jie pas savo Viešpatį turės atlygį už savo gerus darbus?“ (Tačiau) netikintieji sako: „Tai tikrai akivaizdus burtininkas (t. y. Pranašas Muchammedas ﷺ ir Koranas)!“

3. Tikrai, jūsų Viešpats yra Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę per šešias Dienas ir tada pakilo virš (istava) Sosto (iš tiesų tokiu būdu, kuris pritinka Jo Didybei), tvarkydamas visų reikalus. Joks tarpininkas (negali maldauti ko nors Jo), išskyrus tik su Jo Leidimu. Tai - Allahas, jūsų Viešpats. Taigi garbinkite Jį (Vienintelį). Tai, argi jūs neatsiminsite?

4. Pas Jį jūsų visų sugrįžimas. Allaho Pažadas yra teisingas. Tai Jis, Kuris pradeda kūrimą ir tada jį pakartos, kad Jis apdovanotų teisingumu tuos, kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus darbus. Tačiau tie, kurie netikėjo, turės verdančių skysčių gėrimą ir skausmingą kančią, nes jie netikėdavo.

5. Tai Jis, Kuris padarė saulę spinduliuojančia šviesa ir mėnulį kaip atspindinčią šviesą ir atmatavo jam tarpsnius tam, kad žinotumėte metų skaičių ir apskaičiavimui. Allahas sukūrė tai tik teisingai. Jis detaliai paaiškina Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) žmonėms, kurie turi žinių.

---

[*] Sūra Jūnus (Jona).

[1] Al-Hakim: parodantis leistinus ir neleistinus dalykus, paaiškinantis Allaho (Dieviškuosius) Įstatymus žmonijai, vedantis juos į amžinąją laimę, įsakymas jiems sekti tikruoju islamiškuoju monoteizmu - negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį, kas išves juos į Rojų ir išgelbės juos nuo Pragaro.

6. Iš tiesų, nakties ir dienos kaitoje ir visame, ką Allahas sukūrė danguose ir žemėje, yra Ajat tiems žmonėms, kurie vykdo savo pareigą Allahui ir labai Jo bijo.

7. Iš tiesų, tie, kurie nelaukia savo susitikimo su Mumis, ir yra patenkinti gyvenimu dabartiniame pasaulyje, ir tie, kurie yra neatidūs mūsų Ajat,

8. Tie - jų buveinė bus Ugnis, dėl to, ką jie įgydavo.

9. Iš tiesų, tie, kurie tiki,[2] ir daro teisingus darbus, jų Viešpats išves juos teisingai per jų Tikėjimą. Po jais tekės upės Džiaugsmo Soduose (Rojuje).

10. Jų maldavimas ten bus Subhanaka Allahuma (Garbė Tau, Allahai!) ir Salam (taika, ramybė nuo blogio) bus jų pasisveikinimai ten (Rojuje)! O jų maldavimo pabaiga bus Al-Hamdu Lillahi Rabbil-Alamyn [Visa šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui].

11. Ir jei Allahas paskubintų žmonijai blogį (kurio jie prašosi sau ir savo vaikams, kai yra supykę), taip pat kaip Jis paskubina jiems gėrį (kurio jie maldauja), tai jie pražūtų. Taigi Mes paliekame tuos, kurie nesitiki savo susitikimo su Mumis jų nusidėjime, klajojančius aklai pasilinksminime.

12. Ir kai žmogų užklumpa bėda, jis šaukiasi Mūsų, gulėdamas ant savo šono ar sėdėdamas ar stovėdamas. Tačiau kai Mes pašaliname jo bėdą nuo jo, jis eina toliau taip, lyg niekada Mūsų nesišaukęs dėl jį užklupusios bėdos! Tokiu būdu tai atrodo teisinga Musrifūn[3] tai, ką jie darydavo.

13. Ir iš tiesų, Mes sunaikinome kartas iki jūsų, kai jie blogai elgėsi, nepaisant to, kad jų Pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais įrodymais, tačiau jie nebuvo tokie, kad patikėtų! Taip Mes atsilyginame žmonėms, kurie yra Mudžrimūn (netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).

14. Tada Mes padarėme jus įpėdiniais po jų, kartas po kartų žemėje, kad Mes pamatytume, kaip jūs dirbsite.

15. Ir kai Mūsų aiškios Eilutės recituojamos tiems, kurie nesitiki savo susitikimo su Mumis, jie sako: „Atnešk mums Koraną, kitą nei šis,

---

[2] kurie tiki Allaho Vienumą pagal šešis Tikėjimo ramsčius, t. y. tikėti Allahą, Jo Angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinius, Prikėlimo Dieną ir Al-Kadar (Dieviškąjį Išankstinį Nulėmimą) - islamiškąjį monoteizmą.

[3] Musrifūn: tie, kurie neigė Allahą ir Jo Pranašus bei peržengė Allaho nustatytas ribas, darydami visų rūšių nusikaltimus ir nuodėmes.

arba pakeisk jį.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ne man pakeisti jį pagal savo paties norą. Aš tik seku tuo, kas man apreiškiama. Iš tiesų, aš bijau Didžiosios Dienos (t. y. Prikėlimo Dienos) kančios, jei nepaklusčiau savo Viešpačiui.“

16. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei Allahas būtų panorėjęs taip, aš nebūčiau jums to recitavęs, nei Jis būtų padaręs tai žinoma jums. Iš tiesų, aš buvau tarp jūsų visą gyvenimą prieš tai. Argi jūs neturite proto?“

17. Taigi, kas elgiasi blogiau nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą arba neigia Jo Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.)? Tikrai, Mudžrimūn (nusikaltėliai, nusidėjėliai, netikintieji ir daugiadieviai) niekada nebus sėkmingi!

18. Ir jie garbina šalia Allaho daiktus, kurie nei jiems kenkia, nei duoda naudos ir sako jie: „Tai yra mūsų tarpininkai su Allahu.“ Sakyk: „Ar jūs sakote Allahui tai, ko Jis nežino danguose ir žemėje?“ Garbinamas ir Išaukštintas yra Jis virš viso to, ką jie priskiria (Jam) kaip partnerius!“

19. Žmonija buvo tik viena bendruomenė (t. y. sekė viena religija - islamiškuoju monoteizmu), tada jie išsiskyrė (vėliau). Ir jei ne Žodis, kurį prieš tai paskelbė jūsų Viešpats, tarp jų būtų išspręsta viskas, dėl ko jie išsiskyrė.

20. Ir jie sako: „Kaip yra, kad joks ženklas nėra jam atsiunčiamas iš jo Viešpaties?“ Sakyk: „Nematoma priklauso Allahui Vieninteliam, taigi laukite, iš tiesų, aš esu su jumis tarp tų, kurie laukia (Allaho Sprendimo).“

21. Ir kai Mes leidžiame žmonijai paragauti gailestingumo po kokių nors juos ištikusių nelaimių, štai! Jie imasi kurti sąmokslus prieš Mūsų Ajat! Sakyk: „Allahas yra daug Greitesnis planuodamas!“ Iš tiesų, Mūsų Pasiuntiniai (angelai) įrašo viską, ką jūs planuojate.

22. Jis yra Tas, Kuris leidžia jums keliauti žeme ir jūra, ligi kol jūs esate laivuose, ir jie plaukia jais esant palankiam vėjui, ir jie yra laimingi juose. Tada prasideda audringas vėjas ir bangos pasiekia juos iš visų pusių ir jie mano esantys apsupti ten. Tada jie maldauja Allaho, išgrynindami savo Tikėjimą dėl Jo Vienintelio (sakydami): „Jei Tu (Allahai) išneši mus iš to, mes tikrai būsim iš dėkingųjų.“

23. Tačiau kai Jis išneša juos, štai! Jie neteisingai maištauja (nepaklūsta Allahui) žemėje. O žmonija, jūsų maištavimas (nepaklusnumas Allahui)

yra tik prieš jus pačius, - trumpalaikis pasimėgavimas šiuo žemiškuoju gyvenimu, tada (pabaigoje) pas Jį yra jūsų sugrįžimas, ir Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.

24. Iš tiesų, (šio) žemiškojo gyvenimo panašumas yra į vandenį (lietų), kurį Mes nuleidžiame iš dangaus. Taigi, dėl jo pakyla užauga įvairus derlius, iš kurio maitinasi žmonės ir galvijai. Ir kol žemė yra padengta savo puošmenomis ir yra išgražinta, ir jos žmonės galvoja, kad jie turi pilną teisę ją tvarkyti, Mūsų Įsakymas pasiekia ją naktį arba dieną ir Mes padarome ją kaip švariai nušienautą derlių, taip lyg vakar ji nė nevešėjo! Tokiu būdu Mes detaliai aiškiname Ajat, žmonėms, kurie apmąsto.

25. Allahas kviečia į Taikos Namus (t. y. Rojų, priimant Allaho islamiškojo monotiezmo religiją, ir darant teisingus darbus ir laikantis atokiai nuo daugiadievystės ir blogų darbų) ir teisingai veda tuos, kuriuos Jis nori, į Teisingą Kelią.

26. Tiems, kurie darė gera, yra geriausias (atlygis, t. y. Rojus) ir dar daugiau (t. y. turėti garbę pažvelgti į Allaho ﷺ Veidą). Nei tamsuma, nei dulkės, nei žeminanti gėda neuždengs jų veidų. Jie yra Rojaus gyventojai, jie gyvens ten amžinai.

27. O tie, kurie užsitarnavo blogus darbus, atlygis už blogą darbą yra panašus į jį, ir žeminanti gėda uždengs juos (jų veidus). Neturės jie jokio gynėjo prieš Allahą. Jų veidai bus uždengti kaip ir buvo su gabalais iš nakties tamsos. Jie yra Ugnies gyventojai, jie gyvens ten amžinai.

28. Ir Tą Dieną, kai Mes surinksime juos visus kartu, tada Mes sakysime tiems, kurie priskyrė Mums partnerius garbinime: „Stokite į savo vietą! Jūs ir jūsų partneriai (kuriuos jūs garbindavome žemiškajame gyvenime).“ Tada Mes atskirsime juos, ir jų (taip vadinami Allaho) partneriai sakys: “Tai ne mus jūs garbindavote.“

29. „Taigi pakankamas yra Allahas kaip liudytojas mums ir jums, kad mes iš tiesų nieko nežinojome apie tai, kad jūs mus garbinote.“

30. Antai! Kiekvienas asmuo sužinos (tiksliai), ką jis įgijo prieš tai, ir jie bus grąžinti pas Allahą, jų teisingąjį Maula (Viešpatį), ir jų išgalvotos netikros dievybės dings nuo jų.

31. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas aprūpina jus iš dangaus ir žemės? Arba

kam priklauso girdėjimas ir matymas? Ir kas išima gyvybę iš mirusiųjų ir išima mirusiuosius iš gyvųjų? Ir kas tvarko visus reikalus?“ Jie sakys: „Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs tada nebijosite Allaho bausmės (už priskyrimą Allahui priešininkų garbinime)?“

32. Toks yra Allahas, jūsų Viešpats teisingas. Taigi po tiesos, kas dar gali būti, išskyrus klaidą? Kaip jūs tada esate apgręžti?

33. Tokiu būdu jūsų Viešpaties Žodis yra pateisintas prieš tuos, kurie maištauja (nepaklūsta Allahui), kad jie netikės (Allaho Vienumą ir Muchammedą ﷺ kaip Allaho Pasiuntinį).

34. Sakyk: „Ar tarp jūsų (taip vadinamų Allaho) partnerių yra toks, kuris pradeda kūrybą ir tada ją pakartoja?“ Sakyk : „Allahas pradeda kūrybą ir tada Jis tai pakartoja. Taigi, kaip jūs esate paklaidinti (nuo tiesos)?“

35. Sakyk: „Ar tarp jūsų (taip vadinamų Allaho) partnerių yra toks, kuris išveda į tiesą?“ Sakyk: „Tai Allahas, Kuris išveda į tiesą. Argi tada vertingiau sekti Tuo, Kuris išveda į tiesą, ar tuo, kuris (pats) neranda teisingo vedimo, nebent yra teisingai vedamas? Taigi, kas jums? Kaip jūs manote?

36. Ir dauguma iš jų neseka niekuo, tik spėlionėmis. Iš tiesų, spėlionės negali duoti jokios naudos tiesai. Iš tiesų, Allahas yra Visa Suvokiantis apie tai, ką jie daro.

37. Ir šis Koranas nėra toks, kuris galėtų kada nors būti sukurtas kieno nors kito, nei Allaho (dangų ir žemės Viešpaties). Tačiau tai yra (apreiškimo) patvirtinimas, kuris buvo prieš jį [t. y. Tauratas (Tora), ir Indžylis (Evangelija)], ir pilnas Knygos (t. y. įstatymų, paskelbtų žmonijai) paaiškinimas - kuriame nėra jokių abejonių - nuo Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpaties.

38. Arba jie sako: „Ar jis (Muchammedas ﷺ jį suklastojo?“ Sakyk: „Pateikite tada sūrą (skyrių) kaip šis ir šaukitės bet ko, ko tik galite, šalia Allaho, jei sakote tiesą!“

39. Ne, jie nuslėpė žinias, kurių jie negalėjo suvokti ir kas dar nebuvo išpildyta (t. y. jų bausmė). Taip tie, buvę prieš juos, nuslėpė. Tada pažiūrėkite, kokia buvo Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių) pabaiga!

40. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie tuo tiki. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie tuo netiki.

Ir jūsų Viešpats yra Visa Suvokiantis apie Mufsidūn (bloga darančiuosius, melagius).

41. Ir jei jie neigia tave, sakyk: „Man - mano poelgiai, o jums - jūsų poelgiai! Jūs nekalti dėl to, ką aš darau, ir aš nekaltas dėl to, ką jūs darote!“

42. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie klausosi tavęs, bet argi tu gali priversti kurčiąjį girdėti - nors jie ir nesupranta?

43. Ir tarp jų yra kai kurie, kurie žiūri į tave, bet argi gali išvesti (į teisingą kelią) akląjį - nors jie ir nemato?

44. Iš tiesų, Allahas neklaidina žmonijos niekame, tačiau žmonija klaidina pati save.

45. Ir Tą Dieną, kai Jis surinks (prikels) juos kartu, (bus) lyg jie neviešėjo (šio pasaulio gyvenime ir kapuose), tik vieną dienos valandą. Jie atpažins vienas kitą. Pražuvę tikrai bus tie, kurie neigė Susitikimą su Allahu ir nebuvo teisingai vedami.

46. Ar Mes parodytume tau (tavo gyvenimo metu, Muchammedai ﷺ) šiek tiek iš to, ką Mes pažadame jiems (kančią), ar Mes priverstume tave mirti - vis tiek Mums priklauso jų sugrįžimas ir dar daugiau, Allahas yra Liudytojas to, ką jie darydavo.

47. Ir kiekvienai Ummai (bendruomenei arba tautai) yra Pasiuntinys. Kai jų Pasiuntinys ateis, jų reikalai bus sprendžiami teisingai, ir jie nebus skriaudžiami.

48. Ir jie sako: „Kada bus šis pažadas (kančia arba Prikėlimo Diena), jei sakai tiesą?“

49. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš neturiu galios pakenkti ar gauti pats naudos sau, išskyrus tai, ką Allahas panorės. Kiekvienai Ummai (bendruomenei arba tautai) yra paskirtas terminas, kai jų terminas ateina, nei jie gali jį atidėti, nei gali jie paskubinti jį valanda (ar momentu).“ (Tafsir Al-Kurtubi).

50. Sakyk: „Pasakykite man, jei Jo bausmė ateitų pas jus naktį ar dieną, kurią jos dalį Mudžrimūn (netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai) paskubintų?“

51. Ar tada kai tai, iš tiesų, įvyks, jūs tuo patikėsite? Ką? Dabar (jūs tikite)?

Ir jūs (kadaise) siekdavote ją paskubinti!“

52. Tada bus pasakyta tiems, kurie nuskriaudė save: „Ragaukite jūs amžinos kančios! Ar jums atlyginta išskyrus už tai, ką jūs įgydavote?“

53. Ir jie prašo tavęs (Muchammedai ﷺ) pranešti jiems (sakydami): „Ar tai tiesa (t. y. kančia ir Valandos, Prikėlimo Dienos, įvykimas)?“ Sakyk: „Taip, Prisiekiu savo Viešpačiu! Tai visiška tiesa ir jūs negalite nuo jos pabėgti!“

54. Ir jei kiekvienas žmogus, kuris klydo (netikėdamas Allahą ir garbindamas kitus šalia Allaho), turėtų viską, kas yra žemėje, ir siektų tuo save išpirkti (tai nebus priimta iš jo), ir jie jaustų apgailestavimą savo širdyse, kai pamatys kančią, ir jie bus teisiami teisingai ir nebus jiems jokios skriaudos.

55. Nėr abejonės, iš tiesų, viskas, kas yra danguose ir žemėje, priklauso Allahui. Nėr abejonės, iš tiesų Allaho Pažadas yra tiesa. Tačiau dauguma iš jų nežino.

56. Tai Jis, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį, ir pas Jį jūs (visi) sugrįšite.

57. O žmonija, atėjo pas jus geras patarimas nuo jūsų Viešpaties (t. y. Koranas, įsakantis visa, kas gera, ir uždraudžiantis visa, kas bloga), ir gydymas tam (neišmanymo, abejonės, veidmainystės ir nesutarimų ligai), kas yra jūsų krūtinėse, - teisingas vedimas ir gailestingumas (paaiškinantis leistinus ir neleistinus dalykus) tikintiesiems.

58. Sakyk: „Allaho Dosnumu ir Jo Gailestingumu (t. y. islamu ir Koranu) - lai jie džiaugiasi.“ Tai geriau nei tai, kokį (turtą) jie susikraus.

59. Sakyk (Muchammedai ﷺ tiems daugiadieviams): „Pasakykite man, kokį aprūpinimą Allahas nuleido jums! O jūs padarėte jį leistinu ir neleistinu.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar Allahas leido jums (taip daryti), ar jūs sukuriate melą apie Allahą?“

60. Ir ką galvoja tie, kurie sukuria melą apie Allahą, Prikėlimo Dieną? [t. y. ar jie galvoja, kad jiems bus atleista? Ne, jie gaus amžiną bausmę Pragaro Ugnyje]. Iš tiesų, Allahas yra kupinas Dosnumo žmonijai, tačiau dauguma iš jų yra nedėkingi.

61. Nei tu (Muchammedai ﷺ) atlieki kokį poelgį ar parecituoji dalį Korano, nei jūs (žmonija) atliekate kokį poelgį (gerą ar blogą), kuriam Mes esame Liudytojai, kai jūs tai darote. Ir niekas nėra paslėpta nuo jūsų Viešpaties (tokio

dydžio kaip) atomo ar mažos skruzdės) svorio žemėje arba danguje. Tiek tai, kas yra mažesnis nei tai, tiek tai, kas yra didesnis nei tai, yra (užrašytas) Aiškiame Įraše. (Tafsir At-Tabari)

62. Nėr abejonės, iš tiesų Allaho Aulija [t.y. tie, kurie tiki Allaho Vienumą ir labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Jis uždraudė), ir labai myli Allahą (atlieka visus gerus darbus, kuriuos Jis įsakė)], nebus jiems baimės anei jie liūdės.

63. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir labai bijodavo Allaho (susilaikydami nuo blogų darbų ir nuodėmių bei darydami gerus teisingus darbus).

64. Jiems - geros žinios dabartinio pasaulio gyvenime (t. y. per gerus pačio asmens matomus sapnus arba parodytus kitiems), ir Amžinybėje. Jokio pokyčio negali būti Allaho Žodžiuose. Tai iš tiesų didžiausia sėkmė.

65. Ir lai jų kalba neliūdina tavęs (Muchammedai ﷺ), nes visa galia ir garbė priklauso Allahui. Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

66. Nėr abejonės, iš tiesų, Allahui priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir tie, kurie garbina ir šaukiasi kitų šalia Allaho, iš tikrųjų, jie seka ne (taip vadinamais Allaho) partneriais, jie seka tik spėlionėmis ir jie kuria melus.

67. Jis yra Tas, Kuris paskyrė jums naktį, kad jos metu pailsėtumėte, ir dieną, kad viskas (jums) būtų matoma. Iš tiesų, tame yra Ajat žmonėms, kurie klauso (t. y. tie, kurie giliai apmąsto).

68. Jie (judėjai, krikščionys ir pagonys) sako : „Allahas pagimdė sūnų (vaikus).“ Garbė Jam! Jis yra Turtingas (Laisvas nuo bet kokių poreikių). Jo yra viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Neturite jūs tam jokios teisės. Argi jūs sakote apie Allahą tai, ko nežinote?

69. Sakyk: „Iš tiesų, tie, kurie kuria melą apie Allahą, niekada nebus sėkmingi“

70. (Trumpalaikis) malonumas šiame pasaulyje! O tada pas Jį bus jų sugrįžimas, tada Mes priversime juos paragauti žiauriausią kančią, nes jie netikėdavo [Allahą, neigdavo Jo Pasiuntinius, neigdavo ir abejodavo Jo Ajat].

71. Ir parecituok jiems Nūho (Nojaus) naujienas. Kai jis sakė savo žmonėms: „Mano žmonės, mano pasilikimas (su jumis) ir mano priminimas (jums)

apie Allaho Ajat yra sunkus jums, tada aš pasitikiu Allahu. Taigi, kurkite savo sąmokslus, jūs ir jūsų partneriai, ir neleiskite, kad jūsų sąmokslai keltų jums abejones. Tada paskirkite savo bausmę man ir neduokite man atsikvėpti.

72. „Tačiau jei jūs nusigręšite, tada aš neprašiau jūsų jokio atlygio. Mano atlygis yra tik iš Allaho. Ir man buvo įsakyta būti iš musulmonų tarpo (t. y. tų, kurie paklūsta Allaho Valiai).“

73. Jie neigė jį, tačiau Mes išnešėme jį ir tuos, kurie buvo su juo, į laivą, ir Mes padarėme juos kartomis, pakeičiančiomis vienas kitą, kai Mes nuskandinome tuos, kurie neigė Mūsų Ajat. Tada pažiūrėkite kokia pabaiga buvo tų, kurie buvo įspėti.

74. Tada po jo Mes siuntėme Pasiuntinius jų žmonėms. Jie nešė jiems aiškius įrodymus, tačiau jie netikėdavo tuo, ką jie jau atmetė prieš tai. Taigi, Mes užantspaudavome nusidėjėlių (tų, kurie netiki Allaho Vienumą ir nepaklūsta Jam) širdis.

75. Tada po jų Mes siuntėme Mūsą (Mozę) ir Harūną (Aroną) Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems su Mūsų Ajat. Tačiau jie elgėsi išdidžiai ir buvo Mudžrimūn (netikintieji, nusidėjėliai, daugiadieviai, nusikaltėliai) liaudis.

76. Taigi, kai pas juos atėjo tiesa iš Mūsų, tie sakė: „Tai iš tiesų aiški magija.“

77. Mūsa (Mozė) sakė: „Ar jūs (tai) sakote apie tiesą, kai ji atėjo pas jus? Ar tai magija? Tačiau burtininkai niekada nebus sėkmingi.“

78. Jie sakė: „Ar tu atėjai pas mus, kad nugręžtum mus nuo to (Tikėjimo), kuriuo mes radome savo tėvus sekančius, ir kad judu turėtumėte didybę žemėje? Mes neketiname patikėti judviem!“

79. Ir Firaun (Faraonas) tarė: „Atveskite man kiekvieną gerai nusimanantį burtininką.“

80. Ir kai burtininkai atvyko, Mūsa (Mozė) tarė jiems: „Meskite tai, ką norite mesti!“

81. Tada, kai jie išmetė, Mūsa (Mozė) tarė: „Tai, ką jūs pateikėte, yra burtininkavimas. Allahas be abejonės padarys tai neveiksmingą. Iš tiesų, Allahas nepadaro teisingais Al-Mufsidūn (bloga darančiųjų, ištvirkėlių) darbų.

82. „Ir Allahas įrodys ir padarys aiškia tiesą Savo Žodžiais, tačiau dauguma Mudžrimūn (nusikaltėlių, netikinčiųjų, daugiadievių, nusidėjėlių) gali (to) nekęsti.“

83. Tačiau, niekas nepatikėjo Mūsa (Moze), išskyrus jo žmonių palikuonys, dėl Firauno (Faraono) ir jo vyriausiųjų baimės, kad jie jų nepersekiotų. Ir iš tiesų, Firaun (Faraonas) buvo išdidus tironas žemėje, jis buvo iš tiesų vienas iš Musrifūn (daugiadievių, nusidėjėlių ir prasižengėlių, tų, kurie palieka tiesą ir seka blogiu, ir daro visokias didžiąsias nuodėmes).

84. Ir Mūsa (Mozė) tarė : „Mano žmonės, jei jūs patikėjote Allahą, tada pasitikėkite Juo jei esate musulmonai (tie, kurie paklūsta Allaho Valiai).“

85. Jie tarė: „Allahu mes pasitikime. Mūsų Viešpatie, nepadaryk mūsų išbandymu žmonėms, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) (t. y. neleisk jiems mūsų įveikti).

86. „Ir išgelbėk mus Savo Gailestingumu nuo netikinčiųjų žmonių.“

87. Ir Mes apreiškėme Mūsai (Mozei) ir jo broliui (sakydami): „Suteik buveines savo žmonėms Egipte, ir padaryk buveines jūsų garbinimo vietomis, ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir perduok geras žinias tikintiesiems.“

88. Ir Mūsa (Mozė) tarė: „ Mūsų Viešpatie, Tu, iš tiesų, suteikei Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems prabangą ir turtą šio pasaulio gyvenime. Mūsų Viešpatie, kad jie galėtų paklaidinti žmones nuo Tavo Kelio. Mūsų Viešpatie, sunaikink jų turtą, ir sukietink jų širdis, kad jie nepatikėtų, kol pamatys skausmingą kančią.“

89. Allahas tarė: „Iš tiesų, judviejų maldavimas yra priimtas. Taigi, judu laikykitės Tiesaus Kelio (t. y. toliau darykite gerus darbus ir skelbkite Allaho Žinią kantriai) ir nesekite keliu tų, kurie nežino (tiesos, t. y. tikėti Allaho Vienumą ir taip pat tikėti Allaho Atlygį - Rojų).“

90. Ir Mes pernešėme Israelio (Izraelio) Vaikus per jūrą, o Firaun (Faraonas) su savo kariuomenėm sekė juos priespaudoje ir nesantaika iki tol, kol jį apėmė skendimas. ir jis tarė: „Aš tikiu, kad niekas negali būti garbinamas, išskyrus Jį (Allahą), Kurį Israelio (Izraelio) Vaikai tiki, ir aš esu vienas iš musulmonų (tų, kurie paklūsta Allaho Valiai).“

91. Dabar (jūs tikite), kai atsisakydavote tikėti prieš tai, ir buvote jūs iš

Mufsidūn (bloga darančiųjų, ištvirkėlių).

92. Taigi, šią dieną Mes išnešime tavo (mirusį) kūną (iš jūros), kad būtum ženklu tiems, kurie sekė paskui tave! Ir iš tiesų, daugybė iš žmonijos yra neatidūs Mūsų Ajat.

93. Ir iš tiesų, Mes įkurdinome Israelio (Izraelio) Vaikus garbingose buveinėse (Šam ir Misr), ir aprūpinome juos gerais daiktais, ir jie nesiginčijo iki tol, kol atėjo pas juos žinojimas. Iš tiesų, Allahas teis juos Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jie ginčydavosi.

94. Taigi, jei tu (Muchammedai ﷺ) abejoji dėl to, ką Mes apreiškėme tau (t. y. kad tavo vardas yra įrašytas Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)], tada paklausk tų, kurie skaito Knygą [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] prieš tave. Iš tiesų, tiesa atėjo pas tave iš tavo Viešpaties. Taigi nebūk iš tų, kurie (tuo) abejoja.[4]

95. Ir nebūkite iš tų, kurie neigia Allaho Ajat, nes tada jūs būsite iš pralaimėtojų.

96. Iš tiesų, tie, prieš kuriuos jūsų Viešpaties Žodis (Rūstybė) buvo patvirtintas, netikės.

97. Net jei kiekvienas ženklas ateitų pas juos, iki tol, kol jie pamatys skausmingą kančią.

98. Ar buvo koks nors miestas (bendruomenė), kuri patikėjo (po to, kai pamatė bausmę) ir kurios Tikėjimas (tuo metu) išgelbėjo ją (nuo bausmės)? (Atsakymas - nė vieno). Išskyrus Jūnus (Jono) žmones. Kai jie patikėjo, Mes panaikinome nuo jų gėdos kančią šio (dabartinio) pasaulio gyvenime ir leidome jiems kurį laiką pasidžiaugti.

99. Ir jei jūsų Viešpats panorėtų, tie, kurie žemėje, būtų patikėję visi kartu. Taigi, ar tu (Muchammedai ﷺ) tada priversi žmoniją tapti tikinčiaisiais?

100. Nė vienam žmogui neskirta patikėti, išskyrus Allaho Leidimu, ir Jis užsirūstins ant tų, kurie yra neatidūs.

101. Sakyk: „Pažiūrėkite į viską, kas yra danguose ir žemėje“, tačiau nei Ajat, nei perspėtojai duoda naudos tiems, kurie netiki.

102. Tad argi jie laukia (ko nors kito) jei ne (sunaikinimo) panašaus į dienas

---

[4] Žr. 2:76 ir 7:157 išnašą

tų žmonių, kurie mirė prieš juos? Sakyk: „Tada laukite, aš (taip pat) su jumis tarp tų, kurie laukia.“

103. Tada (pabaigoje) Mes išgelbėjame Savo Pasiuntinius ir tuos, kurie tiki! Mūsų pareiga yra išgelbėti tikinčiuosius.

104. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Žmonija, jei jūs abejojate mano religija (islamu), tada (žinokite, kad) aš niekada negarbinsiu tų, kuriuos jūs garbinate šalia Allaho. Tačiau aš garbinu Allahą, Kuris priverčia jus mirti, ir man įsakyta būti vienu iš tikinčiųjų.

105. „Ir (man apreikšta): „Atgręžk savo veidą (Muchammedai ﷺ) visiškai į Hanifa religiją (islamiškąjį monoteizmą, t. y. negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį), ir niekada nebūk iš Mušrikūn (tų, kurie priskiria Allahui partnerius, daugiadieviai, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą ir tie, kurie garbina kitus šalia Allaho).

106. „Ir nesišauk šalia Allaho nieko, kas nei suteiks naudos tau, nei pakenks tau, tačiau jei (tuo atveju) taip darytum, tu tikrai būsi iš Zalimūn (daugiadievių ir nusidėjėlių).“

107. Ir jei Allahas suteikia jums žalą, nėra nieko kito, kas galėtų ją pašalinti, tik Jis, ir jei Jis nori jums gero, nėra nieko, kas galėtų atstumti Jo Malonę, kurią Jis priverčia pasiekti tuos iš Savo vergų, kuriuos Jis nori. Ir Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

108. Sakyk: „O žmonija, dabar tiesa (t. y. Koranas ir Pranašas Muchammedas ﷺ) atėjo pas jus nuo jūsų Viešpaties. Taigi, tas, kuris yra teisingai vedamas, jis daro tai dėl savo paties gero, o tas, kuris nuklysta, jis daro tai dėl savo paties praradimo. Ir aš nesu (paskirtas) jums Vakil (reikalų tvarkytojas, priverčiantis jus sekti teisingu vedimu).“

109. Ir (Muchammedai ﷺ) sek apreiškimu, atsiųstu tau, ir būk kantrus iki Allahas priims sprendimą. Ir Jis yra Geriausias iš teisėjų.

11 - Sūra Hūd[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. (Tai yra) Knyga, kurios Eilutės yra ištobulintos (visomis žinių prasmėmis) ir tada detaliai paaiškintos Vieno (Allaho), Kuris yra Visa Išmanantis, Visa Suvokiantis (apie viską).

2. (Sakymas) negarbinti nieko, tik Allahą. Iš tiesų, aš (Muchammedas ﷺ) esu jums nuo Jo perspėtojas ir gerų žinių nešėjas.

3. Ir (įsakymas jums): „Prašykite savo Viešpaties atleidimo, ir atsigręžkite į Jį atgailoje, kad Jis suteiktų jums gerą malonumą, paskirtam laikui, ir suteiktų Savo gausią Malonę kiekvienam malonės savininkui (t. y. tam, kuris padeda skurstantiems ir nusipelniusiems, fiziškai ir savo turtu, ar bent geru žodžiu). Tačiau jei jūs nusigręžiate, tada aš bijau jums Didžiosios Dienos (Prikėlimo Dienos) kančios.

4. Pas Allahą yra jūsų sugrįžimas ir Jis Gali viską.

5. Nėr abejonės, jie sulankstė savo krūtines, kad galėtų pasislėpti nuo Jo. Iš tiesų, net kai jie užsidengia savo drabužiais, Jis žino, ką jie slepia ir ką jie atskleidžia. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie krūtinių (giliausias paslaptis).

6. Ir nėra žemėje jokio judančio (gyvo) kūrinio, kuriam nebūtų Allaho nustatytas jo aprūpinimas. Ir Jis žino jo buveinę ir jo indėlį (gimdoje, kape). Viskas yra Aiškioje Knygoje (Al-Lauh-Al-Mahfūz - Nulėmimų Knygoje, esančioje pas Allahą).

7. Ir Jis yra Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę per šešias Dienas ir Jo Sostas buvo ant vandens, kad Jis išmėgintų jus, kuris iš jūsų geriausias poelgiais. Tačiau, jei tu sakysi jiems: „Jūs tikrai būsite prikelti po mirties“, tie, kurie netiki, tikrai sakys: „Tai niekas kitas, tik akivaizdi magija.“

8. Tačiau, jei Mes atidėsime kančią jiems nustatytam laikui, jie tikrai sakys: „Kas ją užlaiko?“ Iš tiesų, tą dieną, kai ji pasieks juos, niekas nenukreips jos nuo jų, ir jie bus apsupti (arba įkris į) to, iš ko jie šaipėsi!

9. Ir jei Mes suteiksime žmogui Mūsų Gailestingumo skonį, ir tada atimsime jį iš jo, iš tiesų! Jis yra kupinas nevilties, nedėkingas.

10. Tačiau, jei Mes leisime jam paragauti gerą (skonį) po to, kai jį palietė blogis (skurdas ir bėdos), jis tikrai sakys: „Bėdos pasitraukė nuo manęs.“ Iš tiesų, jis yra džiūgaujantis ir pagyrūniškas (nedėkingas Allahui).

11. Išskyrus tuos, kurie rodo kantrybę ir daro gerus darbus - tie. Jų bus atleidimas ir didis atlygis (Rojus).

12. Taigi, galbūt tu (Muchammedai ﷺ) gali atsisakyti dalies to, kas yra tau apreikšta, ir kad tavo krūtinė jaučiasi suvaržyta dėl to, kad jie sako: „Kodėl jam nebuvo nuleisti turtai arba (kodėl) angelas neatėjo su juo?“ Tačiau, tu tesi perspėtojas. Ir Allahas yra Vakil (visų reikalų Tvarkytojas, Valdytojas, Globėjas) visiems daiktams.

13. Arba jie sako: „Jis (Pranašas Muchammedas ﷺ) suklastojo tai (Koraną).“ Sakyk: „Tada pateikite dešimt suklastotų sūrų (skyrių) panašių į tai, ir šaukitės visus, ką galite, nei Allahas (jums pagelbėti), jei kalbate tiesą!“

14. Jei tada jie tau neatsako, žinok tada, kad tai [Apreiškimas (šis Koranas)] yra nuleistas su Allaho Žinojimu ir kad La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis)! Ar jūs tada būsite musulmonai (tie, kurie paklūsta islame)?

15. Kas trokšta šio pasaulio gyvenimo ir jo blizgėjimo, jiems Mes sumokėsime pilnai (atlyginimus) už jų poelgius jame ir nebus jiems tame jokio sumažinimo.

16. Jie yra tie, kuriems Amžinybėje nėra nieko, tik Ugnis, ir bergždi yra poelgiai, kuriuos jie darė jame. Ir neturi jokio rezultato tai, ką jie darydavo.

17. Argi gali jie (musulmonai), kurie pasikliauja aiškiais įrodymais (Koranu) iš savo Viešpaties, ir kuriems liudytojas [Džibrilis (Gabrielius)] iš Jo recituoja (seka) tai (ar gali jie būti lygūs su netikinčiaisiais). Ir prieš jį atėjo Mūsos (Mozės) Knyga, teisingas vedimas ir gailestingumas, jie tikėjo ja, tačiau tos grupės (judėjų, krikščionių ir visų kitų nemusulmonų tautų), kurios neigė jį (Koraną), - Ugnis bus jiems pažadėta kaip susitikimo vieta. Taigi, neabejok tuo (t. y. tie, kurie neigė Pranašą Muchammedą ﷺ ir taip pat neigė viską, ką jis atnešė iš Allaho. Iš tiesų, jie įžengs į Pragarą). Iš tiesų, tai tiesa iš jūsų

Viešpaties, tačiau dauguma žmonijos netiki.[1]

18. Ir kas daro daugiau blogio, nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą. Tokie bus pristatyti priešais jų Viešpatį ir liudytojai sakys: „Tai tie, kurie melavo apie savo Viešpatį!“ Nėr abejonės! Allaho prakeiksmas yra Al-Zalimūn (daugiadieviams, nusidėjėliams, engėjams).

19. Tie, kurie verčia (kitus) nuo Allaho Kelio (islamiškojo monoteizmo) ir ieško kreivumų tame, nors jie yra netikintieji Amžinybėje.

20. Jokiais būdais jie nepabėgs (nuo Allaho Baumsės) žemėje, nei turi jie globėjų be Allaho! Jų kančia bus padvigubinta! Jie negalėjo pakęsti girdėti (tiesos skelbėjų) ir jie nematydavo (tiesos, dėl savo didelio nemėgimo, nepaisant to, kad jie turėjo girdėjimo ir matymo jusles).

21. Jie yra tie, kurie prarado patys save, ir jų sukurtos netikros dievybės dings nuo jų.

22. Be abejonės, jie yra tie, kurie bus didžiausi pralaimėtojai Amžinybėje.

23. Iš tiesų, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus ir nusižemina (atgailoje ir paklusime) prieš savo Viešpatį, jie bus Rojaus gyventojai, gyventi tenai amžinai.

24. Dviejų grupių panašumas yra kaip aklojo ir kurčiojo bei matančiojo ir girdinčiojo. Ar jie vienodi, palyginus? Argi tada jūs nesusirūpinsite?

25. Ir iš tiesų, Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms (ir jis sakė): „Aš atėjau pas jus kaip paprastas perspėtojas.“

26. „Kad jūs negarbintumėte nieko kito, tik Allahą. Tikrai, aš bijau jums skausmingos Dienos kančios.“

27. Vyriausieji, kurie nepatikėjo iš jo žmonių tarpo, sakė: „Mes matome tave tik kaip žmogų, kaip mes patys, nei mes matome ką nors tavimi sekantį, tik nedoriausius iš mūsų tarpo ir jie (taip pat) pasekė tavimi negalvodami. Ir nematome tavyje mes jokio privalumo mums, iš tiesų galvojame, kad jūs esate melagiai.“

28. Jis tarė: „O mano žmonės, pasakykite man, jei aš turiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties, ir Gailestingumas (Pranašavimas) atėjo man nuo Jo, tačiau tai

---

[1] Žr. 3:85 išnašą.

(Gailestingumas) buvo užtemdytas nuo jūsų žvilgsnio. Argi mes priversime jus priimti tai (islamiškąjį monoteizmą), kai jūs turite stiprią neapykantą tam?

29. Ir mano žmonės! Aš neprašau iš jūsų jokio turto už tai, mano atlygis yra pas nieką kitą, tik Allahą. Aš neketinu išvaryti tų, kurie patikėjo. Iš tiesų, jie susitiks savo Viešpatį, tačiau aš matau, kad jūs esate žmonės, kurie neišmano.

30. Ir mano žmonės! Kas apsaugos mane prieš Allahą, jei aš juos išvarysiu? Argi jūs tada nepamąstysite?

31. Ir aš nesakau jums, kad pas mane yra Allaho Lobiai, nei kad aš žinau Ghaib (Nematomą), nei aš sakau, kad esu angelas, ir aš nesakau apie tuos, į kuriuos jūs žiūrite iš aukšto, kad Allahas nesuteiks jiems nieko gero. Allahas žino, kas yra juose pačiuose (tikėjimą ir t.t.). Tuo atveju, aš turėčiau tikrai būti vienu iš Zalimūn (nusidėjėliu, engėju).“

32. Jie sakė: „Nūhai (Nojau), tu ginčijaisi su mumis ir labai ištęsei ginčą su mumis, dabar pateik mums tai, kuo mums grasini, jei esi sakantis tiesą.“

33. Jis tarė: „Tik Allahas pateiks tai (bausmę) jums, jei Jis panorės, ir tada jūs nepabėgsite.“

34. Ir mano patarimas neduos jums jokios naudos, net jei aš norėčiau jums gerai patarti, jei Allaho Valia yra jus paklaidinti. Jis yra jūsų Viešpats! Ir pas Jį jūs sugrįšite.“

35. Arba jie (Mekkos pagonys) sako: „Jis (Muchammedas ﷺ) suklastojo jį (Koraną).“ Sakyk: „Jei aš jį suklastojau, man - mano nusikaltimai, tačiau aš nekaltas dėl (visų) tų nusikaltimų, kuriuos jūs atliekate.“

36. Ir buvo apreikšta Nūhui (Nojui): „Nė vienas iš tavo žmonių nepatikės, išskyrus tie, kurie jau įtikėjo. Taigi neliūdėk dėl to, ką jie darydavo.

37. „Ir pastatyk laivą po Mūsų Akimis ir su Mūsų Apreiškimu, ir nesikviesk Manęs dėl tų, kurie elgėsi blogai. Jie tikrai bus paskandinti.“

38. Ir kai jis statė laivą, kaskart kai jo žmonių vyriausieji praeidavo pro jį, jie šaipydavosi iš jo. Jis sakė: „Jei jūs šaipotės iš mūsų, taip pat mes šaipomės iš jūsų dėl jūsų šaipymosi.“

39. „Ir tu žinosi kas yra tas, kam ateis kančia, kuri uždengs jį su gėda ir ant

ko nukris besitęsianti kančia.“

40. (Taip buvo) kol Mūsų Įsakymas atėjo ir krosnis išsiliejo (vanduo lyg fontanai iš žemės). Mes tarėme: „Lipkite į jį (laivą), kiekvienos rūšies po du (vyras ir moteris), ir tavo šeima - išskyrus tą, prieš kurį Žodis jau buvo paskelbtas - ir tie, kurie tiki. Ir niekas netikėjo su juo, išskyrus kelis.“

41. Ir jis [Nūhas (Nojus)] sakė: „Laipinkitės į jį (laivą) - jo (judėjimo) kryptis ir jo (rymojimo) inkarvietė bus vardan Allaho. Iš tiesų, mano Viešpats yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

42. Taigi jis (laivas) išplaukė su jais tarp bangų kaip kalnai, ir Nūhas (Nojus) sušuko savo sūnui, kuris atsiskyrė: „Mano sūnau, laipinkis su mumis ir nebūk su netikinčiaisiais.“

43. (Sūnus) atsakė: „Aš nuvyksiu į kokį nors kalną, ir šis išgelbės mane nuo vandens.“ Nūhas (Nojus) tarė: „Šią dieną nėra jokio gelbėtojo nuo Allaho Nulėmimo, išskyrus tuos, kuriems Jis suteikia pasigailėjimą.“ Ir bangos pakilo tarp jų, taigi jis (sūnus) buvo tarp paskendusiųjų.

44. Ir buvo pasakyta: „Žeme, praryk savo vandenį, ir dangau, sulaikyk (savo lietų).“ Ir vanduo buvo priverstas nuslūgti ir Nulėmimas buvo išpildytas (t. y. Nūho (Nojaus) žmonių sunaikinimas). Ir jis (laivas) nusileido ant Džudi (Kalno), ir buvo pasakyta: „Tolyn nuo žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai)!“

45. Ir Nūhas (Nojus) šaukėsi savo Viešpaties ir sakė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, mano sūnus yra iš mano šeimos! Ir be abejonės, Tavo Pažadas yra tiesa, ir Tu esi Teisingiausias iš teisėjų.“

46. Jis tarė: „Nūhai (Nojau), tikrai, jis nėra iš tavo šeimos. Iš tiesų, jo darbas yra neteisingas, taigi neprašyk Manęs to, apie ką tu neturi žinių! Aš perspėju tave tam, kad nebūtum vienu iš nežinančiųjų.“

47. Nūhas (Nojus) tarė: „Mano Viešpatie, aš ieškau Tavo prieglobsčio nuo prašymo Tavęs to, apie ką aš neturiu žinių. Ir jei Tu neatleisi man ir nesuteiksi man Gailestingumo, aš tikrai būsiu vienu iš pralaimėjusiųjų.“

48. Buvo pasakyta: „Nūhai (Nojau), nusileisk (iš laivo) su taika iš Mūsų ir palaima tau ir žmonėms, kurie yra su tavimi (ir kai kuriems jų palikuonims), tačiau (bus kitų) žmonių, kuriems Mes suteiksime jų malonumus (tam

tikram laikui), tačiau pabaigoje skausminga kančia pasieks juos iš Mūsų.“

49. Tai iš žinių apie Nematomą, kurias Mes apreiškiame tau (Muchammedai ﷺ). Nei tu, nei tavo žmonės nežinojo to iki tol. Taigi, būk kantrus. Iš tiesų, (gera) pabaiga yra Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems).

50. Ir Ad (žmonėms Mes siuntėme) jų brolį Hudą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito ilah (dievo), tik Jį. Iš tiesų, jūs nedarote nieko kito, tik kuriate melą!

51. Mano žmonės, neprašau iš jūsų jokio atlygio už tai (Žinią). Mano atlygis yra tik iš Jo, Kuris sukūrė mane. Argi jūs tada nesuprasite?

52. Mano žmonės, prašykite savo Viešpaties atleidimo ir tada atgailaukite Jam, Jis atsiųs jums (iš dangaus) gausų lietų ir pridės stiprybės prie jūsų stiprybės, taigi nenusigręžkite kaip Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji Allaho Vienumą).“

53. Jie sakė: „Hudai, jokio įrodymo tu neatnešei mums ir mes nepaliksime savų dievų (vien tik) dėl tavo žodžių! Ir mes nesame tikintieji tavimi.

54. Mes tik sakome, kad kai kurie iš mūsų dievų (netikrų dievybių) pričiupo tave su blogiu (pamišimu).“ Jis tarė: „Aš šaukiuos Allahą paliudyti ir paliudykite jūs, kad aš esu laisvas nuo to, ką jūs priskiriate partneriais garbinime

55. Jam (Allahui). Taigi renkite prieš mane sąmokslą, visi jūs, ir neduokite man atsikvėpti.

56. Aš pasitikiu Allahu, savo Viešpačiu ir jūsų Viešpačiu! Nėra judančio (gyvo), kurio garbanos Jis nesugriebtų. Iš tiesų, mano Viešpats yra Teisingame Kelyje (tiesa).

57. „Taigi, jei jūs nusigręšite, aš vis tiek perdaviau Žinią, su kuria buvau jums siųstas. Mano Viešpats padarys kitus žmones jūsų įpėdiniais, ir jūs nė menkiausiai nepakenksite. Iš tiesų, mano Viešpats yra viso ko Globėjas.“

58. Ir kai atėjo Mūsų Įsakymas, Mes išgelbėjome Hudą ir tuos, kurie tikėjo kartu su juo Savo Gailestingumu, ir išgelbėjome Mes juos nuo žiaurios kančios.

59. Tokie buvo Ad (žmonės). Jie atmetė savo Viešpaties Ajat (įrodymus,

įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) ir nepakluso Jo Pasiuntiniams, ir sekė įsakymu kiekvieno išdidaus, užsispyrusio (tiesos engėjo iš savo lyderių tarpo).

60. Ir jie buvo persekiojami prakeiksmo šiame pasaulyje ir (taip pat bus persekiojami) Prikėlimo Dieną. Nėr abejonės! Iš tiesų, Ad nepatikėjo savo Viešpatį. Taigi, šalin Ad, Hudo žmonės.

61. Ir Samud (žmonėms Mes siuntėme) jų brolį Salihą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą - jūs neturite jokio kito ilah (dievo), išskyrus Jį. Jis sukūrė jus iš žemės ir apgyvendino jus joje, taigi prašykite Jo atleidimo ir atsigręžkite į Jį atgailoje. Iš tiesų, mano Viešpats yra Artimas (visiems Savo Žinojimu), Atsiliepiantis.“

62. Jie sakė: „Salihai, tu buvai tarp mūsų kaip geros vilties asmuo (ir mes linkėjome tau tapti mūsų vyriausiuoju) iki šio [naujo dalyko, kurį mums atnešei - liepimą mums palikti mūsų dievus ir garbinti tavo Dievą (Allahą) Vienintelį ! Argi tu (dabar) draudi mums garbinimą to, ką mūsų tėvai garbindavo? Mes tikrai rimtai abejojame dėl to, į ką tu mus kvieti (monoteizmą).“

63. Jis tarė: „Mano žmonės, pasakykite man, jei aš turiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties, ir atėjo man Gailestingumas (Pranašavimas) iš Jo, kas tada gali man padėti prieš Allahą, jei aš nepaklusčiau Jam? Tada jūs padidinate man tik praradimą.

64. Ir mano žmonės, ši Allaho kupranugarė yra ženklas jums, taigi palikite ją ganytis Allaho žemėje, ir nelieskite jos blogiu, kad nepričiuptų jūsų artima kančia.“

65. Tačiau jie nužudė ją. Taigi jis tarė: „Mėgaukitės savo namuose tris dienas. Tai yra pažadas (t. y. grasinimas), kuris nebus nepatvirtintas.“

66. Taigi kai atėjo Mūsų Įsakymas, Mes išgelbėjome Salihą ir tuos, kurie patikėjo su juo Savo Gailestingumu nuo Mūsų ir nuo tos Dienos gėdos. Iš tiesų, mūsų Viešpats - Jis yra Visa Stiprus, Visa Galingas.

67. Ir As-Saiha (kančia - baisingas verksmas) apėmė nusidėjėlius, taigi jie guli (negyvi), kniūbsčiomis savo namuose,

68. taip lyg jie niekada nebūtų ten gyvenę. Nėr abejonės, iš tiesų Samud netikėjo savo Viešpačiu. Taigi šalin Samud žmones!

69. Ir iš tiesų, mūsų pasiuntiniai atėjo pas Ibrahimą (Abraomą) su geromis žiniomis. Jie tarė: Salama (pasveikinimas arba taika!) Jis atsakė: Salam (pasveikinimas arba taika!) ir skubėjo pavaišinti juos keptu veršiuku.

70. Tačiau kai jis pamatė, kad jų rankos nelinko link to (maisto), jis pradėjo įtariai žiūrėti į juos ir pajuto baimę jiems. Jie tarė: „Nebijok, mes buvome pasiųsti prieš Lūto (Loto) žmones.“

71. O jo žmona stovėjo (ten) ir juokėsi [arba, dėl to, kad pasiuntiniai nevalgė savo maisto, arba džiūgaudama dėl Lūto (Loto) - žmonių sunaikinimo]. Tačiau, Mes davėme jai geras Ishako (Izaoko), o po Ishako (Izaoko) - Jakūbo (Jokūbo) naujienas.“

72. Ji tarė (nustebusi): „Vargas man! Argi aš pagimdysiu vaiką, būdama sena, kai mano vyras - senas? Iš tiesų, tai keistas dalykas!“

73. Jie tarė: „Argi tu stebiesi Allaho Nulėmimu? Laibūna Allaho Gailestingumas ir Jo Palaima jums, [Ibrahimo (Abraomo)] šeima! Iš tiesų, Jis (Allahas) yra Vertas Šlovinimo, Garbingiausiasis.“

74. Tada, kai baimė paliko Ibrahimo (Abraomo) (mintis), ir jį pasiekė geros naujienos, jis pradėjo maldauti Mūsų (Mūsų pasiuntinių) dėl Lūto (Loto) žmonių.

75. Iš tiesų, Ibrahimas (Abraomas) buvo, be abejonės, pakantus, maldaudavo Allaho nuolankiai, ir buvo atgailaujantis (nuolat, vėl ir vėl, Allahui).

76. „Ibrahimai (Abraomai), palik tai. Iš tiesų, tavo Viešpaties Įsakymas buvo paskelbtas. Iš tiesų, ateis pas juos bausmė, kuri negali būti grąžinta.“

77. Ir kai Mūsų pasiuntiniai atėjo pas Lūtą (Lotą), jis sielvartavo dėl jų ir jautėsi suvaržytas dėl jų (kad miesto žmonės nepasiektų jų užsiimti sodomija su jais). Jis tarė: „Tai nelaiminga diena.“

78. Ir jo žmonės atskubėjo pas jį ir kadangi jie darydavo nusikaltimus (sodomiją), jis tarė: „Mano žmonės, štai mano dukros (t. y. tautos moterys), jos tyresnės jums (jei vesite jas teisėtai). Taigi, bijokite Allaho ir neužtraukite man gėdos dėl to prieš mano svečius! Argi tarp jūsų nėra nors vieno sveikai mąstančio žmogaus?“

79. Jie tarė: „Tu tikrai žinai, kad nei mes turime geismo, nei poreikio tavo dukroms, ir iš tiesų tu gerai žinai, ko mes norime!“

80. Jis tarė: „O kad aš turėčiau galios (vyrų) įveikti jus, arba kad galėčiau kreiptis į ka nors galingos pabaigos (pasipriešinti jums).“

81. Jie (pasiuntiniai) tarė: „Lūtai (Lotai), iš tiesų, mes esame pasiuntiniai nuo tavo Viešpaties! Jie nepasieks tavęs.[2] Taigi, keliauk su savo šeima dalį nakties, ir neleisk nė vienam iš jūsų žiūrėti atgal, tačiau tavo žmona (liks užnugaryje), iš tiesų, bausmė, kuri apims juos, apims ir ją. Iš tiesų, rytas yra jų paskirtas laikas. Ar rytas dar ne arti?“

82. Taigi, kai Mūsų Įsakymas atėjo, Mes apvertėme (Sodomos miestus Palestinoje) aukšty kojom, ir apipylėme juos deginto molio akmenimis, gerai surėdytu būdu vieną po kito.

83. Paženklintą jūsų Viešpaties. Ir jie netgi netoli nuo Zalimūn (daugiadievių, bloga darančiųjų).

84. Ir Madjan (Midian) žmonėms (Mes siuntėme) jų brolį Suaibą. Jis tarė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą, jus neturite jokio kito ilah (dievo), tik Jį, ir neduokite per mažai masto ar svorio. Matau jus klestint ir, iš tiesų, bijau jus pasieksiančios Dienos kančios.

85. Ir mano žmonės, duokite pilną mastą ir svorį teisingai ir nemažinkite to, kas priklauso žmonėms, ir nedarykite nusikaltimų žemėje, sukeliančių ištvirkimą.

86. „Tai, kas Allaho palikta jums (suteikus žmonėms jų teises) - geriau jums, jei esate tikintieji. Ir nesu aš jūsų sergėtojas.“

87. Jie tarė: „Šuaibai, ar tavo Salat (malda) liepia mums atsisakyti to, ką mūsų tėvai garbindavo arba atsisakyti to, kaip mes mėgstame elgtis su savo nuosavybe? Iš tiesų, tu esi pakantus, sveikai mąstantis!“ (Jie tarė tai sarkastiškai).

88. Jis tarė: „Mano žmonės, pasakykite man, jei aš turėsiu aiškų įrodymą iš savo Viešpaties ir Jis būtų suteikęs man gerą aprūpinimą nuo Savęs (ar aš gadinčiau jį maišydamas tai su neteisėtai įgytais pinigais?). Norėčiau, priešingai nei jūs, nedaryti to, ką jums draudžiu. Aš tik noriu pagerinti iš geriausių savo gebėjimų. Ir mano teisingas vedimas negali būti kitaip, nei tik iš Allaho. Juo aš pasitikiu ir Jam atgailauju.

---

[2] Žr. 54:33-39.

89. Ir mano žmonės, lai mano Šikak[3] nepriverčia jūsų kentėti panašaus likimo kaip Nūho (Nojaus) arba Hudo arba Saliho žmones, ir Lūto (Loto) žmonės netoli nuo jūsų!

90. Ir prašau atleidimo jūsų Viešpaties ir atsigręžiu į Jį atgailoje. Iš tiesų, mano Viešpats yra Gailestingiausias, Labiausiai Mylintis.“

91. Jie tarė: „Šuaibai, mes nesuprantame daug ko, ką tu sakai, ir matome tave esant silpnu (sakoma, kad jis buvo aklas) mūsų tarpe. Jei ne tavo šeima, mes tikrai būtume užmėtę tave akmenimis ir tu nesi galingas prieš mus.“

92. Jis tarė: „Mano žmonės, argi tada mano šeima jums svarbesnė nei Allahas? Ir jūs atmetėte Jį už savo nugarų. Iš tiesų, mano Viešpats apima viską, ką jūs darote.

93. Ir mano žmonės, elkitės pagal savo galimybes ir įprotį, ir aš elgiuosi (savo būdu). Jūs sužinosite, kas yra tas, ant ko nusileis kančia, apdengsianti jį gėda, ir kas yra melagis! Ir saugokitės! Iš tiesų, aš irgi žiūriu su jumis.“

94. Ir kai atėjo Mūsų Įsakymas, Mes išgelbėjome Šuaibą ir tuos, kurie patikėjo su juo, Mūsų Gailestingumu nuo Mūsų. Ir As-Saiha (kančia - baisingas verksmas) apėmė nusidėjėlius, ir jie guli (mirę), suklupę savo namuose.

95. taip lyg jie niekada nebūtų ten gyvenę. Taigi šalin Madjan (Midian) žmones kaip šalin Samud! (Visos šios tautos buvo sunaikintos).

96. Ir iš tiesų, Mes siuntėme Mūsą (Mozę) su Mūsų Ajat ir aiškiais įgaliojimais.

97. Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems, tačiau jie sekė Firauno (Faraono) įsakymu, o Firauno (Faraono) įsakymas nebuvo teisingas vedlys.

98. Jis išžengs priekyje savo žmonių Prikėlimo Dieną ir ves juos į Ugnį, ir bloga iš tiesų yra vieta, į kurią jie vedami.

99. Jie buvo persekiojami prakeiksmo tame (šio pasaulio apgaulingame gyvenime) ir (taip pat jie bus persekiojami prakeiksmo) Prikėlimo dieną. Blogis, iš tiesų, yra dovana, padovanota [t. y. prakeiksmas (šiame pasaulyje), kurį seks kitas prakeiksmas (Amžinybėje)].

---

[3] t.y. atsiskyrimas, priešiškumas, pyktis, pasipriešinimas dėl jūsų netikėjimo Allaho Vienumą (monoteizmą), ir jūsų stabų garbinimo ir jūsų žmonių klaidinimo (jų reikaluose) ir jūsų davimo per mažo masto ir svorio žmonėms.

100. Tai keletas žinių apie miestų (žmones), kurias Mes pasakojame tau (Muchammedai ﷺ). Iš jų kai kurie (vis dar) stovi, o kai kurie (jau) buvo sudoroti.

101. Mes neklaidinome jų, tačiau jie klaidino save patys. Taigi, jų aliha (dievai), kiti nei Allahas, kurių jie šaukėsi, niekuo jiems nedavė naudos, kai atėjo jūsų Viešpaties Įsakymas, nei jie pridėjo jiems ko nors daugiau nei sunaikinimą.

102. Toks yra tavo Viešpaties Smūgis, kai Jis pričiumpa miestų (žmones), darant bloga. Iš tiesų, Jo Smūgis yra skausmingas, (ir) smarkus.

103. Iš tiesų, tame yra neabejotina pamoka tiems, kurie bijo Amžinybės kančios. Tai yra Diena, kurią žmonija bus surinkta kartu, ir tai yra Diena, kai viskas (dangų ir žemės gyventojai) dalyvaus.

104. Ir Mes atidedame tai tik (jau) nustatytam terminui.

105. Tą Dieną, kai ji ateis, joks asmuo nekalbės, tik Jo (Allaho) Leidimu. Kai kurie iš jų bus nelaimingieji ir (kiti) palaimintieji.

106. Tie, kurie yra nelaimingieji, jie bus Ugnyje, dūsaujantys aukštais ir žemais balsais.

107. Jie gyvens ten visą laiką, kol truks dangūs ir žemė, išskyrus jei jūsų Viešpats panorės kitaip. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra visa, ko Jis ketina (arba nori) Darytojas.

108. O tie, kurie yra palaimintieji, jie bus Rojuje, gyvenantys ten visą laiką kol truks dangūs ir žemė, išskyrus jei jūsų Viešpats panorės kitaip. Dovana be pabaigos.

109. Taigi, neabejok (Muchammedai ﷺ) dėl to, ką tie žmonės (pagonys ir daugiadieviai) garbina. Jie negarbina nieko kito, tik tai, ką jų tėvai garbindavo iki (jų). Ir iš tiesų, Mes atlyginsime jiems pilną jų dalį be sumažinimo.

110. Iš tiesų, Mes davėme Knygą Mūsai (Mozei), tačiau ten kilo ginčai ir jei ne Žodis, kuris buvo prieš tai paskelbtas tavo Viešpaties, reikalas tarp jų būtų išspręstas, ir iš tiesų, jie yra rimtoj abejonėj dėl to (šio Korano).

111. Ir iš tiesų, kiekvienam iš jų tavo Viešpats pilnai atsimokės už jų darbus. Iš tiesų, Jis yra Visa Suvokiantis apie tai, ką jie daro.

112. Taigi, stovėk (prašyk Allaho padaryti tave) tu (Muchammedai ﷺ)

tvirtai ir tiesiai (islamo monoteizmo religijoje) kaip tau įsakyta ir tiems (tavo kompanjonams), kurie atsigręžia į Allahą) atgailoje su tavimi, ir neperženk (Allaho Teisinių Ribų). Iš tiesų, Jis yra Visa Matantis tai, ką tu darai.

113. Ir nelink prie tų, kurie daro bloga, kad Ugnis nepaliestų tavęs, ir neturi tu jokių kitų gynėjų, nei Allahas, nei tau tada būtų padėta.

114. Ir atlik As-Salat (Ikamat as-Salat) dviejuose dienos galuose ir kai kuriomis nakties valandomis [t. y. penkias privalomas Salat (maldas)]. Iš tiesų, geri darbai panaikina blogus darbus (t. y. mažas nuodėmes). Tai priminimas (patarimas) dėmesingiems (tiems, kurie priima patarimą).

115. Ir būk kantrus. Iš tiesų, Allahas nešvaisto atlygio gera darantiems.

116. Jei tik būtų buvę tarp kartų iki jūsų žmonių, turėjusių išmintį, draudusių (kitiems) Al-Fasad (netikėjimą, daugiadievystę, ir visų rūšių nusikaltimus ir nuodėmes) žemėje (tačiau nebuvo) - išskyrus kelis iš tų, kuriuos Mes išgelbėjome iš jų tarpo! Tie, kurie darė bloga, sekiojo mėgavimusi (šio pasaulio) gyvenimo gerais dalykais ir buvo Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji Allahą, daugiadieviai, nuodėmiautojai).

117. Ir jūsų Viešpats niekada nenaikintų miestų klaidingai, kol jų žmonės yra gera darantys,

118. Ir jei jūsų Viešpats būtų panorėjęs, Jis tikrai galėjo sukurti žmoniją viena Umma [tauta arba bendruomene (sekančia viena religija, t. y. islamu)], tačiau jie nesiliaus ginčijęsi.

119. Išskyrus tą, kuriam jūsų Viešpats suteikė Savo Gailestingumą (sekė tiesa - islamiškuoju monoteizmu) ir tam Jis sukūrė juos. Ir jūsų Viešpaties Žodis buvo išpildytas (t. y. Jo Žodžiai): „Iš tiesų, aš užpildysiu Pragarą kartu džinais su žmonėmis.“

120. Ir visa, ką Mes pasakojame tau (Muchammedai ﷺ) iš žinių apie Pasiuntinius yra tam, kad sustiprintume ir sutvirtintume tuo tavo širdį. Ir tame (šiame Korano skyriuje) atėjo pas tave tiesa, kaip ir perspėjimas bei priminimas tikintiesiems.

121. Ir sakyk tiems, kurie netiki: „Elkitės pagal savo galimybes ir įprotį, Mes elgiamės (savo būdu).

122. Ir laukite! Mes (taip pat) laukiame.“

123. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės Ghaib (Nematoma) ir pas Jį sugrįžta visi reikalai (sprendimui). Taigi, garbink Jį (Muchammedai ﷺ) ir pasitikėk Juo. Ir tavo Viešpats suvokia tai, ką jūs (žmonės) darote.“

12 - Sūra Jūsuf[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. Tai yra Aiškios Knygos (Korano, kuris išaiškina leistinus ir draudžiamus dalykus, įstatymus, kuris yra teisingas vedimas ir palaima) Eilutės.

2. Iš tiesų, Mes nuleidome tai kaip Koraną arabų kalba tam, kad jūs suprastumėte.

3. Mes pasakojame tau (Muchammedai ﷺ) geriausias šio Korano istorijas per Mūsų Apreiškimą tau. O prieš tai (t. y. prieš Dieviškojo Apreiškimo atėjimą tau), tu buvai tarp tų, kurie nieko apie tai (Koraną) nežinojo.

4. (Atminkite), kai Jusufas (Juozapas) sakė savo tėvui: „Mano tėve, iš tiesų, aš mačiau (sapne) vienuolika žvaigždžių bei saulę ir mėnulį - aš mačiau juos suklumpančius prieš mane.“

5. Jis (tėvas) tarė: „Mano sūnau, nepasakok savo regėjimo savo broliams, kad jie nesurengtų sąmokslo prieš tave. Iš tiesų, Šaitan (Šėtonas) žmogui yra aiškus priešas!

6. „Taip tavo Viešpats pasirinks tave ir išmokys tave sapnų (ir kitų dalykų) aiškinimo ir ištobulins Savo Malonę tau ir Jakūbo (Jokūbo) palikuonims, kaip kadaise Jis ištobulino tai jūsų tėvams, Ibrahimui (Abraomui) ir Ishakui (Izaokui)! Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.“

7. Iš tiesų, pas Jusufą (Juozapą) ir jo brolius buvo Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.) tiems, kurie klausia.

8. Kai jie sakė: „Iš tiesų, Jusufas (Juozapas) ir jo brolis (Bendžaminas) yra brangesni mūsų tėvui nei mes, nors esame mes stipri grupė. Iš tiesų, mūsų tėvas yra aiškioje klaidoje.

9. „Nužudykite Jusufą (Juoazpą) arba išvarykite jį į kokią nors (kitą) žemę, kad jūsų tėvo malonė būtų suteikta tik jums vieniems, ir po to jūs būsite teisinga liaudis (turint galvoje atgailą prieš darant nuodėmę).“

10. Vienas iš jų tarė: „Nežudykite Jusufo (Juozapo), tačiau jei jums būtina ką

nors padaryti, įmeskite jį į šulinio dugną. Jis bus pasiimtas kokio nors keliautojų karavano.“

11. Jie tarė: „Mūsų tėve, kodėl tu mums nepatiki Jusufo (Juozapo), nors mes, iš tiesų, esame gero linkintys jam?’

12. „Išsiųsk jį su mumis rytoj pasimėgauti ir pažaisti, ir tikrai, mes pasirūpinsime juo.“

13. Jis [Jakūbas (Jokūbas)] sakė: „Iš tiesų, mane liūdina, jei jūs jį pasiimsite. Aš bijau, kad vilkas jo nesuėstų, jei jūs būsite neatsargūs dėl jo.“

14. Jie tarė: „Jei vilkas suės jį, kai mes esame stipri grupė (apsaugoti jį), tada tikrai, mes esame pralaimėtojai.“

15. Taigi, kai jie pasiėmė jį ir visi susitarė įmesti jį į šulinio dugną, (jie tai padarė) ir Mes apreiškėme jam: „Iš tiesų, tu (vieną dieną) praneši jiems apie jų reikalus, kai jie (tavęs) neatpažins.“

16. Ir jie grįžo pas savo tėvą ankstyvą naktį verkdami.

17. Jie tarė: „Mūsų tėve, mes lenktyniavome vienas su kitu ir palikome Jusufą (Juozapą) prie mūsų daiktų ir vilkas suėdė jį. Tačiau, tu niekada nepatikėsi mumis, net jeigu mes kalbėtume tiesą.“

18. Ir jie atnešė jo marškinius, suteptus netikru krauju. Jis tarė: „Ne, jūs patys sukūrėte pasakojimą. Taigi, (man) labiausiai tinka kantrybė. Ir Allahas (Vienintelis), Kurio pagalbos galima prašyti prieš tai (šį melą), kurį jūs apibūdinate.“

19. O ten atvyko keliautojų karavanas ir nusiuntė jie savo vandennešį, ir jis nuleido savo kibirą (į šulinį). Jis tarė: „Kokios geros žinios! Čia yra berniukas.“ Taigi, jie paslėpė jį kaip prekę (vergą). Ir Allahas buvo Visa Žinantis apie tai, ką jie padarė.

20. Ir jie pardavė jį už mažą kainą - už kelis dirhamus (t. y. už kelias sidabrines monetas). Ir jie buvo iš tų, kurie laikė jį nereikšmingu.

21. O jis (vyras) iš Egipto, kuris nusipirko jį, tarė savo žmonai: „Pasirūpink, kad jo viešnagė būtų patogi, galbūt jis bus mums naudingas arba mes jį pasiimsime kaip sūnų.“ Taip Mes įkurdinome Jusufą (Juozapą) žemėje, kad išmokytume jį įvykių aiškinimo. Ir Allahas turi visą galią ir kontrolę Savo Reikalams, tačiau dauguma žmonių nežino.

22. Ir kai jis [Jusufas (Juozapas)] visiškai pasiekė savo vyriškumą, Mes suteikėme jam išmintį ir žinojimą (Pranašavimą). Taip mes apdovanojame Muhsinūn (gera darančius - žr. ajos 9:120 išnašą).

23. Ir ji, kurios namuose jis buvo, siekė suvilioti jį (atlikti blogą veiksmą) ir ji uždarė duris ir tarė: „Ei tu, ateik.“ Jis tarė: „Aš prašau Allaho prieglobsčio (arba sergėk, Allahai)! Iš tiesų, jis (tavo vyras) yra mano šeimininkas! Jis padarė mano gyvenimą patogiu! (Taigi, aš niekada jo neišduosiu). Iš tiesų, Zalimūn (nuodėmių ir bloga darytojai) niekada nebus sėkmingi.“

24. Ir iš tiesų, ji geidė jo ir jis būtų pasidavęs jos geiduliui, jei nebūtų matęs savo Viešpaties įrodymų. Taigi, tai įvyko tam, kad Mes nugręžtume nuo jo blogį ir neleistinus intymius santykius. Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų parinktų (teisingai vedamų) vergų.

25. Taigi, jie lenktyniavo vienas su kitu iki durų, ir ji perplėšė jo marškinius nugaroje. Jie abu rado jos poną (t. y. jos vyrą) prie durų. Ji tarė: „Koks atlygis (bausmė) gali būti jam, kuris siekė blogio prieš tavo žmoną, išskyrus tai kad jis būtų pasodintas į kalėjimą arba skausminga kančia?“

26. Jis [Jusufas (Juozapas)] tarė: „Tai ji siekė suvilioti mane.“, o jos namų liudytojai patvirtino (sakydami): „Jei jo marškiniai būtų perplėšti priekyje, tada jos pasakojimas būtų tiesa ir jis būtų melagis!

27. Tačiau, jei jo marškiniai perplėšti nugaroje, tada ji melavo, o jis sako tiesą!“

28. Taigi, kai jis (jos vyras) pamatė jo [Jusufo (Juozapo)] marškinius, perplėštus nugaroje, jis (jos vyras) tarė: „Iš tiesų, tai jūsų, moterų, sąmokslas! Iš tiesų, didžiulis yra jūsų sąmokslas!“

29. „Jusufai (Juozapai), nusigręžk nuo šito! (Moterie!) Prašyk atleidimo dėl savo nuodėmės. Iš tiesų, tu buvai nuodėminga.“

30. Ir moterys mieste sakė: „Al-Aziz žmona siekia suvilioti savo (vergą) jauną vyrą, iš tiesų, ji myli jį smarkiai. Iš tiesų, mes matome ją esant aiškioje klaidoje.“

31. Taigi, kai ji išgirdo jų kaltinimus, išsiuntė joms pakvietimą ir paruošė kviestinius pietus. Ji davė kiekvienai jų peilį (maistui pjaustyti) ir tarė [Jusufui (Juozapui)]: „Išeik priešais jas.“ Tada, kai jos pamatė jį, jos išgyrė jį (dėl jo grožio) ir (būdamos nustebusios) susipjaustė savo rankas. Jos tarė:

„Koks tobulas yra Allahas (arba Sergėk Allahai)! Joks vyras nėra toks! Tai niekas kitas, tik kilnusis angelas!“

32. Ji tarė: „Tai jis (jaunas vyras), dėl kurio jūs kaltinote mane, ir (kurį) aš siekiau suvilioti, tačiau jis atsisakė. O dabar jei jis atsisakys paklusti mano įsakymui, jis tikrai bus įmestas į kalėjimą ir bus iš tų kurie patekę į nemalonę.“

33. Jis tarė: „Mano Viešpatie, kalėjimas man mielesnis nei tai, kam jie mane kviečia. Jei Tu nenugręši jų sąmokslo nuo manęs, palinksiu link jų ir būsiu vienas (iš tų, kurie daro nuodėmę ir nusipelno kaltės arba tų, kurie daro darbus) neišmanančiųjų.

34. Taigi, jo Viešpats atsakė į jo maldavimą ir nugręžė nuo jo jų sąmokslą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

35. Tada atėjo jiems į galvą, po to kai jie pamatė (jo nekaltumo) įrodymus, įkalinti jį kuriam laikui.

36. Ir įžengė su juo du jauni vyrai į kalėjimą. Vienas iš jų tarė: „Iš tiesų, mačiau save (sapne) spaudžiant vyną.“ Kitas tarė: „Iš tiesų, mačiau save (sapne) nešant duoną ant galvos ir paukščiai ją lesė.“ (Jie tarė): „Paaiškink mums tai. Iš tiesų, manome, kad esi vienas iš Muhsinūn (gera darančiųjų).“

37. Jis tarė: „Nepasieks jūsų joks maistas (būdravimo metu ar sapne) kaip jūsų aprūpinimas, tačiau aš pranešiu (būdravimo metu) to paaiškinimą, prieš tai, kai tai (maistas) pasieks. Tai iš to, ko mane išmokė mano Viešpats. Iš tiesų, aš apleidau religiją žmonių, kurie netiki Allahą ir yra netikintieji Amžinybę (t. y. Egipto Kanajūn, kurie buvo daugiadieviai ir garbindavo saulę ir kitas netikras dievybes).

38. Ir aš pasekiau savo tėvų - Ibrahimo (Abraomo), Ishako (Izaoko) ir Jakūbo (Jokūbo) religija, ir niekada mes negalėtume priskirti jokių partnerių Allahui. Tai iš Allaho Gailestingumo mums ir žmonijai, tačiau dauguma žmonių nedėkingi (t. y. nei tiki Allahą, nei Jį garbina).

39. Du kalėjimo kompanjonai, ar geriau daug skirtingų viešpačių (dievų) ar Allahas, Vienintelis, Nenugalimasis?

40. Jūs negarbinate šalia Jo (nieko kito) tik vardus, kuriuos jūs suteikėte (suklastojote) - jūs ir jūsų tėvai - dėl kurių Allahas nenuleido jokių įgaliojimų. Įsakymas (arba sprendimas) yra niekam kitam tik Allahui. Jis įsakė jums

negarbinti nieko kito, tik Jį (t. y. Jo monoteizmas). Tai (teisinga) aiški religija, tačiau dauguma žmonių nežino.

41. Du kalėjimo kompanjonai, vienas iš jūsų - jis (kaip tarnas) pils vyną savo ponui (karaliui arba šeimininkui) gerti, o kitas - jis bus nukryžiuotas ir paukščiai les nuo jo galvos. Tai reikalas, nustatytas pagal tai, ko jūs abudu klausėte.“

42. Ir jis tarė vienam, kurį jis žinojo būsiantį išgelbėtą: „Paminėk mane savo ponui (t. y. savo karaliui, kad ištrauktų mane iš kalėjimo).“ Tačiau Šaitan (Šėtonas) privertė jį užmiršti paminėti tai savo ponui [arba Šėtonas privertė Jusufą (Juozapą) pamiršti savo Viešpaties (Allaho) minėjimą, kad prašytų Pagalbos Jo, o ne kitų]. Taigi [Jusufas (Juozapas)] liko kalėjime (dar) keliems metams.

43. Ir (Egipto) karalius tarė: „Iš tiesų, mačiau (sapne) septynias storas karves, kurias rijo septynios liesos (karvės), ir septynias žalių javų varpas ir (septynias) kitas - sausas. Iškilūs žmonės, paaiškinkite man mano sapną, jei jūs galite aiškinti sapnus.“

44. Jie tarė: „Supainioti netikri sapnai ir mes nesame įgudę sapnų aiškinime.“

45. Tada vyras, kuris buvo paleistas (vienas iš dviejų buvusių kalėjime), pagaliau prisiminė ir tarė: „Aš pasakysiu tau šito paaiškinimą, taigi išleisk mane.“

46. (Jis tarė): „Jusufai (Juozapai), tiesos žmogau, paaiškink mums (sapną) apie septynias storas karves, kurias rijo septynios liesos (karvės), ir apie septynias žalių javų varpas ir (septynias) kitas - sausas, kad aš galėčiau grįžti pas žmones ir kad jie sužinotų.“

47. [Jusufas (Juozapas)] tarė: „Septynis metus iš eilės jūs sėsite kaip įprasta ir tai (derlių), kurį jūs nupjaunate, jūs paliksite varpose, (viską) išskyrus šiek tiek iš to, ką jūs suvalgysite.

48. „Tada po šito ateis septyni sunkūs (metai), kurie suris tai, ką jūs sutaupėte iš anksto jiems, (viską) išskyrus šiek tiek iš to, ką jūs saugojote (kaupėte).

49. Tada po šito ateis metai, kuriais žmonės turės gausų lietų ir kuriais jie spaus (vyną arba aliejų).“

50. Ir tarė karalius: „Atveskite jį pas mane.“ Tačiau, kai pasiuntinys atėjo pas jį, [Jusufas (Juozapas) tarė: „Grįžk pas savo poną ir paklausk jo:

„Kas nutiko moterims, kurios susipjaustė savo rankas? Iš tiesų, mano Viešpats (Allahas) yra Visa Suvokiantis apie jų sąmokslą.“

51. (Karalius) tarė (moterims): „Koks buvo reikalas, kai jūs siekėte suvilioti Jusufą (Juozapą)?“ Moterys atsakė: „Sergėk Allahai, neturime mes prieš jį nieko blogo!“ Al-Aziz žmona tarė: „Dabar tiesa tapo aiški (visiems), tai aš siekiau suvilioti jį, ir jis tikrai yra iš sakančiųjų tiesą.“

52. [Tada Jusufas (Juozapas) tarė: „Aš prašiau to pasiteirauti] tam, kad jis (Al-Aziz) žinotų, kad aš jo neišdaviau (jam) nebūnant.“ Ir iš tiesų, Allahas neveda išdavikų sąmokslo.

53. „Ir neišlaisvinu aš savęs (nuo kaltės). Iš tiesų, pats (žmogus) yra linkęs į blogį, išskyrus tada, kai mano Viešpats suteikia Savo Gailestingumą (tam, kam Jis nori). Iš tiesų, mano Viešpats yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

54. Ir karalius tarė: „Atveskite jį man, kad galėčiau prijungti jį prie savęs.“ Tada, kai jis pakalbėjo su juo, tarė: „Iš tiesų, šią dieną tu esi su mumis aukštoje padėtyje ir pilnai patikimas.“

55. [Jusufas (Juozapas)] tarė: „Paskirk mane šalies sandėliams (prižiūrėti). Aš tikrai saugosiu juos išmintingai.“ (kaip Egipto finansų ministras)

56. Taigi, Mes suteikėme pilną valdžią Jusufui (Juozapui) šalyje, imti jos nuosavybę kada ir kur jis panorės. Mes suteikiame iš Savo Gailestingumo tam, kam Mes norime, ir Mes nepraleidžiame atlyginimo Al-Muhsinūn (gera darantiesiems - žr. 2:112).

57. Ir iš tiesų, Amžinybės atlygis yra geriau tiems, kurie tiki ir bijo Allaho, ir atlieka savo pareigas Jam (susilaikydami nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų veiksmų ir darydami visų rūšių teisingus gerus darbus).

58. Ir Jusufo (Juozapo) broliai atvyko ir įžengė pas jį, ir jis atpažino juos, bet jie jo neatpažino.

59. Ir kada jis aprūpino juos jų maisto produktais (pagal jų poreikius), jis tarė: „ Atveskite man savo brolį iš savo tėvo (jis turėto galvoje Bendžaminą). Argi jūs nematote, kad suteikiu pilną porciją ir kad esu geriausias ir šeimininkų?“

60. „Tačiau, jei jūs neatvesite man jo, nebus jums (javų) porcijos iš manęs, nei jūs prie manęs prisiartinsite.“

61. Jie tarė: „Mes pamėginsime gauti leidimą (jam) iš mūsų tėvo ir tikrai, mes tai padarysime.“

62. Ir [Jusufas (Juozapas)] liepė savo tarnams padėti jų pinigus (už kuriuos jie nusipirko javus) į jų krepšius, tam, kad jie žinotų tai, kai grįš pas savo žmones, tam, kad atvyktų dar sykį.

63. Taigi, kai jie grįžo pas savo tėvą, tarė: „Mūsų tėve, nebegausime daugiau grūdų porcijų (nebent paimsime savo brolį). Taigi siųsk mūsų brolį su mumis ir gausime savo porciją, ir tikrai mes jį saugosime.“

64. Jis tarė: „Ar galiu jį patikėti jums, kaip kadaise patikėjau jums jo brolį [Jusufą (Juozapą)]? Tačiau, Allahas yra Geriausias iš globėjų, ir Jis yra Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą.“

65. Ir kai jie atidarė savo krepšius ir rado, kad jų pinigai grąžinti jiems, jie tarė: „Mūsų tėve, ko (daugiau) mes galime norėti? Štai, mūsų pinigai buvo mums grąžinti, taigi mes gausime (daugiau) maisto savo šeimai ir saugosime savo brolį, ir pridėsime dar vieną porciją prie kupranugario krovinio. Šis kiekis yra lengvas (karaliui suteikti mums).“

66. Jis [Jakūbas (Jokūbas)] tarė: „Nesiųsiu jo su jumis, kol jūs neprisieksite man atsakinga priesaika Allaho Vardu, kad parvesite jį atgal man, nebent jūs patys būsite apsupti (priešų).“ Ir kai jie prisiekė savo atsakinga priesaika, jis tarė: „Allahas yra Liudytojas tam, ką mes sakėme.“

67. Ir jis tarė: „Mano sūnūs, neįženkite pro vienus vartus, įženkite pro skirtingus vartus, ir aš iš viso negaliu jums padėti prieš Allahą. Iš tiesų, sprendimas priklauso tik nuo Allaho. Juo aš pasitikiu ir lai visi, kurie turi pasitikėjimą, pasitiki Juo.“

68. Ir kai jie įžengė pagal savo tėvo patarimą, tai nepadėjo jiems nė menkiausiai prieš Allahą (Jo Valią). Tai buvo tik paties Jakūbo (Jokūbo) poreikis, kurį jis patenkino. Ir iš tiesų, jis buvo apdovanotas žiniomis, nes Mes jį išmokėme, tačiau dauguma žmonių to nežino.

69. Ir kai jie atėjo priešais Jusufą (Juozapą), jis paėmė savo brolį (Bendžaminą) pas save ir tarė: „Iš tiesų, aš esu tavo brolis, taigi neliūdėk dėl to, ką jie darydavo.“

70. Taigi, kai jis aprūpino juos jų maisto atsargomis, jis įdėjo (auksinį) dubenį į savo brolio krepšį. Tada šauklys sušuko: „Ei jūs, karavane, iš tiesų jūs - vagys!“

71. Jie, atsigręždami į juos, tarė: „Kas yra tai, ko jūs netekote?“

72. Jie tarė: „Mes praradome karaliaus (auksinį) dubenį ir tam, kuris suras tai yra (atlygiu) kupranugario krovinys. Ir aš būsiu tuo įpareigotas.“

73. Jie tarė: „Prisiekiame Allahu, iš tiesų tu žinai, kad mes neatėjome daryti nedorybės šalyje, ir mes nesame vagys!“

74. Jie [Jusufo (Juozapo) vyrai] tarė: „Kokia tada bus bausmė tam, jei (bus įrodyta, kad) jūs esate melagiai.“

75. Jie [Jusufo (Juozapo) broliai] tarė: „Jo bausmė bus tokia, kad tas, kurio krepšyje tai bus rasta, bus baudžiamas (už šį nusikaltimą). Taip mes baudžiame Zalimūn (nusidėjėlius)!“

76. Taigi jis [Jusufas (Juozapas)] pradėjo (ieškoti) jų krepšiuose prieš (ieškodamas) savo brolio krepšyje. Tada jis ištraukė tai iš savo brolio krepšio. Taip Mes suplanavome Jusufui (Juozapui). Jis negalėjo paimti savo brolio (vergu) pagal karaliaus įstatymus, išskyrus jei Allahas to norėjo. (Taigi Allahas privertė brolius laikytis savo nurodytos „bausmės, t. y. pavergti vagį“) Mes išaukštiname tą, ką Mes norime, tačiau virš visų, apdovanotų žiniomis, yra Visa Žinantis (Allahas).

77. Jie [(Jusufo (Juozapo) broliai] tarė: „Jei jis vagia, buvo jo brolis [Jusufas (Juozapas)], kuris vogė anksčiau (jo).“ Tačiau šiuo dalykus Jusufas (Juozapas) pasilaikė savyje, neatskleisdamas jiems paslapčių. Jis tarė (sau): „Jūs esate blogiausi ir Allahas yra Geriausiai Žinantis apie tai, ką jūs sakote!“

78. Jie tarė: „Šalies valdytojau, iš tiesų, jis turi seną tėvą (kuris sielvartaus dėl jo), taigi paimk vieną iš mūsų vietoj jo. Iš tiesų, mes manome, kad esi tu vienas iš Muhsinūn (gera darančiųjų - žr. ajos 9:120 išnašą).“

79. Jis tarė: „Sergėk Allahai, kad mes paimtume kažką kitą, o ne tą, pas kurį radome savo turtą. Iš tiesų, (jei taip pasielgtume), mes būtume Zalimūn (bloga darantys).“

80. Taigi, kai jie prarado dėl jo viltį, sušaukė uždarą pasitarimą. Vyriausiasis iš jų tarė: „Argi nežinote, kad prisiekėte tėvui Allaho Vardu, o prieš

tai jūs nesugebėjote atlikti savo pareigos dėl Jusufo (Juozapo)? Dėl to aš nepaliksiu šios šalies tol, kol mano tėvas man neleis, arba Allahas neišspręs mano reikalo (paleidžiant Bendžaminą) ir Jis yra Geriausias iš teisėjų.“

81. „Grįžkite pas savo tėvą ir sakykite: „Mūsų tėve, iš tiesų, tavo sūnus (Bendžaminas) pavogė, ir mes neliudijame nieko, išskyrus tai, ką žinome, ir mes negalėjome žinoti Nematomą!“

82. „Ir klausk miesto (žmonių), kur mes buvome, ir karavano, su kuriuo mes grįžome. Ir iš tiesų mes sakome tiesą.“

83. Jis [Jakūbas (Jokūbas)] tarė: „Ne, tik jūs patys sukurstėte kažkam. Taigi (man) labiausiai tinka kantrybė. Galbūt Allahas grąžins juos visus man. Iš tiesų Jis, tik Jis yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.“

84. Ir jis nusigręžė nuo jų ir tarė: „O mano sielvarte dėl Jusufo (Juozapo)!“ Ir jis neteko regėjimo dėl sielvarto, kurį slopino.

85. Jie tarė: „Prisiekiame Allahu, tu niekada nesiliausi prisiminti Jusufą (Juozapą) iki kol tapsi silpnas senatvėje arba kol mirsi.“

86. Jis tarė: „Aš skundžiuosi dėl savo sielvarto ir liūdesio tik Allahui, ir aš žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote.“

87. „Mano sūnūs, eikite ir paklauskite apie Jusufą (Juozapą) bei jo brolį, ir niekada nepraraskite vilties dėl Allaho Gailestingumo. Be abejonės, niekas nenusivilia Allaho Gailestingumu, išskyrus žmones, kurie netiki.“

88. Tada, kai jie įžengė pas jį [Jusufą (Juozapą)], tarė: „Šalies valdove, sunkus metas apėmė mus ir mūsų šeimą, ir mes atnešėme tik menką turtą, taigi sumokėk mums pilną porciją ir būk mums labdaringas. Iš tiesų, Allahas atlygina labdaringiesiems.“

89. Jis tarė: „Ar jūs žinote, ką padarėte Jusufui (Juozapui) ir jo broliui, kai buvote neišmanėliai?“

90. Jie tarė: „Ar tu iš tiesų Jusufas (Juozapas)?“ Jis atsakė: „Aš esu Jusufas (Juozapas), o jis yra mano brolis (Bendžaminas). Allahas iš tiesų buvo maloningas mums. Iš tiesų, tas, kuris bijo Allaho paklusdamas Jam (susilaikydamas nuo nuodėmių ir blogų darbų ir darydamas teisingus gerus darbus) ir yra kantrus, tada tikrai Allahas pasirūpina, kad Muhsinūn (gera darančiųjų - žr. eilutę 2:112) atlygis nebūtų prarastas.“

91. Jie tarė: „Prisiekiame Allahu, iš tiesų Allahas labiau mėgo tave nei mus, ir mes, be abejonės, buvome nuodėmingieji.“

92. Jis tarė: „Jokių priekaištų jums šiandien, lai Allahas atleidžia jums. Ir Jis yra Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą!“[1]

93. „Eikite su šiais mano marškiniais ir uždėkite juos ant mano tėvo veido, - jis taps aiškiai matančiu, ir atveskite pas mane visą savo šeimą.“

94. Ir kai karavanas išvyko, jų tėvas tarė: „Aš iš tiesų jaučiu Jusufo (Juozapo) kvapą, jei tik jūs nemanote mane esant senu kvailiu (žmogumi, turinčiu silpną protą dėl seno amžiaus).“

95. Jie tarė: „Prisiekiame Allahu, be abejonės tu esi senoje klaidoje.“

96. Tada, kai geros žinios nešėjas atvyko, uždėjo tai (marškinius) ant jo veido, ir jis tapo aiškiai matančiu. Jis tarė: „Argi nesakiau jums: „Žinau iš Allaho tai, ko jūs nežinote.“

97. Jie tarė: „Mūsų tėve, prašyk (Allaho) Atleidimo už mūsų nuodėmes, iš tiesų, mes buvome nuodėmingieji.“

98. Jis tarė: „Prašysiu savo Viešpaties atleidimo jums, iš tiesų, Jis, tik Jis yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

99. Tada, kai jie atvyko pas Jusufą (Juozapą), jis pasiėmė savo tėvus pas save ir tarė: „Įženkite į Egiptą, Allahui leidus, saugiai.“

100. Ir jis iškėlė savo tėvus į sostą ir jie krito priešais jį kniūbsčiomis. Ir jis tarė: „Mano tėve, tai kadaise (buvusio) mano sapno išaiškinimas! Mano Viešpats pavertė jį realybe! Jis iš tiesų buvo geras man, kai ištraukė mane iš kalėjimo ir atvedė jus (visus čia) iš beduinų gyvenimo, po to, kai Šaitan (Šėtonas) pasėjo nesantaiką tarp manęs ir mano brolių. Nėr abejonės, mano Viešpats yra Paslaugiausias ir Maloningiausias tiems, kuriems Jis nori (būti). Iš tiesų Jis, tik Jis yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

---

[1] Abu Hurairah (lai Allahas būna juo patenkintas) pasakojo: „Girdėjau, kaip Allaho Pasiuntinys ﷺ sakė: „Iš tiesų Allahas sukūrė gailestingumą. Tą dieną, kai Jis sukūrė jį, Jis padalino jį į šimtą dalių. Devyniasdešimt devynias dalis Jis pasiliko Sau ir nusiuntė jo vieną dalį visai Savo kūrinijai. Jei netikintysis būtų žinojęs apie visą gailestingumą, esantį Allaho Rankose, jis nebūtų praradęs vilties įžengti į Rojų, o jei tikintysis būtų žinojęs apie visas bausmes, kurios yra pas Allahą, jis nebūtų laikęs savęs apsaugotu nuo Pragaro.“ (Sahih Al-Bukhari, t. 8, hadisas Nr. 476).

101. „Mano Viešpatie, Tu iš tiesų apdovanojai mane valdžia ir išmokei mane sapnų aiškinimo - dangų ir žemės (Vienintelis) Kūrėjau! Tu esi mano Vali (Saugotojas, Padėjėjas, Rėmėjas, Globėjas, Dievas, Viešpats) šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Leisk man mirti musulmonu (paklūstančiuoju Tavo Valiai), ir prijunk mane prie teisingųjų.“

102. Tai yra naujienos apie Ghaib (Nematomą), kurias Mes atskleidžiame tau (Muchammedai ﷺ). Tu nebuvai (nedalyvavai) su jais, kai jie surengė savo planą, ir (kai) sąmokslavo.

103. Ir dauguma iš žmonijos netikės, net jei tu entuziastingai to trokši.

104. Irtu(Muchammedai ﷺ)neprašaiišjų(tų,kurieneigiatavoPranašavimą) jokio atlygio už tai. Tai (Koranas) yra ne mažiau nei Priminimas ir patarimas Alamyn (žmonėms ir džinams).

105. Ir kiek ženklų danguose ir žemėje jie praeina, jų nemėgdami.

106. Ir dauguma jų netiki Allahą, išskyrus tai, kad jie priskiria Jam partnerius [t. y. jie yra Mušrikūn, t. y. daugiadieviai. Žr. Eilutę 6:121].

107. Argi tada jie jaučiasi saugūs dėl Allaho Bausmę lydinčio apdangalo atėjimo prieš juos, arba (Paskutinės) Valandos atėjimo prieš juos, netikėtai, jiems nesuvokiant?

108. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Tai yra mano kelias, aš kviečiu pas Allahą (t. y. į Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) tikru žinojimu. Aš ir tie, kurie seka manimi (taip pat turi kviesti kitus pas Allahą, t. y. į Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą - tikru žinojimu). Ir lai būna Garbinamas ir Išaukštintas Allahas (virš viso to, ką jie priskiria Jam į partnerius). Ir nesu aš iš Mušrikūn (daugiadievių, pagonių, stabmeldžių ir netikinčiųjų Allaho Vienumą, tų, kurie garbina kitus šalia Allaho arba priskiria Allahui priešininkus arba partnerius).“

109. Ir anksčiau tavęs Mes nesiuntėme (Pasiuntiniais) nieko kito, tik žmones, kuriems Mes apreiškėme, iš gyvenviečių žmonių tarpo. Argi jie nekeliavo žemėje ir nematė, koks buvo galas tų, kurie buvo anksčiau jų? Ir iš tiesų, Amžinybės namai yra geriausi tiems, kurie bijo Allaho ir paklūsta Jam (susilaikydami nuo nuodėmių ir blogų darbų ir atlikdami teisingus gerus darbus). Argi tada jūs nesuprantate?

110. (Jiems buvo leista atsikvėpti) kol Pasiuntiniai prarado viltį ir galvojo,

kad yra paneigti (savo žmonių), tada atėjo jiems Mūsų Pagalba ir ką panorėjome, tą Mes išgelbėjome. Ir Mūsų bausmė negali būti atremta žmonių, kurie yra Mudžrimūn (nusikaltėliai, nuodėmingieji, netikintieji, daugiadieviai).

111. Iš tiesų, jų istorijose yra pamoka suprantantiems žmonėms. Jis (Koranas) nėra suklastoti žodžiai, o patvirtinimas (egzistuojančių Allaho Knygų) to, kas buvo anksčiau jo [t. y. Taurato (Toros), Indžylio (Evangelijos) ir kitų Allaho Raštų patvirtinimas], ir smulkus visko paaiškinimas, ir vedlys, ir Gailestingumas žmonėms, kurie tiki.

13 - Sūra Ar-Rad[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę].

Tai yra Knygos (Korano) Eilutės ir tai, kas buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) tavo Viešpaties yra tiesa, tačiau dauguma žmonių netiki.

2. Allahas yra Tas, Kuris iškėlė dangus be jokių jums matomų ramsčių. Tada Jis iškilo virš (istava) Sosto (iš tikrųjų, tokiu būdu, kuris pritinka Jo Didybei). Tada jis pavergė saulę ir mėnulį (tęsti sukimąsi), kiekvieną besitęsiantį (savame kelyje) nustatytą terminą. Jis vadovauja ir reguliuoja visus reikalus. Jis smulkiai paaiškina Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t.t.) tam, kad jūs užtikrintai patikėtumėte susitikimu su savo Viešpačiu.

3. Ir Jis yra Tas, Kuris išskleidė žemę ir patalpino joje tvirtus kalnus ir upes, ir iš kiekvienos vaisių rūšies Jis padarė Zaudžain Isnain (po du poroje - gali reikšti dvi rūšis arba gali reikšti - du tipus, t. y. juodą ir baltą, saldų ir rūgštų, didelį ir mažą). Jis atneša naktį kaip dienos uždangalą. Iš tiesų, šiuose dalykuose yra Ajat žmonėms, kurie apmąsto.

4. Ir žemėje yra besiribojantys plotai, ir vynmedžių sodai ir žali javai (laukai), ir datulių palmės, išaugančios į dvi arba tris iš vienintelio šaknies kamieno arba kitaip (vienas šaknies kamienas kiekvienai palmei), laistomos tuo pačiu vandeniu. Ir vis dėlto kai kuriuos iš jų Mes padarome geresnius valgymui nei kiti. Iš tiesų, šiuose dalykuose yra Ajat žmonėms, kurie supranta.

5. O jei tu (Muchammedai ﷺ) stebiesi (šiais daugiadieviais, kurie neigia tavo islamiškojo monoteizmo žinią ir prisiėmė šalia Allaho garbinti kitus, kurie negali nei jiems pakenkti, nei duoti naudos), tada stebėtinas yra jų sakymas: „Kai mes būsime dulkės, ar iš tiesų tada būsime (prikelti) nauju kūriniu?“ Jie yra tie, kurie netikėjo savo Viešpačiu! Jie yra tie, kurie turės geležinėmis grandinėmis pririštas rankas prie jų kaklų. Jie

bus Ugnies gyventojai gyventi ten amžinai..

6. Jie prašo tavęs paskubinti blogį prieš gėrį, kai (daugybė) pamokomųjų bausmių, iš tiesų, įvyko anksčiau jų. Bet iš tiesų, jūsų Viešpats yra kupinas Atlaidumo žmonijai, nepaisant jų bloga darymo. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats yra (taip pat) Rūstus bausdamas.

7. O netikintieji sako: „Kodėl joks ženklas nenuleidžiamas jam iš jo Viešpaties?“ Tu esi tik perspėtojas ir kiekvienam žmogui yra vedlys.

8. Allahas žino, ką kiekviena moteris nešioja, ir kiek gimdos nepritenka (jų laike ir skaičiuje) arba viršija. Viskas pas Jį yra (reikiamomis) proporcijomis.

9. Visa Žinantis apie Nematomą ir matomą, Didingiausiasis, Aukščiausiasis.

10. (Jam) tas pats ar kuris iš jūsų nuslepia savo kalbą ar atskleidžia ją atvirai, ar jis bus paslėptas nakties ar išlįs laisvai dieną.

11. Jam (kiekvienam žmogui) yra angelai vienas po kito, prieš jį ir už jo. Jie saugo jį Allaho Paliepimu. Iš tiesų, Allahas nepakeis (geros) žmonių būklės tol, kol jie patys nepakeis savo (gerumo) būklės (atlikdami nuodėmes ir būdami nedėkingi ir nepaklusnūs Allahui). Tačiau kai Allahas nori žmonių bausmės, negali būti nieko, kas apgręžtų ją, ir jie neras be Jo jokių apsauginių.

12. Tai Jis, Kuris parodo jums žaibą kaip baimę (keliautojams) ir kaip viltį (tiems, kurie laukia lietaus). Ir tai Jis, Kuris išaugina (arba sukuria) debesis, sunkius (lietumi).

13. Ir Ar-Rad[1] (griaustinis) garbina ir šlovina Jį, ir taip pat angelai iš Pagarbos Jam. Jis siunčia žaibo plykstelėjimus ir griaustinio trenksmus bei jais Jis suduoda tam, kam Jis panori. Ir vis tiek jie (netikintieji) ginčijasi apie Allahą. Ir Jis yra Galingas jėga ir Rūstus bausdamas.

14. Jam (Allahui, Vieninteliam) yra Tiesos Žodis (t. y. niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas). Ir tie, kurių jie (daugiadieviai ir netikintieji) šaukiasi, neatsako jiems daugiau nei tas, kuris ištiesia savo ranką (ant gilaus šulinio krašto), kad vanduo pasiektų jo burną, bet jis

[1] Ar-Rad: pasakyta, kad tai angelas, atsakingas už debesis, ir jis varo juos, kaip Allaho įsakyta, ir jis šlovina Jo Garbinimą.

jo nepasiekia. Ir netikičiųjų maldavimas yra niekas kitas, tik klaida (t. y. bergždžias).

15. Ir priešais Allahą (Vienintelį) krenta kniūbsčiomis viskas, kas yra danguose ir žemėje, noriai ir nenoriai, ir taip pat jų šešėliai rytais ir popietėmis.

16. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kas yra dangų ir žemės Viešpats?“ Sakyk: „(Jis yra) Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs prisiėmėte (garbinimui) Aulija (globėjais) kitus, nei Jis, tokius, kurie neturi galios nei sau duoti naudos, nei pakenkti?“ Sakyk: „ Argi aklas lygus tam, kuris mato? Arba tamsa lygi šviesai? O gal jie priskiria Allahui partnerius, kurie sukūrė panašią į Jo kūriniją, taip, kad kūrinija (kurią jie sukūrė ir Jo kūrinija) atrodė panaši jiems?“ Sakyk: „Allahas yra visa ko Kūrėjas. Ir Jis yra Vienas, Nenugalimas.“

17. Jis nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir slėniai pritvinsta pagal jų plotą, tačiau nusineša putą, kylančią į paviršių - ir (taip pat) iš to (geležies rūdos), ką jie kaitina ugnyje, kad sukurtų papuošalus arba indus, kyla puta panaši į tai, taip Allahas (parabolėmis) atskleidžia tiesą ir melą. Tada, puta išnyksta kaip putos ant krantų, o tai, kas yra skirta žmonijos gerovei - lieka žemėje. Taip Allahas pateikia paraboles (tiesai ir melui, t. y. Tikėjimui ir netikėjimui).

18. Tiems, kurie atsiliepė į savo Viešpaties Kvietimą [patikėjo Allaho Vienumą ir pasekė Jo Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ , t. y. islamiškuoju monoteizmu], - Al-Husna (t. y. Rojus). Tačiau tie, kurie neatsiliepė į Jo Kvietimą (nepatikėjo Allaho Vienumą ir nepasekė Jo Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ), jei jie turėtų viską, kas yra žemėje, jie siūlytų tai, kad išsigelbėtų (nuo kančios, tačiau tai bus veltui). Jiems bus siaubingas atsiskaitymas. Jų buveinė bus Pragaras ir blogiausia, iš tiesų, tai yra vieta poilsiui.

19. Argi tada tas, kuris žino, kad tai, kas tavojo Viešpaties buvo atskleista tau (Muchammedai ﷺ), yra tiesa, turėtų būti kaip tas, kuris yra aklas? Tačiau tik suvokiantys žmonės kreipia į tai dėmesį.

20. Tie, kurie išpildo Allaho Sutartį ir nenutraukia Misak (ryšių, sutarties, įsipareigojimo).

21. Ir tie, kurie vienija tai, ką Allahas įsakė suvienyti (t. y. jie yra geri savo artimiesiems ir nenutraukia giminystės ryšių) ir bijo savo Viešpaties, ir

siaubingai bijo atpildo (t. y. susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir atlieka visų rūšių gerus darbus, kuriuos Allahas įsakė atlikti).

22. Ir tie, kurie išlieka kantrūs, siekiantys savo Viešpaties Veido, atlieka As-Salat (ikamat-as-salat) ir leidžia tai, ką Mes jiems suteikėme, slaptai ir atvirai, ir ginasi nuo blogio gėriu, tokiems - gera pabaiga.

23. Adn (Edeno) Rojus (Amžinieji Sodai), į kuriuos jie įžengs. Ir (taip pat) tiems, kurie teisingai elgėsi su savo tėvais ir savo žmonomis, ir savo palikuonimis. Ir angelai įžengs pas juos pro kiekvienus vartus (sakydami):

24. „Salamun Alaikum (taika jums), nes jūs ištvermingi ir kantrūs! Puikūs iš tiesų yra paskutiniai namai!“

25. O tiems, kurie nutraukia Allaho Susitarimą, po jo patvirtinimo, ir pertraukinėja tai, ką Allahas įsakė vienyti (t. y. jie nutraukia giminystės ryšius ir nėra geri savo artimiesiems), ir daro blogį žemėje, tiems - prakeiksmas (t. y. jie bus toli nuo Allaho Gailestingumo) ir jiems - nelaimingi (blogi) namai (t. y. Pragaras).

26. Allahas padidina aprūpinimą tiems, kuriems Jis nori, ir apriboja (jį tiems, kuriems Jis nori), ir jie džiaugiasi šio pasaulio gyvenimu, kai gyvenimas šiame pasaulyje, palyginus su Amžinuoju, yra tik trumpalaikis praeinantis malonumas.

27. O tie, kurie netikėjo, sako: „Kodėl jam (Muchammedui ﷺ) jo Viešpats nenuleidžia jokio ženklo?“ Sakyk: „Iš tiesų, Allahas paklaidina tuos, ką Jis nori, ir išveda pas Save tuos, kurie atsigręžia į Jį atgailoje.“

28. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą), ir tie, kurių širdys nurimsta, prisimenant Allahą - iš tiesų, Allaho prisiminime širdys randa ramybę.

29. Tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir teisingai elgėsi, Tuba (visų rūšių laimė arba Rojaus medžio pavadinimas) jiems ir graži (galutinio) sugrįžimo vieta.

30. Taigi, Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) į bendruomenę, anksčiau kurios kitos bendruomenės išmirė, tam, kad tu parecituotum jiems tai, ką Mes tau apreiškėme, kai jie netiki Maloningiausiąjį (Allahą). Sakyk: „Jis yra mano Viešpats! La ilaha illa huva (niekas kitas neturi teisės būti

garbinamas, iškyrus Jį)! Juo aš pasitikiu ir pas Jį bus mano sugrįžimas atgailoje.“

31. Ir jei būtų Koranas, kuriuo kalnai būtų išjudinti (iš savų vietų), arba žemė būtų perskelta, arba mirusieji būtų priversti kalbėti (tai būtų ne koks nors kitas, o tik šis Koranas). Tačiau sprendimas dėl visko yra tikrai pas Allahą. Argi tada tie, kurie patikėjo, dar nežino, kad jei Allahas būtų panorėjęs, Jis galėjo teisingai vesti visą žmoniją? Ir nelaimė nesiliaus apimti tų, kurie netikėjo, dėl jų (blogų) darbų arba tai (t. y. nelaimė) nusės netoliese jų namų, iki tol, kol išsipildys Allaho Pažadas. Be abejonės, Allahas nelaužo Savo Pažado.

32. Ir iš tiesų, iš (daugybės) Pasiuntinių anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) buvo tyčiojamasi, tačiau Aš suteikiau atokvėpį tiems, kurie netikėjo, ir galiausiai Aš juos nubaudžiau. Tad kokia (siaubinga) buvo Mano bausmė!

33. Ar tada Tas (Allahas), Kuris vadovauja (globoja, išlaiko ir aprūpina) kiekvienam asmeniui ir žino viską, ką jis įgijo (yra kaip bet kuri kita nieko nežinanti dievybė)? Ir vis dėlto, jie priskiria Allahui partnerius. Sakyk: „Išvardinkite juos! Ar jūs suteiksite Jam žinių apie tai, ko Jis žemėje nežino, ar tai (tik) klaidingų žodžių apgaulė?“ Ne! Tiems, kurie netiki, jų sąmokslas padarytas atrodančiu teisingu, ir jie buvo nustumti nuo Teisingo Kelio. Ir ką Allahas paklaidina, tam nėra teisingo vedimo.

34. Jiems - kančia šio pasaulio gyvenime ir be abejonės - kančia Amžinybėje. Ir jie neturi Vak (gynėjo arba apsauginio) nuo Allaho.

35. Rojaus, kuris buvo pažadėtas Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2), aprašymas: po juo teka upės, jo maisto atsargos yra amžinos ir taip pat jo pavėsis. Tai Mutakūn (dievobaimingųjų - žr. ają 2:2) pabaiga (galutinis tikslas), o netikinčiųjų pabaiga (galutinis tikslas) yra Ugnis.

36. Tie, kuriems Mes davėme Knygą (tokie kaip Abdullah bin Salam ir kiti judėjai, priėmę islamą), džiaugiasi tuo, kas tau buvo apreikšta (t. y. Koranu), tačiau tarp Sąjungininkų (iš judėjų ir pagonių tarpo) yra tokių, kurie atmeta jo dalį. Sakyk: „Man įsakyta garbinti tik Allahą (Vienintelį) ir nepriskirti Jam partnerių. Jo (Vienintelio) aš šaukiuosi ir pas Jį mano sugrįžimas.“

37. Taigi, Mes nuleidome tai (Koraną) arabų kalba būti autoritetingu sprendimu. Jei tu (Muchammedai ﷺ) seksi jų (bergždžiais) norais po

to, kai tau atėjo žinojimas, tada tu neturėsi jokio Vali (apsauginino) arba Vak (gynėjo) nuo Allaho.

38. Ir iš tiesų, Mes siuntėme Pasiuntinius anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) ir suteikėme jiems žmonas ir palikuonis. Ir ne Pasiuntiniui priklausė atnešti ženklą, išskyrus Allaho Leidimu. Kiekvienam reikalui yra (Allaho) Įsakas. [Tafsir At-Tabari].

39. Allahas paslepia tai, ką Jis nori, ir patvirtina (ką Jis nori). Ir pas Jį yra Knygos Motina (Al-Lauh Al-Mahfūz).

40. Ar Mes parodytume tau (Muchammedai ﷺ) dalį to, ką Mes pažadėjome jiems, ar numarintume tave, tavo pareiga tik perduoti (Žinią), o atsiskaitymas - Mums.

41. Argi jie nemato, kad Mes palaipsniui sumažiname (netikinčiųjų) žemę (suteikdami ją tikintiesiems per pergalingus karus) nuo jų atokių ribų. Ir sprendžia Allahas, nėra nieko, kas sulaikytų Jo Sprendimą, ir Jis yra Greitas suvesti sąskaitas.

42. Ir iš tiesų, tie anksčiau jų rengė sąmokslus, tačiau visas planavimas priklauso Allahui. Jis žino ką kiekvienas žmogus įgija, ir netikintieji sužinos, kas pasieks gerą pabaigą (paskutinį tikslą).

43. O tie, kurie netikėjo, sako: „Tu (Muchammedai ﷺ) nesi Pasiuntinys.“ Sakyk: „Pakankamas liudytojas tarp manęs ir jūsų yra Allahas ir taip pat tie, kurie turi žinių apie Raštą (tokie kaip Abdullah bin Salam ir kiti judėjai ir krikščionys, kurie priėmė islamą).“

14 - Sūra Ibrahim[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. (Tai yra) Knyga, kurią Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ), kad tu galėtum išvesti žmoniją iš (netikėjimo ir daugiadievystės) tamsos į (tikėjimo Allaho Vienumą ir islamiškąjį monoteizmą) šviesą jų Viešpaties Leidimu į Visagalio, visos Šlovės Savininko Kelią.

2. Allahas, Kuriam priklauso viskas, kas yra danguose, ir visa, kas yra žemėje! Ir vargas netikintiesiems dėl skausmingos bausmės.

3. Tie, kurie labiau mėgsta šio pasaulio gyvenimą nei Amžinybę, ir užkerta (žmonėms) Allaho Kelią (t. y. islamą) ir siekia tame nesąžiningumo - jie toli nuklydę.

4. Ir siuntėme Mes Pasiuntinį tik su kalba jo žmonių tam, kad jis galėtų jiems išaiškinti (Žinią). Tada Allahas paklaidina tą, ką Jis nori, ir išveda teisingai tą, ką Jis nori. Ir Jis yra Visagalis, Visa Išmanantis.

5. Ir iš tiesų, Mes siuntėme Mūsą (Mozę) su Mūsų Ajat (ženklais, įrodymais ir įkalčiais, sakydami): „Išvesk savo žmones iš tamsos į šviesą ir primink jiems apie Allaho Metraščius. Iš tiesų, tame yra Ajat (įkalčiai, įrodymai ir ženklai) kiekvienam kantriam, dėkingam (asmeniui).“

6. Ir (prisiminkite), kai Mūsa (Mozė) tarė savo žmonėms: „Kviečiu atsiminti Allaho Malonę jums, kai Jis išgelbėjo jus nuo Firauno (Faraono) žmonių, kurie kėlė jums siaubingas kančias ir žudė jūsų sūnus bei palikdavo jūsų moteris gyvas. Ir tame buvo didžiulis jūsų Viešpaties išbandymas.“

7. Ir (prisiminkite), kai jūsų Viešpats skelbė: „Jei jūs dėkosite (priimdami Tikėjimą ir negarbindami nieko kito tik Allahą), Aš suteiksiu jums daugiau (Savo Palaimos), tačiau jei jūs būsite nedėkingi (t. y. netikintieji), iš tiesų, Mano bausmė yra tikrai griežta.“

8. Ir Mūsa (Mozė) tarė: „Jei jūs netikėsite, jūs ir visa ant žemės kartu, tada

tikrai Allahas yra Turtingas (Nepriklausantis nuo jokių poreikių),visos Šlovės Savininkas.“

9. Argi nepasiekė jūsų žinios apie tuos, buvusius anksčiau jūsų, Nūho (Nojaus), ir Ad ir Samud žmones? Niekas nežino jų, tik Allahas. Pas juos atėjo jų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais, tačiau jie susikišo savo rankas į savo burnas (kandžiodami jas iš pykčio) ir sakė: „Iš tiesų, mes netikime tuo, su kuo tu buvai siųstas, ir mes tikrai stipriai abejojame dėl to, į ką mus kvieti (t. y. islamiškąjį monoteizmą).“

10. Jų Pasiuntiniai sakė: „Ką?! Ar gali būti kokia abejonė dėl Allaho, dangų ir žemės Kūrėjo? Jis kviečia jus (į monoteizmą ir būti paklusniems Allahui) tam, kad Jis galėtų atleisti jums jūsų nuodėmes ir suteiktų jums atokvėpį nustatytam laikui.“ Jie sakė: „Tu esi ne daugiau nei žmogus, kaip ir mes! Tu nori nugręžti mus nuo to, ką mūsų tėvai garbindavo. Tad pateik mums aiškią reikšmę (t. y. aiškų įrodymą to, ką sakai).“

11. Jų Pasiuntiniai tarė jiems: „Mes esame ne daugiau nei žmonės, kaip ir jūs, tačiau Allahas suteikia Savo Malonę tam, kam Jis nori iš Savo vergų. Tai ne mums atnešti jums reikšmę (įrodymą), išskyrus Allaho Leidimu. Ir lai Allahu (Vieninteliu) pasitiki tikintieji.“

12. „Ir kodėl mes neturėtume pasitikėti Allahu, kai Jis iš tiesų išvedė mus teisingai? Ir mes tikrai pakelsime kantriai visą skausmą, kurį jūs besukeltumėte mums, ir lai Allahu (Vieninteliu) pasitiki tie, kurie pasitiki.“

13. Ir tie, kurie nepatikėjo, tarė savo Pasiuntiniams: „Iš tiesų, mes išvysime jus iš savo žemės arba jūs grįšite į mūsų religiją.“ Taigi, jų Viešpats apreiškė jiems: „Iš tiesų, Mes sunaikinsime Zalimūn (daugiadievius, netikinčiuosius ir nusidėjėlius).“

14. „Ir iš tiesų, Mes padarysime jus gyventojais žemėje po jų. Tai tam, kuris baiminasi stovėti priešais Mane (Prikėlimo dieną arba bijo Mano bausmės) ir taip pat bijo Mano grasinimo.“

15. Ir jie (Pasiuntiniai) prašė pergalės ir pagalbos [iš savo Viešpaties (Allaho)] ir kiekvienas užsispyręs, išpuikęs diktatorius (kuris atsisako patikėti Allaho Vienumą) visiškai pralaimėjo ir buvo sunaikintas.

16. Priešais jį (kiekvieną užsispyrusį, išpuikusį diktatorių) yra Pragaras, ir

jis bus priverstas gerti verdantį, pūliuojantį vandenį.

17. Jis sriubčios jį nenoriai, ir jam bus itin sunku nuryti jį į savo gerklę. Ir mirtis priartės prie jo iš visų pusių, tačiau jis nemirs, o priešais jį - bus didžiulė kankynė.

18. Tų, kurie nepatikėjo savo Viešpačiu, panašumas yra toks, kad jų darbai yra kaip pelenai, į kuriuos audringą dieną įnirtingai pučia vėjas. Jie negalės gauti nieko iš to, ką jie įgijo. Tai yra paklydimas, tolimas (nuo Teisingo Kelio).

19. Argi tu nematai, kad Allahas sukūrė dangus ir žemę teisingai? Jei Jis panorės, Jis gali panaikinti jus ir išvesti (jūsų vietoje) naują kūriniją!

20. Ir Allahui tai nėra sunku ar sudėtinga.

21. Ir jie pasirodys priešais Allahą (Prikėlimo dieną). Tada silpnieji sakys tiems, kurie buvo išpuikę (lyderiai): „Iš tiesų, mes sekame jus. Ar galite padėti mums kuo nors prieš Allaho Bausmę?“ Jie atsakys: „Jei Allahas būtų mus teisingai vedęs, mes būtume jus teisingai vedę. (Dabar) nėra skirtumo mums, ar mes niršime, ar pakelsime (šias kančias) kantriai. Nėra vietos išsigelbėti mums.“

22. Ir Šaitan (Šėtonas) sakys, kai reikalas buvo nuspręstas: „Iš tiesų, Allahas pažadėjo jums teisingą pažadą. Ir aš jums pažadėjau, bet aš išdaviau jus. Neturiu aš jums jokios valdžios, išskyrus tai, kad kviečiau jus, ir jūs man atsakėte. Taigi, nekaltinkite manęs, bet kaltinkite patys save. Aš negaliu padėti jums, nei jūs galite padėti man. Aš neigiu jūsų buvusį veiksmą - manęs (Šėtono) priskyrimą kaip partnerį Allahui (paklūstant man pasaulio gyvenime). Iš tiesų, skausminga kančia Zalimūn (daugiadieviams ir nusidėjėliams).“

23. Ir tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinius ir viską, ką jie atnešė) ir darė teisingus darbus, įžengs į Sodus, po kuriais teka upės, - gyventi tenai amžinai (t. y. Rojuje), jų Viešpaties Leidimu. Jų pasisveikinimas ten bus Salam (Taika!).

24. Argi nematote, kaip Allahas nustatė palyginimus? Gražus žodis kaip gražus medis, kurio šaknys tvirtai įtaisytos ir kurio šakos (siekia) dangų (t. y. labai aukštai).

25. Nuolat teikiantis vaisius, savo Viešpaties Leidimu, ir Allahas nustato

palyginimus žmonijai tam, kad jie prisimintų.

26. Ir palyginimas blogo žodžio yra kaip blogas medis, išrautas su šaknimis iš žemės paviršiaus, nestabilus.

27. Allahas sutvirtins tuos, kurie tiki, žodžiu, kuris tvirtas, šiame pasaulyje (t. y. jie garbins Allahą Vienintelį ir nieko kito), ir Amžinybėje.[1] Ir Allahas privers paklysti tuos, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai), ir Allahas daro tai, ką Jis nori.

28. Argi jūs nematėte tų, kurie iškeitė Allaho Palaimą į netikėjimą (neigdami Pranašą Muchammedą ﷺ ir Jo Žinią apie islamą) ir privertė savo žmones gyventi pražūties name?

29. Pragaras, kuriame jie degs, - ir kokia baisi tai vieta apsistoti!

30. Ir jie priskyrė priešininkus Allahui, kad paklaidintų (žmones) nuo Jo Kelio! Sakyk: „Mėgaukitės (savo trumpalaikiu gyvenimu)! Tačiau, nėra abejonės, jūsų tikslas yra (Pragaro) Ugnis!“

31. Sakyk (Muchammedai ﷺ) Ibadi (Mano vergams), kurie patikėjo, kad jie turi atlikti As-Salat (Ikamat As-Salat), ir leisti labdarai iš išlaikymo, kurį Mes suteikėme jiems, slaptai ir atvirai, iki Dienos atėjimo, kai nebebus nei abipusio derėjimosi, nei padėjimo.

32. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, ir nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir juo išvedė vaisius kaip aprūpinimą jums. Ir Jis padarė laivus jums padėti, kad jie keliautų jūra Jo Įsakymu. Ir Jis (taip pat) padarė upes jums aptarnauti.

33. Ir Jis padarė saulę ir mėnulį, abu nuolat judančius savo maršrutu, jums paslaugiais. Ir Jis padarė naktį ir dieną jums paslaugiom.

34. Ir Jis suteikė jums viską, ko jūs prašėte, ir jei jūs skaičiuotumėte Allaho Palaimą, nesugebėtumėte jos suskaičiuoti. Iš tiesų, žmogus tikrai yra didelis nusidėjėlis, netikintysis (ypatingas nedėkingasis, neigiantis Allaho Palaimą netikėjimu ir kitų, nei Allahas garbinimu, ir nepaklusimu Allahui

---

[1] t. y. iškart po jų mirties (jų kape ir t. t.), kai angelai (Munkar ir Nakir) klaus jų trijų klausimų: kas yra tavo Viešpats, kokia yra tavo religija ir ką sakai apie šį žmogų (Pranašą Muchammedą ﷺ), kuris buvo jums siųstas? Tikintieji atsakys teisingai, t. y. mano Viešpats yra Allahas, mano religija yra islamas ir šis vyras Muchammedas ﷺ yra Allaho Pasiuntinys, kuris atėjo pas mus su aiškiais ženklais ir mes juo patikėjome. Tuo tarpu nusidėjėliai, kurie nepatikėjo Pranašo Muchammedo ﷺ Žinia, nesugebės atsakyti į šiuos klausimus.

ir Jo Pranašui ﷺ).

35. Ir (prisiminkite) kai Ibrahimas (Abraomas) sakė: „Mano Viešpatie, padaryk šitą miestą (Mekką) taikos ir saugumo (vieta), ir neleisk man ir mano sūnums garbinti stabų.

36. Mano Viešpatie, jie tikrai paklaidino daugybę iš žmonijos. Tačiau tas, kas seka manimi, tikrai yra iš mano tarpo. Ir kas nepaklūsta man, vis tiek Tu esi tikrai Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

37. Mūsų Viešpatie, aš priverčiau kai kuriuos iš savo palikuonių gyventi neįdirbtame slėnyje šalia Tavo Neliečiamojo Namo (Kaabos Mekkoje) tam, kad, mūsų Viešpatie, jie atliktų As-Salat (ikamat as salat). Taigi, pripildyk kai kurių žmonių širdis meile jiems, ir (Allahai) suteik jiems vaisių, kad jie būtų dėkingi.

38. Mūsų Viešpatie, nėr abejonės, Tu žinai, ką mes slepiame ir ką mes atskleidžiame. Niekas žemėje ir danguje nėra paslėpta nuo Allaho.

39. Visa šlovė ir dėkojimas skirtas Allahui, Kuris suteikė man senname amžiuje Ismailį (Izmaelį) ir Ishaką (Izaoką). Iš tiesų, mano Viešpats tikrai yra Visa Girdintis visus maldavimus.

40. Mano Viešpatie, padaryk mane atliekančiu As-Salat (ikamat as salat) ir (taip pat) iš mano palikuonių tarpo, mūsų Viešpatie! Ir priimk mano maldavimus.

41. Mūsų Viešpatie, atleisk man ir mano tėvams ir (visiems) tikintiesiems Dieną, kai vyks atsiskaitymas.“

42. Nemanykite, kad Allahas nežino, ką daro Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai), tačiau Jis suteikia jiems atokvėpį iki Dienos, kai akys žiūrės su siaubu.

43. (Jie) skubės pirmyn, ištemptais kaklais, jų galvos bus užverstos (į dangų), jų žvilgsnis negrįš pas juos ir jų širdys tuščios (nuo galvojimo iš didžiulės baimės).

44. Ir perspėk (Muchammedai ﷺ) žmoniją apie Dieną, kai kančia juos pasieks. Tada nusidėjėliai sakys: „Mūsų Viešpatie, leisk mums atsikvėpti trumpam, mes atsiliepsime į Tavo Kvietimą ir paseksime Pasiuntiniais!“ (Bus pasakyta): „Argi jūs neprisiekėte kadaise, kad jūs nepaliksite (pasaulio dėl Amžinybės)?“

45. Ir jūs gyvenote buveinėse žmonių, kurie suklaidino patys save, ir tai jums buvo aišku, kaip Mes elgėmės su jais. Ir Mes pateikėme (daugybę) palyginimų jums.“

46. Iš tiesų, jie rengė savo sąmokslą ir jų sąmokslas buvo pas Allahą, nors jų sąmokslas nebuvo toks, kad iškeltų kalnus (tikrus kalnus arba islamo nurodymus) iš jų vietų (nes tai nėra svarbu).

47. Taigi nemanyk, kad Allahas netesės Savo Pažado Savo Pasiuntiniams. Nėr abejonės, Allahas yra Galingiausias, Galintis už viską atpildyti.

48. Tą Dieną, kai žemė bus pakeista kita žeme, ir taip pat dangūs, ir jie (visi kūriniai) pasirodys priešais Allahą, Vieninteli, Nenugalimą.

49. Ir tu pamatysi Mudžrimūn (nusikaltėlius, netikinčiuosius Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą, daugiadievius) tą Dieną Mukaranin[2] (surakintus kartu) geležinėmis grandinėmis.

50. Jų apdarai bus iš dervos ir ugnis dengs jų veidus.

51. Kad Allahas atlygintų kiekvienam žmogui pagal tai, ką jis įgijo. Iš tiesų, Allahas yra Greitas atsiskaityti.

52. Tai (Koranas) yra Žinia žmonijai (ir aiškus įrodymas prieš juos), tam kad jie būtų juo įspėti, ir kad jie žinotų, kad Jis yra Vienintelis Ilah (Dievas - Allahas) - (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) - kad suvokiantys žmonės galėtų pasirūpinti.

---

[2] Mukaranūn geležinėmis grandinėmis reiškia, kad jų rankos ir kojos bus prirakintos prie jų kaklų grandinėmis.

15 - Sūra Al-Hidžr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Ra. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. Tai yra Knygos Eilutės ir aiškus Koranas.

2. Kaip stipriai tie, kurie netikėjo, norėtų, kad jie būtų buvę musulmonai [tie, kurie paklūsta Allaho Valiai islame, t. y. islamiškajame monoteizme, - tai vyks Prikėlimo dieną, kai jie pamatys netikinčiuosius, einančius į Pragarą, o musulmonus - einančius į Rojų].

3. Palik juos valgančius ir besimėgaujančius, ir leisk jiems būti užsiėmusiems (klaidinga) viltimi. Jie sužinos!

4. Ir Mes niekada nenaikinome miestų, išskyrus tada, kai buvo žinomas sprendimas dėl to.

5. Nė viena tauta negali paankstinti savo termino, nei atidėti jo.

6. Ir jie sako: „O tu, (Muchammedai ﷺ), kuriam buvo nuleistas Zikr (Koranas), iš tiesų, tu esi pakvaišęs!"

7. „Kodėl tu neatvedi angelų mums, jei esi tiesą sakantis?"

8. Mes nesiunčiame angelų žemyn, išskyrus su tiesa (t. y. kančiai), ir tuo atveju, jie (netikintieji) neturėtų atokvėpio!

9. Iš tiesų, tai Mes, Kurie nuleidome Zikr (t. y. Koraną) ir tikrai, Mes jį apsaugosime (nuo iškraipymo).[1]

10. Iš tiesų, Mes siuntėme (Pasiuntinius) anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) iš senųjų grupių (bendruomenių) tarpo.

11. Ir niekada pas juos nebuvo atėjęs Pasiuntinys, iš kurio jie nebūtų šaipęsi.

---

[*] Sūra Al-Hidžr (Uola).

[1] Ši Eilutė yra iššūkis žmonijai ir kiekvienas privalo tikėti šio Korano stebuklais. Akivaizdu, kad praėjo daugiau nei 1400 metų ir nė vienas šio Korano žodis nebuvo pakeistas, nors netikintieji labai stengėsi jį pakeisti įvairiais būdais, tačiau jų pastangos patyrė visiškai apgailėtiną nesėkmę. Kaip paminėta šioje Eilutėje: „Mes jį apsaugosime." Prisiekiame Allahu, Jis saugo jį. Priešingai, visos kitos Knygos (Tauratas (Tora), Indžylis (Evangelija)) buvo iškraipytos išimant arba pakeičiant originalų tekstą arba pridedant į jį tai, ko jame nebuvo.

12. Taip Mes leidžiame tam (daugiadieviškumui ir netikėjimui) įžengti į Mudžrimūn [nusikaltėlių, daugiadievių ir pagonių] širdis (dėl jų šaipymosi iš Pasiuntinių).

13. Jie netikėtų juo (Koranu), ir senovės tautų (kurios netikėjo) (Allaho bausmės) pavyzdys jau buvo paskelbtas.

14. Ir netgi jei Mes atvertume jiems dangaus vartus ir jie kiltų į jį (visa dieną)

15. Jie tikrai sakytų (vakare): „Mūsų akys buvo (tarsi) apakintos (mes nematėme jokių angelų ar dangaus). Ne, mes esame apkerėti žmonės.“

16. Ir iš tiesų, Mes įtaisėme dideles žvaigždes danguje ir Mes išgražinome tai stebėtojams.

17. Ir Mes apsaugojome tai (artimiausią dangų) nuo kiekvieno atstumtojo Šaitan (velnio).

18. Išskyrus to (velnio), kuris pavagia girdėjimą, o tada yra persekiojamas aiškios liepsnojančios ugnies.

19. Ir išskleidėme Mes žemę ir patalpinome joje tvirtus kalnus ir privertėme ten augti visų rūšių dalykus pagal jų proporcijas.

20. Ir Mes suteikėme tame pragyvenimo priemones jums ir tiems, kuriais jūs nesirūpinate [judantiems (gyviems) kūriniams, galvijams, žvėrims ir kitiems gyvūnams].

21. Ir tame nėra jokio dalyko, tačiau pas Mus yra jų atsargų. Ir Mes nesiunčiame to žemyn, išskyrus tik žinomą kiekį.

22. Ir Mes siunčiame vėjus apvaisinančius (kad jie smarkiai pripildytų debesis vandeniu), tada priverčiame vandenį (lietų) kristi iš dangaus, ir Mes suteikiame jį jums gerti, ir tai ne jūs esate jo atsargų savininkai [t.y. dalinti vandenį kam norite arba sulaikyti jį nuo ko jūs norite].

23. Ir be abejonės, Mes! Mes esame tie, Kas suteikia gyvybę ir sukelia mirtį, ir Mes esame Paveldėtojai.

24. Ir iš tiesų, Mes žinome pirmąsias jūsų kartas, kurios išmirė, ir iš tiesų, Mes žinome dabartines jūsų (žmonijos) kartas, ir taip pat tuos, kurie ateis po to.

25. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats surinks juos kartu. Tikrai, Jis yra Visa Išmanantis, Visa Žinantis.

26. Ir iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų iš perdirbto purvo sudžiūvusio (dukart) molio.

27. Ir džinus, Mes sukūrėme kadaise iš bedūmės ugnies liepsnos.

28. Ir (atminkite) kai jūsų Viešpats sakė angelams: „Aš ketinu sukurti žmogų (Adamą) iš perdirbto purvo sudžiuvusio (tučio) molio.“

29. „Taigi, kai Aš pilnai jį suformavau ir įkvėpiau į jį (Adamą) sielą, kurią jam sukūriau, tada pulkite (jūs) kniubsčiomis priešais jį.“

30. Taigi angelai sukniubo, visi jie kartu.

31. Išskyrus Iblis (Šėtoną) - jis atsisakė būti tarp sukniubusiųjų.

32. (Allahas) tarė: „Iblis (Šėtone), kodėl tu nesi tarp sukniubusiųjų?“

33. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Aš nesu tas, kuris nusižemina žmogui, kurį Tu sukūrei iš perdirbto purvo sudžiuvusio (tuščio) molio.“

34. (Allahas) tarė: „Tada, dink iš čia, iš tiesų, tu esi Radžym (atstumtasis arba prakeiktasis).“

35. „Ir iš tiesų, prakeiksmas tau bus iki Atlygio Dienos (t. y. Prikėlimo Dienos).“

36. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Mano Viešpatie, tada suteik man atokvėpį iki Dienos, kai jie (mirusieji) bus prikelti.“

37. Allahas tarė: „Tada tikrai, tu esi iš tų, kuriems leista atsikvėpti,

38. Iki paskirto laiko Dienos.“

39. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Mano Viešpatie, dėl to, kad Tu suklaidinai mane, aš tikrai išpuošiu tiems žemėje (žmonijai) klaidingą kelią ir aš paklaidinsiu juos visus.“

40. „Išskyrus Tavo išrinktuosius, (teisingai vedamus) vergus iš jų tarpo.“

41. (Allahas) tarė: „Tai Kelias, kuris ves tiesiai pas Mane.“

42. „Nėr abejonės, tu neturėsi jokios galios Mano vergams, išskyrus tuos, kurie seks tavimi iš Ghavūn (Mušrikūn ir tų, kurie paklysta, nusikaltėlių, daugiadievių ir bloga darančiųjų).“

43. „Ir tikrai, Pragaras yra jiems visiems pažadėta vieta.“

44. „Jis (Pragaras) turi septynis vartus, kiekvieniems iš šių vartų yra paskirta (speciali) (nusidėjėlių) klasė.“

45. „Iš tiesų, Mutakūn (dievobaimingieji - žr. eilutę 2:2) bus tarp Sodų ir vandens versmių (Rojuje).

46. „(Jiems bus pasakyta): „Įženkite į jį (Rojų), taikiai ir saugiai.“

47. „Ir Mes pašalinsime iš jų krūtinių bet kokį gilų pykčio jausmą (kurį jie galėtų turėti). (Taigi jie bus kaip) broliai, žvelgiantys vienas į kitą sostuose.

48. „Joks nuovargio jausmas nepalies jų, nei jie (kada nors) bus paprašyti palikti jį.“

49. Paskelbk (Muchammedai ﷺ) Mano vergams, kad tikrai Aš esu Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

50. Ir kad Mano Bausmė tikrai yra skausmingiausia kankynė.

51. Ir papasakok jiems apie Ibrahimo (Abraomo) svečius (angelus).

52. Kai jie įžengė pas jį ir tarė: „Salam (taika)! [Ibrahimas (Abraomas)] atsakė: „Iš tiesų, mes jūsų bijome.“

53. Jie (angelai) tarė: „Nebijokite, Mes atnešame jums geras žinias apie berniuką (sūnų), turintį daug žinių ir išminties.“

54. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Ar jūs man perduodate geras žinias (apie sūnų), kai mane užklupo senas amžius? Apie ką tada yra jūsų naujienos?“

55. Jie (angelai) tarė: „Mes perduodame tau geras žinias teisingai. Taigi, nebūk kupinas nevilties.“

56. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Ir kas neturi vilties dėl savo Viešpaties Gailestingumo, jei ne tie, kurie yra paklydę?“

57. [Ibrahimas (Abraomas) vėl] tarė: „Dėl kokio reikalo jūs tada atėjote, Pasiuntiniai?“

58. Jie (angelai) tarė: „Mes buvome siųsti žmonėms, kurie yra Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji, daugiadieviai, nusidėjėliai).“

59. „(Visi) išskyrus Lūto (Loto) šeima. Juos mes tikrai išgelbėsime (nuo sunaikinimo).

60. „Išskyrus jo žmoną, dėl kurios Mes nusprendėme, kad ji bus iš tų, kurie lieka užnugaryje (t. y. ji bus sunaikinta).“

61. Tada, kai Pasiuntiniai (angelai) atėjo pas Lūto (Loto) šeimą.

62. Jis tarė: „Iš tiesų, jūs esate man nepažįstami žmonės.“

63. Jie tarė: „Ne, mes atėjome pas tave su tuo (bausme), dėl ko jie abejojo.“

64. „Ir mes atnešėme tau tiesą (žinias apie tavo tautos sunaikinimą) ir tikrai, mes sakome tiesą.

65. „Tad dalį nakties keliauk su savo šeima ir nueik jiems iš užnugario ir neleisk niekam iš jūsų gręžtis atgal, tik eik ten, kur tau įsakyta.“

66. Ir Mes suteikėme jam žinias apie šį sprendimą, kad tų (nusidėjėlių) šaknys bus nukirstos anksti rytą.).

67. Ir miesto gyventojai atėjo džiūgaudami (dėl žinių apie jaunų vyrų atvykimą).

68. [Lūtas (Lotas)] tarė: „Iš tiesų, jie yra mano svečiai, taigi nedarykite man gėdos.“

69. „Ir bijokite Allaho ir neužtraukite man negarbės.“

70. Jie (miesto žmonės) tarė: „Argi mes neuždraudėme tau vaišinti (arba saugoti) nė vieno iš Alamyn (žmonių, užsieniečių ir svetimų, nuo mūsų)?“

71. [Lūtas (Lotas)] tarė: „Tai (tautos merginos) yra mano dukros (skirtos vesti teisėtai), jei jūs turite (taip) elgtis.“

72. Iš tiesų, prisiekiame tavo (Muchammedai ﷺ) gyvenimu, dėl jų stipraus apsvaigimo, jie klajojo aklai.

73. Taigi As-Saiha (kančia - siaubingas verkimas) užklupo juos saulėtekio metu.

74. Ir Mes apvertėme (Sodomos miestus Palestinoje) aukštyn kojomis ir išpylėme ant jų deginto molio akmenis.

75. Iš tiesų, tame yra ženklai tiems, kurie mato (arba supranta arba mokosi pamokas iš Allaho Ženklų).

76. Ir iš tiesų, jie (miestai) buvo pagrindiniame kelyje (iš Mekkos į Siriją, t. y. vietovėje, kurioje dabar yra Negyvoji jūra)[2].

77. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas tikintiesiems.

78. Ir Medžio Gyventojai (t. y. Madjan (Midian) žmonės, kuriems Allahas siuntė Pranašą Šuaibą) buvo taip pat Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai).

79. Taigi, atkeršijome jiems. Jie abu yra pagrindiniame kelyje, aiškiai matomi.

80. Ir iš tiesų, Al-Hidžr (uolėtos vietovės) gyventojai neigė Pasiuntinius.

81. Ir Mes davėme jiems Mūsų Ženklus, tačiau jie jų nemėgo.

82. Ir jie tašydavo būstus iš kalnų (jausdamiesi) saugūs.

83. Tačiau As-Saiha (kančia - siaubingas verkimas) užklupo juos ankstyvą rytą (ketvirtos dienos iš jiems pažadėtos bausmės dienų).

84. Ir visa, ką jie įgydavo, nedavė jiems jokios naudos.

85. Ir Mes sukūrėme dangus ir žemę ir visa, kas yra tarp jų, tik su tiesa, ir Valanda tikrai ateina, taigi žiūrėk (Muchammedai ﷺ) į jų klaidas su maloningu atlaidumu.

86. Iš tiesų, tavo Viešpats yra Visa Žinantis Kūrėjas.

87. Ir iš tiesų, Mes suteikėme jums septynias Al-Masani (septynias nuolat kartojamas Eilutes) (t. y. sūrą al Fatichą) ir Didįjį Koraną.

88. Nežiūrėk savo akimis trokštančiai į tai, ką Mes suteikėme kai kurioms jų (netikinčiųjų) grupėms, nei liūdėk dėl jų. Ir nuleisk savo sparnus tikintiesiems (būk paslaugus tikintiems kompanjonams).

89. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš tikrai tesu tiesiog perspėtojas.“

90. Kai Mes nuleidome dalytojams (kuraišų pagonims arba judėjams arba krikščionims).

91. Kurie padalino Koraną į dalis (t. y. tikėjimo viena dalimi ir netikėjo kita).

92. Taigi, prisiekiame tavo Viešpačiu, (Muchammedai ﷺ) Mes tikrai pakviesime visus juos atsiskaityti.

93. Už viską, ką jie darydavo.

---

[2] Žr. Ibn Kathir „Istorijos knyga“ ..

94. Taigi, skelbk atvirai (Allaho Žinią - islamiškąjį monoteizmą) tai, kas tau įsakyta, ir nusigręžk nuo Al-Mušrikūn (daugiadievių, stabmeldžių, ir netikinčiųjų - žr. eilutę 2:105).

95. Iš tiesų, Mes patenkinsime tave prieš pašaipuolius,

96. Kurie priskiria Allahui kitą ilah (dievybę), tačiau jie sužinos.

97. Iš tiesų, Mes žinome, kad tavo krūtinė susiaurėja dėl to, ką jie sako.

98. Taigi garbink savo Viešpaties šlovę ir būk iš tų, kurie sukniumba (priešais Jį).

99. Ir garbink savo Viešpatį iki kol pasieks tave neabejotinas daykas (t. y. mirtis).

16 - Sūra An-Nahl[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Įvykis (Valanda arba netikinčiųjų ir daugiadievių bausmė arba islamiškieji įstatymai arba įsakymai), nulemti Allaho įvyks, taigi neskubink to. Lai būna Pagerbtas ir Išaukštintas Jis virš visko, ką jie priskiria Jam į partnerius.

2. Jis nuleidžia angelus su Savo Įsakymo Rūh (apreiškimu) tiems iš Savo vergų, kam Jis nori (sakydamas): „Perspėkite žmoniją, kad La ilaha illa Ana (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Aš), taigi bijokite Manęs (susilaikydami nuo nuodėmių ir blogų darbų).

3. Jis sukūrė dangus ir žemę su tiesa. Aukštas yra Jis, Išaukštintas virš visko, ką jie priskiria Jam į partnerius.

4. Jis sukūrė žmogų iš Nutfa (sumaišytų vyriškų ir moteriškų išskyrų lašų), tada štai, tas pats (žmogus) tampa atviru priešu.

5. Ir galvijus, Jis sukūrė juos jums, ir juose yra šiluma (šilta apranga), ir gausu naudos, ir iš jų jūs maitinatės.

6. Ir kame yra grožis jums, kai jūs parvedate juos namo vakare ir kai jūs genate juos ganytis ryte.

7. Ir jie neša jūsų krovinius į žemę, kurios jūs negalėtumėte pasiekti, išskyrus su dideliu sunkumu jums. Iš tiesų, jūsų Viešpats yra kupinas Gerumo, Gailestingiausiasis.

8. Ir (Jis sukūrė) arklius, mulus ir asilus jums joti ir kaip puošmeną. Ir Jis sukuria (kitus) dalykus, apie kuriuos jūs neturite žinių.

9. Ir Allahui priklauso pareiga išaiškinti Teisingą Kelią.[1] Tačiau yra kelių, kurie nukrypsta (tokie kaip pagonybė, judaizmas ir krikščionybė). Ir jei būtų Jis panorėjęs, Jis būtų teisingai išvedęs visus jus (žmoniją).

10. Tai Jis, Kuris nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus. Iš jo jūs geriate ir iš

---

[*] Sūra An-Nahl (Bitės).

[1] Islamiškąjį monoteizmą žmonijai, t. y. parodyti jiems, kas yra leistina ir kas draudžiama, bloga ir gera. Taigi, kas priima teisingą vedimą, tai naudinga jam pačiam, o kas paklysta - tai jo paties pražūčiai.

jo (auga) augmenija, į kurią jūs siunčiate savo galvijus ganytis.

11. Juo Jis priverčia užaugti jums javus, alyvuoges, datulių palmes, vynuoges ir visų rūšių vaisius. Iš tiesų, tame tikrai yra aiškus įrodymas ir akivaizdus ženklas žmonėms, kurie mąsto.

12. Jis pavergė jums naktį ir dieną, saulę ir mėnulį, ir žvaigždės priklauso nuo Jo Įsakymo. Iš tiesų, tame yra įrodymai žmonėms, kurie suvokia.

13. Ir kad ir ką Jis sukūrė jums žemėje, skirtingų spalvų [ir savybių, iš augmenijos ir vaisių (botaninių objektų) ir iš gyvūnijos (zoologinių objektų)]. Iš tiesų, tame yra ženklas žmonėms, kurie prisimena.

14. Ir Jis yra Tas, Kuris pavergė (jums) jūrą, kad jūs valgytumėte iš jos šviežios, trapios mėsos ir kad jūs pagamintumėte iš jos puošmenas dėvėti. Ir jūs matote laivus, besiskverbiančius pro ją, kad jūs prašytumėte (tuo) Jo Dosnumo (gabenant produktus iš vienos vietos į kitą) ir kad jūs būtumėte dėkingi.

15. Ir Jis įtvirtino į žemę kalnus, stovinčius tvirtai, kad jie drebėtų su jumis, ir upes ir kelius, kad jūs vestumėte save.

16. Ir ženklus (kelrodžius dienos metu) ir žvaigždėmis (nakties metu), jie (žmonija) veda save.

17. Argi tada Tas, Kuris kuria, kaip tas, kuris nekuria? Argi jūs tada neprisiminsite?

18. Ir jei jūs skaičiuotumėte Allaho malones, niekada nesugebėtumėte jų suskaičiuoti. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

19. Ir Allahas žino, ką jūs slepiate, ir ką atskleidžiate.

20. Tie, kurių jie (Al-Mušrikūn)[2] šaukiasi šalia Allaho, nesukūrė nieko, o patys jie yra sukurti.

21. (Jie yra) mirę, negyvi. Ir jie nežino, kada jie bus prikelti.

22 Jūsų Ilah[3] (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas – Allahas, niekas neturi teisės būti garbinamas tik Jis). Tačiau tų, kurie netiki Amžinybę, jų širdys

---

[2] Al-Mušrikūn: t. y. daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą, garbinantys kitus šalia Allaho ir taip pat priskiriantys Allahui priešininkus (arba partnerius).

[3] Ilah: tas, Kuris turi teisę būti garbinamas.

neigia (tikėjimą Allaho Vienumą), ir jie didžiuojasi.

23. Nėr abejonės, Allahas žino, ką jie slepia ir ką jie atskleidžia. Iš tiesų, Jis nemėgsta besididžiuojančių

24. Ir kai jiems sakoma: „Kas yra tai, ką jūsų Viešpats nuleido (Muchammedui ﷺ)?" Jie sako: „Senų žmonių pasakos!"

25. Lai jie neša pilnai savo pačių naštą Prikėlimo Dieną ir taip pat naštą tų, kuriuos jie paklaidino nežinodami. Bloga iš tiesų yra tai, ką jie turės prisiimti!

26. Tie, kurie buvo anksčiau jų, iš tiesų rengė sąmokslą, tačiau Allahas smogė į jų pastato pamatą ir tada stogas užkrito ant jų iš viršaus, ir kančia apėmė juos iš pusių, kurių jie nesuvokė.

27. Tad, Prikėlimo Dieną Jis užtrauks jiems gėdą ir sakys: „Kur yra Mano (taip vadinami) partneriai, dėl kurių jūs nesutardavote ir ginčydavotės (su tikinčiaisiais, nepaisydami ir nepaklusdami Allahui)?" Tie, kuriems buvo suteiktas žinojimas (apie Allaho Kančią netikintiesiems) sakys: „Iš tiesų, gėda ir vargas šią Dieną netikintiesiems."

28. „Tiems, kurių gyvybes angelai paima, jiems bedarant bloga sau (netikint ir priskiriant Allahui partnerius garbinime ir darant visų rūšių nusikaltimus ir blogus darbus)." Tada, jie parodys (apgaulingą) nuolankumą (sakydami): „Mes nedarydavome nieko bloga." (Angelai atsakys): „Taip, iš tiesų Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darydavote."

29. „Taigi, ženkite pro Pragaro vartus, gyventi ten, ir iš tiesų, kokia bloga buveinė bus išpuikėliams."

30. Ir (kada) sakoma tiems, kurie yra Mutakūn (dievobaimingieji - žr. eilutę 2:2): „Kas yra tai, ką jūsų Viešpats nuleido?" Jie sako: „Tai, kas yra gera." Tiems, kurie daro gera šiame pasaulyje, - gėris, ir Amžinybės namai bus geriau. Ir puikūs, iš tiesų, bus Mutakūn (dievobaimingųjų - žr. eilutę 2:2) namai (t. y. Rojus).

31. Adn (Edeno) Rojus (Amžinybės Sodai), į kuriuos jie įžengs, po kuriais teka upės, jie turės ten visa, ko jie nori. Taip Allahas atlygina Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. eilutę 2:2).

32. Tuos, kurių gyvybes angelai paima, kai jie yra dievobaimingi (t. y. tyri nuo viso blogio ir negarbinantys nieko kito, tik Allahą Vienintelį), sakydami

(jiems): Salamun Alaikum (taika jums), ženkite į savo Rojų, dėl to (gero), ką jūs darydavote (pasaulyje).“

33. Argi jie (netikintieji ir daugiadieviai) laukia nieko kita, kaip tik angelų atėjimo pas juos [paimti jų sielas (mirties metu)] ar kad ateitų jūsų Viešpaties įsakymas (t. y. kančia arba Prikėlimo diena)? Taip elgėsi tie, kurie buvo anksčiau jų. Ir Allahas neklaidina jų, tačiau jie paklaidina patys save.

34. Tad blogos jų poelgių pasekmės apėmė juos ir tai, iš ko jie šaipydavosi, apsupo juos.

35. Ir tie, kurie priskirdavo Allahui kitus garbinime, sakė: „Jei Allahas būtų panorėjęs taip, nei mes, nei mūsų tėvai nebūtų garbinę ką kitą, o tik Jį, nei mes būtume uždraudę ką nors be Jo (Įsakymo).“ Taip darė ir tie, kurie buvo anksčiau jų. Tad, argi Pasiuntiniai yra įpareigoti kam nors kitam, nei tik aiškiai perduoti Žinią?“

36. Ir iš tiesų, Mes pasiuntėme iš kiekvienos ummos (bendruomenės, tautos) Pasiuntinį (skelbiantį): „Garbinkite Allahą (Vienintelį) ir venkite (arba laikykitės atokiai nuo) Taghut (visų netikrų dievybių, t. y. negarbinkite Taghut šalia Allaho).“ Tada iš jų tarpo buvo kai kurie, kuriuos Allahas išvedė teisingai, ir iš jų tarpo buvo kai kurie, kuriems buvo pateisintas paklydimas. Taigi, keliaukite žeme ir pažiūrėkite, kokia buvo pabaiga tų, kurie neigė (tiesą).

37. Jei tu (Muchammedai ﷺ) trokšti jų teisingo vedimo, tada tikrai Allahas neveda teisingai tų, kuriuos jis priverčia paklysti (arba nieko negalima išvesti į teisingą kelią, ką Allahas paklaidina). Ir neturės jie jokių pagalbininkų.

38. Ir jie duoda savo stipriausias priesaikas Allaho vardu, kad Allahas neprikels to, kuris mirė. Taip, (Jis prikels juos) - teisingas pažadas (įpareigojantis) Jį, tačiau dauguma žmonijos nežino.

39. Tam, kad Jis parodytų jiems tiesą, dėl kurios jie ginčijosi, ir kad tie, kurie netikėjo (Prikėlimą, ir Allaho Vienumą) sužinotų, kad jie buvo melagiai.

40. Iš tiesų, Mūsų Žodis daiktui, kai Mes norime jo, yra tik tai, kad Mes sakome jam: „Būk!“ - ir jis yra.

41. O tiems, kurie išsikėlė vardan Allaho, po to kai jie buvo suklaidinti, Mes

be abejonės suteiksime jiems gerą buveinę šiame pasaulyje, tačiau iš tiesų Amžinybės atlygis bus didesnis. Jei tik jie žinotų!

42. (Tai tie) kurie išliko kantrūs (šiame pasaulyje dėl Allaho) ir pasitikėjo savo Viešpačiu (Allahu Vieninteliu).

43. Ir Mes nesiuntėme (Savo Pasiuntiniais) anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) jokių žmonių, tik tuos, kuriems Mes nusiuntėme apreiškimą (skelbti ir kviesti žmoniją patikėti Allaho Vienumą). Taigi klauskite (jūs, Mekkos pagonys) apie tuos, kurie žino Raštą [išsimokslinę Taurato (Toros) ir Indžylio (Evangelijos) žmonės], jei jūs nežinote.

44. Su aiškiais ženklais ir Knygomis (Mes siuntėme Pasiuntinius). Ir Mes taip pat nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Zikr [priminimą arba patarimą (t. y. Koraną)] tam, kad tu galėtum paaiškinti aiškiai žmonėms, kas yra jiems nuleista, ir kad jie susimąstytų.

45. Argi tada tie, kurie kuria piktus planus, jaučiasi saugūs dėl to, kad Allahas nepaskandins jų žemėje arba kad bausmė nepričiups jų iš pusių, kurių jie nenumano?

46. Arba kad Jis gali prigauti juos jiems beeinant ten ir atgal (į savo darbus) taip, kad nebus jiems pabėgimo (nuo Allaho bausmės)?

47. Arba kad Jis gali prigauti juos su palaipsniniu (jų turto ir sveikatos) švaistymu. Iš tiesų, jūsų Viešpats tikrai yra kupinas gerumo, Gailestingiausiasis.

48. Argi jie nepastebėjo dalykų, kuriuos Allahas sukūrė: (kaip) jų šešėliai palinksta į dešinę ir į kairę, nusižemindami prieš Allahą, ir jie yra kuklūs?

49. Ir Allahui nusižemina viskas, kas yra danguose ir viskas, kas yra žemėje, iš judančių (gyvų) kūrinių ir angelų, ir jie nėra išdidūs [t. y. jie garbina savo Viešpatį (Allahą) paklusniai].

50. Jie bijo savo Viešpaties virš savęs, ir jie daro tai, kas jiems įsakyta.

51. Ir Allahas sakė (o žmonija!) : „Neprisiimkite ilahain (dviejų dievybių garbinime). Iš tiesų, Jis (Allahas) yra tik Vienas Ilah (Dievas). Tad, stipriai bijokite Manęs (Allaho ﷻ) [ir Manęs (Vienintelio), t. y. laikykitės atokiai nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir darykite viską, ką Allahas įsakė ir negarbinkite nieko kito, tik Allahą].

52. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir (viskas, kas yra) žemėje ir

Ad-din Vasiba yra Jo (t. y. nuolatinis nuoširdus paklusnumas Allahui yra privalomas). Niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Allahą)]. Argi tada jūs bijosite ko nors kito nei Allaho?

53. Ir viskas iš palaimos ir gerų dalykų, kuriuos jūs turite, yra iš Allaho. Tada, kai jus paliečia bėda, Jo pagalbos jūs maldaujate garsiai.

54. Tada, kai Jis pašalina nuo jūsų bėdą, štai! Kai kurie iš jūsų priskiriate savo Viešpačiui (Allahui) kitus garbinime.

55. Taigi (dėl to) jie neigia (nedėkingai) tai (Allaho Malones), ką Mes suteikėme jiems! Tad mėgaukitės (savo trumpalaikiu buvimu), tačiau jūs sužinosite (labai apgailestaudami).

56. Ir jie paskiria dalį to, ką Mes jiems suteikėme, tiems, ko jie nepažįsta (netikroms dievybėms). Prisiekiu Allahu, jūs be abejonės būsite apklausti apie (visa), ką jūs išgalvodavote.

57. Ir jie priskiria Allahui dukteris! - Pagerbtas (ir Išaukštintas) yra Jis virš viso to, ką jie Jam priskiria! Ir jiems tai, ko jie trokšta

58. Ir kai žinios apie mergaitės (gimimą) pasiekia kurį iš jų, jo veidas tampa tamsus, ir jis tampa kupinas vidinės širdgėlos!

59. Jis slepiasi nuo žmonių dėl blogio to, apie ką jam buvo pranešta. Ar jis pasiliks ją su gėda ar palaidos ją žemėje? Be abejonės,, blogas yra jų sprendimas.

60. Tų, kurie netiki Amžinybę, blogas apibūdinimas, o Allaho yra aukščiausias apibūdinimas. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmanantis.

61. Ir jei Allahas pričiuptų žmoniją už jų nusidėjimus, Jis nepaliktų ant jos (žemės) nė vieno judančio (gyvo) kūrinio, tačiau Jis atideda jiems paskirtam laikui ir kai jų laikas ateis, negali jie nei atidėti, nei paankstinti to valanda (ar momentu).

62. Priskiria jie Allahui tai, ko jie nemėgsta (sau) ir jų liežuviai įrodinėja melą, kad geresni dalykai bus jų. Nėr abejonės - jiems yra Ugnis, ir jie bus pirmieji paskubinti į ją, ir palikti ten apleisti.

63. Ir prisiekiame Allahu, Mes tikrai siuntėme (Pasiuntinius) tautoms anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ), tačiau Šaitan (Šėtonas) padarė jų veiksmus atrodančius teisingais jiems. Taigi jis (Šėtonas) yra jų Vali (padėjėjas)

šiandien (t. y. šiame pasaulyje), ir jų bus skausminga kančia.

64. Ir nenuleidome Knygos (Korano) tau (Muchammedai ﷺ) (kam nors kitam, kaip), tik tam, kad tu aiškiai išaiškintum jiems tuos dalykus, dėl kurių jie ginčijasi, ir (kaip) teisingą vedimą ir gailestingumą tautai, kuri tiki.

65. Ir Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, tada Jis juo atgaivina žemę po jos mirties. Iš tiesų, tame yra ženklas (aiškus įrodymas) žmonėms, kurie klauso (paklūsta Allahui).

66. Ir iš tiesų, galvijuose yra pamoka jums. Mes suteikiame jums gerti iš to, kas yra jų pilvuose, tarp išskyrų ir kraujo - tyrą pieną, gardų gėrėjams.

67. O iš datulių palmių vaisių ir vynuogių jūs išgaunate stiprų gėrimą ir malonų maistą. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas žmonėms, kurie turi išmintį.

68. Ir jūsų Viešpats įkvėpė bites, sakydamas: „Imkite jūs buveines kalnuose ir medžiuose, ir tame, ką jie iškelia.

69. „Tada maitinkitės visais vaisiais, ir sekite savojo Viešpaties keliais, palengvintais (jums).“ Štai išsiskiria iš jų pilvų gėrimas, įvairių spalvų, kuriame yra vaistas žmonėms. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas žmonėms, kurie mąsto.

70. Ir Allahas sukūrė jus ir tada Jis privers jus mirti. Ir iš jūsų yra kai kurie, kurie grąžinami į senatvę tam, kad nebežinotų nieko po to, kai žinojo (daug). Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Galingiausiasis.

71. Ir Allahas iškėlė kai kuriuos iš jūsų aukščiau kitų turte ir nuosavybėse. Tad, tie, kurie iškelti, jokiu būdu neatiduos savo turto ir nuosavybių tiems (vergams), kuriuos valdo jų dešinės rankos tam, kad šie būtų lygūs su jais tame.[4] Argi jie neigia Allaho Malones?

72. Ir Allahas sukūrė jums azvadž (sutuoktinius arba žmonas) iš jūsų pačių rūšies, ir sukūrė jums, iš jūsų žmonų, sūnus ir vaikaičius bei suteikė jums gerą aprūpinimą. Argi jie tada tiki netikromis dievybėmis ir neigia Allaho Malones (negarbindami Allaho Vienintelio).

---

[4] Šiuo pavyzdžiu, kurį Allahas pateikė daugiadieviams (pagonims), priskiriantiems Allahui netikras dievybes, teigiama, kad jie nesutiktų dalintis savo turto ir nuosavybės su savo vergais, tad kaip jie sutinka dalyti netikras dievybes su Allahu Jo garbinime?

73. Ir jie garbina kitus šalia Allaho - tokius, kurie neturi ir negali turėti jokio aprūpinimo jiems iš dangų ar žemės.

74. Taigi, neiškelk lygių Allahui (nes nieko nėra panašaus į Jį, nei Jis yra panašus į ką nors). Iš tiesų, Allahas žino, o jūs - nežinote.

75. Allahas iškelia pavyzdį (dviejų vyrų - tikinčiojo ir netikinčiojo). Vergas (netikintysis) priklausantis kitam, jis neturi jokios galios. Ir (kitas) vyras (tikintysis), kuriam Mes suteikėme gerą aprūpinimą iš Savęs, ir jis leidžia jį slaptai ir atvirai. Ar gali jie būti lygūs? (Jokiu būdu). Visas šlovinimas ir padėka yra Allahui. Ne, (bet) dauguma iš jų nežino.

76. Ir Allahas iškelia (kitą) pavyzdį dviejų vyrų. Vienas iš jų kvailas, neturintis niekam jokios galios (netikintysis) ir jis yra našta savo šeimininkui - į kurią pusę šis nukreipia jį, jis neduoda nieko gero. Ar toks vyras yra lygus tokiam (tikinčiajam islamo monoteizmu), kuris įsako teisingumą ir pats yra Teisingame Kelyje?

77. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės Nematoma. Ir Valanda tėra akimirksniu arba netgi arčiau. Iš tiesų, Allahas Gali padaryti viską.

78. Ir Allahas išvedė jus iš jūsų motinų gimdų, jums nieko nežinant. Ir Jis suteikė jums girdėjimą, matymą ir širdis, kad jūs galėtumėte dėkoti (Allahui).

79. Argi jie nemato paukščių, laikomų (skraidančių) dangaus vidury? Niekas jų nelaiko, tik Allahas [niekas kitas nesuteikė jiems gebėjimo skraidyti, tik Allahas]. Iš tiesų, tame yra aiškūs ajat (įrodymai ir ženklai) žmonėms, kurie tiki (Allaho Vienumu).

80. Ir Allahas padarė jums jūsų namuose buveinę ir sukūrė jums iš galvijų odos (palapines) apsistojimui, kurias jūs aptinkate esant lengvas (ir patogias gabenimui), kai keliaujate ir kai apsistojate (savo kelionėse). Ir iš jų vilnos, kailio ir plaukų (avies vilnos, kupranugario kailio ir ožkos plaukų) - apstatymą ir patogumus (t. y. kilimus, apklotus), laikiną patogumą.

81. Ir Allahas padarė jums iš to, ką jis sukūrė, šešėlius ir padarė jums prieglobsčio vietas kalnuose, ir padarė jums aprangą, kad apsaugotų jus nuo karščio (ir šalčio), ir šarvus, kad apsaugotų jus nuo jūsų (abipusio)

smurto. Taip Jis ištobulino Savo Malones jums, kad jūs nusižemintumėte Jo Valiai (islame).

82. Tada, jei jie nusigręžia, tavo (Muchammedai ﷺ) pareiga yra tik aiškiai perduoti (Žinią).

83. Jie atpažįsta Allaho Malonę, tačiau vis tiek jie ją neigia (garbindami kitus šalia Allaho) ir dauguma iš jų yra netikintieji (neigiantys Muchammedo ﷺ Pranašavimą).

84. Ir (prisiminkite) Dieną, kai Mes prikelsime iš kiekvienos tautos liudytoją (jų Pasiuntinį), tada, tiems, kurie nepatikėjo, nebus suteiktas leidimas (pateikti pasiteisinimus), nei jiems bus leista (grįžti į pasaulį) atgailauti ir prašyti Allaho Atleidimo (už jų nuodėmes).

85. Ir kai tie, kurie darė bloga (netikintieji) pamatys kančią, tada nebus jiems palengvinta, nei bus jiems leista atsikvėpti.

86. Ir kai tie, kurie priskyrė Allahui partnerius, pamatys savo (taip vadinamus Allaho) partnerius, sakys jie: „Mūsų Viešpatie, tai mūsų partneriai, kurių mes šaukdavomės šalia Tavęs.“ Tačiau jie atrems jų žodžius jiems (ir sakys): „Iš tiesų, jūs tikrai esate melagiai!“

87. Ir jie siūlys (savo visišką) atsidavimą Allahui (Vieninteliam) Tą Dieną, o jų išgalvotos netikros dievybės [visa, ko jie šaukdavosi šalia Allaho, t. y. stabai, šventieji, šventikai, vienuoliai, angelai, džinai, Džibrylis (Gabrielius), Pasiuntiniai] dings nuo jų.

88. Tie, kurie netikėjo ir vertė (žmones) nuo Allaho Kelio, jiems Mes pridėsime kančios prie kančios, nes jie skleisdavo pagedimą [nepaklusdami Allahui patys ir liepdami kitiems (žmonijai) elgtis taip pat].

89. Ir (prisiminkite) Dieną, kai Mes prikelsime iš kiekvienos tautos liudytoją prieš juos iš jų pačių tarpo. Ir Mes atvesime tave (Muchammedai ﷺ) kaip liudytoją prieš juos. Ir Mes nuleidome tau Knygą (Koraną) kaip visko išaiškinimą, teisingą vedimą, gailestingumą ir gerą žinią tiems, kurie nusižemino (Allahui kaip musulmonai).

90. Iš tiesų, Allahas įsako Al-Adl (t. y. teisingumą ir negarbinimą nieko kito, tik Allahą Vienintelį - islamiškąjį monoteizmą) ir Al-Ihsan [t. y. būti kantriems, atliekant savo pareigas Allahui, absoliučiai tik dėl Allaho ir pagal Pranašo suną (teisines tradicijas) tobuliausiu būdu] ir (pagalbos)

davimą pažįstamiems ir giminėms[5] (t. y. viso to, ką Allahas įsakė jums jiem suteikti, pvz. turtą, jų lankymą, jų priežiūrą ir globą bei bet kokią kitą pagalbą), ir draudžia Al-Fahša (t. y. visus blogus poelgius, pvz. neleistinus lytinius santykius, nepaklusnumą tėvams, daugiadievystę, melavimą, melagingus liudijimus, neteisėtą gyvybės atėmimą) ir Al-Munkar (t. y. viską, ką draudžia islamo teisė - visų rūšių daugiadievystę, netikėjimą ir visų rūšių blogus poelgius) ir Al-Baghi (t. y. visų rūšių priespaudą). Jis perspėja jus tam, kad būtumėte atidūs.

91. Ir pildykite Allaho Sutartį (Baja - pasižadėjimą islamui), kai įsipareigojote, ir nelaužykite priesaikų po to, kai jas patvirtinote - ir iš tiesų, jūs paskyrėte Allahą savo laiduotoju. Iš tiesų, Allahas žino, ką jūs darote.

92. Ir nebūkite kaip ta, kuri išvynioja siūlą, kurį ji suverpė, po to, kai jis tapo stiprus, duodami priesaikas kaip apgaulę tarp savęs, tam kad tauta nebūtų gausesnė nei kita tauta. Allahas tik išbando jus tuo [t. y. tuos, kurie paklūsta Allahui ir pildo Allaho Sutartį, bei tuos, kurie nepaklūsta Allahui ir nutraukia Allaho Sutartį]. Ir Prikėlimo Dieną, Jis be abejonės išaiškins tai, dėl ko jūs ginčijotės [t. y. tikintysis išpažįsta ir tiki Allaho Vienumą ir Pranašo Muchammedo ﷺ Pranašavimą, kai netikintysis tai neigia ir tai yra jų skirtumas šio pasaulio gyvenime].

93. Ir Jei Allahas būtų panorėjęs, Jis galėjo (visus) jus padaryti viena tauta, tačiau Jis paklaidina tą, ką Jis nori, ir veda teisingai tą, ką Jis nori. Tačiau, jūs, be abejonės, būsite pakviesti atsiskaityti už tai, ką darydavote.

94. Ir nepadarykite savo priesaikų kaip apgaulės tarp savęs, kad koja nepaslystų po to, kai buvo tvirtai pastatyta, ir kad netektų jums ragauti blogio (bausmės šiame pasaulyje) dėl vertimo (žmonių) nuo Allaho Kelio (t. y. Tikėjimo Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį, Muchammedą ﷺ) ir jūsų bus didelė kančia (t. y. Pragaro Ugnis Amžinybėje).

95. Ir nepirkite mažos vertės už Allaho Sutarties kainą. Iš tiesų, tai, kas su Allahu - geriau jums, jei tik jūs žinotumėte.

96. Kas yra su jumis - išseks, o kas yra su Allahu (iš gerų darbų) - išliks. Ir tiems, kurie kantrūs, Mes, be abejonės, atlyginsime proporcingai už

---

[5] Giminystės eiliškumas: visų pirma, jūsų tėvai, tada jūsų palikuonys, tada jūsų broliai ir seserys, tada jūsų dėdės ir tetos iš tėvo pusės, tada jūsų dėdės ir tetos iš motinos pusės, o tada kiti giminaičiai.

geriausią, ką jie darydavo.

97. Kas elgiasi teisingai - ar tai vyras, ar moteris, - būdamas (arba būdama) tikru tikinčiuoju (islamo monoteizmą), iš tiesų, jam Mes suteiksime gerą gyvenimą (šiame pasaulyje, su pagarba, pasitenkinimu ir teisėtu aprūpinimu), ir Mes, be abejonės, atlyginsime jiems proporcingai už geriausią, ką jie darydavo (t. y. Rojumi Amžinybėje).

98. Taigi, kai nori recituoti Koraną, prašyk Allaho prieglobsčio nuo Šaitan (Šėtono), atstumtojo (prakeiktojo).

99. Iš tiesų, jis neturi galios tiems, kurie tiki ir pasitiki tik savo Viešpačiu (Allahu).

100. Jo galia yra tik tiems, kurie paklūsta ir seka juo (Šėtonu), ir tiems, kurie priskiria Jam (Allahui) partnerius (t. y. tiems, kurie yra mušrikūn, t. y. daugiadieviai, žr. eilutę 6:121).

101. Ir kai Mes pakeičiame (Korano) Eilutę kita - ir Allahas žino geriausiai tai, ką Jis nuleidžia - jie (netikintieji) sako: „Tu (Muchammedai ﷺ) esi (ne kas kitas kaip) tik Muftari (klastotojas, melagis)!“ Ne, tačiau dauguma jų nežino.

102. Sakyk (Muchammedai ﷺ) Ruh-ul-Kudūs [Džibrylis (Gabrielius)] atnešė jį (Koraną) iš jūsų Viešpaties su tiesa, kad jis sutvirtintų ir sustiprintų tuos, kurie tiki (t. y. jų Tikėjimą), ir kaip teisingą vedimą ir gerą žinią tiems, kurie nusižemino (Allahui kaip musulmonai).

103. Ir iš tiesų, Mes žinome, kad jie (daugiadieviai ir pagonys) sako: „Tai tik žmogus moko jį (Muchammedą ﷺ).” Kalba žmogaus, kurį jie nurodo, yra svetima, o šis (Koranas) yra aiškios arabų kalbos.

104. Iš tiesų, tų, kurie netiki Allaho Ajat, Allahas neves teisingai ir jų bus skausminga kančia.

105. Tai tik tie, kurie netiki Allaho Ajat, išgalvoja melą ir tai jie yra melagiai.

106. Kas palieka tikėjimą Allahą po to kai patiki, išskyrus tą, kuris priverčiamas ir kurio širdis rami Tikėjime, tačiau tokie, kurie atveria savo krūtines netikėjimui - jiems Pyktis iš Allaho, ir jų bus didelė kančia.

107. Tai todėl, kad jie pamilo ir pamėgo šio pasaulio gyvenimą labiau nei Amžinybę. Ir Allahas neveda teisingai žmonių, kurie netiki.

108. Jie yra tie, ant kurių širdžių, klausos (ausų) ir regos (akių) Allahas uždėjo antspaudą. Ir jie yra nerūpestingi!

109. Be abejonės, Amžinybėje, jie bus pralaimėtojai.

110. Tad iš tiesų, jūsų Viešpats - tiems, kurie išsikėlė po to, kai buvo išmėginti ir nuo to laiko stipriai stengėsi ir kovojo (vardan Allaho) ir buvo kantrūs, iš tiesų, jūsų Viešpats po to yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

111. (Atminkite) Dieną, kai kiekvienas žmogus pakils maldaudamas dėl savęs, ir kiekvienam bus atmokėta pilnai už tai, ką jis darė (gerą ar blogą, tikėjimą ar netikėjimą šio pasaulio gyvenime) ir nebus su jais elgiamasi neteisingai.

112. Ir Allahas iškelia pavyzdį miesto (Mekkos), kuris gyveno saugiai ir patenkintas: jo aprūpinimas pasiekdavo jį gausiai iš visų pusių, tačiau jis (jo žmonės) neigė Allaho Malones (nedėkingai). Taigi, Allahas privertė jį paragauti alkio (bado) ir baimės, dėl to (blogio, t. y. Pranašo Muchammedo ﷺ neigimo), ką jie (jo žmonės) darydavo.

113. Ir iš tiesų, atėjo pas juos Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) iš jų pačių tarpo, tačiau jie neigė jį, taigi apėmė juos kančia, jiems būnant Zalimūn (daugiadieviais ir nusidėjėliais).

114. Taigi, valgykite iš leistino ir gero maisto[6], kurį Allahas suteikė jums. Ir būkite dėkingi už Allaho Malonę, jei Jis yra Tas, Kurį jūs garbinate.

115. Jis uždraudė jums tik Al-Maita (mirusių gyvulių mėsą), kraują, kiaulės mėsą ir bet kokį gyvulį, paskerstą kaip auką kam nors kitam, nei Allahas (arba paskerstą stabams arba tokį, kurio skerdimo metu nebuvo paminėtas Allaho Vardas). Tačiau, jei jis verčiamas būtinybės, neturėdamas noro nepaklusti, ir neperžengdamas ribų - tada Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

116. Ir nesakykite apie tai, ką jūsų liežuviai klaidingai išleidžia: „Šitai leistina, o šitai - draudžiama“ tam, kad sukurtumėte melus prieš Allahą. Iš tiesų, tie, kurie kuria melus apie Allahą, niekada neklestės.

117. (Jų bus) Išnykstantis trumpalaikis malonumas, tačiau jie patirs skausmingą kančią.

---

[6] Mėsa gyvulių, kuriuos Allahas jums (musulmonams) padarė leistinus ir kurie paskersti pagal islamo taisykles.

118. O tiems, kurie yra judėjai, Mes uždraudėme tokius dalykus, kuriuos Mes paminėjome tau (Muchammedai ﷺ) anksčiau [žr. eilutę 6:146]. Ir nenuskriaudėme jų, tačiau jie patys save nuskriaudė.

119. Tad, iš tiesų, jūsų Viešpats - tiems, kurie daro bloga (daro nuodėmes ir yra nepaklusnūs Allahui) iš nežinojimo ir po to atgailauja ir daro gerus darbus, iš tiesų, jūsų Viešpats po to (tokiems) yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

120. Iš tiesų, Ibrahimas (Abraomas) buvo Umma (lyderis, turintis visas geras, teisingas savybes) arba tauta, paklusni Allahui, Hanifa (t. y. negarbinti nieko kito, tik Allahą), ir nebuvo jis iš tų, kurie yra al-Mušrikūn (daugiadieviai, stabmeldžiai, netikintys Allaho Vienumą ir tie, kurie priskiria Allahui partnerius).

121. (Jis buvo) dėkingas už Jo (Allaho) Malones. Jis (Allahas) pasirinko jį (artimu draugu) ir vedė jį į Teisingą Kelią (islamiškąjį monoteizmą - nei judaizmą, nei krikščionybę[7]).

122. Ir Mes suteikėme jam gerą šiame pasaulyje ir Amžinybėje jis bus iš teisingųjų.

123. Tada, Mes atsiuntėme apreiškimą tau (Muchammedai ﷺ, sakydami): „Sekite Ibrahimo (Abraomo) religija, Hanifa (islamiškuoju monoteizmu - negarbinti nieko kito, tik Allahą) ir nebuvo jis iš mušrikūn (daugiadievių, stabmeldžių ir netikinčiųjų).

124. Šabas buvo paskirtas tik tiems, kurie ginčijosi dėl jo, ir iš tiesų, jūsų Viešpats teis juos Prikėlimo Dieną dėl to, kame jie nesutarė.

125. Kviesk (žmoniją, Muchammedai ﷺ) į savo Viešpaties Kelią (t. y. islamą) išmintingai (t. y. per Dieviškąjį Apreiškimą ir Koraną) ir teisingai pamokslaudamas, ir ginčykis su jais deramu būdu. Iš tiesų, jūsų Viešpats žino geriausiai, kas nuklydo nuo Jo Kelio, ir Jis yra Geriausiai Žinantis apie tuos, kurie vedami teisingai.

126. Ir jei jūs (tikintieji Allaho Vienumą) baudžiate (savo priešą), tada bauskite juos panašiu į tai, kuo jūs buvote kamuojami. Tačiau jei jūs

---

[7] „Ibrahimas (Abraomas) nebuvo nei judėjas, nei krikščionis, bet jis buvo tikrasis musulmonas Hanifa (islamiškasis monoteizmas - negarbinti nieko kito, tik Allahą Vienintelį) ir nieko nepriskyrė Allahui garbinime.“ (Koranas, 3:67)

kantriai kenčiate, iš tiesų, tai geriau As-Sabirūn (kantriesiems).[8]

127. Ir kentėk (Muchammedai ﷺ) kantriai, tavo kantrybė yra iš ne ko kito, o tik iš Allaho. Ir neliūdėk dėl jų (daugiadievių ir pagonių) ir nesijaudink dėl to, ką jie rengia.

128. Iš tiesų, Allahas yra su tais, kurie bijo Jo (vykdo savo pareigas Jam), ir tais, kurie yra al-Muhsinūn (gera darantys).

[8] Allaho Žodžiai: „Tik tie, kurie yra kantrūs, gaus savo atlygį pilnai, be atsiskaitymo.“ (Koranas, 39:10).

17 - Sūra Al-Isra[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Pagerbtas (ir Išaukštintas) yra Jis (Allahas) [virš viso to (blogio), kurį jie Jam priskiria], Kuris paėmė Savo vergą (Muchammedą ﷺ) į nakties kelionę iš Al-Masdžid Al-Haram (Mekkoje) į Al-Masdžid Al-Aksa (Jeruzalėje), kurių apylinkes Mes palaiminome tam, kad Mes parodytume jam (Muchammedui ﷺ) Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, pamokas, ženklus ir t.t.). Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

2. Ir Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą ir padarėme jį (Raštą) teisingu vedimu Israelio (Izraelio) vaikams (sakydami): „Neprisiimkite nieko kito, tik Mane (savo) Vakil (Saugotoju, Viešpačiu arba jūsų reikalų Tvarkytoju).“

3. „Palikuonys tų, kuriuos Mes gabenome (laive) su Nūhu (Nojumi)! Iš tiesų, jis buvo dėkingas vergas.“

4. Ir Mes nusprendėme Israelio (Izraelio) vaikams Rašte: „Iš tiesų, jūs darysite piktadarybes žemėje du kartus ir tapsite tironais ir itin išpuikusiais!“

5. Taigi, kai išsipildė pirmasis iš dviejų pažadų, Mes pasiuntėme prieš jus Mūsų vergus, duodami siaubingą kovą. Jie įžengė į giliausias jūsų namų vietas. Ir taip pažadas buvo (pilnai) išpildytas.

6. Tada Mes suteikėme jums grąžintiną pergalę prieš juos. Ir Mes padėjome jums turtu ir palikuonimis ir padarėme jus gausesnius žmogiškaisiais ištekliais.

7. (Ir Mes sakėme): „Jei jūs darote gerą, jūs darote gerą patys sau, tačiau jei jūs darote blogą (jūs darote tai) patys prieš save.“ Tada, kai išsipildė antrasis pažadas, (Mes leidome jūsų priešams) suteršti jūsų veidus ir įžengti į (Jeruzalės) mečetę, kaip jie buvo įžengę į ją anksčiau, ir sunaikinti visišku sugriovimu viską, kas pateko į jų rankas.

8. „Gali būti, kad jūsų Viešpats parodys jums gailestingumą, tačiau jei jūs sugrįšite (prie nuodėmių), Mes grįšime (prie Mūsų Bausmės). Ir Mes padarėme Pragarą kalėjimu netikintiesiems.“

9. Iš tiesų, šis Koranas veda į tai, kas teisingiausia ir suteikia geras žinias tikintiesiems (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ), kurie daro teisingus darbus, kad jie gaus didį atlyginimą (Rojų).

10. Ir kad tie, kurie netiki Amžinybę, jiems Mes paruošėme skausmingą kančią (Pragarą).

11. Ir žmogus šaukiasi (Allaho) dėl blogio taip pat kaip jis šaukiasi (Allaho) dėl gėrio, ir žmogus yra visada skubotas (t. y. jei jis ant ko nors pyksta, jis šaukiasi (sakydamas): „O Allahe, prakeik jį», tačiau tai neturėtų būti daroma, bet reikėtų būti kantriam).

12. Ir Mes paskyrėme naktį ir dieną kaip du ženklus. Tad, Mes išpildėme nakties ženklą (su tamsa), o dienos ženklą padarėme apšviečiantį, tam, kad jūs prašytumėte dosnumo iš Savo Viešpaties, ir kad jūs žinotumėte metų skaičių ir atsiskaitymą. Ir Mes paaiškinome viską (detaliai) pilnu išaiškinimu.

13. Ir Mes pritvirtinome kiekvieno žmogaus darbus prie jo kaklo ir Prikėlimo dieną Mes parodysime jam knygą, kuri jam bus plačiai atverta.

14. (Jam bus pasakyta): „Skaityk savo knygą. Tu pats esi pakankamas sau kaip skaičiuotojas prieš save šią Dieną.“

15. Kas elgiasi teisingai, tada jis elgiasi teisingai tik dėl savęs paties. O kas nuklysta, tada jis nuklysta savo nuostoliui. Nė vienas, apsunkintas našta, negali pakelti kito naštos. Ir Mes niekada nebaudžiame tol, kol neatsiunčiame Pasiuntinio (kad jis perspėtų).

16. Ir kai Mes nusprendžiame sunaikinti miestą (gyventojus), Mes (pirmiausia) siunčiame aiškų įsakymą (paklusti Allahui ir būti teisingiems) tiems iš jų, kurie gyvena prabangoje. Tada, jie tame nusižengia, ir taip (bausmės) žodis tam (jiems) yra pateisinamas. Tada Mes sunaikiname tai absoliučiu sunaikinimu.

17. Ir kiek kartų Mes sunaikinome po Nūho (Nojaus)! Pakankamas yra jūsų Viešpats kaip Visa Žinantis ir Savo vergų nuodėmes Visa Stebintysis.

18. Kas trokšta greito praėjimo (laikino mėgavimosi šiuo pasauliu), Mes mielai suteikiame tai, ko Mes norime, tam, kam Mes norime. Tada, po to Mes paskyrėme jam Pragarą. Jis degs jame gėdingas ir atstumtas (toli nuo Allaho Gailestingumo).

19. O kas trokšta Amžinybės ir stengiasi dėl to, (dėdamas) būtinas pastangas dėl to (t. y. elgiasi teisingai paklusdamas Allahui), būdamas tikintysis (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) - tada tokie yra tie, kurių siekis bus įvertintas (už tai Allahas padėkos ir atsilygins).

20. Kiekvienam - šiems kaip ir tiems - Mes suteikiame iš jūsų Viešpaties Dosnumo. Ir jūsų Viešpaties Dosnumas niekada negali būti uždraustas.

21. Pažiūrėkite, kaip Mes iškėlėme vienus virš kitų (šiame pasaulyje), ir iš tiesų, Amžinybėje (tai) bus dar didesniais laipsniais ir didesniu iškilimu.

22. (Žmogau,) nepriskirk Allahui jokio kito ilah (dievo)! (Ši eilutė skirta Pranašui Muchammedui ﷺ, tačiau jos prasmė yra bendra visai žmonijai), arba tu nusileisi peikiamas, apleistas (Pragare).

23. Ir jūsų Viešpats įsakė, kad jūs negarbintumėte nieko kito, tik Jį. Ir kad jūs būtumėte pareigingi savo tėvams. Jei vienas iš jų arba abu iš jų sulaukia seno amžiaus jūsų gyvenime, netarkite jiems nepagarbaus žodžio ir nerėkite ant jų, tačiau kreipkitės į juos pagarbia kalba.

24. Irnuleiskiteantjųpaklusnumoirnuolankumosparnąpergailestingumą, ir sakykite: „Mano Viešpatie, suteik jiems Savo Gailestingumą, nes jie išaugino mane, kai buvau mažas.“

25. Jūsų Viešpats geriausiai žino, kas yra jumyse. Jei esate teisingi, tada, iš tiesų, Jis yra Visada Atlaidžiausias tiems, kurie atsigręžia į Jį vėl ir vėl paklusniai, ir atgailaudami.

26. Ir suteikite giminei jai priklausančią dalį ir Al-Miskin (vargingiesiems) ir keliautojui. Tačiau nešvaistykite (savo turto).[1]

27. Iš tiesų, išlaidūnai yra Šajatin (šėtonų, velnių) broliai ir Šaitan (Velnias-Šėtonas) yra nedėkingas savo Viešpačiui.

28. O jei tu (Muchammedai ﷺ) nusigręži nuo jų (giminių, vargingųjų, keliautojų, kuriems Mes įsakėme suteikti jų teises, jei tu tuo metu, kai jie prašo tavęs, neturi pinigų) ir lauki gailestingumo iš savojo Viešpaties, kurio tu tikiesi, tada, kalbėk su jais švelniai, maloniu žodžiu (t. y. Allahas suteiks man, ir aš duosiu jums).

29. Ir neleisk savo rankoms būti pririštoms (kaip šykštuolio) prie tavo kaklo,

---

[1] Leidžiant pinigus, reikia laikytis vidurio - nebūti nei šykštuoliu, nei išlaidūnu, ir nebūti kaip tie, kurie leidžia pinigus nepaklusdami Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ).

nei ištįsusioms į nepasiekiamas platybes (kaip išlaidūno), tam, kad netaptum smerkiamas ir dideliam skurde.

30. Iš tiesų, tavo Viešpats padidina išlaikymą tiems, kam Jis nori, ir apriboja (tam, kam Jis nori). Iš tiesų, Jis yra Visada Visa Žinantis, Visa Matantis Savo vergus.

31. Irnežudykitesavovaikų,baimindamiesiskurdo.Messuteiksimeišlaikymą jiems taip pat kaip ir tau. Iš tiesų, jų žudymas yra didelė nuodėmė.

32. Ir nesiartinkite prie neleistinų lytinių santykių. Iš tiesų, tai yra Fahiša (t. y. tai, kas peržengia ribas - didelė nuodėmė), ir blogas kelias (vedantis į Pragarą, nebent Allahas atleis).

33. Ir nežudykite nieko, kieno žudymą Allahas uždraudė, nebent yra teisėta priežastis. Ir kas yra nužudomas neleistinai (mazlūman – tyčia, priešiškai ir engiant, ir ne dėl klaidos), Mes suteikėme jo įpėdiniams valdžią [reikalauti kisas - lygybės teisės bausmėje, arba atleisti, arba priimti dija (kraujo pinigus)]. Tačiau, neleiskite jam peržengti ribų atimant gyvybę (t. y. jis neturėtų žudyti nieko daugiau, tik patį žudiką). Iš tiesų, jam padeda (islamo teisė).

34. Ir nesiartinkite prie našlaičio nuosavybės, išskyrus tik pagerinti ją, kol jis sulauks pilnos galios amžiaus. Ir vykdykite (kiekvieną) sutartį. Iš tiesų, dėl sutarties būsite apklausiami.

35. Ir suteikite pilną matą kai matuojate, ir sverkite lygiomis svarstyklėmis. Tai tinkama (naudinga) ir geriau pabaigoje.

36. Ir (žmogau,) nesek (t. y. nekalbėk, arba nedaryk arba neliudyk) to, apie ką neturi žinių.[2] Iš tiesų, girdėjimas, ir matymas bei širdis kiekvieno iš jų bus klausinėjami (Allaho).

37. Ir nevaikščiok žeme išpuikęs ir išdidus. Iš tiesų, negali tu nei suskaldyti, nei permanyti žemės, nei gali tu įgyti ūgį, kaip kalnų aukštis.

38. Visi to (paminėto anksčiau) blogi aspektai yra nekenčiami jūsų Viešpaties.

39. Tai (dalis) Al-Hikma (išmintis, geros manieros ir charakteris), kurį tavo Viešpats apreiškė tau (Muchammedai ﷺ). Ir nepriskirk Allahui jokio kito ilah (dievo), kad nebūtum įmestas į Pragarą smerkiamas ir atstumtas

---

[2] t. y. sakymas: „Aš mačiau“, kai iš tiesų nematė, arba : „Aš girdėjau“, kai iš tiesų negirdėjo.

(nuo Allaho Gailestingumo).

40. (Mekkos pagonys,) argi tada jūsų Viešpats norėjo jums sūnų, o Sau pasiėmė dukras iš angelų tarpo? Iš tiesų, jūs sakote bjaurius žodžius.

41. Ir iš tiesų, Mes išaiškinome [Mūsų Pažadus, Įspėjimus ir (pateikėme daugybę) pavyzdžių] šiame Korane, kad jie (netikintieji) atkreiptų dėmėsį, tačiau tai padidina juose nieko vertą pasibjaurėjimą.

42. Sakyk (Muchammedai ﷺ tiems daugiadieviams, pagonims): „Jei būtų kiti aliha (dievai) su Juo, kaip jie tvirtina, tada be abejonės jie būtų suradę kelią į Viešpaties Sostą (prašydami Jo Malonės ir būti arčiau Jo).

43. Pagerbtas ir Išaukštintas yra Jis! Aukštai virš to (didelio melo), ką jie sako! (t. y. suklastotus teiginius, kad yra kitų dievų, šalia Allaho, tačiau Jis yra Allahas, Vienas, Sau Pakankamas Šeimininkas, Kurio reikia visiems kūriniams. Jis negimdo ir nebuvo Jis pagimdytas, ir nėra nieko panašaus į Jį ar lygaus Jam).

44. Septyni dangūs ir žemė, ir visa, kas yra tame, garbina Jį ir nėra nieko kas negarbintų Jo Šlovės. Tačiau, jūs nesuprantate jų garbinimo. Iš tiesų, Jis yra Visada Pakantus, Dažnai Atleidžiantis.

45. Ir kai tu (Muchammedai ﷺ) recituoji Koraną, Mes pastatome tarp tavęs ir tų, kurie netiki Amžinybę, nematomą skraistę (arba uždengiame jų širdis, kad jie nieko negirdėtų ir nesuprastų).

46. Ir Mes užklojome apdangalus virš jų širdžių, kad jie nesuprastų jo (Korano), ir jų ausyse - kurtumas. Ir kai jūs minite savo Viešpatį Vienintelį [La ilaha illallah (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) - islamiškasis monoteizmas] Korane, jie atsuka savo nugaras, bėgdami iš didžios antipatijos.

47. Mes žinome geriausiai apie tai, ko jie klausosi, kai jie klausosi tavęs. Ir kai jie slapta tariasi, tada Zalimūn (daugiadieviai ir nusidėjėliai) sako: „Jūs sekate ne kuo kitu, o tik apkerėtu žmogumi.“

48. Pažvelk, kokius pavyzdžius jie pateikė tau. Taigi, jie nuklydo, ir niekada jie negalės rasti kelio,

49. Ir jie sako: „Kai mes būsime kaulai ir nuotrupos (sunykę), ar tikrai mes būsime prikelti (kad taptume) nauju kūriniu?“

50. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Būkite jūs akmenimis ar geležimi.“

51. „Arba kokiu nors sukurtu dalyku, kuris yra dar didesnis (arba tvirtesnis) jūsų krūtinėse (kaip mintys apie prikėlimą, ir netgi tada jūs būsite prikelti).“ Tada jie sakys: „Kas grąžins mus (į gyvenimą)?“ Sakyk: „Tas, Kuris jus sukūrė pirmą kartą!“ Tada, jie papurtys savo galvas tau ir tars: „Kada tai bus?“ Sakyk: „Galbūt greitai!“

52. Tą Dieną, kai Jis pakvies jus, ir jūs atsiliepsite (į Jo Kvietimą) su Jo Šlovinimu ir Paklusnumu (žodžiais), ir jūs galvosite, kad užtrukote (šiame pasaulyje) tik trumpai!

53. Ir sakyk Mano vergams (t. y. tikriems tikintiesiems islamo monoteizmą), kad jie turėtų sakyti (tik) tuos žodžius, kurie yra geriausi. (Nes) Šaitan (Šėtonas), iš tiesų, sėja tarp jų prieštaravimo ir nesantaikos būseną. Iš tiesų, Šaitan (Šėtonas) žmogui yra aiškus priešas.

54. Jūsų Viešpats žino jus geriausiai. Jei Jis panorės, Jis suteiks jums gailestingumą, o jei Jis panorės - Jis nubaus jus. Ir Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) būti jų saugotoju.

55. Ir jūsų Viešpats geriausiai žino visus, kas yra danguose ir žemėje. Ir iš tiesų, Mes išaukštinome kai kuriuos Pranašus virš kitų, ir Davūdui (Dovydui) Mes suteikėme Zabūr (Psalmes).

56. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Šaukitės tų - šalia Jo - kuriuos jūs įsivaizduojate [esant dievais - kaip angelus, Isą (Jėzų), Uzair (Ezrą) ir kitus]. Jie nei turi galios pašalinti bėdas nuo jūsų, nei nukelti jas nuo jūsų ant kitų.“]

57. Tie, kurių jie šaukiasi [kaip Isa (Jėzus) - Marjamos (Marijos) sūnus, Uzair (Ezar), angelai] trokšta (patys sau) būdų pasiekti savo Viešpatį (Allahą), kuris iš jų būtų arčiausiai. Ir jie [Isa (Jėzus), Uzair (Ezra), angelai ir kiti] tikisi Jo Gailestingumo ir bijo Jo Bausmės. Iš tiesų, jūsų Viešpaties Bausmė yra (tai) ko reikia bijoti!

58. Ir nėra miesto (gyventojų), kurio Mes nesunaikinsime prieš Prikėlimo Dieną, arba nenubausime jo žiauria kančia. Tai yra įrašyta (Mūsų Įsakymų) Knygoje.

59. Ir niekas nestabdo Mūsų nuo Ajat siuntimo, tik tai, kad senovės žmonės juos neigė. Ir Mes siuntėme kupranugarę Samud kaip aiškų ženklą, tačiau jie pasielgė su ja blogai. Ir Mes nesiuntėme ženklų kaip tik tam, kad perspėtume ir priverstume juos bijoti (sunaikinimo).

60. Ir (prisiminkite), kai Mes sakėme jums: „Iš tiesų, jūsų Viešpats apsupo žmoniją (t. y. jie yra Jo Gniaužtuose).“ Ir Mes nepadarėme vizijos, kurią rodėme tau (Muchammedai ﷺ, kaip tikrą liudijimą akimis ir ne kaip sapną Al-Isra naktį), kaip tik išbandymu žmonijai ir (panašiai) bjauraus medžio (Zakum, paminėto) Korane. Mes perspėjame ir priverčiame juos bijoti, tačiau tai tik padidina jų nieko vertą didį netikėjimą, engimą ir nepaklusnumą Allahui.

61. Ir (prisiminkite) kai Mes sakėme angelams: „Nusižeminkite prieš Adamą (Adomą).“ Jie nusižemino, išskyrus Iblis (Šėtoną). Jis tarė: „Argi aš nusižeminsiu prieš tą, kurį Tų sukūrei iš molio?“

62. [Iblis (Šėtonas)] sakė: „Žiūrėk į tą, kurį Tu pagerbei virš manęs, jei Tu suteiksi man atokvėpį (paliksi mane gyvą) iki Prikėlimo Dienos, aš tikrai pričiupsiu ir išvesiu iš kelio jo palikuonis (paklaidindamas juos) visus, išskyrus kelis!“

63. (Allahas) tarė: „Eik ir kas iš jų seks tavimi, iš tiesų Pragaras bus atlygis (visiems) jums - gausus atlygis.“

64. „Ir apkvailink juos palaipsniui, tuos iš jų, kuriuos gali, savo balsu (t. y. dainomis, muzika ir bet kokiu kitu kvietimu į nepaklusnumą Allahui), atakuok juos savo kavalerija ir savo pėstininkais, dalinkis su jais turtu ir vaikais (viliodamas juos uždirbti pinigus neleistinais būdais - lupikavimu, arba įtraukdamas į neleistinus lytinius santykius), ir žadėk jiems.“ Tačiau, Šėtonas nepažada jiems nieko, tik apgaulę.

65. „Iš tiesų, Mano vergai (t. y. tikri tikintieji islamiškąjį monoteizmą) - neturi tu jiems jokios galios. Ir Pakankamas yra jūsų Viešpats kaip Saugotojas.“

66. Jūsų Viešpats yra Tas, Kuris gena jums laivus jūra, tam kad jūs prašytumėte Jo Dosnumo. Iš tiesų, Jis yra Visada Gailestingiausiasis jums.

67. Ir kai jus jūroje užklumpa bėda, tie, kurių jūs šaukiatės, dingsta nuo jūsų, išskyrus Jį (Allahą Vienintelį). Tačiau, kai Jis nugabena jus į saugią žemę, jūs nusigręžiate (nuo Jo). Ir žmogus yra visada nedėkingas.

68. Ar jūs tada jaučiatės saugūs, kad Jis neprivers žemės krašto praryti jūsų, arba kad Jis neatsiųs prieš jus stiprios smėlio audros? Tada, jūs nerasite jokio Vakil (saugotojo - kad šis apsaugotų jus nuo kančios).

69. Arba ar jūs jaučiatės saugūs, kad Jis negrąžins jūsų antrąsyk į jūrą ir neatsiųs prieš jus vėjo uragano ir nepaskandins jūsų, dėl jūsų netikėjimo?

Tada jūs nerasite jokio keršytojo tenai Mums.

70. Ir iš tiesų Mes pagerbėme Adamo (Adomo) vaikus, ir gabenome juos žeme ir jūra, ir suteikėme jiems At-Taijibat (leistinus gerus dalykus), ir iškėlėme juos virš daugumos tų, kuriuos Mes sukūrėme, su ženklia pirmenybe.

71. (Ir prisiminkite) Dieną, kai Mes sukviesime kartu visus žmones ir jų (atitinkamus) Imamus [jų Pranašus arba jų gerų ir blogų darbų įrašus, arba jų Šventąsias Knygas kaip Koraną, Tauratą (Torą), Indžylį (Evangeliją) arba lyderius, kuriais žmonės sekė šiame pasaulyje]. Taigi, kam įteikiamas jo įrašas į jo dešinę ranką, tas skaitys savo įrašus ir su jais nebus elgiamasi nė menkiausiai neteisingai.

72. O kas yra aklas šiame pasaulyje (t. y. nemato Allaho Ženklų ir netiki Jį), bus aklas ir Amžinybėje ir dar labiau nuklydęs nuo Teisingo Kelio.

73. Iš tiesų, jie rengėsi nuvilioti tave nuo to, ką Mes atskleidėme (Koraną) tau (Muchammedai ﷺ), išgalvoti kažką kitą, nei tai prieš Mus, ir tada jie tikrai būtų paėmę tave Khalil (artimu draugu)!

74. Ir jei nebūtume Mes padarę tave tvirtai besilaikančiuoju, tu būtum beveik palinkęs link jų truputį.

75. Tokiu atveju Mes būtume privertę tave paragauti dvigubą bausmės porciją šiame gyvenime ir dvigubą bausmės porciją po mirties. O tada tu nebūtum radęs nė vieno padedančio tau prieš Mus.

76. Ir iš tiesų, jie ketino išgąsdinti tave taip stipriai, kad išvarytų tave iš žemės. Tačiau, tuo atveju nebūtų jie laukę (ten) tavęs, tik trumpai.

77. (Tai buvo Mūsų) Sunna (taisyklė arba kelias) Pasiuntiniams, (kuriuos) Mes siuntėme anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) ir nerasi tu jokio pakeitimo Mūsų Sunnoje.

78. Atlik As-Salat (ikamat-as-Salat)[3] nuo vidurdienio iki nakties tamsos (t. y. zuhr, asr, maghrib ir iša maldas) ir recituok Koraną ankstyvą aušrą (t. y. rytinės maldos metu). Iš tiesų, Korano recitavimas ankstyvą aušrą yra visada paliudijamas (jame dalyvauja angelai, paskirti prižiūrėti žmoniją

[3] Ikamat-as-Salat: salat (maldų) atlikimas.

dieną ir naktį).[4]

79. Ir kai kurias nakties dalis (taip pat) atlik maldą su juo (t. y. recituok Koraną maldoje), kaip papildomą maldą (tahadžud pasirenkamoji malda - navafil) sau (Muchammedai ﷺ). Gali būti, kad tavo Viešpats iškels tave į Makam Mahmūd (šlovės ir garbės būseną, t. y. garbė tarpininkauti Prikėlimo Dieną).

80. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpatie! Leisk mano įėjimui (į Al-Mediną miestą) būti geram, ir (taip pat) mano išėjimui (iš Mekkos miesto) būti geram. Ir suteik man iš Savęs leidimą padėti man (arba tvirtą ženklą arba įrodymą).

81. Ir sakyk: „Tiesa atėjo ir Batil (netiesa, t. y. Šėtonas arba daugiadievystė) išnyko. Iš tiesų, Batil tikrai visada išnyksta.“

82. Ir Mes nuleidome Koraną, kuris yra gydantis ir gailestingumas tiems, kurie tiki ir jis padidina Zalimūn (daugiadieviams ir blogą darantiesiems) nieką kitą, tik pralaimėjimą.

83. Ir kai Mes suteikiame Savo Malonę žmogui (netikinčiajam), jis nusisuka ir tampa arogantišku (toli nuo Teisingojo Kelio). O kai blogis jį užklumpa, jis yra didelėje neviltyje.

84. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kiekvienas elgiasi pagal Šakilatihi (t. y. savo būdą arba savo religiją arba savo intencijas), ir jūsų Viešpats geriausiai žino tą, kurio kelias yra teisingas.“

85. Ir jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie Rūh (Dvasią). Sakyk: „Rūh (Dvasia) yra vienas iš tų dalykų, apie kuriuos žinojimas yra tik pas mano Viešpatį. Ir iš (to) žinojimo jums (žmonėms) buvo duota tik truputį.“

86. Ir jei Mes panorėtume, Mes tikrai galėtume paimti tai, ką Mes tau apreiškėme (t. y. šį Koraną). Tada jūs nerastumėte globėjo sau prieš Mus tuo atžvilgiu.

87. Išskyrus kaip Gailestingumą jūsų Viešpaties. Iš tiesų, Jo Malonė tau (Muchammedai ﷺ) yra netgi didesnė.

---

[4] Abu Salamah bin Abdurrahman pasakojo: „Abu Hurairah sakė: „Aš girdėjau Allaho Pasiuntinį ﷺ sakant: „Atlygis už Salat (maldą) bendruomenėje yra dvidešimt penkis kartus didesnis už (atlygį) Salat (maldos), atliekamos žmogaus atskirai. Nakties angelai ir dienos angelai susirenka Fadžr maldos metu.“ Abu Hurairah tada pridūrė: „Recituok Tauriąją Knygą jei nori, nes „Iš tiesų, Korano recitavimas ankstyvą aušrą yra visada paliudijamas (jame dalyvauja angelai, paskirti prižiūrėti žmoniją dieną ir naktį).“ Koranas (17:78) .“ (Sahih Al-Bukhari, t. 1, hadisas Nr. 621)

88. Sakyk: „Jei žmonija ir džinai susirinktų kartu sukurti ką nors panašaus į šį Koraną, jie negalėtų sukurti nieko panašaus, net jei vienas kitam padėtų.“

89. Ir iš tiesų, Mes pilnai išaiškinome žmonijai šiame Korane visus panašumus, tačiau dauguma žmonijos atsisako (tiesos ir nepriima nieko kito) išskyrus netikėjimą.

90. Ir jie sako: „Mes netikėsime tavimi (Muchammedai ﷺ) kol tu nepriversi šaltinio ištrykšti iš žemės mums,

91. Arba turėsi datulių palmių ir vynuogių sodą ir priversi upes trykšti jų viduryje gausiai.

92. Arba priversi dangų nukristi ant mūsų dalimis, kaip tu vaizdavai (kad įvyks Prikėlimo Dieną), arba atvesi priešais (mus) Allahą ir angelus akis į akį.

93. Arba turėsi Zukhruf (sidabro ir gryno aukso) namą arba pakilsi į dangų ir netgi tada mes visiškai netikėsime tavo pakilimu, kol neatneši mums Knygos, kad mes skaitytume.“ Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Lai būna Pašlovintas (ir Išaukštintas) mano Viešpats! Argi aš nesu tik žmogus, siųstas Pasiuntiniu?“

94. Ir niekas netrukdė žmonėms patikėti, kai jiems atėjo vedimas, išskyrus tai, kad jie sakė: „Argi Allahas siuntė žmogų (Savo) Pasiuntiniu?“

95. Sakyk: „Jei žeme vaikščiotų angelai taikiai ir saugiai, Mes be abejonės būtume nuleidę jiems iš dangaus angelą Pasiuntiniu.“

96. Sakyk: „Allahas yra Pakankamas liudytojas tarp manęs ir jūsų. Iš tiesų, Jis yra Visada Visa Žinantis, Visa Matantis apie Savo vergus.“

97. Ir tas, kurį Allahas veda, jis yra vedamas teisingai. Tačiau tas, kurį Jis paklaidina, tokiems jūs nerasite jokio Aulija (padėjėjų ir globėjų), be Jo, ir Mes surinksime juos kartu Prikėlimo Dieną ant jų veidų, aklus, nebylius ir kurčius. Jų buveinė bus Pragaras. Kada tik jis aprims, Mes padidinsime jiems Ugnies nuožmumą.

98. Tai jų atlygis, nes jie neigė Mūsų Ajat ir sakė: „Kai mes būsime tik kaulai ir nuotrupos, ar tikrai būsime prikelti kaip naujas kūrinys?“

99. Argi nemato jie, kad Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, Gali sukurti tai, kas panašu į tai. Ir Jis nulėmė jiems paskirtą terminą, dėl kurio nėra

jokios abejonės. Tačiau Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys) atsisako (tiesos - islamiškojo monoteizmo Žinios ir nepriima nieko kito) išskyrus netikėjimą.

100. Sakyk (netikintiesiems): „Jei jūs turėtumėte lobį - mano Viešpaties Gailestingumą (turtą, pinigus, aprūpinimą) - tada jūs tikrai susilaikytumėte (nuo išlaidavimo) iš baimės (išsekinti tai), ir žmogus yra visada šykštus!“

101. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) devynis aiškius ženklus. Tada paklausk Israelio (Izraelio) Vaikų, kai jis atvyko pas juos, tada Firaun (Faraonas) tarė jam: „Mūsa (Moze), manau, kad esi tu tikrai užburtas.“

102. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Iš tiesų, tu žinai, kad šie ženklai buvo nuleisti ne ko kito, tačiau dangų ir žemės Viešpaties. Ir manau, kad esi tu iš tiesų, Firaun (Faraone), pasmerktas sunaikinimui (nuo viso gero)!“

103. Taigi, jis nusprendė išvaryti juos iš (Egipto) žemės. Tačiau, Mes paskandinome jį ir visus, kurie buvo su juo.

104. Ir Mes tarėme Israelio (Izraelio) Vaikams po jo: „Gyvenkite žemėje, o tada, kai paskutinysis pažadas priartės, Mes surinksime jus visus kartu kaip maišytą būrį (surinktą iš įvairių tautų).

105. Ir su tiesa Mes nuleidome jį (t. y. Koraną) ir su tiesa jis nusileido. Ir Mes siuntėme tave (Muchammedai ﷺ) tik kaip geros žinios nešėją ir perspėtoją.

106. Ir (tai yra) Koranas, kurį Mes padalinome (į dalis) tam, kad tu recituotum jį žmonėms su pertraukomis. Ir Mes atskleidėme jį etapais (per 23 metus).

107. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Tikėkite juo (Koranu) ar netikėkite (juo). Iš tiesų, tie, kuriems buvo suteiktas žinojimas anksčiau jo (judėjams ir krikščionims), kai jis recituojamas jiems, jie krenta ant veidų nuolankiai nusižemindami.“

108. Ir jie sako: „Šlovė mūsų Viešpačiui! Iš tiesų, mūsų Viešpaties Pažadas turi būti išpildytas.“

109. Ir jie krenta ant veidų raudodami ir tai padidina jų paklusnumą.

110. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Šaukitės Allaho arba šaukitės Maloningiausiojo (Allaho), kad ir kokiais vardais jūs Jo šaukiatės (tai tas pats), nes Jam priklauso Geriausieji Vardai. Ir atlikite Salat (maldą) nei garsiai, nei tyliai, tačiau sekite vidutiniu keliu.

111. Ir sakyk: „Visa šlovė ir padėka priklauso Allahui, Kuris nepagimdė sūnaus (arba vaikų), ir Kuris neturi partnerių (Savo) Karalystėje, nei Jis yra žemas, kad turėtų Vali (padėjėją, globėją ar saugotoją). Ir garbinkite Jį visu didingumu.“

18 - Sūra Al-Kahf[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Visa šlovė ir dėkingumas yra Allahui, Kuris nuleido Savo vergui (Muchammedui ﷺ) Knygą (Koraną) ir nepaliko jame jokių iškraipymų.

2. (Jis padarė jį) aiškiai perspėjantį (netikinčiuosius) apie žiaurią bausmę nuo Jo ir suteikiantį gerą žinią tikintiesiems (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą), kurie daro teisingus darbus, kad gautų teisingą atlygį (t. y. Rojų).

3. Jie gyvens ten amžinai.

4. Ir perspėjantį tuos (judėjus, krikščionis ir pagonis), kurie sako: „Allahas pagimdė sūnų (arba palikuonis arba vaikus).“

5. Neturi jie jokių žinių apie tai, nei turėjo jų tėvai. Galingas yra žodis, išeinantis iš jų burnų [t. y. Jis gimdo sūnus ir dukteris]. Jie nekalba nieko kito, tik melą.

6. Galbūt tu nusižudytum (Muchammedai ﷺ) iš sielvarto dėl jų žingsnių (dėl jų nusigręžimo nuo tavęs), nes jie netiki šiuo pasakojimu (Koranu).

7. Iš tiesų, Mes padarėme tai, kas yra ant žemės kaip puošmeną jai tam, kad Mes galėtume juos (žmoniją) išbandyti - kurie iš jų yra geriausi savo poelgiais [t. y. kurie daro gerus darbus geriausiu būdu, tai reiškia daryti juos (darbus) visiškai vardan Allaho ir Pranašo ﷺ nurodytais būdais].

8. Ir iš tiesų, Mes padarysim viską, kas yra ant jos (žemės) plika sausa dirva (be jokios augmenijos ar medžių).

9. Argi manai, kad Urvo žmonės ir Įrašas (žinios arba Urvo žmonių vardai) buvo Mūsų Ženklų stebuklas?

10. (Atmink) kai jauni vyrai pabėgo (ieškodami) prieglobsčio (nuo savo netikinčiųjų žmonių) į Urvą. Jie sakė: „Mūsų Viešpatie, suteik mums Savo gailestingumą ir palengvink mums mūsų reikalus teisingu būdu!”.

11. Taigi, Mes uždengėme jų girdėjimo (pojūtį) (priversdami juos giliai įmigti) Urve keletui metų.

12. Tada Mes pakėlėme juos (iš jų miego), kad galėtume išbandyti, kuri iš dviejų grupių buvo geriausia laiko, kurį jie užgaišo, skaičiavime.

13. Mes pasakojame tau (Muchammedai ﷺ) jų istoriją teisingai: iš tiesų jie buvo jauni vyrai, tikėję savo Viešpačiu (Allahu) ir Mes padidinome juos teisingame vedime.

14. Ir Mes padarėme jų širdis tvirtas ir stiprias (su Tikėjimo Allahą šviesa ir suteikėme jiems kantrybės pakelti išsiskyrimą su jų pažįstamais ir giminėmis bei namais), kai jie atsistojo ir tarė: „Mūsų Viešpats yra dangų ir žemės Viešpats, niekada mes nesikreipsime į jokį ilah (dievybę), išskyrus į Jį. Jei mes taip darytume, mes tikrai sakytume netikėjimo baisybę.

15. Šie mūsų žmonės paėmė garbinimui kitas aliha (dievybes) nei Jis (Allahas). Kodėl jie nesuteikia jiems aiškios valdžios? Ir kas daro blogiau nei tas, kuris sako netiesą apie Allahą?“

16. (Jauni vyrai tarė vienas kitam): „Ir kai jūs pasitraukiate nuo jų ir to, ką jie garbina, išskyrus Allahą, tada ieškokite prieglobsčio Urve. Jūsų Viešpats atvers jums kelią iš Savo Gailestingumo ir palengvins jums jūsų reikalus (t. y. suteiks jums tai, ko jums reikia aprūpinimui, būstui).“

17. Ir galėjote matyti saulę, kai ji pakilo, slenkančią į dešinę nuo jų Urvo, ir kai ji leidosi, besigręžiančią nuo jų į kairę, kai jie gulėjo Urvo vidury. Tai (vienas) iš Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, ženklų). Tas, kurį Allahas veda, yra teisingai vedamas, tačiau tam, kurį Jis paklaidina, nerasi jam jokio Vali (vedančio draugo), kad išvestų jį (į teisingą Kelią).

18. Ir galėjote manyti juos esant pabudus, kai jie miegojo. Ir Mes pavertėme juos ant jų dešiniojo ir ant jų kairiojo šonų, ir jų šunį, tiesiantį savo dvi priekines letenas prie įėjimo [Urvo arba erdvės, šalia įėjimo į Urvą (kaip vartų saugotoją)]. Jei būtum pažiūrėjęs į juos, tikrai būtum nusisukęs nuo jų bėgdamas, ir tikrai būtum kupinas baimės dėl jų.

19. Panašiai, Mes pažadinom juos (iš jų ilgo gilaus miego), kad jie klausinėtų vienas kitą. Kalbėtojas iš jų tarpo sakė: „Kiek laiko jūs (čia) praleidote?“ Jie atsakė: „(Galbūt) mes praleidome dieną arba dalį dienos.“ Jis tarė: „(Vienintelis) jūsų Viešpats geriausiai žino, kiek jūs (čia) prabuvote. Taigi siųskite vieną iš jūsų su šia sidabrine jūsų moneta į miestą ir lai jis išsiaiškina, koks maistas yra geras ir leistinas ir atneša dalį jo jums. Ir lai jis būna atsargus ir neleidžia jokiam žmogui sužinoti apie jus.

20. „Nes, jei jie sužinos apie jus, jie užmuš jus (mirtinai arba smurtaus arba jus sužalos) arba grąžins jus į savo religiją. Ir tokiu atveju jūs niekada nebūsite sėkmingi.“

21. Ir taip Mes padarėme jų istoriją žinomą (žmonėms), kad jie galėtų žinoti, jog Allaho Pažadas yra tiesa, ir kad negali būti jokios abejonės dėl Valandos. (Atmink) kai jie (miesto žmonės) ginčijosi tarp savęs apie jų istoriją, jie tarė: „Pastatykite pastatą virš jų, jų Viešpats žino geriausiai apie juos.“ (Tada) tie, kurie pasiekė savo tikslą tarė (greičiausiai netikintieji): „Mes tikrai pastatysime garbinimo vietą virš jų.“

22. (Kai kurie) sako, kad jų buvo trys, o šuo buvo ketvirtas iš jų. O (kiti) sako, kad jų buvo penki, šuo buvo šeštas, - spėliojantys apie nematomą. (Dar kiti) sako, kad jų buvo septyni, o šuo buvo aštuntas. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpats geriausiai žino jų skaičių, niekas nežino to, tik keli.“ Taigi nesiginčykit (dėl jų skaičiaus), išskyrus su aiškiais įrodymais (kuriuos Mes apreiškėme jums). Ir nesitarkite su nė vienu iš jų (Rašto žmonėmis - judėjais ir krikščionimis) apie Urvo žmonių (istoriją).

23. Ir niekada nesakykite apie ką nors: „Aš padarysiu tai ir tai rytoj.“

24. Išskyrus (kartu sakydami): „Jei Allahas panorės!“ Ir prisiminkite savo Viešpatį, kai pamirštate ir sakykite: „Gali būti, kad mano Viešpats veda mane link artimesnio tiesos kelio nei tai.“

25. Ir jie pasiliko savo Urve tris šimtus (saulės) metų, pridedant devynis (prie mėnulio metų).

26. Sakyk: „Allahas žino geriausiai, kiek ilgai jie pasiliko. Pas Jį yra (Žinios apie) dangų ir žemės Nematomą. Kaip aiškiai Jis mato ir girdi (viską)! Neturi jie jokio kito Vali (Padėjėjo, Reikalų tvarkytojo, Globėjo), išskyrus Jį, ir niekas nesidalina su Juo Jo Sprendime ir Jo Valdyme.“

27. Ir recituok, kas buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) iš Knygos (Korano) tavojo Viešpaties (t. y. recituok tai, suprask ir sek jo mokymais ir elkis pagal jo nurodymus bei skelbk tai žmonėms). Niekas negali pakeisti Jo Žodžių, ir nerasi tu nieko kito kaip prieglobsčio, išskyrus Jį.

28. Ir būk (Muchammedai ﷺ) kantrus su tais, kurie šaukiasi savo Viešpaties (t. y. savo kompanjonais, kurie prisimena savo Viešpatį garbindami, šlovindami maldose, ir kitais teisingais darbais) rytą ir popietę, siekdami Jo Veido. Ir

neleisk savo akim žiūrėti pro pirštus į juos, trokštant šio pasaulio gyvenimo pompastikos ir spindesio. Ir nepaklusk tam, kurio širdį Mes padarėme nesirūpinančia Mūsų Prisiminimu, ir kuris seka savo paties geiduliais, ir kurio reikalai (darbai) buvo prarasti.

29. Ir sakyk: „Tiesa yra iš tavo Viešpaties.“ Tada tas, kas nori, lai tiki, o kas nori, lai netiki. Iš tiesų, Mes paruošėme Zalimūn (daugiadieviams ir nusidėjėliams) Ugnį, kurios sienos apsups juos (netikinčiuosius Allaho Vienumą). Ir jei jie prašys pagalbos (palengvinimo, vandens), jiems bus duotas vanduo kaip verdantis aliejus, kuris nuplikys jų veidus. Siaubingas yra gėrimas, ir bloga Murtafak (buveinė, poilsio vieta)!

30. Iš tiesų, tiems, kurie patikėjo ir darė gerus darbus, be abejonės, Mes nepadarysime nė vieno, kuris darė savo (teisingus) darbus tobuliausiu būdu, atlygio pamesto.

31. Tie! Jiems bus Adn (Edeno) Rojus (amžinieji Sodai), kuriuose upės teka po jais. Ten jie bus papuošti aukso apyrankėmis, ir jie dėvės žalius apdarus geriausio ir storiausio šilko. Jie sėdės atsirėmę iškeltuose sostuose. Koks geras yra atlygis, ir kokia puiki Murtafak (buveinė, poilsio vieta)!

32. Ir pateikite jiems pavyzdį apie du vyrus: vienam iš jų Mes davėme du vynuogių sodus, ir Mes apsupome abu juos datulių palmėmis, ir pasodinome tarp jų pašarines žoles (dirbamus laukus).

33. Kiekvienas iš šių dviejų sodų išaugino savo produktus, ir nė kiek nežlugo tame, ir Mes privertėme upę trykšti vidury jų.

34. Ir jis turėjo turtą (arba vaisių) ir tarė savo kompanjonui, tarpusavio pokalbio metu: „Aš esu pranašesnis turtu ir stipresnis tarp žmonių.“

35. Ir jis nuėjo į savo sodą būdamas tos būsenos (pasididžiavimo ir netikėjimo), neteisingas sau. Jis tarė: „Nemanau, kad tai kada nors pražus.

36. Ir aš nemanau,kad Valanda kada nors ateis, ir jei iš tiesų aš būsiu grąžintas savo Viešpačiui (Prikėlimo Dieną), aš tikrai rasiu geriau nei tai, kai grįšiu pas Jį.

37. Jo kompanjonas tarė jam, kalbėdamas su juo: „Ar tu netiki Tuo, Kuris sukūrė tave iš dulkės (t. y. tavo tėvą Adamą (Adomą), tada iš nutfa (vyriškųjų ir moteriškųjų išskyrų mišinio), tada suformavo tave į žmogų?

38. Tačiau aš (tikiu), kad Jis yra Allahas, mano Viešpats, ir nieko aš nepriskirsiu

partneriu savo Viešpačiui.

39. Geriau tau sakyti, įeinant į savo sodą: „Taip, kaip Allahas panorės (įvyks)! Nėra jokios kitos galios, tik su Allahu!“ Jei matai mane mažiau (turintį) nei tu, turtu ir vaikais,

40. gali būti, kad mano Viešpats suteiks man ką nors geriau nei tavo sodas ir pasiųs jam Husban (kančią, žaibą) iš dangaus, tada tai bus slidi žemė.

41. Arba vanduo iš jų (iš sodų) nuseks (po žeme) taip, kad tu niekada nesugebėsi jo rasti.“

42. Tada jo vaisiai buvo visiškai sunaikinti. Jis ėmė laužyti rankas (iš liūdesio), prisimindamas tai, ką išleido į šį dabar visiškai sunaikintą sodą, ir sušuko: „O jei tik nebūčiau priskyręs jokių partnerių savo Viešpačiui!“

43. Ir jis neturėjo jokių žmonių, kurie padėtų jam prieš Allahą, nei jis galėjo apginti (arba išgelbėti) save.

44. Ten (Prikėlimo Dieną) Al-Valaja (apsauga, galia, valdžia ir viešpatija) bus tik Allaho (Vienintelio), Tikrojo Dievo. Jis (Allahas) yra Geriausias atlyginti ir Geriausias paskutinei pabaigai. (La ilaha illallah) - niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas.

45. Ir pateik jiems šio pasaulio gyvenimo pavyzdį: tai kaip vanduo (lietus), kurį Mes nuleidome iš dangaus, ir žemės augmenija sąveikauja su juo, ir tampa šviežia ir žalia. Tačiau (vėliau) ji išdžiūsta ir suskilinėja į gabalus, kuriuos vėjas išmėto. Ir Allahas yra Galintis padaryti viską.

46. Turtas ir vaikai yra šio pasaulio gyvenimo puošmenos. Tačiau teisingi geri darbai,[1] kurie tęsiasi, yra geriau tavo Viešpačiui dėl atlygio ir geresni dėl vilties.

47. Ir (atmink) Tą Dieną Mes priversime kalnus dingti (kaip dulkių debesis), ir jūs pamatysit žemę kaip nulygintą lygumą, ir mes surinksime juos visus kartu, kad nepaliktume nė vieno iš jų nuošaly.

48. Ir jie bus išstatyti priešais tavo Viešpatį (linijomis, tokiomis kaip) eilėmis, (ir Allahas sakys): „Dabar iš tiesų, jūs atėjote pas Mus taip, kaip Mes sukūrėme jus pirmą sykį. Ne, tačiau jūs manėte, kad Mes nepaskyrėme jums jokio

---

[1] Teisingi geri darbai - penkios privalomos maldos, veiksmai, paklūstantys Allahui, geros ir gražios kalbos, Allaho prisiminimas jį šlovinant, garbinant ir dėkojant Jam.

susitikimo (su Mumis).“

49. Ir Knyga (kiekvieno iš jų Įrašas) bus įdėta (į dešinę ranką tikinčiojo Allaho Vienumą ir į kairę ranką netikinčiojo Allaho Vienumą) ir jūs pamatysite Mudžrimūn (nusikaltėlius, daugiadievius, nuodėmiautojus), bijančius to, kas yra ten (įrašyta). Jie sakys: „Vargas mums! Kokia tai Knyga, kuri nepalieka nei mažo, nei didelio, tačiau įrašė viską su skaičiais?!“ Ir jie atras viską, ką jie darė, išstatytą priešais juos, ir jūsų Viešpats nesielgia su niekuo neteisingai.

50. Ir (atmink), kai Mes sakėme angelams: „Nusižeminkite Adomui.“ Taigi jie nusižemino, išskyrus Iblis (Šėtoną). Jis buvo vienas iš džinų. Jis nepakluso savo Viešpaties Įsakymui. Ar tu tada laikysi jį (Iblis) ir jo palikuonis globėjais ir padėjėjais, o ne Mane, kai jie yra priešai tau? Koks blogas pakaitalas Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems).

51. Aš (Allahas) padariau juos (Iblis ir jo palikuonis) nematančius (ir nesinaudojau jų pagalba) dangų ir žemės kūrimo ir (netgi) jų pačių sukūrimo, nei Aš (Allahas) ėmiau klaidinančiuosius padėjėjais.

52. Ir (Atmink) Tą Dieną Jis sakys: „Kvieskite tuos (taip vadinamus) Mano partnerius, kuriuos jūs laikėte.“ Tada jie verks jiems, tačiau šie jiems neatsakys, ir Mes pastatysime Maubik (barjerą)[2] tarp jų.

53. Ir Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugiadieviai, nuodėmiautojai) pamatys Ugnį ir suvoks, kad jie turi ten įkristi. Ir neras jie jokio būdo pabėgti iš ten.

54. Ir iš tiesų Mes parodėme visų rūšių pavyzdžius šiame Korane žmonijai. Tačiau žmogus yra visada labiau priešgyniaujantis nei bet kas kitas.

55. Ir niekas nesulaiko žmonių nuo tikėjimo, (dabar) kai teisingas vedimas (Koranas) atėjo jiems, ir nuo prašymo savo Viešpaties Atleidimo išskyrus tai, kad sentėvių būdai kartojami jiems (t. y. Allaho nulemtas jų sunaikinimas) arba jiems veidas į veidą pristatyta kančia?

56. Ir Mes nesiuntėme Pasiuntinių, išskyrus kaip geros žinios nešėjus ir perspėtojus. Tačiau tie, kurie netiki, ginčijasi su klaidingais argumentais tam, kad paneigtų tuo tiesą. Ir jie laiko Mano Ajat ir tai, kuo jie buvo

---

[2] Maubik - iš arabų kalbos taip pat reiškia priešiškumą arba sunaikinimą, arba slėnio Pragare pavadinimą.

perspėti, juokais ir pašaipa!

57. Ir kas elgiasi blogiau, nei tas, kuriam primenama apie jo Viešapties Ajat, tačiau jis nusigręžia nuo jų, pamiršdamas tai (tuos darbus), ką jo rankos skleidė. Iš tiesų, Mes užtraukėme apdangalus ant jų širdžių, kad jie nesuprastų to (Korano), ir jų ausyse - kurtumas. Ir jei tu (Muchammedai ﷺ) kviesi juos į teisingą vedimą, netgi tada jie niekada nebus teisingai vedami.

58. Ir jūsų Viešpats yra Atlaidžiausias, Gailestingumo Valdytojas. Jei Jis pakviestų juos atsiskaityti už tai, ką jie įgijo, tada tikrai, Jis paspartintų jų bausmę. Tačiau jie turi jiems paskirtą laiką, po kurio jie nebeturės jokio pabėgimo.

59. Ir šiuos miestus (gyventojus - Ad, Samud) Mes sunaikinome, kai jie elgėsi blogai. Ir Mes paskyrėme nustatytą laiką jų sunaikinimui.

60. Ir (atmink), kai Mūsa (Mozė) sakė savo tarnui: „Aš nesiliausiu (keliavęs), kol pasieksiu dviejų jūrų susiliejimą arba (kol) praleisiu daugybę metų kelionėje.“

61. Tačiau kai jie pasiekė dviejų jūrų susiliejimą, jie pamiršo savo žuvis, ir jos išėjo per jūrą kaip per tunelį.

62. Taigi, kai jie toliau keliavo (už tos paskirtos vietos) Mūsa (Mozė) tarė savo tarnui: „Atnešk mums mūsų ryto maistą. Iš tiesų, mes kentėme didelį nuovargį šioje mūsų kelionėje.“

63. Jis tarė: „Ar atsimeni, kai mes prisiglaudėme uoloje? Aš iš tiesų pamiršau žuvį. Niekas kitas, tik Šaitan (Šėtonas), privertė mane pamiršti tai. Ji nuplaukė į jūrą keistai (keistu keliu)!“

64. [Mūsa (Mozė)] sakė: „Tai yra tai, ko mes ieškojome.“ Taigi jie grįžo atgal sekdami savo pėdsakais.

65. Tada jie rado vieną iš Mūsų vergų, kuriam Mes suteikėme Savo gailestingumą, ir kurį Mes išmokėme Mūsų žinojimo.

66. Mūsa (Mozė) tarė jam (Khidr): „Ar aš galiu sekti tavimi, kad tu išmokytum mane ko nors iš to žinojimo (teisingo vedimo ir teisingo kelio), kurio tave išmokė (Allahas)?“

67. Jis (Khidr) tarė: „Iš tiesų, tu neturėsi kantrybės su manimi!

68. Ir kaip tu gali būti kantrus dėl kažko, ko tu nežinai?“

69. Mūsa (Mozė) tarė: „Jei Allahas panorės, tu pamatysi mane esant kantriu, ir aš paklusiu tau tame.“

70. Jis (Khidr) tarė: „Tada, jei tu seksi mane, neklausinėk manęs apie nieką tol, kol aš pats tau apie tai paminėsiu.“

71. Taigi jie abu keliavo tol, kol, jiems įlipus į laivą, jis (Khidr) pramušė skyles jame. Mūsa (Mozė) tarė: „Ar tu pramušei jame skyles tam, kad paskandintum jo žmones? Iš tiesų, tu padarei Imr (Munkar - blogą, baisų dalykas).“

72. Jis (Khidr) tarė: „Argi aš nesakiau tau, kad tu nesugebėsi būti kantrus su manimi?“

73. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Neliepk man atsiskaityti už tai, ką pamiršau,[3] ir nebūk man griežtas dėl mano reikalo (su tavimi).“

74. Tada jie abu keliavo tol, kol sutiko berniuką, ir jis (Khidr) jį užmušė. Mūsa (Mozė) tarė: „Ar tu užmušei šį nekaltą žmogų, kuris nieko nenužudė? Iš tiesų, tu padarei Nukr (Munkar - draudžiamą, blogą, baisų dalyką)!“

75. (Khidr) tarė: „Argi aš nesakiau tau, kad neturėsi kantrybės su manimi?“

76. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Jei aš tavęs paklausiu ko nors po šito, nelaikyk manęs savo draugijoj, aš tau atleidžiu.“

77. Tada jie abu keliavo tol, kol, priėję miesto žmones, paprašė jų maisto, tačiau jie atsisakė juos pavaišinti. Tada jie rado tenai bebaigiančią griūti sieną ir jis (Khidr) ją atstatė. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Jei būtum panorėjęs, iš tiesų, būtum galėjęs už tai užsidirbti!“

78. (Khidr) tarė: „Tai yra mano ir tavo išsiskyrimas. Aš pasakysiu tau (šių) dalykų, dėl kurių tu neturėjai kantrybės, paaiškinimą.

79. Dėl laivo, jis priklausė Masakin (vargingiems žmonėms), dirbantiems jūroje. Taigi aš norėjau padaryti jam trūkumą, nes už jų buvo karalius, kuris užgrobdavo kiekvieną laivą jėga.

80. Dėl berniuko, jo tėvai buvo tikintieji ir mes baiminomės kad jis spaus

---

[3] Jei kas nors padaro ką nors priešinga jo priesaikai dėl užmarštumo (ar jam reikia tai išpirkti?). Ir Allaho Žodžiai: „Ir nėra nuodėmės tau, dėl to, kame padarei klaidą.“ (33:5) Ir Allahas sakė: „[Mūsa (Mozė)] tarė: „Neliepk man atsiskaityti už tai, ką pamiršau.“(18:73)

juos maištaudamas ir netikėdamas.

81. Taigi mes norėjome, kad jų Viešpats pakeistų jį jiems geresniu teisingumu ir artimesniu gailestingumui.

82. „O dėl sienos, ji priklausė dviem našlaičiams mieste ir po ja buvo lobis, priklausantis jiems. Jų tėvas buvo teisingas žmogus ir jų Viešpats norėjo, kad jie pasiektų pilnos jėgos amžių ir pasiimtų savo lobį kaip gailestingumą iš savo Viešpaties. Ir aš padariau tai ne savo paties nutarimu. Tai yra tų (dalykų), dėl kurių tu negalėjai būti kantrus, paaiškinimas.“

83. Ir jie klausia tavęs apie Zul-Karnain. Sakyk: „Aš parecituosiu jums kai ką apie jo istoriją.“

84. Iš tiesų, Mes įkurdinome jį žemėje, ir Mes suteikėme jam viską.

85. Taigi jis ėjo keliu.

86. Kol, pasiekęs saulės laidos vietą, rado ją benusileidžiančią į juodo purvino (arba karšto) vandens šaltinį. Ir rado jis šalia žmones. Mes (Allahas) tarėme (įkvėpimu): „Zul-Karnain, arba tu nubausk juos, arba elkis su jais maloniai.“

87. Jis tarė: „Jį (netikintįjį Allaho Vienumą), kuris daro bloga, mes nubausime, o tada jis bus atneštas atgal savo Viešpačiui, Kuris nubaus jį siaubinga kančia (Pragaru).“

88. „Tačiau tą, kuris tiki (Allaho Vienumą) ir daro teisingus darbus, jis turės geriausią atlygį (Rojų), ir mes (Zul-Karnain) sakysime jam švelnius žodžius (kaip nurodymus).“

89. Tada jis ėjo kitu keliu.

90. Kol, pasiekęs saulės pakilimo vietą, jis rado ją bepakylančią žmonėms, kuriems Mes (Allahas) nesuteikėme jokio prieglobsčio nuo saulės.

91. Taigi (tai buvo)! Ir Mes žinojome apie jį (Zul-Karnain) viską.

92. Tada jis sekė (kitu) keliu.

93. Kol, pasiekęs (vietą) tarp dviejų kalnų, rado priešais (šalia) jų (tų dviejų kalnų) žmones, vos vos suprantančius žodį.

94. Jie sakė: „Zul-Karnain, iš tiesų, Jadžudž ir Madžudž (Gogas ir Magogas) daro piktadarybes žemėje. Ar turėtume mes sumokėti tau duoklę, kad tu iškeltum barjerą tarp mūsų ir jų?“

95. Jis tarė: „Tai (turtas, valdžia ir galia), kurią mano Viešpats suteikė man yra geriau (nei jūsų duoklė). Taigi padėkite man (savo vyrų) galia, aš iškelsiu tarp jūsų ir jų barjerą.

96. Duokite man geležies gabalus (plytas).“ Tada, kai jis užpildė plyšį tarp dviejų kalnų skardžių, tarė: „Papūskite“. Tada, kai jis padarė juos (raudonus kaip) ugnimi, jis tarė: „Atneškite man išlydytą varį užpilti ant jų.“

97. Taigi jie [Jadžudž ir Madžudž (Gogas ir Magogas)] negalėjo pašalinti jo arba pro jį prasikasti.

98. (Zul-Karnain) tarė: „Tai yra mano Viešpaties malonė, tačiau kai mano Viešpaties Pažadas išsipildys, Jis sulygins tai su žeme. Ir mano Viešpaties Pažadas yra visada tiesa.“

99. Ir Tą Dieną [t. y. Dieną, kai Jadžudž ir Madžudž (Gogas ir Magogas) išeis], Mes paliksime juos banguoti, kaip bangas, viena ant kitos. Ir bus papūstas Trimitas ir Mes surinksime juos (kūrinius) visus kartu.

100. Ir tą Dieną Mes pristatysime Pragarą netikintiesiems, aiškiai matomą -

101. tiems, kurių akys buvo po šydu nuo Mano Prisiminimo (šio Korano), ir kurie negalėjo (jo) girdėti.

102. Argi tada tie, kurie netikėjo, galvoja, kad jie gali laikyti Mano vergus [t. y. angelus, Allaho Pasiuntinius, Isa (Jėzų), Marjamos (Marijos) sūnų] Aulija (viešpačiais, dievais, globėjais) šalia Manęs? Iš tiesų, Mes paruošėme Pragarą kaip pasilinksminimą netikintiesiems [4].

103. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar pasakyti jums apie didžiausius pralaimėtojus dėl (savo) veiksmų?“

104. Tie, kurių pastangos buvo iššvaistytos šiame gyvenime, kai jie manė, jog gauna gėrį savo veiksmais.

105. Jie yra tie, kurie neigė savo Viešpaties Ajat ir Susitikimą su Juo (Amžinybėje). Taigi jų darbai yra bergždi, ir Prikėlimo Dieną Mes nesuteiksime jiems jokio svorio.

---

[4] Visagalis Allahas sako: „Jie (judėjai ir krikščionys) laikė savo rabinus ir savo vienuolius savo viešpačiais šalia Allaho (paklusdami jiems tame, ką jie pagal savo pačių norus, nesant Allaho įsakymui, padarė leistinu arba neleistinu), ir (jie laikė savo Viešpačiu) Mesiją, Marjamos (Marijos) sūnų, nors jiems (judėjams ir krikščionims) buvo įsakyta

106. Tai bus jų atlygis - Pragaras - dėl to, kad jie netikėjo ir laikė mano Ajat ir Mano Pasiuntinius juokais ir pasityčiojimu.

107. Iš tiesų, tie kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir darė gerus darbus, turės Al-Firdaus (Rojaus) Sodus savo pasilinksminimui.

108. Kuriuose jie gyvens (amžinai). Neturės jie jokio troškimo būti iš jo perkeltais.

109. Sakyk (Muchammedai ﷺ žmonijai): „Jei jūra būtų rašalas mano Viešpaties Žodžiams (užrašyti), iš tiesų, jūra išsektų prieš tai, kol mano Viešpaties Žodžiai pasibaigtų, net jei Mes atneštume (kitą jūrą) panašią į tai padėti.“

110. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu tik žmogus kaip ir jūs. Man buvo apreikšta, kad jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas, t. y. Allahas). Taigi kas tikisi Susitikimo su savo Viešpačiu, lai daro teisingus darbus ir nepriskiria partnerių garbinime savo Viešpačiui.“

19 - Sūra Marjam[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kaf, Ha, Ja, Ain, Sad. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. (Tai yra) Tavo Viešpaties gailestingumo paminėjimas Savo vergui Zakarijai.

3. Kai jis kreipėsi į savo Viešpatį (Allahą) slaptu kvietimu.

4. Jis sakė: „Mano Viešpatie, iš tiesų mano kaulai tapo silpni, ir žili plaukai išplito po mano galvą, ir aš niekada nebuvau nepalaimintas savo kreipimesi į Tave, mano Viešpatie!

5. Ir iš tiesų, aš baiminuosi dėl savo giminių po manęs, ir mano žmona yra bevaisė. Taigi suteik man iš Savęs įpėdinį.

6. Kas paveldės po manęs ir (kas taip pat) paveldės Jakūbo (Jokūbo) palikuonis (religinių žinių ir pranašavimo, ne turto, palikimą). Ir padaryk jį, mano Viešpatie, vienu iš tų, kuriais Tu esi Patenkintas!”

7. (Allahas tarė): „Zakarija, iš tiesų, Mes duodame gerą žinią tau apie sūnų, kurio vardas bus Jahja (Jonas). Mes niekam kitam anksčiau (jo) nesuteikėme tokio vardo.“

8. Jis tarė: „Mano Viešpatie, kaip aš galiu turėti sūnų, kai mano žmona yra bevaisė, o aš labai susenęs.“

9. Jis tarė: „Taigi (tai bus). Tavo Viešpats sako: tai lengva Man, be abejonės, Aš sukūriau tave prieš tai, kai tu buvai niekas!”

10. [Zakarija] tarė: „Mano Viešpatie, parodyk man ženklą.“ Jis tarė: „Tavo ženklas yra tai, kad tu nekalbėsi su žmonėmis tris naktis, nors neturėsi jokio kūniško trūkumo.“

11. Tada jis išėjo pas savo žmones iš Al-Mihrab (maldos vietos arba privataus kambario) ir parodė ženklais šlovinti Allaho Garbę ryte ir popietę.

12. (Buvo tarta jo sūnui): „Jahja (Jonai), tvirtai laikykis Rašto [Taurato (Toros)].“ Ir Mes suteikėme jam išmintį, kol jis vis dar buvo vaikas.

13. Ir (padarėme jį) kupiną užuojautos žmonėms kaip gailestingumą (arba dovaną) nuo Mūsų ir tyrumą nuo nuodėmių [t. y. Jahjai (Jonui)] ir jis buvo teisingas

14. ir pareigingas savo tėvams ir jis nebuvo nei išpuikęs, nei nepaklusnus (Allahui arba savo tėvams).

15. Ir Salam (taika) jam tą dieną, kai jis gimė, ir tą dieną, kai jis mirs, ir tą dieną, kai jis bus prikeltas gyvenimui (vėl)!

16. Ir minėk Knygoje (Korane, Muchammedai ﷺ, istoriją apie) Marjamą (Mariją), kai ji atsitraukė, atsiskirdama nuo savo šeimos, į vietovę link rytų.

17. Ji pastatė uždangalą (paslėpti save) nuo jų. Tada Mes nusiuntėme jai Mūsų Rūh [angelą Džibrylį (Gabrielių)] ir jis pasirodė priešais ją žmogaus pavidalu visais bruožais.

18. Ji tarė: „Iš tiesų, aš prašau prieglobsčio Maloningiausiojo (Allaho) nuo tavęs, jei tu bijai Allaho.“

19. (Angelas) tarė: „Aš tiktai tavo Viešpaties pasiuntinys (pranešti) tau apie dovaną - teisingą sūnų.“

20. Ji tarė: „Kaip aš galiu turėti sūnų, kai joks vyras nėra palietęs manęs, nei aš esu neskaisti?“

21. Jis tarė: „Taigi (tai bus), tavo Viešpats sakė: „Tai lengva Man (Allahui) ir (Mes norime) paskirti jį kaip ženklą žmonijai ir gailestingumą nuo Mūsų (Allaho), ir tai yra (Allaho) nulemtas (jau) reikalas.“.»

22. Taigi ji tapo nėščia su juo[1] ir ji atsitraukė su juo į tolimą vietovę (t. y. Betliejaus slėnį, apie 69- kilometrai nuo Jeruzalės).

23. Ir gimdymo skausmai nuvedė ją prie datulių palmės kamieno. Ji tarė: „O kad aš būčiau mirus prieš tai, ir būčiau pamiršta ir nebematoma!“

24. Tada [kūdikis Isa (Jėzus) arba Džibrylis (Gabrielius)] sušuko jai iš po jos, sakydamas: „Nesielvartauk, tavo Viešpats suteikė vandens srovę po tavimi.

---

[1] „Ir (atmink) ją, kuri saugojo savo skaistybę [Nekaltoji Marjama (Marija)]. Mes įkvėpėme į ją (jos marškinių ar rūbo rankoves) [per Mūsų Rūh (Džibrylį (Gabrielių)]* ir Mes padarėme ją ir jos sūnų [Isą (Jėzų)] ženklu Al-Alamyn (žmonijai ir džinams).“

* Sakoma, kad Džibrylis (Gabrielius) paprasčiausiai įkvėpė į Marjamos (Marijos) marškinių rankovę ir taip ji pastojo.

25. Ir pakratyk datulių palmės kamieną link savęs, tai leis šviežioms prinokusioms datulėms kristi ant tavęs.

26. Taigi valgyk ir gerk ir būk laiminga. O jei pamatysi kokį nors žmogų, sakyk: „Iš tiesų, aš prisiekiau Maloningiausiajam (Allahui) pasninkauti, taigi šią dieną aš nekalbėsiu su jokiu žmogumi.

27. Tada ji pristatė jį (kūdikį) savo žmonėms, nešdama jį. Jie tarė: „Marjama (Marija), iš tiesų tu atvedei galingą dalyką.

28. Harūno (Arono) seserie (panašumu)[2], tavo tėvas nebuvo žmogus, kuris svetimaudavo, nei tavo motina buvo nedora moteris.“

29. Tada ji parodė į jį. Jie tarė: „Kaip mes galime kalbėti su tuo, kuris yra tik vaikas lopšyje?“

30. Jis [Isa (Jėzus)] prabilo: „Iš tiesų, aš esu Allaho vergas, Jis suteikė man Raštą ir padarė mane Pranašu.“

31. Ir Jis palaimino mane, kur tik aš bebūčiau. Ir įsakė man Salat (maldą) ir Zakat, kiek aš begyvenčiau.“

32. Ir būti pareigingu savo motinai, ir nepadarė manęs išpuikėliu nepalaimintu.

33. „Ir Salam (taika) man tą dieną, kai aš gimiau, ir tą dieną, kai aš mirsiu, ir tą dieną, kai būsiu prikeltas gyvas!“

34. Tai yra Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus. (Tai yra) tiesos žodis, apie tai, kuo jie abejoja (arba ginčijasi).

35. Nepritinka Allahui (Jo Didenybei) gimdyti sūnų [čia kalbama apie krikščionių šmeižtą apie Allahą, sakant, kad Isa (Jėzus) yra Allaho sūnus]. Lai būna Pašlovintas (ir Išaukštintas) Jis (virš visko, ką jie Jam priskiria). Kai Jis nulemia ką nors, Jis tik taria: „Būk!“ - ir tai yra.

36. [Isa (Jėzus) tarė:] „Iš tiesų Allahas yra mano Viešpats ir tavo Viešpats. Taigi garbink Jį (Vienintelį). Tai Tiesus Kelias. (Allaho islamiškojo monoteizmo religija, kurią Jis įsakė visiems Savo Pranašams).“

37. Tada išsiskyrė grupės [t. y. krikščionių grupės dėl Isos (Jėzaus)], taigi vargas netikintiesiems [tie, kurie melagingai liudijo, sakydami, kad Isa

---

[2] Šis Harūnas (Aronas) nėra Mūsos (Mozės) brolis, tačiau kitas dievobaimingas vyras Marjamos (Marijos) gyvenimo metu.

(Jėzus) yra Allaho sūnus] didžiosios Dienos Susitikime (t. y. Prikėlimo Dieną, kai jie bus įmesti į liepsnojančią Ugnį).

38. Kaip aiškiai jie (daugiadieviai ir netikintieji Allaho Vienumą) matys ir girdės Tą Dieną, kai jie pasirodys priešais Mus! Tačiau Zalimūn (daugiadieviai ir blogą darantieji) šiandien yra visiškoje klaidoje.

39. Ir perspėk juos (Muchammedai ﷺ) apie sielvarto ir apgailestavimo Dieną, kai reikalas yra nuspręstas, kol (dabar) jie yra nerūpestingoje būsenoje ir jie netiki.

40. Iš tiesų, Mes paveldėsime žemę ir viską, kas joje. Ir pas Mus jie bus sugrąžinti.

41. Ir minėk Knygoje (Korane) Ibrahimą (Abraomą). Iš tiesų, jis buvo tiesos žmogus, Pranašas.

42. Kai jis sakė savo tėvui: „Mano tėve, kodėl tu garbini tai, kas negirdi, nemato ir negali tau niekuo padėti?

43. Mano tėve, iš tiesų man atėjo žinojimas toks, kuris neatėjo tau.Taigi sek manimi, aš išvesiu tave į Tiesų Kelią.

44. Mano tėve, negarbink Šaitan (Šėtono). Iš tiesų Šaitan (Šėtonas) buvo maištautojas priešais Maloningiausiąjį (Allahą).

45. Mano tėve, iš tiesų aš baiminuosi, kad Maloningiausiojo (Allaho) kančia neapimtų tavęs, kad tu netaptum Šaitan (Šėtono) kompanjonu (Pragaro Liepsnose).“

46. Jis (tėvas) tarė: „Ar tu atmeti mano dievus, Ibrahimai (Abraomai)? Jei tu (šito) nesustosi, aš tikrai apmėtysiu tave akmenimis. Taigi pasitrauk nuo manęs saugiai (kol tavęs nenubaudžiau).“

47. Ibrahimas (Abraomas) tarė: „Taika tau! Prašysiu savo Viešapties Atleidimo tau. Iš tiesų, Jis yra man Maloningiausias.

48. Ir nusigręšiu nuo tavęs ir tų, kurių tu šaukiesi šalia Allaho. Ir kreipsiuos į savo Viešpatį ir tikiuosi, kad nebūsiu nepalaimintas dėl savo kreipimosi į savo Viešpatį.“

49. Taigi kai jis nusigręžė nuo jų ir nuo tų, kuriuos jie garbino šalia Allaho, Mes suteikėme jam Ishaką (Izaoką) ir Jakūbą (Jokūbą), ir kiekvieną iš jų Mes padarėme Pranašais.

50. Ir Mes suteikėme jiems iš Savo Gailestingumo (pakankamą išlaikymą) ir Mes suteikėme jiems garbę ant liežuvių (visų tautų, t. y. visi prisimena juos šlovindami juos).

51. Ir minėk Knygoje (šiame Korane) Mūsą (Mozę). Iš tiesų, jis buvo pasirinktas ir jis buvo Pasiuntinys (ir) Pranašas.

52. Ir Mes pakvietėme jį iš dešinės Kalno pusės, ir priartinome jį prie Savęs pokalbiui su juo [Mūsa (Moze)].

53. Ir Mes suteikėme jam jo brolį Harūną (Aroną), (taip pat) Pranašą, iš Mūsų Gailestingumo.

54. Ir minėk Knygoje (Korane) Ismailį (Izmaelį). Iš tiesų jis buvo ištikimas tam, ką jis pažadėjo, ir jis buvo Pasiuntinys (ir) Pranašas.

55. Ir jis įsakydavo savo šeimai ir savo žmonėms As-Salat (maldas) ir Zakat, o jo Viešpats buvo juo patenkintas.

56. Ir minėk Knygoje (Korane) Idrį (Enoha). Iš tiesų, jis buvo tiesos žmogus, (ir) Pranašas.

57. Ir Mes iškėlėme jį į aukštą padėtį.

58. Tai buvo tie, kuriems Allahas suteikė Savo Malonę iš Pranašų tarpo, iš Adamo (Adomo) palikuonių, ir iš tų, kuriuos Mes įnešėme (į laivą) su Nūhu (Nojumi), ir iš Ibrahimo (Abraomo) ir Israelio (Izraelio) palikuonių, ir iš tų, kuriuos Mes teisingai vedėme ir pasirinkome. Kai Maloningiausiojo (Allaho) eilutės buvo recituojamos jiems, jie krito klūpsčiomis ir raudodami.[3]

59. Tada, po jų sekė palikuonys, kurie apleido As-Salat (maldas) [t. y. prarado savo Salat (maldas) arba nebeatlikdami jų arba neatlikdami jų tobulai arba neatlikdami jų tiksliai nustatytu laiku] ir pasekė geiduliais.[4] Taigi jie susidurs su pražūtimi.

60. Išskyrus tuos, kurie atgailauja ir tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį

---

[3] Sukniūbimas: recituojantysis Koraną šioje vietoje turi sukniubti priešais Allahą, atsigręžęs į Kaabą, Mekkoje.

[4] Tokiais, kaip alkoholio gėrimas, melagingi liudijimai, neleistinų dalykų valgymas - valgomų gyvulių, paskerstų ne pagal Allaho Nurodymą, mėsos, svaigalų, narkotikų, tokių kaip opiumas, morfinas, heroinas, kanapės vartojimas, nusikaltimų darymas, blogi veiksmai, tokie kaip neleistini lytiniai santykiai, žudymas, neteisėtas kito teisių pažeidimas, grobimas, vogimas, išdavystė, apkalbos, šmeižimas, melavimas.

Muchammedą ﷺ) ir dirba teisingai. Tokie įžengs į Rojų ir jie nebus niekaip nuskriausti.

61. (Jie įžengs į) Adn (Edeno) Rojų (amžinuosius Sodus), kuriuos Maloningiausiasis (Allahas) pažadėjo Savo vergams Nematomame: iš tiesų Jo Pažadas privalo įvykti.

62. Jie negirdės ten (Rojuje) jokio Laghva (nešvankių, melagingų ir blogų, tuščių kalbų), tiktai Salam (sveikinimą taika). Ir turės ten savo išlaikymą, rytą ir popietę.

63. Toks yra Rojus, kurį Mes suteiksime kaip paveldėjimą tiems iš Mūsų vergų, kurie buvo Al-Mutakūn (dievobaimingi - žr. eilutę 2:2).

64. Ir mes (angelai) nenusileidžiame, išskyrus tavo (Muchammedai ﷺ) Viešpaties Paliepimu. Jam priklauso tai, kas yra priešais mus, ir kas yra už mūsų, ir kas yra tarp šių dviejų. Ir tavo Viešpats niekada nepamirštantis.

65. Dangų ir žemės, ir viso, kas tarp jų, Viešpats, tad garbink Jį (Vienintelį) ir būk pastovus ir kantrus Jo garbinime. Ar žinai ką nors, kas būtų panašus į Jį? (žinoma, kad niekas nėra panašus ar lygus ar palyginamas su Juo, ir Jis neturi jokių partnerių šalia Jo). [Nėra nieko panašaus į Jį ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis].

66. Ir žmogus (netikintysis) sakys: „Kai aš mirsiu, ar tada aš būsiu prikeltas gyvas?“

67. Argi žmogus neprisimena, kad Mes jį sukūrėme prieš tai, kai jis buvo niekas?

68. Taigi prisiekiame tavo Viešpačiu, tikrai, Mes surinksime juos kartu, ir (taip pat) Šajatin (velnius) (kartu su jais), tada Mes nešime juos aplink Pragarą ant jų kelių.

69. Tada iš tiesų Mes ištrauksime iš kiekvienos grupės visus tuos, kurie buvo blogiausi atkakliame maište prieš Maloningiausiąjį (Allahą).

70. Tada, iš tiesų, Mes geriausiai žinome tuos, kurie labiausiai nusipelno būti ten sudeginti.

71. Nė vienas iš jūsų neišvengs jo (Pragaro). Tai yra pas jūsų Viešpatį. Įsakymas, kuris turės būti įvykdytas.

72. Tada Mes išgelbėsime tuos, kurie baimindavosi Allaho ir buvo

pareigingi Jam. Ir Mes paliksime Zalimūn (daugiadievius ir bloga darančiuosius) ten (nusižeminusius) ant savų kelių (Pragare).

73. Ir kai Mūsų Aiškios Eilutės recituojamos jiems, tie, kurie netiki (turtingi ir stiprūs iš kuraiš pagonių tarpo, kurie gyvena prabangų gyvenimą) sako tiems, kurie tiki (silpni, vargingi Pranašo Muchammedo ﷺ komapnjonai, kurių gyvenimas sunkus): „Kuri iš dviejų grupių (t. y. tikintieji ar netikintieji) yra geriausioje padėtyje ir poste (tarybos vietoje konsultuojantis).“

74. Ir kiek kartų (buvusių tautų) Mes sunaikinome anksčiau jų, kurie buvo geresni turte, daiktuose ir išvaizdoje?

75. Sakyk (Muchammedai ﷺ), kas yra klaidoje, Maloningiausiasis (Allahas) prailgins (turtą ir laiką) jam tol, kol pamatę tai, kas jiems buvo pažadėta, arba kančią arba Valandą, jie sužinos, kas yra blogesnėje padėtyje ir kas yra silpnesnis galioje. [Tai atsakymas į eilutėje 19:73 pateiktą klausimą].

76. Ir Allahas padidina teisingą vedimą tiems, kurie eina teisingai.[5] Ir teisingi geri darbai, kurie tęsiasi, yra geriau jūsų Viešpačiui, dėl atlygio ir geriau dėl išsigelbėjimo.

77. Argi matei tą, kuris nepatikėjo Mūsų Ajat (šiuo Koranu ir Muchammedu ﷺ) ir sakė: „Man tikrai bus duotas turtas ir vaikai [jei aš (vėl) būsiu gyvas].“

78. Ar jis žino Nematomą arba jam buvo pažadėta Maloningiausiojo (Allaho)?

79. Ne, Mes įrašysime tai, ką jis sako, ir Mes padidinsime jo kančią (Pragare).

80. Ir Mes paveldėsime iš jo (jo mirties momentu) viską, apie ką jis kalba (t. y. turtą ir vaikus, kuriuos jam suteikėme šiame pasaulyje) ir jis vienas pamatys Mus.

81. Ir jie prisiėmė (garbinti) aliha (dievus) šalia Allaho, kad jie suteiktų jiems garbę, galią ir šlovę (ir taip pat apsaugotų juos nuo Allaho bausmės).

82. Ne, tačiau jie (taip vadinami dievai) neigs savo garbinimą ir taps priešai jiems (Prikėlimo Dieną).

83. Argi nematote, kad Mes siuntėme Šajatin (velnius) prieš

---

[5] tie, kurie eina teisingai, t. y. tikrieji tikintieji Allaho Vienumą - kurie labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų veiksmų, kuriuos Jis draudžia) ir labai myli Allahą (atlieka visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

netikinčiuosius, pastumti juos daryti blogą?

84. Taigi neskubėkite priešais juos. Mes tik atidedame jiems (ribotą) skaičių (šio pasaulio gyvenimo dienų ir atidedame jiems terminą, kad jie pasididintų blogio ir nuodėmių).

85. Tą Dieną Mes surinksime Mutakūn (dievobaiminguosius - žr. eilutę 2:2) pas Maloningiausiąjį (Allahą), kaip delegaciją (prisistačiusią priešais karalių garbingai).

86. Ir Mes išvesime Mudžrimūn (daugiadievius, nuodėmiautojus, nusikaltėlius ir netikinčiuosius Allaho Vienumą) į Pragarą, ištroškusius (kaip ištroškusią bandą, varomą link vandens).

87. Niekas neturės galios užtarti, išskyrus tą, kuris gaus leidimą (arba pažadą) Iš Maloningiausiojo (Allaho).

88. Ir jie kalba: „Maloningiausiasis (Allahas) pagimdė sūnų (arba palikuonis arba vaikus) [kaip judėjai sako: Uzair (Ezra) yra Allaho sūnus, o krikščionys sako, kad Jis pagimdė sūnų [Isą (Jėzų)], o pagonys arabai sako, kad Jis pagimdė dukteris (angelus ir kitus)].“

89. Iš tiesų, tu išnešei (pasakei) siaubingai blogą dalyką.

90. Dėl kurio dangūs beveik perplėšiami ir žemė beveik suskyla dalimis ir kalnai sugriūna,

91. kad jie priskiria sūnų (arba palikuonis arba vaikus) Maloningiausiajam (Allahui).

92. Tačiau nepritinka Maloningiausiojo (Allaho) (Didenybei) gimdyti sūnų (arba palikuonių arba vaikų).

93. Nėra nieko danguose ar žemėje, kas nebūtų Maloningiausiojo (Allaho) vergu.

94. Iš tiesų, Jis žino kiekvieną iš jų, ir suskaičiavo juos pilnai.

95. Ir kiekvienas iš jų ateis pas Jį vienas Prikėlimo Dieną (be jokių pagalbininkų, globėjų ar gynėjų).

96. Iš tiesų, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ)] ir daro teisingus darbus, Maloningiausiasis (Allahas) suteiks jiems meilę (tikinčiųjų širdyse).

97. Taigi, Mes padarėme tai (Koraną) lengvu, tavo paties kalba (Muchammedai ﷺ) tik tam, kad tu suteiktum gerą žinią Mutakūn (dievobaimingiesiems) ir perspėtum juo Lud[6] (labiausiai priešgyniaujančius) žmones.

98. Ir kiek kartų anksčiau jų Mes sunaikinome! Ar gali tu (Muchammedai ﷺ) rasti bent vieną iš jų ar išgirsti bent jų šnabždėjimą?

[6] Lud - žmonės, kurie netiki Allaho Vienumą ir Jo Pranašo žinią ir ginčijasi dėl visko, ką Allahas įsakė.

20 - Sūra Ta-Ha[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ta, Ha. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Mes nenuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Korano, kad išvargintume tave,

3. bet tik kaip Priminimą tiems, kurie bijo (Allaho).

4. Jo (Allaho), Kuris sukūrė žemę ir aukštus dangus, Apreiškimas.

5. Maloningiausiasis (Allahas) pakilo (Istava) į (Galingą) Sostą (būdu, kuris pritinka tik Jo Didenybei).

6. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje, ir viskas, kas yra tarp jų, ir viskas, kas yra po dirva.

7. Ir jei tu (Muchammedai ﷺ) kalbi (šaukiesi) garsiai, tada iš tiesų, Jis žino paslaptį ir tai, kas yra dar labiau paslėpta.

8. Allahas! La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį)! Jam priklauso Geriausi Vardai.

9. Ir ar pasiekė tave Mūsos (Mozės) istorija?

10. Kai jis pamatė ugnį, jis tarė savo šeimai: „Palaukit! Aš pamačiau ugnį. Galbūt galiu atnešti jums iš jos šiek tiek nuodėgulių arba rasti kokį nors vedimą ugnyje.“

11. Ir kai jis atėjo pas ją (ugnį), jis buvo pašauktas vardu: „Mūsa (Moze)!

12. Iš tiesų, Aš esu tavo Viešpats! Taigi nusiauk savo apavą - tu esi šventame slėnyje, Tuva.

13. Ir Aš pasirinkau tave. Taigi klausyk to, kas (tau) bus apreikšta.

14. Iš tiesų, Aš esu Allahas! La ilaha illa Ana (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Mane), taigi garbink Mane ir atlik As-Salat (Ikamat-as-Salat) Mano Prisiminimui.

15. „Iš tiesų, Valanda ateina - iš Aš beveik slepiu ją nuo Savęs - ir kiekvienam

asmeniui bus atlyginta už tai, ko jis siekia.

16. Taigi, lai nė vienas, kuris netiki tą (t. y. Prikėlimo Dieną, Atgailavimą, Rojų ir Pragarą), o seka savo paties geiduliais, neatitraukia tavęs nuo to, kad tu nepražūtum.

17. O kas yra tavo dešinėje rankoje, Mūsa (Moze)?“

18. Jis tarė: „Tai mano lazda, kuria aš remiuosi, ir kuria aš numušu šakas savo avims, ir kurioje randu kitą panaudojimą.“

19. (Allahas) tarė: „Mesk ją žemyn, Mūsa (Moze)!“

20. Jis numetė ją žemyn ir štai! Ji tapo gyvate, greitai judančia.

21. Allahas tarė: „Pagriebk ją ir nebijok, Mes grąžinsime ją į pradinę būseną.

22. Ir prispausk savo (dešinę) ranką prie savo (kairiojo) šono, ji taps balta (ir švytės), be jokios ligos ar jokios žymės,

23. Kad Mes parodytume tau (keletą) Mūsų Didžiųjų Ženklų.

24. Eik pas Firauną (Faraoną)! Iš tiesų, jis peržengė (visas ribas netikėjime ir nepaklusime, ir elgėsi kaip išpuikėlis ir tironas).“

25. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Mano Viešpatie, atverk man mano krūtinę (suteik man pasitikėjimo savimi, pasitenkinimo ir drąsos).

26. Ir palengvink man mano užduotį.

27. Ir atlaisvink mano liežuvio mazgą (trūkumą, t. y. panaikink mano kalbos neteisingumą).

28. Kad jie suprastų mano kalbą.

29. Ir paskirk man pagalbininką iš mano šeimos

30. „Harūną (Aroną), mano brolį.

31. Padidink mano galią juo

32. ir leisk jam dalintis mano užduotimi (Allaho Žinios perdavimu ir Pranašavimu).

33. Kad mes Tave stipriai garbintume

34. ir stipriai Tave prisimintume.

35. Iš tiesų, Tu esi Visada mus Geriausiai Matantis“

36. (Allahas) tarė: „Mūsa (Moze), tavo prašymas patenkintas!

37. Ir iš tiesų, Mes suteikėme tau malonę kitu laiku (anksčiau).

38. Kai Mes įkvėpėme tavo motiną tuo, ką Mes įkvėpėme.

39. Sakydami: „Įdėk jį (vaiką) į Tabut (dėžę arba dėžutę arba skrynią) ir nuleisk tai į upę (Nilą). Tada upė išmes jį ant kranto, o ten, Mano priešas ir jo priešas pasiims jį.“ Ir Aš suteikiau tau Savo meilę tam, kad būtum išaugintas priešais Mano Akis.

40. Kai tavo sesuo atėjo ir tarė: „Ar parodyti tau tą, kuri žindys jį?“ Taigi Mes grąžinome tave tavo motinai, kad ji galėtų nuraminti savo akis ir nesielvartautų. Tada tu nužudei žmogų, bet Mes išgelbėjome tave nuo didžiulės bėdos ir išbandėme tave sunkiu išbandymu. Tada tu pasilikai daugelį metų su Madjan (Midian) žmonėmis. Tada tu atėjai čia pagal nustatytą laiką, kurį Aš įsakiau (tau), Mūsa (Moze)!

41. Ir Aš pasirinkau tave[1] Sau.

42. Eikite tu ir tavo brolis su Mano Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t.t.) ir jūs abu nesulėtėkite ir netapkite silpni Mano Prisiminime.

43. Eikite, jūs abu, pas Firauną (Faraoną), iš tiesų, jis peržengė (visas ribas netikėjime ir nepaklusnume ir elgėsi kaip išpuikėlis ir tironas).

44. Ir kalbėkite su juo švelniai. Galbūt jis galės priimti patarimą arba (Allaho) baimę.“

45. Jie tarė: „Mūsų Viešpatie, iš tiesų mes bijome, kad jis nepaskubintų bausmės mums arba kad jis neperžengtų (visų ribų su mumis).“

46. Jis (Allahas) tarė: „Nebijokite, iš tiesų, Aš esu su jumis abiem, girdintis ir matantis.

47. Taigi eikite jūs abu pas jį, ir sakykite: „Iš tiesų, mes esame tavo Viešpaties Pasiuntiniai, taigi leisk Israelio (Izraelio) vaikams eiti su mumis, ir nekankink jų. Iš tiesų, mes atėjome su tavo Viešpaties ženklu! Ir taika tam, kuris seka teisingu vedimu!

---

[1] t. y. pasirinkau Savo Apreiškimui ir Savo Žiniai arba sukūriau tave Sau arba sustiprinau ir išmokiau tave kaip skelbti Mano Žinią Mano garbintojams.

48. Iš tiesų, mums buvo apreikšta, kad kančia bus tam, kuris neigia [netiki Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinius] ir nusigręžia (nuo tiesos ir paklusimo Allahui).“.“

49. Firaun (Faraonas) tarė: „Kas tada, Mūsa (Moze), yra jūsų abiejų Viešpats?“

50. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Mūsų Viešpats yra Tas, Kuris suteikė kiekvienam daiktui formą ir prigimtį, tada jį išvedė į teisingą kelią.“

51. [Firaun (Faraonas)] tarė: „O kaip dėl senovės kartų?“

52. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Žinojimas apie tai yra pas mano Viešpatį, Įraše. Mano Viešpats nei klysta, nei Jis pamiršta.“

53. Kas padarė žemę tau kaip lovą (ištiestą), ir atvėrė kelius (takus ir praėjimus) tau tenai, ir nuleido vandenį (lietų) iš dangaus. Ir Mes išvedėme su juo įvairių rūšių augmeniją.

54. Valgyk ir ganyk savo galvijus (joje). Iš tiesų, tame yra Ajat (įrodymai ir ženklai) suprantantiems žmonėms.

55. Iš jos (žemės) Mes sukūrėme tave, ir į ją Mes tave sugrąžinsime ir iš jos Mes išvesime tave dar kartą.

56. Ir iš tiesų, Mes parodėme jam [Firaunui (Faraonui)] visus Mūsų Ajat, bet jis neigė ir atsisakė.

57. Jis [Firaun (Faraonas)] tarė: „Ar jūs atėjote tam, kad išvarytumėte mus iš mūsų žemės su savo magija, Mūsa (Moze)?“

58. Tada iš tiesų, mes galime sukurti magiją panašią į tai, taigi paskirk susitikimą tarp mūsų ir jūsų, kurio nei mes, nei jūs nepraleisite, atviroje vietoje, kur abu turės teisingą ir lygią progą (o žiūrovai galės stebėti rungtynes).»

59. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Tavo paskirtas susitikimas yra šventės dieną, ir lai žmonės susirenka, kai saulė pakils (priešpiet).“

60. Taigi Firaun (Faraonas) atsitraukė, surengė savo sąmokslą ir tada grįžo.

61. Mūsa (Mozė) tarė jiems: „Vargas jums, nekurkite melo prieš Allahą, kad Jis nesunaikintų jūsų visiškai kančia. Ir tikrai, tas, kuris sukuria melą (priešais Allahą), pasigailėtinai pralaimės.“

62. Tada jie ginčijosi vienas su kitu, ką turėtų daryti, ir laikė savo kalbas paslaptyje.

63. Jie tarė: „Iš tiesų, tai du magai. Jų tikslas yra išvaryti jus iš jūsų žemės su magija, ir nugalėti jūsų vyriausiuosius ir kilminguosius.

64. „Taigi sukurkite savo sąmokslą ir tada susirinkite į eiles. Ir kas įveiks šią dieną, tikrai bus sėkmingas.“

65. Jie tarė: „Mūsa (Moze), arba tu mesk pirmas, arba mes būsime pirmi mesti?“

66. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Ne, meskite jūs (pirmi)!» Tada štai! Jų virvės ir jų lazdos, jų magijos pagalba, pasirodė priešais jį taip, lyg greitai judėtų.

67. Taigi Mūsa (Mozė) pajuto savyje baimę.

68. Mes (Allahas) tarėme: „Nebijok! Iš tiesų, tu paimsi viršų.

69. Ir mesk tai, kas yra tavo dešinėje rankoje! Tai praris tai, ką jie padarė. Tai, ką jie padarė tėra burtininko triukas, o burtininkas niekada nebus sėkmingas, kad ir kiek (įgūdžių) jis įgytų.“

70. Taigi burtininkai sukniubo. Jie tarė: „Mes tikime Harūno (Arono) ir Mūsos (Mozės) Viešpatį.“

71. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Jūs tikite juo [Mūsa (Moze)] prieš tai, kai aš daviau jums leidimą? Iš tiesų, jūsų vadovas yra tas, kuris išmokė jus magijos. Taigi aš tikrai nukaposiu jūsų rankas ir pėdas priešingose pusėse, ir aš tikrai nukryžiuosiu jus ant datulių palmių kamienų ir jūs tikrai žinosite kuris iš mūsų [aš (Firaun (Faraonas) ar Mūsos (Mozės) Viešpats (Allahas)] gali suteikti žiaurią ir ilgiau trunkančią kančią.“

72. Jie tarė: „Mes neteikiame tau pirmenybės prieš tai, kas pasirodė mums aiškiais ženklais ir Jam (Allahui), Kuris sukūrė mus. Taigi įsakyk tai, ką tu nori įsakyti, nes tu gali tik įsakyti (apie) šio pasaulio gyvenimą.

73. Iš tiesų mes patikėjome mūsų Viešpačiu, kad Jis atleistų mums mūsų kaltes, ir už magiją, į kurią tu mus patraukei. Ir Allahas yra geriau dėl atlygio, lyginant su tavo [Firauno (Faraono)] atlygiu, ir ilgiau besitęsiantis (kalbant apie bausmes, lyginant su tavo bausmėmis).“

74. Iš tiesų, kas atvyks pas savo Viešpatį, būdamas Mudžrim (nusikaltėliu, daugiadieviu, nuodėmiautoju, netikinčiuoju Allaho Vienumą ir Jo

Pasiuntinius), tada tikrai jam yra Pragaras, kuriame jis nei mirs, nei gyvens.

75. Tačiau kas atvyks pas Jį (Allahą), būdamas tikinčiuoju (Allaho Vienumą), ir bus daręs teisingus gerus darbus, tokiam - aukštos padėtys (Amžinybėje), -

76. Adn (Edeno) Rojus (amžinieji Sodai), po kuriais upės teka, kuriame jie gyvens amžinai. Toks yra atlygis tiems, kurie tyrina save (susilaikydami nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir darydami viską, ką Allahas įsakė).

77. Ir iš tiesų Mes apreiškėme Mūsai (Mozei) (sakydami): „Keliauk naktį su ibadi (Mano vergais) ir suduok sausą kelią jiems jūroje, nesibaimindamas nei būti pasivytas [Firauno (Faraono)] nei bijodamas (paskęsti jūroje).“

78. Tada Firaun (Faraonas) vijosi jų įkandin su savo kariuomene, tačiau jūros vanduo visiškai užliejo juos ir apdengė juos.

79. Ir Firaun (Faraonas) paklaidino savo žmones ir jis nevedė jų teisingai.

80. Israelio (Izraelio) vaikai, Mes išgelbėjome jus nuo jūsų priešo, ir Mes sudarėme su jumis sutartį ant dešiniojo Kalno šlaito, ir Mes nuleidome jums Al-Mana ir putpeles,

81. (sakydami): „Valgykite Taijibat (gerus lesitinus dalykus), kuriuos Mes jums suteikėme, ir nenusidėkite ir neenkite, kad Mano Pyktis jūsų teisingai neužkluptų. Ir tas, kurį užklumpa Mano Pyktis, jis tikrai pražuvęs.

82. Ir iš tiesų, Aš tikrai atleidžiantis tam, kuris atgailauja, tiki (Mano Vienumą ir nepriskiria Man jokių partnerių garbinime) ir daro teisingus gerus darbus ir tada išlieka pastovus darydamas tai (iki savo mirties).

83. Ir kas privertė tave skubėti nuo savo žmonių, Mūsa (Moze)?“

84. Jis tarė: „Jie yra arti mano pėdsakų - ir aš skubėjau pas Tave, mano Viešpatie, kad Tu būtum patenkintas.“

85. (Allahas) tarė: „Iš tiesų, Mes išbandėme žmones tau nesant, ir As-Samiri[2] paklaidino juos.“

86. Tada Mūsa (Mozė) grįžo pas savo žmones supykęs ir nuliūdęs. Jis tarė: „Mano žmonės, argi jūsų Viešpats nedavė jums sąžiningo pažado?

---

[2] Samarietis (iš Samarijos), veidmainis iš jų tarpo, kuris paskatino Israelio (Izraelio) vaikus garbinti stabus.

Argi tada jums pažadas atrodo ilgai vykdomas? Ar jūs panorote, kad pyktis nusileistų ant jūsų iš jūsų Viešpaties dėl to, kad jūs sulaužėte savo pažadą man (t. y. netikėdami Allahą ir garbindami veršiuką)?“

87. Jis tarė: „Mes nesulaužėme pažado tau savo pačių valia, mes buvome priversti nešti [Firauno (Faraono)] žmonių puošmenų svorį, tada mes sumetėme juos (į ugnį), ir tai buvo tai, ką As-Samiri pasiūlė.“

88. Tada jis išėmė (iš ugnies) jiems veršiuko (statulą), kuris atrodė lyg myktų. Jie tarė: „Tai yra tavo ilah (dievas), ir Mūsos (Mozės) ilah, tačiau jis [Mūsa (Mozė)] pamiršo (savo dievą).“

89. Argi jie nematė, kad negalėjo jiems duoti žodžio (atsakymo) ir kad jis neturėjo galios nei pakenkti jiems, nei daryti jiems gerą?

90. Ir Harūnas (Aronas) iš tikrųjų sakė jiems prieš tai: „Mano žmonės, jūs esate tuo išbandomi, ir iš tiesų jūsų Viešpats yra (Allahas) Maloningiausiasis, taigi sekite manimi ir pakluskite mano nurodymui.“

91. Jie tarė: „Mes nesiliausime garbinę jo (t. y. veršiuko), kol Mūsa (Mozė) grįš pas mus.“

92. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Harūnai (Aronai), kas sulaikė tave, kai matei juos nuklystančius,

93. kad tu nesekei manimi (mano patarimu tau)? Ar tada tu nepaklusai mano nurodymui?

94. Jis [Harūnas (Aronas)] tarė: „Mano motinos sūnau, nepričiupk (manęs) nei už mano barzdos, nei mano galvos! Iš tiesų, aš baiminausi, kad tu nesakytum: „Tu sukėlei skilimą tarp Israelio (Izraelio) vaikų ir negerbei mano žodžio!

95. [Mūsa (Mozė)] tarė: „O kas tau, Samiri? (t. y. kodėl tu taip pasielgei?).“

96. (Samiri) tarė: „Aš mačiau tai, ko jie nematė, taigi aš paėmiau saują (dulkių iš pasiuntinio [Džibrilio (Gabrieliaus) žirgo] kanopos pėdsako ir mečiau ją [į ugnį, į kurią buvo padėtos Firauno (Faraono) žmonių puošmenos, arba į veršiuką]. Taip man pasiūlė mano vidinis aš.“

97. Mūsa (Mozė) tarė: „Tada eik lauk! Ir iš tiesų, tau (bausmė) šiame gyvenime bus tai, kad tu sakysi: „Neliesk manęs (t. y. tu gyvensi vienas, atskirtas nuo žmonių), ir iš tiesų (bausmė ateityje) tau skirtas pažadas,

kuris nežlugs. Ir pažiūrėk į savo ilah (dievą), kuriam buvai pasišventęs. Mes tikrai jį sudeginsime, ir išbarstysime jo dalis jūroje.“

98. Tavo Ilah (Dievas) yra tik Allahas (Vienintelis). La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį). Jis turi žinojimą apie viską.

99. Taigi Mes papasakojame tau (Muchammedai ﷺ) informaciją apie tai, kas nutiko prieš tai. Ir iš tiesų Mes davėme tau Priminimą iš Mūsų (šį Koraną).

100. Kas nusigręžia nuo jo (šio Korano t. y. netiki jį, nei elgiasi pagal jo nurodymus), iš tiesų, jie neš sunkią (nuodėmių) naštą Prikėlimo,

101. Jie gyvens tame (Pragaro Ugnies būsenoje) - ir blogas iš tiesų bus šis krovinys jiems Prikėlimo Dieną.

102. Tą Dieną, kai Trimitas bus papūstas (antru pūtimu): tą Dieną Mes surinksime Mudžrimūn (nusikaltėlius, daugiadievius, nusidėjėlius, netikinčiuosius Allaho Vienumą) mėlynomis akimis arba apakintus troškuliu.

103. Jie kalbės labai žemais balsais vienas su kitu (sakydami): „Tu nepasilikai ilgiau nei dešimt (dienų).“

104. Mes labai gerai žinome, ką jie sakys, kai geriausi iš jų žiniomis ir išmintimi sakys: „Tu nepasilikai ilgiau nei dieną!

105. Ir jie klausia tavęs apie kalnus. Sakyk: „Mano Viešpats suardys juos ir išmėtys juos dulkėmis.

106. Tada Jis paliks juos kaip sulygintą lygų plyną.

107. Nematysi tame nieko lenkto ar kreivo.“

108. Tą Dieną žmonija griežtai seks Allaho šaukliu (jo balsu), ir jiems neliks nieko kito, kaip tik sekti jį. Ir visi balsai bus tylūs Maloningiausiajam (Allahui) ir nieko tu negirdėsi, tik žemą jų pėdsakų garsą.

109. Tą Dieną joks užtarimas nepadės, išskyrus tą, kuriam Maloningiausiasis (Allahas) suteikė leidimą ir kurio žodis priimtinas Jam.

110. Jis (Allahas) žino, kas nutinka jiems (Jo kūriniams) šiame pasaulyje ir kas nutiks jiems (Amžinybėje), tačiau jie niekada nepasieks nieko iš Jo Žinojimo.

111. Ir (visi) veidai bus nužeminti priešais (Allahą), Al-Hajul-Kajum (Amžiną, Tą, Kuris palaiko ir globoja viską, kas egzistuoja). Ir tam, kuris nešė nuodėmės (naštą) (t. y. tas, kuris netikėjo Allahą, priskyrė Jam partnerius, ir darė veiksmus, nepaklusnius Jam), bus iš tiesų visiška nesėkmė (ta Dieną).

112. O tas, kuris darė teisingus darbus, būdamas tikinčiuoju (islamiškąjį monoteizmą), tada nebus jam neteisingumo baimės nei (jo atlygio) sumažinimo.

113. Ir taip Mes nuleidome tai kaip Koraną arabų kalba, ir paaiškinome jame detaliai perspėjimus tam, kad jie bijotų Allaho arba kad jis priverstų juos pasimokyti iš savęs (arba turėti garbę tikėti ir elgtis pagal jo mokymus).

114. Tad Aukštas virš visko yra Allahas, Tikrasis Karalius. Ir neskubėk (Muchammedai ﷺ) su Koranu iki jo apreiškimas yra užbaigtas tau ir sakyk: „Mano Viešpatie, padidink man žinojimą.“

115. Ir iš tiesų, Mes sudarėme sutartį su Adamu (Adomu) anksčiau, tačiau jis pamiršo, ir Mes neradome pas jį jokios tvirtos valios.

116. Ir (atmink), kai Mes tarėme angelams: „Nusižeminkite Adamui (Adomui).“ Jie (visi) nusižemino, išskyrus Iblis (Šėtonas) atsisakė.

117. Tada Mes tarėme: „Adamai (Adomai), iš tiesų, tai yra tavo ir tavo žmonos priešas. Taigi neleisk jam jūsų abiejų ištraukti iš Rojaus, kad netektų jums griaužtis.“

118. Iš tiesų, tu turi (Mūsų pažadą), kad niekada nebūsi tenai alkanas, nei nuogas.

119. Ir tu nekentėsi troškulio tenai, nei saulės kaitros.

120. Tada Šaitan (Šėtonas) pašnabždėjo jam, sakydamas: „Adamai (Adomai), ar nuvesti tave prie Amžinybės Medžio ir į karalystę, kuri niekada neišsenka?“

121. Tada jie abu valgė nuo medžio, ir taip jų privačios vietos tapo atviros jiems, ir jie pradėjo dangstytis su Rojaus lapais, kad užsidengtų. Taigi Adamas (Adomas) nepakluso savo Viešpačiui, taigi jis paklydo.

122. Tada jo Viešpats pasirinko jį ir atsigręžė į jį su atlaidumu, ir suteikė jam teisingą vedimą.

123. Jis (Allahas) tarė: „Leiskitės (iš Rojaus į žemę) jūs abudu, kartu, kai kurie iš jūsų yra priešai vieni kitiems. Tada, jei jus pasieks Mano teisingas vedimas, tada - tas, kas seka Mano Teisingu Vedimu, nei paklys, nei bus apimtas sielvarto.

124. Tačiau tas, kuris nusigręžia nuo Mano Priminimo (t. y. nei tiki šį Koraną, nei elgiasi pagal jo mokymus), iš tiesų, jam - sunkus gyvenimas, ir Mes prikelsime jį aklą Prikėlimo Dieną.“

125. Jis sakys: „Mano Viešpatie, kodėl prikėlei mane aklą, kai aš (anksčiau) turėjau matymą?“

126. (Allahas) sakys: „Štai taip: Mūsų Ajat pasiekė jus, bet jūs juos ignoravote (t. y. jūs palikote juos, neapmąstėte giliai jų ir nusigręžėte nuo jų), taigi šią Dieną jūs būsite apleisti (Pragare, toli nuo Allaho Gailestingumo).“

127. Ir taip Mes atsilyginame tam, kuris peržengia ribas [t. y. daro didžiąsias nuodėmes ir nepaklūsta savo Viešpačiui (Allahui) ir netiki Jo Pasiuntinius ir Jo apreikštas Knygas, tokias kaip šis Koranas], ir netiki savo Viešpaties Ajat. Ir Pragaro kančia yra daug žiauresnė ir ilgiau besitęsianti.

128. Argi nežino jie, kiek kartų Mes sunaikinome anksčiau jų, kurių gyvenvietėmis jie vaikšto? Iš tiesų, tame iš tiesų yra ženklai žmonėms, kurie supranta.

129. Ir jei ne Žodis, kuris atėjo anksčiau jų iš Jų Viešpaties, ir nustatytas terminas, (jų bausmė) būtinai įvyktų (šiame gyvenime).

130. Taigi priimk kantriai (Muchammedai ﷺ) tai, ką jie sako, ir šlovink savo Viešpaties garbę iki saulės pakilimo ir iki jos laidos, ir kai kuriomis nakties valandomis, ir dienos pabaigoje (nurodymas į penkias privalomas bendruomenines maldas) tam, kad tu būtum patenkintas atlygiu, kurį Allahas tau duos.

131. Ir nenuvargink savo akių, ilgėdamasis tų dalykų, kuriuos Mes suteikėme pramogai įvairioms jų grupėms (daugiadieviams ir netikintiesiems Allaho Vienumą), šio pasaulio gyvenimo prabangos tam, kad Mes tuo juos išbandytume. Tačiau tavo Viešpaties aprūpinimas (geras atlygis Amžinybėje) yra geresnis ir ilgiau besitęsiantis.

132. Ir įsakyk As-Salat (maldą) savo šeimai, ir būk kantrus jas [t. y. Salat (maldas)] atlikdamas. Mes neprašome tavęs aprūpinimo (t. y. mums

ką nors duoti), Mes aprūpiname tave. Ir gera pabaiga (t. y. Rojus) yra Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2).

133. Jie sako: „Kodėl jis neatnešamums ženklo (įrodymo) iš savo Viešpaties?“ Argi neatėjo jiems įrodymai apie tai, kas yra (užrašyta) ankstesniuose lapuose [Raštuose, t. y. Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje), apie Pranašo Muchammedo ﷺ atėjimą]?

134. Ir jei Mes būtume sunaikinę juos su kančia prieš tai (t. y. Pasiuntinį Muchammedą ﷺ ir Koraną), tada jie tikrai būtų sakę: „Mūsų Viešpatie, o jei tik Tu būtum atsiuntęs mums Pasiuntinį, mes tikrai būtume sekę Tavo Ajat prieš tai, kai buvome pažeminti ir paniekinti.“

135. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kiekvienas (tikintysis ir netikintysis) laukia, taigi ir jūs laukite. Ir jūs sužinosite, kas yra Tiesiame ir Lygiame Kelyje (t. y. Allaho islamiškojo monoteizmo religijoje) ir kas yra tie, kurie leidosi teisingai vedami (Tiesiame Kelyje).

21 - Sūra Al-Anbija[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Artėja prie žmonių jų atsiskaitymas, o jie nusigręžia nerūpestingai.

2. Neateina jiems perspėjimas (Korano skyrius) nuo jų Viešpaties kaip paskutinis apreiškimas, tačiau jie klausosi jo besismagindami.

3. O jų širdys užimtos (blogais dalykais). Tie, kurie elgiasi blogai, slepia savo asmeninius planus, (sakydami): „Argi jis (Muchammedas ﷺ) daugiau nei žmogus nei jūs? Ar jūs paklusite burtams, juos matydami?“

4. Jis (Muchammedas ﷺ) tarė: „Mano Viešpats žino (kiekvieną ištartą) žodį danguose ir žemėje. Ir Jis Visa Girdintis, Visa Žinantis.“

5. Ne, jie sako: „Tai (Korano apreiškimai, apreikšti Muchammedui ﷺ) yra sumaišyta su melagingais sapnais! Ne, jis juos išgalvojo! Ne, jis - poetas! Lai jis atneša mums Ajat (ženklą kaip įrodymą) kaip tą (su kuriais) tie ankstesnieji (Pranašai) buvo siųsti!”

6. Nė vienas iš miestų (gyventojų), kuriuos Mes sunaikinome, netikėjo prieš juos (nors Mes siuntėme jiems ženklus): ar jie tada patikės?

7. Ir Mes nesiuntėme anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) bet tik žmones, kuriems Mes apreiškėme. Taigi klausk Priminimo [Raštų - Taurato (Toros) ir Indžylio (Evangelijos)] žmonių, jei tu nežinai.

8. Ir Mes nesukūrėme jų (Pasiuntinių su) kūnais, kurie nevalgo maisto, nei yra nemirtingi.

9. Tada Mes išpildėme jiems pažadą. Taigi Mes išgelbėjome juos ir tuos, kuriuos Mes norėjome, tačiau Mes sunaikinome Al-Musrifūn (t. y. netikinčiuosius Allahą, Jo Pasiuntinius, išlaidžius, peržengiančius Allaho nustatytas ribas, darančius nusikaltimus, engiančius, praktikuojančius daugiadievystę ir darančius nuodėmes).

10. `Iš tiesų, Mes nuleidome jums (žmonės) Knygą (Koraną), kurioje yra Zikrukum (jums Priminimas arba garbė jums, t. y. garbė tiems, kurie seka Korano mokymu ir elgiasi pagal jo mokymus). Argi jūs tada nesuprasite?

11. Kiekmiestų(bendruomenių)užsikrėtusiųblogadarymuMessunaikinome, ir pakėlėme po jų kitus žmones!

12. Tada, kai jie suvokė (pamatė) Mūsų Kančią (ateinančią), štai, jie (bandė) pabėgti nuo jos.

13. Nebėkite, tačiau grįžkite į tai, kame jūs gyvenote prabangų gyvenimą, ir į savo namus tam, kad būtumėt klausinėjami.

14. Jie verkė: „Vargas mums, iš tiesų mes buvome Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantys ir netikintieji Allaho Vienumą).“

15. Ir tas jų verksmas nesiliovė tol, kol Mes padarėme juos lyg lauką, nuimtu derliu, išnykusį (mirusius).

16. Mes nesukūrėme dangų ir žemės ir visko, kas tarp jų, (vien) tik pramogai.[1]

17. Jei būtume norėję pramogauti (t. y. turėti žmoną ar sūnų), Mes tikrai galėjome paimti tai iš Savęs, jei Mes būtume ketinę (tai) daryti.

18. Ne, Mes sviedžiame (nuleidžiame) tiesą (šį Koraną) prieš melą (netikėjimą), taigi jis jį sunaikina, ir štai, jis (melas) išnyksta. Ir vargas tau už tai (melą), kurį tu priskyrei (Allahui, teigdamas, kad Allahas turi žmoną ir sūnų).

19. Jam priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje. Ir tie, kurie yra arti Jo (t. y. angelai) nesididžiuoja garbinti Jį, nei jie nuvargsta (dėl Jo garbinimo).

20. Jie (t. y. angelai) šlovina Jo garbę naktį ir dieną (ir) jie niekada nesulėtėja (tai daryti).

21. Arba negi jie paėmė (garbinimui) aliha (dievus) iš žemės, kuri prikelia mirusius?

22. Jei tame (danguose ir žemėje) būtų aliha (dievų) šalia Allaho, tada tikrai abu būtų sugriauti. Pašlovintas yra Allahas, Sosto Viešpats, (Aukštai yra Jis) virš viso to (blogio, kurį) jie Jam priskiria!

23. Jis negali būti klausinėjamas apie tai, ką Jis daro, o jie bus apklausiami.

24. Arba negi jie paėmė garbinimui (kitus) aliha (dievus) šalia Jo? Sakyk:

---

[1] Visa dangų ir žemės kūrinija yra įrodymas žmonijai išmokti pamoką ir žinoti, kad visos šios visatos Vienintelis Kūrėjas ir Vienintelis Planuotojas yra Vienas (Allahas), La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas, Kuris neturi jokių partnerių).

„Atnešk savo įrodymą.“ Tai (šis Koranas) yra Priminimas tiems, kurie su manimi ir Priminimas tiems, kurie prieš mane. Tačiau dauguma jų nežino Tiesos, taigi jie nemėgsta.

25. Ir Mes nesiuntėme nė vieno Pasiuntinio anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ), tik apreikšdami jam (sakydami): „La ilaha illa Ana [niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Aš (Allahas)], taigi garbinkite Mane (Vienintelį ir nieko kito).“

26. Ir jie sako: „Maloningiausiasis (Allahas) pagimdė sūnų (arba vaikus).“ Šlovė Jam! Jie [tie, kuriuos jie vadina Allaho vaikais, t. y. angelai, Isa (Jėzus) - Marjamos (Marijos) sūnus, Uzair (Ezra)] yra tik pagerbti vergai.

27. Jie nekalba tol, kol Jis nekalba, ir jie elgiasi pagal Jo Įsakymą.

28. Jis žino, kas buvo anksčiau jų, ir kas yra po jų, ir jie negali užtarti (nieko), išskyrus tą, kuriuo Jis yra patenkintas. Ir jie stovi pagarbiai iš baimės Jam.

29. Ir jei kuris iš jų sakytų: „Iš tiesų, aš esu ilah (dievas) šalia Jo (Allaho)“, tokiam Mes atlygintume Pragaru. Taip Mes atsilyginame Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiems).

30. Argi tie, kurie netiki, nežinojo, kad dangūs ir žemė buvo sujungti kartu į vieną nedalomą dalį, tada Mes padalinome juos? Ir Mes sukūrėme iš vandens kiekvieną gyvą dalyką. Argi tada jie netikės?

31. Ir Mes pastatėme ant žemės tvirtus kalnus, kad ji nedrebėtų su jais, ir Mes patiesėme tame plačius kelius jiems praeiti, kad jie būtų vedami.

32. Ir Mes padarėme dangų stogu, saugiu ir saugančiu. Ir vis dar jie nusigręžia nuo jo ženklų (t. y. saulės, mėnulio, vėjo, debesų ir t. t.).

33. Ir Jis yra Tas, Kuris sukūrė naktį ir dieną, ir saulę ir mėnulį, kiekvieną iš jų slenkantį orbita.

34. Ir anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) nesuteikėme Mes jokiam žmogui nemirtingumo: tad jei tu miršti, argi jie gyvens amžinai?

35. Kiekvienas paragaus mirties, ir Mes padarysime išbandymą jums blogiu ir gėriu. Ir pas Mus jūs būsite sugrąžinti.

36. Ir kada tie, kurie netikėjo (Allaho Vienumą) mato tave (Muchammedai ﷺ), jie nepriima (nieko) tik kaip pajuoką (sakydami): „Ar čia tas, kuris

kalba (blogai) apie tavo dievus?“ Nors jie netiki Maloningiausiojo minėjimą.

37. Žmogus yra sukurtas skubantis. Aš parodysiu tau Savo Ajat. Taigi neprašyk Manęs (jų) paskubinti.

38. Ir jie sako: „Kada šis pažadas (išsipildys), jei tu esi tiesą sakantis.“

39. Jei tik tie, kurie netiki, žinotų (laiką), kada jie nebegalės apsaugoti nuo Ugnies savo veidų, nei savo nugarų, ir jiems nebus padėta.

40. Ne, tai (Ugnis arba Prikėlimo Diena) ateis pas juos netikėtai ir apstulbins juos ir jie neturės galios jos išvengti, nei jiems bus leista atsikvėpti.

41. Ištiesų, (daugybė) Pasiuntinių buvo išjuokti anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ), tačiau pašaipuoliai buvo apimti to, iš ko jie juokėsi.

42. Sakyk: „Kas gali apsaugoti jus naktį ir dieną nuo Maloningiausiojo (Allaho) bausmės?“ Ne, bet jie nusigręžia nuo savo Viešpaties prisiminimo.

43. Arba ar jie turi aliha (dievus), kurie gali apsaugoti juos nuo Mūsų? Jie neturi galios padėti patys sau, nei gali jie būti apsaugoti nuo Mūsų (t. y. Mūsų Kančios).

44. Ne, Mes suteikėme šio gyvenimo prabangą šiems žmonėms ir jų tėvams tol, kol laikas išsitęs jiems. Argi jie nemato, kad Mes palaipsniui mažiname žemę (esančią jų valdžioje) iš jos atokių kraštų? Ar tada jie nugalės?[2]

45. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš įspėju jus tik apreiškimu (iš Allaho, o ne religijos mokslininkų ar kitų nuomonės). Tačiau kurti (kurie aklai seka religijos mokslininkais ir kitais) negirdės kvietimo, (netgi) kai jie yra perspėjami [t. y. reikia sekti tik Koranu ir Sunna (teisinėmis tradicijomis, įsakymais, garbinimo būdais, Pranašo Muchammedo ﷺ žodžiais, kaip elgėsi Pranašo ﷺ kompanjonai)].

46. Ir jei tavo Viešpaties Kančios dvelksmas (nedidelė nelaimė) palies juos, jie tikrai verks: „Vargas mums, iš tiesų mes buvome Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

47. Ir Mes nustatysime teisingumo pusiausvyrą Prikėlimo Dieną, tada su

---

[2] „Argi jie nemato, kad Mes palaipsniui sumažiname (netikinčiųjų) žemę (suteikdami ją tikintiesiems per pergalingus karus) nuo jų atokių ribų. Ir sprendžia Allahas, nėra nieko, kas sulaikytų Jo Sprendimą, ir Jis yra Greitas suvesti sąskaitas.“ (Koranas, 13:41)

niekuo nebus elgiamasi neteisingai niekame. Ir jei bus nors garstyčios sėklos svoris, Mes jį atnešime. Ir Pakankami Mes esame atsiskaityti.

48. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) ir Harūnui (Aronui) kriterijus (teisingo ir klaidingo), ir spindinčią šviesą [t. y. Tauratą (Torą)] ir Priminimą Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2),

49. tiems, kurie bijo savo Viešpaties Jo nematydami, ir jie bijo Valandos.

50. Ir tai yra palaimintas Priminimas (Koranas), kurį Mes nuleidome: ar tada tu (išdrįsi) neigsi jį?

51. Ir iš tiesų Mes suteikėme kadaise Ibrahimui (Abraomui) jo (dalį) teisingo vedimo, ir Mes buvome Gerai Žinantys jį (jo tikėjimą Allaho Vienumą).

52. Kai jis sakė savo tėvui ir savo žmonėms: „Kas yra tie stabai, kuriems jūs pasišventę?“

53. Jie sakė: „Mes radome savo tėvus juos garbinančius.“

54. Jis tarė: „Iš tiesų, jūs ir jūsų tėvai buvo didelėje klaidoje.“

55. Jie sakė: „Ar atnešei mums tiesą ar esi vienas iš tų, kurie šaiposi?“

56. Jis tarė: „Ne, jūsų Viešpats yra dangų ir žemės Viešpats, Kuris sukūrė juos ir tam aš esu vienas iš liudininkų.“

57. „Ir prisiekiu Allahu, aš surengsiu planą (sunaikinti) jūsų stabus, po to kai jūs nuklydote ir nusigręžėte.“

58. Taigi jis sudaužė juos į šipulius, (visus), išskyrus didžiausią iš jų, kad jie galėtų į jį kreiptis.

59. Jie tarė: „Kas padarė tai mūsų aliha (dievams)? Jis tikrai turi būti vienas iš Zalimūn (bloga darančiųjų).“

60. Jie tarė: „Mes girdėjome jauną vyrą kalbantį prieš juos, kurio vardas Ibrahimas (Abraomas).“

61. Jie tarė: „Tada atveskite jį prieš žmonių akis, kad jie galėtų patvirtinti.“

62. Jie tarė: „Ar tu esi tas, kuris padarė tai mūsų dievams, Ibrahimai (Abraomai)?“

63. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Ne, tai šis, didžiausias iš jų (stabų) tai padarė. Paklauskite jų, jei jie gali kalbėti!“

64. Taigi jie atsisuko ir tarė: „Iš tiesų, esi tu Zalimūn (daugiadievis ir bloga darantis).“

65. Tada jie atsigręžė (į savo pirmą mintį ir tarė): “Iš tiesų tu [Ibrahimai (Abraomai)] gerai žinai, kad šie (stabai) nekalba!“

66. [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Argi jūs tada garbinate šalia Allaho daiktus, kurie negali nei jums duoti naudos, nei pakenkti jums?“

67. Gėda jums, ir tiems, kuriuos jūs garbinate šalia Allaho! Argi jūs tada nesuvokiate?“

68. Jie tarė: „Sudeginkit jį ir padėkit savo aliha (dievams), jei darysite.“

69. Mes (Allahas) tarė: „Ugnie, būk vėsuma ir saugia vieta Ibrahimui (Abraomui)!“

70. Ir jie norėjo pakenkti jam, bet Mes padarėme juos didžiausiais pralaimėtojais.

71. Ir Mes išgelbėjome jį ir Lūtą (Lotą) į žemę, kurią Mes palaiminome Alamyn (žmonijai ir džinams).

72. Ir Mes suteikėme jam Ishaką (Izaoką) ir (anūką) Jakūbą (Jokūbą). Kiekvieną iš jų Mes padarėme teisingu.

73. Ir Mes padarėme juos vedliais, vedančiais (žmones) Mūsų Įsakymu ir Mes apreiškėme jiems gerų darbų darymą, Salat (Ikamat-as-Salat) atlikimą, ir Zakat davimą ir jie buvo Mūsų (Vienintelių) garbintojai.

74. Ir (atminkite) Lūtą (Lotą), Mes suteikėme jam Hukm (teisingą reikalų sprendimą ir Pranašavimą) ir (religines) žinias, ir Mes išgelbėjome jį nuo miesto (liaudies), kurie užsiėmė Al-Khabais (blogais, nedorais ir nešvankiais veiksmais). Iš tiesų, jie buvo žmonės, sugedę, ir buvo Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).

75. Ir Mes paskyrėme jam Savo Gailestingumą. Tikrai, jis buvo teisingas.

76. Ir (atminkite) Nūhą (Nojų), kai jis šaukėsi (Mūsų) kadaise. Mes atsiliepėme į jo kreipimąsi ir išgelbėjome jį ir jo šeimą nuo didžiulio sielvarto.

77. Mes padėjome jam prieš žmones, kurie neigė Mūsų Ajat. Iš tiesų, jie buvo žmonės paskirti blogiui. Taigi Mes paskandinome juos visus.

78. Ir (atminkite) Davūdą (Dovydą) ir Sulaimaną (Saliamoną), kai jie

priėmė sprendimą dėl lauko, kuriame ganėsi tam tikrų žmonių avys naktį. Ir Mes buvome jų sprendimo liudytojai.

79. Ir Mes privertėme Sulaimaną (Saliamoną) suprasti (reikalą). Ir kiekvienam iš jų Mes davėme Hukm (teisingą reikalų sprendimą ir Pranašavimą) ir žinias. Ir Mes privertėme kalnus ir paukščius garbinti Mūsų Šlovę kartu su Davūdu (Dovydu). Ir tai buvome Mes, Kurie darėme (visus šituos dalykus).

80. Ir Mes išmokėme jį geležinių šarvinių marškinių (mūšiams) gamybos, kad apsaugotų jus jūsų kovoje. Ar jūs esate dėkingi?

81. O Sulaimanui (Saliamonui) (Mes pavergėme) vėją, stipriai nirštantį, bėgantį pagal jo įsakymą link žemės, kurį Mes palaiminome. Ir apie viską Mes esame Visa Žinantys.

82. Ir iš Šajatin (velnių, iš džinų tarpo), buvo kai kurie, kurie nėrė pas jį, ir darė kitus darbus be to, ir tai buvome Mes, kurie vedė juos.

83. Ir (atminkite) Ajūbą (Jobą), kai jis šaukėsi savo Viešpaties: „Iš tiesų, sielvartas apėmė mane, ir Tu esi Gailestingiausias iš tų, kurie rodo gailestingumą.“

84. Taigi Mes atsiliepėme į jo kreipimąsi ir Mes panaikinome nelaimę, kuri buvo (užklupusi) jį, ir Mes grąžinome jo šeimą jam (kurią jis prarado) ir panašius kartu su tais, kaip gailestingumą nuo Savęs ir Priminimą visiems, kurie garbina Mus.

85. Ir (atminkite) Ismailį (Izmaelį) ir Idrisą (Enohą) ir Zul-Kiflą (Isają): visi buvo iš As-Sabirun (kantriųjų).

86. Ir Mes pripažinome jiems Savo Gailestingumą. Iš tiesų, jie buvo iš teisingųjų.

87. Ir (atminkite) Zun-Nun (Joną), kai jis apalpo iš pykčio ir galvojo, kad Mes nenubausime jo (t. y. nelaimės, kurios jį užklupo)! Tačiau jis šaukėsi, tamsumoje, (sakydamas): „La ilaha illa Anta [niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Tu (Allahai)], būk Tu Pašlovintas (ir Išaukštintas [virš viso to (blogio), kurį jie Tau priskiria]! Iš tiesų, aš buvau iš bloga darančiųjų.“

88. Taigi Mes atsiliepėme į jo kreipimąsi ir išvadavome iš nelaimės. Ir taip Mes išvaduojame tikinčiuosius (kurie tiki Allaho Vienumą, susilaiko nuo

blogo ir elgiasi teisingai).

89. Ir (Atminkite) Zakariją, kai jis šaukėsi savo Viešpačio: „Mano Viešpatie, nepalik manęs vienišo (bevaikio), nors Tu esi Geriausias iš paveldėtojų.“

90. Taigi Mes atsiliepėme į jo kreipimąsi ir Mes suteikėme jam Jahją (Joną) ir pagydėme jo žmoną (kad ji galėtų išnešioti vaiką) jam. Iš tiesų, jie skubėdavo daryti gerus darbus ir jie šaukdavosi Mūsų su viltimi ir baime ir jie nusižemindavo Mums.

91. Ir ta, kuri saugojo savo skaistybę [Nekaltoji Marjama (Marija)]. Mes įkvėpėme į ją [jos marškinių arba apdaro rankovę) [per Mūsų Rūh - Džibrylį (Gabrielių)][3] ir Mes padarėme ją ir jos sūnų [Isą (Jėzų)] ženklu Al-Alamyn (žmonijai ir džinams).

92. Iš tiesų, tai, tavo Umma, [religija (islamiškasis monoteizmas)] yra viena religija ir Aš esu jūsų Viešpats, taigi garbinkite Mane (Vienintelį).

93. Tačiau jie išsiskyrė ir ginčijosi dėl savo religijos tarp savęs. (Ir) jie grįš pas Mus.

94. Taigi kas daro teisingus gerus darbus, būdamas tikinčiuoju (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą), jo pastangos nebus atmestos. Iš tiesų, Mes įrašome tai jam (jo darbų Knygoje).

95. Ir draudimas suteikiamas kiekvienam miestui (gyventojams), kurį Mes sunaikinome, kad jie negrįžtų (į šį pasaulį dar sykį, nei atgailautų Mums).

96. Tol, kol Jadžudž ir Madžudž (Gogas ir Magogas) bus išlaisvinti (iš savo užtvaro), ir jie puls iš už kiekvienos kalvos.

97. Ir tikras pažadas (Prikėlimo Diena) priartės (iki išsipildymo). Tada (kai žmonija bus prikelta iš savo kapų), jūs pamatysite netikinčiųjų akis, nejudamai stebeilijančias iš siaubo. (Jie sakys): „Vargas mums, mes tikrai buvome nerūpestingi dėl to - ne, tačiau mes buvome Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

---

[3] Sakoma, kad Džibrylis (Gabrielius) tik įkvėpė į Marjamos (Marijos) marškinių rankovę ir taip ji pastojo.

98. Be abejonės jūs (netikintieji) ir tie, ką jūs dabar garbinate šalia Allaho, yra (tik) pakuros Pragarui! (Iš tiesų), jūs į jį įžengsite.[4]

99. Jei tie (stabai) būtų aliha (dievai), jie neįžengtų ten (į Pragarą) ir visi jie gyvens ten

100. Ten jie kvėpuos giliais atodūsiais ir riaumos ir ten jie negirdės.

101. Iš tiesų, tie, kuriems Mūsų gėris tapo pirmesnis, jie bus atitolinti toli nuo to (Pragaro) [t. y. Isa (Jėzus, Marjamos (Marijos) sūnus, Uzair (Ezra)].

102. Jie negirdės nė menkiausio jo (Pragaro) garso, kol jie gyvens ten, kur jie patys trokšta.

103. Didžiulis siaubas (Prikėlimo Dieną) neliūdins jų, ir angelai pasitiks juos (sveikindami): „Tai jūsų Diena, kuri buvo jums pažadėta.“

104. Ir (atminkite) Dieną, kai Mes susuksime dangų kaip ritinėlį, susuktą knygoms. Kaip Mes pradėjome pirmąjį kūrimą, Mes pakartosime tai. (Tai yra) pažadas, duotas Mūsų. Iš tiesų, Mes tai padarysime.

105. Ir iš tiesų Mes įrašėme Az-Zubūr [t. y. visose apreikštose Šventose Knygose - Taurate (Toroje), Indžylyje (Evangelijoje), Psalmėse, Korane] po (to kai, Mes jau įrašėme tai) Al-Lauh Al-Mahfuz (Knygoje, kuri yra danguje pas Alalhą), kad Mano teisingieji vergai paveldės žemę (t. y. Rojaus žemę).

106. Iš tiesų, tame (Korane) yra aiški Žinia žmonėms, kurie garbina Allahą (t. y. tikriems tikintiesiems islamiškąjį monoteizmą, kurie elgiasi pagal Koraną ir Sunną - teisines Pranašo ﷺ tradicijas).

107. Ir Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) (niekam kitam), tik kaip gailestingumą Alamyn (žmonijai, džinams ir viskam kas egzistuoja).

108. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man apreikšta, kad jūsų Ilah (Dievas) yra tiktai vienas Ilah (Dievas - Allahas). Ar jūs tada paklusite Jo Valiai (ir tapsite musulmonais ir liausitės garbinę kitus, šalia Allaho)?“

109. Bet jei jie (netikintieji, stabmeldžiai, judėjai, krikščionys, daugiadieviai)

---

[4] Kai buvo apreikštas šis Allaho teiginys: „Be abejonės jūs (netikintieji) ir tie, ką jūs dabar garbinate šalia Allaho, yra (tik) pakuros Pragarui! (Iš tiesų), jūs į jį įžengsite.“ Kuraiš pagonys nudžiugo ir tarė: „Mes pamaloninti būti su savo dievais Pragaro Liepsnose, nes stabai bus stabmeldžiais (Pragare), o Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus bus su savo garbintojais (t. y. Pragare) ir t.t.“ Taigi (paaiškindamas klaidingą supratimą) Allahas apreiškė kitą eilutę (kad paneigtų ir atmestų jų teiginį): „Iš tiesų, tie, kuriems Mūsų gėris tapo pirmesnis, jie bus atitolinti toli nuo to (Pragaro).

nusigręš (nuo islamiškojo monoteizmo), sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Aš duodu jums įspėjimą, žinomą mums visiems. Iš aš nežinau, ar tai, kas jums pažadėta (t. y. kančia arba Prikėlimo Diena), yra arti arba toli.“

110. (Sakyk Muchammedai ﷺ) Iš tiesų, Jis (Allahas) žino tai, kas sakoma garsiai (atvirai) ir tai, ką jūs nuslepiate.

111. Ir aš nežinau, galbūt tai yra išbandymas jums ir laikina pramoga.

112. Jis (Muchammedas ﷺ) tarė: „Mano Viešpatie, Teisk teisingai! Mūsų Viešpats yra Maloningiausias, Kurio Pagalbos reikia siekti prieš tai, ką jūs priskiriate (Allahui, t. y. kad Jis turi palikuonių, ir Muchammedui ﷺ, t. y. kad jis yra burtininkas, ir Koranui, t. y. kad tai yra poezija)!“

22 - Sūra Al-Hadž[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. O žmonės, bijokite savo Viešpaties ir būkite paklusnūs Jam! Iš tiesų, (Sprendimo) Valandos žemės drebėjimas yra siaubingas dalykas.

2. Tą Dieną jūs pamatysite tai, kiekviena žindanti motina pamirš savo kūdikį, ir kiekviena besilaukianti pames savo naštą, ir jūs pamatysite žmones lyg jie būtų girti, nors jie nebus girti, tačiau žiauri bus Allaho Kančia.

3. Ir tarp žmonių yra tas, kuris ginčijasi dėl Allaho, neturėdamas žinių, ir seka kiekvienu maištinguoju (nepaklusniu Allahui) Šaitan (velniu) (neturinčiu nieko gero).

4. Jam (velniui) nulemta, kad kiekvieną juo besekantį, jis paklaidins ir išves jį į Ugnies kančią.

5. O žmonės, jei jūs abejojate Prikėlimu, tada iš tikrųjų Mes sukūrėme tave (t. y. Adamą (Adomą) iš dulkės, tada iš Nufta (sumaišytų vyro ir moters lytinių išskyrų lašų, t. y. Adamo (Adomo) palikuonis), tada iš krešulio (tiršto sukrešėjusio kraujo gabalo), tada iš mažo mėsos gumulėlio - kai kada susiformavusio, o kai kada – nesusiformavusio (kaip persileidimo atveju) - tam, kad Mes paaiškintume (tai) jums (t. y. parodytume jums Savo Galią ir Galimybę daryti tai, ką Mes norime). Ir Mes priverčiame tą, kurį Mes norime likti gimdose nustatytam laikui, tada Mes išvedam jus kūdikiais, tada (suteikiame jums augimą) tam, kad jūs pasiektumėte savo pilnos galios amžių. Ir iš jūsų tarpo yra tas, kuris miršta (jaunas), ir iš jūsų tarpo yra tas, kuris grąžinamas į vargingą amžių taip, kad jis nebežino nieko po to, kai žinojo. Ir jūs matote nualintą žemę, tačiau kai Mes nuleidžiame vandenį (lietų) ant jos, ji sujudinama (gyvenimui), ir ji išbrinksta ir išaugina visas puikias rūšis (augmenijos).

6. Tai yra dėl Allaho: Jis yra Tiesa ir tai Jis Kuris suteikia gyvenimą mirusiam, ir tai yra Jis, Kuris Gali viską.

7. Ir tikrai, Valanda ateina, nėra abejonės dėl to. Ir be abejonės, Allahas prikels tuos, kurie yra kapuose.

8. Ir tarp žmonių yra tas, kuris ginčijasi dėl Allaho, neturėdamas žinių ar teisingo vedimo, ar Knygos, suteikiančios šviesą (iš Allaho).

9. Riečiantis savo kaklą iš pasipūtimo (toli nuklydęs nuo Allaho Kelio) ir klaidinantis (kitus) taip pat (toli) nuo Allaho Kelio. Jam yra gėda šio pasaulio gyvenimo ir Prikėlimo Dieną Mes priversim jį paragauti degimo (Ugnies) kančios.

10. Tai yra dėl to, ką jūsų rankos skleidė, ir iš tiesų, Allahas nėra neteisingas (Savo) vergams.

11. Ir tarp žmonių yra tas, kuris garbina Allahą taip, lyg tai būtų ant ribos (t. y. abejotų): jei gera nutinka jam, jis tuo patenkintas, tačiau jei jį ištinka išbandymas, jis nusigręžia (t. y. grįžta į netikėjimą po islamo priėmimo). Jis praranda abu – šį pasaulį ir Amžinybę. Tai yra akivaizdus praradimas.

12. Jis šaukiasi šalia Allaho to, kas negali nei pakenkti jam, nei duoti jam naudos. Tai paklydimas tolimas.

13. Jis šaukiasi to, kurio žala yra artimesnė nei jo nauda: iš tikrųjų, blogas Maula (globėjas) ir tikrai blogas draugas!

14. Iš tiesų, Allahas priims tuos, kurie tiki (islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus (pagal Koraną ir Sunną) į Sodus, po kuriais teka upės (Rojuje). Iš tiesų, Allahas daro tai, ką Jis nori.

15. Kas galvoja, kad Allahas nepadės jam (Muchammedui ﷺ) šiame pasaulyje ir Amžinybėje, lai jis ištiesia virvę link lubų ir lai jis pasismaugia. Tada lai jis pamato ar jo sąmokslas panaikins tai, dėl ko jis niršta.

16. Tad Mes nuleidome tai (šį Koraną) (Muchammedui ﷺ) kaip aiškų ženklą, įkaltį ir įrodymą ir tikrai, Allahas veda tą, ką Jis nori.

17. Iš tiesų, tie, kurie tiki (Allahą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) ir tie, kurie yra judėjai ir sabėjai ir krikščionys, ir majai, ir tie, kurie garbina kitus šalia Allaho, iš tiesų, Allahas teis juos Prikėlimo Dieną. Tikrai, Allahas viskam yra Liudininkas.

18. Argi jūs nematote, kad kas yra danguose ir kas yra žemėje, ir saulė, ir mėnulis, ir žvaigždės, ir kalnai, ir medžiai, ir Ad-Davab [judantys (gyvi) kūriniai, gyvuliai] ir daugybė žmonių sukniumba prieš Allahą. Tačiau yra daugybė (žmonių), kuriems bus įvykdyta bausmė. Ir kas užtraukia

gėdą Allahui, niekas negali suteikti jam garbės. Iš tiesų, Allahas daro tai, ką Jis nori.

19. Šie du priešininkai (tikintieji ir netikintieji) ginčijasi tarpusavyje dėl savo Viešpaties: tada tiems, kurie netikėjo, jiems bus iškirpti ugnies apdarai, verdantis vanduo bus pilamas virš jų galvų.

20. Su juo ištirps (arba išnyks) tai, kas yra jų pilvuose, kaip ir (jų) odos.

21. Ir jiems yra lenkti geležiniai virbai (juos nubausti).

22. Kaskart kai jie bando ištrūkti iš ten, iš didelio skausmo, jie bus grąžinami ten, ir (bus) sakoma jiems: „Ragaukite degimo kančios!“

23. Iš tiesų, Allahas priims tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro gerus darbus, į Sodus, po kuriais teka upės (Rojuje), kur jie bus papuošti aukso apyrankėmis ir perlais ir jų apdarai ten bus iš šilko.

24. Ir jie bus teisingai vedami (šiame pasaulyje) į gerą kalbą (t. y. La ilaha illallah), Alhamdullilah, Korano recitavimą ir t. t.), ir jie bus vedami į Kelią (t. y. Allaho religiją - islamiškąjį monoteizmą) To, Kuris yra Vertas visos šlovės.

25. Iš tiesų, tie, kurie netikėjo ir kliudė (žmonėms) nuo Allaho Kelio, ir nuo Al Masdžid Al Haram (Mekkoje), kurią Mes padarėme (atvirą) (visiems) žmonėms, jos gyventojai ir šalies lankytojai yra lygūs ten [kalbant apie jos neliečiamumą ir piligriminę kelionę (Hadž ir Umra)] - ir kas palinksta į blogus darbus ten arba daryti blogą (t. y. praktikuoti daugiadievystę arba palikti islamiškąjį monoteizmą), jį Mes priversime paragauti skausmingą kančią.

26. Ir (atminkite), kai Mes parodėme Ibrahimui (Abraomui) (Neliečiamo) Namo (Kaabos Mekkoje) vietą, (sakydami): „Nepriskirknieko (garbinime) Man, [La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas) - islamiškasis monoteizmas] ir apvalyk Mano Namą tiems, kurie eina ratais aplink jį, ir tiems, kurie stovi (maldoje) ir tiems, kurie lenkiasi (paklūsta nusižeminę ir paklusdami Allahui) ir suklumpa (maldoje).

27. Ir skelbk žmonėms apie Hadžą (piligriminę kelionę). Jie ateis pas tave pėsčiomis ir ant kiekvieno lieso kupranugario, jie atvyks iš kiekvieno gilaus ir tolimo (plataus) kalno perėjos (atlikti Hadžą).

28. Kad jie liudytų tai, kas yra naudinga jiems (t. y. atlygį už Hadžą Amžinybėje, ir taip pat tam tikrą žemišką naudą iš prekybos). Ir minėtų Allaho Vardą paskirtomis dienomis (t. y. 10, 11, 12 ir 13 Zul Hidža dienomis) virš galvijų, kuriuos Jis suteikė jiems (aukojimui), [skerdimo metu sakytų: (Bismillah, Vallahu Akbar, Allahumma minka va ilaik).] Tada valgytų iš to ir pamaitintų juo vargšus, išgyvenančius sunkumus.

29. Tada lai jie pabaigia savo paskirtas prievoles (Hadžo Manasik) ir atlieka savo priesaikas, ir eina ratu apie Senovinį Namą (Kaabą Mekkoje).

30. Tai (Manasik - nustatytos Hadžo prievolės yra pareigos, kurias žmonės turi Allahui) ir kas gerbia neliečiamus Allaho dalykus, tada tai geriau jam prieš jo Viešpatį. Galvijai yra leistini jums, išskyrus tuos (kurie bus) paminėti jums (kaip išimtys). Taigi venkite stabų (garbinimo) bjaurasties ir venkite melo (klaidingų teiginių).

31. Hunafa Lillah (negarbinimas nieko kito, tik Allahą), nepriskyrimas partnerių (garbinime) Jam. Ir kas priskiria Allahui partnerius, tai lyg jis iškrito iš dangaus, ir paukščiai pastvėrė jį arba vėjas nusviedė jį į tolimą vietą.

32. Tai [kas buvo paminėta ankstesnėse eilutėse (šios sūros 27, 28, 29, 30, 31 eilutėse) yra pareigos, kurias žmonės turi Allahui] ir kas gerbia Allaho Simbolius, tada tai iš tiesų iš širdies dievobaimingumo.

33. Juose (paaukotuose galvijuose) yra nauda jums nustatytam laikui, o po to jie atvedami aukojimui prie senovinio Namo (Haram - neliečiamos vietos Mekkoje).

34. Ir kiekvienai tautai Mes paskyrėme religinius ritualus tam, kad jie minėtų Allaho Vardą virš galvijų, kuriuos Jis suteikė jiems maistui. Ir jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas - Allahas), taigi jūs turite paklusti Jam Vieninteliam (islame). Ir (Muchammedai ﷺ) perduok geras žinias Mukhbitūn (tiems, kurie paklūsta Allahui nusižeminę ir yra nuolankūs iš tikrųjų islamiškojo monoteizmo tikinčiųjų tarpo).

35. Kurių širdys prisipildo baimės, kai paminimas Allahas, ir As-Sabirun [kurie kantriai kenčia tai, kas juos ištinka (iš nelaimių)] ir kurie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir kurie leidžia (vardan Allaho) iš to, ką Mes jiems suteikiame.

36. Ir Budn (karvės, galvijai arba kupranugariai, nuvesti, kad būtų paaukoti piligrimų Mekkos draustinyje) Mes padarėme juos jums Allaho Simboliais, kuriuose yra jums daug gero. Taigi minėkite Allaho Vardą virš jų, kai jie yra išrikiuoti eilėmis (aukojimui). Tada, kai jie paguldyti ant šonų (po skerdimo), valgykite iš to, ir pamaitinkite vargšus, kurie neprašo (žmonių), ir elgetas, kurie prašinėja (žmones). Taip Mes padarėme juos paklusnius jums, kad jūs būtumėte dėkingi.

37. Ne jų mėsa, ne jų kraujas nepasiekia Allaho, tačiau jūsų dievobaimingumas pasiekia Jį. Taip Mes padarėme juos paklusnius jums, kad jūs garbintumėte Allahą dėl Jo Teisingo jūsų vedimo. Ir perduok geras žinias (Muchammedai ﷺ) Muhsinūn[1] (gera darantiesiems).

38. Iš tiesų, Allahas gina tuos, kurie tiki. Iš tiesų, Allahas nemėgsta išdavikiškų nedėkingų Allahui žmonių [tų, kurie nepaklūsta Allahui, tačiau paklūsta Šaitan (Šėtonui)].

39. Leidimas kovoti (prieš netikinčiuosius) duotas tiems (tikintiesiems), prieš kuriuos kovojama, nes jie buvo skriaudžiami. Ir tikrai Allahas Gali suteikti jiems (tikintiesiems) pergalę.

40. Tie, kurie buvo išvaryti iš savo namų neteisingai, vien tik dėl to, kad jie sakė: „Mūsų Viešpats yra Allahas.“ Jei Allahas neišbandytų vienos žmonių grupės kitos turtais, vienuolynai, bažnyčios, sinagogos ir mečetės, kuriose Allaho Vardas dažnai minimas, tikrai būtų nugriauti. Iš tiesų, Allahas padės tiems, kurie padeda (Vardan) Jo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Visa Galingas.

41. Tie (musulmonai valdytojai), kurie, jei Mes suteikiame jiems galią žemėje, (jie) įsako Ikamat-as-Salat [t. y. atlikti penkias privalomas bendruomenines Salat (maldas) (vyrams mečetėse)], mokėti Zakat ir įsako Al-Maruf (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir viską, ką islamas įsako daryti) ir draudžia Al-Munkar (t. y. netikėjimą, daugiadievystę ir viską, ką islamas draudžia) [t. y. jie padaro Koraną savo šalies įstatymu visose gyvenimo sferose]. Ir Allahui priklauso (visų) (kūrinių) reikalų pabaiga.

42. Ir jei jie neigia tave (Muchammedai ﷺ), taip pat neigė ir anksčiau jų

---

[1] Al-Muhsinūn (gera darantieji) - tie, kurie daro gerus darbus vien tik dėl Allaho, neturėdami jokio noro pasirodyti ar užsitarnauti šlovės ar garbės ir t. t. ir daro juos pagal Allaho Pasiuntinio Muchammedo ﷺ Sunną (teisines tradicijas).

Nūho (Nojaus), Ad ir Samud žmonės (savo Pranašus).

43. Ir Ibrahimo (Abraomo) žmonės ir Lūto (Loto) žmonės,

44. ir Madjan (Midiano) gyventojai ir neigiamas buvo Mūsa (Mozė). Tačiau Aš suteikiau atokvėpį netikintiesiems kuriam laikui, tada Aš pričiupau juos ir kokia (siaubinga) buvo Mano bausmė (už jų nuodėmes)!

45. Ir daugybę gyvenviečių Mes sunaikinome, kai jos buvo suteiktos bloga darantiesiems, taip kad jie plyti griuvėsiais (iki šios dienos) ir (daugybė) apleistų šulinių ir prabangių pilių.

46. Argi jie nekeliavo per žemes, ir negi jie neturi širdžių, kuriomis suprastų ir ausų, kuriomis išgirstų? Iš tiesų, ne akys apanka, tačiau širdys, esančios krūtinėse, apanka.

47. Ir jie prašo tavęs paskubinti kančią! Ir Allahas neklysta dėl Savo Pažado. Ir iš tiesų, diena su tavo Viešpačiu yra kaip tūkstantis metų, kuriuos tu skaičiuoji.

48. Ir daugybei gyvenviečių Aš daviau atokvėpį, kai jos buvo suteiktos bloga darantiesiems. Tada (galiausiai) Aš pričiupau jas (su bausme). Ir pas Mane yra (paskutinis) visų sugrįžimas.

49. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Žmonės, aš esu (siųstas) jums tik kaip paprastas perspėtojas.“

50. Taigi tie, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems yra atleidimas ir Rizkun Karim (dosnus aprūpinimas, t. y. Rojus).

51. Tačiau tie, kurie kovoja prieš Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), kad sužlugdytų juos, jie bus Pragaro gyventojai.

52. Niekada Mes nesiuntėme Pasiuntinio arba Pranašo anksčiau tavęs, tačiau kai jis recituodavo apreiškimą arba pasakodavo arba kalbėdavo, Šaitan (Šėtonas) mesdavo (kokį nors melą) į tai. Tačiau Allahas panaikina tai, ką Šaitan (Šėtonas) meta į tai. Tada Allahas įtvirtina Savo Apreiškimus. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

53. Kad Jis (Allahas) padaro tai, kas yra Šaitan (Šėtono) įmetama, išbandymu tiems, kurių širdyse liga (veidmainystės ir netikėjimo) ir kurių širdys

kietos. Ir be abejonės, Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys) yra nutolę priešininkai (nuo tiesos prieš Allaho Pasiuntinį ir tikinčiuosius).

54. Ir kad tie, kuriems buvo suteiktos žinios, žinotų, kad tai (šis Koranas) yra tiesa iš jų Viešpaties, kad jie patikėtų juo ir jų širdys paklustų jam nuolankiai. Ir iš tiesų, Allahas yra Vedlys tų, kurie tiki, į Tiesų Kelią.

55. O tie, kurie netiki, nesiliaus abejoję dėl jo (šio Korano) iki tol, kol netikėtai juos užklups Valanda arba pasieks juos Dienos, po kurios nebebus jokios nakties, kančia (t. y. Prikėlimo Diena).

56. Valdžia tą Dieną bus Allaho (To, Kuris neturi partnerių). Jis teis juos. Taigi tie, kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus gerus darbus bus malonumų Soduose (Rojuje).

57. O tie, kurie netikėjo ir neigė Mūsų (šio Korano) Eilutes, jiems bus žeminanti kančia (Pragare).

58. Tie, kurie persikėlė Vardan Allaho ir po to buvo nužudyti arba mirė, iš tiesų, Allahas suteiks jiems gerą aprūpinimą. Ir iš tiesų, tai Allahas, Kuris tikrai yra Geriausias iš tų, kurie aprūpina.

59. Iš tiesų, Jis privers juos įžengti pro įėjimą, kuriuo jie bus patenkinti, ir tikrai, Allahas iš tiesų yra Visa Žinantis, Pakančiausias.

60. Taip yra. Ir kas atsikeršijo panašiu į tai, dėl ko jis buvo priverstas kentėti, ir tada vėl buvo skriaudžiamas, Allahas tikrai padės jam. Iš tiesų, Allahas tikrai yra Visada Dovanojantis, Visada Atleidžiantis.

61. Taip yra todėl, kad Allahas sujungia naktį į dieną, ir Jis sujungia dieną į naktį. Ir tikrai, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

62. Taip yra todėl, kad Allahas - Jis yra Tiesa (viso to, kas egzistuoja Vienintelis Tikrasis Dievas, Kuris neturi nei partnerių nei Savo varžovų) ir tai, ką jie (daugiadieviai) šaukiasi šalia Jo, tai yra Batil (netiesa). Ir iš tiesų, Allahas - Jis yra Aukščiausiasis, Didingiausias.

63. Argi jūs nematote, kad Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir tada žemė tampa žalia? Iš tiesų, Allahas yra Maloningiausias ir Paslaugiausias, Gerai Žinantis apie viską.

64. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Ir iš tiesų,

Allahas - Jis yra Turtingas (Nepriklausomas nuo jokių poreikių), Vertas visos šlovės.

65. Argi jūs nematote, kad Allahas padarė pavaldžiu jums (žmonėms) viską, kas yra žemėje, ir laivus, kurie skrodžia jūra Jo Įsakymu? Jis sulaiko dangus nuo užgriuvimo ant žemės vien tik Savo Leidimu. Iš tiesų, Allahas yra žmonėms Kupinas Maloningumo, Gailestingiausiasis.

66. Tai Jis, Kuris suteikė jums gyvenimą, ir tada privers jus mirti, ir vėl suteiks jums gyvenimą (Prikėlimo Dieną). Iš tiesų, žmogus yra tikrai nedėkingas.

67. Kiekvienai tautai Mes paskyrėme religinius ritualus [t. y. galvijų skerdimą trimis apsistojimo Minoje (Mekkoje) dienomis, Hadž (piligriminės kelionės) metu], kuriais jie turi sekti. Tad lai jie (pagonys) nesiginčija su jumis dėl reikalų (t. y. valgyti jūsų paskerstus galvijus arba nevalgyti galvijų, kuriuos Allahas numarina jų natūralia mirtimi), tačiau kvieskite juos pas savo Viešaptį. Iš tiesų tu (Muchammedai ﷺ) tikrai esi (tikrame) teisingame vedime (t. y. teisingoje islamiškojo monoteizmo religijoje).

68. Ir jei jie ginčijasi su jumis (dėl aukų skerdimo), sakykite: „Allahas žino geriausiai tai, ką jūs darote.

69. Allahas teis jus Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jūs nesutarėte.“

70. Negi jūs nežinote, kad Allahas žino viską, kas yra danguose ir žemėje? Iš tiesų, (visa) tai yra Knygoje (al Lauh Al Mahfuz). Iš tikrųjų, tai lengva Allahui.

71. Ir jie garbina šalia Allaho kitus, kuriems jis nesiuntė jokio autoriteto, ir apie kuriuos jie neturi jokių žinių. Ir Zalimūn (bloga darantiesiems, daugiadieviams ir netikintiesiems Allaho Vienumą) nėra jokio pagalbininko.

72. Ir kai Mūsų Aiškios Eilutės recituojamos jiems, jūs pastebėsite atmetimą netikinčiųjų veiduose! Jie beveik pasiruošę pulti iš įtūžio tuos, kurie recituoja Mūsų Eilutes jiems. Sakyk: „Ar pasakyti jums tai, kas blogiau nei tai? (Pragaro) Ugnis, kurią Allahas pažadėjęs tiems, kurie netikėjo, ir blogiausias iš tiesų yra toks tikslas!“

73. Žmonės, panašumai buvo sudaryti, taigi klausykite apie juos (atidžiai): iš tiesų tie, kurių jūs šaukiatės šalia Allaho, negali sukurti (netgi) musės,

net jei jie susijungs tam tikslui. Ir jei musė pačiups iš jų kokį daiktą, jie neturės galios to iš jos išlaisvinti. Taigi silpni yra (abu) besikreipiantys, ir tie, į kuriuos kreipiamasi.

74. Jie neįvertino Allaho Jo Teisingu Vertinimu. Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Visa Galingas.

75. Allahas pasirenka Pasiuntinius iš angelų ir iš žmonių tarpo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

76. Jis žino, kas yra anksčiau jų ir kas yra po jų. Ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai (sprendimui).

77. Jūs, kurie patikėjote, nusilenkite ir suklupkite kniūbsčiomis, ir garbinkite savo Viešpatį, ir darykite gerą, kad būtumėte jūs sėkmingi.

78. Ir stipriai stenkitės Vardan Allaho taip, kaip jūs privalote stengtis (nuoširdžiai ir iš visų pastangų, kad Jo Vardas būtų aukščiausias). Jis pasirinko jus (perduoti Savo Žinią apie islamiškąjį monoteizmą žmonijai, kviečiant juos į Jo religiją - islamą) ir nesuteikė jums religijoje jokio sunkumo - tai jūsų tėvo Ibrahimo (Abraomo) religija (islamiškasis monoteizmas). Tai Jis (Allahas), Kuris pavadino jus musulmonais tiek prieš tai, tiek šiame (Korane), kad Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) galėtų liudyti jums, o jūs būtumėte žmonių liudininkai! Taigi atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat), duokite Zakat ir tvirtai laikykitės Allaho [t. y. pasitikėkite Allahu ir pasikliaukite Juo visuose savo reikaluose]. Jis yra jūsų Maula (Globėjas, Viešpats), koks Puikus Maula (Globėjas, Viešpats) ir koks Puikus Pagalbininkas!

23 - Sūra Al-Muminūn[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Sėkmingi iš tiesų yra tikintieji.

2. Tie, kurie atlieka savo Salat (maldas) visiškai rimtai ir pilnu nuolankumu.

3. Ir tie, kurie nusigręžia nuo Al-Laghvi (purvinų, melagingų, blogų, tuščių kalbų, melo ir visko, ką Allahas uždraudė).

4. Ir tie, kurie moka Zakat.

5. Ir tie, kurie saugoja savo tyrumą (t. y. privačias vietas nuo neleistinų intymių santykių).

6. Išskyrus nuo savo žmonų arba (vergių) to, ką jų dešinės rankos valdo, - nes tada, nėra jiems kaltės.

7. Tačiau tie, kas kėsinasi virš to, tada jie yra nusidėjėliai.

8. Tie, kurie yra ištikimai atsidavę savo Amanat (visoms pareigoms, kurias Allahas įsakė, sąžiningumui, moralinei atsakomybei ir patikėtiems dalykams) ir savo įsipareigojimams

9. ir tie, kurie labai sergėja savo (penkias privalomas bendruomenines) Salavat (maldas) (jų nustatytomis valandomis).

10. tie iš tiesų yra paveldėtojai,

11. kurie paveldės Firdaus (Rojų). Gyvens jie jame amžinai.

12. Ir iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų (Adamą (Adomą)) iš molio ištraukos (vandens ir žemės).

13. Po to Mes padarėme jį (Adamo (Adomo) palikuonis) kaip Nutfa (vyriškų ir moteriškų lytinių išskyrų sumaišytų lašų ir įkurdinome jį) saugioje buveinėje (moters gimdoje).

14. Tada Mes pavertėme Nutfa į krešulį (tiršto sukrešėjusio kraujo krešuliuką), tada Mes pavertėme krešulį į mažą mėsos gumuliuką, tada Mes padarėme iš to mažo mėsos gumuliuko kaulus, tada Mes apdengėme kaulus mėsa, ir tada Mes išvedėme tai kaip dar vieną kūrinį. Taigi Palaimintas yra Allahas,

Geriausias iš kūrėjų.

15. Po to, tikrai, jūs mirsite.

16. Tada (vėl), tikrai, jūs būsite prikelti Prikėlimo Dieną.

17. Ir iš tiesų Mes sukūrėme virš jūsų septynis dangus (vieną virš kito) ir Mes niekada nesame nežinantys apie kūriniją.

18. Ir Mes nuleidome iš dangaus vandenį (lietų) atitinkamu kiekiu ir Mes suteikėme jam buveinę žemėje, ir iš tiesų, Mes Galintys jį atimti.

19. Tada Mes išvedėme jums su tuo datulių palmių ir vynuogių sodus, kuriuose yra daugybė vaisių jums, kuriuos jūs valgote.

20. Ir (alyvuogių) medį, kuris dygsta iš Sinai Kalno, kuris augina (gamina) aliejų, ir (tai yra) pagardas valgytojams.

21. Ir iš tiesų, galvijuose tikrai yra pamoka jums. Mes suteikiame jums gerti (pieną) iš to, kas yra jų pilvuose. Ir yra juose daugybė (kitos) naudos jums, ir iš jų jūs maitinatės.

22. Ir ant jų, ir ant laivų, jūs esate nešami.

23. Ir iš tiesų Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms, ir jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą! Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo), tik Jį (islamiškąjį monoteizmą). Argi jūs tada nebijosite (Jo, t. y. Jo bausmės dėl kitų šalia Jo garbinimo)?“

24. Tačiau jo žmonių vyresnieji, kurie netikėjo, sakė: „Jis yra ne daugiau nei žmogus, kaip ir jūs, jis siekia tapti viršesnis už jus. Jei Allahas būtų norėjęs, Jis tikrai būtų galėjęs nuleisti angelus. Niekada mes nesame girdėję tokio dalyko iš mūsų senovės tėvų.

25. Jis yra tiktai žmogus, kuriame yra pamišimas, taigi palaukite jo truputį.“

26. [Nūhas (Nojus)] tarė: „Mano Viešpatie, padėk man, nes jie mane neigia.“

27. Taigi Mes apreiškėme jam (sakydami): „Pastatyk laivą po Mūsų Akimis ir po Mūsų Apreiškimo (vedimo). Tada, kai ateis Mūsų Įsakymas, ir vanduo pasipils iš krosnies, paimk į denį kiekvienos rūšies porą (vyrą ir moterį) ir savo šeimą, išskyrus tuos, prieš kuriuos jau buvo paskelbtas Žodis. Ir nesikreipk į Mane dėl tų, kurie darė bloga. Iš tiesų, jie bus paskandinti.

28. Ir kai įsilaipinsi į laivą, tu ir kas bus su tavimi, tada sakyk: „Visa šlovė ir

padėka Allahui, Kuris išgelbėjo mus nuo žmonių, kurie yra Zalimūn (t. y. engėjai, bloga darantieji, daugiadieviai, kurie priskiria Allahui partnerius garbinime).“

29. Ir sakyk: „Mano Viešpatie, priversk mane nusileisti ant palaimintos išsilaipinimo vietos, nes Tu esi Geriausias iš tų, kurie atgabena į žemę.“

30. Iš tiesų, tame [ką Mes padarėme, nuskandindami Nūho (Nojaus) žmones] tikrai yra Ajat (įrodymai, įkalčiai, pamokos, ženklai ir t. t. žmonėms, kad šie suvoktų), nes tikrai Mes visada išbandome (žmones).

31. Tada, po jų, Mes sukūrėme kitą kartą.

32. Ir Mes siuntėme jiems Pasiuntinį iš jų pačių tarpo (sakantį): „Garbinkite Allahą, Jūs neturite jokio kito Ilah (Dievo) tik Jį. Argi jūs tada nebijosite (Jo, t. y. Jo bausmės dėl kitų šalia Jo garbinimo)?“

33. Ir jo žmonių vyresnieji, kurie netikėjo ir neigė Susitikimą Amžinybėje, ir kuriems Mes suteikėme šio gyvenimo prabangą ir patogumus, sakė: „Jis yra ne daugiau nei žmogus kaip ir jūs, jis valgo tai, ką jūs valgote, ir geria tai, ką jūs geriate.

34. Jei jūs paklusite žmogui tokiam pačiam kaip ir jūs, tada tikrai jūs būsite pralaimėtojai.

35. Ar jis žada jums, kad kai jūs mirsite ir tapsite dulkėmis ir kaulais, ir jūs pasirodysite gyvi (prikelti)?

36. Toli, labai toli yra tai, kas jums pažadėta!

37. Nėra nieko kito, tik mūsų gyvenimas šiame pasaulyje! Mes miršame ir mes gyvename! Ir mes nebūsime prikelti!

38. Jis tik žmogus, meluojantis apie Allahą, ir mes neketiname tikėti juo.“

39. Jis tarė: „Mano Viešpatie, padėk man, nes jie mane neigia.“

40. (Allahas) tarė: „Netrukus, jie tikrai gailėsis.“

41. Taigi As-Saiha (kančia - siaubingas raudojimas) apėmė juos iš tiesų (teisingai), ir Mes padarėme juos kaip mirusių augalų šiukšles. Taigi šalin žmones, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantys, netikintieji Allaho Vienumą, nepaklusnūs Savo Pasiuntiniams).

42. Tada, po jų, Mes sukūrėme kitas kartas.

43. Jokia tauta negali paankstinti savo termino, nei gali jie jį atidėti.

44. Tada Mes siuntėme Savo Pasiuntinius iš eilės. Kaskart, kai pas tautą ateidavo jų Pasiuntinys, jis neigdavo jį. Taigi Mes privertėme jas sekti vieną paskui kitą (į pražūtį) ir Mes padarėme juos Ahadis (tikromis istorijomis žmonėms, kad šie išmoktų pamoką iš jų).Taigi šalin žmones, kurie netiki!

45. Tada Mes siuntėme Mūsą (Mozę) ir jo brolį Harūną (Aroną) su Mūsų Ajat ir aiškiais įgaliojimais.

46. Firaunui (Faraonui) ir jo vyresniesiems, bet jie elgėsi akiplėšiškai ir jie buvo save iškeliantys žmonės (nepaklusdami savo Viešpačiui ir išsikeldami save virš Allaho Pasiuntinio).

47. Jie sakė: „Argi mes tikėsime dviem žmonėmis, tokiais kaip mes patys, ir jų žmonės yra paklusnūs mums nuolankiai (ir mes naudojame juos patarnauti mums kaip mes norime).“

48. Taigi jie neigė juos abu [Mūsą (Mozę) ir Harūną (Aroną)] ir tapo iš tų (tarpo), kurie buvo sunaikinti.

49. Ir iš tiesų Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą, kad jie būtų teisingai vedami.

50. Ir Mes padarėme Marjamos (Marijos) sūnų ir jo motiną ženklu, ir Mes suteikėme jiems apsaugą aukštoje žemėje, poilsio, saugumo ir tekančių šaltinių vietovėje.

51. O (jūs), Pasiuntiniai, valgykite Taijibat [visų rūšių halal maistą, kurį Allahas leido (paskerstų valgomų gyvulių mėsą, pieno produktus, riebalus, daržoves, vaisius ir t. t.)] ir darykite gerus darbus. Iš tiesų, Aš esu Gerai Žinantis apie tai, ką jūs darote.

52. Ir iš tiesų, ši jūsų religija (islamiškasis monoteizmas) yra viena religija, ir Aš esu jūsų Viešpats, taigi bijokite Manęs (vykdykite savo pareigas Man).

53. Tačiau jie (žmonės) suskaldė savo religiją tarp savęs į sektas, kiekviena grupė besidžiaugianti tuo, kas su ja (t. y. jos įsitikinimais).

54. Taigi palikite juos jų klaidoje kuriam laikui.

55. Argi jie mano, kad turte ir vaikuose, kuriais Mes išdidinam juos

56. Mes paskubiname jiems gerus dalykus. Ne [tai fitna (išbandymas) šiame žemiškajame gyvenime tam, kad jie neturėtų jokių gerų dalykų Amžinybėje], tačiau jie nesuvokia.

57. Iš tiesų, kurie gyvena jausdami pagarbią baimę savo Viešpačiui

58. ir tie, kurie tiki savo Viešpaties Ajat (įrodymais),

59. ir tie, kurie nepriskiria nieko partneriais (garbinime) savo Viešpačiui

60. ir tie, kurie duoda tai (savo labdarą), ką jie duoda (ir taip pat daro kitus gerus darbus), su savo širdimis pilnomis baimės (dėl to, ar jų išmalda ir labdara bus priimta ar ne), nes jie tikri, kad jie sugrįš pas savo Viešpatį (atsiskaityti).

61. Tai tie, kurie skuba (daryti) gerus darbus, ir jie yra patys pirmi juose [t. y. atlikti privalomas Salat (maldas) jų (ankstyvu) nustatytu laiku ir t. t.].

62. Ir Mes neapsunkiname žmonių išskyrus pagal jų galimybes, ir pas Mus yra Įrašas, kalbantis tiesą, ir jie nebus nuskriausti.

63. Ne, bet jų širdys yra apgaubtos nuo šio (Korano supratimo), ir jie turi kitus (blogus) darbus, šalia to, ką jie daro.

64. Iki tol, kol Mes pričiupsime tuos iš jų, kurie gyvena prabangų gyvenimą, su bausme: štai jie nuolankiai šaukiasi garsiu balsu.

65. Nesišaukite garsiai šią dieną! Be abejonės Mes jums nepadėsime.

66. Iš tiesų, Mano Eilutės būdavo jums recituojamos, tačiau jūs apsigręždavote ant savo kulnų (neigdami jas ir atsisakydami su neapykanta jų klausytis).

67. Su pasididžiavimu (jie - kuraiš pagonys ir Mekkos daugiadieviai didžiuodavosi, kad jie yra Mekkos draustinio - Haram - gyventojai) kalbėdami blogą apie tai (Koraną) naktį.

68. Argi jie neapmąsto (Allaho, t. y. to, kas nuleista Pranašui ﷺ) Žodžio arba argi pas juos atėjo tai, kas nebuvo atėję pas jų senovės tėvus?

69. Arba argi jie neatpažįsta savo Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ), todėl jie neigia jį?

70. Arba jie sako: „Ar jame yra pamišimas?“ Ne, bet jis atnešė jiems tiesą [t. y. Tauhid: Allaho Vienintelio garbinimą visais aspektais, Koraną ir islamo religiją], tačiau dauguma iš jų (netikintieji) yra nemėgstantys tiesos.

71. Ir jei tiesa sutaptų su jų troškimais, iš tiesų, dangūs ir žemė ir visa, kas juose, būtų sugadinta! Ne, Mes atnešėme jiems priminimą, tačiau jie nusigręžia nuo savo priminimo.

72. Arba, ar tu (Muchammedai ﷺ) prašai jų kokio nors atlygio? Tačiau tavo Viešpaties atlygis yra geresnis, ir Jis yra Geriausias iš tų, kurie suteikia išlaikymą.

73. Ir be abejonės, tu (Muchammedai ﷺ) kvieti juos į Teisingą Kelią (tikrąją religiją - islamiškąjį monoteizmą).

74. Ir iš tiesų, tie, kurie netiki Amžinybę, yra tikrai toli nuklystantys nuo Kelio (tikrosios religijos - islamiškojo monoteizmo).

75. Ir nors Mes turėtume jiems gailestingumą ir panaikintume nelaimes, ištikusias juos, vis tiek jie atkakliai liktų savo nusidėjime, aklai klaidžiodami.

76. Ir iš tiesų Mes pričiupome juos su bausme, tačiau jie nenusižemino savo Viešpačiui, nei jie šaukėsi (Allaho) paklusdami Jam.

77. Tol, kol Mes atveriame jiems žiaurios bausmės vartus, tada štai! Jie bus įstumti į pražūtį giliai apgailestaudami, liūdėdami ir nusiminę.

78. Tai Tas, Kuris sukūrė jums girdėjimo (ausų), akių (matymo) (jusles) ir širdis (supratimą). Mažai jūs dėkojate.

79. Tai Tas, Kuris sukūrė jus žemėje ir pas Jį jūs būsite atgal surinkti.

80. Ir tai Tas, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį, ir Jam priklauso nakties ir dienos kaita. Argi jūs tada nesuprasite?

81. Ne, tačiau jie sako panašiai, ką senovės žmonės sakydavo.

82. Jie sakė: „Kai mes būsime mirę ir tapsime dulkėmis bei kaulais, ar mes tikrai būsime prikelti?

83. Iš tiesų, tai, kas mums pažadėta - mums ir mūsų tėvams anksčiau (mūsų)! Tai yra tik senovės pasakos!“

84. Sakyk: „Kieno yra žemė ir viskas, kas yra joje? Jei jūs žinotumėte!“

85. Jie sako: „Tai yra Allaho!“ Sakyk: „Argi jūs tada neprisiminsite?“

86. Sakyk: „Kas yra septynių dangų Viešpats ir Didžiojo Sosto Viešpats?“

87. Jie sakys: „Allahas.“ Sakyk: „Argi jūs tada nebijosite Allaho (netikėsite Jo Vienumą, nepaklusite Jam, netikėsite Prikėlimą ir Atlygį už kiekvieną gerą ir blogą darbą)?“

88. Sakyk: „Kieno Rankose yra visa ko valdžia (t. y. visko turtai)? Ir Jis saugo (viską), nors prieš Jį nėra jokios apsaugos (t. y. jei Allahas išgelbėja ką nors, niekas negali jo nubausti ar jam pakenti, o jei Allahas nubaudžia ar pakenkia kam nors, niekas negali jo išgelbėti), jei jūs žinote?“

89. Jie sakys: „(Visa tai priklauso) Allahui.“ Sakyk: „Kodėl tada jūs esate suklaidinti ir nusigręžiate nuo tiesos?“

90. Ne, tačiau Mes atnešėme jiems tiesą (islamiškąjį monoteizmą), ir iš tiesų, jie (netikintieji) yra melagiai.

91. Jokio sūnaus (ar palikuonių) Allahas nepagimdė, nei yra koks nors ilah (dievas) kartu su Juo. (Jei būtų daugybė dievų), tada kiekvienas dievas susigrąžintų tai, ką buvo sukūręs, ir kai kurie būtų bandę viršyti kitus! Lai pašlovintas būna Allahas virš viso to, ką jie Jam priskiria!

92. Visa Žinantis apie nematomą ir matomą! Lai būna Jis Išaukštintas virš viso to, ką jie priskiria Jam partneriais!

93. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpatie, jei Tu man parodytum tai, kuo jiems yra grasinama (kančią),

94. Mano Viešpatie, tada (išgelbėk mane nuo Savo bausmės) nepatalpink manęs su žmonėmis, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

95. Ir iš tiesų Mes Galime parodyti tau (Muchammedai ﷺ) tai, kuo jiems yra grasinama.

96. Atremti blogį tuo, kas yra geriau. Mes esame Geriausiai Žinantys apie dalykus, kuriuos jie sako.

97. Ir sakyk: „Mano Viešpatie, aš prašau Tavo apsaugos nuo Šajatin (velnių) šnabždesių (pasiūlymų).

98. Ir aš prašau tavo apsaugos, Mano Viešpatie, kad jie nepriartėtų prie manęs.“

99. Kol, kai mirtis priartėja prie vieno iš jų (tų, kurie priskiria Allahui partnerius), jis sako: „Mano Viešpatie, siųsk mane atgal,

100. kad aš galėčiau daryti gerą tame, ką aš palikau už savęs!“ Ne, tai tik žodis, kurį jis sako. O už jų yra Barzak (užtvara) iki tos Dienos, kai jie bus prikelti.

101. Tada, kai Trimitas bus papūstas, nebus tarp jų jokio artimumo tą Dieną, nei jie klausinės vienas apie kitą.

102. Tada, tie, kurių (gerų darbų) svarstyklės yra sunkios, jie yra sėkmingieji.

103. O tie, kurių (gerų darbų) svarstyklės yra lengvos, jie yra tie, kurie praranda patys save, Pragare jie gyvens.

104. Ugnis degins jų veidus ir ten jie vaipysis subjaurotomis lūpomis..

105. „Argi Mano Eilutės (šis Koranas) nebuvo recituojamas jums, o jūs tada neigdavote jas?“

106. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, mūsų vargas apėmė mus ir mes buvome klystantys žmonės.

107. Mūsų Viešpatie, išvesk mus iš čia. Jei mes kada nors grįšime (į blogį), tada tikrai mes būsime Zalimūn (daugiadieviai, engėjai, neteisingieji ir bloga darantieji).“

108. Jis (Allahas) sakys: „Likite jūs toje negarbėje, ir nekalbėkite su Manimi!“

109. Iš tiesų, buvo dalis Mano vergų, kurie sakydavo: „Mūsų Viešpatie, mes tikime, taigi atleisk mums, ir pasigailėk mūsų, nes Tu esi Geriausias iš tų, kurie rodo gailestį!“

110. Tačiau jūs laikėte juos juokinga paderme tiek, kad jie privertė jus pamiršti Mano Prisiminimą, kol jūs juokdavotės iš jų!

111. Iš tiesų Aš atlyginau jiems šią Dieną už jų kantrybę - jie iš tiesų yra sėkmingieji.

112. Jis (Allahas) sakys: „Kokį metų skaičių jūs buvote žemėje?“

113. Jie atsakys: „Mes buvome dieną arba dalį dienos. Paklausk pas tuos, kurie skaičiuoja.“

114. Jis (Allahas) sakys: „Jūs buvote ne (ilgiau) nei truputį, jei tik jūs būtumėt žinoję.

115. Ar jūs galvojote, kad Mes sukūrėme jus veltui (be jokio tikslo), ir kad

jūs nebūsite Mums sugrąžinti?“

116. Tad lai Išaukštintas būna Allahas, Tikrasis Karalius. La iliaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Aukščiausio Sosto Viešpats.

117. Ir kas šaukiasi (arba garbina) šalia Allaho kokį nors kitą ilah (dievą), apie kurį jis neturi jokio įrodymo, tada jo atsiskaitymas yra tik pas jo Viešpatį. Tikrai, Al-Kafirūn (netikintieji Allahą ir Allaho Vienumą, daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai) nebus sėkmingieji.

118. Ir sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpatie, atleisk ir būk gailestingas, nes Tu esi Geriausias iš tų, kurie rodo gailestingumą!“

24 - Sūra An-Nūr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Tai yra) Sūra (Korano skyrius), kurią Mes nuleidome ir kurią Mes įsakėme (nurodėme joje esančius įsakymus). Ir joje Mes apreiškėme aiškius Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus - leistinus ir draudžiamus dalykus, ir nustatėme islamo religijos ribas) tam, kad jūs prisimintumėte.

2. Sanguliautoja ir sanguliautojas, plakit kiekvieną iš jų šimtu kirčių. Lai užuojauta nesulaiko tavęs dėl jų reikalo bausmėje, nurodytoje Allaho, jei tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Ir lai dalis tikinčiųjų stebi jų bausmę.

3. Svetimautojas sanguliautojas neveda nieko kito, tik svetimautoją sanguliautoją arba Mušriką, o svetimautojos sanguliautojos neveda niekas, išskyrus svetimautojas sanguliautojas arba Mušrik [ir tai reiškia, kad vyras, sutinkantis vesti (turėti lytinius santykius su) Mušriką (daugiadievę, pagonę arba stabmeldę) arba parsidavėlę, tada tikrai jis yra arba svetimautojas sanguliautojas arba Mušrik (daugiadievis, pagonis arba stabmeldys). O moteris, kuri sutinka tuoktis (turėti lytinių santykių) su Mušrik (daugiadieviu, pagoniu arba stabmeldžiu) arba svetimautoju - sanguliautoju, tada ji arba parsidavėlė, arba Mušrika (daugiadievė, pagonė arba stabmeldė)]. Toks dalykas draudžiamas (islamiško monotiezmo) tikintiesiems .

4. O tie, kurie apkaltina skaisčias moteris ir nepateikia keturių liudytojų, išplakite juos aštuoniais kirčiais ir amžiams atmeskite jų liudijimus. Jie tikrai yra Fasikūn (melagiai, maištingieji, nepaklusnūs Allahui).

5. Išskyrus tuos, kurie po to gailisi ir daro gerus darbus. (Tokiems) iš tiesų Allahas Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

6. O tiems, kurie apkaltina savo žmonas, tačiau neturi jokių liudytojų, tik save, lai vieno jo liudijimas būna keturi liudijimai (t. y. lai jis liudija keturis kartus) prisiekiant Allahu, kad jis yra tas, kuris kalba tiesą.

7. Ir penktasis (liudijimas turi būti) - Allaho Prakeiksmo prašymas sau, jei jis yra iš tų, kurie sako melą (prieš ją).

8. Tačiau atitrauks bausmę (užmėtymą akmenimis) nuo jos, jei ji paliudys keturis kartus, prisiekdama Allahą, kad jis (jos sutuoktinis) sako melą.

9. Ir penktasis (liudijimas) turi būti tai, kad Allaho Pyktis apims ją, jei jis (jos sutuoktinis) kalba tiesą.

10. Ir jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums (Jis būtų paskubinęs bausmę jums)! Ir Allahas yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Visa Išmanantis.

11. Iš tiesų, tie, kurie paskleidė šmeižtą (apie Aišą (lai Allahas būna ja patenkintas), Pranašo ﷺ žmoną) yra grupė iš jūsų tarpo. Nelaikykit to blogu sau. Ne, tai gerai jums. Kiekvienam žmogui iš jų bus sumokėta tai, ką jis užsidirbo už nuodėmę, ir tam iš jų, kurio dalis didesnė tame, jam bus didesnė kančia.

12. Kodėl tada, tikintieji, vyrai ir moterys, tau išgirdus tai (šmeižtą), negalvojo gerai apie savo pačių žmones ir sakė: „Šis (kaltinimas) yra akivaizdus melas[1]?“

13. Kodėl jie nepateikė keturių liudininkų? Nes jie (šmeižikai) nepateikė liudytojų! Tada Allahui jie yra melagiai.

14. Jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums šiame pasaulyje ir Amžinybėje, didžiulė kančia būtų palietus jus už tai, ką jūs kalbėjote.

15. Kai jūs skleidėte tai savo liežuviais ir sakėte savo burnomis tai, apie ką jūs neturėjote jokių žinių, jūs laikėte tai mažu dalyku, nors Allahui tai buvo labai didelis.

16. Ir kodėl jūs, išgirdę tai, nesakėte: „Neteisinga mums kalbėti apie tai. Šlovė Tau (Allahai)! Tai didžiulis melas.“

17. Allahas neleidžia jums to ir įspėja jus nekartoti panašaus į tai niekada, jei jūs esate tikintieji.

18. Ir Allahas padaro Ajat aiškius jums, ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa

---

[1] Žr. Sahih Al-Bukhari, t. 6, hadisas Nr. 274. Istorija apie šmeižtą apie Aišą (lai Allahas būna ja patenkintas), Pranašo ﷺ žmoną .

Išmanantis.

19. Iš tiesų, tie, kurie mėgsta, kad neleistini lytiniai santykiai (nusikaltimas) būtų praktikuojami tarp tų, kurie tiki, jie turės skausmingą kančią šiame pasaulyje ir Amžinybėje. Ir Allahas žino, o jūs nežinote.

20. Ir jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums (Allahas paskubintų bausmę jums). Ir Allahas yra kupinas Malonės, Gailestingiausiasis.

21. O jūs, kurie tikite, nesekite Šaitan (Šėtono) pėdsakais. O kas seka Šaitan (Šėtono) pėdsakai, tada tikrai jis įsako Al-Fahša [t. y. atlikti nusižengimą dorovei (neleistinus lytinius santykius)] ir Al-Munkar [netikėjimą ir daugiadievystę (t. y. daryti blogus ir nedorus veiksmus, ir kalbėti arba daryti tai, kas draudžiama islame)]. Ir jei ne Allaho Malonė ir Jo Gailestingumas jums, nė vienas iš jūsų niekada nebūtų tyras nuo nuodėmių. Tačiau Allahas ištyrina (atveda į islamą) ką Jis nori, ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

22. Ir lai tie iš jūsų tarpo, kurie palaiminti palankumu ir turtu, neprisiekia nesuteikti (jokios pagalbos) savo giminėms, Al-Masakin (vargšams) ir tiems, kurie paliko savo namus Vardan Allaho. Lai jie dovanoja ir atleidžia. Argi jums nepatiktų, kad Allahas jums atleistų? Ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

23. Iš tiesų, tie, kurie apkaltina skaisčias moteris, kurios niekada netgi nepagalvojo apie ką nors paliesiantį jų skaistumą ir yra geros tikinčiosios - yra prakeikti šiame gyvenime ir Amžinybėje. Ir jiems bus didžiulė kančia -

24. Tą Dieną, kai jų liežuviai, jų rankos ir jų kojos (arba pėdos) liudys prieš juos apie tai, ką jie darydavo.

25. Tą Dieną Allahas sumokės jiems atlygį už jų veiksmus pilnai, ir jie sužinos, kad Allahas, Jis yra Akivaizdi Tiesa.

26. Blogi pareiškimai yra blogiems žmonėms (arba blogos moterys blogiems vyrams) ir blogi žmonės yra blogiems pareiškimams (arba blogi vyrai blogoms moterims). Geri pareiškimai yra geriems žmonėms (arba geros moterys geriems vyrams) ir geri žmonės geriems pareiškimams (arba geri vyrai geroms moterims): tokie (geri žmonės) yra nekalti dėl (visų) blogų pareiškimų, kuriuos jie sako. Jiems yra

Atleidimas ir Rizkun Karim (dosnus išlaikymas, t. y. Rojus).

27. O jūs, kurie tikite, neįženkite į kitus namus, išskyrus savus, tol, kol nepaprašėte leidimo ir nepasveikinote tų, kas juose. Tai geriau jums, tam, kad jūs atmintumėte.

28. Ir jei jūs nerandate nieko juose, vis tiek, neįženkite tol, kol leidimas nebuvo duotas. Ir jei jūsų paprašoma grįžti - grįžkite, nes tai tyriau jums. Ir Allahas yra Visa Žinantis tai, ką jūs darote.

29. Nėra nuodėmės jums už tai, kad jūs įžengiate (negavę leidimo) į namus neapgyvendintus (t. y. niekieno nuosavybę) (kai) esate jais suinteresuoti. Ir Allahas žino tai, ką jūs atskleidžiate ir tai, ką jūs slepiate.

30. Sakykite tikintiems vyrams nuleisti savo žvilgsnius (nuo žiūrėjimo į draudžiamus dalykus) ir saugoti savo privačias vietas (nuo neleistinų intymių veiksmų). Tai tyriau jiems. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jie daro.

31. Ir sakykite tikinčioms moterims nuleisti savo žvilgsnius (nuo žiūrėjimo į draudžiamus dalykus), ir saugoti savo privačias vietas (nuo neleistinų intymių veiksmų) ir nedemonstruoti savo puošmenų, išskyrus tai, kas akivaizdu (kaip dvi akys dėl būtinybės matyti kelią, arba plaštakos arba viena akis arba apranga tokia kaip skraistė, pirštinės, galvos apdangalas, prijuostė ir t.t.) ir užsitraukti savo šydus pilnai virš džujubihina (t. y. savo kūnų, veidų, kaklų ir krūtinių) ir neatskleisti savo puošmenų, išskyrus savo sutuoktiniams, arba savo tėvams, arba savo sutuoktinių tėvams, arba savo sūnums, arba savo sutuoktinių sūnums, arba savo broliams, arba savo brolių sūnums, arba savo sesių sūnums, arba savo (musulmonėms) moterims (t. y. savo sesėms islame) arba vergėms, kurias valdo jų dešinės rankos, arba seniems tarnams, kuriems trūksta jėgų, arba mažiems vaikams, kurie neturi moteriškos giminės supratimo. Ir lai jos netrepsi savo kojomis taip, kad neatsiskleistų tai, ką jos slepia iš savo puošmenų. Ir visi jūs maldaukite Allaho atleisti jums visiems, tikintieji, kad jūs būtumėte sėkmingieji.

32. Ir tuokitės su tais iš jūsų tarpo, kurie yra vieniši (t. y. vyras, kuris neturi žmonos, ir moteris, kuri neturi sutuoktinio) ir (taip pat tuokitės su) Salihun (dievobaimingais, sveikais ir veiksniais) iš jūsų vergų ir tarnaičių (vergių) tarpo. Jei jie bus vargingi, Allahas praturtins juos iš

Savo Dosnumo. Ir Allahas yra Pakankamas Savo kūrinių poreikiams, Visa Žinantis (apie žmonių būsenas).

33. Ir lai tie, kurie neturi finansinių išteklių santuokai, būna tyri tol, kol Allahas praturtins juos iš Savo Dosnumo. O tie iš jūsų vergų, kurie siekia dokumento (išlaisvinimo), suteikite jiems tokį dokumentą, jei matote, kad juose yra gėris ir sąžiningumas. Ir suteikite jiems šiek tiek (patys) iš Allaho turto, kurį Jis suteikė jums. Ir nestumkite savo tarnaičių į prostituciją, jei jos trokšta skaistumo, tam kad jūs gautumėte naudos iš (dūlių) šio žemiškojo gyvenimo gėrių. Tačiau jei kas nors priverčia jas (į prostituciją), tada po tokio privertimo, Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis (toms moterims, t. y. Jis atleis joms, nes jos ne savo valia buvo priverstos atlikti blogus veiksmus).

34. Ir iš tiesų, Mes nuleidome jums Ajat, kad padaryti viską aiškiu, ir pavyzdžius tų, kurie mirė anksčiau jūsų, ir perspėjimus tiems, kurie yra Al-Mutakūn (dievobaimingi).

35. Allahas yra dangų ir žemės Šviesa. Jo Šviesos panašumas yra toks lyg (jei būtų) niša ir joje šviestuvas: šviestuvas yra stikle, stiklas lyg būtų švytinti žvaigždė, uždegta nuo palaiminto medžio, alyvuogė, nei iš rytų (nei ji gauna saulės šviesos tik rytais), nei iš vakarų (t. y. nei ji gauna saulės šviesos tik popietę, tačiau ji išstatyta priešais saulę visą dieną), kurios aliejus šviečia (pats), nors jokia ugnis jo nepaliečia. Šviesa ant Šviesos! Allahas veda į Savo Šviesą tą, ką Jis nori. Ir Allahas nustato panašumus žmonijai, ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

36. Namuose (mečetėse), kuriuos Allahas įsakė statyti (ir valyti ir gerbti), juose Jo Vardas prisimenamas [t. y. azanas, ikama, salat (maldos), maldavimai, Korano recitavimas ir t. t.]. Jūs garbinkite Jį (Allahą) rytais ir popietėmis arba vakarais.

37. Žmonės, kurių nei amatas, nei prekyba (verslas) neatitraukia nuo Allaho Prisiminimo (širdimi ir liežuviu), nei nuo As-Salat (Ikamat-as-Salat) atlikimo, nei nuo Zakat davimo. Jie bijo Dienos, kai širdys ir akys bus apversti (dėl Prikėlimo Dienos kančios siaubo).

38. Kad Allahas atlygintų jiems pagal jų geriausius poelgius, ir pridėtų

dar daugiau jiems iš Savo Malonės. Ir Allahas aprūpina be saiko tuos, kuriuos Jis nori.

39. O tų, kurie netiki, jų poelgiai yra kaip miražas dykumoje. Ištroškęs galvoja, kad tai vanduo, tol, kol prieina prie jo, jis atranda, kad tai niekis. Tačiau jis atranda Allahą su savimi, Kuris sumokės jam, kas priklauso (Pragarą). Ir Allahas yra Greitas atsiskaityti.[2]

40. Arba [netikinčiojo būsena] yra kaip tamsuma plačioje gilioje jūroje, apimta bangų, dengiamų bangomis, dengiama tamsių debesų, tamsumos (sluoksnio) ant tamsumos: jei žmogus ištiesia savo ranką, jis sunkiai gali ją matyti! Ir tas, kuriam Allahas nepaskyrė šviesos, jam nėra šviesos.

41. Argi nematai (Muchammedai ﷺ), kad Allahas, Jis yra Tas, Kurį garbina viskas, kas yra danguose ir žemėje, ir paukščiai su išskleistais sparnais (savo skrydyje)? Jis (Allahas) tikrai žino apie kiekvieno iš jų Salat (maldas) ir garbinimus [arba kiekvienas žino savo Salat (maldas) ir savo garbinimus]. Ir Allahas yra Visa Suvokiantis apie tai, ką jie daro.

42. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės valdžia, ir pas Allahą (visų) sugrįžimas.

43. Argi nematai, kad Allahas švelniai varo debesis, tada sujungia juos kartu, tada padaro juos krūva sluoksnių, ir tu matai, kaip lietus ištrykšta iš tarp jų. Ir Jis nuleidžia iš dangaus krušą (kaip) kalnus, (arba yra danguje krušos kalnai, iš kurių Jis nuleidžia krušą) ir suduoda ja tam, kam Jis nori, ir atitraukia jį nuo to, ko Jis nori. Ryškus jų (debesų) žaibų blyksniai beveik apakina žvilgsnį.

44. Allahas priverčia naktį ir dieną pakeisti viena kitą (t. y. jei baigiasi diena, ateina naktis, o jei baigiasi naktis, ateina diena ir t. t.) Iš tiesų, tame tikrai yra pamoka tiems, kurie turi nuovokumo.

45. Allahas sukūrė kiekvieną judantį (gyvą) kūrinį iš vandens. Tarp jų yra kai kurie, kurie šliaužia savo pilvais, ir kai kurie, kurie vaikšto dviem kojomis, ir kai kurie, kurie vaikšto ant keturių. Allahas sukuria

---

[2] Netikinčiojo veiksmai yra kaip ištroškusio žmogaus miražas: kai jis susitiks Allahą, jis manys, kad gaus gerą atlygį iš Allaho už savo gerus darbus, tačiau jis nieko neras, kaip ir miražo, ir bus įmestas į Pragaro Ugnį.

tai, ką Jis nori. Iš tiesų, Allahas yra Galintis padaryti viską.

46. Mes tikrai nuleidome (šiame Korane) aiškius Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, leistinus ir neleistinus dalykus ir islamo religijos nustatytas ribas, ir t. t., kas parodo aiškų Allaho Teisingą Kelią). Ir Allahas veda tą, ką Jis nori į Tiesų Kelią (t. y. į Allaho religiją - islamiškąjį monoteizmą).

47. Jie (veidmainiai) sako: „Mes patikėjome Allahą ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ) ir paklūstame.“ tada dalis jų po to nusigręžia, tokie yra netikintieji.

48. O kai jie kviečiami pas Allahą (t. y. Jo Žodžius, Koraną) ir Jo Pasiuntinį (ﷺ) teismui tarp jų, štai! Dalis jų atsisako (ateiti) ir nusigręžia.

49. Tačiau jei tiesa jų pusėje, jie ateina noriai ir nuolankiai.

50. Ar jų širdyse yra liga? Arba ar jie abejoja arba bijo, kad Allahas ir Jo Pasiuntinys (ﷺ) nenuskriaustų jų teisme. Ne, tai jie patys, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai, veidmainiai ir bloga darantieji).

51. Vieninteliai žodžiai ištikimų tikinčiųjų, kai jie kviečiami pas Allahą (Jo Žodžius, Koraną) ir Jo Pasiuntinį (ﷺ) teismui tarp jų, yra tai, kad jie sako: „Mes girdime ir paklūstame.“ Ir tokie yra sėkmingieji (kurie gyvens amžinai Rojuje).

52. O kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), bijo Allaho ir atlieka savo pareigas (Jam), tokie yra sėkmingieji.

53. Jie prisiekia Allahu savo stipriausias priesaikas, kad jei tiktų įsakytum jiems, jie paliktų (savo namus kovai Vardan Allaho). Sakyk: „Neprisiekinėkit, (šis jūsų) paklusnumas yra žinomas (kaip melagingas). Iš tiesų, Allahas žino geriau, ką jūs darote.“

54. Sakyk: „Pakluskite Allahui ir pakluskite Pasiuntiniui, tačiau jei jūs nusigręšite, jis (Pasiuntinys Muchammedas ﷺ) yra atsakingas tik už pareigą, suteiktą jam (t. y. perduoti Allaho Žinią), o jūs - už tai kas suteikta jums. Jei jūs paklusite jam, jūs būsite teisingai vedami. Pasiuntinio pareiga yra tik perduoti (žinią) aiškiu būdų (t. y. skelbti paprastu būdu).

55. Allahas pažadėjo tiems iš jūsų, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, kad Jis tikrai suteiks jiems paveldėjimą (dabartinių valdytojų) žemėje,

kaip Jis suteikė tai tiems anksčiau jų, ir kad Jis suteiks jiems leidimą praktikuoti savo religiją, kurią Jis parinko jiems (t. y. islamą). Ir Jis tikrai suteiks jiems mainais saugią apsaugą po jų baimės (su sąlyga, kad) jie (tikintieji) garbins Mane ir nepriskirs Man nieko (garbinime). Tačiau tie, kurie netiki, po šito, jie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnūs Allahui).

56. Ir atlikite As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duokite Zakat, ir pakluskite Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ), kad gautumėte (Allaho) gailestingumą.

57. Nemanykite, kad netikintieji gali pabėgti iš žemės. Jų buveinė bus Ugnis - ir blogiausias iš tiesų yra toks tikslas.

58. O jūs, kurie tikite, lai jūsų vergai ir vergės, ir tie iš jūsų, kurie nepasiekė brandos amžiaus, prašo jūsų leidimo (prieš įeidami į jūsų akivaizdą) trimis atvejais: prieš fadžr (ryto) Salat (maldą), ir kai jūs nusirengiate savo drabužius vidurdieniui (poilsiui), ir po iša (vėlios nakties) Salat (maldos). (Šie) trys kartai yra privatumas jums. laikais nėra nuodėmės jums arba jiems vaikštinėti, lankant vienas kitą. Taip Allahas išaiškino Ajat jums. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

59. O kai vaikai iš jūsų tarpo pasiekia brandą, tada lai jie (taip pat) prašo leidimo, kaip ir tie vyresni nei jie (amžiumi). Taip Allahas paaiškina Savo Ajat jums. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

60. Ir moterys po vaikų gimdymo (amžiaus), kurios nesitiki santuokos, nėra nuodėmės joms, jei jos atsisakytų savo (išorinių) drabužių tokiu būdu, kad neparodytų savo grožybių. Tačiau susilaikyti (t. y. neatsisakyti savo išorinių drabužių) yra geriau joms. Ir Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

61. Nėra suvaržymų aklam, nei (yra) koks suvaržymas luošam, nei (yra) koks suvaržymas sergančiam, nei jums patiems, jei jūs valgysite iš savo namų, arba savo tėvų namų, arba savo motinų namų, arba savo brolių namų, arba savo seserų namų, arba savo tėvo brolių namų, arba savo tėvo seserų namų, arba savo motinos brolių namų, arba savo motinos seserų namų, arba (iš to) kieno jūs laikote raktus, arba draugo (namų). Nėra nuodėmės jums ar jūs valgysite kartu ar atskirai. Tačiau kai jūs įžengiate į namus, pasveikinkite vienas kitą su sveikinimu nuo Allaho (t. y. sakykite As-Salamu Alaikum (taika

jums)), palaimintu ir geru. Taip Allahas paaiškina Ajat jums, kad jūs suprastumėte.

62. Tikrieji tikintieji yra tik tie, kurie tiki Allahą (Jo Vienumą) ir Jo Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ). Ir kai jie yra su juo kokiame nors bendrame reikale, jie nenueina tol, kol nepaprašo jo leidimo. Iš tiesų tie, kurie prašo tavo leidimo, tai tie, kurie (tikrai) tiki Allahą ir Jo Pasiuntinį. Taigi jei jie prašo tavo leidimo kokiam nors savo reikalui, suteik leidimą tam, kuriam tu nori iš jų, ir prašyk Allaho jų atleidimo. Iš tiesų, Allahs yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

63. Nepadarykite Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ) kvietimo tarp savęs kaip jūs kviečiate vienas kitą. Allahas žino tuos iš jūsų, kurie išsmunka po priedanga (kokio nors pasiteisinimo, negavę leidimo palikti iš Pasiuntinio ﷺ). Ir lai tie, kurie priešinasi Pasiuntinio (Muchammedo ﷺ) nurodymams (t. y. jo Sunnai - teisinėms tradicijoms, įsakymams, garbinimo veiksmams ir žodžiams) (iš sektų), saugojasi, kad kokia nors Fitna (netikėjimas, išbandymai, nelaimės, žemės drebėjimai, žudymai, nenugalimas tironas) neištiktų jų arba skausminga kančia nebūtų jiems paskirta.

64. Be abejonės, Allahui priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje. Iš tiesų, Jis žino jūsų padėtį ir (Jis žino) Dieną, kada jie bus grąžinti pas Jį, tada Jis praneš jiems apie tai, ką jie darė. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

25 - Sūra Al-Furkan[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Palaimintas Tas, Kuris nuleido atskyrimą (teisingo ir klaidingo, t. y. šį Koraną) Savo vergui (Muchammedui ﷺ), kad jis būtų perspėtojas Alamyn (žmonėms ir džinams).

2. Tas, Kuriam priklauso dangų ir žemės valdžia, ir Kuris nepagimdė jokio sūnaus (vaikų ar palikuonių) ir Kuriam nėra jokio partnerio valdžioje. Jis sukūrė viską ir nustatė tai tiksliai pagal jiems priklausančius matmenis.

3. Tačiau jie vis tiek paėmė šalia Jo kitus aliha (dievus), kurie nesukūrė nieko, tačiau patys yra sukurti, ir neturi nei žalos nei naudos patys sau, ir neturi galios (sukelti) mirtį, nei (suteikti) gyvenimą, nei prikelti mirusįjį.

4. Tie, kurie netiki, sako: „Tai (šis Koranas) yra niekas kitas, tik melas, kurį jis (Muchammedas ﷺ) sukūrė, ir kiti padėjo jam tame. Iš tikrųjų jie pateikė neteisingą klastingą (dalyką) ir melą.“

5. Ir jie sako: „Senovės pasakos, kurias jis užrašė ir jos diktuojamos jam rytą ir popietę.“

6. Sakyk: „Tai (šis Koranas) buvo nuleistas To (Allaho) (Tikrojo dangų ir žemės Viešpaties), Kuris žino dangų ir žemės paslaptis. Iš tiesų, Jis yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

7. Ir jie sako: „Kodėl šitas Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) valgo maistą ir vaikštinėja turguose (kaip mes). Kodėl jam nenuleidžiamas angelas, būti perspėtoju kartu su juo?“

8. „Arba (kodėl) jam nesuteikiamas lobis, arba kodėl jis neturi sodo, iš kurio jis galėtų valgyti?“ Ir Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) sako: „Jūs nesekate niekuo kitu, tik apkerėtu žmogumi.“

9. Pažiūrėkite, kaip jie sudaro panašumus jums, taigi jie nuklydo ir jie negali rasti (Teisingo) Kelio.

10. Palaimintas Tas, Kuris, jei Jis norės, paskirs tau geriau nei (visa) tai - Sodus, po kuriais teka upės (Rojų) ir paskirs tau rūmus (Rojuje).

11. Ne, jie neigia Valandą (Prikėlimo Dieną) ir tiems, kurie neigia Valandą, Mes paruošėme liepsnojančią Ugnį (t. y. Pragarą).

12. Kai jis (Pragaras) pamatys juos iš toli, jie girdės jo įniršį ir jo riaumojimą.

13. Ir kai jie bus sumesti į ankštą jo vietą, surakinti grandinėmis kartu, jie prašys, maldaus sunaikinimo, pražūties.

14. Nesišaukite šiandien vienos pražūties, bet šaukitės daugybės pražūčių.

15. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Argi tai (kančia) geriau ar Amžinybės Sodai, kurie pažadėti Mutakūn (dievobaimingiesiems)?“ Tai bus kaip jų atlygis ir kaip paskutinis tikslas.

16. Jiems tenais bus visa, ko jie trokšta, ir jie gyvens (ten amžinai). Tai pažadas, duotas jūsų Viešpaties, kuris privalo būti išpildytas.

17. Ir Dieną, kai Jis surinks juos kartu ir tai, ką jie garbino šalia Allaho [stabus, angelus, dievobaimingus žmones, šventuosius]. Jis sakys: „Ar tai tu, kuris paklaidinai šiuos Mano vergus, ar jie (patys) nuklydo nuo (Teisingo) Kelio?“

18. Jis sakys: „Šlovė Tau! Nebuvo mums (skirta) prisiimti jokių Aulija (Globėjų, Padėjėjų) šalia Tavęs, tačiau Tu suteikei jiems ir jų tėvams patogumą, kol jie pamiršo perspėjimą, ir tapo paklydę žmonės (pasmerkti visiškam nuostoliui).“

19. Taigi jie (netikri dievai - visos dievybės, kitos nei Allahas) neigs jus (daugiadievius) dėl to, ką jūs sakote (kad jie yra dievai šalia Allaho): tada jūs negalite nei išvengti (bausmės), nei gauti pagalbos. Ir kas iš jūsų tarpo daro bloga (t. y. priskiria Allahui priešininkus), Mes priversime jį paragauti didžiulės kančios.

20. Ir Mes nesiuntėme anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) jokio Pasiuntinio, bet tik iš tiesų jie valgė ir vaikštinėjo turguose. Ir Mes padarėme kai kuriuos iš jūsų išbandymu kitiems: ar jūs turėsite kantrybės? Ir jūsų Viešpats yra Visa Matantis (apie viską).

21. Ir tie, kurie nesitiki Susisitikimo su Mumis (t. y. tie, kurie neigia Prikėlimo Dieną ir Amžinąjį gyvenimą) sako: „Kodėl angelai nenuleidžiami mums arba kodėl nematome savo Viešpaties?“ Iš tiesų, jie galvoja per daug gerai apie save ir jie yra pašaipūs su didžiu pasipūtimu.

22. Tą Dieną jie pamatys angelus - nebus gerų žinių Mudžrimūn (nusikaltėliams, netikintiesiems, daugiadieviams, nuodėmiautojams) tą dieną. Ir jie (angelai) sakys: „Visų rūšių geros žinios uždraustos jums.“ [niekam nebus leista įžengti į Rojų, išskyrus tam, kuris sako: La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) ir elgėsi praktiškai pagal jo teisinius įsakymus ir pareigas.]

23. Ir Mes atsigręšime į bet kokius veiksmus, kuriuos jie (netikintieji,

daugiadieviai, nuodėmiautojai) darė ir Mes padarysime tuos veiksmus kaip išbarstytas plūduriuojančias dulkių daleles.

24. Rojaus gyventojai (t. y. tie, kurie nusipelnė jo už savo islamiškojo monoteizmo tikėjimą ir savo teisingus darbus) Tą Dieną turės geriausią buveinę, ir nuostabiausias poilsiavietes.

25. Ir (atminkite) Dieną, kai dangus skils pusiau, ir angelai bus nuleisti žemyn su tauriu nuleidimu.

26. Valdžia Tą Dieną bus tikroji (valdžia), priklausanti Maloningiausiajam (Allahui) ir tai bus sunki Diena netikintiesiems (tiems, kurie netiki Allaho Vienumą – islamiškąjį monoteizmą).

27. Ir (atminkite) Dieną, kai Zalim (bloga darantysis, engėjas, daugiadievis) kandžios savo rankas, jis sakys: „O kad aš būčiau ėjęs keliu, kartu su Pasiuntiniu (Muchammedu ﷺ).“

28. „Oj, vargas man! O kad aš niekada nebūčiau laikęs tokio ir tokio Khalil (artimu draugu)!“

29. „Jis tikrai paklaidino mane nuo Priminimo (šio Korano) po to, kai jis pasiekė mane. Ir Šaitan (Šėtonas) apleidžia žmogų reikalingumo valandą.“

30. O Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) sakys: „Mano Viešpatie, iš tiesų, mano žmonės paliko šį Koraną (nei klausėsi jo, nei elgėsi pagal jo nurodymus ir mokymus).“

31. Tad Mes padarėme kiekvienam Pranašui priešą iš Mudžrimūn (netikinčiųjų, daugiadievių, nusikaltėlių) tarpo. Tačiau Pakankamas yra jūsų Viešpats kaip Vedlys ir Padėjėjas.

32. O tie, kurie netiki, sako: „Kodėl šis Koranas neapreiškiamas jam visas vienu kartu?“ Taigi (jis nuleidžiamas dalimis), kad Mes sustiprintume juo jūsų širdis. Ir Mes apreiškėme jį tau palaipsniui, etapais. (Pranašui ﷺ jis buvo apreikštas per 23 metus).

33. Ir jokio pavyzdžio ar panašumo jie nepristato (kad pasipriešintų arba rastų tavyje ar šiame Korane kokią klaidą), tačiau Mes apreiškiame tau tiesą (prieš tokį panašumą ar pavyzdį) ir geresnį to paaiškinimą.

34. Tie, kurie bus surinkti Pragaran (kniūbsti) ant savo veidų, tokie bus blogoje būsenoje, ir labiausiai paklydę nuo (Tiesaus) Kelio.

35. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą [Tauratą (Torą)] ir padarėme jo brolį Harūną (Aroną) su juo padėjėju.

36. Ir Mes sakėme: „Eikite abu pas žmones, kurie neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.).“ Tada Mes sunaikinome juos visišku sunaikinimu.

37. Ir Nūho (Nojaus) žmones, kai jie neigė Pasiuntinius, Mes paskandinome juos ir padarėme juos ženklu žmonijai. Ir Mes paruošėme skausmingą kančią Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems).

38. Ir (taip pat) Ad ir Samud, Ar-Ras gyventojai, ir kitos kartos tarp jų.

39. Ir kiekvienam (iš jų) Mes pasiūlėme pavyzdžius (kaip įrodymus ir pamokas), ir kiekvieną (iš jų) Mes privedėme prie visiško sunaikinimo (dėl jų netikėjimo ir blogų darbų).

40. Ir iš tiesų jie praėjo pro [Pranašo Lūto (Loto)] miestą, ant kurio lijo blogu lietumi. Ar jie (netikintieji) nepamatė tada to (savo pačių akimis)? Ne, tačiau jie nesitikėdavo jokio prikėlimo.

41. Ir kai jie mato tave (Muchammedai ﷺ) jie laiko tave tik pajuokos objektu (sakydami): „Ar tai tas, kurį Allahas siuntė Pasiuntiniu?

42. Jis beveik paklaidino mus nuo mūsų aliha (dievų), jei tik mes nebūtume buvę kantrūs ir pastovūs jų garbinime!“ Ir sužinos jie, kai jie pamatys kančią, kas yra tas, kuris labiausiai nuklydęs nuo (Teisingo) Kelio!

43. Ar tu (Muchammedai ﷺ) matei tą, kuris laikė savo ilah (dievu) savo paties tuščią troškimą? Ar tada būsi tu Vakil (jo reikalų valdytoju ir prižiūrėtoju) jam?

44. Arba ar tu manai, kad dauguma jų girdi ir supranta? Jie tik kaip galvijai – ne, jie dar labiau nuklydę nuo Kelio (t. y. dar labiau nei galvijai).

45. Argi nematei kaip tavo Viešpats ištiesia šešėlį. Jei Jis būtų panorėjęs, Jis būtų jį padaręs nejudantį - tačiau Mes padarėme saulę jo vedliu (t. y. po saulės pakilimo šešėlis susitraukia ir išnyksta vidurdienį, o tada vėl pasirodo popietę, kartu su saulės leidimusi, ir jei nebūtų saulės šviesos, nebūtų šešėlio).

46. Tada Mes paimame jį pas Save palaipsniui paslėptu paėmimu.

47. Ir tai Jis, Kuris padaro naktį priedanga tau, ir miegą (kaip) poilsį ir padaro dieną Nušur (t. y. atsikėlimą ir vaikštinėjimą kasdieniais reikalais, po nakties miego, arba kaip prikėlimą po mirties).

48. Ir tai Jis, Kuris siunčia vėjus kaip gerų žinių pranašus, atvykstančius prieš Jo Gailestingumą (lietų). Ir Mes nuleidžiame tyrą vandenį iš dangaus.

49. Tam, kad Mes suteiktume gyvenimą juo mirusiai žemei, ir suteiktume

gėrimą iš jo daugybei galvijų ir žmonėms, kuriuos Mes sukūrėme.

50. Ir iš tiesų Mes padalinome tai (lietų arba vandenį) tarp jų tam, kad jie atsimintų (Allaho Malonę), tačiau dauguma žmonių (atsisako priimti Tiesą arba Tikėjimą ir) nepriima nieko, tik netikėjimą arba nedėkingumą.

51. Ir jei Mes panorėtume, Mes būtume pastatę perspėtoją kiekviename mieste.

52. Taigi nepakluskite netikintiesiems, tačiau kovokite prieš juos (skelbdami Koraną) didžiausiomis pastangomis.

53. Ir tai Jis, Kuris išlaisvino dvi jūras (vandens rūšis). Tai maloni ir saldi, ir tai sūri ir karti. Ir Jis pastatė užtvarą ir visišką atskyrimą tarp jų.

54. Ir tai Jis, Kuris sukūrė žmogų iš vandens, ir paskyrė jam kraujo gimines, ir gimines per santuoką. Ir jūsų Viešpats yra Visada Galingiausiasis daryti tai, ką Jis nori.

55. Ir jie (netikintieji, daugiadieviai) garbina šalia Allaho tai, kas negali nei duoti jiems naudos, nei pakenkti jiems. Ir netikintieji visada yra (Šėtono) padėjėjai prieš savo Viešpatį.

56. Ir Mes nuleidome tave (Muchammedai ﷺ) tik kaip gerų žinių nešėją ir perspėtoją.

57. Sakyk: „Aš neprašau jūsų jokio atlygio už tai (tai, ką aš atnešiau nuo savo Viešpaties ir jo pamokslo), išskyrus tai, kad kas panorės, lai eina Keliu pas savo Viešpatį.“

58. Ir pasitikėk (Muchammedai ﷺ) Amžinuoju, Kuris nemiršta, ir garbink Jo Šlovę, ir Pakankamas yra Jis kaip Visa Žinantis apie Savo vergų nuodėmes.

59. Kuris sukūrė dangus ir žemę ir viską, kas tarp jų per šešias Dienas. Tada Jis pakilo (istava) virš Sosto (geriausiai Jo Didybei tinkančiu būdu). Maloningiausiasis (Allahas)! Prašyk Jo (Pranaše Muchammedai ﷺ, dėl Jo Savybių - Jo pakilimo virš Savo Sosto, Jo kūrinių ir t. t.), nes Jis yra Al-Khabir (Visa Žinantis apie viską, t. y. Allahas).

60. Ir kai sakoma jiems: „Sukniubkite prieš Maloningiausiąjį (Allahą)!” Jie sako: „O kas yra Maloningiausiasis? Argi mes sukniubsime prieš tą, kurį tu (Muchammedai ﷺ) mums įsakai?“ Ir tai padidina juose tik neapykantą.

61. Palaimintas yra Tas, Kuris įtvirtino danguje didžiules žvaigždes, ir įtvirtino jame didžiulį šviestuvą (saulę), ir mėnulį, suteikiantį šviesą.

62. Ir Jis yra Tas, Kuris sustatė naktį ir dieną iš eilės tiems, kurie trokšta prisiminti arba trokšta parodyti savo dėkingumą.

63. Ir (ištikimi) Maloningiausiojo (Allaho) vergai yra tie, kurie vaikšto žeme nuolankiai ir ramiai, ir kai kvailas kreipiasi į juos (blogais žodžiais), jie atsako švelniais gerumo žodžiais.

64. Ir tie, kurie leidžia naktį garbindami savo Viešpatį, kniūbsčiomis ir stovėdami.

65. Ir tie, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, atitrauk mus nuo Pragaro kančios! Iš tiesų, jo kančia yra niekada neperskiriama, amžina bausmė.“

66. Blogis iš tiesų yra tai (Pragaras) kaip buveinė ar vieta ilsėtis.

67. Ir tie, kurie, kai jie leidžia, nėra nei išlaidūs nei šykštuoliai, tačiau laikosi vidurio (kelio) tarp to (šių kraštutinumų).

68. Ir tie, kurie nesišaukia jokių kitų ilah (dievų) šalia Allaho, nei žudo tą, ką Allahas uždraudė, išskyrus dėl teisingos priežasties, nei užsiima neleistinais intymiais santykiais - ir kas daro tai, gaus bausmę.

69. Kančia bus padvigubinta jam Prikėlimo Dieną, ir gyvens jis ten negarbėje,

70. išskyrus tuos, kurie atgailauja ir tiki (islamiškuoju monoteizmu), ir daro teisingus darbus. Tiems Allahas pakeis jų nuodėmes gerais darbais, ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

71. Ir kas gailisi ir daro teisingus gerus darbus, tada tikrai jis atgailauja Allahui tikra atgaila.

72. Ir tie, kurie neliudija melo, ir jei jie praeina pro kokį nors blogą veiksmą ar blogą pokalbį, jie praeina pro jį oriai.

73. Ir tie, kurie, kai jiems primenami jų Viešpaties Ajat, neapkursta ir neapanka dėl jų.

74. Ir tie, kurie sako: „Mūsų Viešpatie, suteik mums mūsų žmonose ir mūsų palikuonyse pasitenkinimą mūsų akims, ir padaryk mus Mutakūn (dievobaimingųjų) lyderiais.“

75. Tokie bus apdovanoti aukščiausia vieta (Rojuje) už jų kantrybę. Jame jie bus pasitikti su sveikinimais ir taikos bei pagarbos žodžiu.

76. Gyvens ten - puiki tai buveinė, ir vieta ilsėtis.

77. Sakyk (Muchammedai ﷺ netikintiesiems): „Mano Viešpats kreipia dėmesį į jus tik dėl to, kad jūs šaukiatės Jo. Tačiau dabar jūs tikrai paneigėte (Jį). Tad kančia bus jūsų amžinai (neatskiriama, amžina bausmė).“

26 - Sūra Aš-Šuara[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ta, Syn, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Šios Eilutės yra aiški Knyga [(šis Koranas), kuri buvo pažadėta Allaho Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje), viską paaiškinanti].

3. Gali būti, kad tu (Muchammedai ﷺ) nusižudysi iš liūdesio, tačiau jie netaps tikinčiais [tavo Risala (Pranašavimu), t. y. tavo islamiškojo monoteizmo Žinia].

4. Jei Mes panorėtume, Mes nuleistume jiems iš dangaus ženklą, kuriam jie nulenktų savo kaklus iš paklusimo.

5. Ir niekada nepasiekia jų Priminimas kaip dabartinis apreiškimas iš Maloningiausiojo (Allaho), tačiau kaip tik jie nusigręžia nuo jo.

6. Taigi jie iš tiesų paneigė (tiesą - šį Koraną), tada žinios apie tai, iš ko jie juokėsi, pasieks juos.

7. Argi jie nepastebi žemės - kiek visokių gerų rūšių Mes išauginimo joje?

8. Iš tiesų, tame yra Ajat (įrodymas arba ženklas), tačiau dauguma iš jų (daugiadievių, pagonių, kurie netiki Prikėlimą) nėra tikintieji.

9. Ir iš tiesų jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Galingiausias, Gailestingiausias.

10. Ir (atminkite), kai jūsų Viešpats pakvietė Mūsą (Mozę) (sakydamas): „Eik pas žmones, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) -

11. Firauno (Faraono) žmonės: argi jie tada nebijos Allaho ir netaps teisingais?“

12. Jis tarė: „Mano Viešpatie, tikrai, aš bijau, kad jie paneigs mane.

13. Ir mano krūtinė suminkštėja ir mano liežuvis neišsireiškia gerai. Taigi siųsk Harūnui (Aronui) (eiti kartu su manimi).

14. Ir jie turi kaltinimą man nusikaltimu, ir aš bijau, kad jie nužudys mane.“

15. (Allahas) tarė: „Ne, eikite jūs abu su Mūsų Ženklais. Iš tiesų, Mes būsime

su jumis, klausydami.“

16. Ir eikite abu jūs pas Firauną (Faraoną) ir sakykite: „Mes esame Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntiniai.

17. Tad leiskite Israelio (Izraelio) Vaikams eiti su mumis.“

18. [Firaun (Faraonas)] tarė [Mūsai (Mozei)]: „Argi mes neišauginome tavęs tarp savęs kaip vaiko? Ir tu gyvenai daug savo gyvenimo metų su mumis.

19. Ir tu darei veiksmus, kuriuos padarei (t. y. žmogaus nužudymą), kai buvai vienas iš nedėkingųjų.“

20. Mūsa (Mozė) tarė: „Aš padariau tada, kai buvau neišmanantis (apie savo Viešpatį ir Jo Žinią).

21. Taigi aš pabėgau nuo jūsų kai jūsų bijojau. Tačiau mano Viešpats suteikė man Hukm (t. y. religines žinias, teisingą teisėjavimą dėl reikalų ir Pranašavimą) ir padarė mane vienu iš Pasiuntinių.“

22. „Ir tai praeities malonė, su kuria tu priekaištavai man: kad tu pavergei Israelio (Izraelio) Vaikus.“

23. Firaun (Faraonas) tarė: „O kas yra Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats?“

24. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Dangų ir žemės, ir visko, kas tarp jų, Viešpats, jei tu sieki būti įsitikinusiu užtikrintai.“

25. [Firaun (Faraonas)] tarė tiems aplinkui: „Argi negirdėjote (ką jis sako)?“

26. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Tavo Viešpats ir tavo senovės tėvų Viešpats!“

27. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Iš tiesų, jūsų Pasiuntinys, kuris buvo siųstas jums, yra pamišęs!“

28. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Rytų ir vakarų ir visko, kas tarp jų, Viešpats, jei tu tik suprastum!“

29. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Jei jūs pasirinksite ilah (dievu) kitą nei mane, Aš tikrai patalpinsiu jus tarp kalinių.“

30. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Net jei aš atnešiu tau ką nors akivaizdaus (ir įrodančio)?“

31. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Tada nešk čia, jei esi sakantis tiesą!“

32. Taigi [Mūsa (Mozė)] metė savo lazdą, ir štai! Tai buvo gyvatė, akivaizdi.

33. Ir jis ištraukė savo ranką, ir štai! Ji buvo balta visiems žiūrovams!

34. [Firaun (Faraonas)] tarė savo vyresniesiems, aplink save: „Iš tiesų, tai tikrai gerai patyręs burtininkas.

35. Jis nori išvaryti jus iš jūsų žemės savo burtais: ką tada tu įsakai?“

36. Jie tarė: „Atidėk jį ir jo brolį (kuriam laikui), ir išsiųsk kvieslius į miestus.

37. kad atvestų pas tave kiekvieną geriausią burtininką.

38. Taigi burtininkai buvo surinkti nustatytu laiku paskirtą dieną

39. ir buvo pasakyta žmonėms: „Ar jūs (taip pat) eisite į susirinkimą?

40. Kad mes sektume burtininkais [kurie buvo Firauno (Faraono) netikėjimo religijos], jei jie bus laimėtojai.“

41. Taigi kai atvyko burtininkai, jie tarė Firaunui (Faraonui): „Ar tikrai bus atlygis mums, jei mes būsime laimėtojai?“

42. Jis tarė: „Taip, ir tada jūs tikrai būsite iš tų, kurie arti (man).“

43. Mūsa (Mozė) tarė jiems: „Meskite tai, ką jūs ketinate mesti.“

44. Taigi jie metė savo virves ir savo lazdas ir tarė: „Prisiekiam Firauno (Faraono) galybe, tai mes, kurie tikrai laimės!“

45. Tada Mūsa (Mozė) metė savo lazdą ir štai! Ji prarijo viską, ką jie apgaulingai parodė!

46. Ir burtininkai suklupo.

47. Sakydami: „Mes tikime Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpatį.

48. Mūsos (Mozės) ir Harūno (Arono) Viešpatį.“

49. [Firaun (Faraonas)] tarė: „Jūs patikėjote juo prieš tai, kai daviau jums leidimą. Iš tiesų, jis tikrai yra jūsų vyriausias, kuris išmokė jus magijos. Tada iš tiesų, jūs sužinosite. Iš tiesų, aš nukirsiu jūsų rankas ir jūsų kojas priešingose pusėse, ir aš nukryžiuosiu jus visus.“

50. Jie tarė: „Jokios žalos! Tikrai, pas savo Viešpatį (Allahą) mes sugrįšime.

51. Iš tiesų, mes tikrai tikimės, kad mūsų Viešpats atleis mums mūsų nuodėmes,

nes mes esame pirmieji iš tikinčiųjų [Mūsą (Mozę) ir monoteizmą, kurį jis atnešė iš Allaho].“

52. Ir Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), sakydami: „Išvyk naktį su Mano vergais, iš tiesų, jūs būsite persekiojami.“

53. Tada Firaun (Faraonas) išsiuntė šauklius į (visus) miestus.

54. (Sakančius): „Iš tiesų, jie tikrai yra tik maža grupė.

55. Ir tikrai, jie padarė tai, kas įsiutino mus.

56. Tačiau mes esame kariuomenė, visi surinkti, gausiai perspėjantys.“

57. Taigi, Mes išvarėme juos iš sodų ir šaltinių,

58. lobių ir visų rūšių garbingų vietų.

59. Taip [Mes išvarėme juos (Faraono žmones)] ir Mes privertėme Israelio (Izraelio) Vaikus paveldėti juos.

60. Taigi jie persekiojo juos saulėtekio metu.

61. Ir kai dvi kariuomenės pamatė viena kitą, Mūsos (Mozės) kompanjonai tarė: „Mes tikrai būsime pasivyti.“

62. [Mūsa (Mozė)] tarė: „Ne, iš tiesų su manimi yra mano Viešpats. Jis išves mane.“

63. Tada Mes apreiškėme Mūsai (Mozei), (sakydami): „Smok jūrai su savo lazda.“ Ir ji pasidalino, kiekviena atskira dalis (tos jūros vandens) tapo kaip didžiulis kalnas.

64. Tada Mes prinešėme kitus [Firauno (Faraono) dalį] arčiau tos vietos.

65. Ir Mes išgelbėjome Mūsą (Mozę) ir visus su juo.

66. Tada Mes paskandinome kitus.

67. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas (arba įrodymas), tačiau dauguma jų nėra tikintys.

68. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

69. Ir recituok jiems Ibrahimo (Abraomo) istoriją.

70. Kai jis sakė savo tėvui ir savo žmonėms: „Ką jūs garbinate?“

71. Jie tarė: „Mes garbiname stabus ir jiems mes esame visada atsidavę.“

72. Jis tarė: „Ar jie girdi jus, kai jūs šaukiatės (jų)?

73. Arba ar jie duoda jums naudos arba kenkia (jums)?“

74. Jie tarė: „(Ne), bet mes radome savo tėvus darant taip.“

75. Jis tarė: „Ar jūs pastebite tai, ką jūs garbinote -

76. jūs ir jūsų senovės tėvai?

77. Iš tiesų, jie yra priešai man, išskyrus Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpatį

78. Kuris sukūrė mane, ir tai Jis, Kuris teisingai veda mane.

79. Ir tai Jis, Kuris maitina mane ir duoda man gerti

80. Ir kai aš sergu, tai Jis, Kuris pagydo mane.

81. Ir Kuris privers mane mirti, ir tada prikels mane gyvenimui (vėl).

82. Ir Kuris, aš tikiuosi, atleis man mano kaltes Atlygio Dieną (Prikėlimo Dieną).“

83. Mano Viešpatie, suteik Hukm (religinių žinių, teisingą reikalų sprendimą ir pranašavimą) man, ir prijunk mane prie teisingųjų.

84. Ir suteik man garbingą minėjimą vėlesniųjų kartų.

85. Ir padaryk mane vienu iš Džiaugsmo Rojaus paveldėtojų.

86. Ir atleisk mano tėvui, iš tiesų, jis yra paklydęs.

87. Ir negėdink manęs tą Dieną, kai (visi kūriniai) bus prikelti.

88. Dieną, kurią nei turtas, nei sūnūs neduos naudos.

89. Išskyrus tam, kuris atneš Allahui švarią širdį [švarią nuo širk (daugiadievystės) ir nifak (veidmainystės)].

90. Ir Rojus bus priartintas prie Mutakūn (dievobaimingųjų)

91. Ir (Pragaro) Ugnis bus išstatyta pilnam paklydusiųjų vaizdui.

92. Ir bus tarta jiems: „Kur tie (netikri dievai, kuriuos jūs priskirdavote Allaho priešininkais), kuriuos jūs garbindavote.

93. vietoj Allaho? Ar gali jie padėti jums ar (bent) padėti patys sau?“

94. Tada jie įmes savo veidus į (Ugnį), jie ir ghavūn (velniai, ir tie, kurie

klydo).

95. Ir visos Iblio (Šėtono) kariuomenės kartu.

96. Jie sakys, varžydamiesi tenai.

97. Prisiekiame Allahu, mes tikrai buvome akivaizdžioje klaidoje.

98. Kai Mes laikėme jus (netikri dievai) lygiais (garbinime) Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

99. Ir niekas nepaklaidino mūsų tik Mudžrimūn [Iblis (Šėtonas) ir tie iš žmonių, kurie darė nusikaltimus, žudikai, daugiadieviai ir engėjai].

100. Dabar mes neturime jokių užtarėjų

101. nei artimo draugo (padėti mums).

102. (Deja), jei tik mes turėtume progą grįžti (į pasaulį), mes tikrai būtume tarp tikinčiųjų!

103. Iš tiesų tame yra tikrai ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys.

104. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis yra tikrai Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

105. Nūho (Nojaus) žmonės atmetė Pasiuntinius.

106. Kai jų brolis Nūhas (Nojus) sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?

107. Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.

108. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

109. Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

110. Taigi atlikite savo pareigas Allahui, bijokite Jo ir pakluskite man.“

111. Jie tarė: „Ar mes turėtume patikėti tavimi, kai prasčiausi (žmonės) seka tavimi?“

112. Jis tarė: „O kokias žinias aš turiu apie tai, ką jie darydavo?

113. Jų atsiskaitymas yra tik su mano Viešpačiu, jei (tik) jūs galėtumėte žinoti.

114. Ir aš neketinu išvyti tikinčiųjų.

115. Aš tik esu paprastas perspėtojas.“

116. Jie tarė: „Jei tu nesiliausi, Nūhai (Nojau), tikrai būsi tarp užmėtytųjų akmenimis (užmuštųjų).“

117. Jis tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, mano žmonės atmetė mane.

118. Taigi teisk Tu tarp manęs ir jų, ir išgelbėk mane ir tuos tikinčiuosius, kurie su manimi.“

119. Ir Mes išgelbėjome jį ir tuos su juo prikrautu laivu.

120. Tada Mes paskandinome likusius (netikinčiuosius) po to.

121. Iš tiesų, tame yra tikrai ženklas, tačiau dauguma iš jų nėra tikintys.

122. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

123. Ad (žmonės) atmetė Pasiuntinius.

124. Kai jų brolis Hudas sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?

125. Iš tiesų aš esu patikimas Pasiuntinys jums.

126. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

127. Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

128. Ar jūs statote aukštus rūmus ant kiekvienos aukštos vietovės, nors juose patys negyvenate?

129. Ir ar jūs įsigyjate sau rūmus (gerus pastatus) lyg jūs gyvensite juose amžinai.

130. Ir kai jūs pričiumpate (ką nors), pričiumpate jūs (jį) kaip tironai?

131. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

132. Ir atlikite savo pareigas Jam, bijokite To, Kuris pagelbėjo jums viskuo (gerais dalykais), ką jūs žinote.

133. Jis pagelbėjo jums galvijais ir vaikais

134. Ir sodais ir šaltiniais

135. Iš tiesų, aš bijau jums Didžiosios Dienos kančios.“

136. Jie tarė: „Mums tas pat ar tu pamokslauji ar nesi iš tų, kurie pamokslauja.

137. Tai ne kas kita kaip melagingos pasakos ir senovės religijos

138. ir mes nebūsime nubausti.“

139. Taigi jie atmetė jį ir Mes sunaikinome juos. Iš tiesų tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma iš jų nėra tikintys.

140. Ir iš tiesų jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausias.

141. Samud (žmonės) atmetė Pasiuntinius.

142. Kai jų brolis Salihas sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?

143. Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.

144. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

145. Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

146. Ar jūs būsite saugūs tame, ką jūs čia turite?

147. Soduose ir šaltiniuose.

148. Ir žaliuose javuose (laukuose) ir datulių palmėse su minkštomis burbuolėmis.

149. Ir jūs iškertate kalnuose, namus meistriškai.

150. Taigi bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

151. Ir nesekite įsakymais Al-Musrifūn [t. y. savo vyresniųjų - lyderių, kurie buvo daugiadieviai, nusikaltėliai ir nuodėmiautojai],

152. kurie daro piktadarybes žemėje, ir nesitaiso.“

153. Jie tarė: „Tu esi tik iš tų, užburtųjų!

154. Tu esu tik žmogus, kaip ir mes. Tad atnešk mums ženklą, jei esi iš tiesą sakančiųjų.“

155. Jis tarė: „Čia kupranugarė. Ji turi teisę gerti (vandenį) ir jūs (kiekvienas) turite teisę gerti (vandenį) dieną, žinomą.

156. Ir nežalokite jos, kad Didžiosios Dienos kančia nepričiuptų jūsų.“

157. Tačiau jie nužudė ją ir tada jie tapo atgailaujančiais.

158. Taigi kančia pasivijo juos. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys.

159. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

160. Lūto (Loto) žmonės (kurie gyveno Sodomos mieste, Palestinoje), neigė Pasiuntinius.

161. Kai jų brolis Lūtas (Lotas) sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho ir nepaklusite Jam?

162. Iš tiesų, Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.

163. Tad bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

164. Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

165. Ar jūs skverbiatės į Alamyn (žmonijos) vyrus

166. Ir paliekate tas, kurias Allahas sukūrė jums būti jūsų žmonomis? Ne, jūs esate nusidedantys žmonės!“

167. Jie tarė: „Jei tu nesiliausi, Lūtai (Lotai), iš tiesų būsi iš išvarytųjų!“

168. Jis tarė: „Aš tikrai, esu iš tų, kurie su griežtu pykčiu ir įsiučiu nepritaria jūsų (šiam blogam) (sodomijos) veiksmui.

169. Mano Viešpatie, išgelbėk mane ir mano šeimą nuo to, ką jie daro.“

170. Taigi Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, visus,

171. išskyrus seną moterį (jo žmoną) iš tų, kurie liko anapus.

172. Tada po to Mes sunaikinome kitus.

173. Ir Mes apipylėme juos (kančios) lietumi. Ir koks blogas buvo lietus tų, kurie buvo perspėti.

174. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys,

175. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

176. Al-Aika [šalia Madjan (Midian)] gyventojai neigė Pasiuntinius.

177. Kai Šuaibas sakė jiems: „Argi jūs nebijosite Allaho (ir nepaklusite Jam)?

178. Aš esu patikimas Pasiuntinys jums.

179. Tad bijokite Allaho, atlikite savo pareigas Jam ir pakluskite man.

180. Jokio atlygio neprašau iš jūsų už tai (mano Žinią apie islamiškąjį monoteizmą). Mano atlygis yra tik iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties.

181. Suteikite pilną matą, ir nepriverskite (kitų) prarasti.

182. Ir sverkite teisingomis ir tiksliomis svarstyklėmis.

183. Ir neapgaudinėkite žmonių sumažindami jų daiktus, nei darykite ką blogo, ištvirkaudami ir darydami piktadarybes žemėje.

184. Ir bijokite To, Kuris sukūrė jus ir senų žmonių kartas.“

185. Jie tarė: „Tu esi tik iš tų, užburtųjų!“

186. Tu esi tik žmogus, kaip ir mes, ir tikrai mes manome, kad esi tu vienas iš melagių.

187. Taigi priversk dangaus dalį užkristi ant mūsų, jei esi tiesą sakantis.“

188. Jis tarė: „Mano Viešpats yra Geriausiai Žinantis, ką jūs darote.“

189. Tačiau jie atmetė jį, taigi (tamsaus debesies) šešėlio dienos kančia apėmė juos. Iš tiesų tai buvo Didžiosios Dienos kančia.

190. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas, tačiau dauguma jų nėra tikintys.

191. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats, Jis tikrai yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

192. Ir tikrai, šis (Koranas) yra Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties apreiškimas,

193. kurį patikimas Rūh [Džibrilis (Gabirelius)] nuleido

194. į tavo (Muchammedai ﷺ) širdį, kad tu būtum (vienas) iš perspėtojų,

195. suprantama arabų kalba.

196. Ir iš tiesų, tai (Koranas ir jo apreiškimas Pranašui Muchammedui ﷺ) yra (pranešta) ankstesniųjų žmonių Raštuose [t. y. Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje).

197. Argi tai nėra ženklas jiems, kad Israelio (Izraelio) Vaikų mokyti mokslininkai (kaip Adbullah bin Salam (lai Allahas būna juo patenkintas), kuris priėmė islamą) žinojo tai (esant tiesa)?

198. Ir jei Mes būtume apreiškę tai (šį Koraną) kam nors iš ne arabų

199. ir jis būtų parecitavęs tai jiems, jie nebūtų tuo patikėję.

200. Taip Mes privertėme tai (Korano neigimą) įžengti į Mudžrimūn (nusikaltėlių, daugiadievių, nusidėjėlių) širids.

201. Jie nepatikės tuo tol, kol jie pamatys skausmingą kančią.

202. Ji ateis pas juos staiga, jiems to nesuvokiant.

203. Tada jie sakys: „Ar gali mums būti leista atsikvėpti?“

204. Ar jie tada norės, kad Mūsų kančia būtų paskubinta?

205. Pasakyk Man, (netgi) jei Mes leisime jiems linksmintis ilgus metus,

206. o po to ateis pas juos tai (bausmė), kas jiems buvo pažadėta,

207. viskas, ką jie darydavo linksmindamiesi, neduos jiems jokios naudos.

208. Ir niekada Mes nenaikinome miesto, tik jis turėjo savo perspėtojus,

209. priminimą, ir Mes niekada nebuvome neteisingi.

210. Ir tai ne Šajatin (velniai), kurie nuleido tai (šį Koraną).

211. Nei tai pritiktų jiems, nei jie galėtų (sukurti tai).

212. Iš tiesų, jie buvo nutolinti nuo jo girdėjimo.

213. Taigi nesišaukite su Allahu kito ilah (dievo), kad jūs nebūtumėte tarp tų, kurie gaus bausmę.

214. Ir perspėk savo gentį (Muchammedai ﷺ) iš artimų giminių.

215. Ir būk malonus ir nuolankus tikintiesiems, kurie seka tavimi.

216. Tada, jei jie nepaklūsta tau, sakyk: „Aš nekaltas dėl to, ką jūs darote.“

217. Ir pasitikėk Visa Galingu, Gailestingiausiuoju.

218. Kuris mato tave (Muchammedai ﷺ) kai tu stovi (vienas naktį Tahadžud maldose).

219. Ir tavo judesius tarp tų, kurie krenta kniūbsčiomis (priešais Allahą

penkiose privalomose bendruomeninėse maldose).

220. Iš tiesų, Jis, tik Jis, yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

221. Ar Man pranešti jums (žmonės) (apie tai) ant ko nusileidžia Šajatin (velniai)?

222. Jie nusileidžia ant kiekvieno meluojančio, nuodėmingo žmogaus.

223. Kuris klausosi (velnių, o jie išsako, ką jie girdėjo apie Nematomą iš angelų), ir dauguma iš jų yra melagiai.

224. Tokie, kaip poetai - nusidėjėliai seka jais.

225. Argi nematai, kad jie kalba apie kiekvieną dalyką (šlovindami žmones - gerus ar blogus) savo poezijose?

226. Ir kad jie sako tai, ko nedaro.

227. Išskyrus tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus, ir dažnai prisimena Allahą, ir pateisina save po to, kai buvo suklaidinti [atsakydami į poeziją neteisingai poezijai (kurią pagonių poetai sako prieš musulmonus)]. O tie, kurie elgiasi blogai, sužinos kokiu pralaimėjimu jie bus nuversti.

27 - Sūra An-Naml[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ta, Syn. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)]. Tai yra Korano Eilutės, ir (tai yra) Knyga (kuri padaro viską) aiški.

2. Vedimas (į Teisingą Kelią) ir geros žinios tikintiesiems [kurie tiki Allaho Vienumą (t. y. islamiškąjį monoteizmą)].

3. Tiems, kurie atlieka As-Salat (Ikamat-as-Salat) ir duoda Zakat ir jie užtikrintai tiki Amžinybę (prikėlimą, atlyginimą už savo gerus ir blogus darbus, Rojų ir Pragarą).

4. Iš tiesų, tie, kurie netiki Amžinybę, Mes privertėme jų veiksmus atrodyti teisingais jiems, kad jie aklai klaidžiotų.

5. Jie yra tie, kuriems bus bloga kančia (šiame pasaulyje). Ir Amžinybėje jie bus iš didžiausių pralaimėtojų.

6. Ir iš tiesų tu (Muchammedai ﷺ) esi Vienintelio, Visa Išmintingo, Visa Žinančiojo mokomas Korano.

7. (Atminkite) kai Mūsa (Mozė) sakė savo šeimai: „Iš tiesų, aš mačiau ugnį. Aš atnešiu jums iš ten kokių nors žinių arba aš atnešiu jums degantį fakelą, kad jūs susišildytumėte.“

8. Tačiau kai jis atėjo prie jos, buvo pašauktas: „Palaimintas yra tas, kas yra ugnyje, ir kas yra aplink ją! Ir lai būna pašlovintas Allahas, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpats.

9. „Mūsa (Moze), iš tiesų, tai esu Aš, Allahas, Visa Galingas, Visa Išmintingas.

10. Ir mesk žemyn savo lazdą!“ Tačiau kai jis pamatė ją judančią lyg ji būtų buvus gyvatė, jis nusigręžė bėgti, ir nebežiūrėjo. (Buvo tarta:) „Mūsa (Moze), nebijok - iš tiesų Pasiuntiniai nesibaimina Mano akistatoje.

11. „Išskyrus tą, kuris elgėsi blogai ir po to blogį pakeitė į gėrį. Tada tikrai, Aš esu Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

12. Ir padėk savo ranką į savo užantį, ji taps balta be jokios žalos. (Tai yra) iš devynių ženklų (kuriuos tu nuneši) Firaunui (Faraonui) ir jo žmonėms. Iš tiesų, jie yra žmonės, kurie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

13. Tačiau kai Mūsų Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.) atėjo pas juos, aiškūs pamayti, jie tarė: „Tai yra akivaizdi magija.“

14. Ir jie atmetė juos (tuos Ajat) klaidingai ir išdidžiai, nors jie patys buvo jais įtikinti [t. y. jie (Ajat) yra iš Allaho, ir Mūsa (Mozė) yra tikrai Allaho Pasiuntinys, tačiau jie nenorėjo paklusti Mūsai (Mozei) ir nekentė tikėti jo monoteizmo Žinią]. Taigi pažvelkite, kokia buvo Mufsidūn (netikinčiųjų, nepaklusniųjų Allahu, bloga darančiųjų ir melagių) pabaiga.

15. Ir iš tiesų Mes suteikėme žinojimą Davūdui (Dovydui) ir Suleimanui (Saliamonui) ir jie abu sakė: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Kuris iškėlė mus virš daugybės Savo tikinčių vergų!”

16. Ir Suleimanas (Saliamonas) paveldėjo Davūdo (Dovydo) žinojimą. Jis sakė: „Žmonės, mes buvome išmokyti paukščių kalbos, ir mums buvo suteikti visi dalykai. Tai iš tiesų yra akivaizdi malonė (iš Allaho).“

17. Ir štai susirinko priešais Suleimaną (Saliamoną) jo džinų ir žmonių kariuomenės, ir paukščiai, ir jie visi buvo sustatyti mūšio rikiuote (žygiavo priekin).

18. Kol, jiems atvykus į skruzdėlių slėnį, viena iš skruzdžių tarė: „Skruzdės, įženkite į savo buveines, kad Suleimanas (Saliamonas) ir jo kariuomenės nesutraiškytų jūsų,to nesuvokiant.“

19. Taigi jis [Suleimanas (Saliamos)] nusišypsojo, patenkintas jos kalba, ir tarė: „Mano Viešpaties, suteik man galią ir gebėjimą, kad aš būčiau dėkingas už Tavo Malones, kurias Tu suteikei man ir mano tėvams, ir kad aš daryčiau teisingus gerus darbus, kurie patenkintų Tave, ir priimk mane Savo Gailestingumu tarp Savo teisingųjų vergų.“

20. Jis apžiūrėjo paukščius ir tarė: „Kas nutiko, kad aš nematau kukučio? Ar jo nėra?“

21. Aš tikrai nubausiu jį griežta kančia, arba paskersiu jį, nebent jis pateiks man aiškią priežastį.“

22. Tačiau nepasiliko ilgam. Jis tarė: „Aš nutvėriau (žinojimą apie tai) ko tu nenutvėrei ir aš atvykau pas tave iš Saba (Šėba) su tikromis naujienomis.

23. Aš radau moterį, valdančią juos: jai buvo suteikti visi dalykai, kuriuos gali turėti bet kurie žemės valdytojai, ir ji turi didžiulį sostą.

24. Aš aptikau ją ir jos žmones, garbinančius saulę, vietoj Allaho ir Šaitan (Šėtonas) privertė jų veiksmus atrodyti teisingus jiems, ir užstojo juos nuo (Allaho) Kelio: taigi jie neturi jokio teisingo vedimo.“

25. [Kadangi Šaitan (Šėtonas) užstojo juos nuo Allaho Kelio] taigi jie negarbina (nekniumba priešais) Allahą, Kuris išneša į šviesą tai, kas paslėpta danguose ir žemėje, ir žino, ką jūs slepiate, ir ką jūs atskleidžiate.

26. Allahas, La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), Aukščiausio Sosto Viešpats.

27. [Suleimanas (Saliamonas)] tarė: „Mes pamatysime, ar kalbi tiesą, ar esi (vienas) iš melagių.

28. Eik su šiuo mano laišku ir pristatyk jį jiems, tada atsitrauk nuo jų ir pažiūrėk kokį (atsakymą) jie grąžins.“

29. Ji tarė: „Vyresnieji, iš tiesų, tai man pristatytas puikus laiškas.

30. Iš tiesų jis nuo Suleimano (Saliamono), ir iš tiesų, jame (skaitome): „Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo:

31. „Neišsiaukštinkite priešais mane, tačiau atvykite pas mane kaip musulmonai (tikri tikintieji, kurie paklūsta Allahui pilnu nuolankumu).“

32. Ji tarė: „Vyresnieji, patarkite man (šiame) mano reikale. Aš nespręsiu nieko, kol jūs būsite su manimi (ir pateiksite man savo nuomones).“

33. Jie tarė: „Mes turime didelę galią ir didelį pajėgumą karui, tačiau tai tu turi įsakyti: taigi apmąstyk, ką įsakysi.“

34. Ji tarė: „Iš tiesų karaliai, kai jie įžengia į miestą (šalį), išgrobia jį ir padaro kilniausius jo žmones žemiausiais. Ir tai jie daro.

35. Tačiau iš tiesų, aš ketinu nusiųsti jam dovaną, ir pažiūrėti su kokiu (atsakymu) pasiuntinys grįš.“

36. Taigi kai (pasiuntiniai su dovana) atvyko pas Suleimaną (Saliamoną), jis tarė: „Ar jūs padėsite man turte? Tai, ką Allahas suteikė man, yra geriau

nei tai, ką Jis suteikė jums. Ne, jūs turėkite garbę savo dovanoje!“

37. [Tada Suleimanas (Saliamonas) tarė jos pasiuntinių, atnešusiųjų dovaną, vyriausiajam]: „Grįžk pas juos. Mes tikrai ateisime pas juos su kariuomenėmis, kurioms jie negali pasipriešinti, ir mes išvarysime juos iš ten su gėda, ir jie bus pažeminti.“

38. Jis tarė: „Vyresnieji, kuris iš jūsų galite atnešti man jos sostą prieš tai, kol jie ateis pas mane, pasiduodantys nuolankiai?“

39. Ifrit (stiprusis) iš džinų tarė: „Aš atnešiu jį tau anksčiau nei tu pakilsi iš savo vietos (tarybos). Ir iš tiesų, aš esu tikrai stiprus, ir patikimas tokiam darbui.“

40. Vienas iš tų, pas kurį buvo Raštų žinios, tarė: „Aš atnešiu jį tau per akies mirksnį!“ Tada, kai jis [Suleimanas (Saliamonas)] pamatė jį, pastatytą priešais jį, tarė: „Tai mano Viešpaties Malonė - išbandyti mane, ar aš būsiu dėkingas ar nedėkingas. Ir kas yra dėkingas, iš tiesų, jo dėkingumas yra dėl jo paties (gero), o kas yra nedėkingas, (jis yra nedėkingas tik dėl savo paties blogio). Be abejonės mano Viešpats yra Turtingas (nepriklausomas nuo jokių poreikių), Dosnus.“

41. Jis tarė: „Užmaskuokite jos sostą jai tam, kad pamatytume, ar ji bus teisingai vedama (atpažins savo sostą), ar ji bus iš tų, kurie nevedami.“

42. Taigi kai ji atvyko, buvo tarta (jai): „Ar tavo sostas kaip šis?“ Ji tarė: „(Jis yra) lyg jis būtų labai panašus.“ Ir [Suleimanas (Saliamonas) tarė]: „Žinojimas buvo suteiktas mums anksčiau jos, ir mes buvome priversti paklusti Allahui (islame, kaip musulmonai, anksčiau jos).“

43. Ir tai, ką ji garbindavo šalia Allaho, sulaikė ją (nuo islamo), nes ji buvo iš netikinčiųjų žmonių.

44. Buvo tarta jai: „Įženk į As-Sarh (stiklinį paviršių su vandeniu po juo arba rūmus): tačiau kai ji tai pamatė, ji pagalvojo, kad tai baseinas, ir ji (atsiraitojo drabužius), atidengdama savo kojas. (Suleimanas (Saliamonas)) tarė: „Iš tiesų tai Sarh (stiklinis paviršius su vandeniu po juo arba rūmai).“ Ji tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų aš suklaidinau save ir aš paklūstu [islame, kartu su Suleimanu (Saliamonu)] Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.“

45. Ir iš tiesų Mes siuntėme Samud jų brolį Saliha, sakantį: „Garbinkite Allahą

(Vienintelį ir nieko kito). Tada štai, jie tapo dviem grupėmis (tikinčiaisiais ir netikinčiaisiais), besiginčijančiais vieni su kitais.“

46. Jis tarė: „Mano žmonės, kodėl jūs siekiate paskubinti blogą (kančią) anksčiau gero (Allaho Gailestingumo)? Kodėl jūs nesiekiate Allaho Atleidimo, kad gautumėte jo gailestingumą?“

47. Jie tarė: „Mes turime blogą ženklą iš tavęs ir tų su tavimi.“ Jis tarė: „Jūsų blogas ženklas yra su Allahu. Ne, tačiau jūs esate žmonės, kurie yra išbandomi.“

48. Ir buvo mieste devyni žmonės (iš jų vyresniųjų sūnų), kurie darė piktadarybes žemėje, ir nebūtų pasitaisę.

49. Jie sakė: „Prisiekite vienas kitam Allahu, kad mes surengsime slaptą naktinę jo ir jo šeimos ataką, ir po to mes tikrai sakysime jo artimiems giminėms: „Mes nematėme jo šeimos pražūties, ir tikrai mes sakome tiesą.“

50. Taigi jie rengė sąmokslą, ir Mes rengėme sąmokslą, kol jie nenutuokė.

51. Tada pažvelkite, kokia buvo jų sąmokslo pabaiga. Iš tiesų, Mes sunaikinome juos ir jų tautą, visus kartu.

52. Tai jų namai visiškai sugriauti, nes jie darė blogą. Iš tiesų, tame tikrai yra Ajat (pamoka arba ženklas) žmonėms, kurie nežino.

53. Ir Mes išgelbėjome tuos, kurie tikėjo, ir baiminosi Allaho ir atlikdavo savo pareigas Jam.

54. Ir (atminkite) Lūtą (Lotą), kai jis sakė savo žmonėms.[1] Ar jūs darote Al-Fahiša (blogas dideles nuodėmes, visų rūšių neleistinus intymius santykius, sodomiją), kai matote (vienas kitą darantį blogą, be jokios priedangos)?“

55. „Ar jūs užsiimate savo geiduliais su vyrais, vietoj moterų? Ne, tačiau jūs esate žmonės, kurie elgiasi nesuvokiant.“

56. Nebuvo jokio kito atsakymo, duoto jo žmonių, išskyrus tai, kad jie sakė: „Išvarykite Lūto (Loto) šeimą iš savo miesto. Iš tiesų, tai žmonės, kurie nori būti švarūs ir tyri.“

---

[1] t. y. Sodomo mieste Palestinoje - vietoje, kur dabar yra Negyvoji jūra (žr. Ibn Kathir istorijos knygą „Pranašų istorijos“).

57. Taigi Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną. Mes nulėmėme jai būti iš tų, kurie liko užnugaryje.

58. Ir mes išpylėme ant jų (akmenų) lietų. Toks blogas buvo lietus tų, kurie buvo perspėti.

59. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Šlovė ir padėka Allahui, ir taika Jo vergams, kuriuos Jis pasirinko (Savo Žiniai), ar Allahas yra geresnis, ar (visa), ką jūs priskiriate partneriais (Jam)?“ (Žinoma, Allahas yra Geresnis).

60. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsų dievai), Kuris sukūrė dangus ir žemę, ir nuleidžia jums vandenį (lietų) iš dangaus, kuriuo Mes priverčiame augti nuostabius sodus, pilnus grožio ir žavesio? Ne jūsų galiai priversti jų medžių augimą. Ar yra koks nors ilah (dievas) su Allahu? Ne, tačiau jie yra žmonės, kurie priskiria lygius (Jam)?

61. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsų dievai), Kuris padarė žemę tvirta buveine, ir patalpino upes vidury jos, ir įtvirtino tvirtai joje kalnus, ir nustatė pertvarą tarp dviejų jūrų (druskingo ir tyro vandens)? Ar yra koks nors ilah (dievas) su Allahu? Ne, tačiau dauguma jų nežino.

62. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsų dievai), Kuris atsako kenčiančiam, kai jis Jo šaukiasi, ir Kuris panaikina blogį, ir padaro jus žemės paveldėtojais, kartas po kartų? Ar yra koks nors ilah (dievas) su Allahu? Mažai jūs prisimenate.

63. Ar ne Jis (geresnis, nei jūsų dievai), Kuris veda jus žemės ir jūros tamsoje, ir Kuris siunčia vėjus kaip gerų žinių pranašus, atvykstančius anksčiau Jo Gailestingumo (lietaus)? Ar yra koks nors ilah (dievas) su Allahu? Lai būna Išaukštintas Allahas virš viso to, ką jie priskiria (Jam) partneriais.

64. Ar ne Jis (geresnis nei jūsų taip vadinami dievai), Kuris suteikia pradžią kūriniams, ir po to tai pakartos, ir Kuris suteikia jums išlaikymą iš dangaus ir žemės? Ar yra koks nors ilah (dievas) su Allahu? Sakyk: „Pateikite savo įrodymus, jei sakote tiesą.“

65. Sakyk: „Niekas danguose ir žemėje nežino Ghaib (Nematomo), išskyrus Allahą, nei gali jie suvokti, kada jie bus prikelti.“

66. Ne, jie neturi žinojimo apie Amžinybę. Ne, jie dėl to abejoja. Ne, jie yra visiškame aklume dėl to.

67. O tie, kurie netiki, sako: „Kai mes pavirsime dulkėmis - mes ir mūsų

tėvai, ar mes tikrai būsime (vėl) prikelti?“

68. „Iš tiesų mums buvo tai pažadėta - mums ir mūsų protėviams anksčiau (mūsų) - iš tiesų, tai niekas kitas tik senovės pasakos.“

69. Sakyk jiems (Muchammedai ﷺ): „Keliaukite žemėje ir pamatykite kokia buvo Mudžrimūn (nusikaltėlių, tų, kurie neigė Allaho Pasiuntinius ir nepakluso Allahui) pabaiga.“

70. Ir neliūdėkite dėl jų, nei būkite susikrimtę (nelaimėje) dėl to, ką jie rengė.

71. Ir jie (netikintieji Allaho Vienumą) sako: „Kada šis pažadas (bus išpildytas), jei esi tiesą sakantis?“

72. Sakyk: „Galbūt tai, ką jūs norite paskubinti, yra arti jūsų.“

73. „Iš tiesų, jūsų Viešpats yra kupinas Malonės žmonijai, tačiau dauguma jų nedėkoja.“

74. Ir iš tiesų, jūsų Viešpats žino, ką jų krūtinės slepia, ir ką jos atskleidžia.

75. Ir nėra nieko paslėpto danguje ar žemėje, tačiau tai yra Aiškioje Knygoje (t. y. Al-Lauh Al-Mahfuz).

76. Iš tiesų, šis Koranas pasakoja Israelio (Izraelio) Vaikams daugumą to, dėl ko jie ginčijasi.

77. Ir iš tiesų, tai (šis Koranas) yra teisingas vedimas ir gailestingumas tikintiesiems.

78. Iš tiesų, jūsų Viešpats spręs tarp jų (įvairių grupių) Savo Sprendimu. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Žinantis.

79. Taigi pasitikėkite Allahu. Tikrai, tu (Muchammedai ﷺ) esi akivaizdžioje tiesoje.

80. Iš tiesų, tu negali priversti mirusiojo girdėti, nei gali priversti kurčiojo girdėti kvietimą (t. y. suteikti jiems naudos, taip panašiai ir netikintiesiems), kai jie vengia, atgręždami nugaras.

81. Nei tu gali išvesti akląjį iš jo klaidos. Tu gali tik priversti girdėti tuos, kurie tiki Mūsų Ajat ir pakluso (Allahui islame, tapdami musulmonais).

82. Ir kai Žodis (dėl kančios) bus išpildytas jiems, Mes atvesime iš žemės bjaurybę jiems, kad ji kalbėtų su jais, nes žmonija netiki, abejodama Mūsų Ajat (Korano eilutes ir Pranašą Muchammedą ﷺ).

83. Ir (atminkite) Dieną, kai Mes surinksime iš kiekvienos tautos būrį tų, kurie neigė mūsų Ajat ir (tada) jie (visi) bus išrikiuoti (surinkti ir nuvesti į atsiskaitymo vietą),

84. tol, kol jiems atvykus (priešais savo Viešpatį atsiskaitymo vietoje), Jis sakys: „Ar jūs neigėte Mano Ajat, tuo tarp jūs nesuvokėte jų žinojimu (apie jų tiesą ar melą), arba kas (dar) buvo, ką jūs darydavote?“

85. Ir Žodis (apie kančią) bus išpildytas jiems, nes jie darydavo blogą ir jie negalės kalbėti (kad apgintų save).

86. Argi jie nemato, kad Mes padarėme naktį poilsiui jiems, o dieną - matymui? Iš tiesų, tame yra Ajat žmonėms, kurie tiki.

87. Ir (atminkite) Dieną, kurią Trimitas bus papūstas - ir visi, kurie yra danguose ir visi, kurie yra žemėje, bus įbauginti, išskyrus tą, kurį Allahas panorės (atleis). Ir visi ateis pas Jį, nusižeminę.

88. Ir jūs matysite kalnus ir manysite juos esant tvirtus, tačiau jie išnyks kaip debesų išnykimas. Darbas Allaho, Kuris ištobulino visus dalykus, iš tiesų Jis yra Gerai Žinantis, ką jūs darote.

89. Kas atneš gerą darbą (t. y. Tikėjimą Allaho Vienumą kartu su visais teisingais darbais), turės geriau nei tai verta. Ir jie bus saugūs nuo Tos Dienos siaubo.

90. O kas atsineš blogą darbą (t. y. širk - daugiadievystę, netikėjimą Allaho Vienumą ir visus nuodėmingus blogus darbus), jie bus įmesti (kniūbsčiomis) ant savo veidų į Ugnį. (Ir bus pasakyta jiems): „Ar jums atlyginama už ką nors kitą, išskyrus už tai, ką darydavote?“

91. Man (Muchammedui ﷺ) buvo įsakyta tik garbinti šio miesto (Mekkos) Viešpatį, Kuris apvalė ją nuo nuodėmių ir Kuriam priklauso viskas. Ir man buvo įsakyta būti iš musulmonų (kurie paklūsta Allahui islame) (tarpo).[2]

92. Ir kad recituočiau Koraną, tada tas, kas gauna teisingą vedimą, gauna jį dėl savo paties gero. O kas paklysta, sakyk (jam): „Aš esu tik vienas iš perspėtojų.“

---

[2] Žr. 2:191 išnašą.

93. Ir sakyk [(Muchammedai ﷺ) daugiadieviams ir pagonims]: „Visa šlovė ir padėka Allahui. Jis parodys jums Savo Ajat ir jūs juos atpažinsite. Ir jūsų Viešpats nėra nežinantis ką jūs darote.“

28 - Sūra Al-Kasas[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ta, Syn, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Tai yra Eilutės aiškios Knygos (kuri atskiria tiesą nuo melo, gerą nuo blogo).

3. Mes recituojame tau kai kurias Mūsos (Mozės) ir Firauno (Faraono) žinias teisingai, žmonėms, kurie tiki (šį Koraną ir Allaho Vienumą).

4. Iš tiesų, Firaun (Faraonas) iškėlė save žemėje ir padarė jos žmones grupėmis, susilpnindamas (engdamas) vieną grupę (t. y. Israelio (Izraelio) vaikus) iš jų: žudydamas jų sūnus ir palikdamas gyvas jų moteris. Iš tiesų, jis buvo iš Al-Mufsidūn (t. y. tų, kurie daro dideles nuodėmes ir nusikaltimus, engėjų, tironų).

5. Ir Mes norėjome padaryti paslaugą tiems, kurie buvo silpni (ir engiami) žemėje, ir padaryti juos valdovais ir padaryti juos paveldėtojais

6. ir įtvirtinti juos žemėje ir Mes leidome Firaunui (Faraonui) ir Hamanui ir jų kariuomenėms gauti iš jų tai, ko jie bijojo.

7. Ir Mes įkvėpėme Mūsos (Mozės) motiną (sakydami): „Žindyk jį [Mūsą (Mozę)], tačiau kai bijosi dėl jo, tada įmesk jį į upę ir nesibaimink, nei liūdėk. Iš tiesų, Mes grąžinsime jį tau ir padarysime jį vienu iš (Mūsų) Pasiuntinių.“

8. Tada Firauno (Faraono) šeima paėmė jį, kad jis taptų jiems priešu ir sielvarto (priežastimi). Iš tiesų, Firaun (Faraonas), Haman ir jų kariuomenės buvo nuodėmiautojai.

9. Ir Firauno (Faraono) žmona tarė: „Paguoda akims man ir tau. Nežudyk jo, galbūt jis suteiks naudos mums arba mes įsivaikinsime jį kaip sūnų.“ Ir jie nesuvokė (to pasekmių).

10. O Mūsos (Mozės) motinos širdis ištuštėjo [nuo visų minčių, išskyrus nuo minties apie Mūsą (Mozę)]. Ji buvo beveik beatskleidžianti jo (atvejį, t. y. kad vaikas yra jos sūnus), jei Mes nebūtume sustiprinę jos širdies

(Tikėjimu), kad ji išliktų viena iš tikinčiųjų.

11. Ir ji tarė jo [Mūsos (Mozės)] sesei: „Sek jį.“ Taigi ji (jo sesuo) stebėjo jį iš tolimos vietos paslapčia, kol jie nesuvokė.

12. Ir Mes jau uždraudėme (kitas) žindančias motinas jam, kol ji (jo sesuo atėjo ir) tarė: „Ar nuvesti jus į šeimą, kuri išaugins jį jums, ir prižiūrės jį geru būdu?“

13. Taip Mes grąžinome jį jos motinai, kad jo akys būtų paguostos, ir kad ji nesielvartautų, ir kad ji žinotų, jog Allaho Pažadas yra tiesa. Tačiau dauguma jų nesuvokia.

14. Ir kai jis pasiekė savo pilną jėgą ir buvo ištobulintas (vyriškume), Mes suteikėme jam Hukm (Pranašavimą ir teisingą reikalų sprendimą) ir religines žinias [apie jo protėvių religiją, t. y. islamiškąjį monoteizmą]. Ir taip Mes atlyginame Muhsidūn (t. y. gera darantiesiems, žr. ajos 9:120 išnašą).

15. Ir jis įžengė į miestą jo žmonių nesuvokimo metu, ir jis rado ten du kovojančius vyrus - vieną iš jo grupės (jo religijos - iš Israelio (Izraelio) Vaikų) ir kitą iš jo priešų. Jo (paties) grupės vyras paprašė jo pagalbos prieš savo priešą, taigi Mūsą (Mozė) trenkė jam savo kumščiu ir užmušė jį. Jis tarė: „Tai Šaitan (Šėtono) veikimas, iš tiesų, jis yra aiškus klaidinantis priešas.“

16. Jis tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, aš nuskriaudžiau save, taigi atleisk man.“ Tada Jis atleido jam. Iš tiesų, Jis yra visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

17. Jis tarė: „Mano Viešpatie, už tai, kuo Tu mane apdovanojai, aš niekada daugiau nebūsiu Al-Mudžrimūn (nusikaltėlių, netikinčiųjų, daugiadievių, nuodėmiautojų) padėjėju.“

18. Taigi jis išsigando, bežiūrinėdamas mieste (laukdamas to, kokia bus nužudymo nusikaltimo pasekmė), kai štai, vyras, kuris prašė jo pagalbos dieną prieš tai, pasišaukė jo pagalbos (vėl). Mūsa (Mozė) tarė jam: „Iš tiesų, tu esi akivaizdus klaidintojas!“

19. Tada kai jis nusprenė pričiupti vyrą, kuris buvo priešas jiems abiem, vyras tarė: „Mūsa (Moze), ar tu ketini nužudyti mane taip pat kaip tu nužudei žmogų vakar? Tavo tikslas yra ne kas kita, tik tapimas tironu žemėje, o ne iš

tų, kurie daro teisingą.“

20. Ir atvyko vyras, bėgdamas, iš toliausio miesto krašto. Jis tarė: „Mūsa (Moze), iš tiesų vyriausieji renkasi į tarybą dėl tavęs, nužudyti tave, taigi bėk. Iš tiesų, aš esu geras patarėjas tau.“

21. Taigi jis pabėgo iš ten, bežiūrinėdamas įsibaiminęs. Jis tarė: „Mano Viešpatie, išgelbėk mane nuo žmonių, kurie yra Al-Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantys).“

22. Ir kai jis išėjo link Madjan (Midian) žemės, tarė: „Gali būti, kad mano Viešpats veda mane į Teisingą Kelią.“

23. Ir kai jis atvyko prie Madjan (Midian) vandens (šulinio), jis rado ten grupę vyrų girdančių (savo gyvulių bandas), o šalia jų jis rado dvi moteris, kurios laikė atokiau (savo gyvulių bandas). Jis tarė: „Kas jums nutiko?“ Jos tarė: „Mes negalime pagirdyti (savo gyvulių bandų) kol aviganiai nepaims (savo gyvulių bandų). O mūsų tėvas yra labai senas vyras.“

24. Taigi jis pagirdė (jų gyvulių bandas) joms, tada atsigręžė į šešėlį, ir tarė: „Mano Viešpatie, iš tiesų, man reikia kokio nors gėrio, kad Tu suteiktum man.“

25. Tada prie jo priėjo viena iš dviejų moterų, droviai eidama. Ji tarė: „Iš tiesų, mano tėvas kviečia tave, kad galėtų atsilyginti tau už (mūsų bandos) pagirdymą mums.“ Taigi kai jis nuėjo pas jį ir papasakojo istoriją, jis tarė: „Nesibaimink. Tu pabėgai nuo žmonių, kurie yra Zalimūn (daugiadieviai, netikintys ir blogą darantys).“

26. Ir tarė viena iš jų (dviejų moterų): „Mano tėve, pasamdyk jį. Iš tiesų, geriausias iš vyrų tau pasamdyti yra stiprus, patikimas.“

27. Jis tarė: „Aš ketinu ištekinti vieną iš šių savo dukterų už tavęs, jei išdirbsi man aštuonis metus, tačiau jei tu išbaigsi dešimt metų, tai bus (malonė) nuo tavęs. Tačiau aš neketinu suteikti tau sunkumų. Jei Allahas panorės, tu rasi mane esantį iš teisingųjų.“

28. Jis [Mūsa (Mozė)] tarė: „Tai (sutarta) tarp manęs ir tavęs. Kad ir kurį terminą iš dviejų aš išpildysiu, nebus man neteisybės, ir Allahas yra Laiduotojas to, ką mes sakome.“

29. Tada, kai Mūsa (Mozė) išpildė terminą, ir keliavo su savo šeima, jis pamatė ugnį Tūr (Kalno) pusėje. Jis tarė savo šeimai: „Palaukite, aš

pamačiau ugnį. Galbūt galiu atnešti jums iš ten kokios nors informacijos, arba degantį nuodėgulį, kad jūs susišildytumėte.“

30. Taigi kai jis pasiekė tai (ugnį), jis buvo pašauktas iš dešiniojo slėnio šono, palaimintos vietos, iš medžio: „Mūsa (Moze), iš tiesų, aš esu Allahas, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats!

31. „Ir mesk savo lazdą!“ Tačiau kai jis pamatė ją judančią, lyg ji būtų buvus gyvatė, jis atsitraukė ir nebežiūrėjo atgal. (Buvo tarta:) „Mūsa (Moze), priartėk, ir nebijok. Iš tiesų, tu esi iš tų, kurie yra saugūs.“

32. „Įdėk savo ranką į savo užantį ir ji taps balta be jokios ligos. Ir priartink savo ranką prie savo šono, kad išsilaisvintum nuo baimės (kurią kentėjai dėl gyvatės, ir taip pat tavo ranka grįš į pradinę būseną). Tai yra Burghans (ženklai, stebuklai, įkalčiai, įrodymai) iš tavo Viešpaties Firaunui (Faraonui) ir jo vyresniesiems. Iš tiesų, jie yra žmonės, kurie yra Fasikūn (maištingieji, nepaklusnieji Allahui).

33. Jis tarė: „Mano Viešpatie, aš nužudžiau žmogų iš jų tarpo ir bijau, kad jie nužudys mane.“

34. Ir mano brolis Harūnas (Aronas) - jis yra išraiškingesnis kalboje nei aš - tad siųsk jį su manimi, kaip padėjėją, patvirtinti mane. Iš tiesų, aš bijau, kad jie paneigs mane.“

35. Allahas tarė: „Mes sutvirtinsime tavo ranką per tavo brolį, ir suteiksime jums abiem galią, taigi jie negalės pakenkti jums: su Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) jūs abu, kaip ir tie, kurie seka tavimi, bus laimėtojai.“

36. Tada kai Mūsa (Mozė) atėjo pas juos su Aiškiais Mūsų Ajat, jie tarė: „Tai yra niekis, tik sukurta magija. Niekada mes negirdėjome apie tai iš mūsų senovės tėvų.“

37. Mūsa (Mozė) tarė: „Mano Viešpats žino geriausiai tą, kuris atėjo su Jo vedimu, ir kurio bus laiminga pabaiga Amžinybėje. Iš tiesų, Al-Zalimūn (bloga darantieji, daugiadieviai ir netikintieji Allaho Vienumą) nebus sėkmingieji.“

38. Firaun (Faraonas) tarė: „Vyresnieji, aš nežinau, kad jūs turite ilah (dievą) kitą nei mane. Taigi užkurkite man (ugnį), Hamane, iškepkit (plytas iš) molio, ir pastatykit man Sarh (prabangų bokštą arba rūmus) tam, kad aš

galėčiau pažiūrėti į (arba paieškoti) Mūsos (Mozės) Ilah (Dievą). Ir iš tiesų, aš manau, kad jis [Mūsa (Mozė)] yra vienas iš melagių.“

39. Ir jis bei jo kariuomenės buvo išdidūs žemėje, neturėdami teisės, ir jie manė, kad jie niekada negrįš pas Mus.

40. Taigi Mes pričiupome jį ir jo kariuomenes ir Mes įmetėme juos visus į jūrą (ir paskandinome juos).Taigi štai (Muchammedai ﷺ) kokia buvo Al-Zalimūn [bloga darančiųjų, daugiadievių ir tų, kurie netikėjo savo Viešpaties (Allaho) Vienumą arba atmetė Jo Pasiuntinio Mūsos (Mozės) patarimą] pabaiga.

41. Ir Mes padarėme juos lyderiais, kviečiančiais į Ugnį ir Prikėlimo Dieną jiems nebus padėta.

42. Ir Mes uždėjome prakeiksmą, sekantį juos šiame pasaulyje, ir Prikėlimo Dieną jie bus iš Al-Makbuhum (tų, kuriems draudžiama gauti Allaho Gailestingumą arba ką nors kita gerą; neapkenčiami arba sunaikinti).

43. Ir iš tiesų Mes suteikėme Mūsai (Mozei) - po to, kai Mes sunaikinome senąsias kartas - Raštą [Tauratą (Torą)] kaip švietimą žmonijai, ir teisingą vedimą ir gailestingumą, kad jie atsimintų (arba gautų perspėjimą).

44. O tu (Muchammedai ﷺ) nebuvai ant (Kalno) vakarinės pusės, kai Mes išaiškinome Mūsai (Mozei) įsakymą, ir tu nebuvai tarp liudytojų.

45. Tačiau Mes sukūrėme kartas [po kartų, t. y. po Mūsos (Mozės)] ir ilgi buvo amžiai, kurie praėjo po jų. Ir tu (Muchammedai ﷺ) nebuvai gyventojas tarp Madjan (Midian) žmonių, recituojantis jiems Mūsų Eilutes. Tačiau tai Mes, kurie siunčiame (Pasiuntinius).

46. Ir tu (Muchammedai ﷺ) nebuvai Tūr (Kalno) pašonėje, kai Mes kvietėme: [sakoma, kad Allahas kvietė Muchammedo ﷺ sekėjus ir jie atsiliepė į Jo Kvietimą arba Allahas kvietė Mūsą (Mozę)]. Tačiau (tu esi siųstas) kaip gailestingumas iš savo Viešpaties, perspėti žmones, pas kuriuos joks perspėtojas nebuvo atėjęs anksčiau tavęs tam, kad jie atsimintų arba gautų perspėjimą.

47. Ir jei (Mes) nebūtume (siuntę tavęs Mekkos žmonėms) - jei nelaimė užkluptų juos dėl to (veiksmų), ką jų rankos darė, jie būtų sakę: „Mūsų Viešpatie, kodėl Tu neatsiuntei mums Pasiuntinio? Mes tada būtume pasekę Tavo Ajat (Korano eilutėmis) ir būtume buvę tarp tikinčiųjų.“

48. Tačiau kai tiesa (t. y. Muchammedas ﷺ su savo Žinia) atėjo pas juos nuo Mūsų, jie sako: „Kodėl jam neduota panašaus į tai, kas buvo duota Mūsai (Mozei)? Argi jie nebuvo netikintys tuo, kas buvo duota Mūsai (Mozei) seniau? Jie sako: „Dvi magijos rūšys [Tauratas (Tora) ir Koranas] padeda viena kitai!“ Ir jie sako: „Iš tiesų, abiem mes netikime.“

49. Sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Tada atneškite Knygą iš Allaho, kuri yra geresnis vedlys nei šios dvi [Tauratas (Tora) ir Koranas], kad aš galėčiau sekti ją, jei esate tiesą sakantys.“

50. Tačiau jei jie neatsakys tau (t. y. neatneš Knygos, nei patikės tavo islamiškojo monoteizmo doktriną), tada žinok, kad jie tik seka savo pačių geiduliais. Ir kas yra labiau paklydęs nei tas, kuris seka savo paties geiduliais, be teisingo vedimo iš Allaho? Iš tiesų, Allahas neveda žmonių, kurie yra Al-Zalimūn (bloga darantys, nepaklusnūs Allahui ir daugiadieviai).

51. Ir iš tiesų, dabar Mes perdavėme Žodį (šį Koraną, kuriame yra žinios apie viską) jiems, tam, kad jie atsimintų (arba būtų perspėti).

52. Tie, kuriems Mes davėme Raštą [t. y. Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] prieš tai, jie tiki jį (Koraną).

53. Ir kai tai recituojama jiems, jie sako: „Mes tikime tai. Iš tiesų, tai tiesa iš mūsų Viešpaties. Iš tiesų, netgi prieš tai mes buvome iš tų, kurie paklūsta Allahui islame kaip musulmonai (kaip Abdullah bin Salam ir Salman Al-Farisi).

54. Šiems bus suteiktas jų atlygis dukart, nes jie buvo kantrūs ir atrėmė blogį gėriu ir leido (labdarai) iš to, ką Mes suteikėme jiems.

55. Ir kai jie girdi Al-Laghva (purvinas, melagingas, blogas tuščias kalbas) jie atsitraukia nuo to ir sako: „Mums - mūsų veiksmai, o jums - jūsų veiksmai. Taika jums. Mes neieškome neišmanančiųjų (kelio).“

56. Iš tiesų tu (Muchammedai ﷺ) nevedi tų, kuriuos tu nori, tačiau Allahas veda tuos, kuriuos Jis nori. Ir Jis žino geriausiai tuos, kurie yra vedami.

57. Ir jie sako: „Jei mes seksime vedimu su tavimi, mes būsime išplėšti iš savo žemės.“ Argi Mes nesuteikėme jiems saugaus draustinio (Mekkos), kuriam atnešami visų rūšių vaisiai, išlaikymas nuo Mūsų Pačių, tačiau dauguma iš jų nežino.

58. Ir kiek miestų (gyventojų) Mes sunaikinome, kurie buvo nedėkingi už savo pragyvenimo šaltinius (nepakluso Allahui ir Jo Pasiuntiniams, darydami blogus veiksmus ir nusikaltimus). Ir tai yra jų buveinės, kurios nebuvo apgyvendintos po jų, išskyrus keletą. Ir iš tiesų, Mes buvome paveldėtojai.

59. Ir niekada jūsų Viešpats nenaikins miestų (gyventojų) kol Jis neatsiųs jų tėvynei Pasiuntinio, recituojančio jiems Mūsų Eilutes. Ir niekada Mes nenaikintume miestų, nebent jų žmonės yra iš Zalimūn (daugiadievių, bloga darančiųjų, netikinčiųjų Allaho Vienumą, engėjų ir tironų).

60. Ir kadir kas jums yra duota, tai yra (šio) pasaulio gyvenimo pasilinksminimas ir jo puošmena, o tai (Amžinybė), kas yra su Allahu, yra geriau ir liks amžinai. Argi jūs nesuvokiate?

61. Ar tas, kuriam Mes pažadėjome puikiu Pažadu (Rojumi) - kurį jis atras esant tiesa - panašus į tą, kurį Mes privertėme mėgautis (šio) pasaulio gyvenimo prabanga, o tada Prikelimo Dieną, jis bus tarp tų prikeltų (bausmei Pragaro Ugnyje)?

62. Ir (atminkite) Dieną, kada Jis sušuks jiems ir tars: „Kur yra Mano (taip vadinami) partneriai, kuriuos jūs ryžtingai gindavote?“

63. Tie, apie kuriuos Žodis pasirodys esant tiesa (būti nubaustiems), sakys: „Mūsų Viešpatie, tai jie, kuriuos mes paklaidinome. Mes paklaidinome juos, nes mes patys paklydę. Mes reiškiame savo nekaltumą (dėl jų) priešais Tave. Tai ne mus jie garbino.“

64. Ir bus tarta (jiems): „Pakvieskite savo (taip vadinamus Allaho) partnerius.“ Ir jie bus pakviesti pas juos, tačiau jie neatsakys jiems, ir jie pamatys kančią. (Tada jie norės), kad tik jie būtų buvę teisingai vedami.

65. Ir (atminkite) Dieną (kai Allahas) sušuks jiems ir tars: „Kokį atsakymą davėte jūs Pasiuntiniams?“

66. Tada žinios apie gerą atsakymą aptemdys juos tą dieną, ir jie nesugebės vienas kito paklausti.

67. Tačiau tas, kuris gailėjosi (dėl daugiadievystės ir nuodėmių), patikėjo (Allaho Vienumą, ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) ir darė teisingus darbus (šio pasaulio gyvenime), tada jis bus tarp tų, kurie yra sėkmingi.

68. Ir jūsų Viešpats kuria ką Jis nori ir pasirenka ką Jis nori: neturi jie

jokio pasirinkimo (niekame). Pašlovintas yra Allahas ir išaukštintas virš visko, ką jie priskiria (Jam partneriais).

69. Ir jūsų Viešpats žino, ką jų krūtinės slepia, ir ką jos atskleidžia.

70. Ir Jis yra Allahas: La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, išskyrus Jį), visa šlovė ir padėka Jam (abiejuose) pirmajame (t. y. šiame pasaulyje) ir paskutiniajame (t. y. Amžinybėje). Ir Jam priklauso Sprendimas ir pas Jį jūs (visi) būsite sugrąžinti.

71. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pasakykite man, jei Allahas padarytų naktį besitęsiančia jums iki Prikėlimo Dienos, kuris ilah (dievas) šalia Allaho galėtų suteikti jums šviesą? Argi jūs tada neišgirsite?“

72. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei Allahas padarytų dieną besitęsiančią jums iki Prikėlimo Dienos, kuris ilah (dievas) šalia Allaho galėtų suteikti jums naktį, kurioje jūs ilsitės? Argi jūs tada nepamatysite?“

73. Tai iš Jo Gailestingumo, kad Jis sukūrė jums naktį ir dieną, kad jūs galėtumėte pailsėti joje (t. y. per naktį) ir kad jūs siektumėte Jo Dosnumo (t. y. per dieną) - ir tam, kad jūs būtumėte dėkingi.

74. Ir (atminkite) Dieną, kai Jis (jūsų Viešpats - Allahas) sušuks jiems (tiems, kurie garbino kitus šalia Allaho), ir tars: „Kur yra Mano (taip vadinami) partneriai, kuriuos jūs ryžtingai gindavote?“

75. Ir Mes paimsime iš kiekvienos tautos liudytoją, ir tarsime: „Pateik savo įrodymą.“ Tada jie sužinos, kad tiesa yra pas Allahą (Vienintelį), o melagystės (netikri dievai), kurias jie sukūrė, dings nuo jų.

76. Iš tiesų, Karūn (Korah) buvo iš Mūsos (Mozės) žmonių, tačiau jis elgėsi išdidžiai su jais. Ir Mes suteikėme jam iš turto, to, iš kurio raktai būtų buvę našta stiprių vyrų kūnui. Atminkite kai jo žmonės sakė jam: „Nedžiūgauk (dėl turtų, būdamas nedėkingu Allahui). Iš tiesų, Allahas nemėgsta tų, kurie džiūgauja (dėl turtų, būdami nedėkingais Allahui).

77. „Tačiau siek tuo (turtu), ką Allahas suteikė tau, Amžinybės namų, ir nepamiršk savo dalies teisėto malonumo šiame pasaulyje, ir daryk gerą, nes Allahas buvo geras tau, ir nedaryk piktadarybių žemėje. Iš tiesų, Allahas nemėgsta Al-Mufsidūn (tų, kurie daro didelius nusikaltimus ir nuodėmes, engėjų, tironų, piktadarybių darytojų, ištvirkėlių).“

78. Jis tarė: „Tai buvo suteikta man tik dėl žinių, kurias aš turiu.“ Argi jis

nežinojo, kad Allahas sunaikino anksčiau jo kartas, žmones, kurie buvo stipresni nei jis galioje ir didesni (turtų) kiekyje, kurį jie surinko? Tačiau Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji, daugiadieviai, nusikaltėliai) nebus klausinėjami apie savo nuodėmes (nes Allahas jas gerai žino, taigi jie bus nubausti be kvietimo atsiskaityti).

79. Taigi jis buvo išstatytas priešais savo žmones savo pompastikoje. Tie, kurie troško pasaulio gyvenimo, sakė: „Ak, o kad mes turėtume panašiai į tai, kas Karūnui (Korah) buvo suteikta! Iš tiesų jis yra didelės sėkmės turėtojas.“

80. Tačiau tie, kuriems buvo suteiktos (religijos) žinios sakė: „Vargas jums, Allaho Atlygis (Amžinybėje) yra geresnis tiems, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, ir to niekas nepasieks, išskyrus tuos, kurie yra As-Sabirun (kantrūs tiesos sekime).

81. Taigi Mes privertėme žemę praryti jį ir jo buveinę. Tada jis nebeturėjo jokios grupės ar draugijos, kad padėtų jam prieš Allahą, nei jis buvo vienas iš tų, kurie galėtų patys save išgelbėti.

82. O tie, kurie troško (vietos kaip) jo vietos dieną prieš tai, pradėjo sakyti: „Argi nežinai, kad tai Allahas, Kuris padidina išlaikymą arba apriboja jį tam, kam Jis nori iš Savo vergų. Jei tai nebūtų, kad Allahas buvo Maloningas mums, Jis galėjo priversti žemę praryti mus (taip pat). Argi nežinote, kad netikintieji niekada nebus sėkmingieji.

83. Tuos Amžinybės namus (t.y. Rojų) Mes paskirsime tiems, kurie nemaišauja prieš tiesą su išdidumu ir engimu žemėje, nei daro piktadarybes, darydami nusikaltimus. Ir gera pabaiga yra Al-Mutakūn (dievobaimingiems - žr. ają 2:2).

84. Kas atneš gerą (islamiškąjį monoteizmą kartu su teisingais darbais), turės ten geriau, o kas atneš blogą (daugiadievystę kartu su blogais darbais), tada tik tiems, kurie daro blogus darbus, bus atpildyta už tai, ką jie darydavo.

85. Iš tiesų, Tas, Kuris suteikė tau (Muchammedai ﷺ) Koraną (t. y. įsakė tau elgtis pagal jo įstatymus ir skelbti jį kitiems) tikrai grąžins tave į Mad (grįžimo vietą, arba į Mekką arba Rojų po tavo mirties). Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano Viešpats yra Žinantis apie tą, kuris atneša vedimą, ir apie tą, kuris yra akivaizdžioje klaidoje.“

86. Ir tu nesitikėjai, kad Knyga (šis Koranas) bus nuleistas tau, tačiau tau yra tavo Viešpaties gailestingumas. Taigi niekada nebūk netikinčiųjų rėmėjas.

87. Ir neleisk jiems nugręžti tavęs (Muchammedai ﷺ) nuo Allaho Ajat (apreiškimų ir eilučių) (skelbimo) po to, kai jos buvo nuleistos tau: ir kviesk (žmones) (tikėti) į savo Viešpatį ir nebūti iš Al-Mušrikūn (tų, kurie priskiria partnerius Allahui, t. y. daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai, ir tie, kurie netiki Allaho Vienumą ir neigia Pasiuntinio Muchammedo ﷺ Pranašavimą).

88. Ir nešaukti jokio kito ilah (dievo) šalia Allaho: La ilaha illa Huva (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas tik Jis). Viskas išnyks, išskyrus Jo Veidą. Jam priklauso Sprendimas ir pas Jį jūs (visi) būsite sugrąžinti.

29 - Sūra Al-Ankabūt[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Argi žmonės galvoja, kad jie bus palikti vieni, nes sako: „Mes tikime“ ir nebus išbandomi.

3. Ir Mes iš tiesų išbandėme tuos, kurie buvo anksčiau jų. Ir Allahas be abejonės išaiškins (tiesą apie) tuos, kurie yra tikri, ir be abejonės išaiškins (melą apie) tuos, kurie yra melagiai, (nors Allahas žino visą tai dar prieš suteikdamas jiems išbandymą).

4. Arba argi galvoja tie, kurie daro blogus darbus, kad jie gali aplenkti Mus (t. y. pabėgti nuo Mūsų bausmės)? Bloga yra tai ką jie sprendžia!

5. Kas tikisi Susitikimo su Allahu, tada Allaho Terminas tikrai ateina ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

6. O kas stengiasi, jis stengiasi tik dėl savęs. Iš tiesų, Allahui nereikia jokio Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja).

7. Tie, kurie tiki [Allaho Vienumą (monoteizmą) ir Pasiuntinį Muchammedą ﷺ ir neapleidžia savo tikėjimo dėl žalos, kurią jie gauna iš daugiadievių] ir daro teisingus gerus darbus, tikrai, Mes išpirksime iš jų jų blogus darbus ir atlyginsime jiems pagal geriausią iš to, ką jie darydavo.

8. Ir Mes įsakėme žmogui būti geru ir paklusniu savo tėvams. Tačiau jei jie stengiasi priversti tave priskirti Man (garbinime) ką nors (partneriu) iš to, apie ką tu neturi jokių žinių, tada nepaklusk jiems. Man priklauso tavo sugrįžimas ir Aš pasakysiu tau, ką tu darydavai.

9. O tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą ir kitus Tikėjimo stulpus) ir daro teisingus gerus darbus, tikrai, Mes priversime juos įžengti (į Rojų) su teisingaisiais (pro teisingųjų įėjimą).

10. Iš žmonių yra kai kurie, kurie sako: „Mes tikime Allahą.“ Tačiau jei jie priverčiami kentėti vardan Allaho, jie laiko žmonijos išbandymą Allaho bausme. O jei ateina pergalė iš jų Viešpaties, (veidmainiai)

sakys: „Iš tiesų, mes buvome su tavimi (padėjome tau).“ Argi Allahas nėra Geriausiai Žinantis apie tai, kas yra Alamyn (žmonijos ir džinų) krūtinėse?

11. Iš tiesų, Allahas žino tuos, kurie tiki, ir iš tiesų, Jis žino veidmainius [t. y. Allahas išbandys žmones gėriu ir sunkiomis dienomis, kad atskirtų geruosius nuo nedorųjų, nors Allahas žino visa tai dar prieš suteikdamas jiems išbandymą].

12. O tie, kurie netiki, sako tiems, kurie tiki: „Sekite mūsų keliu ir mes iš tiesų prisiimsime jūsų nuodėmes.“ Niekada jie neprisiims nieko iš jų nuodėmių. Tikrai, jie melagiai.

13. Ir iš tiesų, jie neš savo pačių naštą ir kitų naštą šalia savo pačių. Ir iš tiesų, jie bus klausinėjami Prikėlimo Dieną apie tai, ką jie klastodavo.

14. Ir iš tiesų Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms, ir jis praleido tarp jų tūkstantį metų atėmus penkiasdešimt metų [kviesdamas juos patikėti Allaho Vienumą (monoteizmą) ir atsisakyti netikrų dievų ir kitų dievybių]. Ir Pasaulio tvanas apėmė juos kai jie buvo Zalimūn (bloga darantieji, daugiadieviai, netikintieji).

15. Tada Mes išgelbėjome jį ir tuos su juo laive, ir padarėme jį (laivą) Ajat (pamoka, perspėjimu) Al-Alamyn (žmonijai, džinams ir viskam, kas egzistuoja).

16. Ir (atminkite) Ibrahimą (Abraomą), kai jis sakė savo žmonėms: „Garbinkite Allahą (Vienintelį) ir bijokite Jo, tai geriau jums, jei tik jūs žinotumėte.“

17. „Jūs garbinate šalia Allaho tik stabus ir jūs tik kuriate melą. Iš tiesų, tie, kuriuos jūs garbinate šalia Allaho, neturi galios suteikti jums išlaikymą. Taigi siekite savo išlaikymo iš Allaho (Vienintelio), ir garbinkite Jį (Vienintelį) ir būkite Jam dėkingi. Pas Jį (Vienintelį) jūs būsite sugrąžinti.

18. „O jei jūs neigiate, tada tautos anksčiau jūsų neigė (savo Pasiuntinius). Ir Pasiuntinio pareiga yra tik aiškiai perduoti (Žinią).“

19. Argi jie nemato, kaip Allahas duoda pradžią kūriniams, tada pakartoja tai. Iš tiesų, tai lengva Allahui.

20. Sakyk: „Keliaukite žeme ir matykite kaip (Allahas) davė pradžią kūriniams, ir tada Allahas sukels Amžinybės kūrimą (t. y. prikėlimą po mirties). Iš tiesų, Allahas Gali daryti viską.

21. Jis nubaudžia tuos, ką Jis nori, ir Jis rodo gailestingumą tam, kam Jis nori. Ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti.

22. Ir jūs negalite pabėgti žemėje ar danguje (nuo Allaho). Ir šalia Allaho jūs neturite nei jokio Vali (Saugotojo ar Globėjo), nei jokio Padėjėjo.

23. O tie, kurie netikėjo Allaho Ajat ir Susitikimą su Juo, tai tie, kurie neturi vilties dėl Mano Gailestingumo ir tai jie, kurie turės skausmingą kančią.

24. Taigi niekas (kitas) nebuvo [Ibrahimo (Abraomo)] žmonių atsakymu išskyrus tai, kad jie sakė: „Nužudykite jį arba sudeginkite jį.“ Tada Allahas išgelbėjo jį nuo ugnies. Iš tiesų, tame yra tikrai ženklai žmonėms, kurie tiki.

25. Ir [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Jūs pasirinkote (garbinti) stabus vietoje Allaho. Meilė tarp jūsų tėra tik šio pasaulio gyvenime, tačiau Prikėlimo Dieną, jūs išsižadėsite vienas kito, ir prakeiksite vienas kitą ir jūsų buveinė bus Ugnis, ir neturėsite jūs padėjėjų.“

26. Taigi Lūtas (Lotas) patikėjo juo [Ibrahimo (Abraomo) islamiškojo monoteizmo Žinia]. Jis [Ibrahimas (Abraomas)] tarė: „Aš persikelsiu vardan savo Viešpaties. Iš tiesų, Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.[1]“

27. Ir Mes suteikėme jam [Ibrahimui (Abraomui)], Ishaką (Izaoką) ir Jakūbą (Jokūbą), ir Mes nulėmėme tarp jo palikuonių Pranašavimą ir Knygą [t. y. Tauratą (Torą) (Mūsai - Mozei), Indžylį (Evangeliją) (Isai - Jėzui) ir Koraną (Muchammedui ﷺ), visiems iš Ibrahimo (Abraomo) palikuonių] ir Mes suteikėme jam jo atlygį šiame pasaulyje ir iš tiesų, Amžinybėje jis tikrai yra tarp teisingųjų.

28. Ir (atminkite) Lūtą (Lotą), kai jis sakė savo žmonėms: „Jūs darote Al-Fahiša (sodomiją - blogiausią nuodėmę), kurios niekas anksčiau jūsų (nedarė) iš Alamyn (žmonijos ir džinų).

29. „Iš tiesų, jūs užsiiminėjate sodomija su vyrais, ir plėšiate keliautojus. Ir užsiiminėjate Al-Munkar (netikėjimu ir daugiadievyste ir visų rūšių blogais ištvirkusiais veiksmais) savo susitikimuose.“ Tačiau jo žmonės neatsakė, išskyrus kad jie sakė: „Atnešk Allaho Kančią mums, jei esi vienas iš tiesą sakančiųjų.“

---

[1] Žr. 9:121 išnašą.

30. Jis tarė: „Mano Viešpatie, suteik man pergalę prieš žmones kurie yra Al-Mufsidūn (tie, kurie daro sunkius nusikaltimus ir nuodėmes, engėjai, tironai, nuodėmių darytojai, ištvirkėliai).

31. Ir kai Mūsų Pasiuntiniai atėjo pas Ibrahimą (Abraomą) su geromis žiniomis, jie tarė: „Iš tiesų, mes ketiname sunaikinti šio [Lūto (Loto)] miesto žmones (t. y. Sodomo miestą Palestinoje). Tikrai, jo žmonės buvo Zalimūn [bloga darantieji, daugiadieviai, nepaklusnūs Allahui, kurie atmetė savo Pasiutninį Lūtą (Lotą)].“

32. Ibrahimas (Abraomas) tarė: „Tačiau jame yra Lūtas (Lotas).“ Jis tarė: „Mes geriau žinome, kas jame yra. Mes tikrai išgelbėsime jį [Lūtą (Lotą)] ir jo šeimą, išskyrus jo žmoną - ji bus iš tų, kurie lieka užnugaryje (t. y. ji bus sunaikinta kartu su tais, kurie bus sunaikinti iš jos tautos).“

33. O kai Mūsų Pasiuntiniai atėjo pas Lūtą (Lotą), jis nuliūdo dėl jų ir pasijautė nepatogiai dėl jų. Jie tarė: „Nebijok ir neliūdėk. Iš tiesų, mes išgelbėsime tave ir tavo šeimą, išskyrus tavo žmoną - ji bus iš tų, kurie lieka užnugaryje (t. y. ji bus sunaikinta kartu su tais, kurie bus sunaikinti iš jos tautos).“

34. Iš tiesų, mes ketiname užtraukti ant šio miesto žmonių didžiulę kančią iš dangaus, nes jie buvo maištingi (prieš Allaho Įsakymą).“

35. Ir tikrai Mes palikome iš to aiškių Ajat (pamoką ir perspėjimą ir ženklą - vieta, kurioje dabar yra Negyvoji jūra Palestinoje)[2] tautai, kurie supranta.

36. O Madjano (Midian) (žmonėms) Mes siuntėme jų brolį Šuaibą. Jis sakė: „Mano žmonės, garbinkite Allahą (Vienintelį) ir tikėkitės (atlygio už gerus darbus, garbinant Allahą Vienintelį) paskutinę Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną) ir nedarykite žemėje piktadarybių kaip Mufsidūn (tie, kurie darė sunkius nusikaltimus, engėjai, tironai, piktadarybių darytojai, ištvirkėliai).

37. Ir jie atmetė jį [Šuaibą], „taigi juos apėmė žemės drebėjimas, ir jie sukniubo (mirę) savo būstuose.

38. Ir Ad ir Samud (žmonės)! Ir iš tiesų (jų sunaikinimas) yra aiškiai matomas jums iš jų (sugriautų) buveinių. Šaitan (Šėtonas) padarė jų veiksmus

---

[2] Žr. Ibn Kathir istorijos knygą „Pranašų istorijos“ .

atrodančius teisingais jiems ir nugręžė juos nuo (Teisingo) Kelio, nors jie buvo protingi.

39. Ir (Mes taip pat sunaikinome) Karūną (Korah), Firauną (Faraoną) ir Hamaną. Ir iš tiesų Mūsa (Mozė) atėjo pas juos su aiškiais Ajat, tačiau jie buvo išpuikę žemėje, ir vis tiek jie nagalėjo aplenkti Mūsų (pabėgti nuo Mūsų bausmės).

40. Taigi Mes nubaudėme kiekvieną (iš jų) už jo nuodėmes. Tarp jų buvo kai kurie, kuriems Mes siuntėme Hasib (smarkų vėją su akmenų lietumi) [tokiems kai Lūto (Loto) žmonėms] ir tarp jų buvo kurie, kuriuos apėmė As-Saiha [kančia - siaubingas verkimas (tokius kaip Samud ir Šuaibo žmonės)], ir tarp jų buvo kai kurie, kuriuos praryti Mes privertėme žemę [kaip Karūną (Korah)], ir tarp jų buvo kai kurie, kuriuos Mes paskandinome [kaip Nūho (Nojaus) žmones arba Firauną (Faraoną) ir jo žmones]. Ir tai ne Allahas juos nuskriaudė, tačiau jie nuskriaudė patys save.

41. Panašumas tų, kurie prisiima (netikrus dievus kaip) Aulija (globėjais, padėjėjais) kitus nei Allahas yra kaip panašumas voro, kuris stato (sau) namą. Tačiau iš tiesų, trapiausias (silpniausias) iš namų yra voro namas – jei tik jie žinotų.

42. Iš tiesų, Allahas žino, ko jie šaukiasi vietoj Jo. Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

43. Ir šiuos panašumus Mes pateikiame žmonijai. Tačiau niekas nesupras jų, išskyrus tie, kurie turi žinių (apie Allahą ir Jo Ženklus).

44. (Allahas sako savo Pranašui Muchammedui ﷺ): „Allahas (Vienintelis) sukūrė dangus ir žemę iš tiesų (ir niekas nesidalino su Juo jų kūrime).“ Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas tiems, kurie tiki.

45. Recituok (Muchammedai ﷺ), kas buvo apreikšta tau iš Knygos (Korano) ir atlik As-Salat (ikamat-as-salat). Iš tiesų, As-Salat (malda) užkerta kelią Al-Fahša (t. y. sunkioms įvairių rūšių nuodėmėms, neleistiniems intymiems santykiams) ir Al-Munkar (t. y. netikėjimui, daugiadievystei, ir visų rūšių blogiems ištvirkusiems veiksmams) ir Allaho tavęs prisiminimas (šlovinimas) (priešais angelus) yra didesnis iš tiesų [nei tavo prisiminimas (šlovinimas)] Allaho maldose. Ir Allahas žino, ką tu darai.

46. Ir nesiginčyk su Rašto žmonėmis (judėjais ir krikščionimis), nebent tai būtų (būdu), kuris yra geresnis (gerais žodžiais ir gražia maniera, kviečiant juos į islamiškąjį monoteizmą su Jo Eilutėmis), išskyrus su tais iš jų, kurie daro bloga. Ir sakyk (jiems): „Mes tikime tą, kas buvo apreikšta mums ir apreikšta jums. Mūsų Ilah (Dievas) ir jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas (t. y. Allahas) ir Jam mes paklusome (kaip musulmonai).“

47. Ir taip Mes nuleidome Knygą (t. y. šį Koraną) tau (Muchammedai ﷺ) ir tie, kuriems Mes davėme Raštą [Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją) anksčiau] tiki jį, kaip taip pat daro kai kurie iš šių (pagonys) ir niekas kitas, tik netikintieji atmeta mūsų Ajat .

48. Nei tu (Muchammedai ﷺ) skaitai kokią knygą prieš šią (šį Koraną), nei tu parašei kokią knygą (kada nors) savo dešine ranka. Tokiu atveju, iš tiesų, melo sekėjai galėtų abejoti.

49. Ne, bet jie, aiškūs Ajat [t. y. Pranašo Muchammedo ﷺ aprašymas ir savybės, užrašytos Taurate (Toroje) ir Indžylyje (Evangelijoje)] yra išsaugoti krūtinėse tų, kuriems buvo suteiktas žinojimas (iš Rašto žmonių tarpo). Ir niekas tik Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) neigia Mūsų Ajat.

50. Ir jie sako: „Kodėl jam nenuleidžiami ženklai nuo jo Viešpaties?“ Sakyk: „Ženklai yra tik pas Allahą, o aš esu tik paprastas perspėtojas.“

51. Argi nepakanka jiems, kad Mes nuleidome tau Knygą (Koraną), kuri jiems recituojama? Iš tiesų, čia yra gailestingumas ir priminimas (arba perspėjimas) žmonėms, kurie tiki.

52. Sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Pakankamas yra Allahas liudytojas tarp manęs ir jūsų. Jis žino, kas yra danguose ir žemėje.“ O tie, kurie tiki Batil (visomis netikromis dievybėmis, kitomis nei Allahas) ir netiki Allahą ir (Jo Vienumą), tai jie yra pralaimėtojai.

53. Ir jie prašo tavęs paskubinti kančią (jiems) ir jei nebūtų nustatyto termino, kančia be abejonės ateitų pas juos. Ir tikrai, ji ateis pas juos netikėtai, jiems nesuvokiant.

54. Jie prašo tavęs paskubinti kančią. Ir iš tiesų, Pragaras, be abejo, apims netikinčiuosius.

55. Dieną, kai kančia (Pragaras) uždengs juos iš virš jų ir iš po jų pėdų, ir

bus pasakyta: „Ragaukite tai, ką jūs darydavote.“

56. Mano vergai, kurie tikite, be abejonės, plati yra Mano žemė. Taigi garbinkite Mane (Vienintelį).“

57. Visi paragaus mirties. Tada pas Mus jūs būsite sugrąžinti.

58. O tie, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems Mes tikrai duosime didingas buveines Rojuje, po kuriuo teka upės, gyventi tenai amžinai. Puikus yra atlygis darbininkams.

59. Tiems, kurie yra kantrūs, ir pasitiki (tik) savo Viešpačiu (Allahu).

60. Ir kiek daug judantis (gyvas) kūrinys neša ne iš savo išlaikymo! Allahas suteikia jam ir tau. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

61. Ir jei tu paklaustum jų: „Kas sukūrė dangus ir žemę ir pavergė saulę ir mėnulį?“ Jie tikrai atsakys: „Allahas.“ Tad kaip jie nukrypsta (kaip daugiadieviai ir netikintieji)?

62. Allahas padidina išlaikymą tam, kam Jis nori iš Savo vergų, ir apriboja jį tam (kam Jis nori). Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

63. Ir jei jūs paklaustumėte jų: „Kas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus ir suteikia gyvenimą juo žemei po jos mirties?“ Jie tikrai atsakys: „Allahas.“ Sakyk: „Visa šlovė ir padėka Allahui.“ Ne, dauguma iš jų nesuvokia.

64. Ir šis pasaulio gyvenimas yra tik pramoga ir žaidimas. Iš tiesų, Amžinybės namai - tai yra tikrasis gyvenimas (t. y. amžinasis gyvenimas, kuris niekada nesibaigs), jei tik jie žinotų.

65. Ir kai jie įsilaipina į laivą, jie šaukiasi Allaho, padarydami savo Tikėjimą gryną, tik Jam. Tačiau kai Jis atgabena juos saugiai į žemę, štai, jie sutiekia dalį savo garbinimo kitiems.

66. Taip, kad jie tampa nedėkingi už tai, ką Mes suteikėme jiems, taigi leisk jiems mėgautis, tačiau jie sužinos.

67. Argi jie nematė, kad Mes padarėme (Mekką) saugiu draustiniu, kai žmonės yra išplėšiami iš visur aplink juos? Tada argi jie tiki Batil (melagystę – daugiadievystę, stabus ir visas kitas dievybes, kitas nei Allahas) ir neigia (tampa nedėkingi už) Allaho Malones?

68. Ir kas daro blogiau nei tas, kuris sukuria melą apie Allahą arba neigia tiesą (Muchammedą ﷺ ir jo islamiškojo monoteizmo doktriną ir šį Koraną), kai ji ateina pas jį? Argi nėra buveinė Pragare netikintiesiems (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ)?

69. O tiems, kurie sunkiai stengiasi dėl Mūsų (vardan Mūsų), Mes tikrai išvesime juos teisingai į Mūsų Kelius (t. y. Allaho religiją - islamiškąjį monoteizmą). Ir tikrai, Allahas yra su Al-Muhsidūn (gera darančiaisiais).“

30 - Sūra Ar-Rūm[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Romėnai buvo nugalėti.

3. Artimiausioje žemėje (Sirijoje, Irake, Jordanijoje ir Palestinoje) ir jie, po savo nugalėjimo, bus pergalingi.

4. Po nuo trijų iki devynerių metų. Sprendimas dėl reikalo, prieš ir po (šių įvykių) yra tik pas Allahą (prieš tai, kai persai nugalėjo romėnus, ir po to, kai persai nugalėjo romėnus). Ir Tą Dieną, tikintieji (t. y. musulmonai) džiūgaus (dėl pergalės, suteiktos Allaho, romėnams prieš persus).

5. Su Allaho pagalba. Jis padeda tam, kam Jis nori, ir Jis yra Visa Galingas, Gailestingiausias.

6. (Tai yra) Allaho Pažadas (t. y. Allahas suteiks pergalę romėnams prieš persus) ir Allahas nesusikerta Savo Pažade, tačiau dauguma žmonių nežino.

7. Jie žino tik tai, kas akivaizdu žemiškajame gyvenime (t. y. savo pragyvenimo reikalus, tokius kaip drėkinimą arba sėjimą arba derliaus nuėmimą ir t. t.), ir jie yra nerūpestingi dėl Amžinybės.

8. Argi jie nemąsto giliai (patys savyje) apie save (kaip Allahas sukūrė juos iš nieko, ir panašiai Jis prikels juos)? Allahas sukūrė dangus ir žemę ir viską, kas tarp jų, tik su tiesa ir nustatytam terminui. Ir tikrai, daugybė žmonių neigia Susitikimą su savo Viešpačiu.

9. Argi jie nekeliauja žeme ir nemato, kokia buvo pabaiga tų, prieš juos? Jie buvo didingesni nei jie galioje ir jie arė žemę ir apgyvendino ją didesniais skaičiais nei darė šie (pagonys). Ir atėjo pas juos jų Pasiuntiniai su aiškiais įrodymais. Iš tiesų Allahas nenuskriaudė jų, tačiau jie nuskriausdavo patys save.

10. Tada bloga buvo pabaiga tiems, kurie darė blogą, nes jie atmetė Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, Pasiuntinius

ir t. t.) ir darė juos pajuokų objektu.

11. Allahas (Vienintelis) duoda pradžią kūrimui, tada Jis pakartos tai, tada pas jį Jūs būsite sugrąžinti.

12. Ir Dieną, kai prasidės Valanda, Al-Mudžrimūn (netikintieji, nuodėmiautojai, nusikaltėliai, daugiadieviai) bus įstumti į pražūtį su (giliais apgailestavimais, liūdesiu ir) neviltimi.

13. Jokio užtarimo neturės jie iš tų, kuriuos jie laikė lygiais Allahui (partnerių, t. y. jų taip vadinamų sąjungininkų - dievų) ir jie (patys) atmes ir paneigs savo partnerius.

14. Ir Dieną, kai prasidės Valanda - tą Dieną (visi žmonės) bus atskirti (t. y. tikintieji bus atskirti nuo netikinčiųjų).

15. Tada tie, kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus gerus darbus, šie bus pagerbti ir mėgausis prabangiu gyvenimu (amžinai) Džiaugsmo Sode (Rojuje).

16. O tie, kurie netikėjo ir atmetė Mūsų Ajat ir Susitikimą Amžinybėje, šiems bus sukelta kančia (Pragaro Ugnyje).

17. Taigi garbinkite Allahą [virš viso to (blogo), ką jie priskiria Jam, (tikintieji)], kai jūs pasiekiate vakarą [t. y. atlikite (maghrib) saulėlydžio ir (iša) nakties maldas] ir kai jūs įžengiate į rytą [t. y. atlikite (fadžr) ryto maldą].

18. Ir Jo yra visi šlovinimai ir padėkos danguose ir žemėje. Ir (šlovinkite Jį) popietę (t. y. atlikite asr maldas) ir kai jūs pasiekiate laiką, kai diena pradeda eiti į pabaigą (t. y. atlikite zuhr maldą).

19. Jis išveda gyvą iš mirusio ir išveda mirusį iš gyvo. Ir Jis atgaivina žemę po jos mirties. Ir taip jūs būsite išvesti (prikelti).

20. Ir tarp Jo Ženklų yra tai, kad Jis sukūrė tave (Adamą (Adomą) iš dulkės ir tada [Hava (Ievą) iš Adamo (Adomo) šonkaulio, ir tada jo palikuonis iš spermos ir] – štai jūs esate žmonės išsibarstę.

21. Ir iš Jo Ženklų yra tai, kad Jis sukūrė jums žmonas iš jūsų pačių tarpo, tam kad jūs rastumėte jose ramybę, ir Jis patalpino tarp jūsų švelnumą ir gailestingumą. Iš tiesų, tame yra tikrai ženklai žmonėms, kurie apmąsto.

22. Ir iš Jo Ženklų yra dangų ir žemės sukūrimas, ir jūsų kalbų ir spalvų

skirtumai. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai žmonėms, teisingų žinių.

23. Ir tarp Jo Ženklų yra jūsų miegas[1] naktį ir dieną, ir jūsų siekimas Jo Dosnumo. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai žmonėms, kurie klauso.

24. Ir tarp Jo Ženklų yra tai, kad Jis rodo jums žaibą, baimei ir vilčiai, ir Jis nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir su juo atgaivina žemę po jos mirties. Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai žmonėms, kurie supranta.

25. Ir tarp Jo Ženklų yra tai, kad dangus ir žemė stovi pagal Jo Įsakymą. Tada po to, kai Jis pašauks jus vienu šaukimu, štai, jūs išeisite iš žemės (t. y. iš savo kapų atsiskaityti ir būti atlygintiems).

26. Jam priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje. Viskas paklūsta Jam.

27. Ir Jis yra Tas, Kuris duoda pradžią kūrinijai, tada Jis pakartos tai (po to kai ji išnyks). Ir tai lengviau Jam. Jam priklauso aukščiausi aprašymai (t. y. niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis, ir nėra nieko panašaus į Jį) danguose ir žemėje. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

28. Jis pateikia jums panašumą iš jūsų pačių: ar turite jūs partnerius iš tų tarpo, ką jūsų dešinios rankos valdo (t. y. vergių) dalintis lygiai turte, kurį Mes suteikėme jums, kurio jūs bijote, kaip jūs bijote vienas kito? Taip Mes aiškiname ženklus smulkiai, žmonėms, kurie turi suvokimą.[2]

29. Ne, tačiau jie, kurie daro blogą, seka savo pačių geiduliais, neišmanydami. Tada kas išves tą, kurį Allahas paklaidino? Ir tokiems nebus jokių padėjėjų.

30. Taigi pasuk tu (Muchammedai ﷺ) savo veidą link religijos Hanifa (negarbinti nieko kito, tik Vienintelį Allahą). Allaho Fitra (t. y. Allaho islamiškasis monoteizmas), su kuria Jis sukūrė žmones. Lai nebūna jokio pakeitimo Khalk-illah (t. y. Allaho religijoje - islamiškame monoteizme). Tai yra teisinga religija, tačiau dauguma žmonių nežino.

31. (Ir visada lik) atsigręžęs į atgailavimą (tik) Jam, ir bijok ir būk pareigingas Jam. Ir atlik As-Salat (ikamat-as-salat) ir nebūk iš Al-Mušrikūn (daugiadievių, stabmeldžių, netikinčiųjų Allaho Vienumą).

32. Iš tų, kurie padalino savo religiją (t. y. paliko tikrąjį islamiškąjį

---

[1] Tai, kad žmogus užmiega - ženklas iš Allaho Ženklų. Medicinos pasaulis iki šiol nežino tiksliai, kodėl žmogus miega. Tėra tik teorijos. Taigi šis Koranas yra stebuklas iš Allaho, o ne sukurtas melas, kaip netikintieji (Allaho Vienumą) teigia.

[2] Tai reiškia: Kaip jūs priskiriate Mums partnerius iš tų, kuriuos Mes sukūrėme, kai jūs patys sau nepriimate partnerių iš savo vergų tarpo.

monoteizmą) ir tapo grupėmis [t. y. jie įvedė naujus dalykus į religiją (bida) ir sekė savo tuščiais troškimais], kiekviena grupė džiaugiasi tuo, kas yra su ja.

33. Ir kai žala paliečia žmones, jie maldauja nuoširdžiai tik savo Viešpaties (Allaho), atsigręždami į Jį atgailoje. Tačiau kai Jis suteikia jiems Savo Gailestingumo skonį, štai, dalis jų priskiria partnerius garbinime savo Viešpačiui.

34. Taip, kad būna nedėkingi už malones, kurias Mes suteikiame jiems. Tad mėgaukitės (savo trumpu gyvenimu), tačiau jūs sužinosite.

35. Arba argi Mes apreiškėme jiems valdžią (Raštą), kuris kalba apie tai, ką jie Jam priskiria?

36. Ir kai Mes privertėme žmones paragauti gailestingumo, jie tame džiūgauja. Tačiau kai juos užklumpa koks nors blogis dėl (blogų veiksmų ir nuodėmių) to, ką jų (pačių) rankos darė, štai, jie yra neviltyje!

37. Argi jie nemato, kad Allahas padidina išlaikymą tam, kam Jis nori ir apriboja (jį tam, kam Jis nori). Iš tiesų, tame tikrai yra ženklas žmonėms, kurie tiki.

38. Taigi suteik giminaičiui kas jam priklauso ir Al-Miskin (vargingiesiems) ir keliautojui. Tai geriausia tiems, kurie siekia Allaho Veido. Ir tai tie, kurie bus sėkmingieji.

39. O tai, ką duodi dovanai (kitiems), tam, kad tai padidintų (tavo turtą, tikintis gauti geresnį atgal) iš kitų žmonių turto, neturi padidėjimo pas Allahą. Tačiau tai, ką duodi Zakat (sadaka - labdarai ir t. t.), siekdamas Allaho Veido, tada tie, jie turės visokeriopą padidėjimą.

40. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė tave, tada suteikė tau maisto, tada privers tave mirti, tada (vėl) Jis suteiks tau gyvenimą (Prikėlimo Dieną). Ar kuris nors iš (taip vadinamų) tavo (Allaho) partnerių daro tai? Šlovė Jam! Ir Išaukštintas Jis virš viso to (blogio), kurį jie (Jam) priskiria.

41. Blogis (nuodėmės ir nepaklusimas Allahui) pasirodė žemėje ir jūroje dėl to, ką žmonių rankos įgijo (engimu ir blogais darbais), kad Jis (Allahas) galėtų priversti juos paragauti dalį to, ką jie darė, tam, kad jie galėtų sugrįžti (atgailaudami Allahui ir prašydami Jo Atleidimo).

42. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Keliaukite žeme ir pamatykite, kokia buvo

pabaiga tų anksčiau (jūsų). Dauguma iš jų buvo Mušrikūn (daugiadieviai, stabmeldžiai, netikintieji Allaho Vienumą).“

43. Taigi pasuk (Muchammedai ﷺ) savo veidą (į paklusimą Allahui, savo Viešpačiui) į tiesią ir teisingą religiją (islamiškąjį monoteizmą), prieš tai, kai ateis iš Allaho Diena, kurios niekas negali išvengti. Tą Dieną žmonės bus padalinti [(į dvi grupes) grupė Rojuje ir grupė Pragare].

44. Kas netiki, kentės nuo savo netikėjimo, o kas daro teisingus gerus darbus (praktikuodami islamiškąjį monoteizmą), tada tokie paruoš sau gerą vietą (Rojuje) (ir bus Allaho išgelbėti nuo Jo Kančios).

45. Kad Jis galėtų atlyginti tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, iš Savo Dosnumo. Iš tiesų, Jis nemėgsta netikinčiųjų.

46. Ir tarp Jo Ženklų yra tai, kad Jis siunčia vėjus kaip geras žinias, suteikdamas jums Jo Gailestingumo skonį (t. y. lietų), ir (tai), kad laivai keliauja jūra Jo Įsakymu, ir (tai) kad jūs galite siekti Jo Dosnumo tam, kad būtumėte dėkingi.

47. Ir iš tiesų Mes siuntėme Pasiuntinius anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) jų pačių žmonėms. Jie atėjo pas juos su aiškiais įrodymais, tada, Mes atkeršijome tiems, kurie darė nusikaltimus (netikėjimo, partnerių Allahui priskyrimą garbinime, nuodėmes), o (štai) tikintiesiems, priklausė Mums (jiems) padėti.

48. Allahas yra Tas, Kuris siunčia vėjus tam, kad jie iškeltų debesis, ir paskleistų juos po dangų taip, kaip Jis nori, o tada išdalintų juos į nuolaužas kol jūs pamatote lietaus lašus trykštančius iš jų vidurio. Tada, kai Jis privertė juos kristi ant tų iš Savo vergų, ant kurių Jis nori, štai, jie džiūgauja.

49. Ir iš tiesų prieš tai (lietų) - vos prieš tai, kai jis buvo nuleistas ant jų - jie buvo neviltyje.

50. Pažvelkite tada į Allaho Gailestingumo poveikį (rezultatus) - kaip Jis atgaivina žemę po jos mirties. Iš tiesų, tai (Allahas) (Kuris atgaivino žemę po jos mirties) iš tikrųjų prikels mirusiuosius (Prikėlimo Dieną) ir Jis yra Galintis daryti viską.

51. Ir jei Mes siųstume vėją [kuris sugadintų žalią augmeniją (dirvą), išaugintą

ankstesnio lietaus] ir jie pamatytų (savo dirvą) geltonuojančią – štai, jie tada (po džiugesio) taptų nedėkingaisiais (savo Viešpačiui Allahui kaip) netikintieji.

52. Taigi iš tiesų, tu (Muchammedai ﷺ) negali priversti mirusiojo girdėti (t. y. netikinčiųjų), nei gali priversti kurčiąjį išgirsti kvietimą, kai jie rodo savo nugaras ir nusigręžia.

53. Ir tu (Muchammedai ﷺ) negali išvesti aklojo nuo jų paklydimo. Tu gali priversti girdėti tik tuos, kurie tiki Mūsų Ajat, ir pakluso Allahui islame (kaip musulmonai).

54. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė tave silpnumo (būsenoje), tada suteikė tau galią po silpnumo, tada po galios suteikė (tau) silpnumą ir žilus plaukus. Jis sukuria, ką Jis nori. Ir tai Jis, Kuris yra Visa Žinantis, Visa Galingas (t. y. Galintis daryti viską).

55. Ir Tą Dieną, kai ateis Valanda, Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai) prisieks, kad jie praleido ne daugiau nei valandą - taip jie buvo paklaidinti [nuo tiesos (t. y. jie meluodavo ir duodavo melagingas priesaikas, ir nusigręžė nuo tiesos) šio pasaulio gyvenime)].

56. O tie, kuriems buvo suteiktas žinojimas ir tikėjimas, sakys: „Iš tiesų, jūs praleidote pagal Allaho Nulėmimą iki Prikėlimo Dienos - taigi tai yra Prikėlimo Diena, bet jūs nežinojote.“

57. Taigi tą Dieną joks jų pasiteisinimas neduos naudos tiems, kurie elgėsi blogai (priskirdami Allahui partnerius garbinime ir neigdami Prikėlimo Dieną), nei jiems bus leista (tada) grįžti, kad siektų Allaho Malonės (turint islamiškąjį tikėjimą su teisingais darbais ir paliekant daugiadievystę, nuodėmes ir nusikaltimus su atgaila).

58. Ir iš tiesų Mes paaiškinome žmonėms šiame Korane visų rūšių panašumus. Tačiau jei tu (Muchammedai ﷺ) pateiksi jiems bet kokį ženklą ar įrodymą (kaip savo Pranašavimo tiesos įkaltį), netikintieji įsitikinę sakys (tikintiesiems): „Jūs sekate niekuo kitu, tik melu ir magija.“

59. Taigi Allahas užantspauduoja širdis tų, kurie nežino [Allaho Vienumo įrodymų ir įkalčių, t. y. tie, kurie nebando suprasti tikrųjų faktų, kuriuos tu (Muchammedai ﷺ) jiems atnešei].

60. Taigi būk kantrus (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa. Ir neleisk tiem, kurie neturi jokio tikėjimo tikrumo, atkalbėti tavęs nuo Allaho Žinios (kurią tu esi įpareigotas perduoti) perdavimo.

31 - Sūra Lukman[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Tai yra Išmintingos Knygos (Korano) Eilutės.

3. Teisingas vedimas ir gailestingumas Al-Muhsinūn (gera darantiesiems).

4. Tiems, kurie atlieka As-Salat (ikamat-as-salat) ir duoda Zakat ir jie turi užtikrintą tikėjimą Amžinybę.

5. Tokie yra savo Viešpaties teisingame vedime, ir tokie yra sėkmingieji.

6. Ir tarp žmonių yra tas, kuris perka tuščias kalbas (t. y. muziką, dainavimą ir t. t.), kad paklaidintų (žmones) nuo Allaho Kelio be žinojimo, ir laiko tai (Allaho Kelią arba Korano Eilutes) pajuokų objektu. Tokiam bus žeminanti kančia (Pragare).

7. Ir kai Mūsų (Korano) Eilutės recituojamos tokiam, jis nusigręžia išdidžiai, lyg jų negirdėjęs - lyg jo ausyse būtų kurtumas. Taigi pranešk jam apie skausmingą kančią.

8. Iš tiesų, tie, kurie tiki (islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems yra Džiaugsmo Sodai (Rojus).

9. Gyventi tenai. Tai Allaho Pažadas, kuris yra tiesa. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

10. Jis sukūrė dangus be jokių stulpų jums matomų, ir įtvirtino ant žemės tvirtai kalnus, kad jie nedrebėtų su jumis. Ir Jis išbarstė joje judančius (gyvus) kūrinius, visų rūšių. Ir Mes nuleidžiame vandenį (lietų) iš dangaus, ir Mes priverčiame (augalus) visų gražių rūšių augti joje.

11. Tai yra Allaho kūrimas. Taigi parodyk Man tai, ką tie (kuriuos tu garbini), šalia Jo, sukūrė. Ne, Al-Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantieji ir tie, kurie netiki Allaho Vienumą) yra aiškioje klaidoje.

12. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Lukmanui Al-Hikma (išmintį ir religinį suvokimą), sakydami: „Dėkok Allahui.“ Ir kas dėkoja, jis dėkoja dėl savo

paties (gero). O kas yra nedėkingas, tada iš tiesų, Allahas yra Turtingiausias (Nepriklausomas nuo jokių poreikių), Vertas visų garbinimų.

13. Ir (atminkite), kai Lukman sakė savo sūnui, kai jis patarinėjo jam: „Mano sūnau, nepriskirk Allahui kitų garbinime. Iš tiesų, kitų priskyrimas garbinime Allahui yra didis Zulm (blogis) tikrai.

14. Ir Mes įsakėme žmogui (būti pareigingam ir geram) savo tėvams. Jo motina pagimdė jį silpnume ir sunkume po silpnumo ir sunkumo, ir jo nujunkymas yra po dvejų metų - dėkokite Man ir savo tėvams. Pas Mane yra paskutinis tikslas.

15. Tačiau jei jie (abu) stengiasi tave priversti priskirti Man garbinime kitus, apie kuriuos jūs neturite žinių, tada nepaklusk jiems. Tačiau elkis su jais pasaulyje maloniai ir sek keliu to, kuris atsigręžia į Mane atgailoje ir paklusnume. Tada pas Mane bus tavo sugrįžimas ir aš pasakysiu tau, ką tu darydavai.

16. „Mano sūnau, jei tai būtų (kas nors) lygus garstyčios sėklos grūdo svoriui, ir nors tai būtų uoloje, ar danguose ar žemėje, Allahas iškels tai. Iš tiesų, Allahas yra Sumanus (iškelti tą sėklą), Visa Išmanantis (apie jos vietą).

17. „Mano sūnau, Akim-as-salat (atlik As-Salat), įsakyk (žmonėms) Al-Maruf (islamiškąjį monoteizmą ir viską, kas gera) ir drausk (žmonėms) Al-Munkar (t. y. netikėjimą Allaho Vienumą, visų rūšių daugiadievystę ir visa, kas yra bjauru ir bloga), ir kantriai kęsk tai, kas tave ištinka. Iš tiesų, tai vieni iš svarbiausių įsakymų (įsakytų Allaho be jokių išimčių).

18. „Ir nenusigręžk nuo žmonių išdidžiai, nei vaikščiok įžūliai per žemę. Iš tiesų, Allahas nemėgsta jokių išpuikusių pagyrūnų.

19. „Ir būk saikingas (arba nedemonstruok įžūlumo) savo vaikščiojime, ir pažemink savo balsą. Iš tiesų, šaižiausias iš visų balsų yra bliaunančių asilų.“

20. Argi jūs (žmonės) nematote, kad Allahas pavergė jums tai, kas yra danguose ir kas yra žemėje, ir išpildė ir ištobulino Savo Malones jums, (abi) akivaizdžias (t. y. islamiškąjį monoteizmą ir leistinus šio pasaulio malonumus, įskaitant sveikatą, gerą išvaizdą ir t. t.) ir paslėptas [t. y. Tikėjimą Allahą (islamiškąjį monoteizmą)]. žinias, išmintį, teisingą vedimą į gerų darbų darymą ir taip pat Amžinybės malonumus ir

džiaugsmus Rojuje]? Vis tiek tarp žmonių yra tas, kuris ginčijasi apie Allahą, neturėdamas žinių ar teisingo vedimo ar Knygos, suteikiančios šviesą.

21. Ir kai sakoma jiems: „Sekite tuo, ką Allahas nuleido.“ Jie sako: „Ne, mes seksime tuo, ką radome savo tėvus (sekančius).“ (Argi jie elgtųsi taip pat) net jei Šaitan (Šėtonas) kviestų juos į Ugnies kančią?

22. Ir kas nuleidžia savo veidą (save) Allahui[1], būdamas Muhsin (gera darantis, t. y. darantis gerus darbus vien tik vardan Allaho, be jokio noro pasirodyti ar įgyti šlovės ar garbės, ir daro tai pagal Allaho Pasiuntinio Muchammedo ﷺ Sunną), tada jis pačiupo patikimiausią rankeną [La ilaha illalalh (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas)]. Ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai sprendimui.

23. O kas netiki, lai jo netikėjimas neliūdina tavęs (Muchammedai ﷺ). Pas mus yra jų sugrįžimas ir Mes pranešime jiems, ką jie darė. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (žmonių) krūtinėse.

24. Mes leidžiame jiems pasimėgauti šiek tiek, tada pabaigoje Mes priversime juos (įžengti) į didžią kančią.

25. O jei tu (Muchammedai ﷺ) klausi jų: „Kas sukūrė dangus ir žemę?“ jie užtikrintai sako: „Allahas.“ Sakyk: „Visa šlovė ir padėka Allahui.“ Tačiau dauguma iš jų nežino.

26. Allahui priklauso viskas danguose ir žemėje. Iš tiesų, Allahas, Jis yra Al-Ghani (Turtingas, Nepriklausantis nuo jokių poreikių), Vertas visos šlovės.

27. Ir jei visi medžiai žemėje būtų rašikliai, o jūra (būtų rašalas, kuriuo rašoma) su septyniomis jūromis už jos, pridėtos prie jos (kiekio), vis tiek Allaho Žodis nebūtų išsekęs. Iš tiesų, Allahs yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

28. Jūsų visų sukūrimas ir jūsų visų prikėlimas yra tik kaip vieno žmogaus (sukūrimas ir prikėlimas). Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

---

[1] t. y. seka Allaho islamiškojo monoteizmo religija, garbina Allahą (Vienintelį) nuoširdžiu Tikėjimu (1) Jo Viešpatavimo Vienume, (2) Jo garbinimo Vienume ir (3) Jo Vardų ir Savybių Vienume.

29. Argi tu nematai (Muchammedai ﷺ), kad Allahas įlieja naktį į dieną (t. y. nakties valandų skaičiaus mažėjimas yra pridedamas prie dienos valandų) ir įlieja dieną į naktį (t. y. dienos valandų skaičiaus mažėjimas yra pridedamas prie nakties valandų), ir pavergė saulę ir mėnulį, kiekvieną judantį savo kursu nustatytą terminą, ir kad Allahas yra Visa Išmanantis apie tai, ką tu darai.

30. Tai todėl, kad Allahas, Jis yra Tiesa, ir kad tai, ko jie šaukiasi šalia Jo yra Al-Batil (melas, Šėtonas ir visos kitos netikros dievybės), ir kad Allahas, Jis yra Aukščiausiasis, Didingiausiasis.

31. Argi jūs nematote, kad laivai keliauja jūra Allaho Malone, kurią Jis rodo jums iš Savo Ženklų? Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam kantriam, dėkingam (asmeniui).

32. Ir kai banga uždengia juos kaip šešėlis (t. y. kaip debesis arba jūros vandens kalnai), jie šaukiasi Allaho, darydami savo kreipimusis vien tik į Jį. Tačiau kai Jis atgabena juos saugiai į žemę, yra tarp jų tie, kurie sustoja tarp jų (Tikėjimo ir netikėjimo). Tačiau niekas neneigė Mūsų Ženklų, išskyrus kiekvieną išdavikišką nedėkingą.

33. Žmonės, bijokite savo Viešpaties (atlikdami savo pareigą Jam ir vengdami viso blogo) ir bijokite Dienos, kai joks tėvas neduos jokios naudos savo sūnui, nei sūnus duos kokią nors naudą savo tėvui. Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa – lai tada šis (žemiškasis) dabartinis gyvenimas neapgauna jūsų, nei didžiausias apgavikas (Šėtonas) neapgauna jūsų dėl Allaho.

34. Iš tiesų, Allahas, pas Jį (Vienintelį) yra žinios apie Valandą, Jis nuleidžia lietų ir žino tai, kas yra gimdose. Nė vienas žmogus nežino, ką jis įgis rytoj, ir nė vienas žmogus nežino, kokioje žemėje jis mirs. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis apie viską.

32 - Sūra As-Sadžda[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Alif, Lam, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Apreiškimas Knygos (šio Korano), dėl kurios nėra jokios abejonės, yra iš Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešapties!

3. Arba jie sako: „Ar jis (Muchammedas ﷺ) tai suklastojo?“ Ne, tai tiesa iš tavo Viešpaties, tam, kad perspėtum žmones, pas kuriuos nebuvo atėjęs joks perspėtojas anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ): tam, kad jie būtų teisingai vedami.

4. Allahas yra Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę ir viską, kas yra tarp jų per šešias Dienas. Tada Jis pakilo (istava) į Sostą (būdų, pritinkančiu Jo Didybei). Jūs (žmonės) neturite nieko kito, šalia Jo, kaip Vali (globėjo ar padėjėjo) arba užtarėjo. Ar jūs tada neprisiminsite (arba negausite perspėjimo)?

5. Jis kontroliuoja ir reguliuoja (visus) reikalus iš dangų į žemę. Tada tai (reikalai) pakils pas Jį per vieną Dieną, kurios trukmė yra tūkstantis metų jūsų skaičiavimu (t. y. mūsų dabartinio pasaulio laiko).

6. Tai - Jis: Visa Žinantis apie nematomą ir matomą, Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

7. Kuris padarė viską, ką Jis sukūrė, geru ir Jis pradėjo žmogaus kūrimą iš molio.

8. Tada Jis padarė jo palikuonis iš niekingo vandens lašo (vyro ir moters lytinių išskyrų).

9. Tada Jis suformavo jį atitinkamomis proporcijomis, ir įkvėpė į jį sielą (sukurtą Allaho tam žmogui). Ir Jis suteikė jums girdėjimą (ausis), regėjimą (akis) ir širdis. Mažai jūs dėkojate!

10. Ir jie sako: „Kada mes būsime (mirę ir tapsime) pasimetę žemėje, ar iš tiesų būsime sukurti iš naujo?“ Ne, tačiau jie neigia Susitikimą su jūsų Viešpačiu.

11. Sakyk: „Mirties angelas, kuris yra pakilęs virš jūsų, paims jūsų sielas. Tada jūs būsite atnešti pas savo Viešaptį.“

12. Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai Al-Mudžrimūn (nusikatėliai, netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai) pakabins savo galvas prieš savo Viešpatį (sakydami): „Mūsų Viešpatie, dabar mes pamatėme ir išgirdome, taigi siųsk mus atgal (į pasaulį), kad mes darytume teisingus gerus darbus. Iš tiesų, dabar mes užtikrintai tikime.“

13. Ir jei Mes būtume norėję, tikrai Mes būtume suteikę kiekvienam asmeniui jo vedimą, tačiau Mano Žodis įvyko (dėl bloga darančiųjų), kad Aš užpildysiu Pragarą kartu, džinais ir žmonėmis.

14. Tad ragaukite jūs (Ugnies kančios) dėl šios savo Susitikimo Dienos užmiršimo. Tikrai, Mes taip pat jus pamiršime: taigi ragaukite nuolatinės kančios dėl to, ką jūs darydavote.

15. Tik tie tiki Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.), kurie, kai jiems primenama, griūva kniūbsčiomis ir garbina savo Viešapties Šlovę, ir jie nėra išdidūs.

16. Jų šonai apleidžia jų lovas, šaukdamiesi savo Viešpaties iš išgąsčio ir vilties, ir jie leidžia (labdarai vardan Allaho) iš to, ką Mes suteikėme jiems.

17. Joks asmuo nežino, kas yra paslėpta jiems iš džiaugsmo kaip atlygis už tai, ką jie darydavo.

18. Ar tada tas, kuris yra tikintysis kaip tas, kuris yra Fasik (netikintysis ir nepaklusnus Allahui)? Nevienodi jie yra.

19. O tie, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems yra Sodai (Rojus), kaip pramoga už tai, ką jie darydavo.

20. O tie, kurie yra Fasikūn (netikintieji ir nepaklusnūs Allahui), jų buveinė bus Ugnis, kaskart kai jie panorės ištrūkti iš jos, jie bus į ją grąžinti, ir bus sakoma jiems: „Ragaukite jūs Ugnies kančios, kurią jūs neigdavote.“

21. Ir iš tiesų, Mes priversime juos paragauti artimos kančios (t. y. kančios šio pasaulio gyvenime, t. y. katastrofų, nelaimių ir t. t.) prieš didžiąją kančią (Amžinybėje) tam, kad jie galėtų (atgailauti ir) sugrįžtų (t. y. priimtų islamą).

22. Ir kas elgiasi blogiau nei tas, kuriam primenami jo Viešpaties Ajat, tada jis nusigręžia nuo to? Iš tiesų, Mes pareikalausime pelnytos bausmės iš Al-Mudžrimūn (nusikaltėlių, netikinčiųjų, daugiadievių, nuodėmiautojų).

23. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Mūsai (Mozei) Raštą [Tauratą (Torą)]. Taigi neabejok dėl susitikimo su juo [t. y. kai tu sutiksi Mūsą (Mozę) per Al-Isra ir Al-Miradž naktį virš dangų]. Ir Mes padarėme tai [Tauratą (Torą)] tieisngu vedimu Israelio (Izraelio) Vaikams.

24. Ir Mes padarėme iš jų tarpo (Israelio (Izraelio) Vaikų) lyderius, suteikdami teisingą vedimą pagal Mūsų Įsakymą, kai jie buvo kantrūs ir užtikrintai tikėdavo Mūsų Ajat

25. Iš tiesų, jūsų Viešpats teis tarp jų Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jie ginčydavosi.

26. Argi tai ne teisingas vedimas jiems: kiek kartų Mes sunaikinome anksčiau jų, kurių būstuose jie vaikštinėja? Iš tiesų, tame tikrai yra ženklai. Ar jie tada neklausys?

27. Argi jie nematė, kaip Mes išpylėme vandenį į sausą žemę, neturinčią jokios augmenijos, ir su tuo išvedėme javus, suteikiančius maistą jų galvijams ir jiems patiems? Ar tada jie nematys?

28. Jie sako: „Kada šis Al-Fath (Sprendimas) bus (tarp mūsų ir jūsų, t. y. Prikėlimo Dieną), jei tu sakai tiesą?“

29. Sakyk: „Al-Fath (Sprendimo) Dieną jokios naudos nebus tiems, kurie netiki, jei jie (tada) patiki! Nei jiems bus suteiktas atokvėpis.“

30. Taigi nusigręžk nuo jų (Muchammedai ﷺ) ir lauk: iš tiesų, jie (taip pat) laukia.

33 - Sūra Al-Ahzab[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Pranaše (Muchammedai ﷺ), atlik savo pareigas Allahui ir nepaklusk netikintiesiems ir veidmainiams (t. y. nesek jų patarimų). Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmanantis.

2. Ir sek tuo, kas apreikšta tau tavo Viešpaties. Iš tiesų, Allahas yra Gerai Suvokiantis tai, ką jūs darote.

3. Ir pasitikėk Allahu ir Pakankamas yra Allahas kaip Vakil (Globėjas arba Reikalų Tvarkytojas).

4. Allahas nesukūrė nė vienam žmogui dviejų širdžių jo kūne. Nei Jis padarė jūsų žmonas, kurias jūs skelbiate esančias kaip jūsų motinos nugaras, jūsų tikromis motinomis [Az-Zihar yra vyro sakymas savo žmonai: „Esi man kaip mano motinos nugara“, t. y. nėra leistina man prie tavęs prisiartinti], nei Jis padarė jūsų įsūnius jūsų tikrais sūnumis. Tai tik jūsų žodžiai iš jūsų burnų. Tačiau Allahas sako tiesą, ir Jis veda į (Teisingą) Kelią.

5. Kvieskite juos (įsūnius) jų tėvų (vardais): tai yra teisingiau pagal Allahą. Tačiau jei jūs nežinote jų tėvų (vardų, kvieskite juos) jūsų tikėjimo broliais ir Mavalikum (jūsų išlaisvintais vergais). Ir nėra nuodėmės jums dėl to, kame jūs klydote, išskyrus dėl to, ką jūsų širdys tyčia ketino. Ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

6. Pranašas yra arčiau tikinčiųjų nei jie patys sau, o jo žmonos yra jų (tikinčiųjų) motinos (dėl pagarbos ir santuokos). Ir tarpusavio kraujo ryšiai turi artimesnį asmeninį ryšį pagal Allaho Nulėmimą (dėl paveldėjimo) nei tikinčiųjų ir Al-Muhadžirūn (persikėlėlių iš Mekkos) (brolystė), išskyrus tai, kad jūs esate malonūs tiems broliams (kai Pranašas ﷺ sujungė juos brolystės ryšiais). Tai buvo užrašyta (Allaho Knygos Dieviškuose) Nulėmimuose - (Al-Lauh Al-Mahfuz).“

7. Ir (atminkite), kai Mes priėmėme iš Pranašų jų susitarimą, ir iš tavęs (Muchammedai ﷺ) ir iš Nūho (Nojaus), Ibrahimo (Abraomo), Mūsos (Mozės) ir Isos (Jėzaus) Marjamos (Marijos) sūnaus. Mes priėmėme iš

jų stiprų susitarimą.[1]

8. Kad Jis galėtų paklausti sakančiųjų tiesą (Allaho Pasiuntinių ir Savo Pranašų) apie jų tiesą (t. y. Allaho Žinios perdavimą, kam jie buvo įpareigoti). Ir Jis paruošė netikintiesiems skausmingą kančią (Pragaro Ugnį).

9. O jūs, kurie tikite, atminkite Allaho Malonę jums, kai prieš jus atėjo kariuomenės, ir Mes nusiuntėme prieš juos vėją ir pajėgas, kurių jūs nematėte [t. y. angelų kariuomenes per Al-Ahzab (Sąjungininkų) mūšį]. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

10. Kai jie atėjo pas jus iš virš jūsų ir iš po jūsų, ir kai akys įniršo, o širdys pasiekė gerkles, o jūs puoselėjote abejones dėl Allaho.

11. Ten, tikintieji buvo išbandyti ir sudrebinti galingu drebėjimu.

12. Ir kai veidmainiai ir tie, kurių širdyse yra (abejonių) liga, sakė: „Allahas ir Jo Pasiuntinys (ﷺ) nežadėjo mums nieko kito, tik apgaulę.“

13. Ir kai dalis jų sakė: „Jasrib (Medinos) žmonės, nėra jums (galimo) pasipriešinimo (priešų atakai!) Taigi, grįžkite atgal!“ O dalis jų prašo Pranašo (ﷺ) leidimo sakydami: „Iš tiesų, mūsų namai atviri (priešams).“ O jie nėra atviri. Jie tik norėjo pabėgti.

14. Ir jei priešas būtų įėjęs iš visų (miesto) pusių ir jie būtų skatinami Al-Fitna (t. y. persimesti nuo islamo į daugiadievystę), jie tikrai būtų taip padarę ir būtų dėl to dvejoję tik truputį.

15. Ir iš tiesų jie jau sudarė sutartį su Allahu neatgręžti savo nugarų, ir už susitarimą su Allahu turi būti atsakyta.

16. Sakyk (Muchammedai ﷺ tiems veidmainiams, kurie prašo tavo leidimo pabėgti nuo tavęs): „Pabėgimas neduos jums naudos, jei jūs bėgate nuo mirties arba žuvimo, o tada jūs nesimėgausite daugiau nei truputį.“

17. Sakyk: „Kas yra tas, kuris gali apsaugoti jus nuo Allaho, jei Jis nori pakenkti jums arba nori jūsų pasigailėti?“ Ir neras jie be Allaho sau jokio kito Vali (saugotojo, rėmėjo) ar jokio kito padėjėjo.

---

[*] Sūra Al-Ahzab (Sąjungininkai).

[1] Yra daugybė Allaho Pranašų ir Pasiuntinių. Apie dvidešimt penkis iš jų paminėta Korane. Iš šių dvidešimt penkių, tik penki yra stiprios valios: būtent (Muchammedas ﷺ, Nūhas (Nojus), Ibrahimas (Abraomas), Mūsa (Mozė) ir Isa (Jėzus), Marjam (Marijos) sūnus (taika jiems visiems)).

18. Allahas jau žino tuos iš jų, kurie sulaiko (vyrus) nuo kovos Vardan Allaho, ir tuos, kurie sako savo broliams: „Ateikite čia prie mūsų.“ kai jie (patys) neina į mūšį, tik truputį.

19. Būdami šykštūs tau (dėl pagalbos Vardan Allaho). Tada, kai apims baimė, tu matysi juos žiūrinčius į tave, jų akys sukinėsis kaip vieno (iš tų), virš kurio sklando mirtis. Tačiau kai baimė nuslinks, jie smogs tau aštriais liežuviais, šykštūs (leisti ką nors dėl) gero (ir tik gobšūs karo grobio ir turto). Tokie nepatikėjo. Taigi Allahas padarė jų veiksmus bevaisius ir tai visada lengva Allahui.

20. Jie mano, kad Al-Ahzab (Sąjungininkai) dar nepasitraukė. O jei Al-Ahzab (Sąjungininkai) (vėl) ateitų, jie norėtų, kad jie būtų dykumose (klajojantys) tarp beduinų, ieškantys naujienų apie tave (iš tolimų kraštų). O jei jie būtų tarp jūsų, jie nekovotų, tik truputį.

21. Iš tiesų Allaho Pasiuntinyje (Muchammede ﷺ) jūs turite gerą pavyzdį, sektiną tam, kuris tikisi (Susitikimo su) Allahu ir Paskutiniosios Dienos, ir prisimena Allahą gausiai.

22. O kai tikintieji pamatė Al-Ahzab (Sąjungininkus), sakė: „Tai yra tai, ką Allahas ir Jo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) mums pažadėjo. Ir Allahas bei Jo Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) sakė tiesą. Ir tai tik pridėjo prie jų Tikėjimo ir jų paklusnumo (Allahui).

23. Tarp tikinčiųjų yra žmonių, kurie buvo ištikimi savo sutarčiai su Allahu. Iš jų kai kurie išpildė savo pareigas (t. y. buvo nukankinti), o kai kurie iš jų vis dar laukia, tačiau jie niekada nė kiek nepasikeitė [t. y. jie niekada nepasirodė esą išdavikai savo susitarimo, kurie jie sudarė su Allahu].

24. Taip Allahas atlygina tiesos žmonėms už jų tiesą (t. y. už jų kantrybę atliekant tai, dėl ko jie susitarė su Allahu) ir nubaudžia veidmainius, jei Jis nori, arba priima jų atgailą, atsigręždamas į juos (su Gailestingumu). Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

25. Ir Allahas atstūmė tuos, kurie netikėjo savo įniršyje: jie negavo jokios naudos (karo grobio). Allahas patenkino tikinčiuosius kovoje (siųsdamas prieš netikinčiuosius smarkų vėją ir angelų kariuomenes). Ir Allahas yra Visa Stipriausias, Visa Galingiausias.

26. O tie iš Rašto žmonių, kurie palaikė juos (netikinčiuosius), Allahas

nuvertė juos nuo jų tvirtovių ir įmetė siaubą į jų širdis, taigi grupę (jų) jūs nužudėte, o grupę (jų) paėmėte į nelaisvę.

27. Ir Jis privertė jus paveldėti jų žemes, ir jų namus, ir jų turtus, ir žemę, kurios jūs nemindėte (anksčiau). Ir Allahas Gali padaryti viską.

28. Pranaše (Muchammedai ﷺ), sakyk savo žmonoms: „Jei trokštate šio pasaulio gyvenimo ir jo blizgesio, tada ateikite! Aš suteiksiu jums ir išlaisvinsiu jus geru būdu (skyrybomis).

29. Tačiau jei jūs trokštate Allaho ir Jo Pasiuntinio, ir Amžinybės namų, tada tikrai, Allahas paruošė Al-Muhsinat (gera darančiosioms) iš jūsų tarpo milžinišką atlygį.“

30. Pranašo žmonos, jei kuri iš jūsų atvirai atliktų neteisėtus lytinius santykius, kančia jai bus padvigubinta, ir tai labai lengva Allahui.

31. Ir kas iš jūsų bus paklusni Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ) ir darys teisingus gerus darbus, Mes suteiksime jai jos atlygį dvigubai, ir Mes paruošėme jai Rizk karim (taurų aprūpinimą - Rojų).

32. Pranašo žmonos, jūs nesate kaip jokios kitos moterys. Jei atliekate savo pareigą (Allahui), tada nebūkite malonios žodžiuose, kad tas, kurio širdyje yra liga (veidmainystė, arba blogas svetimavimo troškimas) nebūtų patrauktas geismo, tačiau kalbėkite garbingu būdu.

33. Ir likite savo namuose, ir nesirodykite kaip tais neišmanymo laikais, ir atlikite As-Salat (Ikamat as-Salat), ir duokite Zakat ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui. Allahas nori tik panaikinti Ar-Ridžs (blogus darbus ir nuodėmes) nuo jūsų, (Pranašo ﷺ) šeimos nariai, ir ištyrinti jus visišku ištyrinimu.

34. Ir atminkite (Pranašo šeimos nariai, savo Viešpaties Malones) tai, kas recituojama jūsų namuose iš Allaho eilučių ir Al-Hikma (t. y. Pranašo sunnos - teisinių tradicijų, taigi dėkokite Allahui ir garbinkite Jo Šloves už šį Koraną ir sunną). Iš tiesų, Allahas yra Paslaugiausias, Gerai informuotas apie visus dalykus.

35. Iš tiesų, musulmonai (tie, kurie paklūsta Allahui islame) vyrai ir moterys, tikintieji ir tikinčiosios (kurie tiki islamiškąjį monoteizmą), vyrai ir moterys, kurie yra paklusnūs (Allahui), vyrai ir moterys, kurie yra teisingi (savo kalboje ir darbuose), kantrieji ir kantriosios (atlikdami

visas pareigas, kurias Allahas įsakė ir susilaikydami nuo visko, ką Allahas uždraudė), kuklieji ir kukliosios (prieš savo Viešpatį - Allahą), duodantieji ir duodančiosios Sadaka (t. y. Zakat ir labdarą), besilaikantieji ir besilaikančiosios Saum (pasninko) (privalomo pasninko Radamano mėnesį ir savanoriško navafil pasninko), saugantieji ir saugančiosios savo skaistumą (nuo neleistinų seksualinių veiksmų) ir dažnai prisimenantieji ir prisimenančiosios Allahą savo širdimis ir liežuviais[2], Allahas paruošė jiems atleidimą ir didžiulį atlygį (t. y. Rojų).

36. Tai ne tikintiesiems, vyrui ar moteriai, kai Allahas ir Jo Pasiuntinys nusprendė, turėti kokį nors pasirinkimą savo sprendime. Ir kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, jis tikrai nuklydo į aiškią klaidą.

37. Ir (atminkite), kai jūs sakėte jam, kuriam Allahas suteikė Malonę (atvesdamas jį į islamą), o tu (Muchammedai ﷺ) padarei paslaugą (išlaisvindamas jį): „Pasilaikyk savo žmoną sau, ir bijokis Allaho.“ Tačiau tu slėpei savyje (t. y. tai, ką Allahas jau padarė tau žinoma, jog Jis suteiks ją tau santuokai) tai, ką Allahas atskleis, tu bijojai žmonių (t. y. jų kalbų, jog Muchammedas ﷺ vedė savo išlaisvinto vergo išskirtą žmoną), tuo tarpu Allahas turėjo geresnę teisę, jog tu Jo bijotum. Taigi, kai Zaid užbaigė savo troškimą jos (t. y. išsiskyrė su ja), Mes suteikėme ją tau santuokai tam, kad (ateityje) nebūtų sunkumų tikintiesiems dėl (santuokos su) jų įsūnių žmonų, kai pastarieji nebenori jų pasilikti (t. y. su jomis išsiskyrė). Ir Allaho Įsakymas turi būti išpildytas.

38. Nėra kaltės Pranašui (ﷺ) tame, ką Allahas jam leido. Tai yra Allaho nustatytas kelias su tais (iš Pranašų), kurie buvo anksčiau. Ir Allaho Įsakymas yra nulemtas nurodymas.

39. Tie, kurie perduoda Allaho Žinią ir bijo Jo, ir nebijo nieko kito, tik Allaho. Ir Pakankamas yra Allahas Skaičiuotojas.

40. Muchammedas (ﷺ) nėra nė vieno iš jūsų vyrų tėvas, tačiau jis yra Allaho Pasiuntinys ir paskutinis iš Pranašų. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

41. O jūs, kurie tikite, atminkite Allahą dažnu prisiminimu.

---

[2] „prisimena Allahą“ (sėdint, stovint, gulint 300 papildomų kartų daugiau nei Allaho prisiminimas penkiose privalomose bendruomeninėse maldose) arba meldimasis papildomos navafil naktinės maldos paskutinę nakties dalį).

42. Ir garbinkite Jo šloves rytą ir popietę [ankstyvą rytą (fadžr) ir asr maldomis].

43. Jis yra Tas, Kuris siunčia Salat (Savo palaimas) jums, ir Jo angelai taip pat (prašo Allaho palaiminti ir atleisti jums) tam, kad Jis išvestų jus iš tamsybės (netikėjimo ir daugiadievystės) į šviesą (Tikėjimo ir islamiškojo monoteizmo). Ir Jis Gailestingiausias tikintiesiems.

44. Jų pasisveikinimas Tą Dieną, kai jie sutiks Jį, bus: „Salam: Taika (t.y. angelai sakys jiems „Salamun Alaikum)!“ Ir Jis paruošė jiems dosnų atlygį (t. y. Rojų).

45. Pranaše (Muchammedai ﷺ), iš tiesų, Mes siuntėme tave liudininku ir gerų žinių nešėju, ir perspėtoju,

46. ir kviečiančiuoju pas Allahą [į islamiškąjį monoteizmą, t. y. negarbinti nieko kito tik Allahą (Vienintelį)] Jo Leidimu, ir šviesuliu, skleidžiančiu šviesą (per savo nurodymus iš Korano ir sunnos - teisinių Pranašo ﷺ tradicijų).

47. Ir paskelbk tikintiesiems (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) gerą žinią, kad jie gaus iš Allaho Didžiulį Dosnumą.

48. Ir nepaklusk netikintiesiems ir veidmainiams, ir nežalok jų (atsilyginant už tai, kad jie žaloja tave iki tol, kol tau bus įsakyta). Ir pasitikėk Allahu, ir Pakankamas yra Allahas kaip Vakil (Patikėtojas arba reikalų Tvarkytojas).

49. O jūs tikintieji, kai vedate tikinčias moteris, o tada išsiskiriate dar neturėję lytinių santykių su jomis, neturite skaičiuoti jokio ida [su skyrybomis susijusio laiko tarpo, žr. eilutę 65:4] dėl jų. Taigi atiduokite joms dovaną ir paleiskite jas (t. y. išsiskirkite) geru būdu.

50. Pranaše (Muchammedai ﷺ), iš tiesų, Mes padarėme tau leistinas tavo žmonas, kurioms tu sumokėjai jų mahr (nuotakos pinigus, kuriuos santuokos metu vyras duoda savo žmonai) ir tas (verges), kurias tavo dešinė ranka valdo - kurias Allahas suteikė tau, ir tavo Am (dėdžių iš tėvo pusės) dukras ir tavo Amat (tetų iš tėvo pusės) dukras, ir tavo Khal (dėdžių iš motinos pusės) dukras, ir tavo Khalat (tetų iš motinos pusės) dukras, kurios persikėlė (iš Mekkos) su tavimi, ir tikinčią moterį, jei ji pasisiūlo Pranašui, ir Pranašas nori ją vesti - pirmenybė tik tau, o ne (kitiems likusiems) tikintiesiems. Iš tiesų Mes žinome, ką Mes įsakėme jiems dėl

jų žmonų ir tų (vergių), kurias jų dešinios rankos valdo, tam, kad nebūtų tau jokių sunkumų. Ir Allahs yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

51. Tu (Muchammedai ﷺ) gali atidėti (eilę) tą, kurią tu nori iš jų (savo žmonų), ir gali gauti, kurią nori. Ir bet kurios, kurios tu trokšti iš tų, kurias atidėjai (jos eilę laikinai), nėra nuodėmės tau (gauti ją vėl). Geriau, kad jos būtų nuramintos ir neliūdėtų, ir lai visos būna patenkintos tuo, ką joms duodi. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Pakančiausias.

52. Neleistinos tau (vesti kitų) moterys po šito, nei pakeisti jas kitomis žmonomis, net jei jų grožis patraukia tave, išskyrus tas (verges), kurias tavo dešinė ranka valdo. Ir Allahas yra Stebėtojas visko.

53. O jūs tikintieji, neįženkite į Pranašo namus, nebent jums suteiktas leidimas maistui, (ir tada) ne (taip anksti), kad laukti kol jis bus paruoštas. Tačiau kai esate pakviesti, įženkite, ir kai pavalgėte, išsiskirstykite be sėdėjimo pašnekesiams. Iš tiesų, toks (elgesys) erzina Pranašą ir jis drovus (prašyti) jūsų (išeiti). Tačiau Allahas nėra drovus (pasakyti jums) tiesą. Ir kai jūs prašote (jo žmonų) ko nors, ko jūs norite, prašykite jų iš už uždangos. Tai tyriau jūsų širdims ir jų širdims. Ir tai ne (teisinga) jums erzinti Allaho Pasiuntinį, nei kada nors jums vesti jo žmonas po jo (mirties). Iš tiesų, pas Allahą tai bus baisus nusikaltimas.

54. Ar jūs atskleisite ką nors, ar nuslėpsite tai, iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

55. Ne nuodėmė joms (Pranašo žmonoms, jei jos pasirodo neužsidengusios) prieš savo tėvus, arba savo sūnus, arba savo brolius, arba savo brolių sūnus, arba savo seserų sūnus, arba savo pačių (tikinčias) moteris, arba savo verges. Ir (moterys) baiminkitės (vykdykite savo pareigą) Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa ko Liudytojas apie viską.

56. Allahas siunčia Savo Salat (Malones, Pagarbą, Palaiminimus, Galestingumą) Pranašui (Muchammedui ﷺ) ir taip pat Jo angelai (prašo Allaho palaiminti jį ir atleisti jam). O jūs tikintieji, siųskite savo Salat (prašykite Allaho palaiminti) jam (Muchammedui ﷺ) ir (jūs turėtumėte) sveikinti (pagerbti) jį islamišku pasveikinimu (pagarbinimu, t. y. as-salamu alaikum).

57. Iš tiesų, tuos, kurie erzina Allahą ir Jo Pasiuntinį[3] (ﷺ), Allahas prakeikė juos šiame pasaulyje ir Amžinybėje, ir paruošė jiems žeminančią kančią.

58. O tie, kurie nepelnytai erzina tikinčiuosius ir tikinčiąsias, jie užsitraukia (ant savęs) šmeižto nusikaltimą ir aiškią nuodėmę.

59. Pranaše, pasakyk savo žmonoms ir savo dukroms, ir tikinčiųjų moterims užsitraukti savo apsiaustus (skraistes) ant viso savo kūno (t. y. visiškai save uždengti, išskyrus akis arba vieną akį kelio matymui). Tai bus geriau, kad jos bus žinomos (kaip laisvos gerbiamos moterys), kad nebūtų erzinamos. Ir Allahas yra Visada Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

60. O jei veidmainiai, ir tie, kurių širdyse liga (blogas troškimas neleistinų lytinių santykių), ir tie, kurie skleidžia melagingas žinias tarp žmonių Medinoje nesiliaus, Mes tikrai leisime tau įveikti juos. Tada jie nebegalės likti joje tavo kaimynais, tik trumpam laikui.

61. Prakeiktieji, jie bus pričiupti visur, kur bus surasti, ir nužudyti (siaubingu) skerdimu.

62. Tai buvo Allaho Būdas su tais, kurie mirė senovėje: ir nerasi jokių pakitimų Allaho Būde.

63. Žmonės klausia tavęs apie Valandą, sakyk: „Žinios apie tai yra tik pas Allahą. Ką jūs žinote? Gali būti, kad Valanda arti!“

64. Iš tiesų, Allahas prakeikė netikinčiuosius ir paruošė jiems liepsnojančią Ugnį (Pragarą).

65. Kurioje jie gyvens amžinai, ir neras jie nei Vali (užtarėjo), nei padėjėjo.

66. Tą Dieną, kai jų veidai bus apversti Ugnyje, jie sakys: „O kad mes būtume paklusę Allahui ir paklusę Pasiuntiniui (Muchammedui ﷺ).“

67. Ir jie sakys: „Mūsų Viešpatie, iš tiesų, mes paklusome savo vyresniesiems ir mūsų didiesiems, ir jie paklaidino mus nuo (Teisingo) Kelio.“

68. „Mūsų Viešpatie, suteik jiems dvigubą kančią ir prakeik juos galingu prakeiksmu.“

---

[3] užgauliojant ir meluojant apie Allahą ir Jo Pasiuntinį ﷺ, darydami paveikslus - imituodami Allaho kūrinius, arba nepaklusdami Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ.

69. O jūs tikintieji, nebūkite kaip tie, kurie erzino Mūsą (Mozę), tačiau Allahas išteisino jį nuo to, kuo jie įtarinėjo, ir jis buvo garbingas prieš Allahą.

70. O jūs tikintieji, vykdykite savo pareigą Allahui ir baiminkitės Jo, ir kalbėkite (visada) tiesą.

71. Jis nukreips jus daryti teisingus gerus darbus ir atleis jums jūsų nuodėmes. Ir kas paklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui (ﷺ), tas tikrai pasiekė didžiulį pasiekimą (t. y. jis bus išgelbėtas nuo Pragaro Ugnies ir priimtas į Rojų).

72. Iš tiesų, Mes pasiūlėme Al-Amana (patikėjimą arba moralinę atsakomybę arba sąžiningumą ir visas pareigas, kurias Allahas įsakė) dangums ir žemei, ir kalnams, tačiau jie atsisakė nešti tai ir to bijojo (t. y. bijojo Allaho Kančios). Tačiau žmogus pakėlė tai. Iš tiesų, jis buvo neteisingas (sau) ir neišmanantis (apie to pasekmes).[4]

73. Tam, kad Allahas nubaus veidmainius, vyrus ir moteris, ir vyrus bei moteris, kurie yra Al-Mušrikūn (daugiadieviai, stabmeldžiai, pagonys, netikintieji Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ). Ir Allahas atleis (priims atgailą) tikriems tikintiesiems.

---

[4] Žr. 3:164 išnašą.

34 - Sūra Saba[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Visa šlovė ir padėkos Allahui, Kuriam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Jo yra visos šlovės ir padėkos Amžinybėje, ir Jis yra Visa Išmintingas, Visa Išmanantis.

2. Jis Žino tai, kas įeina į žemę, ir tai, kas išeina iš jos, ir tai, kas nusileidžia iš dangaus, ir tai, kas pakyla į jį. Ir Jis yra Gailestingiausiasis, Visa Atleidžiantis.

3. Tie, kurie netiki, sako: „Valanda neateis.“ Sakyk: „Taip, prisiekiu savo Viešpačiu, Visa Žinančiuoju apie Nematomą, tai ateis. Niekas net atomo svorio (ar mažos skruzdės) arba lengvesnis nei tai, arba didesnis, neišvengia Jo Žinojimo danguose ar žemėje, tačiau tai yra Aiškioje Knygoje. (Al-Lauh Al-Mahfuz).“

4. Kad Jis gali atlyginti tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus. Jiems yra atleidimas ir rizk karim (dosnus aprūpinimas, t. y. Rojus).

5. Tačiau tie, kurie kovoja prieš Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus, t. t.), kad paverstų juos niekais - tie, jiems bus žiauri skausminga kančia.

6. Ir tie, kuriems buvo suteiktos žinios, mato, kad tai, kas yra apreikšta tau (Muchammedai ﷺ) nuo tavo Viešpaties, yra tiesa, ir tai veda į Išaukštintojo Galybėje, visų šlovių Savininko Kelią.

7. Tie, kurie netiki, sako: „Ar nukreipti tave pas žmogų (Muchammedą ﷺ), kuris pasakys tau, (kad) kai visiškai subyrėsi į dulkes pilnai išsisklaidęs, tada būsi (vėl) sukurtas iš naujo?“

8. Ar jis (Muchammedas ﷺ) sukūrė melą prieš Allahą, ar jis pakvaišęs? Ne, tačiau tie, kurie netiki Amžinybę yra (patys) kančioje, ir tolimame paklydime.

9. Argi jie nemato, kas yra priešais juos ir kas yra už jų, danguje ir žemėje? Jei Mes panorėsime, Mes paskandinsime žemę su jais, arba priversime

dangaus gabalą užkristi ant jų. Iš tiesų, tame yra ženklas kiekvienam vergui, kuris atsigręžia į Allahą atgailoje (t. y. tas, kuris tiki Allaho Vienumą ir atlieka Jo paklusnumo veiksmus ir visada maldauja Jo Atleidimo).

10. Ir iš tiesų, Mes suteikėme malonę Davūdui (Dovydui) nuo Mūsų (sakydami): „Ei jūs kalnai, garbinkite (Allahą) su juo! Ir jūs paukščiai (taip pat)!“ Ir Mes padarėme geležį minkštą jam.“

11. Sakydami: „Pasigamink tobulus šarvinius marškinius, ir suderink gerai grandininių šarvų žiedus, ir dirbkite jūs (vyrai) teisingai. Iš tiesų, Aš esu Visa Matantis, ką jūs darote.“

12. Ir Suleimanui (Saliamonui) (Mes palenkėme) vėją, jo rytas (šuolis nuo saulės patekėjimo iki vidurdienio) buvo mėnesio (kelionė), o jo popietė (šuolis nuo saulės vidurdienio leidimosi iki saulėlydžio) buvo mėnesio (kelionė, t. y. per vieną dieną jis galėjo nukeliauti dviejų mėnesių kelionės atstumą). Ir Mes privertėme (išsilydžiusio) žalvario versmę tekėti jam, ir tai buvo džinai, kurie dirbo priešais jį, jo Viešpaties Leidimu. Ir kas iš jų nusigręžtų nuo Mūsų Įsakymų, Mes priversime jį paragauti liepsnojančios Ugnies kančios.

13. Jie dirbo jam taip, kaip jis troško, (darydami) aukštus kambarius, paveikslus, dubenis plačius kaip rezervuarai, ir (virimo) katilus pritaisytus (jų vietose). „Dirbkite, jūs, Davūdo (Dovydo) šeima, dėkodami!“ Tačiau keli iš Mano vergų yra dėkingi.

14. Tada, kai Mes nulėmėme mirtį jam [Sulaimanui (Saliamonui)], niekas nepranešė jiems (džinams) apie jo mirtį, išskyrus mažą žemės kirminą, kuris (lėtai) griaužė savo lazdą. Taigi kai jis nukrito, džinai aiškiai pamatė, kad jei jie būtų žinoję Nematomą, nebūtų jie pasilikę žeminančioje kančioje.

15. Iš tiesų, tai buvo (skirta) Saba ženklas jų buveinėje - du sodai dešinėje rankoje ir kairėje. (Ir jiems buvo pasakyta:) „Valgykite iš savo Viešpaties aprūpinimo, ir būkite Jam dėkingi.“ Sąžininga žemė ir Atleidžiantis Viešpats.

16. Tačiau jie nusigręžė (nuo paklusimo Allahui), taigi Mes nusiuntėme prieš juos Sail Al-Arim (potvynį, sukeltą nuo užtvankos), ir Mes pavertėme jų du sodus į sodus, duodančius karčius blogus vaisius, ir tamariksus, ir keletą lotoso medžių.

17. Taip Mes atlyginome jiems, nes jie buvo nedėkingi netikintieji. Ir niekada Mes neatlyginame taip, išskyrus tiems, kurie yra nedėkingi (netikintieji).

18. Ir Mes įkurdinome tarp jų ir miestų, kuriuos Mes palaiminome, miestus, lengvai matomus, ir Mes padarėme (kelionės) etapus tarp jų lengvus (sakydami): „Keliaukite juose saugiai tiek naktį, tiek dieną.“

19. Tačiau jie sakė: „Mūsų Viešpatie, padaryk etapus tarp mūsų kelionės ilgesnius.“ Ir jie nuskriaudė patys save. Taigi Mes padarėme juos kaip uodegas (žemėje), ir Mes išsklaidėme jus visiškai. Iš tiesų, tame yra aiškūs ženklai kiekvienam tvirtam, dėkingam (asmeniui).

20. Ir iš tiesų Iblis (Šėtonas) įrodė, kad jo mintys apie juos yra teisingos: ir jie pasekė juo, visi išskyrus grupę tikrų tikinčiųjų (Allaho Vienumą).

21. Ir jis (Iblis - Šėtonas) neturėjo jiems jokios valdžios - išskyrus tai, kad Mes patikrinsime tą, kuris tiki Amžinybę nuo to, kuris abejoja tuo. Ir jūsų Viešpats yra Hafiz (Akylas) viskam. (Viską Žinantis apie viską, t. y. Jis saugo įrašus apie kiekvieną asmenį, jo veiksmus, ir tada Jis atitinkamai jiems atlygins).

22. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadieviams, pagonims): „Šaukitės tų, kuriuos jūs tvirtinate (esant dievais) šalia Allaho, jie neturi nė atomo (arba mažos skruzdės) svorio nei danguose, nei žemėje, nei turi jie taip pat jokios dalies, nei yra Jam koks nors rėmėjas iš jų tarpo.

23. Tarpininkavimas su Juo neduoda naudos, išskyrus tam, kuriam Jis leidžia. Tiek daug, kad, kai baimė išvijama iš jų (angelų) širdžių, jie (angelai) sako: „Kas yra tai, ką jūsų Viešpats sakė?“ Jie sako: „Tiesa. Ir Jis yra Aukščiausiasis, Didžiausiasis.“

24. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadieviams, pagonims): „Kas suteikia jums aprūpinimą iš dangų ir žemės?“ Sakyk: „Allahas. Ir iš tiesų (arba) mes arba jūs esame teisingai vedami arba aiškioje klaidoje.“

25. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadieviams, pagonims): „Jūs nebūsit klausinėjami apie mūsų nuodėmes, nei mes būsime klausinėjami apie tai, ką jūs darėte.“

26. Sakyk: „Mūsų Viešpats surinks mus visus kartu (Prikėlimo Dieną), tada Jis teis mus teisingai. Ir Jis yra Teisingas Teisėjas, Visa Žinantis apie tikrąją reikalų būklę.“

27. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadieviams ir pagonims): „Parodykit man tuos, kuriuos jūs priskyrėte Jam partneriais. Ne (nėra jokių partnerių su Juo). Tačiau Jis yra Allahas (Vienintelis), Visa Galingas, Visa Išmintingas.“

28. Ir Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) tik kaip geros žinios davėją ir perspėtoją visai žmonijai, tačiau dauguma žmonių nežino.

29. Ir jie sako: „Kada yra šis pažadas (t. y. Prikėlimo Diena), jei esi tiesą sakantis?“

30. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Paskyrimas jums yra Dienai, kurios jūs negalite atidėti valandai (arba momentui), nei paskubinti.“

31. Ir tie, kurie netiki, sako: „Mes netikime šiuo Koranu, nei tuo, kas buvo anksčiau jo.“ Tačiau jei jūs galėtumėte matyti, kai Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) bus priversti stovėti priešais savo Viešpatį, kaip jie svaidys (kaltinančiu) žodžiu vienas kitą. Tie, kurie buvo laikomi silpnais, sakys tiems, kurie buvo išdidūs: „Jei ne dėl jūsų, mes tikrai būtume buvę tikinčiaisiais.“

32. O tie, kurie buvo išdidūs, sakys tiems, kurie buvo laikomi silpnais: „Argi mes sulaikėme jus nuo teisingo vedimo po to, kai jis jus pasiekė? Ne, tačiau jūs buvote Mudžrimūn (daugiadieviai, nusidėjėliai, netikintieji, nusikaltėliai).“

33. Tie, kurie buvo laikomi silpnais, sakys tiems, kurie buvo išdidūs: „Ne, tačiau tai buvo jūsų sąmokslas naktį ir dieną, kai jūs liepėte mums netikėti Allahą ir priskirti priešininkus Jam.“ Ir kiekvieni jų (grupių) slėps savo pačių apgailestavimus (dėl nepaklusimo Allahui šiame žemiškajame gyvenime), kai jie pamatys kančią. Ir mes uždėsime metalines apykakles aplink kaklus tų, kurie netikėjo. Ar jiems atlyginta už ką kitą, išskyrus tai, ką jie darydavo?

34. Ir Mes nesiuntėme perspėtojo į miestą, tačiau tie iš jų tarpo, kuriems buvo duotas žemiškasis turtas ir prabanga, sakė: „Mes netikėjome (Žinia) su kuo tu buvai siųstas.“

35. Ir jie sako: „Mes turime daugiau turto ir vaikų, ir mes nebūsime baudžiami.“

36. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, mano Viešpats padidina išlaikymą tam, kam Jis nori, ir apriboja, tačiau dauguma žmonių nežino.“

37. Ir nei jūsų turtas, nei jūsų vaikai, kurie priartina jus prie Mūsų (t. y. pamalonina Allahą), tačiau tik tas, kuris tiki (islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus (pamalonins Mus). Tokiems bus dvigubas atlygis už tai, ką jie darė, ir jie gyvens aukštuose būstuose (Rojuje) taikoje ir saugiai.

38. O tie, kurie kovojo prieš Mūsų Ajat, kad paverstų juos niekais, jie bus atvesti į kančią.

39. Sakyk: „Tikrai, mano Viešpats padidina aprūpinimą tam, kam Jis nori iš Savo vergų, ir (taip pat) apriboja (tai) jam, ir ką tu išleidi iš bet ko (vardan Allaho), Jis pakeis tai (kitu). Ir Jis yra Geriausias iš aprūpintojų.“

40. Ir (atminkite) Dieną, kai Jis surinks juos visus kartu, tada Jis sakys angelams: „Ar tai jūs, ką šie žmonės garbindavo?“

41. Jie (angelai) sakys: „Pagarbintas būk Tu, Tu esi mūsų Vali (Viešpats) vietoje jų. Ne, tačiau jie garbindavo džinus, dauguma jų tikėjo juos.“

42. Taigi Šiandien (t. y. Prikėlimo Dieną) nė vienas iš jūsų negali pasipelnyti ar pakenkti vienas kitam. Ir Mes sakysime tiems, kurie darė blogą [t. y. garbindavo kitus (tokius kaip angelai, džinai, pranašai, šventieji, teisingi žmonės) šalia Allaho]: „Ragaukite Ugnies kančios, kurią jūs neigėte.“

43. Ir kai Mūsų Aiškios Eilutės yra recituojamos jiems, jie sako: „Šis (Muchammedas ﷺ) yra niekas tik žmogus, kuris nori atitraukti jus nuo to, ką jūsų tėvai garbindavo.“ Ir jie sako: „Tai (Koranas) yra niekas tik sukurtas melas.“ Ir tie, kurie netiki, sako apie tiesą, kai ji pasiekė juos (t. y. Pranašą Muchammedą ﷺ, kai Allahas atsiuntė jį Pasiuntiniu su įrodymais, įkalčiais, šio Korano eilutėmis, pamokomis, ženklais ir t. t.): „Tai niekas, tik akivaizdi magija.“

44. Ir Mes nedavėme jiems Raštų, kuriuos jie galėtų studijuoti, nei siuntėme jiems anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) kokį nors perspėtoją (Pasiuntinį).

45. Ir tie, anksčiau jų, neigė. Tie negavo nė dešimtadalio to, ką Mes suteikėme aniems (senovėje). Tačiau jie vis tiek neigė Mano Pasiuntinius. Tad koks (siaubingas) buvo Mano atmetimas (bausmė).

46. Sakyk (jiems, Muchammedai ﷺ): „Aš raginu jus tik vienam (dalykui) - kad stotumėte jūs vardan Allaho poromis ir pavieniui, ir apmąstytumėte (savyje Pranašo ﷺ gyvenimo istoriją) - nėra pamišimo jūsų kompanjone

(Muchammede ﷺ), jis yra tik perspėtojas jums siaubingos kančios akivaizdoje.“

47. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Kad ir kokio atlygio aš galėčiau prašyti iš jūsų - jis jūsų. Mano atlygis yra tik iš Allaho, ir Jis yra visų dalykų Liudytojas.“

48. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų Mano Viešpats nuleidžia (Apreiškimą ir padaro akivaizdžią) tiesą (t. y. šį Apreiškimą, kuris pasiekė mane), Visa Žinantysis apie Al-Ghaib (Nematomą).

49. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Al-Hak (tiesa, t. y. Koranas ir Allaho Apreiškimas) atėjo ir Al-Batil [melagystė - Iblis (Šėtonas)] negali nei sukurti nieko, nei (nieko) prikelti.“

50. Sakyk: „(Net) jei aš nuklysiu, aš nuklysiu tik į savo paties praradimą. Tačiau jei aš liksiu vedamas, tai tik dėl mano Viešpaties Apreiškimo man. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Artimiausias (visiems dalykams).“

51. Ir jei tik jūs galėtumėte matyti, kai jie bus išsigandę be jokio išsigelbėjimo (jiems) ir jie bus pričiupti iš artimos vietos.

52. Ir jie sakys (Amžinybėje): „Mes tikime (dabar).“ Tačiau kaip jie galėtų gauti (Tikėjimą ir Allaho savo atgailos priėmimą) iš vietos tokios tolimos (t. y. grįžti į žemiškąjį gyvenimą vėl).

53. Iš tiesų, jie netikėjo (Allaho Vienumą, islamą, Koraną ir Muchammedą ﷺ) prieš tai (šiame pasaulyje), ir jie spėliodavo apie Nematomą [t. y. Amžinybę, Pragarą, Rojų, Prikėlimą ir Allaho Pažadą (sakydami), jog visa tai netiesa], iš tolimos vietos.

54. Ir užtvara bus pastatyta tarp jų ir to, ko jie troško [t. y. At-Tauba (atsigręžimo į Allahą atgailoje) ir Tikėjimo priėmimo] kaip kad buvo pasielgta seniau su tokiais žmonėmis kaip jie. Iš tiesų, jie buvo grėsmingoje abejonėje.

35 - Sūra Fatir[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Visa šlovė ir padėkos Allahui, (vieninteliam) dangų ir žemės Pradininkui [arba (Vieninteliam) Kūrėjui], Kuris padarė angelus pasiuntiniais su sparnais, dviem arba trimis, arba keturiais. Jis padidina kūrinijoje tai, ką Jis nori. Iš tiesų, Allahas Gali daryti viską.

2. Ką iš gailestingumo (t. y. gėrio) Allahas gali suteikti žmonijai, niekas negali to sulaikyti; o ką Jis gali sulaikyti, niekas po to negali to suteikti. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

3. Žmonės, prisiminkite Allaho Malonę jums. Ar yra koks nors kūrėjas kitas nei Allahas, kuris aprūpina jums iš dangaus (lietų) ir žemės? La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Kaip tada jūs nusigręžiate (nuo Jo)?

4. O jei jie neigia tave (Muchammedai ﷺ) , taip buvo neigiami Pranašai anksčiau tavęs. Ir pas Allahą visų reikalų sugrįžimas (sprendimui).

5. Žmonės, iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa. Taigi neleiskite dabartiniam gyvenimui apgauti jus, ir neleiskite vyriausiajam apgavikui (Šėtonui) apgauti jus dėl Allaho.

6. Tikrai, Šaitan (Šėtonas) yra jūsų priešas, taigi laikykite (elkitės su juo) jį priešu. Jis tik kviečia savo hizb (pasekėjus) tam, kad jie taptų liepsnojančios Ugnies gyventojais.

7. Tų, kurie netiki, jų bus siaubinga kančia. O tų, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jų bus atleidimas ir didžiulis atlygis (t. y. Rojus).

8. Argi tada tas, kuriam jo darbų blogis padarytas atrodančiu teisingu taip, kad jis laiko tai geru (lygus tam, kuris yra teisingai vedamas)? Iš tiesų, Allahas paklaidina ką Jis nori, ir išveda ką Jis nori. Taigi nesusinaikink (Muchammedai ﷺ) liūdėsyje dėl jų. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jie daro.

9. Ir tai Allahas, Kuris siunčia vėjus, kad šie pakeltų debesis, ir Mes gename

juos į mirusią žemę ir atgaiviname juo žemę po jos mirties. Toks (bus) Prikėlimas.

10. Kas trokšta garbės (galios ir šlovės), tada Allahui priklauso visa garbė, galia ir šlovė [ir šis gali gauti garbę, galią ir šlovę tik paklusdamas ir garbindamas Allahą (Vienintelį)]. Pas Jį pakyla (visi) geri žodžiai ir teisingi veiksmai išaukština tai (t. y. geri žodžiai nepriimami Allaho, nebent juos seka geri veiksmai), tačiau tie, kurie planuoja blogą, jų bus siaubinga kančią. Ir tokių sąmokslas pražus.

11. Ir Allahas sukūrė tave (Adomai) iš dulkės, tada iš nutfa (vyriškųjų ir moteriškųjų išskyrų sėklos lašo, t. y. Adomo palikuonių), tada Jis padarė jus poromis (vyrais ir moterimis). Ir jokia moteris nepastoja, nei pagimdo be Jo Žinojimo. Ir jokiam senyvam žmogui nėra suteikiama gyvenimo trukmė, nei dalis nutraukiama nuo jo gyvenimo (arba kito žmogaus gyvenimo), tačiau tai yra Knygoje (Al-Lauh Al-Mahfuz). Iš tiesų, tai lengva Allahui.

12. Ir dvi jūros (vandens rūšys) nėra panašios: tai skanus, saldus ir malonus gerti, o tai yra druskingas ir kartus. Ir iš abiejų jų jūs valgote šviežią, minkštą mėsą (žuvį), ir gaunate papuošalus, kuriuos dėvite. Ir matote laivus skrodžiančius (jūros vandenį kai jie ja plaukia) tam, kad siektumėte Jo Dosnumo, ir kad jūs dėkotumėte.

13. Jis įlieja naktį į dieną (t. y. sutrumpėjusios nakties valandos pridedamos prie dienos valandų) ir Jis įlieją dieną į naktį (t. y. sutrumpėjusios dienos valandos pridedamos prie nakties valandų). Ir Jis pavergė saulę ir mėnulį - kiekvienas jų juda savo kelią nustatytą laikotarpį. Toks yra Allahas, jūsų Viešpats. Jo yra karalystė. Ir tie, kuriuos jūs maldaujate arba šaukiatės vietoj Jo, neturi nė kitmir (datulės kaulo plonos membranos).

14. Jei jūs maldaujate (arba šaukiatės) jų, jie negirdi jūsų šauksmo. O jei (tuo atveju) jie girdėtų, jie negalėtų to patenkinti (jūsų prašymo) jums. Ir Prikėlimo Dieną jie išsižadės jūsų garbinimo. Ir niekas negali pranešti tau (Muchammedai) tik Jis, Kuris yra Visa Žinantis (apie viską).

15. Žmonės, tai jūs, kuriems reikia Allaho. Tačiau Allahas yra Turtingas (Laisvas nuo bet kokių poreikių), Vertas visų šlovių.

16. Jei jis panorėtų, Jis galėtų sunaikinti jus ir išvesti naują kūriniją.

17. Ir tai nėra sunku Allahui.

18. Ir nė vienas naštos nešėjas neneš kito naštos. Ir jei vienas sunkiai apkrautas šauksis kito (nešti) jo naštą, niekas iš to nebus nukelta, net jei jis būtų artimas giminė. Tu (Muchammedai ﷺ) gali tik perspėti tuos, kurie bijo savo Viešpaties nematomo ir atlieka As-Salat (ikamat as-salat). Ir tas, kuris tyrina save (nuo visų rūšių nuodėmių), tada jis tyrina tik dėl savo paties naudos. Ir pas Allahą yra (paskutinis) (visų) Sugrįžimas.

19. Nėra panašūs aklasis (netikintis islamiškąjį monoteizmą) ir matantysis (tikintis islamiškąjį monoteizmą).

20. Nei yra (panašūs) tamsybė (netikėjimas) ir šviesa (Tikėjimas islamiškąjį monoteizmą).

21. Nei yra (panašūs) pavėsis ir saulės kaitra.

22. Nei yra (panašūs) gyvasis (t. y. tikintieji) ir miręs (t. y. netikintieji). Iš tiesų, Allahas priverčia tą, ką Jis nori, girdėti, tačiau tu negali priversti girdėti tų, kurie yra kapuose.

23. Tu (Muchammedai ﷺ) esi tik perspėtojas (t. y. tavo pareiga tik perduoti Allaho Žinią žmonijai, tačiau teisingas vedimas priklauso Allahui).

24. Iš tiesų, Mes siuntėme tave su tiesa, gerų žinių nešėją ir perspėtoją. Ir niekada nebuvo tautos, kurioje nebūtų buvę perspėtojo.

25. Ir jei jie neigia tave, tie, kurie buvo anksčiau jų, taip pat neigė. Jų Pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais ženklais ir su Raštais, ir knyga, suteikiančia šviesą.

26. Tada Aš nutvėriau tuos, kurie netikėjo - ir koks siaubingas buvo Mano neigimas (bausmė).

27. Argi jūs nematote, kad Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus ir Mes pagaminame juo įvairių spalvų vaisius, ir tarp kalnų yra balti ir raudoni ruožai, įvairių spalvų ir (kiti) labai juodi.

28. Ir panašiai žmonės ir Ad-Davab [judantys (gyvi) kūriniai, gyvuliai] ir galvijai yra įvairių spalvų. Tai tik tie, turintys žinojimą, iš Jo vergų, kurie bijo Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Galingas, Visa Atleidžiantis.

29. Iš tiesų, tie, kurie recituoja Allaho Knygą (šį Koraną) ir atlieka as-salat (ikamat as-salat) ir leidžia (labdarai) iš to, ką Mes jiems suteikėme, slaptai

ir atvirai, jie tikisi (neabejotino) pelno, kuris niekada nepražus.

30. Kad Jis sumokės jiems jų atlyginimus pilnai, ir suteiks jiems (netgi) daugiau, iš Savo Malonės. Iš tiesų, Jis yra Visa Atleidžiantis, Labiausiai Pasiruošęs įvertinti (gerus darbus ir atlyginti).

31. O tai, ką Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ) iš Knygos (Korano), tai yra (visiška) tiesa [kad tu (Muchammedai ﷺ) ir tavo pasekėjai turi elgtis pagal jos instrukcijas], patvirtinanti tai, kas buvo (apreikšta) prieš tai. Iš tiesų, Allahas yra tikrai Visa Žinantis, ir Visa Matantis apie Savo vergus.

32. Tada Mes davėme Knygą (Koraną) kaip palikimą tiems iš Mūsų vergų, kuriuos Mes pasirinkome (Muchammedo ﷺ pasekėjus). Tada iš jų yra kai kurie, kurie nuskriaudžia patys save, ir iš jų yra kai kurie, kurie seka vidurio keliu, ir iš jų yra kai kurie, kurie, Allaho Leidimu, yra pirmiausi geruose darbuose. Tai (Korano paveldėjimas) - tai iš tiesų didžiulė malonė.

33. Į Adn (Edeno) Rojų (Amžinuosius Sodus) jie įžengs, juose jie bus išpuošti auksinėmis apyrankėmis ir perlais, ir jų apdarai ten bus iš šilko.

34. Ir jie sakys: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Kuris pašalino nuo mūsų (visą) sielvartą. Iš tiesų, mūsų Viešpats yra tikrai Visa Atleidžiantis, Labiausiai Pasiruošęs įvertinti (gerus darbus ir atlyginti).

35. Kuris, iš Savo Malonės, įkurdino mus namuose, kurie tęsis amžinai, kur sunkus darbas nepalies mūsų, nei nuovargis palies mus.“

36. Tačiau tiems, kurie netiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą), jiems bus Pragaro Ugnis. Nei ji turės visiško nužudymo savybę jiems taip, kad jie mirtų, nei jos kančia bus jiems palengvinta. Taip Mes atkerščijame kiekvienam netikinčiajam.

37. Tenai jie verks: „Mūsų Viešpatie, išvesk mus, mes darysime teisingus gerus darbus, ne tai, ką mes darydavome (blogus darbus).“ (Allahas atsakys): „Argi Mes nesuteikėme jums gyvenimų pakankamai ilgų tam, kad bet kas, kas gautų perspėjimą, galėtų jį priimti? Ir perspėtojas atėjo pas jus. Taigi ragaukite jūs (savo darbų blogį). Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems) nėra padėjėjo.“

38. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie Nematomą danguose ir žemėje. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie tai, kas yra krūtinėse.

39. Jis yra Tas, Kuris padarė jus paveldėtojais kartas po kartų žemėje, taigi kas netiki (islamiškąjį monoteizmą) - jam bus jo netikėjimas. Ir netikinčiųjų netikėjimas neprideda nieko tik jų Viešpaties neapykantą. Ir netikinčiųjų netikėjimas neprideda nieko, tik praradimą.[1]

40. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Papasakokite man arba praneškite man (ką) jūs galvojate apie savo (taip vadinamus) dievų partnerius, kurių jūs šaukiatės šalia Allaho? Parodykite man, ką jie sukūrė žemėje. Arba ar jie turi kokią nors dalį danguose? Arba ar davėme Mes jiems Knygą, kad jie veiktų pagal aiškius įrodymus iš jos? Ne, Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) nežada vienas kitam nieko, tik apgaules.“

41. Iš tiesų, Allahas griebia dangus ir žemę, kad jie pajudėtų iš savo vietų, ir jei jie turėtų judėti iš savo vietų, nėra nė vieno, kas galėtų pagriebti juos po Jo. Iš tiesų, Jis yra Visa Pakančiausias, Visa Atleidžiantis.

42. Ir jie prisiekė Allahu savo labiausiai susaistančias priesaikas, kad jei pas juos ateis perspėtojas, jie bus labiau teisingai vedami nei bet kokia kita tauta (prieš juos). Tačiau kai perspėtojas (Muchammedas ﷺ) atėjo pas juos, tai padidino juose nieka kita, tik atsitraukimą (nuo tiesos).

43. (Jie pabėgo dėl savo) išdidumo žemėje ir jų blogų sąmokslų. Tačiau blogas sąmokslas apima tik tą, kuris jį planuoja. Taigi, ar gali jie tikėtis ko nors (kito), kaip tik senovės žmonių sunnos (elgesio būdo)? Taigi, nerasite jokių pokyčių Allaho sunnoje (elgesio būde) ir jokio pasukimo nerasite Allaho sunnoje (elgesio būde).

44. Argi jie nekeliavo žeme ir nematė, kokia buvo pabaiga tų, prieš juos - nors jie buvo viršesni jų galia? Allahas nėra toks, kad bet kas danguose ar žemėje išvengtų Jo. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis, Visagalis.

45. Ir jei Allahas baustų žmones už tai, ką jie įgijo, Jis nepaliktų judančio (gyvo) padaro ant žemės paviršiaus. Tačiau Jis suteikia jiems atokvėpį nustatytam terminui. Ir kai jų terminas ateis, tada, tikrai, Allahas yra Visa Matantis apie Savo vergus.

---

[1] Žr. 3:85 išnašą.

36 - Sūra Ja-Syn[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ja, Syn. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Prisiekiu Koranu, kupinu išminties (t. y. kupino įstatymų, įkalčių ir įrodymų),

3. iš tiesų, tu (Muchammedai ﷺ) esi vienas iš Pasiuntinių,

4. Teisingame Kelyje (t. y. Allaho religijoje islamiškajame monoteizme).

5. (Tai yra Apreiškimas) nuleistas Visa Galingojo, Gailestingiausiojo,

6. tam, kad tu perspėtum žmones, kurių protėviai nebuvo perspėti, taigi jie yra neatidūs.

7. Iš tiesų, Žodis (apie bausmę) įrodė tiesą prieš daugumą iš jų, taigi jie netikės,

8. Iš tiesų, Mes uždėjome ant jų kaklų geležines apykakles, siekiančias jų smakrus taip, kad jų galvos pakeltos.

9. Ir Mes pastatėme užsklandą priešais juos, ir užsklandą už jų, ir Mes uždengėme juos taip, kad jie negali matyti.

10. Jiems tas pats, ar tu perspėji juos ar tu jų neperspėji, jie netikės.

11. Tu gali tik perspėti tą, kuris seka Priminimą (Koraną), ir baiminasi Maloningiausiojo (Allaho) nematomo. Nešk tokiam gerą žinią apie atleidimą, ir dosnų atlygį (t. y. Rojų).

12. Iš tiesų, Mes suteikiame gyvybę mirusiems, ir Mes užrašome tai, ką jie siuntė prieš (juos), ir jų pėdsakus ir viską Mes įrašome skaičiais (kaip įrašą) Aiškioje Knygoje.

13. Ir pateikiame jiems panašumą: (istoriją apie) miesto gyventojus [sakoma, kad miestas buvo Antioh (Antakija)], kai ten pas juos atėjo Pasiuntiniai.

14. Kai Mes siuntėme jiems du Pasiuntinius, jie atmetė juos abu. Taigi Mes sutvirtinome juos trečiuoju, ir jie sakė: „Iš tiesų, mes buvome siųsti jums Pasiuntiniais.“

15. Jie (miesto žmonės) tarė: „Jūs esate tik žmonės kaip mes patys, ir Maloningiausiasis (Allahas) neapreiškė nieko. Jūs tik sakote melą.“

16. Pasiuntiniai tarė: „Mūsų Viešpats žino, kad esame siųsti jums Pasiuntiniais,

17. Ir mūsų pareiga tik perduoti aiškiai (Žinią).“

18. Jie (žmonės) tarė: „Mums, mes matome blogą pranašingą ženklą iš jūsų - jei jūs nesiliausite, mes tikrai jus apmėtysime akmenimis, ir skausminga kančia jus palies nuo mūsų.“

19. Jie (Pasiuntiniai) tarė: „Lai jūsų blogi pranašingi ženklai būna su jumis! (Ar jūs vadinate tai „blogu pranašingu ženklu“) nes jūs esate perspėjami? Ne, bet jūs esate Musrifūn (peržengiantys visas ribas, darydami visų rūšių didžiąsias nuodėmes ir nepaklūsdami Allahui) žmonės.

20. Ir štai atėjo vyras, bėginas iš toliausios miesto dalies. Jis tarė: „O mano žmonės, pakluskite Pasiuntiniams.“

21. „Pakluskite tiems, kurie neprašo iš jūsų jokio atlygio (sau), ir kurie yra teisingai vedantys.“

22. „Ir kodėl aš turėčiau negarbinti Jo (Allaho Vienintelio), Kuris sukūrė mane ir pas Kurį jūs būsite sugrąžinti.“

23. „Ar turėčiau priimti šalia Jo aliha (dievus)? Jei Maloningiausiasis (Allahas) nori man pakenti, jų užtarimas neturės man visiškai jokios naudos, nei galės jie mane išgelbėti?

24. „Tada iš tiesų, aš būsiu aiškioje klaidoje.“

25. „Iš tiesų, aš patikėjau jūsų Viešpačiu, taigi klausykite manęs.“

26. Buvo tarta (jam, kai netikintieji jį nužudė): „Įženk į Rojų.“ Jis tarė: „Jei mano žmonės būtų žinoję

27. Kad mano Viešpats (Allahas) atleido man, ir padarė mane vienu iš pagerbtųjų!“

28. Ir Mes nesiuntėme po jo kariuomenės iš dangaus prieš jo žmones, nei reikėjo Mums siųsti (tokį dalyką).

29. Tai buvo tik vienas Saiha (šūksnis) ir štai! Jie (visi) buvo nejudantys (tylūs, mirę, sunaikinti).

30. Deja žmonijai! Niekada pas juos nebuvo atėjęs Pasiuntinys, iš kurio jie nebūtų šaipydavęsi.

31. Argi jie nemato kiek kartų Mes sunaikinome prieš juos? Iš tiesų, jie negrįš pas juos.

32. Ir tikrai, visi - kiekvienas iš jų bus atvestas priešais Mus.

33. Ir ženklas jiems yra mirusi žemė. Mes suteikiame jai gyvybę, ir Mes išvedame iš jos javus, kad iš to jie valgytų.

34. Ir Mes padarėme tenai datulių palmių ir vynuogių sodus, ir Mes privertėme vandens šaltinius trykšti iš ten.

35. Tam, kad jie galėtų valgyti iš jų vaisių - ir jų rankos to nepadarė. Argi tada jie nedėkos?

36. Garbė Tam, Kuris sukūrė visas poras to, ką žemė išaugina, taip pat kaip ir jų pačių (žmonių) rūšį (vyrą ir moterį), ir to, apie ką jie nežino.

37. Ir ženklas jiems yra naktis. Mes paimame iš jos dieną, iš štai, jie tamsoje.

38. Ir saulė juda savo nustatytu kursu (nustatytą) terminą. Tai yra Visa Galingojo, Visa Žinančiojo Įsakymas.

39. Ir mėnulis, Mes nustatėme jam fazes, kol galiausiai jis grįžta kaip senas sudžiūvęs kreivas datulės stiebas.

40. Tai ne saulei pasivyti mėnulį, nei naktis aplenkia dieną. Jie visi plaukia, kiekvienas orbita.

41. Ir Ajat (ženklas) jiems yra tai, kad Mes išvedėme jų palikuonis prikrautame [Nūho (Nojaus)] laive.

42. Ir Mes sukūrėme jiems iš panašių į tuos, ant ko jie joja.

43. Ir jei Mes panorėtume, nuskandintume juos ir nebus jokio šauksmo (arba padėjėjo) jiems (kad išgirstų jų pagalbos šauksmą), nei jie bus išgelbėti.

44. Nebent tai bus gailestingumas iš Mūsų, ir kaip pramoga kuriam laikui.

45. Ir kai sakoma jiems: „Baiminkitės to, kas yra priešais jus (žemiškųjų kančių), ir to, kas yra už jūsų (Amžinybės kančių) tam, kad gautumėte

Gailestingumą (t. y. jei tikėsite Allaho religiją - islamiškąjį monoteizmą, ir vengsite daugiadievystės, ir paklusite Allahui teisingais poelgiais.)“

46. Ir niekada neatėjo jiems ženklas iš jų Viešpaties Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.), tačiau jie nusigręžė nuo jo.

47. Ir kai sakome jiems: „Leiskite iš to, kuo Allahas aprūpino jus“, tie kurie netiki, sako tiems, kurie tiki: „Ar mes maitinsime tuos, kuriuos, jei Allahas panorėtų, Jis (Pats) būtų pamaitinęs? Jūs tik esate aiškioje klaidoje.“

48. Ir jie sako: „Kada šis pažadas (t. y. Prikėlimas) bus išpildytas, jei jūs esate tiesą sakantys?“

49. Jie laukia tik vienintelio Saiha (šauksmo), kuris pričiups juos, kol jie ginčijasi.

50. Tada nebegalės jie palikti testamento, nei grįš jie į savo šeimą.

51. Ir Trimitas bus papūstas (t. y. antruoju pūtimu) ir štai, iš kapų jie išeis greitai pas savo Viešpatį.

52. Jie sakys: „Vargas mums, kas prikėlė mus iš mūsų miego vietos.“ (Jiems bus tarta): „Tai yra tai, ką Maloningiausiasis (Allahas) pažadėjo, ir Pasiuntiniai kalbėjo tiesą.“

53. Tai bus tik vienintelis Saiha (šauksmas), ir štai, jie visi bus atvesti priešais Mus.

54. Šią Dieną (Prikėlimo Dieną) niekas nebus nuskriaustas niekuo, nei jums bus atlyginta už ką nors kitą, išskyrus tai, ką jūs darydavote.

55. Iš tiesų, Rojaus gyventojai tą Dieną bus užsiėmę džiaugsmingais dalykais.

56. Jie ir jų žmonos bus maloniame pavėsyje, atsilošę sostuose.

57 Tenai jie turės vaisių (visų rūšių) ir viską, ko jie prašo.

58. (Jiems bus tarta): Salam (taika jums) - Žodis iš Viešpaties (Allaho), Gailestingiausiojo.

59. (Bus tarta): „O jūs, Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, daugiadieviai, nuodėmiautojai, netikintieji islamiškąjį monoteizmą, nedori blogieji), atsitraukite šią Dieną (nuo tikinčiųjų).

60. Argi neįsakiau jums, Adomo vaikai, kad jūs negarbintumėte Šaitan (Šėtono). Iš tiesų, jis yra aiškus priešas jums.

61. Ir kad jūs garbintumėte Mane [Vienintelį - islamiškąjį monoteizmą, ir nepriskirtumėte Man priešininkų, dievų-partnerių]. Tai yra Teisingas Kelias.

62. Ir iš tiesų jis (Šėtonas) paklaidino didelę daugumą iš jūsų. Argi tada jūs nesupratote?

63. Štai Pragaras, kuris buvo jums pažadėtas.

64. Dekite jame šią Dieną, už tai, kad netikėjote.

65. Šią Dieną Mes užantspauduosime jų burnas, ir jų rankos kalbės Mums, ir jų kojos liudys tai, ką jie įgydavo.

66. Ir jei tai būtų Mūsų Valia, Mes tikrai būtume atėmę jų akis (apakinę), kad jie būtų kamavęsi dėl Kelio, kaip tada jie būtų matę?

67. Ir jei tai būtų Mūsų Valia, Mes galėjome paversti juos (į gyvulius arba negyvus objektus) jų vietose. Tada jie nebūtų galėję eiti pirmyn (judėti), nei būtų galėję grįžti.

68. Ir kam Mes suteikiame ilgą gyvenimą - Mes perverčiame jį kūrime (silpnume po stiprybės). Argi tada jie nesupras?

69. Ir neišmokėme Mes jo (Muchammedo ﷺ) poezijos, nei tai pritinka jam. Tai tik Priminimas ir aiškus Koranas.

70. Kad jis arba tai (Muchammedas ﷺ arba Koranas) perspėtų tą, kuris gyvena (sveikai mąstantis - tikintysis), ir kad Žodis (kaltinimas) būtų pateisintas prieš netikinčiuosius (mirusius, nes jie atmeta perspėjimus).

71. Argi jie nemato, kad Mes sukūrėme jiems iš to, ką Mūsų Rankos sukūrė, galvijus, ir tuomet jie yra jų savininkai.

72. Ir Mes pavergėme jiems juos tam, kad kai kuriuos iš jų jie turėtų jojimui, o kai kuriuos jie valgytų.

73. Ir jie turi (kitą) naudą iš jų, ir jie gauna (pieną) gerti. Argi jie tada nebus dėkingi?

74. Ir jie prisiėmė šalia Allaho aliha (dievus), tikėdamiesi, kad jiems galėtų būt padėta (tų, taip vadinamų, dievų).

75. Jie negali jiems padėti, tačiau jie bus atvesti kaip kariuomenė prieš tuos, kurie juos garbino (Atsiskaitymo metu).

76. Tad lai jų kalba neliūdina tavęs (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Mes žinome, ką jie nuslepia, ir ką jie atskleidžia.

77. Argi žmogus nemato, kad Mes sukūrėme jį iš Nutfah (sumaišytos vyriškųjų ir moteriškųjų lytinių išskyrų - spermos lašų). Ir vis tiek, štai jis (stojasi) kaip atviras priešininkas.

78. Ir jis rodo Mums panašumą, ir pamiršta savo paties sukūrimą. Jis sakė: „Kas suteiks gyvybę tiems kaulams po to, kai jie sutrūnys ir taps dulkėmis?“

79. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Tas suteiks jiems gyvybę, Kuris sukūrė juos pirmą kartą. Ir Jis yra Visa Žinantis apie kiekvieną kūrinį.“

80. Tas, Kuris gamina jums ugnį iš žalio medžio, kai štai jūs juos uždegate.

81. Argi Tas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, negali sukurti panašių į juos? Tai, iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis Aukščiausiasis Kūrėjas.

82. Iš tiesų, Jo Įsakymas, kai Jis nori ko nors, yra tik tai, kad Jis sako tam: „Būk“ ir jis yra.

83. Taigi pagerbtas lai būna Jis ir išaukštintas virš visko, ką jie priskiria Jam, ir Kurio Rankose yra visų dalykų valdymas: ir pas Jį jūs būsite sugrąžinti.

37 - Sūra As-Saffat[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Prisiekiu tais (angelais) išrikiuotais lygiais (arba eilėmis).

2. Prisiekiu tais (angelais), kurie gena debesis geru būdu.

3. Prisiekiu tais (angelais), kurie neša Knygą ir Koraną iš Allaho

4. Iš tiesų, jūsų Ilah (Dievas) yra tikrai Vienas (t. y. Allahas):

5. Viešpats dangų ir žemės, ir visko, kas tarp jų, ir Viešpats kiekvieno saulės pakilimų taško.

6. Iš tiesų, Mes papuošėme artimiausią dangų žvaigždėmis (dėl grožio).

7. Ir kad saugotų nuo kiekvieno maištingo demono.

8. Jie negali klausytis aukštesnių grupių (angelų), nes yra apsvaidomi iš visų pusių.

9. Atstumtieji, ir jų yra nuolatinė (arba skausminga) kančia.

10. Išskyrus tokį kaip išplėšimą vogiant, ir jie persekiojami liepsnojančios ugnies, veriančio ryškumo.

11. Tada paklausk jų (t. y. tų daugiadievių, Muchammedai ﷺ): „Ar jie stipresni kaip kūriniai, ar tie (kiti kaip dangūs ir žemė, ir kalnai), kuriuos Mes sukūrėme?“ Iš tiesų, Mes sukūrėme juos iš klampaus molio.

12. Ne, tu (Muchammedai ﷺ) stebėjais (jų akiplėšiškumu), kai jie tyčiojosi (iš tavęs ir Korano).

13. Ir kai jiems primenama, jie nekreipia dėmesio.

14. Ir kai jie mato Ajat (ženklą arba įkaltį) nuo Allaho, jie tyčiojasi iš jo.

15. Ir jie sako: „Tai niekas kitas, tik akivaizdūs burtai.“

16. „Kai mes mirsime ir tapsime dulkėmis ir kaulais, ar mes (tada) tikrai būsime prikelti?“

17. „Ir mūsų senovės tėvai?“

18. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Taip, ir tada jūs būsite pažeminti.“

19. Tai tebus tik vienintelis Zadžra [šūksnis (t. y. antrasis Trimito pūtimas)] ir štai, jie žiūrės.

20. Jei sakys: „Vargas mums, tai Prikėlimo Diena.“

21. (Bus tarta): „Tai Teismo Diena, kurią jūs neigdavote.“

22. (Bus tarta angelams): „Surinkite tuos, kurie darė blogą kartu su jų kompanjonais (iš demonų) ir tai, ką jie garbindavo

23. Vietoje Allaho ir palydėkite juos į liepsnojančios Ugnies (Pragaro) kelią.

24. „Tačiau sustabdykite juos, iš tiesų, jie bus klausinėjami.“

25. „Kas jums? Kodėl jūs nepadedate vienas kitam (kaip darydavote tai pasaulyje)?“

26. Ne, tačiau Tą Dieną jie pasiduos.

27. Ir atsigręš vienas į kitą ir klausinės vienas kito.

28. Jie sakys: „Tai buvai tu, kuris ateidavai pas mus iš dešinės pusės [t. y. iš dešinės vieno iš mūsų pusės ir pagražindavai mums visą blogį, įsakei mums daugiadievystę, ir sustabdei mus nuo tiesos, t. y. islamiškojo monoteizmo ir visų gerų darbų].“

29. Jie atsakys: „Ne, jūs patys buvote netikintieji.“

30. „Ir mes neturėjome jums jokios valdžios. Ne, bet jūs buvote peržengiantys ribas žmonės (daugiadieviai ir netikintieji).

31. „Taigi dabar mūsų Viešpaties Žodis buvo pateisintas prieš mus, kad mes tikrai paragautume (bausmės).“

32. „Taigi Mes paklaidinome jus, nes patys buvome paklydę.“

33. Tada iš tiesų, Tą Dieną, jie (visi) dalinsis kančią.

34. Be abejonės, taip Mes elgiamės su Al-Mudžrimūn (daugiadieviais, nuodėmiautojais, netikinčiaisiais, nusikaltėliais, nepaklusniaisiais Allahui).

35. Iš tiesų, kai buvo pasakyta jiems: „La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), jie sušniokštė su išdidumu (t. y. paneigė tai).

36. Ir (jie) sakė: „Ar mes apleisime savo aliha (dievus) dėl pakvaišusio poeto?“

37. Ne, Jis (Muchammedas ﷺ) atėjo su tiesa (t. y. Allaho religija - islamiškuoju monoteizmu ir šiuo Koranu) ir jis patvirtina Pasiuntinius (buvusius prieš jį, kurie nešė Allaho religiją - islamiškąjį monoteizmą).

38. Iš tiesų, jūs (Mekkos pagonys) ketinate ragauti skausmingą kančią.

39. Ir jums bus atlyginta už nieką kitą, tik už tai, ką jūs darydavote (blogus darbus, nuodėmes ir nepaklusimą Allahui, kuriuos darydavote šiame pasaulyje).

40. Išskyrus išrinktuosius Allaho vergus (t. y. tikruosius tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą).

41. Jiems bus žinomas aprūpinimas (Rojuje),

42. vaisiai, ir jie bus pagerbti,

43. Malonumo Soduose (Rojuje)

44. žvelgdami vienas į kitą sostuose.

45. Aplink juos bus perduodama gryno vyno taurė -

46. balto, skanaus geriantiesiems.

47. Nei jie turės ghaul (bet kokią žalą, pilvo skausmą, galvos skausmą, nuodėmę) nuo jo, nei jie kentės apsvaigimą nuo jo.

48. O šalia jų bus kasirat-at-tarf [tyros moterys (žmonos), sulaikančios savo žvilgsnius (trokštančios nieko kito, tik savo vyrų)], plačiomis ir gražiomis akimis.

49. (Rafinuotos ir tyros) lyg jos būtų (paslėpti) (gerai) išsaugoti kiaušiniai.

50. Tada jie atsigręš vienas į kitą, abipusiškai klausinėdami.

51. Kalbėtojas iš jų tarpo sakys: „Iš tiesų, aš turėjau kompanjoną (pasaulyje),

52. kuris sakydavo: „Ar esi iš tų, kurie tiki (prikėlimą po mirties),

53. (kad) mirę ir tapę dulkėmis ir kaulais, mes tikrai būsime (prikelti) gauti atlygį arba bausmę (pagal savo darbus)?“

54. (Kalbėtojas) sakė: „Ar pažvelgsi žemyn?“

55. Taigi jis pažvelgė žemyn ir pamatė jį vidury Liepsnos.

56. Jis tarė: „Allahai, Tu beveik pražudei mane.“

57. Jei ne dėl mano Viešpaties Malonės, aš tikrai būčiau tarp tų atvestų (į Pragarą)“

58. (Rojaus gyventojai sakys): „Ar mes (daugiau) nebemirsime?“

59. „Išskyrus mūsų pirmąją mirtį, ir nebūsime baudžiami? (po to kai įžengėme į Rojų).“

60. Iš tiesų, tai yra didžiausias laimėjimas.

61. Dėl tokio panašaus lai darbininkai dirba.

62. Ar tai (Rojus) geresnė pramoga ar Zakum medis (siaubingas medis Pragare)?

63. Iš tiesų Mes padarėme tai (kaip) išbandymą Zalimūn (daugiadieviams, netikintiesiems, bloga darantiesiems).

64. Iš tiesų, tai medis, kuris dygsta iš Pragaro Liepsnos dugno.

65. Jo vaisių stiebų ūgliai kaip Šajatin (demonų) galvos

66. Iš tiesų, jie valgys juos ir jais pripildys savo pilvus.

67. Tada galiausiai jiems bus duotas verdantis vanduo gerti, kad tai susimaišytų (verdantis vanduo ir zakum jų pilvuose).

68. Tada po šito, iš tiesų, jų grįžimas į liepsnojančią Pragaro ugnį.

69. Iš tiesų, jie aptiko savo tėvus neteisingame kelyje

70. Taigi jie (taip pat) pasiskubino jų pėdsakais.

71. Ir iš tiesų, dauguma senovės žmonių nuklydo prieš juos

72. Ir iš tiesų Mes siuntėme tarp jų perspėtojus (Pasiuntinius).

73. Taigi žiūrėkit, kokia buvo pabaiga tų, kurie buvo perspėti (tačiau nepaisė).

74. Išskyrus išrinktuosius Allaho vergus (ištikimus, paklusnius ir teisingus tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą).

75. Ir iš tiesų Nūhas (Nojus) šaukėsi Mūsų ir Mes esame Geriausi iš tų, kurie atsako (į prašymą).

76. Ir Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą nuo didžiulės bėdos (t. y. paskendimo).

77. Ir, jo palikuonis, juos Mes padarėme išlikusiais (t. y. Šem, Ham ir Jafes).

78. Ir palikome jam (gerą prisiminimą) tarp vėlesniųjų kartų:

79. „Salam (taika) Nūhui (Nojui) (nuo Mūsų) tarp Alamyn (žmonijos, džinų ir visko,kas egzistuoja).“

80. Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gera darantiesiems - žr. eilutę 2:112).

81. Iš tiesų, jis [Nūhas (Nojus)] buvo vienas iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

82. Tada Mes paskandinome kitus (netikinčiuosius ir daugiadievius).

83. Ir iš tiesų, tarp tų, kurie pasekė jo [Nūho (Nojaus)] keliu (islamiškuoju monoteizmu (buvo Ibrahim (Abraomas)).

84. Kai jis atėjo pas savo Viešpatį su tyra širdimi [paskirta tik Allahui Vieninteliam ir niekam kitam, garbindamas nieką kitą tik Allahą Vienintelį – tikrasis islamiškasis monoteizmas, tyras nuo daugiadievystės purvo].

85. Kai jis tarė savo tėvui ir savo žmonėms: „Kas yra tai, ką jūs garbinate?“

86. „Argi melagystės - aliha (dievų) kitų nei Allahas - jūs trokštate?“

87. „Tada, ką jūs galvojate apie Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpatį?“

88. Tada jis pažvelgė į žvaigždes

89. ir tarė: „Iš tiesų, aš sergu (maru). [Jis padarė šią apgaulę tam, kad liktų jų dievybių šventykloje ir sunaikintų juos, ir nedalyvautų kartu su jais pagoniškoje šventėje].“

90. Taigi kai jie nusigręžė nuo jo, ir paliko (iš ligos baimės).

91. Tada jis atsigręžė į jų aliha (dievus) ir tarė: „Argi jūs nevalgysite (to, kas siūloma jums)?“

92. „Kas jums yra, kad jūs nekalbate?“

93. Tada jis atsigręžė į juos, daužydamas (juos) (savo) dešiniaja ranka.

94. Tada jie (stabų garbintojai) atėjo, pas jį, paskubomis.

95. Jis tarė: „Jūs garbinate tai, ką (jūs patys) išdrožiate?“

96. „Kai Allahas sukūrė jus ir tai, ką jūs darote?“

97. Jis tarė: „Pastatykite man pastatą (sakoma, kad pastatas buvo kaip krosnis) ir įmeskite jį į liepsnojančią ugnį.“

98. Taip jie kūrė sąmokslą prieš jį, tačiau Mes padarėme juos silpniausiais.

99. Ir jis tarė (po jo išgelbėjimo iš ugnies): „Iš tiesų, einu pas savo Viešpatį. Jis mane išves.“

100. „Mano Viešpatie, suteik man (palikuonis) iš teisingųjų.“

101. Taigi Mes suteikėme jam gerą žinią apie pakantų berniuką.

102. Ir kai jis (jo sūnus) užaugo pakankamai, kad vaikščiotų su juo, jis tarė: „Mano sūnau, mačiau sapne, kad aš skerdžiu tave (aukoju tave Allahui). Taigi ką tu manai?“ Jis atsakė: „Mano tėve, daryk tai, kas tau įsakyta, in ša Allah (jei Allahas panorės), aptiksi mane As-Sabirun (kantriu).“

103. Tada, kai jie abu pakluso (Allaho Valiai) ir jis paguldė jį klupsčią ant jo kaktos (arba ant galvos šono, skerdimui),

104. Mes pašaukėme jį: „Abraomai,

105. Tu išpildei sapną.“ Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gera darantiesiems - žr. eilutę 2:112);

106. Iš tiesų, tai tikrai buvo akivaizdus išbandymas.

107. Ir Mes išpirkom jį didžia auka (t. y. - avinu).

108. Ir Mes palikom jam (gerą atminimą) tarp vėlesnių kartų.

109. „Salam (taika) Ibrahimui (Abraomui)“,

110. Taip iš tikrųjų Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gerą darantiesiems - žr. eilutę 2:112)

111. Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

112. Ir Mes suteikėme jam gerą žinią apie Ishaką (Izaoką) - Pranašą iš teisingųjų.

113. Mes palaiminome jį ir Ishaką (Izaoką). Ir iš jų palikuonių yra (kai kurie) darantys teisingą, ir kai kurie, kurie aiškiai paklaidino save.

114. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Savo Malonę Mūsai (Mozei) ir Harūnui (Aronui).

115. Ir Mes išgelbėjome juos ir jų žmones nuo didžiulės bėdos.

116. Ir padėjome jiems, kad jie taptų laimėtojais.

117. Ir Mes suteikėme jiems aiškų Raštą.

118. Ir išvedėme juos į Teisingą Kelią.

119. Ir Mes palikome jiems (gerą atminimą) tarp vėlesniųjų kartų.

120. „Salam (taika) Mūsai (Mozei) ir Harūnui (Aronui).

121. Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gerą darantiesiems - žr. eilutę 2:112)

122. Iš tiesų, jie buvo du iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

123. Ir iš tiesų, Iljas (Elijus) buvo vienas iš Pasiuntinių.

124. Kai jis tarė savo žmonėms: „Ar jūs nebijosite Allaho?“

125. „Ar jūs šauksitės Bal (gerai žinomo jo tautos stabo, kurį jie garbindavo) ir apleisite Geriausią iš kūrėjų

126. Allahą, jūsų Viešpatį ir jūsų protėvių Viešpatį?“

127. Tačiau jie paneigė jį [Iljasą (Elijų)], taigi jie tikrai bus atvesti (į bausmę)

128. išskyrus išrinktuosius Allaho vergus.

129. Ir Mes palikom jam (gerą atminimą) tarp vėlesniųjų kartų.

130. „Salam (taika) Iljasin (Elijui)“,

131. Iš tiesų, taip Mes atlyginame Al-Muhsinūn (gerą darantiesiems, kurie daro gerus darbus visiškai tik dėl Allaho - žr. eilutę 2:112).

132. Iš tiesų, jis buvo vienas iš Mūsų tikinčiųjų vergų.

133. Ir iš tiesų, Lūtas (Lotas) buvo vienas iš Pasiuntinių.

134. Kai Mes išgelbėjome jį ir jo šeimą, visus,

135. išskyrus seną moterį (jo žmoną), kuri buvo tarp tų, kurie liko užnugaryje.

136. Tada Mes sunaikinome likusiuosius (Sodomo miestą Negyvosios Jūros dabartinėje Palestinos teritorijoje).

137. Iš tiesų, jūs einate pro šalį jų ryte

138. ir naktį. Ar tada jūs neapmąstysite?

139. Ir iš tiesų, Jūnus (Jona) buvo vienas iš Pasiuntinių.

140. Kai jis bėgo į prikrautą laivą.

141. Tada jis (sutiko) metė burtus, ir buvo tarp pralaimėtojų.

142. Tada (didžiulė) žuvis prarijo jį, nes jis padarė veiksmą, vertą kaltės.

143. Jei jis nebūtų buvęs iš tų, kurie garbina Allahą,

144. jis būtų tikrai likęs jos (žuvies) pilve iki Prikėlimo Dienos,

145. Tačiau Mes išmetėme jį ant pliko kranto, kai jis buvo sergantis

146. ir privertėme moliūgo augalą apaugti jį.

147. Ir Mes nusiuntėme jį pas šimtą tūkstančių (žmonių) ar net daugiau,

148. Ir jie patikėjo. Taigi Mes suteikėme jiems pramogą kuriam laikui,

149. Dabar paklausk jų (Muchammedai ﷺ): „Ar yra (tik) dukrų jūsų Viešpačiui, o sūnus jiems?

150. Arba ar Mes sukūrėme angelus moterimis, kai jie buvo liudytojais?

151. Iš tiesų, tai iš jų melagysčių, kad jie (kuraiš pagonys) sako:

152. „Allahas pagimdė [palikuonis - angelus, kurie yra Allaho dukros].“ Ir iš tiesų, jie melagiai.

153. Ar Jis (tada) pasirinko dukras, nei sūnus?

154. Kas jums yra? Kaip jūs nusprendžiate?

155. Ar jūs tada neatminsite?

156. Arba ar yra jums akivaizdi valdžia?

157. Tad atneškite savo Knygą, jei esate tiesą sakantys.

158. Ir jie sukūrė giminystę tarp Jo ir džinų, tačiau džinai gerai žino, kad jie tikrai turės pasirodyti (priešais Jį) (t. y. jie bus kviečiami atsiskaityti).

159. Pagerbtas yra Allahas, (Laisvas Jis) nuo to, ką jie Jam priskiria.

160. Išskyrus Allaho vergus, kuriuos Jis pasirinko (savo Gailestingumui, t. y. tikruosius tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą, kurie nepriskiria Allahui melagingų dalykų).

161. Taigi, iš tiesų jūs (pagonys) ir tie, kuriuos jūs garbinate (stabai),

162. negali paklaidinti [nugręžti nuo Jo (Allaho) nė vieno iš tikinčiųjų],

163. išskyrus tuos, kuriems lemta degti Pragare.

164. Ir nėra nė vieno iš mūsų (angelų), tačiau žino savo vietą (arba padėtį),

165. Ir iš tiesų, mes (angelai), mes stovime eilėmis (maldose kaip jūs musulmonai stovite eilėmis savo maldose),

166. Ir iš tiesų, mes (angelai), tikrai esame tie, kurie garbina (Allaho šloves, t. y. atlieka maldas).

167. Ir iš tiesų jie (arabų pagonys) sakydavo:

168. „Jei būtume turėję priminimą, kaip turėjo senovės žmonės (prieš ateinant Pranašui Muchammedui ﷺ Allaho Pasiuntiniu),

169. mes tikrai būtume buvę Allaho išrinktieji vergai (tikrieji tikintieji islamiškąjį monoteizmą).

170. Tačiau (dabar, kai atėjo Koranas) jie netiki juo (t. y. Koraną ir Pranašą Muchammedą ﷺ ir viską, ką jis atnešė - Dieviškąjį Apreiškimą), taigi jie sužinos.

171. Ir iš tiesų, Mūsų Žodis atėjo iš senovės pas Mūsų vergus, Pasiuntinius,“

172. kad jie tikrai būtų padaryti triumfuojančiaisiais

173. ir kad Mūsų kariuomenės, jie tikrai būtų laimėtojais,

174. Taigi nusigręžk (Muchammedai ﷺ) nuo jų kuriam laikui

175. ir stebėk juos ir jie pamatys (bausmę).

176. Argi jie siekia paskubinti Mūsų Kančią?

177. Tada, kai ji pakils jų kieme (t. y. šalia jų), blogas bus rytas tiems, kurie buvo perspėti.

178. Taigi nusigręžk (Muchammedai ﷺ) nuo jų kuriam laikui

179. ir stebėk juos ir jie pamatys (kančią).

180. Pagerbtas jūsų Viešpats, Garbės ir Galios Viešpats. (Laisvas Jis) nuo visko, ką jie Jam priskiria.

181. Ir taika Pasiuntiniams

182. Ir šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

38 - Sūra Saad[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Sad. [Šios raidės (sad ir t. t.) yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)]. Prisiekiu Koranu, kupinu priminimų (paaiškinimų ir pagarbos tiems, kurie jį tiki).

2. Ne, tie, kurie netiki, yra melagingame išpuikime ir pasipriešinime.

3. Kiek kartų Mes sunaikinome prieš juos. Ir jie maldavo, kai jau nebebuvo laiko išsigelbėjimui.

4. Ir jie (arabų pagonys) stebisi, kad perspėtojas (Pranašas Muchammedas ﷺ) atėjo pas juos iš jų pačių tarpo. Ir netikintieji sako: „Šis (Pranašas Muchammedas ﷺ) yra raganius, melagis.

5. „Ar jis padarė aliha (dievybes) (visas) į Vieną Ilah (Dievą - Allahą). Iš tiesų, tai keistas dalykas.“

6. O lyderiai iš jų tarpo skleidė (sakydami): „Tęskite, ir likite pastovūs saviems aliha (dievams). Iš tiesų, tai dalykas sumanytas (prieš jus).“

7. „Mes negirdėjome to šių pastarųjų dienų religijoje (t. y. krikščionybėje). Tai niekas kitas, tik prasimanymas.

8. „Ar Priminimas buvo nuleistas jam (vieninteliam) iš mūsų tarpo?“ Ne, tačiau jie abejoja Mano Priminimu (šiuo Koranu). Ne, tačiau jie neragavo (Mano) Kančios.

9. Arba ar jie turi tavojo Viešpaties, Galingiausiojo, Tikrojo Aprūpintojo Gailestingumo lobius?

10. Arba ar dangų ir žemės ir viso, kas tarp jų, karalystė yra jų? Jei taip, lai jie pakyla būdais (į dangus).

11. (Kadangi jie neigė Allaho Žinią) jie bus nugalėtos kariuomenės kaip senovės Sąjungininkai (kurie buvo nugalėti).

12. Anksčiau jų (buvo daugybė, kurie) neigė (Pasiuntinius) - Nūho (Nojaus) žmonės ir Ad, ir Firaun (Faraonas) - kuolų (naudotų nubausti žmones) žmogus

13. ir Samud, ir Lūto (Loto) žmonės, ir Miško Žmonės (Madjan (Midian)) - tokie buvo Sąjungininkai.

14. Kiekvienas iš jų neigė Pasiuntinius, tad Mano Kančia buvo pateisinta.

15. O šie tik laukia vienintelio Saiha [šūksnio (t. y. Trimito papūtimo, kurį atliks Israfil angelas)] - nebus jokio dvejojimo ar pabaigos tam [kol viskas išnyks išskyrus Allahą (vienintelį Dievą, kupiną Didybės, Dosnumo ir Garbės)].

16. Jie sako: „Mūsų Viešpatie, paskubink mums Kitaną (t. y. mūsų gerų ir blogų darbų Įrašus, kad galėtume juos pamatyti) prieš Atsiskaitymo Dieną“

17. Būk kantrus (Muchammedai ﷺ) dėl to, ką jie sako, ir atmink Mūsų vergą Davūdą (Dovydą), suteiktomis galiomis. Iš tiesų, jis buvo visuose reikaluose ir atgailoje sugrįžtantis (pas Allahą).

18. Iš tiesų, Mes privertėme kalnus garbinti Mūsų Šloves su juo [Davūdu (Dovydu)] aši (po vidurdienio iki saulėlydžio) ir išrak (po saulėtekio iki vidurdienio).

19. Ir (taip pat) surinkti paukščiai: visi paklusnūs jam [Davūdui (Dovydui)] [t. y. jie atėjo ir garbino Allaho Šloves kartu su juo].

20. Mes padarėme jo karalystę stipria ir suteikėme jam Al-Hikma (Pranašystę) ir protingą sprendimą kalboje ir sprendimuose.

21. Ir ar žinios apie besibylinėjančiuosius pasiekė tave? Kai jie perlipo per sieną į (jo) Mihrab (maldos vietą arba privatų kambarį).

22. Kai jie atėjo pas Davūdą (Dovydą), jis pasibaisėjo jais. Jie sakė: „Nebijok, (mes esame) du bylininkai, iš kurių vienas nuskriaudė kitą, taigi teisk mus teisingai, ir nesielk su mumis neteisingai, ir išvesk mus į Teisingą Kelią.

23. Iš tiesų, šis mano brolis (religijoje) turi devyniasdešimt devynias avis, kai aš turiu (tik) vieną avį ir jis sako: „Atiduok ją man,“ - ir jis įveikė mane kalba.“

24. [Davūd (Dovydas)] tarė (iš karto, neišklausęs priešininko): „Jis nuskriaudė tave, reikalaudamas tavo avį prijungti prie savo avių. Ir iš tiesų daugybė partnerių engia vienas kitą, išskyrus tuos, kurie tiki ir daro teisingus gerus darbus, ir jų yra keletas.“ Ir Davūd (Dovydas) numanė, kad Mes išbandėme jį ir siekė savo Viešpaties Atleidimo, ir krito klupsčiomis ir

atsigręžė (į Allahą) atgailoje.

25. Taigi Mes atleidome jam tai, ir, iš tiesų, jam artimas priėjimas prie Mūsų, ir gera (paskutinio) sugrįžimo vieta (Rojus).

26. Davūdai (Dovydai), iš tiesų, Mes patalpinome tave paveldėtoju žemėje. Taigi teisk žmones teisingai ir nesek savo troškimais - nes tai tikrai paklaidins tave nuo Allaho Kelio. Iš tiesų, tie kurie nutolsta nuo Allaho Kelio turi siaubingą kančią (ateityje), nes jie pamiršo Atsiskaitymo Dieną.

27. Ir Mes nesukūrėme dangaus ir žemės ir visko, kas tarp jų, be tikslo. Tai svarstymas tų, kurie netiki. Tad vargas tiems, kurie netiki (islamiškąjį monoteizmą) dėl Ugnies.

28. Ar Mes elgsimės su tais, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, kaip (su) Al-Mufsidūn (tais, kurie priskiria Allahui partnerius garbinime ir daro nusikaltimus) žemėje? Ar Mes elgsimės su Al-Mutakūn (dievobaimingaisiais - žr. eilutę 2:2) kaip (su) Fudžar (nusikaltėliais, netikinčiaisiais, nuodėmingaisiais)?

29. (Tai yra) Knyga (Koranas), kurią Mes nuleidome tau, kupiną palaiminimų, kad jie apmąstytų jos Eilutes, ir kad suvokiantys žmonės atsimintų.

30. Ir Davūdui (Dovydui) Mes davėme Suleimaną (Saliamoną). Koks puikus tarnas. Iš tiesų, jis visada atsigręždavo (į Mus) atgailoje.

31. Kai jie buvo parodyti jam, popietę, gerai ištreniruoti aukščiausios veislės arkliai.

32. Jis tarė: „Aš mėgavausi gėriu (šiais arkliais) vietoj savo Viešpaties prisiminimo (savo Asr maldoje) tol, kol laikas baigėsi ir (saulė) pasislėpė už (nakties) užsklandos.

33. Tada jis tarė: „Atveskite juos (arklius) atgal pas mane.“ Tada jis pradėjo vesti savo ranką jų kojomis ir jų kaklais (iki pasirodymo pabaigos).

34. Ir iš tiesų, Mes išbandėme Suleimaną (Saliamoną) ir padėjome ant jo sosto Džasad (velnią, taigi jis kuriam laikui prarado savo karalystę) ir jis grįžo (pas Allahą su paklusnumu ir atgailoje, ir į savo sostą ir karalystę, Allaho Malone).

35. Jis tarė: „Mano Viešpatie, atleisk man ir suteik man karalystę tokią, kuri nepriklausytų niekam kitam, po manęs. Iš tiesų, Tu esi Suteikėjas.“

36. Taigi, Mes pavergėme jam vėją. Jis švelniai pūtė jo paliepimu kad ir kur jis norėjo

37. ir taip pat šajatin (velnius) iš džinų (įskaitant) kiekvieną rūšį statytojų ir narų

38. ir taip pat kitus, supančiotus grandinėmis.

39. [Allahas tarė Suleimanui (Saliamonui)]: „Tai Mūsų dovana, taigi eikvok arba sulaikyk, nebus prašoma (tavęs) atsiskaityti.“

40. Ir iš tiesų, jam yra artimas priėjimas prie Mūsų, ir geras (paskutinis) sugrįžimas (Rojus).

41. Ir prisiminkite Mūsų vergą Ajūbą (Jobą), kai jis šaukėsi savo Viešpaties (sakydamas): „Iš tiesų šaitan (šėtonas) palietė mane su bėda (sugadindamas mano sveikatą) ir kančia (sugadindamas mano turtą).

42. (Allahas tarė jam): „Smok į žemę savo pėda: tai yra vandens (šaltinis) nusiprausti, atsivėsinti ir (gaivinančiam) gėrimui.“

43. Ir Mes grąžinome jo šeimą, ir kartu su jais panašius į juos, kaip Mūsų Gailestingumą, ir Priminimą tiems, kurie suvokia.

44. „Ir paimk į savo ranką pluoštą plonos žolės ir suduok ją (savo žmonai) ir nelaužyk savo priesaikos.[1] Iš tiesų, Mes radome jį kantriu. Koks puikus tarnas. Iš tiesų, jis atsigręždavo (į Mus) atgailoje.

45. Ir atminkite Mūsų vergus Ibrahimą (Abraomą), Ishaką (Izaoką), ir Jakūbą (Jokūbą), (visus) galios turėtojus (Mūsų garbinime) ir (taip pat) religinio suvokimo.

46. Iš tiesų, Mes pasirinkome juos suteikdami jiems (gerą dalyką - t. y.) Namų atminimą [Amžinybėje ir jie priversdavo žmones atsiminti tai, ir jie taip pat kviesdavo žmones paklusti Allahui ir daryti gerus darbus dėl Amžinybės].

47. Ir jie su Mumis, iš tiesų, iš išrinktųjų ir geriausiųjų.

48. Ir prisiminkite Ismailį (Ismaelį), Iljasą (Elijų) ir Zul-Kiflą, visus iš geriausių.

---

[1] Kai Ajūbas (Jobas) sirgo, jo žmona maldaudavo jo, ir Šėtonas pasakė jai tarti netikėjimo žodį ir ji pasakė savo vyrui [Ajūbui (Jobui)]. Taigi jis supyko ant jos ir prisiekė suduoti jai šimtą kirčių. Taigi Allahas liepė Ajūbui (Jobui) išpildyti savo pažadą, suduodant jai smulkios žolės pluoštu.

49. Tai Priminimas. Ir iš tiesų, Mutakūn (dievobaimingiesiems - žr. ają 2:2) yra geras paskutinis sugrįžimas (Rojus).

50. Adn (Edeno) Rojus (amžinieji Sodai), kurio durys bus jiems atvertos.

51. Tenai jie sėdės, tenais jie prašys vaisių gausybės ir gėrimų.

52. O šalia jų bus kasirat-at-tarf [tyros moterys (žmonos), sulaikančios savo žvilgsnius (netrokštančios nieko kito, tik savo vyrų)], (ir) panašaus amžiaus.

53. Tai yra tai, kas jums (Al-Mutakūn - dievobaimingiesiems - žr. eilutę 2:2) pažadėta Atsiskaitymo Dienai.

54. (Jiems bus tarta) Iš tiesų, tai Mūsų Aprūpinimas, kuris niekada nesibaigs.

55. Tai yra šitaip. O taghun (ribų peržengėjams, nepaklusniesiems Allahui ir Jo Pasiuntiniui - netikintiesiems Allaho Vienumą, nusikaltėliams) bus blogas paskutinis sugrįžimas (Ugnis).

56. Pragaras, kur jie degs. Ir blogiausia iš tikrųjų yra ta vieta poilsiui.

57. Tai yra šitaip. Lai jie ragauja to - verdančio skysčio ir purvinų žaizdų išskyrų.

58. Ir kitų (kančių) panašios rūšies - visko kartu.

59. Tai kariuomenė, įžengianti su jumis (į Pragarą), nėra pasveikinimo jiems. Iš tiesų, jie degs Ugnyje.

60. (Klaidinančiųjų pasekėjai sakys): „Ne, jūs (taip pat). Nėra pasveikinimo jums. Tai jūs (klaidinantieji), kurie padarėte tai mums (nes jūs paklaidinote mus pasaulyje), kokia bloga yra ši vieta pasilikti.

61. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, kad ir kas privedė mus prie to, pridėk jam dvigubą kančią Ugnyje.“

62. Ir jie sakys: „Kas yra mums, kad nematome žmonių, kuriuos mes priskaičiuodavome prie blogųjų?“

63. „Ar mes laikėme juos pašaipų objektais, ar (mūsų) akys negalėjo suvokti jų?“

64. Iš tiesų, tai tikriausia tiesa - abipusis Ugnies žmonių ginčas.

65. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu tik perspėtojas ir nėra jokio Ilah (Dievo),

išskyrus Allahą (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), Vienas, Nenugalimas,

66. Dangų ir žemės ir visko, kas tarp jų, Viešpats, Visa Galingas, Visa Atleidžiantis.“

67. Sakyk „Tai (šis Koranas) yra didi žinia,

68. nuo kurios jūs nusigręžiate.“

69. „Aš nežinojau apie vyriausiuosius (angelus), aukštybėje, kai jie ginčijosi ir diskutavo (apie Adamo (Adomo) sukūrimą).

70. Tik tai man buvo apreikšta, kad aš esu akivaizdus perspėtojas.“

71. (Atminkite), kai jūsų Viešpats sakė angelams: „Tikrai aš ketinu sukurti žmogų iš molio.“

72. Taigi kai Aš suteikiau jam formą ir įpūčiau į jį (jo) sielą, Mano sukurtą, tada jūs nusilenkiate klupsčiomis jam.“

73. Taigi angelai nusižemino, visi:

74. išskyrus Iblį (Šėtoną) - jis pasididžiavo ir buvo vienas iš netikinčiųjų.

75. (Allahas) tarė: „Ibli (Šėtone), kas stabdo tave nuo nusižeminimo tam, kurį Aš sukūriau Abiejomis Savo Rankomis[2]. Esi per daug išdidus (nusižeminti Adamui (Adomui)) ar esi vienas iš išaukštintųjų?“

76. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Esu geresnis nei jis. Tu sukūrei mane iš ugnies ir Tu sukūrei jį iš molio.“

77. (Allahas) tarė: „Tada eik iš čia, iš tiesų, esi atstumtasis.“

78. „Ir iš tiesų, Mano Prakeiksmas tau iki Atlyginimo Dienos.“

79. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Mano Viešpatie, suteik man atokvėpį iki Dienos, kai (mirusieji) bus prikelti.“

80. (Allahas) tarė: „Iš tiesų, esi iš tų, kuriems leista atsikvėpti.“

81. „Iki Dienos, nustatyto laiko.“

82. [Iblis (Šėtonas)] tarė: „Prisiekiu Tavo Galia, tada aš tikrai paklaidinsiu juos visus,

---

[2] Žr. 3:73 išnašą.

83. išskyrus Tavo išrinktuosius vergus iš jų tarpo (t. y. ištikimus, paklusnius, tikruosius tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą).“

84. (Allahas) tarė: „Tiesa yra - ir Tiesą sakau,

85. kad pripildysiu Pragarą tavimi [Iblis (Šėtonu)] ir tais iš jų (žmonija), kurie seks tavimi, kartu.“

86. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neprašau iš jūsų jokio atlygio už tai (Koraną), nei aš esu iš Al-Mutakalifūn (tų, kurie apsimeta arba išgalvoja neegzistuojančius dalykus).

87. „Tai (šis Koranas) yra tik Priminimas visiems Alamyn (žmonijai ir džinams).

88. „Ir jūs tikrai sužinosite tiesą apie tai, netrukus.“

39 - Sūra Az-Zumar[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Apreiškimas šios Knygos (Korano) yra iš Allaho, Visa Galingojo, Visa Išmintingojo.

2. Iš tiesų, Mes nuleidome Knygą tau (Muchammedai ﷺ) su tiesa: taigi garbink Allahą (Vienintelį), darydamas religinius veiksmus nuoširdžiai vien tik vardan Allaho.

3. Tikrai religija (t. y. garbinimas ir paklusimas) yra vien tik dėl Allaho. O tie, kurie priskiria Aulija (saugotojus, padėjėjus, ponus, dievybes) Jam (sako): „Mes garbiname juos tik dėl to, kad jie priartintų mus prie Allaho.“ Iš tiesų, Allahas teis juos pagal tai, dėl ko jie ginčijosi. Tikrai, Allahas neveda to, kuris yra melagis, ir netikintysis.

4. Jei Allahas panorėtų prisiimti sūnų (ar palikuonių), Jis galėtų pasirinkti, ką Jis nori, iš tų, kuriuos Jis sukūrė. Tačiau garbė Jam (Jis yra aukščiau to). Jis yra Allahas, Vienas, Nenugalimas.

5. Jis sukūrė dangus ir žemę su tiesa. Jis priverčia naktį įsilieti į dieną ir priverčia dieną įsilieti į naktį. Ir Jis pavergė saulę ir mėnulį. Kiekvieną judantį (nustatytu kursu) nustatytam laikui. Iš tiesų, Jis yra Galingiausias, Visa Atleidžiantis.

6. Jis sukūrė jus (visus) iš vieno asmens (Adamo (Adomo)). Tada jis sukūrė jam jo žmoną [Havą (Ievą)]. Ir Jis nuleido jums aštuonias poras galvijų (dvi avis, patelę ir patiną, dvi ožkas, patelę ir patiną, du jaučius, patelę ir patiną, ir du kupranugarius, patelę ir patiną). Jis sukuria jus jūsų motinų gimdose: kūrimas po kūrimo trijų uždangų tamsumoje. Toks yra Allahas jūsų Viešpats. Jo yra karalystė. La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Tad kaip jūs nusigręžiate?

7. Jei jūs netikite, tada tikrai, Allahui jūsų nereikia. Jis nemėgsta netikėjimo Savo vergams. O jei jūs esate dėkingi (būdami tikintieji), Jis patenkintas dėl to jumis. Joks naštos nešėjas neneš kito naštos. Tada pas jūsų Viešpatį yra jūsų sugrįžimas ir Jis praneš jums, ką jūs darydavote. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie tai, kas yra (žmonių) krūtinėse.

8. O kai koks nors nuostolis paliečia žmogų, jis šaukiasi savo Viešpaties (Vienintelio Allaho), atsigręždamas į Jį atgailoje. Tačiau kai Jis suteikia jam malonę iš Savęs, jis pamiršta tai, dėl ko jis šaukėsi prieš tai ir jis priskiria Allahui priešininkus tam, kad paklaidintų kitus nuo Jo Kelio. Sakyk: „Mėgaukitės savo netikėjimu kurį laiką: tikrai jūs esate (vieni) iš Ugnies gyventojų.“

9. Ar tas, kuris paklūsta Allahui nusižemindamas arba stovėdamas (maldoje) nakties valandomis, bijodamas Amžinybės ir tikėdamasis savo Viešpaties Gailestingumo (kaip tas, kuris netiki)? Sakyk: „Argi tie, kurie žino, lygūs tiems, kurie nežino?“ Tai tik suvokiantys žmonės, kurie prisimins (t. y. gaus pamoką iš Allaho Ženklų ir Eilučių).

10. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „O Mano vergai, kurie tikite (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą), bijokite savo Viešpaties (Allaho) ir atlikite savo pareigą Jam. Geras (atlygis) yra tiems, kurie daro gerą šiame pasaulyje. Ir Allaho žemė yra plati (taigi jei negalite garbinti Allaho vienoje vietoje, eikite į kitą). Tik tie, kurie kantrūs, gaus savo pilną atlygį, be atsiskaitymo.“

11. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų aš įsakiau garbinti Allahą (Vienintelį) paklūstant Jam ir darant religinius veiksmus nuoširdžiai vien tik dėl Jo.

12. Ir man įsakyta tai tam, kad būčiau pirmasis iš tų, kurie paklūsta Allahui (islame) kaip musulmonai.“

13. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, jei aš nepaklusiu savo Viešpačiui, bijau didžiosios Dienos kančios.“

14. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahą Vienintelį aš garbinu, darydamas religinius veiksmus nuoširdžiai vien tik dėl Jo (ir ne dėl noro pasirodyti, ir nepriskirdamas Jam priešininkų garbinime).“

15. Taigi garbinkite, ką mėgstate, šalia Jo. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Pralaimėtojai tie, kurie praras save ir savo šeimas Prikėlimo Dieną. Iš tiesų, tai bus aiškus praradimas.“

16. Jie turės apdangalus iš Ugnies virš jų ir apdangalus (iš Ugnies) po jais. Tuo Allahas gąsdina Savo vergus: „Mano vergai, tad bijokite Manęs.“

17. Tie, kurie vengia At-Taghut (netikrų dievybių) negarbindami jų ir

atsigręždami į Allahą (atgailoje), jiems yra gera žinia. Tad pranešk geras žinias Mano vergams -

18. tiems, kurie klausosi Žodžio [gero patarimo la ilaha illallah - (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas) ir islamiškojo monoteizmo] ir seka geriausiais iš jų (t. y. garbina Vienintelį Allahą, atgailauja Jam ir vengia Taghut), jie yra (tie), kuriuos Allahas išvedė ir tai yra suvokiantys žmonės.

19. Ar tada tas, prieš kurį bausmės Žodis pateisinamas (lygus tam, kuris vengia blogo)? Ar tu (Muchammedai ﷺ) išgelbėsi tą, kuris Ugnyje?

20. Tačiau tiems, kurie bijo savo Viešpaties (Allaho) ir atlieka savo pareigą Jam, jiems pastatyti didingi kambariai, vienas virš kito, po kuriais upės teka (t. y. Rojus). (Tai yra) Allaho Pažadas ir Allahas nesusikerta (Savo) Pažade.

21. Negi nematai, kad Allahas nuleidžia vandenį (lietų) iš dangaus, ir priverčia jį persunkti žemę (ir tada priverčia ją sudygti) kaip vandens šaltiniai, ir po to tuo gamina javus skirtingų spalvų, o po to jie sudžiūna ir tu matai juos pageltonuojančius. Tada Jis padaro juos sausais ir sulūžusiais. Iš tiesų, tame yra Priminimas suvokiantiems žmonėms.

22. Ar tas, kurio krūtinę Allahas atvėrė islamui tam, kad jis būtų šviesoje nuo Savojo Viešpaties (kaip tas, kuris ne musulmonas)? Tad vargas tiems, kurių širdys sukietintos Allaho prisiminimui. Jie yra aiškioje klaidoje.

23. Allahas nuleido Geriausią Pareiškimą, Knygą (šį Koraną). Jos dalys panašios viena į kitą (gerumu ir tiesa) ir dažnai kartojamos. Odos tų, kurie bijo savo Viešpaties, pašiurpsta nuo to (kai jie tai recituoja arba girdi). Tada jų oda ir jų širdys suminkštėja Allaho prisiminimui. Tai Allaho vedimas. Jis Veda tuo tą, ką Jis nori. Ir ką Allahas paklaidina, tam nėra jokio vedimo.

24. Ar tada tas, kuris su savo veidu stovi akistatoje su siaubinga kančia Prikėlimo Dieną (kaip tas, kuris įžengia taikiai į Rojų)? Ir bus pasakyta Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems): „Ragaukite tai, ką jūs įgydavote.“

25. Tie, kurie buvo prieš juos, neigė, tad kančia pasiekė juos iš pusių, kurių jie nesuvokė.

26. Taigi Allahas privertė juos paragauti gėdos dabartiniame gyvenime, tačiau didesnė kančia Amžinybėje, jei tik jie būtų žinoję.

27. Ir iš tiesų, Mes parodėme žmonėms šiame Korane visų rūšių panašumus tam, kad jie prisimintų.

28. Arabiškas Koranas, be jokių nukrypimų (jame) tam, kad jie vengtų viso blogio, kurio Allahas liepė jiems vengti, bijotų Jo ir atliktų savo pareigą Jam.

29. Allahas parodo panašumą: (vergas) žmogus, priklausantis daugybei partnerių (panašiai kaip tie, kurie garbina kitus šalia Allaho), besiginčijančių vienas su kitu, ir (vergas) žmogus, priklausantis vien tik vienam šeimininkui (kaip tie, kurie garbina Allahą Vienintelį). Ar tie du panašūs lyginant? Visa šlovė ir padėka Allahui. Tačiau dauguma iš jų nežino.

30. Iš tiesų tu (Muchammedai ﷺ) mirsi, ir iš tiesų, jie (taip pat) mirs.

31. Tada, Prikėlimo Dieną, jūs ginčysitės priešais savo Viešpatį.

32. Tad, kas daro daugiau bloga nei tas, kuris sako melą apie Allahą ir neigia tiesą [šį Koraną, Pranašą (Muchammedą ﷺ) ir islamiškąjį monoteizmą], kai ji pasiekia jį. Ar ne Pragare buveinė netikintiesiems?

33. Ir jis (Muchammedas ﷺ), kuris atnešė tiesą (šį Koraną ir islamiškąjį monoteizmą) ir (tie, kurie) patikėjo tai (t. y. tikrieji tikintieji islamiškąjį monoteizmą), jie yra Al-Mutakūn (dievobaimingieji ir teisingi žmonės - žr. eilutę 2:2).

34. Jie turės viską, ko panorės, su savo Viešpačiu. Tai atlygis Al-Muhsinūn (gera darantiesiems - žr. eilutės 9:120 išnašą).

35. Tam, kad Allahas išpirktų iš jų blogą, ką jie darė, ir duotų jiems atlygį pagal geriausią iš to, ką jie darydavo.

36. Argi Allahas nėra Pakankamas Savo vergui? Tačiau jie bando išgąsdinti tave su tais (kuriuos jie garbina) šalia Jo. Ir ką Allahas paklaidina, tam nebus vedimo.

37. Ir ką Allahas išveda, tam nebus jokio paklaidintojo. Argi Allahas nėra Visa Galingas, Atpildo Turėtojas?

38. Ir iš tiesų, jei tu klausi jų: „Kas sukūrė dangus ir žemę?“ Tikrai jie atsakys:

„Allahas (sukūrė juos.) Sakyk: „Pasakykit man tada, dalykai kurių jūs šaukiatės šalia Allaho - jei Allahas panorėtų kokios nors žalos man, ar jie galėtų pašalinti Jo žalą? Arba jei Jis (Allahas) norėtų kokio nors gailestingumo man, ar jie galėtų sulaikyti Jo Gailestingumą?“ Sakyk: „Pakankamas man yra Allahas. Juo, kurie pasitiki (t. y. tikintieji), turi pasitikėti.“

39. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Mano žmonės, dirbkite pagal savo kelią, aš dirbu (pagal savo kelią). Tada jūs sužinosite

40. pas ką ateina gėdinanti kančia, o ant ko nusileidžia amžina kančia.“

41. Iš tiesų, Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Knygą (šį Koraną) žmonijai su tiesa. Taigi kas priima vedimą, tai tik dėl savęs pačio, o kas nuklysta, tas nuklysta tik dėl savo (paties) praradimo.O tu (Muchammedai ﷺ) nesi Vakil (patikėtojas ar reikalų valdytojas ar saugotojas) jų.

42. Tai Allahas, Kuris paima sielas jų mirties momentu, ir tų, kurie nemiršta miegodami. Jis laiko tas (sielas) tų, kuriems Jis nulėmė mirtį, ir siunčia likusias nustatytam terminui. Iš tiesų, tame yra ženklai žmonėms, kurie giliai mąsto.

43. Ar jie pasiėmė (kitus) kaip tarpininkus šalia Allaho? Sakyk: „Net jei jie neturi galios niekam ir neturi proto?“

44. Sakyk: „Allahui priklauso visas tarpininkavimas. Jo yra dangų ir žemės Aukščiausioji Valdžia. Tada pas Jį jūs būsite sugrąžinti.“

45. Ir Mes užklojome apdangalus virš jų širdžių, kad jie nesuprastų jo (Korano) ir jų ausyse - kurtumas. Ir kai jūs minite savo Viešpatį Vienintelį [La ilaha illallah (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas) - islamiškasis monoteizmas] Korane, jie atsuka savo nugaras, bėgdami iš didžios antipatijos.

46. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Allahai, dangų ir žemės Kūrėjau, Visa Žinantis apie Al-Ghaib (Nematomą) ir matomą, tu teisi savo vergus dėl to, kame jie ginčydavosi.“

47. O tie, kurie darė blogą (daugiadieviai ir netikintieji Allaho Vienumą), jei jie turėtų viską žemėje ir po to dar sykį tiek, jie tikrai, siūlytų tai kaip išpirką sau tuo Prikėlimo Dieną nuo baisios kančios. Ir taps akivaizdu jiems nuo Allaho tai, ko jie nesitikėjo.

48. Ir blogybės to, ką jie įgijo, taps akivaizdžios jiems, ir tai, iš ko jie šaipydavosi apsups juos.

49. Kai žala paliečia žmogų, jis šaukiasi Mūsų (pagalbos). Tada kai Mes (išgelbėjome jį nuo tos žalos ir) pakeitėme tai į Mūsų malonę, jis sako: „Vien tik dėl žinių (kurias aš turiu) aš tai pasiekiau.“ Ne, tai tik išbandymas, tačiau dauguma iš jų nežino.

50. Iš tiesų, tie, prieš juos, sakė tai, tačiau vis tiek (viskas) ką jie įgijo, nedavė jiems naudos.

51. Taigi, blogos pasekmės to, ką jie įgijo, užklupo juos. O tie, kurie darė blogą, iš šių [žmonių, kuriems tu (Muchammedai ﷺ) buvai siųstas] irgi bus užklupti blogom pasekmėm (kančia) už tai, ką jie įgydavo. Ir niekada jie negalės išsigelbėti.

52. Argi jie nežino, kad Allahas padidina aprūpinimą tam, kam Jis nori, ir apriboja jį (tam, kad Jis nori). Iš tiesų, tame yra ženklai liaudžiai, kuri tiki.

53. Sakyk: „O Ibadi (Mano vergai), kurie nusižengėte prieš save patys (darydami blogus darbus ir nuodėmes). Nebūkite neviltyje dėl Allaho Gailestingumo, iš tiesų, Allahas atleidžia visas nuodėmes. Iš tiesų Jis yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

54. „Ir atsigręžkite atgailoje ir pakluskite su tikruoju Tikėjimu (islamiškuoju monoteizmu) į savo Viešpatį ir pakluskite Jam (islame) iki kančia pasieks jus, (ir) tada jums nebus padėta.

55. „Ir sekite geriausiu iš to, kas nuleista jums iš jūsų Viešpaties (t. y. šiuo Koranu, darykite tai, ką jis įsako jums daryti, ir susilaikykite nuo to, ką jis draudžia) iki kančia pasieks jus staiga, jums nesuvokiant.“

56. Kad žmogus nesakytų: „Deja, mano bėda, kad aš buvau nepareigingas Allahui (t. y. aš nedariau to, ką Allahas liepė man daryti) ir aš tikrai buvau iš tų, kurie šaipėsi [iš tiesos, t. y. la ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Allahas), Korano ir Muchammedo ﷺ ir ištikimų tikinčiųjų]

57. arba (kad) jis (ne) sakytų: „Jei tik Allahas būtų vedęs mane, aš tikrai būčiau tarp Al-Mutakūn (dievobaimingųjų - žr. eilutę 2:2).“

58. Arba (kad) jis (ne) sakytų, kai pamatys kančią: „Jei tik aš turėčiau kitą progą

(grįžti į pasaulį), tada tikrai būčiau tarp Al-Muhsinūn (gera darančiųjų - žr. eilutę 2:112).“

59. Taip, iš tiesų, pasiekė jus Mano Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, ženklai, apreiškimai ir t. t.) ir jūs neigėte juos, ir buvote išdidūs ir buvote tarp netikinčiųjų.

60. Ir Prikėlimo Dieną jūs pamatysite tuos, kurie melavo apie Allahą (t. y. priskyrė Jam sūnus, partnerius) - jų veidai bus juodi. Ar ne Pragare buveinė išdidiems?

61. Ir Allahas atgabens tuos, kurie buvo Al-Mutakūn (dievobaimingi - žr. eilutę 2:2) į jų laimėjimo vietas (Rojų). Blogis nepalies jų, nei jie liūdės.

62. Allahas yra visų dalykų Kūrėjas, ir Jis yra Vakil (Patikėtojas, visų reikalų Tvarkytojas, Saugotojas) viskam.

63. Jam priklauso dangų ir žemės raktai. Ir tie, kurie netiki Allaho Ajat, tokie yra tie, kurie bus pralaimėtojai.

64. Sakyk (Muchammedai ﷺ daugiadieviams): „Ar jūs liepiate man garbinti kitus šalia Allaho? Ar jūs kvailiai?“

65. Ir tikrai buvo apreikšta tau (Muchammedai ﷺ), kaip buvo ir tiems (Allaho Pasiuntiniams) prieš tave: „Jei jūs priskirsite kitus Allahui garbinime, (tada) tikrai (visi) jūsų veiksmai bus beverčiai, ir jūs tikrai būsite tarp pralaimėtojų.“

66. Ne, tačiau garbinkite Allahą (Vienintelį ir nieko kito), ir būkite tarp dėkingųjų.

67. Jie neteisingai įvertino Allahą, tai kas priklauso Jam. Ir Prikėlimo Dieną viskas nuo žemės bus pagriebta Jo Rankos ir dangūs bus suvynioti į Jo Dešiniąją Ranką. Lai būna pagerbtas Jis, ir lai Išaukštintas Jis būna virš visko, ką jie priskiria Jam į partnerius.

68. Ir Trimitas bus papūstas, ir viskas, kas yra danguose ir viskas, kas yra ant žemės nualps, išskyrus tas, ką Allahas panorės. Tada bus papūstas antrą kartą ir štai jie stovės, stebėdami (laukdami).

69. Ir žemė švytės savo Viešpaties (Allaho, kai Jis ateis teisti žmonių) šviesa. Ir Knyga bus padėta (atvira). Ir Pranašai ir liudytojai bus atvesti. Ir bus teisiami jie teisingai, ir jie nebus nuskriausti.

70. Ir kiekvienam žmogui bus atmokėta pilnai už tai, ką jis darė. Ir Jis Geriausiai Žino, ką jie daro.

71. O tie, kurie netikėjo, bus varomi į Pragarą grupėmis tol, kol, jiems jį pasiekus, jo vartai bus atverti (staiga, kaip kalėjimas kaliniams atvykus). Ir jų saugotojai sakys: „Ar Pasiuntiniai neatėjo pas jus iš jūsų pačių tarpo, recituojantys jums jūsų Viešpaties Eilutes ir perspėjantys jus apie šios jūsų Dienos Susitikimą?“ Jie sakys: „Taip.“ Tačiau kančios Žodis buvo pateisintas prieš netikinčiuosius.

72. Bus tarta (jiems): „Įženkite jūs pro Pragaro vartus gyventi tenai. Ir (iš tiesų) kokia bloga išdidžiųjų buveinė.“

73. O tie, kurie atliko savo pareigą savo Viešpačiui bus lydimi į Rojų grupėmis tol, kol, jiems jį pasiekus ir atvėrus jų vartus (prieš jų atvykimą jų priėmimui), jų saugotojai sakys: „Salamun Alaikum (taika jums), jūs elgėtės gerai, taigi įženkite čia gyventi tenai.“

74. Ir jie sakys: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Kuris išpildė Savo Pažadą mums ir privertė mus paveldėti (šią) žemę. Mes galime gyventi Rojuje, kur mes gyvensime. Koks puikus atlygis (dievobaimingiems, geriems) darbuotojams.“

75. Ir jūs matysite angelus, supančius (Allaho) Sostą iš visų pusių, garbinančius savo Viešpaties (Allaho) šloves. Ir jie (visi kūriniai) bus teisiami teisingai. Ir bus tarta: „Visa šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir viso, kas egzistuoja) Viešpačiui.“

40 - Sūra Ghafir[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Knygos (šio Korano) apreiškimas yra iš Allaho, Visa Galingiausiojo, Visa Žinančiojo.

3. Nuodėmių atleidėjo, atgailos Priėmėjo, griežtos bausmės Davėjo, (malonių) Suteikėjo. La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis), pas Jį paskutinis sugrįžimas.

4. Niekas nesiginčija dėl Allaho Ajat (įrodymų, įkalčių, eilučių, pamokų, ženklų, apreiškimų ir t. t.), tik tie, kurie netiki. Tad lai jų gebėjimas eiti šen ir ten per žemę (dėl savų tikslų) neapgauna tavęs (Muchammedai ﷺ), nes jų paskutinė pabaiga bus Pragaro Ugnyje.

5. Nūho (Nojaus) žmonės ir Sąjungininkai po jų neigė (savo Pasiuntinius) prieš šiuos. Ir kiekviena (netikinti) tauta kūrė sąmokslus prieš savo Pasiuntinį, kad pričiuptų jį, ir ginčijosi melagingais būdais, kad paneigtų tuo tiesą. Taigi Aš prigriebiau juos (su bausme) ir kokia (baisi) buvo Mano bausmė.

6. Taip jūsų Viešpaties Žodis buvo pateisintas prieš tuos, kurie netikėjo, kad jie bus Ugnies gyventojai.

7. Tie (angelai), kurie neša (Allaho) Sostą, ir tie aplinkui, kurie garbina savojo Viešpaties šloves, ir tiki Jį, ir prašo atleidimo tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą) (sakydami): „Mūsų Viešpatie, Tu apimi viską gailestingumu ir žiniomis, taigi atleisk tiems, kurie atgailauja ir seka Tavo Keliu, ir išgelbėk juos nuo liepsnojančios Ugnies kančios.“

8. „Mūsų Viešpatie, priversk juos įžengti į Adn (Edeno) Rojų (amžinuosius Sodus), kuriuos Tu pažadėjai jiems - ir teisingiesiems iš jų tėvų, jų žmonų ir jų palikuonių tarpo. Iš tiesų, Tu esi Galingiausiasis, Išmintingiausiasis.

9. „Ir išgelbėk juos nuo (bausmės, už tai ką jie darydavo iš) nuodėmių, ir kad ir ką Tu išgelbėji nuo (bausmės, už tai ką jie darydavo iš) nuodėmių

(t. y. atleidi jam), tą Dieną, jį, iš tiesų, Tu priimi į gailestingumą.“ Ir tai yra aukščiausia sėkmė.

10. Į tuos, kurie netiki, bus kreipiamasi (įžengimo į Ugnį metu): „Allaho pasibjaurėjimas jumis (žemiškajame gyvenime, kai jūs neigdavote Tikėjimą) buvo didesnis nei jūsų pasibjaurėjimas vienas kitu (dabar Pragaro Ugnyje, kai jūs esate priešai vienas kitam), kai jūs buvote kviečiami į Tikėjimą, tačiau atsisakydavote.

11. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, Tu privertei mus mirti du kartus (t. y. mes mirėme mūsų tėvų strėnose ir mirėme po mūsų gyvenimo šiame pasaulyje), ir Tu suteikei mums gyvenimą du kartus (t. y. gyvenimą, kai mes gimėme, ir gyvenimą, kai mes buvome Prikelti). Dabar mes pripažįstame savo nuodėmes, tad ar yra koks būdas ištrūkti (iš Ugnies)?“

12. (Bus tarta): „Tai todėl, kad kai Allahas Vienintelis buvo šaukiamas (garbinime), jūs netikėjote (neigėte), tačiau kai Jam buvo priskirti partneriai, jūs tikėjote. Taigi teismas yra tik pas Allahą, Aukščiausiąjį, Didingiausiąjį.“

13. Tai Jis, Kuris parodo tau Savo Ajat ir nuleidžia (lietų) aprūpinimą jums iš dangaus. Ir niekas neprisimena, tik tie, kurie atsigręžia (į Allahą su paklusimu ir) atgailoje (prašydami Jo Atleidimo ir garbindami bei paklusdami Jam Vieninteliam ir niekam kitam).

14. Taigi šaukitės (Muchammedai ﷺ irtikintieji) (arbamaldaukite) Allaho, padarydami (savo) garbinimą tyrą dėl Jo (Vienintelio) (negarbindami nieko kito tik Jį ir atlikdami religinius veiksmus, nuoširdžiai tik dėl Allaho ir ne dėl noro pasirodyti ir nepriskirdami Jam priešininkų garbinime), kad ir kaip netikintieji (Allaho Vienumą) nekęstų (to).

15. (Jis yra Allahas) Aukščiausių Rangų ir Laipsnių Savininkas, Sosto Savininkas. Jis siunčia apreiškimą Savo Įsakymu bet kam iš Savo vergų, kam Jis nori, kad jis (asmuo, gavęs apreiškimą) perspėtų (žmones) apie Abipusio Susitikimo Dieną (Prikėlimo Dieną).

16. Dieną, kada jie (visi) išeis, niekas iš jų neliks paslėptas nuo Allaho. Kieno karalystė yra šią Dieną? (Allahas Pats atsakys į Savo Klausimą): tai Allaho Vieno, Nenugalimojo.

17. Šią Dieną kiekvienam asmeniui bus atlyginta už tai, ką jis įgijo. Šią

Dieną nebus jokios neteisybės (padaryta niekam). Iš tiesų, Allahas yra Greitas atsiskaityti.

18. Ir perspėk juos (Muchammedai ﷺ) apie Dieną, kuri artėja (Prikėlimo Dieną), kai širdys sprangins gerkles, ir jie nei galės grąžinti jas (širdis) į savo krūtines, nei galės jie išmesti jas. Nebus jokio draugo, nei tarpininko Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems), kuris galėtų atkreipti dėmesį.

19. Allahas žino akių apgavystę, ir viską, ką krūtinės slepia.

20. Ir Allahas teisia teisingai, kai tie, kurių jie šaukiasi šalia Jo, negali nieko teisti. Iš tiesų, Allahas. Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

21. Argi jie nekeliavo žeme ir nematė, kokia buvo pabaiga tų, kurie buvo prieš juos? Jie buvo viršesni už juos galioje, ir pėdsakuose (kuriuos jie paliko) žemėje. Tačiau Allahas pričiupo juos su bausme už jų nuodėmes. Ir nieko jie neturėjo, kas apsaugotų juos nuo Allaho.

22. Taip buvo todėl, kad atėjo pas juos jų Pasiuntiniai su aiškiais įkalčiais (įrodymais ir ženklais), tačiau jie (jais) netikėjo.Taigi Allahas pričiupo juos (su bausme). Iš tiesų, Jis yra Stipriausias, Žiauriausias bausmėje.

23. Ir iš tiesų Mes siuntėme Mūsą (Mozę) su Mūsų Ajat ir aiškia valdžia.

24. Pas Firauną (Faroaną), Hamaną ir Karūną (Korah), tačiau jie vadino (jį): „Burtininkas, melagis.“

25. Tada, kai jis atnešė jiems Tiesą iš Mūsų, jie sakė: „Nužudykite sūnus tų, kurie tiki jį, ir lai jų moterys gyvena.“ Tačiau netikinčiųjų sąmokslai yra ne kas kitas kaip bergždi.

26. Firaun (Faraonas) sakė: „Leiskite man nužudyti Mūsą (Mozę), ir lai jis šaukiasi savo Viešpaties (kad sustabdytų mane nuo jo žudymo). Aš bijau, kad jis gali pakeisti jūsų religiją arba kad jis gali pasėti negandas žemėje.

27. Mūsa (Mozė) tarė: „Iš tiesų, aš ieškau prieglobsčio pas savo Viešpatį ir jūsų Viešpatį nuo kiekvieno išdidaus, kuris netiki Atsiskaitymo Diena.“

28. Ir tikintysis vyras iš Firauno (Faraono) šeimos, kuris slėpė savo tikėjimą, tarė: „Ar tu nužudytum žmogų, nes jis sako: „Mano Viešpats yra Allahas ir jis atėjo pas tave su aiškiais ženklais (įrodymais) nuo tavojo Viešpaties? Ir jei jis melagis, jam bus jo melo (nuodėmė), tačiau jei jis sako tiesą,

tada dalis to (nelaimės) kuo jis gąsdina, užklups tave.“ Iš tiesų, Allahas neveda to, kuris yra Musrif (daugiadievis arba žudikas, kuris lieja kraują, neturėdamas teisės, arba kuris daro didžiąsias nuodėmes, engėjas, nusidėjėlis), melagis.“

29. „Mano žmonės, jūsų yra karalystė šiandien, jūs esate viešpataujantys žemėje. Tačiau kas išgelbės mus nuo Allaho Kančios, jei ji užkluptų mus?“ Firaun (Faraonas) tarė: „Aš rodau jums tik tai, ką aš matau (esant teisinga), ir aš vedu jus tik į teisingos krypties kelią.“

30. Ir tas, kuris tikėjo, tarė: „Mano žmonės, iš tiesų, aš bijau jums likimo tokio, kaip (senovės) Sąjungininkų (nelaimės) dienos.

31. „Kaip Nūho (Nojaus) ir Ad ir Samud ir tų, kurie atėjo po jų, žmonių likimo. Ir Allahas nenori neteisybės (Savo) vergams.

32. „Ir mano žmonės, iš tiesų, aš bijau dėl jūsų Dienos, kai bus abipusis šaukimas (tarp Pragaro ir Rojaus žmonių).“

33. Dienos, kai jūs nusigręšite ir bėgsite, neturėdami jokio saugotojo nuo Allaho. Ir ką Allahas paklaidina, tam nėra jokio vedimo.

34. Ir iš tiesų Jusufas (Juozapas) atėjo pas jus, praėjusiais laikais, su aiškiais ženklais, tačiau jūs nesiliovėte abejoti tuo, ką jis atnešė jums tiek, kad jam mirus, jūs sakėte: „Jokio Pasiuntinio Allahas nebesiųs po jo.“ Tad Allahas palieka paklydusį tą, kuris yra musrif (daugiadievis, engėjas, nusikaltėlis, nuodėmiautojas, kuris daro didžiąsias nuodėmes) ir murtab (tas, kuris abejoja Allaho Perspėjimu ir Jo Vienumu).

35. Tie, kurie ginčijasi dėl Allaho Ajat be jokios juos pasiekusios valdžios, tai didžiai nekenčiama ir bjauru Allahui ir tiems, kurie tiki. Tad Allahas užantspauduoja širdį kiekvieno išdidaus tirono. (Taigi jie negali atvesti savęs į Teisingą Kelią).

36. Ir Firaun (Faroanas) sakė: „O Haman, pastatyk man bokštą, kad galėčiau atvykti keliais -

37. dangaus keliais, ir kad galėčiau pažvelgti į Mūsos (Mozės) Ilah (Dievą). Tačiau tikrai, aš manau jį esant melagiu.“ Taigi tai buvo padaryta, kad atrodytų teisingai Firauno (Faraono) akyse, jo veiksmų blogis, ir jis buvo paklaidintas nuo (Teisingo) Kelio. Ir Firauno (Faraono) sąmokslas nenuvedė prie nieko tik (jo) praradimo ir sunaikinimo.

38. O žmogus, kuris tikėjo, tarė: „Mano žmonės, sekite paskui mane, aš atvesiu jus į teisingo elgesio kelią [t. y. atvesiu jus į Allaho religiją - islamiškąjį monoteizmą, su kuriuo Mūsa (Mozė) buvo siųstas].

39. Mano žmonės, tikrai, šis pasaulio gyvenimas yra niekas, tik (greitai praeinantis) malonumas, ir tikrai, Amžinybė yra namai, kurie išliks amžinai.“

40. Kas daro blogus darbus, nebus jiems atlyginta išskyrus panašiu, o kas daro teisingus darbus, vyras ar moteris, ir yra tikrasis tikintysis (Allaho Vienumą), toks įžengs į Rojų, kur jie bus aprūpinti tenai (viskuo gausiai) neribotai.

41. Mano žmonės, kaip yra, kad aš kviečiu jus į išsigelbėjimą, kai jūs kviečiate mane į Ugnį.“

42. Jūs kviečiate mane netikėti Allahą (ir Jo Vienumą) ir priskirti Jam partnerius garbinime, apie kuriuos aš neturiu jokių žinių. O aš kviečiu jus pas Visa Galingąjį, Visa Atleidžiantįjį.

43. Nėra abejonės, kad jūs kviečiate mane (garbinti) pas tą, kuris negali patenkinti (man) mano prašymo (ar atsakyti į mano maldavimą) šiame pasaulyje ar Amžinybėje. Ir mūsų sugrįžimas bus pas Allahą, o Al-Musrifūn (t. y. daugiadieviai ir išdidūs, kurie daro didžiąsias nuodėmes, Allaho nustatytų ribų pažeidėjai) - jie bus Ugnies gyventojai.

44. Ir jūs atsiminsite, ką aš jums sakau, o savo reikalus aš palieku Allahui. Iš tiesų, Allahas yra Visa Matantis apie (savo) vergus.“

45. Taigi Allahas išgelbėjo jį nuo blogių, kuriuos jie planavo (prieš jį), kai bloga kančia apėmė Firauno (Faraono) žmones.

46. Ugnis, jie veikiami jos, rytą ir popietę. O Dieną, kai Valanda ateis (bus pasakyta angelams): „Priverskite Firauno (Faraono) žmones įžengti į žiauriausią kančią.“

47. Ir kai jie ginčysis Ugnyje, silpnasis sakys tiems, kurie buvo išdidūs: „Iš tiesų, mes pasekėme jumis: ar galite tada paimti iš mūsų dalį Ugnies?“

48. Tie, kurie buvo išdidūs, sakys: „Mes visi (kartu) šioje (Ugnyje). Iš tiesų, Allahas nuteisė (Savo) vergus.“

49. O tie Ugnyje sakys Pragaro saugotojams (angelams): „Prašykite savo

Viešpaties palengvinti mums kančią dienai.“

50. Jie sakys: „Argi neatėjo pas jus jūsų Pasiuntiniai su (aiškiais) įkalčiais (ir ženklais)?“ Jie sakys: „Taip.“ Jie atsakys: „Tada šaukitės (kaip jums patinka). Ir netikinčiųjų maldavimas yra niekas kitas, kaip bergždžias (nes jis nebus Allaho atsakytas).“

51. Iš tiesų, Mes tikrai padarysime pergalingais Savo Pasiuntinius ir tuos, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) šio pasaulio gyvenime ir Dieną, kai liudytojai išsirikiuos (t. y. Prikėlimo Dieną).

52. Dieną, kai jų pasiteisinimai neturės jokios naudos Al-Zalimūn (daugiadieviams, bloga darantiesiems ir netikintiesiems Allaho Vienumą). Jų bus prakeiksmas, ir jų bus bloga buveinė (t. y. skausminga kančia Pragaro Ugnyje).

53. Ir iš tiesų, Mes davėme Mūsai (Mozei) vedimą, ir Mes privertėme Israelio (Izraelio) Vaikus paveldėti Raštą [t. y. Tauratą (Torą)]

54. teisingą vedimą ir priminimą suvokiantiems žmonėms.

55. Taigi būk kantrus (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa, ir prašyk atleidimo už savo klaidas ir garbink savo Viešpaties šloves Aši (laiko tarpu nuo vidurdienio iki saulės nusileidimo) ir Ibkar (laiko tarpu nuo ankstaus ryto arba saulės patekėjimo iki prieš vidurdienio) [sakoma kad tai reiškia penkias privalomas bendruomenines Salat (maldas) arba asr ir fadžr maldas].

56. Iš tiesų, tie, kurie ginčijasi dėl Allaho Ajat be jokios juos pasiekusios valdžios, nėra jų krūtinėse nieko kito, išskyrus išdidumą [priimti tave (Muchammedai ﷺ) kaip Allaho Pasiuntinį ir paklusti tau]. Jie niekada neturės to (t. y. Pranašystės, kurią Allahas suteikė tau). Taigi ieškok prieglobsčio pas Allahą (Muchammedai ﷺ nuo išdidžių). Iš tiesų, Tai Jis, Kuris yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

57. Dangų ir žemės sukūrimas tikrai yra didingesnis nei žmonijos sukūrimas, Ir vis tiek dauguma žmonių to nežino.

58. Ir nelygūs yra aklasis ir tas, kuris mato. Nei (lygūs) tie, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, ir tie, kurie daro blogą. Mažai jūs prisimenate.

59. Iš tiesų, Valanda (Teismo Diena) tikrai ateina, nėr abejonės dėl to, tačiau vis tiek dauguma žmonių netiki.

60. Ir jūsų Viešpats sakė: „Maldaukite Manęs [t. y. tikėkite Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą) ir prašykite Manęs bet ko], Aš atsiliepsiu į jūsų (maldavimą). Tie, kurie paniekina Mano garbinimą [t. y. nemaldauja Manęs ir netiki Mano Vienumą (islamiškąjį monoteizmą)], jie tikrai įžengs į Pragarą sugėdinti.“

61. Allahas. Tai Tas, Kuris padarė naktį jums, kad galėtumėte joje pailsėti, ir dieną jums matyti. Tikrai, Allahas yra kupinas Dosnumo žmonijai. Ir vis tiek dauguma žmonijos nedėkoja.

62. Tai yra Allahas, jūsų Viešpats, visko Kūrėjas. La ilaha illa huva (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Jis). Kaip yra tada, kad jūs nusigręžiate (nuo Allaho, garbindami kitus vietoj Jo)?’

63. Taip buvo nugręžti tie, kurie neigdavo Allaho Ajat

64. Allahas, tai Tas, Kuris padarė jums žemę buveine ir dangų kupolu, ir suteikė jums formą ir padarė jūsų formas geromis (gerai atrodančiomis) ir aprūpino jus gerais dalykais. Tai yra Allahas, jūsų Viešpats: tai lai Palaimintas būna Allahas, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats).

65. Jis yra Amžinas, la ilaha illa huva (niekas kitas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Taigi maldaukite Jo, ištyrindami savo garbinimą tik dėl Jo Vienintelio (garbinant Jį Vienintelį ir nieko kito, ir darant teisingus darbus nuoširdžiai tik vardan Allaho, ir ne dėl noro pasirodyti, ir nepriskiriant priešininkų Jam garbinime). Visa šlovė ir padėka Allahui, Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

66. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man buvo uždrausta garbinti tuos, kuriuos jūs garbinate šalia Allaho, nes pasiekė mane įrodymai iš mano Viešpaties. Ir man įsakyta paklusti (islame) Alamyn (žmonijos, džinų ir visko kas egzistuoja) Viešpačiui.

67. Tai Tas, Kuris sukūrė tave (Adamą (Adomą)) iš dulkės, tada iš nutfa [sumaišytų vyriškųjų ir moteriškųjų lytinių išskyrų sėklos lašo (t. y. Adomo palikuonis)], tada iš krešulėlio (gabalėlio sukrešėjusio kraujo), tada išveda jus kaip kūdikius, tada (priverčia jus užaugti) pasiekti pilnos

galios amžių, ir po to tapti senais (vyrais ir moterimis) - nors kai kurie iš jūsų miršta anksčiau - ir taip jūs pasiekiate nustatytą terminą tam, kad jūs suvoktumėte.

68. Tai Tas, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį. Ir kai Jis nusprendžia dėl ko nors, Jis tik taria tam: „Būk“ ir jis yra.

69. Argi nematote tų, kurie ginčijasi dėl Allaho Ajat? Kaip jie nusigręžia [nuo tiesos (t. y. islamiškojo monoteizmo) į melą (t. y. daugiadievystę)]?

70. Tie, kurie neigia Knygą (šį Koraną) ir tai, su kuo Mes siuntėme Savo Pasiuntinius (t. y. negarbinti nieko tik Allahą Vienintelį nuoširdžiai ir atmesti visas netikras dievybes ir pripažinti prikėlimą po mirties dėl atsiskaitymo). Jie sužinos (kai bus įmesti į Pragaro Ugnį).

71. Kai geležinės apykaklės bus uždėtos aplink jų kaklus, ir grandinės, jie bus atitempti

72. į verdantį vandenį, tada jie bus sudeginti Ugnyje.

73. Tada jiems bus tarta: „Kur yra (visi) tie, kuriuos jūs priskirdavote garbinime partneriais

74. Allahui?“ Jie sakys: „Jie pranyko nuo mūsų. Ne, mes nesišaukėme (negarbinome) nieko prieš tai.“ Taip Allahas paklaidina netikinčiuosius.

75. Taip yra todėl, kad jūs džiūgavote žemėje be teisės (garbindami kitus vietoj Allaho ir darydami nusikaltimus), ir kad jūs nepaprastai džiaugėtės (savo klaidoje).

76. Ženkite pro Pragaro vartus gyventi tenai: ir (tikrai) kokia bloga buveinė išdidiems.

77. Tad būk kantrus (Muchammedai ﷺ). Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa ir ar Mes parodytume tau (Muchammedai ﷺ šiame pasaulyje) dalį to, ką esame jiems pažadėję, ar priverstume tave mirti, tada vis tiek pas Mus jie visi bus sugrąžinti.

78. Ir iš tiesų Mes siuntėme Pasiuntinius prieš tave (Muchammedai ﷺ): apie kai kuriuos iš jų Mes papasakojome tau jų istoriją.[1] Ir apie kai kuriuos iš

---

[1] Buvo daugybė Allaho Pranašų ir Pasiuntinių. Apie dvidešimt penki iš jų yra paminėti Korane, iš šių dvidešimt penkių, tik penki yra stiprios valios, t. y. Muchammedas ﷺ, Nūhas (Nojus), Ibrahimas (Abraomas), Mūsa (Mozė) ir Isa (Jėzus) - Marjamos (Marijos) sūnus .

jų Mes nepasakojome tau jų istorijos, ir nė vienam Pasiuntiniui nebuvo suteikta nešti ženklą, išskyrus Allaho Leidimu. Tačiau, kai ateis Allaho Įsakymas, reikalas bus nuspręstas teisingai, ir melo pasekėjai tada bus pražuvę.

79. Allahas, tai Tas, Kuris sukūrė galvijus jums, kad jūs jotumėte ant kai kurių iš jų, o iš kai kurių jūs valgote.

80. Ir turite (daugybę kitos) naudos iš jų, ir kad pasiektumėte jais troškimą, kuris yra jūsų krūtinėse (t. y. nešti jūsų prekes, krovinius ir t. t.) ir jais, ir laivais jūs esate gabenami.

81. Ir Jis parodo tau Savo Ajat (ženklus ir įrodymus) (iš Savo Vienumo visuose aukščiau paminėtuose dalykuose). Tad kuriuos iš Allaho Ajat (ženklų ir įrodymų) jūs neigiate?

82. Argi jie nekeliavo žeme ir nematė, kokia pabaiga buvo tų, anksčiau jų? Jų buvo daugiau nei jų ir galingesnių jėga, ir pėdsakais (kuriuos jie paliko po savęs) žemėje. Tačiau vis tiek viskas, ką jie įgydavo, jiems nedavė naudos.

83. Tada, kai jų Pasiuntiniai atėjo pas juos su aiškiais įrodymais, jie buvo laimingi (ir išdidūs) dėl to, ką jie turėjo iš žinių (apie žemiškuosius dalykus). Ir tai, iš ko jie šaipydavosi, apsupo juos (t. y. bausmė).

84. Taigi kai jie pamatė Mūsų bausmę, tarė: „Mes tikime Allahą Vienintelį ir atmetame (visus), ką priskirdavome Jam (Jo) partneriais.

85. Tada jų Tikėjimas (islamiškąjį monoteizmą) negalėjo duoti jiems naudos, kai jie pamatė Savo bausmę. (Toks) buvo Allaho būdas elgtis su Savo vergais. Ir taip netikintieji visiškai pralaimėjo (kai Mūsų Kančia apėmė juos).

41 - Sūra Fussilat[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ha. Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę.]

2. Apreiškimas iš (Allaho) Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo.

3. Knyga, kurioje Eilutės detaliai išaiškintos - Koranas arabų kalba žmonėms, kurie žino.

4. Suteikianti geras žinias [apie Rojų tiems, kurie tiki Allaho Vienumą (t. y. islamiškąjį monoteizmą) ir labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų) ir stipriai myli Allahą (daro visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė)] ir perspėjanti (apie bausmę Pragaro Ugnyje tiems, kurie netiki Allaho Vienumą), tačiau dauguma iš jų nusigręžia, tada jie negirdi.

5. Ir jie sako: „Mūsų širdys po uždangomis (uždengtos) nuo to, į ką jūs mus kviečiate. Ir mūsų ausyse yra kurtumas, ir tarp mūsų ir jūsų yra uždanga – taigi dirbkite (savo keliu), tikrai mes dirbame (savo keliu).“

6. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš esu tik žmogus kaip jūs. Man apreikšta kad jūsų Ilah (Dievas) yra Vienas Ilah (Dievas - Allahas), tad eikite Tiesiu Keliu pas Jį (su teisingu Tikėjimu - islamiškuoju monoteizmu) ir pakluskite Jam, ir siekite Jo atleidimo. Ir vargas Al-Mušrikūn (daugiadieviams, stabmeldžiams, netikintiesiems Allaho Vienumą).

7. Tiems, kurie neduoda Zakat, ir jie yra netikintieji Amžinybėje.

8. Tikrai, tie, kurie tiki (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jiems bus nesibaigiantis atlygis, kuris niekad neišseks (t. y. Rojus).

9. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Ar jūs iš tiesų netikite Tuo, Kuris sukūrė žemę per dvi Dienas? Ar jūs priskiriate priešininkus Jam (garbinime)? Tai Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpats.

10. Jis įtvirtino joje (t. y. žemėje) tvirtus kalnus ant jos, ir Jis palaimino tai, ir pamatavo tame jos išlaikymą (jos gyventojams) per keturias lygias Dienas

(t. y. visos šios keturios dienos buvo vienodo laiko tarpo) tiems, kurie klausia (apie jos sukūrimą).

11. Tada Jis pakilo (istava) link dangaus, kai jis tebuvo dūmas, ir tarė jam ir žemei: „Ateikite jūs abu noriai arba nenoriai.“ Jie abu tarė: „Mes ateiname noriai.“

12. Tada Jis užbaigė jų kūrimą (kaip) septynis dangus per dvi dienas ir Jis padarė kiekviename danguje jo reikalus. Ir Mes papuošėme arčiausią (žemiausią) dangų šviesuliais (žvaigždėmis) kaip puošmenomis ir padarėme jas apsauga. Toks yra Jo, Visa Galingiausiojo, Visa Žinančiojo Įsakymas.

13. Tačiau jei jie nusigręžia, tada sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš perspėjau jus apie Saiha (naikinantį siaubingą verksmą, kančią, trenksmą, žaibo ir perkūno trenksmą) tokį kaip Saiha, užklupusi Ad ir Samud (žmones).

14. Kai Pasiuntiniai atėjo pas juos, prieš juos ir už jų (sakydami): „Negarbinkite nieko kito, tik Allahą“ jie sakė: „Jei mūsų Viešpats būtų to norėjęs, Jis tikrai būtų nuleidęs angelus. Taigi tikrai mes netikime tuo, su kuo jūs buvote siųsti.“

15. O Ad, jie buvo išdidūs žemėje, neturėdami tam teisės, ir jie sakė: „Kas yra galingesnis nei mes galioje?“ Argi jie nemato, kad Allahas, Kuris sukūrė juos, buvo galingesnis galioje nei jie. Ir jie neigdavo Mūsų Ajat

16. Tad Mes pasiuntėme ant jų galingą vėją blogo pranašingo ženklo (jiems) dienomis, kad duotume jiems paragauti žeminančios kančios šiame žemiškajame gyvenime. Tačiau tikrai, Amžinybės kančia bus gėdingesnė, ir jiems niekas nepadės.

17. O Samud, Mes parodėme ir paaiškinome jiems Tiesos Kelią (islamiškąjį monoteizmą) per Savo Pasiuntinį (t. y. parodėme jiems kelią į sėkmę), tačiau jie rinkosi aklumą, o ne vedimą. Tad žeminančios kančios Saiha (naikinantis siaubingas riksmas, kančia, trenksmas, perkūno ir žaibo trenksmas) užklupo juos dėl to, ką jie įgydavo.

18. Ir Mes išgelbėjome tuos, kurie tikėjo, ir baimindavosi Allaho, atliko savo pareigą Jam ir vengė blogio.

19. Ir (atminkite) Dieną, kurią Allaho priešai bus surinkt į Ugnį, tada jie bus genami [(į Ugnį), pirmieji bus sulaikyti, kol paskutinieji prisijungs prie jų].

20. Kol, jiems ją (Pragaro Ugnį) pasiekus, jų klausa (ausys) ir jų akys, ir jų odos liudys prieš juos dėl to, ką jie darydavo.

21. Ir jie sakys savo odoms: „Kodėl jūs liudijate prieš mus?“ Jos tars: „Allahas privertė mus kalbėti - Jis priverčia viską kalbėti ir Jis sukūrė jus pirmąjį kartą, ir pas Jį jūs priversti sugrįžti.“

22. Ir jūs nesislėpdavote (pasaulyje), kad jūsų ausys, ir jūsų akys, ir jūsų odos neliudytų pieš jus. Tačiau jūs manėte, kad Allahas nedaug žino apie tai, ką jūs darėte.

23. Ir ta jūsų mintis, kurią galvojote apie savo Viešpatį atvedė jus į sunaikinimą. Ir jūs tapote (šią Dieną) iš visiškai pralaimėjusiųjų.

24. Tad, jei jie kenčia kančią kantriai, tada Ugnis yra namai jiems, ir jei jie siekia pamaloninti Allahą, tačiau vis tiek jie nėra iš tų, kuriems leista pamaloninti Allahą.

25. Ir Mes paskyrėme jiems (džinus) artimus kompanjonus (šiame pasaulyje), kurie padarė atrodančiu teisingai jiems tai, kas buvo prieš juos (blogus darbus, kuriuos jie darė dabartiniame žemiškajame gyvenime ir netikėjimą Atsiskaitymu ir Prikėlimu) ir tai, kas buvo už jų (neigimą visko ateinančiame gyvenime Amžinybėje, kaip bausmės ar atlygio). Ir Žodis (t. y. kančia) pateisinamas prieš juos, kaip jis buvo pateisintas prieš tuos, kurie buvo iš ankstesniųjų džinų ir žmonių kartų, kurios mirė anksčiau jų. Tikrai jie (visi) buvo pralaimėtojai.

26. O tie, kurie netiki, sako: „Neklausykite šio Korano, ir triukšmaukite jo (recitavimo) metu, kad nugalėtumėte.“

27. Tačiau tikrai, Mes priversime tuos, kurie netiki, paragauti žiaurios kančios, ir tikrai, Mes atlyginsime jiems blogiausiu už tai, ką jie darydavo.

28. Tai Allaho priešų atlygis - Ugnis. Joje jiems bus amžini namai, (pelnytas) atlygis už tai, kad jie neigdavo Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.)

29. O tie, kurie netiki, sakys: „Mūsų Viešpatie, parodyk mums tarp džinų ir žmonių tuos, kurie mus paklaidino, kad galėtume sutrypti juos savo kojomis, kad jie taptų žemiausiais.“

30. Iš tiesų, tie, kurie sako: „Mūsų Viešpats yra Allahas (Vienintelis)“ ir

tada laikosi tvirtai[1], ant jų nusileis angelai (jų mirties metu, sakydami): „Nebijokite, neliūdėkite, tačiau priimkite geras žinias apie Rojų, kuris jums pažadėtas.“

31. „Mes buvome jūsų draugai šio pasaulio gyvenime, ir (taip pat) esame Amžinybėje. Joje jūs turėsite (viską) ko jūs trokštate, ir joje jūs turėsite (viską), ko prašote.

32. „Ir linksmybės iš (Allaho) Visa Atleidžiančiojo, Gailestingiausiojo.

33. O kas geresnis kalba, nei tas, kuris sako: „Mano Viešpats yra Allahas (tiki Jo Vienumą)“ ir tada stovi tvirtai (elgiasi pagal Jo Įsakymą) ir kviečia (žmones) pas Allahą (į islamiškąjį monoteizmą), ir daro teisingus darbus, ir sako: „Aš vienas iš musulmonų.“

34. Geri darbai ir blogi darbai negali būti vienodi. Atremk (blogą) tuo, kuris geresnis (t. y. Allahas įsako ištikimiems tikintiesiems būti kantriems pykčio metu[2], ir atleisti tiems, kurie su jais elgiasi blogai). Tada tikrai tas, tarp kurio ir tavęs buvo nesantaika, (taps) lyg būtų buvę artimais draugais.

35. Tačiau niekam nėra tai suteikta (aukščiau paminėta savybė), išskyrus tuos, kurie yra kantrūs - ir niekam nėra tai suteikta, išskyrus didžiosios (laimės Amžinybėje, t. y. Rojaus ir gerų moralinių savybių) dalies savininkus šiame pasaulyje.

36. Ir jei blogi šnabždesiai iš Šaitan (Šėtono) bando nugręžti tave (Muchammedai ﷺ) (nuo gera darymo), tada ieškok prieglobsčio pas Allahą. Iš tiesų, Jis yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

37. Ir iš Jo Ženklų yra naktis ir diena, saulė ir mėnulis. Sukniubkite ne saulei ar mėnuliui, tačiau sukniubkite Allahui, Kuris sukūrė juos, jei jūs (tikrai) garbinate Jį.

38. Tačiau jei esate pernelyg išdidūs (taip elgtis), tada yra tie, kurie yra su jūsų Viešpačiu (angelai), garbinantys Jį naktį ir dieną, ir niekada nepavargstantys.

---

[1] Arabiškai istakamu - stovėti tvirtai, t. y. jie (tikrai) sekė islamiškojo monoteizmo religija, tikėjo Allaho Vienumą, ir negarbino nieko kito tik Jį (Vienintelį), ir atliko viską, kas buvo Allaho įsakyta (gerus darbus) ir susilaikė nuo visko, kas buvo Allaho uždrausta (nuodėmių ir blogų darbų).

[2] Žr. 3:134 išnašą.

39. Ir iš Jo Ženklų (tame) tai, kad jūs matote nederlingą žemę, tačiau kai Jis nuleidžia vandenį (lietų) jai, ji pakeliama gyvenimui ir augimui (augalų). Iš tiesų, Tas, Kuris suteikia jai gyvenimą, tikrai, Gali suteikti gyvenimą mirusiam (Prikėlimo Dieną). Iš tiesų, Jis Gali viską.

40. Iš tiesų, tie, kurie nusigręžia nuo Mūsų Ajat nėra paslėpti nuo Mūsų. Ar tas, kuris įmetamas į Ugnį, geresnis, ar tas, kuris yra saugus Prikėlimo Dieną? Darykite, ką norite. Tikrai Jis yra Visa Matantis, ką jūs darote (tai yra žiaurus grasinimas netikintiesiems).

41. Iš tiesų, tie, kurie netikėjo Priminimu (t. y. Koranu), kai jis pasiekė juos (gaus bausmę). Ir iš tiesų, tai garbinta, gerai sutvirtinta, gerbiama Knyga (nes tai yra Allaho Kalba, ir Jis apsaugojo ją nuo iškraipymo). (žr. eilutę 15:9)

42. Melas negali pasiekti jos iš prieš jos ar už jos. (Tai) nuleidžiama Visa Išmintingojo, Verčiausio visos šlovės (Allaho).

43. Niekas kitas nėra sakoma tau (Muchammedai ﷺ), išskyrus tai, kas buvo sakyta Pasiuntiniams anksčiau tavęs. Iš tiesų, tavo Viešpats yra Atleidimo Savininkas ir (taip pat) Skausmingos Bausmės Savininkas.

44. Ir jei Mes būtume siuntę šį Koraną svetima kalba (kita nei arabų kalba), jie būtų sakę: „Kodėl jos eilutės nėra detaliai paaiškintos (mūsų kalba)? Ką? (Knyga) ne arabų kalba, o (Pasiuntinys) arabas?“ Sakyk: „Tai tiems, kurie tiki, vedimas ir gydymas. O tiems, kurie netiki, yra sunkumas (kurtumas) jų ausyse, ir tai (Koranas) yra aklumas jiems. Jie yra tie, kurie kviečiami iš tolimos vietos (taigi jie nei girdi, nei suvokia).“

45. Ir iš tiesų Mes davėme Mūsai (Mozei) Raštą, tačiau dėl to kilo ginčas. Ir jei tai nebūtų buvęs Žodis, anksčiau atėjęs iš jūsų Viešpaties, (kančia būtų užklupus juos) ir reikalai būtų buvę išspręsti tarp jų. Tačiau tikrai, jie yra didžioje abejonėje dėl to (t. y. dėl Korano).

46. Kas daro teisingus gerus darbus, tai dėl jo paties (naudos), o kas daro blogą, tai prieš jį patį. Ir jūsų Viešpats nėra neteisingas (Savo) vergams.

47. Jam (Vieninteliam) priskiriamas Valandos žinojimas. Nė vienas vaisius nepalieka savo apdangalo, nei moteris nepastoja, nei pagimdo, išskyrus su Jo Žinia. Ir Dieną, kai Jis pakvies juos (daugiadievius) (Sakydamas): „Kur Mano (taip vadinami) partneriai (kuriuos jūs išgalvojote)?“ Jie sakys:

„Mes pranešame Tau, kad nė vienas iš mūsų neliudijame to (kad jie yra Tavo partneriai).“

48. O tie, kurių jie šaukdavosi anksčiau (šiame pasaulyje) išnyks nuo jų, ir jie suvoks, kad jie neturi prieglobsčio vietos (nuo Allaho bausmės).

49. Žmogus (netikintysis) nepavargsta prašyti gero (daiktų iš Allaho), tačiau jei blogis užklumpa jį, tada jis netenka visos vilties ir pasimeta bėdoje.

50. Ir tikrai, jei Mes leidžiame jam paragauti Mūsų gailestingumo, kai jį užklumpa kokia nors nelaimė (baisus skurdas ar liga ir t. t.), jis tikrai sako: „Tai dėl mano (nuopelnų), Aš negalvoju, kad Valanda ateis. Tačiau jei aš būsiu grąžintas savo Viešpačiui, tikrai, ten bus man geriausia (turtas) su Juo.“ Tad, Mes tikrai parodysime netikintiesiems ką jie darė, ir Mes priversime jus paragauti žiaurios kančios.

51. Ir kai Mes parodome malonę žmogui, jis pasitraukia ir nusigręžia. Tačiau jei blogis užklumpa jį, tada jis kreipiasi pagalbos ilgais maldavimais.

52. Sakyk: „Pasakykite man, jei tai (Koranas) yra iš Allaho, ir jūs netikite juo? Kas yra labiau paklydęs nei tas, kuris yra pasipriešinime toli (nuo Allaho Teisingo Kelio ir Paklusimo Jam).

53. Mes parodysime jiems Mūsų Ženklus visatoje, ir juose pačiuose, kol jiems taps akivaizdu, kad tai (Koranas) yra tiesa. Argi nepakanka jūsų Viešpačiui, kad Jis yra Visa ko Liudytojas?

54. Iš tiesų, jie abejoja dėl Susitikimo su savo Viešpačiu? (t. y. Prikėlimu po jų mirties ir jų sugrįžimo pas savo Viešpatį). Tikrai, Jis yra Tas, Kuris apima viską.

42 - Sūra Aš-Šūra[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ha, Mym.

2. Ain, Syn, Kaf. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

3. Panašiai Allahas, Visa Galingiausias, Visa Išmintingiausias siunčia Apreiškimą tau (Muchammedai ﷺ) kaip (Jis siuntė Apreiškimą) tiems, anksčiau tavęs.

4. Jam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje, ir Jis yra Galingiausias, Didingiausias.

5. Dangūs beveik gali skilti dalimis virš jų (Jo Didybės Leidimu) ir angelai garbina savo Viešpaties šloves, ir prašo atleidimo tiems, žemėje. Iš tiesų, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

6. O tiems, kurie laiko Aulija (globėjais, padėjėjais, pagalbininkais, viešpačiais, dievais, apsaugininkais) kitus šalia Jo [t. y. jie priima netikras dievybes, kitas nei Allahas, apsaugininkais ir garbina jas] - Allahas yra jų Hafiz (Apsaugininkas, Stebėtojas) (t. y. rūpinasi jų darbais ir atlygins jiems), o tu (Muchammedai ﷺ) nesi Vakil (globėjas ar jų reikalų tvarkytojas) jiems (kad apsaugotum jų darbus).

7. Ir taip Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ) Koraną arabų kalba, kad tu perspėtum Miestų Motiną ir visus aplink ją, ir perspėtum (juos) apie Surinkimo Dieną, dėl kurios nėra abejonės: kai dalis bus Rojuje (tie, kurie tikėjo Allahą ir sekė tuo, ką Allaho Pasiuntinys ﷺ jiems atnešė), o dalis - liepsnojančioje Ugnyje (Pragare) (tie, kurie netikėjo Allahą ir nesekė tuo, ką Allaho Pasiuntinys ﷺ jiems atnešė).

8. Ir jei Allahas būtų panorėjęs, Jis galėjo padaryti juos viena tauta, tačiau Jis priima tuos, kuriuos Jis nori į Savo Gailestingumą. Ir Al-Zalimūn (daugiadieviai ir bloga darantieji) neturės nei Vali (sargo ar globėjo) nei padėjėjo.

9. Arba argi jie prisiėmė (garbinimui) Aulija (globėjus, rėmėjus, padėjėjus,

sargus, viešpačius, dievus) šalia Jo? Tačiau Allahas - Jis Vienintelis yra Vali (Viešpats, Dievas, Sargas). Ir tai Jis, Kuris suteikia gyvenimą mirusiems, ir Jis Gali daryt viską.

10. Ir kad ir dėl ko jūs ginčijatės, sprendimas dėl to yra pas Allahą (Jis yra sprendžiantysis Teisėjas). (Ir sakyk Muchammedai ﷺ tiems daugiadieviams): „Toks yra Allahas, mano Viešpats, Kuriuo aš pasitikiu, ir į Jį atsigręžiu (dėl visų savo reikalų ir) atgailoje.“

11. Dangų ir žemės Kūrėjas. Jis sukūrė jums partnerius iš jūsų pačių tarpo, ir galvijams (taip pat) partnerius. Tokiu būdu Jis sukuria jus (gimdose). Nėra nieko panašaus į Jį. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

12. Jam priklauso dangų ir žemės raktai. Jis padidina išlaikymą tiems, kam Jis nori, ir sumažina (tai tiems, kuriems Jis nori). Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie viską.

13. Jis (Allahas) įsakė jums tą pačią religiją (islamiškąjį monoteizmą), kurią Jis įsakė Nūhui (Nojui), ir kurią Mes apreiškėme tau (Muchammedai ﷺ), ir kurią Mes įsakėme Ibrahimui (Abraomui), Mūsai (Mozei) ir Isai (Jėzui), sakydami, kad jūs turite įkurti religiją (t. y. daryti tai, ką ji jums liepia daryti praktikoje), ir nesidalinti joje (religijoje) (t. y. į įvairias religines sektas). Nepakeliama Al-Mušrikūn[1] yra tai (islamiškasis monoteizmas) į ką tu (Muchammedai ﷺ) juos kvieti. Allahas pasirenka Sau, ką Jis nori, ir išveda pas Save tuos, kas atsigręžia į Jį atgailoje ir paklusime.

14. Ir jie nesidalijo tol, kol žinios juos pasiekė, per (savanaudišką) nusidėjimą savo pačių tarpe. Ir jei tai būtų buvę ne Žodis, kuris atėjo anksčiau iš jūsų Viešpaties nustatytam terminui, reikalai būtų nusistovėję tarp jų. Ir iš tiesų, tie, kurie buvo priversti paveldėti Raštą [t. y. Tauratą (Torą) ir Indžylį (Evangeliją)] po jų (t. y. judėjų ir krikščionių), yra didelėje abejonėje dėl to (t. y. Allaho tikrosios religijos - islamo arba Korano).

15. Taigi į tai (islamo religiją ir šį Koraną) kviesk (žmones) (Muchammedai ﷺ) ir tvirtai laikykis [islamiškojo monoteizmo, atlikdamas viską, kas Allaho įsakyta (gerus darbus) ir susilaikydamas nuo visko, kas Allaho uždrausta (nuodėmių ir blogų darbų)], kaip tau liepta, ir nesek jų troškimais, tačiau

---

[1] Al-Mušrikūn: daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintieji Allaho Vienumą, tie, kurie garbina kitus šalia Allaho arba priskiria Allahui priešininkus ar partnerius.

sakyk: „Aš tikiu tuo, ką Allahas nuleido iš Knygos [visomis šventomis Knygomis - šiuo Koranu, ir senosiomis Knygomis iš Taurato (Toros) arba Indžylio (Evangelios) arba Ibrahimo (Abraomo) Puslapių] ir man liepta elgtis teisingai su jumis. Allahas yra mūsų Viešpats ir jūsų Viešpats. Mums mūsų poelgiai, o jums jūsų poelgiai. Nėra nesutarimo tarp mūsų ir jūsų. Allahas surinks mus (visus), ir pas Jį yra paskutinis sugrįžimas.“

16. O tie, kurie ginčijosi dėl Allaho (Jo islamiškojo monoteizmo religijos, su kuria Muchammedas ﷺ buvo atsiųstas), po to kai tai buvo priimta (žmonių), bereikalingas yra jų ginčas priešais jų Viešpatį, ir ant jų pyktis, ir jiems bus siaubinga kančia.

17. Tai Allahas, Kuris nuleido Knygą (Koraną) su tiesa, ir Svarstykles (t. y. teisingumą). Ir kas gali priversti jus sužinoti, kad galbūt Valanda yra arti čia pat?

18. Tie, kurie ja netiki, siekia paspartinti ją, kai tie, kurie tiki, bijo jos ir žino, kad tai tikrai tiesa. Iš tiesų, tie, kurie ginčijasi dėl Valandos, yra tikrai toli klaidoje.

19. Allahas yra labai Maloningas ir Malonus Savo vergams. Jis suteikia išlaikymą tiems, kam Jis nori. Ir Jis yra Stipriausias, Galingiausias.

20. Kas trokšta (savo veiksmais) Amžinybės atlygio, Mes padidiname jam jo atlygį, o kas trokšta (savo veiksmais) šio pasaulio atlygio, Mes suteikiame jam iš to (kas yra jam nulemta), ir neturi jis dalies Amžinybėje.

21. Arba argi jie turi partnerius šalia Allaho (netikras dievybes), kurie įsteigė jiems religiją, kurios Allahas neįsakė? Ir jei ne lemiamas Žodis (jau išsakytas), reikalai būtų buvę sprendžiami tarp jų. Ir iš tiesų, Zalimūn (daugiadieviams ir bloga darantiesiems) yra skausminga kančia.

22. Jūs pamatysite (Prikėlimo Dieną) Zalimūn (daugiadievius ir bloga darančiuosius) bijančius to, ką jie įgydavo, ir tai (Allaho Kančia) tikrai užklups juos. Tačiau tie, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus darbus (bus) žydinčiose pievose (Rojaus) Soduose. Jie turės viską, ko trokšta, iš savo Viešpaties. Tai yra aukščiausia Malonė (Rojus).

23. Tai yra (Rojus), apie kurį Allahas suteikia geras žinias Savo vergams, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus

darbus. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Neprašau aš iš jūsų jokio atlygio už tai, išskyrus būti man maloniems dėl mano giminystės su jumis.“ Ir kas įgyja gerą teisingą darbą, Mes suteiksime jam padidinimą gero dėl to. Iš tiesų, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Labiausiai Pasiruošęs įvertinti (tų, kurie yra paklusnūs Jam, veiksmus).

24. Arba jie sako: „Ar jis sukūrė melą apie Allahą?“ Jei Allahas panorėtų Jis galėtų užantspauduoti jūsų širdis (kad jūs pamirštumėte viską, ką žinote iš Korano). Ir Allahas panaikina melagystes ir įkuria tiesą (islamą) Savo Žodžiu (šiuo Koranu). Iš tiesų, Jis gerai žino, kokios (paslaptys) yra (žmonijos) krūtinėse.

25. Ir Jis yra Tas, Kuris priima atgailą iš Savo vergų, ir atleidžia nuodėmes ir Jis žino, ką jūs darote.

26. Ir Jis atsiliepia (į šauksmą) tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, ir suteikia jiems Savo Dosnumo padidinimą. O netikintiesiems - jų bus siaubinga kančia.

27. Ir Jei Allahas padidintų išlaikymą Savo vergams, jie tikrai maištautų žemėje, tačiau Jis nuleidžia porciją, kokią Jis nori. Iš tiesų, Jis yra gerbiantis Savo vergus, Gerai Žinantis, Visa Matantis (tai, kas jiems duoda naudą).

28. Ir Jis yra Tas, Kuris nuleidžia lietų po to, kai jie neteko vilties, ir paskleidžia Savo Gailestingumą. Ir Jis yra Vali (Padėjėjas, Pagalbininkas, Sargas, Viešpats), Vertas visų Šlovių.

29. Ir tarp Jo Ajat yra dangų ir žemės sukūrimas, ir bet kurių judančių (gyvų) kūrinių, kuriuos Jis išskleidė abiejuose juose. Ir Jis yra Pajėgus jų surinkimui (t. y. jų prikėlimui Prikėlimo Dieną po jų mirties, ir jų kūnų išsklaidymo), kada Jis nori.

30. Ir kad ir kokia nesėkmė užklumpa tave, tai dėl to, ką jūsų rankos įgijo. Ir Jis atleidžia daug.

31. Ir negali išsigelbėti nuo Allaho (t. y. Jo bausmės) žemėje, ir šalia Allaho neturi nei jokio Vali (gobėjo ar sargo, padėjėjo), nei jokio padėjėjo.

32. Ir tarp Jo Ženklų yra laivai jūroje, kaip kalnai.

33. Jei Jis nori, Jis priverčia vėją liautis, tada jie tampa nejudantys (jūros) paviršiumi. Iš tiesų, tame yra ženklai kiekvienam kantriam ir dėkingam.

34. Arba Jis gali sunaikinti juos (laivo sudužimu), dėl to, ką jų (žmonės) įgijo. Ir Jis atleidžia daug.

35. O tie, kurie ginčijasi (daugiadieviai su Mūsų Pasiuntiniu Muchammedu ﷺ) dėl Mūsų Ajat sužinos, kad nėra jokio prieglobsčio jiems (nuo Allaho bausmės).

36. Taigi viskas, kas jums yra suteikta, yra tik šio žemiškojo gyvenimo (praeinanti) pramoga, tačiau tai, kas yra su Allahu (Rojus) yra geriau ir ilgiau trunkantis tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą islamiškąjį monoteizmą) ir pasitiki savo Viešpačiu (visuose savo reikaluose).

37. Ir tie, kurie vengia didesnių nuodėmių, ir Al-Favahiš (neteisėtų lytinių santykių), ir kai jie pyksta - atleidžia.

38. O tie, kurie atsiliepia į savo Viešpaties Kvietimą [t. y. tikėti, kad Jis yra vienintelis Vienas Viešpats (Allahas), ir negarbinti nieko kito, tik Jį Vienintelį], ir atlieka As-salat (ikamat-as-salat) ir kurie (tvarko) savo reikalus abipusiu pasitarimu, ir kurie leidžia iš to, ką Mes jiems suteikėme.

39. Ir tie, kurie, jiems padarius nepakeliamą blogį, atkeršija.

40. Atlygis už blogį yra toks pat blogis. Tačiau kas atleidžia ir susitaiko, jo atlygis yra pas Allahą. Iš tiesų, Jis nemėgsta Zalimūn (engėjų, daugiadievių ir bloga darančiųjų).

41. Ir iš tiesų, kas atkeršija po to kai kentėjo blogį, tam nėra nieko (kaltės) prieš juos.

42. Kaltė yra tik tiems, kurie engia žmones ir maištauja žemėje neturėdami teisės. Tokiems bus skausminga bausmė.

43. Ir iš tiesų, kas rodo kantrybę ir atleidžia, tai tikrai būtų iš to, kas yra patariama Allaho.

44. O ką Allahas paklaidina, tam nėra jokio Vali (sargo, padėjėjo, globėjo) po Jo. Ir jūs pamatysite Zalimūn (daugiadievius, bloga darančiuosius, engėjus), kai jie pamatys kančią, sakys: „Ar yra koks nors būdas grįžti (į pasaulį)?“

45. Ir jūs pamatysite juos vedamus į jį (Pragarą), priverstus nusižeminti iš gėdos, (ir) žiūrinčius tyliu žvilgsniu. O tie, kurie tiki, sakys: „Iš tiesų, pralaimėjusieji yra tie, kurie praranda save ir savo šeimas Prikėlimo

Dieną. Iš tiesų, Zalimūn [t. y. Al-kafirūn (netikintieji Allahą, Jo Vienumą ir Jo Pasiuntinį ﷺ, daugiadieviai, bloga darantieji)] bus besitęsiančioje kančioje.

46. Ir neturės jie Aulija (sargų, padėjėjų, globėjų, viešpačių), kad padėtų jiems, kitų nei Allahas. Ir tas, kurį Allahas paklaidina, jam nėra jokio kelio.

47. Atsiliepkite į savo Viešpaties Kvietimą (t. y. priimkite islamiškąjį monoteizmą, žmonės ir džinai) anksčiau nei ateis iš Allaho Diena, kurios negalima išvengti (t. y. Prikėlimo Diena). Neturėsit prieglobsčio tą Dieną, nei nebus jums jokio neigimo (jūsų nusikaltimų, nes jie visi yra įrašyti jūsų veiksmų Knygoje).

48. Tačiau jei jie nusigręžia (Muchammedai ﷺ, nuo islamiškojo monoteizmo, kurį tu jiems atnešei). Mes nesiuntėme tavęs (Muchammedai ﷺ) kaip Hafiz (prižiūrėtojo, sargo) jiems (t. y. rūpintis jų veiksmais ir atlyginti jiems). Tavo pareiga yra perduoti (Žinią). Ir iš tikrųjų, kai Mes priverčiame žmogų paragauti mūsų Gailestingumo, jis džiaugiasi tuo, tačiau kai užklumpa juos kokia nors liga dėl veiksmų, kuriuos jų rankos sukėlė, tada tikrai, žmogus (tampa) nedėkingas.

49. Allahui priklauso dangų ir žemės karalystė. Jis sukuria, ką Jis nori. Jis suteikia moteris (palikuonis) kam Jis nori, ir suteikia vyrus (palikuonis) kam Jis nori.

50. Ir Jis suteikia abiem, vyrams ir moterims, ir Jis padaro nevaisingus, ką Jis nori. Iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis ir Galintis daryti viską.

51. Nesuteikta kiekvienam žmogui, kad Allahas kalbėtų su juo, nebent (tai būtų) Apreiškimu, arba iš už užsklandos, arba (kai) Jis siunčia Pasiuntinį kad apreikštų tai, ką Jis nori Savo Leidimu. Iš tiesų, Jis yra Aukščiausias, Išmintingiausias.

52. Ir taip Mes siuntėme tau (Muchammedai ﷺ) Mūsų Įsakymo Rūh (Apreiškimą ir Gailestingumą). Ar tu nežinojai nei kas yra Knyga, nei kas yra Tikėjimas? Tačiau mes padarėme tai (šį Koraną) šviesa, kuria Mes vedame iš Savo vergų, ką Mes norime. Ir iš tiesų, tu (Muchammedai ﷺ) tikrai vedi (žmoniją) į Tiesų Kelią (t. y. Allaho islamiškojo monoteizmo religiją).

53. Kelią Allaho, Kuriam priklauso viskas, kas yra danguose, ir viskas, kas yra žemėje. Iš tiesų, visi reikalai galiausiai eina pas Allahą (sprendimui).

43 - Sūra Az-Zukhruf[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. (Prisiekiu) Aiškia Knyga (t. y. šiuo Koranu, kuris viską išaiškina).

3. Iš tiesų, Mes padarėme tai Koranu arabų kalba tam, kad jūs galėtumėte suprasti (jo reikšmes ir jo perspėjimus).

4. Ir iš tiesų, tai (šis Koranas) yra Knygos Motinoje (t. y. al-lauh-al-mahfuz) su Mumis, iš tiesų, išaukštintoje, kupinoje išminties.

5. Ar Mes turėtume (neperspėti jūsų ir) pasiimti atgal Priminimą (Koraną) iš jūsų, nes jūs esate musrifūn žmonės.[1]

6. Ir kiek Pranašų Mes siuntėme iš senųjų žmonių.

7. Ir niekada neatėjo Pranašas jiems, iš kurio jie nebūtų šaipęsi.

8. Tad Mes sunaikinome žmones stipresnius (galioje) nei šie - ir senovės pavyzdys pranyko (anksčiau jų).

9. Ir iš tiesų, jei jų paklaustum: „Kas sukūrė dangus ir žemę?“ Jie tikrai sakys: „Visa Galingiausias, Visa Žinantysis sukūrė juos.“

10. Kas padarė jums žemę lyg lovą ir padarė jums kelius joje tam, kad rastumėte savo kelią.

11. Ir Kas nuleidžia vandens (lietaus) iš dangaus tinkamą kiekį, tada Mes atgaiviname mirusią žemę juo ir netgi taip jūs būsite išvesti (iš kapų).

12. Ir Kas sukūrė visas poras ir paskyrė jums laivus ir galvijus, kuriais jūs jojate,

13. tam, kad jūs užsėstumėte ant jų nugarų, ir tada atmintumėte savo Viešpaties Malonę, kai ten užsėdate ir sakytumėte: „Garbė Tam, Kuris pavergė tai mums, ir mes galėjome niekada to neturėti (savo pastangomis).

---

[*] Sūra Az-Zukhruf (Auksinės puošmenos).

[1] Musrifūn: tie, kurie peržengia ribas, tokie kaip nuodėmiautojai, daugiadieviai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintys Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ.

14. Ir tikrai, pas Savo Viešpatį mes tikrai sugrįšime.“

15. Tačiau vis tiek jie priskiria kai kuriems Jo vergams Jo dalį (apsimesdami, kad Jis turi vaikų arba laikydami juos lygiais Jam arba Jo partneriais garbinime). Iš tiesų, žmogus tikrai yra aiškiame nedėkingume.

16. Arba argi Jis prisiėmė dukras iš to, ką Jis sukūrė arba Jis parinko jums sūnus?

17. Ir jei vienam iš jų pranešamos naujienos apie (dukros gimimą), kurį jis pateikia kaip panašumą Maloningiausiajam (Allahui), jo veidas tampa tamsus, ir persipildo liūdesio.

18. (Mėgsta jie tada Allahui) kūrinį, kuris yra išauginamas puošmenose (dėvint šilką ir auksinius papuošalus, t. y. moteris) ir kuris ginče negali savęs paaiškinti?

19. Ir jie padaro angelus, kurie patys yra Maloningiausiojo (Allaho) vergai, moterimis. Ar jie matė jų sukūrimą? Jų liudijimas bus įrašytas, ir jie bus apklausti.

20. Ir jie sakė: „Jei tokia būtų buvus Maloningiausiojo (Allaho) Valia, mes nebūtume jų (netikrų dievybių) garbinę.“ Neturi jie apie tai jokių žinių. Jie nedaro nieko kito, tik meluoja.

21. Arba ar Mes davėme jiems kokią nors Knygą prieš šią (Koraną), kurios jie tvirtai laikosi?

22. Ne. Jie sako: “Mes radome savo tėvus sekančius tam tikru keliu ir religija, ir mes vedame save jų pėdomis.“

23. Ir panašiai, Mes nesiuntėme perspėtojo anksčiau tavęs (Muchammedai ﷺ) į jokį kitą miestą (žmonėms), tačiau turtingi iš jų sakė: „Mes radome savo tėvus sekančius tam tikru keliu ir religija, tad mes tikrai seksime jų pėdomis.“

24. (Perspėtojas) sakė: „Net jei aš atnešiu jums geresnį vedimą nei tą, kurį jus radote savo tėvus sekančius?“ Jie sakė: „Iš tiesų, mes netikime tuo, su kuo tu buvai siųstas.“

25. Taigi Mes atkeršijome jiems, tada žiūrėkit kokia buvo pabaiga tų, kurie neigė (islamiškąjį monoteizmą).

26. Ir (Atminkite) kai Ibrahimas (Abraomas) sakė savo tėvui ir savo žmonėms:

„Iš tiesų, aš nekaltas dėl to, ką jūs garbinate.“

27. „Išskyrus Jį (t. y. aš negarbinu nieko kito, tik Allahą Vienintelį), Kuris mane sukūrė. Ir iš tiesų, Jis mane išves.“

28. Ir jis padarė tai [t. y. la ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas tik Allahas Vienintelis)] Žodžiu, besitęsiančių tarp jo palikuonių (tikrąjį monoteizmą), tam, kad jie atsigręžtų (t. y. atgailautų Allahui arba gautų perspėjimą).

29. Ne, bet Aš suteikiau (gerus šio gyvenimo dalykus) jiems (daugiadieviams) ir jų tėvams pasimėgauti iki tol, kol atėjo pas juos tiesa (Koranas) ir Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ), išaiškinantis viską.

30. Ir kai tiesa (šis Koranas) atėjo pas juos, jie (netikintieji šiuo Koranu) sakė: „Tai magija, ir mes juo netikime.“

31. Ir jie sakė: „Kodėl šis Koranas nėra siųstas su kokiu nors didžiu žmogumi iš dviejų miestų (Mekkos ir Taif)?“

32. Ar tai jie, kurie dalina jūsų Viešpaties Gailestingumą? Tai Mes, Kurie daliname tarp jų pragyvenimo šaltinius šiame pasaulyje, ir Mes iškeliame kai kuriuos iš jų virš kitų padėtyje tam, kad kai kurie samdytų kitus savo darbe. Tačiau tavo Viešpaties (Muchammedai ﷺ) Gailestingumas (Rojus) yra geriau nei (šio pasaulio turtas) tai, ką jie sukaupia.

33. Ir jei žmonija nebūtų tapus viena bendruomene (visi netikintieji, trokštantys tik žemiškojo gyvenimo), Mes būtume suteikę tiems, kurie netiki Maloningiausiąjį (Allahą) sidabrinius stogus jų namams ir liftus, kuriais jie pakyla

34. ir jų namams, duris (iš sidabro), ir sostus (iš sidabro), ant kurių jie galėtų atsilošti

35. ir aukso puošmenas. Tačiau visa tai (t. y. jų namų stogai, durys, laiptai, liftai, sostai) būtų niekis, tik šio pasaulio pramoga. O Amžinybė su jūsų Viešpačiu yra (skirta tik) Al-Mutakūn.[2]

36. Ir kas aklai nusigręžia nuo Maloningiausiojo (Allaho) prisiminimo (t. y. šio Korano ir Allaho garbinimo), Mes paskiriame jam Šaitan (Šėtoną -

---

[2] Al-Mutakūn: reiškia dievobaimingus tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą, kurie labai bijo Allaho (susilaiko nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Jis uždraudė) ir stipriai myli Allahą (atlieka visų rūšių gerus darbus, kuriuos Jis įsakė).

velnią) būti jam Karin (kompanjonu).

37. Ir iš tiesų, jie (Šėtonai/velniai) klaidina juos nuo (Allaho) Kelio, tačiau jie galvoja, kad jie teisingai vedami.

38. Kol, kai (toks) ateina pas Mus, jis sako (savo Karin (Šėtonui/velniui kompanjonui)]: „Kad tarp manęs ir tavęs būtų dviejų rytų (arba rytų ir vakarų) atstumas“ - blogiausias kompanjonas (iš tiesų).

39. Tai neduos jums naudos šią Dieną (jūs, kurie nusigręžiate nuo Allaho prisiminimo ir Jo garbinimo, (nes jūs elgėtės blogai, (ir) kad jūs (jūs ir jūsų Karin) būsite bausmės dalininkai.

40. Ar gali tu (Muchammedai ﷺ) padaryti girdintįjį kurčiu arba ar gali tu išvesti aklą ar tą, kuris yra aiškioje klaidoje?

41. Ir netgi jei Mes pašalinsime tave (Muchammedai ﷺ), Mes tikrai atkeršysime jiems.

42. Arba (jei) Mes parodytume jums tai, kuo Mes grasiname jiems: tada tiktai Mes turime puikų vadovavimą jiems.

43. Taigi laikykis (Muchammedai ﷺ) tvirtai to, kas apreikšta tau. Iš tiesų, tu esi Teisingame Kelyje.

44. Ir tikrai tai (Koranas) yra tikras Priminimas tau (Muchammedai ﷺ) ir tavo žmonėms (kuraiš žmonėms, arba tavo pasekėjams) ir tu būsi klausinėjamas (apie tai).

45. Ir paklausk (Muchammedai ﷺ) tų iš Mūsų Pasiuntinių, kuriuos Mes siuntėme anksčiau tavęs: „Ar Mes kada nors paskyrėme aliha (dievus) garbinti šalia Maloningiausiojo (Allaho)?“

46. Ir iš tikrųjų Mes siuntėme Mūsą (Mozę) su Mūsų Ajat Firaunui (Faraonui) ir jo vyriausiesiems (kviesdami juos į Allaho religiją - islamą). Jis sakė: „Tikrai, aš esu Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpaties Pasiuntinys.

47. Tačiau, kai jis atėjo pas juos su Mūsų Ajat, štai - jie pasijuokė iš jo.

48. Ir kad ir kokį Ajat Mes rodėme jiems, jis buvo didesnis nei jo porininkas, ir Mes pričiupome juos su kančia, tam, kad jie atsigręžtų [nuo savo daugiadievystės į Allaho religiją (islamiškąjį monoteizmą)].

49. Ir jie sakė [Mūsai (Mozei)]: „Tu, burtininke, maldauk savo Viešpaties už mus, pagal tai, ką Jis įpareigojo tave. Iš tiesų, mes išvesime save (teisingai).“

50. Tačiau kai Mes pašalinome kančią nuo jų, štai, jie pažeidė savo susitarimą (kad jie tikės, jei Mes pašalinsime nuo jų kančią).

51. Ir Firaun (Faraonas) paskelbė savo žmonėms (sakydamas): „Mano žmonės, argi ne mano valdžia Egipto, ir šių upių, tekančių po manimi. Argi jūs nematote?“

52. „Argi aš nesu geresnis nei šis [Mūsa (Mozė)], kuris yra niekingas ir vos ne vos gali aiškiai išsireikšti?“

53. „Kodėl tada jam nesuteiktos auksinės apyrankės, arba angelai nesiųsti su juo?“

54. Tad jis [Firaun (Faraonas)] apkvailino (ir paklaidino) savo žmones, ir jie pakluso jam. Iš tiesų, jie buvo žmonės, kurie buvo Fasikūn (maištingi, nepaklusnūs Allahui).

55. Taigi kai jie supykdė Mus, Mes nubaudėme juos ir nuskandinome juos visus.

56. Ir Mes padarėme juos precedentu (kaip pamoka tiems, kurie ateis po jų) ir pavyzdžiu vėlesnėms kartoms.

57. Ir kai Marjamos (Marijos) sūnumi remiamasi kaip pavyzdžiu [t. y. Isa (Jėzus) yra garbinamas kaip jų stabai], štai, tavo žmonės garsiai šaukia (juokiasi iš pavyzdžio).

58. Ir sako: „Ar mūsų aliha (dievai) geresni, ar jis [Isa (Jėzus)]?“ Jie nesiremia ankstesniu pavyzdžiu, tik ginčui. Ne. Tačiau jie yra besiginčyjantys žmonės. (Žr. eilutę 21:98-101)

59. Jis [Isa (Jėzus)] nebuvo niekas daugiau nei vergas. Mes suteikėme Savo Malonę jam ir Mes padarėme jį pavyzdžiu Israelio (Izraelio) Vaikams (t. y. jo sukūrimą be tėvo).

60. Ir būtų buvus tokia Mūsų Valia, Mes būtume [sunaikinę jus, (žmones), visus, ir] privertę angelus pakeisti jus žemėje.

61. Ir jis [Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus] bus žinomas ženklas (ateinančiai) Valandai (Prikėlimo Dienai) [t. y. Isos (Jėzaus) nusileidimas

į žemę]. Taigi, neturėkit abejonių dėl to (t. y. Prikėlimo Dienos). Ir sekit Manimi (Allahu) (t. y. būkite paklusnūs Allahui ir darykite tai, ką Jis jums įsako, žmonės). Tai Teisingas Kelias (islamiškasis monoteizmas, vedantis pas Alalhą ir į Jo Rojų).

62. Ir neleiskite Šaitan (Šėtonui) klaidinti jus (nuo teisingos religijos, t. y. islamiškojo monoteizmo). Iš tiesų, jis (Šėtonas) jums yra aiškus priešas.

63. Ir kai Isa (Jėzus) atėjo su (Mūsų) aiškiais Įrodymais, jis sakė: „Aš atėjau pas jus su Al-Hikma (Pranašyste), ir tam, kad paaiškinčiau jums kai ką (kai kuriuos dalykus), dėl ko jūs ginčijatės. Taigi bijokite Allaho ir pakluskite man.“

64. „Iš tiesų, Allahas, Jis yra mano Viešpats (Dievas) ir jūsų Viešpats (Dievas). Taigi garbinkite Jį (Vienintelį). Tai yra (vienintelis) Teisingas Kelias (t. y. Allaho tikrojo islamiškojo monoteizmo religija).“

65. Tačiau sektos tarpusavyje išsiskyrė. Taigi vargas tiems, kurie daro bloga [priskirdami dalykus Isai (Jėzui), kurie nėra tiesa] dėl kančios skausmingą Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną).

66. Argi jie tik laukia Valandos, kuri ateis pas juos staiga, jiems nesuvokiant?

67. Draugai tą Dieną bus priešais vienas kitam, išskyrus Al-Mutakūn (dievobaiminguosius, žr. eilutę 2:2)

68. (Bus pasakyta tikriesiems islamiškojo monoteizmo tikintiesiems): „Mano garbintojai, nebus jums jokios baimės šią Dieną, nei jūs liūdėsite,

69. (jūs), kurie tikėjote Mūsų Ajat (įrodymais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) ir buvote musulmonai (t. y. kurie visiškai paklūsta Allaho Valiai, ir tiki Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą).

70. Įženkite į Rojų, jūs ir jūsų žmonos, laimėje.

71. Aukso padėklai ir puodeliai praslinks aplink juos. Juose (bus) viskas, ko patys galėtų trokšti ir viskas, kuo akys galėtų būti pamalonintos ir jūs gyvensite ten amžinai.

72. Tai yra Rojus, kurį jūs buvote priversti paveldėti dėl savo darbų, kuriuos darydavote (žemiškajame gyvenime).

73. Jame jums bus gausu vaisių, kuriuos jūs valgysite (kaip norėsite).

74. Iš tiesų, Al-Mudžrimūn (nusikaltėliai, nuodėmiautojai, netikintieji) bus Pragaro kančioje, gyventi tenai amžinai.

75. (Kančia) nebus palengvinta jiems, ir jie bus panardinti į sunaikinimą giliai apgailestaujantys, sielvartaudami ir neviltyje tenai.

76. Mes nenuskriaudėme jų, tačiau jie buvo Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantieji).

77. Ir jie šauks: „Malik (Pragaro sarge), lai tavo Viešpats pribaigia mus.“ Jis atsakys: „Iš tiesų, jūs gyvensite amžinai.“

78. Iš tiesų, Mes atnešėme tiesą (Muchammedą ﷺ su Koranu) jums, tačiau dauguma jūsų neapkenčia tiesos.

79. Arba argi jie kuria kokį nors sąmokslą? Tada Mes irgi planuojame.

80. Arba ar jie galvoja, kad Mes negirdime jų paslapčių ir jų slaptų pasitarimų? (Taip, Mes girdime). Ir Mūsų pasiuntiniai (žmonijai paskirti angelai) yra šalia jų, įrašinėja.

81. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Jei Maloningiausiasis (Allahas) turėtų sūnų (arba vaikų, kaip jūs apsimetate), tada aš esu pirmasis iš Allaho garbintojų [kuris neigia ir atmeta šį jūsų teiginį (ir pirmasis patikintis Allahą Vienintelį ir liudijantis, kad Jis neturi vaikų)].“

82. Pagerbtas lai būna dangų ir žemės Viešpats, Sosto Viešpats. Išaukštintas Jis virš visko ką jie (Jam) priskiria.

83. Tad palik juos (vienus) kalbėti nesąmones ir žaisti iki tol, kol jie sutiks savo Dieną, kuri jiems pažadėta.

84. Tai Jis (Allahas), Kuris yra vienintelis Ilah (Dievas, kurį reikia garbinti) danguje ir vienintelis Ilah (Dievas, kurį reikia garbinti) žemėje. Ir Jis yra Visa Išmintingas, Visa Žinantis.

85. Ir lai būna Palaimintas Tas, Kuriam priklauso dangų ir žemės karalystė, ir viskas, kas yra tarp jų, ir pas Kurį yra žinojimas apie Valandą ir pas Kurį jūs (visi) būsite sugrąžinti.

86. O tie, kurių jie šaukiasi vietoj Jo, neturi jokios galios tarpininkauti – išskyrus tiems, kurie liudija tiesą žinodami (t. y. patikėjo Allaho Vienumą ir pakluso Jo Įsakymams), ir jie žino (faktus apie Allaho Vienumą).

87. O jei paklausi jų, kas sukūrė juos, jie tikrai sakys: „Allahas.“ Kaip tada jie yra nugręžti (nuo Allaho, Kuris sukūrė juos, garbinimo)?

88. (Ir Allahas turi žinias) apie (Pranašo Muchammedo) sakymą: „Mano Viešpatie, iš tiesų, jie yra žmonės, kurie netiki.“

89. Taigi nusigręžk nuo jų (Muchammedai ﷺ) ir sakyk: „Salam (Taika). Tačiau jie sužinos.[3]

[3] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos, apreiškiant eilutę apie kovojimą su jais (eilutė 9:5).

44 - Sūra Ad-Dukhan[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. (Prisiekiu) Aiškia Knyga (šiuo Koranu), kuris viską išaiškina.

3. Mes nuleidome tai (šį Koraną) palaimintą naktį [t. y. Al-Kadr naktį - sūra Nr. 97) Ramadano mėnesį - islamiškojo kalendoriaus 9-ąjį mėnesį]. Iš tiesų, Mes visada perspėjantys [žmoniją, kad Mūsų Kančia pasieks tuos, kurie netiki Mūsų Vienumą Viešpatavime ir Mūsų Vienumą garbinime].

4. Tame (tą naktį) yra nulemti visi iš anksto nustatytų dalykų reikalai.[1]

5. Kaip Mūsų Įsakymas (arba šis Koranas arba visų reikalų Nulėmimas). Iš tiesų, Mes esame visada siunčiantys (Pasiuntinius),

6. (kaip) jūsų Viešpaties Gailestingumą. Iš tiesų, Jis yra visa Girdintis, Visa Žinantis.

7. Dangų ir žemės, ir viso, kas tarp jų, Viešpats, jei (tik) jūs turite užtikrintą tikėjimą.

8. La ilaha illa Huva (niekas neturi teisės būti garbinamas, tik Jis). Tai Jis, Kuris suteikia gyvenimą ir sukelia mirtį - jūsų Viešpats ir jūsų protėvių Viešpats.

9. Ne, jie sukinėjasi abejonėje.

10. Tad laukite jūs Dienos, kai dangus išves matomą dūmą.

11. uždengiantį žmones: tai skausminga kančia.

12. (Jie sakys): „Mūsų Viešpatie, pašalink nuo mūsų kančią, tikrai mes tapsime tikinčiaisiais.“

13. Kaip gali jiems būti perspėjimas (tuo metu, kai kančia juos pasiekė), kai Pasiuntinys, išaiškinantis viską aiškiai, jau buvo atėjęs pas juos.

---

[*] Sūra Ad-Dukhan (Dūmas).

[1] t. y. mirčių, gimimų, aprūpinimų, sunkumų ir t. t. klausimai visiems (ateinantiems) metams, kaip nulemta Allaho.

14. Tada jie nusigręžė nuo jo (Pasiuntinio Muchammedo ﷺ) ir sakė: „(Jis yra) mokytas (žmogaus), pakvaišėlis.“

15. Iš tiesų, Mes panaikinsime kančią kuriam laikui. Iš tiesų jūs sugrįšite (į netikėjimą).

16. Dieną, kai Mes pričiupsime jus su didžiausiu smūgiu (bausme). Iš tiesų, Mes pareikalausime atpildo.

17. Ir iš tiesų, Mes išbandėme anksčiau jų Firauno (Faraono) žmones, kai atėjo pas juos kilnus Pasiuntinys [t. y. Mūsa (Mozė)].

18. Sakydamas: „Suteik man Allaho vergus (t. y. Israelio (Izrealio) Vaikus). Iš tiesų, aš esu tau Pasiuntinys, vertas pasitikėjimo.

19. Ir neišaukštinkite savęs prieš Allahą. Tikrai, aš atėjau pas jus su aiškia valdžia.

20. Ir tikrai, aš siekiu prieglobsčio pas savo Viešpatį ir jūsų Viešpatį, kad jūs neužmėtytumėte manęs akmenimis (arba nevadintumėte manęs burtininku, arba nenužudytumėte manęs).

21. Tačiau jei jūs netikite manimi, tada laikykitės atokiai nuo manęs ir palikite mane vieną.“

22. (Tačiau jie buvo agresyvūs) taigi jis [Mūsa (Mozė)] maldavo savo Viešpaties (Sakydamas): „Tai tikrai žmonės, kurie yra mudžrimūn (netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).“

23. (Allahas sakė): „Išvyk tu su Mano vergais naktį. Tikrai, jūs būsite persekiojami.

24. Ir palik jūrą tokią, kokia ji yra (ramią ir padalintą). Tikrai, jie yra kariuomenė, kuri bus paskandinta.“

25. Kiek sodų ir versmių jie [Firauno (Faraono) žmonės) paliko,

26. ir žalių javų (laukų) ir gražių vietų

27. ir gyvenimo malonumų, kuriais jie gėrėjosi.

28. Taigi (tai buvo). Ir Mes privertėme kitus žmones paveldėti juos (t. y. Mes [privertėme Israelio (Izraelio) Vaikus paveldėti Egipto karalystę).

29. Ir dangūs bei žemė neverkė dėl jų, nei jiems buvo suteiktas atokvėpis.

30. Ir tikrai, Mes išgelbėjome Israelio (Izraelio) Vaikus nuo žeminančios bausmės -

31. nuo Firauno (Faraono). Iš tiesų, jis buvo išpuikęs ir buvo iš Musrifūn (tų, kurie peržengia ribas eikvojime ir kituose dalykuose, ir daro didžiąsias nuodėmes).

32. Ir Mes pasirinkome juos (Israelio (Izraelio) Vaikus) virš Alamyn (žmonijos ir džinų) [Mūsos (Mozės) laiku] su žinojimu,

33. ir suteikėme jiems ženklus, kuriuose buvo aiškus išbandymas.

34. Iš tikrųjų, šie (kuraiš genties) žmonės sako:

35. „Nėra nieko kito, tik mūsų pirmoji mirtis, ir mes nebūsime prikelti.

36. Tad grąžink mūsų protėvius, jei sakai tiesą“

37. Ar jie geresni, ar Tuba (Saba) žmonės ir tie, buvę anksčiau jų? Mes sunaikinome juos, nes jie tikrai buvo mudžrimūn (netikintieji, daugiadieviai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).

38. Ir Mes nesukūrėme dangų ir žemės ir visko kas tarp jų, vien tik dėl žaidimo.

39. Mes nesukūrėme jų tik su tiesa (t. y. kad išbandytume tuos, kurie yra paklusnūs, ir tuos, kurie yra nepaklusnūs, ir tada apdovanotume paklusniuosius ir nubaustume nepaklusniuosius), tačiau dauguma iš jų nežino.

40. Iš tiesų, Teismo Diena (kai Allahas teis kūrinius) yra jiems visiems paskirtas laikas.

41. Diena, kai Maula (artimas giminaitis) neduos jokios naudos Maula (artimam giminaičiui), ir negali jie gauti jokios pagalbos,

42. išskyrus tą, kuriam Allahas turi Gailestingumą. Iš tiesų, Jis yra Visa Galingas, Gailestingiausiasis.

43. Iš tiesų, Zakum medis

44. bus maistas nuodėmiautojams.

45. Kaip verdantis aliejus, jis virs pilvuose

46. kaip deginančio vandens virimas

47. (Bus pasakyta): „Pričiupk jį ir atvilk jį į liepsnojančios Ugnies vidury.“

48. Tada apipilk jo galvą verdančio vandens kančia.

49. „Ragaukite (to). Iš tiesų, jūs (apsimetėte esantys) galingi, dosnūs“.

50. Iš tiesų, tai yra tai, dėl ko jūs abejodavote.“

51. Iš tiesų, Al-Mutakūn (dievobaimingieji, žr. eilutę 2:2) bus Saugumo vietoje (Rojuje).

52. Tarp Sodų ir Versmių.

53. Dėvintys nuostabų šilką ir (taip pat) storą šilką, atsigręžę vienas į kitą

54. Taigi (tai bus). Ir mes apvesdinsime juos su Hur[2] (doromis moterimis), plačiomis, mielomis akimis.

55. Jie reikalaus ten visų rūšių vaisių taikiai ir saugiai.

56. Jie niekada nepatirs mirties ten, išskyrus pirmąją mirtį (šio pasaulio), ir Jis išgelbės juos nuo liepsnojančios Ugnies kančios,

57. kaip Dosnumą nuo jūsų Viešpaties. Tai bus aukščiausia sėkmė.

58. Tikrai, Mes padarėme tai (Koraną) lengvą jūsų liežuviams, tam, kad jie atmintų.

59. Palauk tada (Muchammedai ﷺ), iš tiesų, jie (taip pat) laukia.

---

[2] Hur: labai doros moterys, sukurtos Allaho tokiomis, ne iš Adomo palikuonių, ryškiomis juodomis akių rainelėmis ir ryškiai baltomis skleromis.

45 - Sūra Al-Džasija[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Knygos (šio Korano) apreiškimas yra iš Allaho, Visa Galingiausiojo, Visa Išmintingojo.

3. Iš tiesų, danguose ir žemėje yra ženklai tikintiesiems.

4. Ir jūsų sukūrime, ir ką Jis išbarstė (žemėje) iš judančių (gyvų) kūrinių yra ženklai žmonėms, kurie turi užtikrintą Tikėjimą.

5. Ir nakties bei dienos kaitoje, ir aprūpinimas (lietus), kurį Allahas nuleidžia iš dangaus, ir atgaivina juo žemę po jos mirties, ir vėjų apgręžime (t. y. kartais į rytus ar šiaurę, kartais link pietų ar vakarų, kartais nešančius gerą žinią apie lietų ir t. t. ir kartais nešančius kančią) yra ženklai žmonėms, kurie suvokia.

6. Tai yra Allaho Ajat (įrodymai, įkalčiai, eilutės, pamokos, apreiškimai ir t. t.), kuriuos Mes recituojame tau (Muchammedai ﷺ) teisingai. Tad kuriuo žodžiu po Allaho ir Jo Ajat jie tikės?

7. Vargas kiekvienam nuodėmingam melagiui,

8. kuris girdi Allaho Eilutes recituojamas jam, tačiau vis tiek lieka išdidus, lyg jų negirdėtų. Taigi pranešk jam apie skausmingą kančią.

9. Ir kai jis sužino ką nors iš Mūsų Eilučių (šio Korano), jis padaro jas pokštu. Tokiam bus žeminanti kančia.

10. Priešais juos yra Pragaras. Ir tai, ką jie įgijo, neturės jokios naudos jiems, nei (neduos jiems jokios naudos) tie, kuriuos jie prisiėmė kaip Aulija (sargus, padėjėjus) šalia Allaho. Ir jų bus didžioji kančia.

11. Šis (Koranas) yra teisingas vedimas. Ir tie, kurie netiki savo Viešpaties Ajat, jiems bus skausminga Ridžz kančia (žiauri bausmė).

12. Allahas, tai Tas, Kuris pavergė jums jūrą, kad laivai galėtų plaukti ja Jo Įsakymu, ir kad jūs siektumėte Jo Dosnumo, ir kad jūs būtumėte dėkingi.

13. Ir pavergė jums viską, kas yra danguose ir viską, kas yra žemėje. Tai viskas yra malonė ir gerumas iš Jo. Iš tiesų, tame yra ženklai žmonėms, kurie giliai mąsto.

14. Sakyk (Muchammedai ﷺ) tikintiesiems atleisti tiems, kurie (kenkia jiems ir) nesitiki Allaho Dienų (t. y. Jo Atlygio), kad Jis atlygintų žmonėms, pagal tai ką jie įgijo (t. y. nubaustų tuos netikinčiuosius, kurie kenkia tikintiesiems).[1]

15. Kas daro gerą darbą, tai dėl savęs pačio, o kas daro blogą - tai prieš (save patį). Tada pas savo Viešaptį jūs būsite priversti sugrįžti.

16. Ir iš tiesų, Mes suteikėme Israelio (Izraelio) Vaikams Raštą, ir Rašto bei jo įstatymų supratimą, ir Pranašavimą, ir suteikėme jiems gerus dalykus, ir pasirinkome juos virš Alamyn (jų laikų žmonijos ir džinų, tuo laikotarpiu),

17. ir suteikėme jiems aiškius reikalų įrodymus [apreikšdami jiems Tauratą (Torą)]. Ir jie nesiginčijo tol, kol juos pasiekė žinojimas, per pavydą vienas kitam. Iš tiesų, jūsų Viešpats teis juos Prikėlimo Dieną dėl to, dėl ko jie ginčydavosi.

18. Tada Mes paskyrėme tave (Muchammedai ﷺ) į (aiškų) (Mūsų) įsakymo kelią [kaip tą, į kurį Mes paskyrėme Savo Pasiuntinius anksčiau tavęs (t. y. teisines taisykles ir islamiškojo monoteizmo įstatymus)]. Taigi sek tuo (islamiškuoju monoteizmu ir jo įstatymais, (ir nesek troškimais tų, kurie nežino.)

19. Iš tiesų, jie negali tau duoti jokios naudos prieš Allahą (jei Jis norės nubausti tave). Iš tiesų, Zalimūn (daugiadieviai, bloga darantieji) yra Aulija (sargai, padėjėjai) vienas kitam tačiau Allahas yra Vali (Padėjėjas, Sargas) Al-Mutakūn (dievobaimingiesiems, žr. eilutę 2:2).

20. Šis (Koranas) yra aiški įžvalga ir įrodymas žmonijai ir teisingas vedimas, ir gailestingumas žmonėms, kurie turi užtikrintą Tikėjimą.

21. Arba argi tie, kurie įgyja blogus darbus, mano, kad Mes laikysime juos lygiais tiems, kurie tiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir daro teisingus gerus darbus, jų dabartiniame gyvenime ir po jų mirties? Blogiausias yra sprendimas, kurį jie daro.

---

[1] Šios eilutės nuostatos buvo panaikintos eilute apie džihadą (šventą kovą) prieš daugiadievius (eilutė 9:36).

22. Ir Allahas sukūrė dangus ir žemę teisingai, tam, kad kiekvienam asmeniui būtų atlyginta už tai, ką jis įgijo, ir nebus jie nuskriausti.

23. Argi nematei to, kuris laiko savo paties geismą (tuščius troškimus) savo ilah (dievu)? Ir Allahas, žinodamas (jį kaip tokį), paliko jį paklydusį ir užantspaudavo jo girdėjimą ir jo širdį, ir uždėjo užsklandą ant jo matymo. Kas tada išves jį po Allaho? Argi tada neatsiminsi?

24. Ir jie sako: „Nėra nieko, tik mūsų gyvenimas šiame pasaulyje, mes mirštame ir mes gyvename ir niekas nesunaikina mūsų, tik Ad-Dahr (laikas). Ir neturi jie išmanymo apie tai: jie tik spėlioja.

25. Ir kai Mūsų Aiškios Eilutės recituojamos jiems, jų argumentas yra ne kas kitas, kaip pasakymas: „Grąžink mūsų (mirusius) tėvus, jei esi tiesą sakantis.“

26. Sakyk (jiems): „Allahas suteikia jums gyvenimą, tada priverčia jus mirti, tada Jis surinks jus Prikėlimo Dieną, dėl kurios nėra jokių abejonių. Tačiau dauguma žmonijos nežino.“

27. Ir Allahui priklauso dangų ir žemės karalystė. Ir Dieną, kai įvyks Valanda - tą Dieną melagystės pasekėjai (daugiadieviai, netikintieji, netikrų dievybių garbintojai) praras (viską).

28. Ir jūs matysite kiekvieną tautą nusižeminusią ant savo kelių (parklupusią) - kiekviena tauta bus pakviesta į jos (darbų) Įrašą. Šią Dieną jums bus atlyginta už tai, ką jūs darydavote.

29. Šis Mūsų Įrašas kalba apie jus teisingai. Iš tiesų, Mes užrašėme, ką jūs darydavote (t. y. Mūsų angelai užrašinėdavo jūsų darbus).

30. Tada, tuos, kurie tikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir darė teisingus gerus darbus, jų Viešpats prileis juos prie Savo Gailestingumo. Tai bus aiški sėkmė.

31. Tačiau tiems, kurie netikėjo (bus pasakyta): „Ar Mūsų Eilutės nebuvo recituojamos jums? Tačiau jūs buvote išdidūs, ir jūs buvote žmonės, kurie buvo mudžrimūn (daugiadieviai, netikintieji, nuodėmiautojai, nusikaltėliai).“

32. Ir kai buvo pasakyta: „Iš tiesų, Allaho Pažadas yra tiesa ir nėra abejonės dėl ateinančios Valandos.“ Jūs sakėte: „Mes nežinome, kas yra Valanda - mes manome ją esant tik spėlione, ir neturime mes tvirto įtikinančio tikėjimo (tuo).“

33. Ir blogis to, ką jie darė, paaiškės jiems, ir tai, iš ko jie šaipydavosi, visiškai apsups juos.

34. Ir bus tarta: „Šią Dieną Mes pamiršime jus, kaip jūs pamiršote savo Šios Dienos Susitikimą. Ir jūsų buveinė yra Ugnis, ir nėra nieko, kas jums padėtų.“

35. Tai dėl to, kad jūs išjuokėte Allaho apreiškimus (šį Koraną) ir pasaulio gyvenimas apgavo jus. Taigi šią Dieną, jie nebus ištraukti iš ten (Pragaro), nei bus jie grąžinti į žemiškąjį gyvenimą (tam, kad atgailautų Allahui ir maldautų Jo Atleidimo už savo nuodėmes).

36. Taigi visos šlovės ir padėkos Allahui, dangų Viešpačiui ir žemės Viešpačiui , ir Alamyn (žmonijos, džinų ir visko, kas egzistuoja) Viešpačiui.

37. Ir Jam (Vieninteliam) Didybė danguose ir žemėje, ir Jis yra Visa Galingiausias, Visa Išmintingiausias.

46 - Sūra Al-Ahkaaf[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ha, Mym. [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)].

2. Ši Knyga atskleista Allaho, Visa Galinčio, Išmintingiausiojo.

3. Mes sukūrėme dangus ir žemę ir tai, kas tarp jų, su tikslu, ir apibrėžtam laikui. Bet tie, kurie netiki, nusisuka nuo to, kuo yra perspėjami.

4. Sakyk (tiems pagonims, O Muchammedai ﷺ): „Ar jūs galvojate apie tai, ko šaukiatės šalia Allaho? Parodyk man, ką jie sukūrė žemėje? Ar jie prisidėjo prie dangų (sukūrimo)? Atneškite man Knygą (atskleistą anksčiau), ar bent gabalėlį žinių (paremiančių jūsų argumentą), jeigu sakote tiesą!“

5. Ir kas yra labiau paklydęs, negu tas, kuris šaukiasi kitų, nei Allahas, kurie neatsakys jam iki Prikėlimo Dienos, ir kurie nė nežino, jog jų šaukiamasi?

6. Ir kuomet žmonės bus surinkti (Prikėlimo Dieną), jie (netikri dievai) taps jų priešais ir išsižadės jų garbinimo.

7. Ir kuomet Mūsų Aiškios Eilutės yra jiems recituojamos, netikintieji sako apie tiesą (šį Koraną) kuomet ji juos pasiekia: „Tai tėra aiškūs burtai!“.

8. Arba jie sako: „Jis pramanė tai“. Sakyk: „Jeigu būčiau tai pramanęs, tuomet jūs negalite nieko padaryti, kad išgelbėtumėte mane nuo Allaho. Jis žino viską, kuo jūs užsiimate. Užtenka Jo, kaip liudininko, tarp manęs ir jūsų. Jis yra Atleidžiantis, Gailestingas.

9. Sakyk: „Aš nesu pirmasis (Dievo) pasiuntinys, ir aš nežinau, kas bus padaryta su jumis ar su manimi. Aš teseku tuo, kas yra man atskleista, ir tesu tas, kuris aiškiai perspėja.“

10. Sakyk: „Ar pagalvojote, jeigu šis (Koranas) yra iš Allaho, o jūs juo netikite, kuomet liudininkas iš Israelio (Izraelio) Sūnų (Abdulah bin Salam) paliudijo, [jog šis Koranas yra iš Allaho ir tai liudija Tora], ir patikėjo (priėmė islamą), kuomet jūs buvote per daug išdidūs.“ Iš tiesų, Allahas nerodo tiesaus kelio Zalimūn (politeistams, netikintiesiems,

blogai besielgiantiems) žmonėms.

11. Ir tie, kurie netiki (būdami stiprūs ir turtingi), sako tiems, kurie tiki (ir yra silpni ir vargšai): „Jeigu tai (į ką Muchammedas ﷺ kviečia) būtų gerai, tai jie (silpni ir vargšai) nebūtų mūsų tame aplenkę!“. Kadangi jie atsisakė vedimo, jie sakys: „Tai tėra senas prasimanymas!“

12. Ir prieš tai Mūsos (Mozės) Raštas buvo vedimas ir malonė. O ši knyga (Koranas), yra patvirtinimas arabų kalba, įspėjantis blogą darančius, ir gerą žinią nešantis tiems, kurie daro gerą.

13. Iš tiesų, tie, kurie sako: „Mūsų Viešpats yra Allahas“ ir yra stiprūs bei tiesūs islamo monoteizme [1], jie neturės jokios baimės, ir jie neliūdės.

14. Jie bus Rojaus gyventojai, ten gyvenantys (amžinai) - tai atlygis jiems, už jų darbus.

15. Ir Mes įsakėme žmogui būti pareigingu ir maloniu savo tėvams. Jį motina išnešiojo varge, ir pagimdė varge. Ir jo išnešiojimas ir atjunkymas trunka trisdešimt mėnesių. Ir kai jis suauga ir tampa stiprus, ir sulaukia keturiasdešimties metų, jis sako: „Mano Viešpatie, suteik man galios ir jėgų, kad galėčiau būti dėkingas už Tavo malonę, kurią Tu suteikei man ir mano tėvams, ir kad galėčiau daryti gerus darbus, kuriais būsi patenkintas. Ir padaryk mano palikuonis teisiais. Iš tiesų, aš atsisukau į Tave atgailaudamas, ir iš tiesų, aš esu iš musulmonų (paklūstančių Tavo valiai).

16. Jie yra tie, iš kurių Mes priimsime geriausius darbus, ir praleisime jų nusižengimus. (Jie bus iš) esančiųjų Rojuje - tiesos pažadas, kuris jiems buvo prižadėtas.

17. Bet tas, kuris sako savo tėvams: „Tfu jums! Ar jūs man prižadate, kad būsiu prikeltas, kuomet prieš mane daugybė kartų mirė (ir nebuvo prikeltos)?“. Kuomet jie (tėvas ir motina) prašo Allaho pagalbos (ir papeikia savo sūnų): „Vargas tau! Patikėk! Iš tiesų, Allaho pažadas yra tikras.“ Bet jis atsako: „Tai tėra praeities pasakos.“

18. Jie yra tie, prieš kuriuos praėjusių džinų ir žmonių likimas (žūti kančioje) yra pateisintas. Iš tiesų, jie yra amžini nevykėliai.

---

[1] tvirtai laikykitės islamiškojo monoteizmo, t. y. susilaikydami nuo visų rūšių nuodėmių ir blogų darbų, kuriuos Allahas uždraudė, ir atlikdami visokius gerus darbus, kuriuos Jis paskyrė.

19. Ir visi bus suskirstyti laipsniais pagal tai, ką jie darė, tam, kad Jis (Allahas) galėtų jiems atlyginti pilnai už jų darbus. Ir jie nebus nuskriausti.

20. Tą Dieną, kuomet netikintieji (Allaho Vienumą) bus pastatyti priešais Ugnį (bus pasakyta): „Jūs gavote savo gėrybes gyvendami žemėje, ir galėjote jomis mėgautis. Todėl Šiandien jūs būsite apdovanoti kančia ir pažeminimu dėl jūsų pasididžiavimo žemėje be jokios teisės, ir dėl jūsų nepaklusnumo.

21. Ir atmink (Hudą) Ad brolį, kuomet jis perspėjo savo žmones buvusius kopose (pietų Arabijos pusiasalyje). Ir išties, perspėjimas buvo duotas prieš jį ir po jo (sakant): „Negarbinkite nieko, išskyrus Allahą, iš tiesų, aš bijau jums kančios didžią Dieną (t. y. Prikėlimo Dieną).“

22. Jie atsakė: „Ar tu atėjai mus nusukti nuo mūsų dievų? Tuomet atgabenk mums tai, kuo grasini, jeigu sakai tiesą!

23. Jis atsakė: „Žinojimas (jos atėjimo laiko) yra tik pas Allahą. Aš jums perduodu tai, su kuo buvau siųstas, bet kaip matau, jūs esate žmonės, kurie nežino!“

24. Tada, kai jie pamatė didelį debesį ateinantį į jų slėnį, jie pasakė: „Šis debesis mums atneš lietų!“ Bet ne, jis tėra tai ką jūs prašėte pagreitinti - vėjas kuriame rasite skausmingą kančią!

25. Naikinantis viską Viešpaties nurodymu! Taigi, nieko neliko, išskyrus jų buveines! Šitaip Mes atsilyginame žmonėms, kurie yra Al-Mudžrimūn (politeistai, netikintieji, nusidėjėliai)!

26. Iš tiesų, Mes sustiprinome juos tuo, kuo nebuvome sustiprinę jūsų (O Kuraiš)! Ir Mes jiems suteikėme klausą, regą, ir širdis. Bet jų klausa, rega, ir širdys nesuteikė jiems nieko, nes jie neigė Allaho Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir t. t.), ir juos apsupo tai, iš ko jie tyčiojosi!

27. Ir iš tiesų, Mes sunaikinome miestus, esančius aplink tave, ir Mes (kartodami) parodėme (jiems) Ajat įvairiausiais būdais tam, kad jie sugrįžtu (į tikrąjį tikėjimą Allaho Vienumą - islamo monoteizmą).

28. Tuomet kodėl jiems nepadėjo tie (dievai), kuriuos jie pasirinko šalia Allaho siekdami prie Jo priartėti?

29. Ir (atmink) kuomet Mes išsiuntėme link tavęs (Muchammedai ﷺ)

džinų grupę, besiklausančių Korano. Ir tuomet, išgirdę jį, jie pasakė: „Klausykitės tylėdami“. Ir tam pasibaigus jie grįžo pas savo žmones juos perspėdami.

30. Jie sakė: „O mūsų žmonės! Mes girdėjome Knygą (šį Koraną) atskleistą po Mūsos (Mozės), patvirtinantį tai, kas buvo prieš jį. Jis veda į tiesą ir į Tiesų Kelią (t. y. islamą).

31. O mūsų žmonės! Atsakykite (paklusdami) Allaho Kvietėjui (Pranašui Muchammedui ﷺ), ir tikėkite juo. Jis (Allahas) atleis jūsų nuodėmes ir apsaugos jus nuo skausmingos kančios.

32. Ir kas neatsako Allaho Kvietėjui, tai jis negalės pasislėpti žemėje, ir neturės Aulija (vadovų, padėjėjų, pagalbininkų, apsauginių) išskyrus Allahą (nuo Jo bausmės). Tie yra aiškiai paklydę.”

33. Argi jie nesupranta, kad Allahas, Kuris sukūrė dangus ir žemę, ir nebuvo nuo to nuvargintas, gali prikelti mirusius? Taip, iš tiesų Jis gali padaryti bet ką.

34. Ir tą dieną, kai netikintieji bus pristatyti prieš Ugnį, (jų bus paklausta): „Ar tai nėra tiesa?” Ir jie atsakys „Taip, prisiekiame savo Viešpačiu!” Jis tars: „Tuomet ragaukite bausmę, nes jūs netikėjote!”

35. Taigi būk kantrus (O Muchammedai ﷺ), kaip stiprios valios Pranašai[2], ir neskubink (kančios) netikintiesiems. Tą dieną, kuomet jie matys (kančią), kuri jiems buvo pažadėta, jie (jausis) lyg būtų praleidę mažiau nei vieną valandą vienos dienos (šiame pasaulyje). (O žmonija! Šis Koranas yra užtektinas) kaip aiškus Pranešimas (norint jus išgelbėti nuo sunaikinimo). Bet ar bus sunaikinti, išskyrus tie, kurie yra Al-Fasikūn (maištautojai prieš Allaho nurodymus)?

---

[2] Allahas yra siuntęs daugybę Pranašų ir Pasiuntinių, dvidešimt penki iš jų yra paminėti Korane, iš kurių tik penki yra stiprios valios Pranašai, t.y. Muchammedas ﷺ , Nūhas (Nojus), Ibrahimas (Abraomas), Mūsa (Mozė), ir Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus (taika jiems).

47 - Sūra Muhammad[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Tie, kurie netiki (Allaho Vienumą ir Pranašą Muchammedą ﷺ), ir kliudo (žmonėms) eiti Allaho (islamo monoteizmo) keliu, jų darbus Jis padarys beverčiais.

2. Bet tie, kurie tikėjo ir darė gerus darbus, ir tikėjo tuo, kas buvo siųsta Muchammedui ﷺ, o tai yra tiesa iš Viešpaties, Jis atleis jų nuodėmes ir pagerins jų padėtį.

3. Taip yra todėl, nes tie, kurie netiki, seka melagyste, kuomet tie, kurie tiki, seka tiesa iš jų Viešpaties. Šitaip Allahas parodo žmonėms jų pavyzdžius.

4. Todėl kai sutiksite (mūšio lauke) tuos, kurie netiki, kirskite per (jų) kaklus tol, kol juos nugalėsite, ir suriškite juos tvirtai (t. y. paimkite juos kaliniais). O po to (yra laikas) gailesčiui (paleisti juos be išpirkos), arba išpirkai (priklausomai nuo to, kas yra naudingiau), iki karo pabaigos. Taip (jums yra įsakyta tęsti džihadą prieš netikinčiuosius). Jeigu Allahas panorėtų, būtų pats juos nubaudęs. Bet (Jis tai daro) norėdamas išmėginti vienus jūsų kitais. O tie, kurie žuvo Allaho Kelyje, Jis jų darbų niekada nesunaikins.

5. Jis juos ves tiesiu keliu ir ištobulins jų padėtį.

6. Ir įleis juos Rojun, kurį Jis padarė jiems žinomu (t. y. jie žinos savo vietas Rojuje geriau negu savo namus žemėje).

7. O jūs, kurie tikite! Jeigu remsite Allaho (tikslą), Jis parems jus, ir padarys jūsų žingsnius tvirtais.

8. O tie, kurie netiki (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą), jie bus sunaikinti, ir (Allahas) padarys jų darbus beverčiais.

9. Taip yra, nes jie nekentė to, ką atsiuntė Allahas (šio Korano, islamo įstatymų ir t. t.). Todėl Jis padarė jų darbus beverčiais.

10. Argi jie nekeliavo žeme ir nematė kokios pabaigos sulaukė tie, kurie buvo prieš juos? Allahas juos sunaikino, ir netikintieji sulauks panašaus likimo.

11. Taip yra, nes Allahas yra tikinčiųjų Maula (Viešpats, Valdovas, Padėjėjas, Saugotojas, t. t.), kuomet netikintieji jokio Maula (Viešpačio, Vadovo, Padėjėjo, Sergėtojo, t. t) neturi.

12. Iš tiesų, Allahas įleis tuos, kurie tikėjo (Allaho Vienumą) ir darė gerus darbus, į sodus su žemai tekančiom upėm. Bet tie, kurie netiki mėgaujasi (žemės gėrybėmis) ir ėda lyg gyvuliai. Ugnis bus jų buveinė.

13. Ir kiek buvo miestų, kurie buvo stipresni negu tavo miestas (t. y. Mekka) (O Muchammedai ﷺ), kuris tave išvarė? Mes juos sunaikinome, ir niekas jiems negalėjo padėti.

14. Argi tas, sekantis aiškiu įrodymu iš savo Viešpaties, yra kaip tas, kuriam blogas darbas atrodo gražiai, ir kuris seka savo geismu (piktais troškimais)?

15. Aprašymas Rojaus, kuris buvo pažadėtas Mutakūn (pamaldiesiems, žiūrėti ają 2:2), (yra toks), jog jame yra gaivaus vandens upės, ir pieno upės, kurių skonis niekada nekinta, ir vyno upės, skanios iš jų geriantiesiems, ir upės iš tyro medaus. Jiems jame yra įvairiausių vaisių ir atleidimas iš jų Viešpaties. (Argi jie) kaip tie, kurie gyvens amžinai Ugnyje ir gers iš verdančio vandens, kuris jiems išplėš vidurius?

16. Ir tarp jų yra keletas, kurie klausosi tavęs (O Muchammedai ﷺ), bet kai palieka tave, jie sako (besišaipydami) tiems, kurie turi žinių: „Ką jis čia pasakė?“ Tokie yra žmonės kurių širdis Allahas užlipdė, jie seka tik savo geismais (piktais troškimais).

17. O tie, kurie priima pamokymą, Jis sustiprina jų vedimą (į tiesą) ir suteikia jiems dievobaimingumą.

18. Negi jie laukia kažko kito nei Valandos, kuri turėtų juos užklupti netikėtai? Juk kai kurie jos ženklai jau pasirodė. Ir kai ji išties juos užklups, kokia nauda bus iš jos priminimo?

19. Taigi žinok, (O Muchammedai ﷺ), kad La ilaha illallah (niekas neturi teisės būti garbinamas išskyrus Allahą), ir prašyk atleidimo savo nuodėmėms ir tikintiesiems bei tikinčiosioms. Ir Allahas puikiai žino jūsų žingsnius ir poilsio vietas (namuose).

20. Tie, kurie tiki, sako: „Kodėl gi mums nėra apreikšta sūra (leidžiantis gintis)!“ Bet kuomet lemiama sūra (įsakanti veiksmus) yra apreiškta, ir kova yra

joje paminėta, tu matysi tuos, kurių širdyse yra (veidmainiškumo) liga, žiūrinčius į tave mirštančio žmogaus žvilgsniu. Jiems būtų geriau

21. paklusti ir kalbėti teisingai. Ir kuomet (pasiruošimo džihadui) reikalas yra nuspręstas, tuomet teisumas prieš Allahą jiems būtų buvęs geriau.

22. Ir jeigu jūs (veidmainiai), nusisuksite (nuo Allaho įsakymo), tikriausiai skleisite piktadarystes žemėje ir suardysite giminystės ryšius!

23. Tai tie, kuriuos prakeikė Allahas juos padarydamas kurčiais ir aklais.

24. Argi jie giliai nepagalvoja to, kas yra Korane? Ar jų širdys yra užrakintos (nuo jo supratimo)?

25. Iš tiesų, tie, kurie atsiskyrė nusisukę (kaip netikintieji), kai vedimas buvo jiems aiškiai parodytas - tai buvo Šaitan (Šėtonas), kuris išgražino jų darbus, ir pripildė juos (netikra viltimi).

26. Taip yra, nes jie sakė tiems, kurie nekenčia apreiškimo iš Allaho: „Mes dalinai seksime paskui jus.“ Bet Allahas žino jų paslaptis.

27. Tai kaip (bus baisu), kuomet angelai paims jų mirštančių sielas, mušdami jų veidus ir nugaras!

28. Taip yra, nes jie seka tuo, kas pykdo Allahą, ir nekenčia to, kuo Jis yra patenkintas. Todėl Jis padarė jų darbus beverčiais.

29. Ar tie, kurių širdyse yra (veidmainiškumo) liga, galvoja, jog Allahas neapšvies jų paslėptos pagiežos?

30. Jeigu Mes panorėtume, galėtume parodyti juos tau, ir tu būtum žinojęs juos pagal jų ženklus. Bet išties, tu juos pažinsi iš jų kalbos. Ir Allahas žino (visus) jūsų veiksmus).

31. Ir iš tiesų, Mes jus išmėginsime iki tol, kol išaiškės besistengiantys (vardan Allaho) ir As-Sabirun (kantrieji), ir kol patikrinsime jūsų elgesį.

32. Iš tiesų, tie, kurie netiki, ir kliudo (žmonėms) sekti Allaho Keliu (Islamu), ir prieštarauja Pranašui (įžeidinėdami jį) po to, kai tiesus kelias jiems buvo aiškiai parodytas, jie nė kiek nepakenks Allahui, bet Jis padarys jų darbus beverčiais.

33. O jūs kurie tikite! Pakluskite Allahui ir pakluskite Pranašui (Muchammedui ﷺ) ir neleiskite savo darbams tapti beverčiais.

34. Iš tiesų, Allahas neatleis tiems, kurie netiki ir klaidina (kitus) nuo Allaho Kelio (Islamo), ir miršta netikėjime.

35. Todėl nebūkite silpnais ir neprašykite taikos (iš Islamo priešų), kuomet turite pranašumą. Allahas yra su jumis, ir Jis niekada nesumažins atlygio už jūsų darbus.

36. Šis gyvenimas tėra žaidimas ir pramoga. Bet jeigu jūs tikite (Allaho Vienumą), ir bijote Allaho, bei vengiate blogio, Jis atlygins jums, ir neprašys viso jūsų turto (labdarai).

37. Jeigu Jis to reikalautų, jūs godžiai jį laikytumėte sau, ir jūsų blogi troškimai būtų atskleisti.

38. Štai jūs, esate kviečiami aukoti vardan Allaho, bet tarp jūsų yra šykštuolių. Ir tie, kurie yra šykštūs, jie šykštauja tik savo nenaudai. Allahas yra Turtingas (Jam nieko nereikia), o jūs esate vargšai. Ir jeigu jūs nusisuksite (nuo paklusimo Allahui), Jis pakeis jus kitais žmonėmis ir jie bus (geresni) už jus.

48 - Sūra Al-Fath[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Iš tiesų, tau (O Muchammedai ﷺ) Mes padovanojome aiškią pergalę.

2. Tam, kad Allahas atleistų tavo esamas ir būsimas nuodėmes, ir kad išpildytų Savo Malonę tau, ir vestų tave Tiesiu Keliu.

3. Ir kad pagelbėtų tau Allahas stipria pagalba.

4. Tai Jis, kuris atsiuntė As-Sakina (ramybę) tikinčiųjų širdims, kad jie galėtų augti savo tikėjime. Tik Allahui (Vieninteliam) priklauso dangaus ir žemės kariaunos. Allahas yra Visa Žinantis, Visa Išmintingas.

5. Kad Jis leistų tikintiesiems vyrams ir tikinčiosioms moterims įžengti į Sodus, kuriuose teka upės, kad ten gyventų amžinai, ir kad atleistų jų nuodėmes. Tai yra didžiausias pasiekimas Allaho akyse.

6. Ir kad Jis nubaustų Al-Munafikūn (veidmainius) vyrus ir moteris, ir Al-Mušrikūn[1] vyrus ir moteris, kurie blogai galvoja apie Allahą - jie bus pažeminti kančioje. Allaho pyktis yra ant jų, Jis juos prakeikė ir paruošė jiems Pragarą - išties tai prastas kelionės tikslas!

7. Ir Allahui (vienam) priklauso dangaus ir žemės galios. Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmintingas.

8. Iš tiesų, Mes atsiuntėme tave (O Muchammedai ﷺ) kaip liudininką, ir gerų žinių nešėją, bei perspėtoją.

9. Kad jūs (O žmonija) patikėtumėte Allahą ir Jo Pranašą (ﷺ), ir kad padėtumėte bei gerbtumėte jį (ﷺ), ir (kad) šlovintumėt (Allahą) rytais ir vakarais.

10. Iš tiesų, tie, kurie prisiekia tau (O Muchammedai ﷺ) prisiekia Allahui. Allaho Ranka yra virš jų rankų. Tuomet tas, kuris sulaužo priesaiką, kenkia tik sau pačiam. Ir tas, kuris išpildo savo sandorą su Allahu, Jis suteiks jam didžiulį atlygį.

---

[*] Sūra Al-Fath (Pergalė).

[1] Al-Mušrikūn: politeistai, pagonys, stabmeldžiai ir netikintieji Allaho Vienumą bei Jo Pranašą ﷺ.

11. Tie beduinai, kurie pasiliko užnugaryje, sakys tau: „Mūsų turtai ir šeimos užlaikė mus, todėl prašyk mums atleidimo.“ Jų liežuviai sako tai, ko nėra jų širdyse. Sakyk: „Ir kas stovės už jus prieš Allahą, jeigu Jis panorės jus nubausti arba suteikti naudos?“ Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis tai, ką jūs darote.

12. „Juk jūs galvojote jog Pranašas (ﷺ) ir tikintieji niekada negrįš pas savo šeimas, ir tai jūsų širdyse atrodė patraukliai. Jūsų mintys (apie Allahą) buvo piktos, ir jūs tapote pasmerktais žmonėmis.“

13. O kas netiki Allahą ir Jo Pranašą (ﷺ), iš tiesų, Mes paruošėme netikintiesiems liepsnojančią Ugnį.

14. Allahui priklauso dangaus ir žemės valdžia. Jis atleidžia tiems, kuriems panori, ir nubaudžia tuos, kuriuos panori. Ir yra Allahas Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

15. Tie, kurie pasiliko užnugaryje sakys, kuomet jūs eisite susirinkti karo grobio: „Leiskite eiti paskui jus.“ Jie nori pakeisti Allaho Žodį. Sakyk: „Jūs neisite su mumis. Tai Allahas pranešė anksčiau.“ Tuomet jie sakys: „Jūs mums pavydite!“ Bet iš tiesų jie beveik nieko nesupranta.

16. Sakyk (O Muchammedai ﷺ) beduinams, kurie pasiliko užnugaryje: „Jūs būsite pakviesti kautis su galingais žmonėmis, tuomet jūs kovosite su jais arba jie pasiduos. Jeigu paklusite, Allahas jums atlygins, bet jeigu nusisuksite kaip anksčiau, Jis jus nubaus skausminga kančia.“

17. Nėra aklam, ir nėra luošam nuodėmės, ir nėra sergančiam nuodėmės (jeigu jie neina kovoti). Ir kas paklūsta Allahui ir Jo Pranašui (Muchammedui ﷺ), Jis priims jį į Sodus kur žemai teka upės (Rojuje), ir kas nusisuka, Jis nubaus jį skausminga kančia.

18. Iš tiesų, Allahas buvo patenkintas tikinčiaisiais kuomet jie prisiekė tau (O Muchammedai ﷺ) po medžiu. Jis žinojo kas buvo jų širdyse, ir Jis atsiuntė jiems As-Sakina (ramumą). Ir jis apdovanojo juos artima pergale,

19. ir karo grobiu, kurį jie atsiims. Allahas yra Visa Galintis, Visa Išmintingasis.

20. Allahas jums pažadėjo jog atsiimsite didžiulį laimikį, ir Jis paskubino tai dėl jūsų, ir sulaikė žmonių rankas nuo jūsų, tam, kad tai būtų ženklas tikintiesiems, ir kad vestų jus Tiesiu Keliu.

21. Ir kitas (pergales bei grobį Jis jums pažada), kurioms dar nesate pasiruošę.

Allahas jas laiko (jums). Allahas yra Viską Galintis.

22. Ir jeigu tie, kurie netiki, būtų kovoję su jumis, neabejotinai jie būtų atsukę savo nugaras, ir nebūtų suradę nei Vali (gynėjo, globėjo), nei pagalbininko.

23. Tai yra Allaho Sunna (būdas, metodas) su tais, kurie buvo prieš jus. Ir jūs nerasite jokio pokyčio Allaho Sunnoje.

24. Tai Jis, Kuris sulaikė jų rankas nuo jūsų, ir jūsų rankas nuo jų šalia Mekkos, po to, kai suteikė jums pergalę. Allahas yra Visada Visa Matantis jūsų darbus.

25. Jie yra tie, kurie netikėjo (Allaho Vienumą - islamiškąjį monoteizmą) ir atstūmė jus nuo Al-Masdžid Al Haram (Mekkoje) ir neleido aukojamiems gyvuliams pasiekti aukos vietą. (Mes būtume leidę jums žengti į Mekką) jeigu ne tikintieji vyrai ir tikinčios moterys, kurių jūs nepažinojote ir galėjote juos nužudyti prisidėję prie nuodėmės to nežinodami, Allahas įveda Savo Malonėn ką Jis nori - jeigu jie (tikintieji ir netikintieji) būtų atskirti, Mes tikrai užtrauktume skausmingą kančią netikintiesiems.

26. Kuomettie, kurenetiki, pripildėsavoširdis(priešislamiškojo)neišmanymo laikųpasididžiavimu, atsiuntėAllahasSavoAs-Sakina(ramumą)Pranašui (ﷺ) ir tikintiesiems, ir padarė juos prisirišusiais prie pamaldumo žodžio (jog niekas neturi teisės būti garbinamas išskyrus Allahą), nes jie buvo to nusipelnę ir verti. Ir Allahas yra apie Viską Žinantis.

27. Iš tiesų, Allahas išpildys tai, ką parodė Savo Pranašui (ﷺ) tiesoje [t. y. sapną, kuriame Pranašas ﷺ įžengė į Mekką kartu su kompanjonais, nusiskutę ir trumpai nusikirpę plaukus]. Iš tiesų, jūs įžengsite į Al-Masdžid Al Haram, jeigu Allahas to panorės, saugūs, (kai kurie) nuskustais plaukais, be baimės. Jis žinojo tai, ko jūs nežinojote, ir todėl jums suteikė artimą pergalę.

28. Tai Jis, kuris siuntė Savo Pranašą (Muchammedą ﷺ) su teisingu vedimu ir teisingu tikėjimu, kad jis padarytų (Islamą) viršiausiu tikėjimu. Ir Allahas yra Pakankamas kaip Liudytojas.

29. Muchammedas (ﷺ) yra Allaho pasiuntinys. Ir tie, kurie yra su juo, yra aršūs prieš netikinčiuosius, ir gailestingi vieni kitiems. Tu matai juos, besilenkiančius ir kniūbsčius (maldoje), siekiančius atlygio iš Allaho ir (Jo) patenkinimo. Jų (tikėjimo) ženklas yra ant jų veidų, paliktas

po nusilenkimo (maldose). Tai yra jų aprašymas Taurate (Toroje). Bet jų aprašymas Indžylije (Evangelijoje) yra kaip (pasėta) sėkla, kuri išdygsta, ir jos stiebas tapo stipriu. Tuomet jis sustorėjo, ir tapo tiesus, džiugindamas sėjėjus. Šiuo būdu (Allahas) padaro tikinčiuosius apmaudu netikintiesiems. Allahas pažadėjo tiems, kurie tiki (t. y. kurie seka Islamo monoteizmu, Pranašo Muchammedo ﷺ tikėjimu iki Prikėlimo Dienos) ir daro gerus darbus, atleidimą ir didelį atlygį (t. y. Rojų).

49 - Sūra Al-Hudžuraat[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. O jūs, kurie tikite! Nepriimkite (sprendimo) anksčiau[1] už Allahą ir Jo Pranašą (ﷺ) ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Žinantis.

2. O jūs, kurie tikite! Nekelkite savo balso prieš Pranašo (ﷺ) balsą, ir nekalbėkite su juo triukšmingai, kaip kalbate vienas su kitu. Arba jūsų darbai taps beverčiais jums to nežinant.

3. Iš tiesų, tie, kurie nuleidžia savo balsus būdami šalia Allaho Pasiuntinio (ﷺ) yra tie, kurių širdis Allahas išbandė dievobaimingumu. Jiems bus suteiktas atleidimas ir didelis atlygis.

4. Iš tiesų, tie, kurie šaukiasi tavęs (O Pranaše) iš (tavo) privačių kambarių, dauguma jų nesupranta (gerų manierų).

5. O jeigu jie turėtų kantrybės kol būtum atėjęs pas juos, tai jiems būtų geriau. Ir Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

6. O jūs, kurie tikite! Jeigu Fasik (melagis, piktas žmogus) ateina pas jus su žinia, patvirtinkite ją, kad nepakenktumėte žmonėms nežinodami, ir nesigailėtumėte to, ką padarėte.

7. Ir žinokite, jog tarp jūsų yra Allaho Pasiuntinys (ﷺ). Jeigu jis jums paklustų (ir sektų jūsų nuomonėmis ir užgaidomis) daugumoje atvejų, iš tiesų jūs būtumėte bėdoje. Bet Allahas jums suteikė meilę tikėjimui ir padarė jį gražų jūsų širdyse, ir padarė netikėjimą, nedorybę, ir nepaklusnumą (Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ) jums nepakenčiamais. Tai tie, kurie eina teisingu (keliu).

8. (Tai yra) Dovana iš Allaho ir Jo Malonė. Allahas yra Visą Žinantis, Išmintingiausias.

9. Ir jeigu dvi tikinčiųjų grupės įsivelia į kovą, tuomet siek taikos tarp jų. Bet

---

[*] Sūra Al-Hudžuraat (Kambariai).

[1] t. y. neskubėkite priimti sprendimų kare ar religijoje prieš Allahą ir Jo Pranašą ﷺ, kad nepadarytumėte sprendimo priešingo Allaho ir Jo Pranašo ﷺ sprendimui.

jeigu viena jų peržengia ribas prieš kitą, tuomet kovok prieš peržengėjus, kol jie paklus Allaho Įsakymui. Ir jeigu jie paklus, tuomet siek teisingo susitaikymo tarp jų, ir būk nešališkas. Iš tiesų! Allahas myli teisinguosius.

10. Iš tiesų, tikintieji yra broliai (Islame). Todėl sutaikykite savo brolius, ir bijokite Allaho, kad sulauktumėte Jo Malonės.

11. O jūs, kurie tikite! Neleiskite vieniem (vyrams) šaipytis iš kitų, nes kiti gali būti geresni už juos. Ir neleiskite vienoms moterims šaipytis iš kitų moterų, nes kitos gali būti geresnės už jas. Ir nežeminkite vieni kitų, bei nesikreipkite blogomis pravardėmis. Ir kaip blogai yra vadinti savo brolį (nusidėjėliu ar nedorėliu), kuomet (jis yra priėmęs) tikėjimą. Ir kas neatgailauja, tas yra Zalimūn (nedorėlis, piktadarys t. t.).

12. O jūs, kurie tikite! Venkite įtarinėjimo. Iš tiesų, dalis įtarimų yra nuodėmė. Ir nešnipinėkite, ir neapkalbinėkite vienas kito. Ar vienas jūsų norėtų valgyti savo mirusio brolio mėsą? Jūs to nekęstumėte (todėl nekęskite apkalbinėjimo). Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra Tas, Kuris atleidžia ir priima atgailą, Gailestingiausias.

13. O žmonija! Iš tiesų Mes sukūrėme jus iš vyro ir moters, ir padarėme jus tautomis ir gentimis tam, kad (galėtumėte) vieni kitus pažinti. Iš tiesų, patys geriausi iš jūsų priešais Allahą yra pamaldžiausi [t. y. Mutakūn (žr. ają 2:2). Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis, Visa Suprantantis.

14. Beduinai sako: „Mes tikime.“ Sakyk: „Jūs tik sakote, bet netikite. Sakykite, jog paklusote (Islamui), nes tikėjimas dar neįžengė į jūsų širdis. Bet jeigu paklusite Allahui ir Jo Pranašui (ﷺ), Jis nesumažins atlygio už jūsų darbus. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.“

15. Tik tie yra tikintieji, kurie patikėjo Allahą ir Jo Pranašą ﷺ , ir tuo neabejojo, bet kovojo savo turtu ir gyvybėmis vardan Allaho. Tai jie! Kurie yra teisūs.

16. Sakyk: „Argi jūs pranešite Allahui apie jūsų religiją, kuomet Allahas žino viską, kas yra danguose ir žemėje? Ir Allahas yra Visa Žinantis apie viską.“

17. Jie žiūri į islamo priėmimą kaip paslaugą tau (O Muchammedai ﷺ). Sakyk: „Neskaičiuokite islamo kaip paslaugos man. Ne, tai Allahas jums suteikė paslaugą jus išvesdamas į Tikėjimą, jeigu (iš tiesų) esate tikintieji“

18. Iš tiesų, Allahas žino Nematomą danguose ir žemėje. Allahas yra Visa Matantis tai, ką jūs darote.

50 - Sūra Kaaf[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kaf. [Šios raidės (t. y. kaf ir t. t.) yra vienas iš Korano stebuklų ir niekas kitas nežino jų reikšmės, tik Allahas (Vienintelis)]. Prisiekiu Koranu, Šlovinguoju!

2. Ne! Stebisi jie, jog pas juos atėjo perspėjantysis (Muchammedas ﷺ) iš jų pačių tarpo. Ir netikintieji tarė: „Tai yra keistas dalykas!“

3. „Argi po mirties, kai tapsime dulkėmis, (būsime prikelti?) Toks sugrįžimas yra neįmanomas.“

4. Mes žinome tai, ką žemė iš jų paima (po mirties), ir su Mumis yra išsaugota Knyga (t. y. Lemties Knyga).

5. Ne! Jie atmeta tiesą (šį Koraną) kuomet ji atėjo. Todėl jie yra pasimetime (negalintys atskirti tiesos nuo melo).

6. Argi jie nematė dangaus virš jų, ir kaip Mes jį pastatėme ir išpuošėme? Ir padarėme jį tobulu?

7. Ir Žemę! Mes ją išplėtėme ir pastatėme joje kalnus tvirtus, ir užauginome joje kiekvieną malonų augalą.

8. (Visa tai) ženklas ir Priminimas kiekvienam vergui, kuris grįžta pas Allahą (t. y. Tas, kuris tiki Allaho Vienumą ir Jam paklusdamas atlieka darbus, bei maldauja Jo atleidimo).

9. Ir Mes atsiuntėme palaimintą vandenį (lietų) iš dangaus. Tuomet, Mes juo užauginome sodus ir javų derlius.

10. Ir aukštas datulių palmes, su gausiomis kekėmis.

11. (Visa tai Allaho) tarnų aprūpinimui. Ir Mes (lietumi) suteikiame gyvybę negyvai žemei. Taip pat įvyks ir (mirusių) prikėlimas.

12. Jau prieš juos (t. y. Mekkos pagonis) Nūho (Nojaus) žmonės, Rasso gyventojai, ir Samud, neigė (tiesą).

13. Ir Ad ir Firaun (Faraonas), ir Lūto (Loto) broliai.

14. Ir Miško Gyventojai, ir Tuba žmonės. Visi jie neigė (savo) Pranašus, ir Mano perspėjimas buvo įvykdytas.

15. Argi Mes išsekome per pirmąjį sukūrimą? Bet ne! Jie yra sumišusioje abejonėje apie naują sukūrimą (t. y. prikėlimą).

16. Iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų, ir Mes žinome, ką kužda jo siela. Ir Mes esame arčiau (Savo Žiniomis apie jį), nei jo kaklo arterija.

17. (Atmink), jog du raštininkai (angelai) užrašo (žmogaus darbus), vienas sėdintis ant dešinės, o kitas ant kairės (kad pamatytų jo darbus).

18. Nėra nė vieno žodžio, kurį jis (arba ji) ištaria, išskyrus tai, jog prie jo yra stebėtojas, pasiruošęs (jį užrašyti).

19. Ir galiausiai, su mirties kančiomis ateis tiesa. Tai, ko jūs mėginote išvengti.

20. Ir bus papūsta į Ragą - Dieną, apie kurią buvo įspėta (t. y. Prikėlimo Dieną).

21. Ir kiekvienas asmuo ateis su (angelu) jį vedančiu, ir su (angelu) prieš jį liudijančiu.

22. (Ir bus pasakyta nusidėjėliams): „Iš tiesų, jūs nekreipėte dėmesio į tai, o dabar Mes nuėmėme jūsų uždangą, ir aštrus yra tavo žvilgsnis šiandien!“

23. Ir jo kompanjonas (angelas) pasakys: „Štai su manimi yra (jo byla)!“

24. (Allahas tars angelams): „Abu jūs, meskite į Pragarą kiekvieną užsispyrusį netikintį (Allaho Vienumu ir Jo pranašais),

25. gėrio sulaikytoją (sau), peržengėją, abejotoją,

26. kuris sukuria kitus dievus kartu su Allahu. Abu jūs, meskite jį į skausmingą kančią.“

27. Jo draugas (Šėtonas) tars: „Mūsų Viešpatie! Aš jo nestūmiau į peržengimą (į netikėjimą, priespaudą, ir blogus darbus), bet jis pats buvo paklydęs.“

28. Allahas pasakys: „Nesiginčykite priešais Mane, Aš iš anksto jums nusiunčiau perspėjimą“

29. Mano Žodžiai negali būti pakeisti, ir Aš nesu neteisingas Savo vergams.

30. Tą Dieną Mes pasakysime Pragarui: „Ar jau prisipildei?“ Ir jis atsakys: „Ar yra daugiau?“

31. Ir Rojus bus priartintas prie Mutakūn (dievobaimingų, žr. ają 2:2), visai arti.

32. (Ir bus pasakyta): „Visa tai jums buvo prižadėta, tiems kurie (dažnai) atgailauja (Allahui) ir laikosi (Jo nurodymų) -

33. kurie bijojo Pačio Gailestingiausiojo (Allaho) Jo nematydami, ir atsisuko (į Jį) su atgailaujančia širdimi (tuščia nuo įvairių rūšių politeizmo).”

34. „Ženkite taikoje - tai amžinojo gyvenimo Diena!“

35. Jame bus viskas ko jie geidžia, ir Mes (jiems) turime dar daugiau (t. y. pažvelgimą į Visa Galingąjį, Visa Didingąjį).

36. Ir kiek kartų Mes pražudėme prieš juos, ir jos buvo stipresnės nei jie. Ir (kuomet Mūsų kančia atėjo), jie bėgo slėpdamiesi! (Bet) ar jie galėjo pabėgti?

37. Iš tiesų, tame yra priminimas tam, kuris turi širdį ar įdėmiai klausosi.

38. Ir iš tiesų, Mes sukūrėme dangus ir žemę ir viską, kas tarp jų, per šešias Dienas, ir niekas Mūsų nenuvargino.

39. Todėl būk kantrus (O Muchammedai ﷺ) apie tai, ką jie sako. Ir šlovink Allahą prieš saulei pakylant ir nusileidžiant (t. y. per kasdienes maldas).

40. Ir dalį nakties (taip pat) garbink Jį (t. y. per naktines maldas) ir po maldų (savanoriškomis maldomis).

41. Ir klausyk Dieną, kuomet bus pašaukta iš artimos vietos.

42. Dieną, kuomet jie išgirs griausmą tiesoje - tai bus prikėlimo (iš kapų) Diena.

43. Iš tiesų, tai Mes suteikiame gyvybę ir sukeliame mirtį, ir pas Mus paskutinis sugrįžimas.

44. Dieną, kuomet žemė bus perskelta, išleisdama juos, (ir jie ateis) skubėdami. Tai bus surinkimo diena, lengva Mums.

45. Mes žinome geriausiai ką jie sako. Ir tu (O Muchammedai ﷺ) negali jų priversti (patikėti). Bet perspėk Koranu tuos, kurie bijo Mano Grasinimo.

51 - Sūra Az-Zaarijaat[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) vėjais, keliančiais dulkes.

2. Ir (debesimis), nešančiais vandenį.

3. Ir (laivais), plaukiančiais laisvai.

4. Ir tais (angelais), kurie dalina (aprūpinimą, lietų ir kitus palaiminimus), (Allaho) Įsakymu.

5. Iš tiesų, tai, kas jums pažadėta (t. y. Prikėlimo Diena ir atlygis už gerus, bei bausmė už blogus darbus) yra tiesa.

6. Ir iš tiesų, Atpildas tikrai įvyks.

7. Ir (prisiekiu) dangumi, nuostabios formos.

8. Iš tikro, jūs esate (pasimetę) savo skirtingose nuomonėse (apie Pranašą Muchammedą ﷺ ir Koraną).

9. Tik tie, (kurių lemtis yra būti) suklaidintiems, yra nusisukę nuo jo (Muchammedo ﷺ ir Korano).

10. Tebūna prakeikti melagiai,

11. kurie yra pilni nedėmesingumo (ir negalvoja apie Ateinančio Gyvenimo svarbą).

12. Jie klausia: „Kada gi ateis Atpildo Diena?“

13. (Tai bus diena), kuomet juos išbandys Ugnimi!

14. „Ragaukite savo išbandymą (bausmę Ugnimi)! Jūs prašėte kad tai įvyktų greičiau!“

15. Iš tiesų, Mutakūn (dievobaimingieji, žr. eilutę 2:2) bus tarp Sodų ir Šaltinių (Rojuje).

16. Džiaugdamiesi tuo, ką jiems davė jų Viešpats. Iš tiesų, jie būdavo Al-Muhsinūn (geradariai, žr. eilutę 2:112).

17. Jie mažai miegojo naktimis (melsdamiesi savo Viešpačiui).

18. Ir prašydavo atleidimo prieš aušrą.

19. Ir jų turte buvo teisėta dalis, (atiduota) prašančiam ir vargšui (kuris neprašo).

20. Ir žemėje yra ženklai tiems, kurie tiki užtikrintai.

21. Ir jumyse pačiuose. Argi jūs nematote?

22. Ir danguje yra jūsų aprūpinimas, ir tai, kas jums pažadėta.

23. Taigi, prisiekiu dangaus ir žemės Viešpačiu, tai yra tiesa (kas jums yra pažadėta), kaip tiesa yra tai, jog jūs galite kalbėti.

24. Ar Ibrahimo (Abraomo) istorija jus pasiekė (kai trys angelai, Gabrielius ir du kiti) pas jį svečiavosi?

25. Kuomet jie žengė pas jį ir tarė: „Salam (taika tau)!“ Jis atsakė: „Salam (taika jums)“ ir pridūrė „Jūs man esate nepažįstami.“

26. Tada jis nuėjo pas savo šeimyną ir atnešė (keptą) riebų veršiuką [kadangi Ibrahimo (Abraomo) pagrindinis turtas buvo karvės].

27. Ir padėjo jį priešais juos, (sakydamas): „Argi nevalgysite?“

28. Ir išsigando jų, (kuomet šie nevalgė). Jie tarė: „Nebijok“[1] ir pradžiugino jį žinia, (būsimo) sūnaus, žinančio (apie Allahą ir Jo religiją, tikrąjį monoteizmą).

29. Tada jo žmona atėjo šaukdama bei daužydama sau per veidą (nuostaboje) ir sakydama: „(Kūdikis) nevaisingai senolei!“

30. Jie tarė: „Taip sakė tavo Viešpats. Iš tiesų, Jis yra Visa Išmintingiausias, Visa Žinantis.“

31. [Vėliau Ibrahimas (Abraomas)] paklausė: „Pasiuntiniai, kokiu tikslu jūs atvykote?“

32. Jie atsakė: „Mes buvome siųsti žmonėms kurie yra Mudžrimūn (politeistai, nuodėmiautojai, nusikaltėliai, netikintieji Allahu),

33. kad atsiųstume jiems akmenis iš kieto molio.

34. Pažymetus tavo Viešpaties, skirtus Musrifūn (politeistams,

---

[1] t. y. kuomet angelai pamatė Ibrahimo (Abraomo) išgąstį, jie pasakė jam jog yra Allaho pasiuntiniai. Taip pat jie perdavė gerąją žinią jo žmonai Sarai, jog ji susilauks sūnaus Ishako (Izaoko).

nusikaltėliams, nusidėjėliams - tiems, kurie peržengia Allaho ribas darydami nuodėmes)“.

35. Taigi, Mes išsiuntėme iš ten tikinčiuosius.

36. Bet neradome ten musulmonų šeimos, išskyrus vieną (Lūtą (Lotą) ir jo dvi dukras).

37. Ir Mes palikome ten (Sodomoje) ženklą, tiems, kurie bijo kankinančios bausmės.

38. Ir Mūsos (Mozės) (istorijoje yra ženklas), kuomet Mes nusiuntėme jį pas Firauną (Faraoną) su aiškiu įrodymu.

39. Bet Firaun (Faraonas) nusisuko (nuo tikėjimo) su savo pavaldiniais, sakydamas apie Mūsą (Mozę): „Magas arba beprotis!“

40. Todėl Mes paėmėm jį su pavaldiniais ir įmetėm juos į jūrą, nes jis buvo kaltas.

41. Ir Ad (yra ženklas) kada Mes nusiuntėme prieš juos pražūtingą vėją.

42. Niekas nepasitaikė jo kelyje, būdamas nesunaikintu.

43. Ir Samud (yra ženklas), kuomet jiems buvo pasakyta: „Mėgaukitės šiek tiek!“

44. Bet jie ir toliau neigė jų Viešpaties Įsakymą, todėl Saika[2]juos sunaikino kuomet šie žiūrėjo.

45. Jie negalėjo pakilti, ir negalėjo padėti patys sau.

46. (Taip pat) ir Nūho (Nojaus) žmonės prieš juos. Iš tiesų, jie buvo Fasikūn (nepaklusnūs Allahui) žmonės.

47. Su (didele) galia mes sukūrėme dangų. Ir iš tiesų, Mes plečiame jo ribas.

48. Ir Mes išskleidėme žemę. Kokie nuostabūs išskleidėjai Mes esame!

49. Ir Mes sukūrėme daiktus poromis, kad jūs atmintumėte (Allaho Malonę).

50. Todėl bėkite pas Allahą (nuo Jo Bausmės į Jo Gailestį). Iš tiesų, aš (Muchammedas ﷺ) esu jums aiškus perspėjantysis iš Jo.

51. Ir nekurkite (ar negarbinkite) kito ilah (dievo) kartu su Allahu [tebūna

---

[2] Saika: naikinantis ir baisingas šūksmas, kančia, žaibas, (žr. 41:13).

Jis Vienas išaukštintas]. Iš tiesų, aš (Muchammedas ﷺ) esu jums aiškus perspėjantysis iš Jo.

52. Panašiai, nebuvo nė vieno Pasiuntinio (siųsto) prieš juos, išskyrus (jam) sakant: „Magas, arba pamišėlis!“

53. Ar jie (praeities kartos) perdavė šį posakį šiems (kuraiš pagonims)? Ne! Jie patys yra žmonės peržengiantys ribas (netikėdami)!

54. Taigi, nusisuk (O Muchammedai ﷺ) nuo jų (Kuraiš pagonių). Tu nesi kaltas (kadangi perdavei Allaho žinią).

55. Ir atmink (skelbdamas Koraną), išties, priminimas teikia naudą tikintiesiems.

56. Ir Aš (Allahas) nesukūriau džinų ir žmonių, išskyrus tam, kad jie garbintu Mane (Vieną).

57. Aš nesiekiu aprūpinimo iš jų (nei Man, nei jiems patiems) ir neprašau iš jų maitinimo (Man ir Mano kūrinijai).

58. Iš tiesų, Allahas yra Visa Suteikiantis, Galios Turėtojas, Pats Stipriausias.

59. Ir iš tiesų, tie, kurie daro blogą, gaus dalį kančios, kuri (buvo siųsta) jų protėviams. Todėl neleisk jiems prašyti jos pagreitinimo.

60. Tada vargas tiems, kurie netiki (Allahą ir Jo Vienumą - islamo monoteizmą), kai jie susidurs su Diena, kuri jiems buvo pažadėta (kaip bausmė)!

52 - Sūra At-Tūr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Prisiekiu Tūr (kalnu, kuriame Mūsa (Mozė) kalbėjo su Allahu).

2. Ir Knyga, parašyta

3. ant išskleisto ritinio.

4. Ir (prisiekiu) Al-Bait-ul-Mamur (namu, kuris yra danguje virš Kaabos, pastoviai lankomas angelų).

5. Ir aukštu skliautu (dangumi).

6. Ir pripildyta jūra (arba ugnine jūra Teismo Dieną).

7. Iš tiesų, tavo Viešpaties bausmė tikrai ateis.

8. (Ir) niekas negalės jos atitraukti.

9. Dieną, kai dangus sudrebės griausmingai.

10. Ir kalnai bus sunaikinti.

11. Vargas tądien melavusiems.

12. Kurie mėgaujasi savo melagystėmis.[1]

13. Dieną, kai jie bus įstumti Pragaro Ugnin su jėga, siaubingu stūmimu.

14. Tai Ugnis, kurią jūs neigėte.

15. Ar tai magija? O gal jūs nematote?

16. Ragaukite jos karštį, būdami kantrūs ar ne, vis vien tas pats. Tai atlygis už jūsų darbus.

17. Iš tiesų, Al-Mutakūn (pamaldieji, žr. ają 2:2) bus Soduose (Rojaus), ir Palaimoje.

18. Džiaugdamiesi tuo, ką jiems suteikė Viešpats, ir tuo, kad Jis išgelbėjo juos nuo Ugnies kančios.

---

[*] Sūra At-Tūr (Kalnas).

[1] T. y. tie, kurie yra užsiėmę netikėjimu ir blogais darbais šiame pasaulyje, kurie yra išbandymas (žmonijai), bei ignoruoja jų amžiną pabaigą (Pragaro Ugnį amžiams).

19. „Valgykit ir gerkite džiaugsme už tai, ką darėte (pirmame gyvenime).“

20. Jie (gulės) atsilošę sostuose, eilėmis surikiuotuose. Ir Mes juos sutuoksime su Hur (Rojaus moterimis), gražių akių.[2]

21. Ir tie, kurie patikėjo, ir kurių palikuonys sekė juos tikėjime, Mes atvesime jų palikuonis (į tuos pačius Rojaus Sodus), nė kiek nesumažindami jų atlygio. Kiekvienas asmuo yra tik to, ką įgijo įkaitas (t. y. jis nėra atsakingas už kitų darbus).

22. Ir Mes jiems suteiksime vaisių ir mėsos tiek, kiek norės.

23. Ten jie dalinsis (vyno) gėrimu, be Laghva (tuščiažodžiavimo) ir be nuodėmės.

24. Ir aptarnaus juos jaunuoliai, lyg nuostabūs perlai.

25. Vieni jų klausinės kitus.

26. Sakydami: „Tuomet mes bijojome (bausmės iš Allaho) būdami savo šeimose.

27. Todėl Allahas mums suteikė malonę, ir apsaugojo mus nuo kančios Ugnyje.

28. Iš tiesų, mes šaukdavomės Jo (Vieno) anksčiau, Iš tiesų, Jis yra Al-Bar (Pats Švelniausias, Maloniausias), Pats Gailestingiausias.

29. Todėl primink (žmonijai apie islamo monoteizmą, o Muchammedai ﷺ). Prisiekiu tavo Viešpaties Malone, tu nesi šarlatanas ir nesi beprotis.

30. Ar jie sako: „(Muchammedas ﷺ) yra poetas! Mes laukiame kol jį ištiks neganda!“?

31. Sakyk (o Muchammedai ﷺ jiems): „Laukite! Aš taip pat esu iš tų, kurie laukia!“

32. Ar jų mintys įsako jiems tai [t. y. sakyti melą prieš Muchammedą ﷺ], ar jie yra peržengiantys visas ribas?

33. Ar jie sako: „Jis išgalvojo (šį Koraną)!“? Ne! Jie netiki!

34. Tegul sukuria kažką panašaus į šį (Koraną), jeigu jie sako tiesą.

---

[2] Hur - nuostabios moterys sukurtos Allaho (jos nėra iš Adamo (Adomo) palikuonių), su nuostabaus grožio akimis (žr. 44:54 išnašą).

35. Ar jie buvo sukurti iš nieko? Ar patys buvo kūrėjais?

36. Ar jie sukūrė dangus ir žemę? Ne, jie neturi stipraus tikėjimo (Allahu).

37. Ar jie turi Viešpaties lobius? Ar jie yra visko valdytojai?

38. Ar jie turi laiptus (į dangų), kurių pagalba jie klauso (ką kalba angelai)? Tuomet leisk jų klausytojui tai įrodyti.

39. Ar Jis (Allahas) turi dukteris, o jūs (turite ir) sūnus?

40. Ar tu (o Muchammedai ﷺ) prašai atlygio (už kvietimą į islamą), kuris juos apsunkina skolomis?

41. Ar Ghaib (Nematomas) yra su jais, ir jie užrašo jį?

42. Ar jie kuria planą (prieš tave, o Muchammedai ﷺ)? Tai tie, kurie netiki (islamo monoteizmu), yra (savo pačių) plano aukos!

43. Ar jie turi ilah (dievą), kitą nei Allahas? Išaukštintas yra Allahas nuo to, kas Jam priskirta bendrininkais.

44. Ir jeigu jie matytų krentančio dangaus dalį, jie sakytų: „Tai tėra šūsnis debesų!“

45. Taigi, palik juos vienus, kol jie sutiks Dieną, kuri paliks juos be sąmonės (dėl savo siaubo).

46. Dieną, kai jų planai nesuteiks pagalbos, ir niekas jiems nepadės (kai jie gaus bausmę Pragare).

47. Ir iš tiesų, tų, kurie daro blogą, laukia kita bausmė [t. y. kapo bausmė] prieš tai. Bet dauguma jų nežino.

48. Taigi, lauk kantriai (o Muchammedai ﷺ) savo Viešpaties nuosprendžio, nes iš tiesų, tu esi po Mūsų Akimis. Ir garbink šlovindamas savo Viešpatį kuomet pabundi iš miego.

49. Ir nakties metu garbink Jį, ir kuomet žvaigždės blėsta danguje.

53 - Sūra An-Nadžm[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Prisiekiu blėstančia žvaigžde!

2. Jūsų kompanjonas (Muchammedas ﷺ) nėra paklydęs ir nėra suklydęs.

3. Ir nekalba jis (savo) troškimu.

4. Tai tėra apreiškimas, apreikštas.

5. Turintis galią [angelas Džibrilis (Gabrielius)] perdavė jam (šį Koraną).

6. Be defektų savyje (Džibrilis (Gabrielius) savo tikrame kūne, sukurtame Allaho), atsistojo ir įsitvirtino.

7. Būdamas aukščiausiame horizonte.

8. Tada jis [Džibrilis (Gabrielius)] priartėjo (prie Pranašo ﷺ),

9. Kol juos teskyrė du žingsniai (arba) mažiau.

10. Ir apreiškė (Allahas) savo vergui (Muchammedui ﷺ per Džibrilį (Gabrielų)) tai, ką apreiškė.

11. (Jo) širdis nemelavo apie tai, ką jis (Muchammedas ﷺ) matė.

12. Ar tuomet jūs ginčysitės su juo, apie tai, ką jis matė [per Miradž naktį (kuomet jis ﷺ keliavo per septynias padanges)].

13. Ir išties jis (Muchammedas ﷺ) matė jį [Džibrilį (Gabrielių)] nusileidžiantį ir antrą kartą.

14. Šalia Sidrat ul-Muntaha (lotoso medis septintojo dangaus krašte, kurio niekas negali peržengti).

15. Šalia jo yra (Amžinojo) Gyvenimo Sodai.

16. Kuomet tai dengė lotoso medį tuo, kuo jis buvo uždengtas![1]

17. (Pranašo Muchammedo ﷺ) žvilgsnis nesiblaškė ir neperžengė ribų.

---

[*] Sūra An-Nadžm (Žvaigždė).

[1] Yra sakoma, jog lotoso medis yra uždengtas Allaho šviesa kartu su angelais ir skirtingomis spalvomis. (Žr. Ibn Kathir tafsirą).

18. Iš tiesų, jis (Muchammedas ﷺ) matė Didžiausius Ženklus iš savo Viešpaties.

19. Ar jūs galvojote apie Al-Latą ir Al-Uzzą (du arabų garbintus stabus)?

20. Ir Manatą, kitą (arabų stabą) trečiąjį?

21. Ar jūs (pirmenybę skiriate) sūnums, o Jam (priskiriate) dukras?

22. Iš tiesų, tai yra neteisingas padalinimas!

23. Jie tėra vardai, kuriuos jūs sukūrėte, jūs ir jūsų tėvai, kuriems Allahas nedavė jokio įgaliojimo. Jie seka tik spėlionėmis ir savo troškimais, kuomet (tikras) vedimas yra juos pasiekęs iš jų Viešpaties!

24. O gal žmogus (paprasčiausiai) gali turėti tai, ką užsigeidžia (tarpininkavimui su Allahu)?

25. Bet Allahui priklauso paskutinis (gyvenimas) ir pirmasis.

26. Ir kiek angelų yra danguje, kurių tarpininkavimas nepadės niekuo, išskyrus kam Allahas leis ir bus patenkintas juo.

27. Iš tiesų, tie, kurie netiki Ateinančiu Gyvenimu, pavadina angelus moterų vardais.

28. Bet jie neturi jokių žinių tam. Jie seka spėjimu, ir iš tiesų, spėjimas nėra lygus tiesai.

29. Todėl atsiskirk (o Muchammedai ﷺ) nuo to, kuris nusisuka nuo Mūsų Priminimo (šio Korano), ir netrokšta nieko, išskyrus gyvenimo šiame pasaulyje.

30. Tai yra jų žinių dydis. Iš tiesų, tavo Viešpats yra Tas, kuris žino geriausiai apie tą kuris nuklysta nuo Jo Tako, ir tą, kuris priima vedimą.

31. Ir Allahui priklauso viskas, kas yra danguose ir žemėje, kad Jis galėtų atlyginti piktadariams už jų darbus (nubausdamas juos Pragare), ir atlyginti geru tiems, kurie darė gerus darbus.

32. Tie, kurie vengia didelių nuodėmių ir Al-Favahiš (neteisėtų seksualinių santykių), išskyrus mažas kaltes - iš tiesų, jūsų Viešpats yra Dosnus Atleidime. Jis žino jus gerai, kuomet sukūrė jus iš žemės (kurdamas Adamą (Adomą)), ir kuomet jūs buvote embrionai savo motinų gimdose. Todėl nepriskirkite sau tyrumo (išaukštindami save). Jis žino geriausiai

apie tą, kuris bijo Allaho ir atlieka savo pareigą Jam [t. y. tą, kuris yra Al-Mutakūn (pamaldus, žr. ają 2:2)].

33. Ar matei (o Muchammedai ﷺ) tą, kuris nusisuko (nuo Islamo)?

34. (Kuris pradžioje) davė mažai, o paskui nustojo (duoti)?

35. Ar jis žino Nematomą, kad matytų (Ateinantį Gyvenimą)?

36. O gal jis nėra informuotas apie tai, kas yra Mūsos (Mozės) Rašte?

37. Ir Ibrahimo (Abraomo), kuris perdavė (viską, ką Alllahas jam įsakė):

38. jog niekas neneš kito asmens nešulio (t. y. nebus atsakingas už kito nuodėmes).

39. Ir jog žmogus neturi nieko, išskyrus tai, ką daro (t. y. savo gerus ir blogus darbus).

40. Ir kad jo darbai bus matomi.

41. Tada jam bus pilnai atlyginta.

42. Ir jog pas tavo Viešpatį (Vieną) yra (visko) Pabaiga.

43. Ir jog tai Jis, Kuris suteikia juoką, ir suteikia liūdesį.

44. Ir jog tai Jis, Kuris sukelia mirtį ir duoda gyvybę.

45. Ir jog Jis sukūrė porą, vyrą ir moterį.

46. Iš Nutf (sėklos) kuomet ji išsiveržia.

47. Ir jog pas Jį yra kitas užauginimas (Prikėlimas).

48. Ir jog tai Jis, Kuris suteikia daug arba mažai (turto).

49. Ir jog Jis (Vienas) yra Sirijaus (arabų garbintos žvaigždės) Viešpats.

50. Ir jog tai Jis, Kuris sunaikino Ad (žmones),

51. Ir Samud (žmones). Jis nepaliko nė vieno (iš jų).

52. Ir Nūho (Nojaus) žmones prieš juos. Iš tiesų, jie buvo patys neteisingiausi ir maištaujantys bei peržengiantys ribas (nepaklusdami Allahui ir Jo Pranašui Nūhui).

53. Ir Jis sunaikino (Sodomos ir Gomoros miestus, į kuriuos buvo siųstas pranašas Lūtas (Lotas)) juos apversdamas.

54. Ir jie buvo apdengti tuo, kas juos apdengė (t. y. akmenimis).

55. Tai kuriomis savo Viešpaties Malonėmis tu abejosi (o žmogau)!?

56. Šis (Pranašas ﷺ) yra perspėtojas (Pasiuntinys) kaip ir ankstesnieji (Pasiuntiniai).

57. Prikėlimo Diena artėja.

58. Niekas, išskyrus Allahą, negali jos atšaukti (arba paspartinti bei atidėti).

59. Ar galvoji tada apie šį (Korano) recitavimą?

60. Ir tu juokiesi iš jo, ir neašaroji,

61. Eikvodamas savo (brangų) gyvenimą pramogoms?

62. Krisk kniūbsčias prieš Allahą ir garbink Jį (Vieną).

54 - Sūra Al-Kamar[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Valanda prisiartino ir mėnulis buvo perskeltas (kadangi Mekkos žmonės paprašė Pranašo Muchammedo ﷺ parodyti stebuklą, jis perskėlė mėnulį į dvi dalis).

2. Bet pamatę ženklą jie nusisuka sakydami: „Tai tėra senoji magija!“

3. Jie atmetė tiesą (šį Koraną), ir sekė savo troškimais. Ir kiekvienas reikalas bus sutvarkytas (pagal darbų rūšį: geri darbai suteiks Rojų, o blogi darbai Pragarą).

4. Ir iš tiesų, pas juos atėjo žinios (šis Koranas), kuriose yra atgrasymas (nuo blogio).

5. Tobula išmintis (Korane), bet perspėjimas nesuteikia jiems naudos.

6. Todėl (o Muchammedai ﷺ) atsiskirk nuo jų. (Ir lauk) Dienos, kai kvietėjas pakvies (juos) baisiam dalykui.

7. Jie ateis nusižeminusiomis akimis iš kapų, lyg pasimetusių skėrių būrys,

8. lekiantys lyg kvietėjo. Netikintieji sakys: „Tai sunki Diena!“

9. Nūho (Nojaus) žmonės neigė (savo Pasiuntinį) anksčiau jų. Jie atmetė Mūsų vergą, ir sakė: „Beprotis!“ ir jam buvo priekaištaujama ir grasinama.

10. Tada jis šaukėsi savo Viešpaties: „Aš esu bejėgis, todėl padėk (man)!“

11. Tada Mes atidarėme dangaus vartus pilančiu lietumi.

12. Ir atvėrėme šaltinius iš žemės. Tada vandenys (iš dangaus ir žemės) susitiko nulemtam dalykui.

13. Ir Mes išnešėme jį (laive), pagamintame iš lentų ir vinių,

14. plaukiantį žemiau Mūsų Akių: (tai) atlygis tam, kuris buvo atmestas!

15. iš tiesų, Mes tai palikome kaip ženklą. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

16. Tad koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano Įspėjimas!

17. iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

18. Ad (žmonės) neigė (savo Pranašą Hudą). Ir koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano Perspėjimas?

19. Iš tiesų, mes išsiuntėme prieš juos baisius ir triukšmingus vėjus, per nenumaldomo vargo dieną!

20. Išskinančius žmones, lyg šie būtų išrauti palmės stiebai.

21. Tad koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano Įspėjimas!

22. Ir iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

23. Samud (žmonės taip pat) atmetė perspėjimą.

24. Ir sakė: „Kaip mes seksime vienu (vidutinišku) žmogumi iš mūsų tarpo? Iš tiesų, mes būsime tada paklydę ir varge (arba beprotybėje)!“

25. „Ar Priminimas yra atsiųstas tik jam (Pranašui Salihui) vienam iš mūsų? Ne! Jis tėra įžūlus melagis!“

26. Rytojaus dieną jie sužinos, kas yra įžūlus melagis!

27. Iš tiesų, Mes siunčiame jiems kupranugario patelę jų išbandymui. Todėl stebėk juos (O Salihai), ir būk kantrus!

28. Ir pasakyk jiems, jog vanduo turi būti padalintas (tarp jos) ir jų, kiekvieno teisė gerti paskirta (eilėmis).

29. Bet jie pakvietė savo bendražygį, ir jis pasiėmė (kardą) ir nužudė (ją).

30. Tad koks (baisus) buvo Mano kankinimas ir Mano Įspėjimai!

31. Iš tiesų, Mes pasiuntėme prieš juos vieną Saiha (kančią, nežmogišką triukšmą), ir jie patapo lyg ražiena (naudojama statyboms).

32. Ir iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

33. Lūto (Loto) žmonės (taip pat) atmetė perspėjimą.

34 Iš tiesų, Mes išsiuntėme prieš juos smarkią akmenų audrą (kuri juos sunaikino), išskyrus Lūto (Loto) šeimą, juos Mes išgelbėjome paskutinę nakties valandą,

35. Kaip malonę iš Mūsų. Štai taip Mes apdovanojame tuos, kurie yra dėkingi (paklusdami Mums).

36. Ir jis [Lūtas (Lotas)] iš tiesų buvo perspėjęs juos Mūsų Užėmimu (t. y. bausme), bet jie abejojo perspėjimais!

37. Ir iš tiesų jie reikalavo jo svečių (atlikti sodomijai su jais). Todėl Mes padarėme juos aklais, sakydami „Ragaukite Mano Kankinimą ir Mano Perspėjimus!“

38. Ir iš tiesų, nuolatinė kančia juos užklupo ryte.

39. (Ir jiems vėl buvo pasakyta): „Tad ragaukite Mano Kankinimą ir Mano Perspėjimus!“

40. Ir iš tiesų, Mes padarėme Koraną lengvą suprasti ir atsiminti. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

41. Ir ištiesų, perspėjimas atėjo pas Firauną (Faraoną) [per Mūsą (Mozę) ir Harūną (Aroną)].

42. (Jie) atmetė visus Mūsų Ženklus, todėl Mes paėmėme juos su Visa Galingiausio, Visa Galinčio paėmimu.

43. Ar jūs, netikintieji, (iš kuraiš genties) esate geresni nei jie (t. y. anksčiau gyvenusios tautos, kurios buvo sunaikintos)? O gal jūs turite atsparumą (prieš Mūsų Bausmę) Šventuose Raštuose?

44. O gal jie sako: „Mes (visi) kartu esame paskirti pergalei?“

45. (Greitai) jie bus paskirti pralaimėjimui, ir jie atsuks savo nugaras (bėgdami iš mūšio lauko).

46. Ne! Jiems yra paskirta Valanda (pilnam atpildui), ir Valanda bus skaudesnė bei kartesnė.

47. Iš ties, Al-Mudžrimūn (politeistai, netikintieji, nuodėmingieji, nusikaltėliai) yra paklydime (šiame pasaulyje), ir degs (Pragaro Ugnyje ateinančiame gyvenime).

48. Dieną, kai jie bus nutempti veidais į Ugnį (jiems bus pasakyta): „Ragaukite Pragaro prisilietimą!“

49. Iš tiesų, Mes sukūrėme viską su Kadar (išankstiniu numatymu, planu, lemtimi, kuri prieš sukūrimą buvo užrašyta Lemties Knygoje Al-Lauh Al-Mahfuz).

50. Ir Mūsų Įsakymas tėra vienas žodis („Būk!“ ir tai būna), ištartas akimirksniu.

51. Ir iš tiesų, Mes sunaikinome tokius kaip jūs. Ar atsiras tada tas, kuris prisimena (arba priima pamoką)?

52. Ir viskas, ką jie padarė, yra užrašyta Įrašų (Knygoje).

53. Ir viskas, smulkus ar stambus, yra užrašyta (Lemties Knygoje Al-Lauh Al-Mahfuz).

54. Iš tiesų, Al-Mutakūn (pamaldieji, žr. ają 2:2), bus vidury Sodų ir Upių (Rojuje).

55. Garbės Krėsle, šalia Visagalio Karaliaus (Allaho, Vieno, Aukščiausiojo).

55 - Sūra Ar-Rahmaan[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Maloningiausias (Allahas)!

2. Išmokė Koraną,

3. sukūrė žmogų,

4. (ir) išmokė jį iškalbingumo.

5. Saulė ir mėnulis (keliauja) tikslia trajektorija.

6. Ir žolės bei medžiai lenkiasi (Allahui, žr. ają 22:88).

7. Ir dangus - Jis iškėlė jį, ir sukūrė Balansą.

8. Tam, kad jūs nepažeistumėte (teisingo) balanso.

9. Ir sverkite teisingai, ir nepadarykite balanso netinkamu.

10. Ir žemę - Jis ištiesė ją (visoms) būtybėms.

11. Joje yra vaisiai ir datulių palmės, subrandinančios datulių kekes.

12. Ir grūdus, su lapais ir stiebais (pašarui), ir saldžius augalus.

13. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

14. Jis sukūrė žmogų (Adamą (Adomą)) iš (tuščiavidurio) puodų molio.

15. Ir džinus - Jis sukūrė juos iš bedūmės ugnies liežuvio.

16. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

17. (Jis yra) dviejų rytų (kur saulė teka ankstyvą vasarą ir žiemą) Viešpats, ir dviejų vakarų (kur saulė leidžiasi ankstyvą vasarą ir žiemą) Viešpats.

18. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

19. Jis leido laisvai tekėti dvejoms jūroms (gėlo ir sūraus vandens), susitinkančioms kartu.

20. Tarp jų yra barjeras, kurio jos negali peržengti.

21. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

22. Iš jų abejų atėjo perlai ir koralai.

23. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

24. Ir Jam priklauso laivai su pakeltomis burėmis, plaukiantys jūroje lyg kalnai.

25. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

26. Viskas, kas yra ant (žemės) išnyks.

27. O tavo Viešpaties Veidas, pilnas Didingumo ir Garbės išliks amžinai.

28. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

29. Viskas, kas yra danguje ar žemėje maldauja Jo (išpildyti jų poreikius). Kiekvieną dieną Jis (užsiima) kažkuo (suteikdamas garbę ar pažeminimą, gyvenimą ar mirtį, ir t. t.)!

30. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

31. Greitai Mes pasirūpinsime jumis (teisdami), o jūs dvi masės (džinai ir žmonės)!

32. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

33. O džinų ir žmonių sambūriai! Jeigu jūs turite galios peržengti dangaus ir žemės ribas, tada perženkite (jas)! Bet jūs niekada to nepajėgsite be leidimo (iš Allaho).

34. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

35. Ugnies liežuviai ir (išlydytas) varis bus pasiųsti ant jūsų, ir jūs negalėsite nuo jų apsiginti.

36. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

37. (Kaip bus siaubinga) kai dangus perskils pusiau ir pataps lyg rožės raudonumo alyva! [Žr. ają 70:8].

38. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

39. Tą dieną nebus paklausta apie nuodėmes iš žmonių ir džinų, (nes tai bus žinoma iš jų veidų spalvos).

40. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

41. Mudžrimūn (politeistai, nusikaltėliai, nuodėmiautojai) bus žinomi pagal savo ženklus (juodus veidus), ir jie bus sugriebti už savo sruogų bei pėdų.

42. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

43. Tai yra Pragaras, kurį Al-Mudžrimūn (politeistai, nusikaltėliai, nuodėmiautojai) neigė.

44. Jie vaikščios tarp jo (Pragaro) ir verdančio vandens!

45. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

46. Bet tam, kuris bijo stoti prieš savo Viešpatį, ten bus du Sodai (Rojuje).

47. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

48. Su vešliomis šakomis.

49. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

50. Juose bus du šaltiniai, tekantys (laisvai).

51. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

52. Juose bus visi vaisiai, poromis.

53. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

54. (Tikintieji) sėdės krėsluose dengtuose šilko audiniu, o dviejų Sodų vaisiai jiems bus pasiekiami ranka.

55. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

56. Abiejuose (Soduose) bus Kasirat-ut-Tarf (tyros mergelės, saugančios savo žvilgsnius, siekiančios tiktai savo vyro), kurių joks vyras ar džinas neturėjo anksčiau.

57. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

58. (Savo grožiu) jos yra kaip rubinai ir koralai.

59. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

60. Ar yra kitas atlygis gėriui, išskyrus gėrį?

61. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

62. Ir žemiau šitų dviejų (Sodų) bus kiti du Sodai.

63. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

64. Tamsiai žalios (spalvos).

65. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

66. Juose bus du šaltiniai, tekantys (laisvai).

67. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

68. Juose bus vaisiai, ir datulių palmės, ir granatmedžiai.

69. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

70. Juose bus Khairatun-Hisan (tinkamos, geros, ir gražios žmonos).

71. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

72. Hur (gražios moterys), apsaugotos paviljonuose.

73. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

74. Kurių joks vyras ar džinas nėra lietęs anksčiau.

75. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

76. Sėdinčios ant žalių pagalvių ir gražių kilimų.

77. Tad kuriuos savo Viešpaties Palaiminimus jūs abu (o žmonės ir džinai) neigsite?

78. Tegul Palaimintas būna tavo Viešpaties, Didybės ir Garbės Turėtojo, (Allaho) Vardas.

56 - Sūra Al-Vaakia[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kuomet Įvykis (t. y. Prikėlimo Diena) įvyks.

2. Niekas negalės jo laikyti melu!

3. Paženeminantis (tuos, kurie žengs Pragaran), išaukštinantis (tuos, kurie žengs Rojun).

4. Kai žemė sudrebės griausmingu drebėjimu.

5. O kalnai sutrupės į miltus.

6. (Ir) taps dulkių debesimis.

7. Ir jūs būsite (padalinti) į tris grupes.

8. Tie, kurie bus Dešiniosios Rankos žmonės (kurie gaus savo darbų įrašus į dešiniąją ranką) - kokie (sėkmingi) yra Dešiniosios Rankos žmonės! (Taip jie bus pagerbti prieš žengimą į Rojų).

9. Ir tie, kurie bus Kairiosios Rankos žmonės (kurie gaus savo darbų įrašus į kairiąją ranką) - kokie (apgailėtini) bus Kairiosios Rankos žmonės! (Taip jie bus pažeminti prieš žengimą į Pragarą).

10. Ir pirmaujantieji (islamo monoteizmo tikėjime ir gerų darbų daryme bei islamo religijos priėmime) bus pirmieji (Rojuje).

11. Jie bus arčiausiai (Allaho).

12. Malonumo Soduose (Rojuje).

13. Dauguma jų bus iš pirmųjų kartų (kurios priėmė islamą).

14. Ir keli jų bus iš vėlesnių kartų.

15. (Jie bus) sostuose, išsiuvinėtuose auksu ir brangakmeniais.

16. Atsigulę vienas prieš kitą.

17. Nemirtingi jaunuoliai patarnaus jiems.

18. Su puodeliais, ąsočiais, ir taurėmis iš (tyro) vyno šaltinio.

19. Kuris nesuteikia galvos skausmo ir nesvaigina.

20. Ir (jiems bus atnešti) vaisiai, kurių jie pageidauja.

21. Ir paukštienos mėsa kurios jie nori.

22. Ir (ten bus) Hur (gražios moterys) su didelėmis, gražiomis akimis (kaip žmonos skirtos Al-Mutakūn - pamaldiesiems, žr. ają 2:2).

23. Panašios į išsaugotus perlus.

24. (Visa tai) atlygis už tai, ką jie daro.

25. Jokio Laghva (purvinos, neteisingos, piktos šnekos) jie negirdės tenai, ir jokios nuodėmingos kalbos (pvz. apkalbinėjimo).

26. Išskyrus pasakymą: Salam! Salam! (sveikinimą su taika)!

27. Ir Dešiniosios Rankos žmonės - kokie (palaiminti) bus Dešiniosios Rankos žmonės!

28. (Jie bus) šalia nespygliuotų lotoso medžių.

29. Ir tarp Talh (bananų medžių) pilnais vaisių.

30. Ir dideliame pavėsyje.

31. Ir šalia tekančio vandens.

32. Ir (šalia) gausybės vaisių,

33. kurie niekada nesibaigia (pasikeitus sezonui), ir kurie nėra uždrausti.

34. Ir ant sostų pakeltų.

35. Iš tiesų, Mes sukūrėme jas (mergeles) tobulai.

36. Ir padarėme jas skaisčiomis.

37. Mylinčiomis (tik savo vyrus), (ir esančiomis) vienodo amžiaus.

38. Dešiniosios Rankos žmonėms.

39. Didelė dalis iš jų (Dešiniosios Rankos žmonių) bus iš pirmosios kartos (kurie priėmė islamą).

40. Ir didelė dalis jų (Dešiniosios Rankos žmonių) bus iš vėlesnių kartų.

41. Ir Kairiosios Rankos žmonės - kokie (apgailėtini) bus Kairiosios Rankos žmonės!

42. Deginančio karščio verdančiame vandenyje,

43. juodo dūmo šešėlyje,

44. (kuris) nevėsina, ir nėra malonus.

45. Iš tiesų, prieš tai jie mėgavosi prabanga.

46. Ir buvo užsispyrę nuodėmėje (garbindami kitus kartu su Allahu, vykdydami žmogžudystes bei kitus nusikaltimus).

47. Ir jie sakydavo (juokdamiesi): „Ar mes būsime prikelti po to, kai mirsime ir tapsime dulkėmis bei kaulais?

48. Kartu su mūsų tėvais?“

49. Sakyk (O Muchammedai ﷺ): „Iš tiesų, tie iš senesnių, ir tie iš naujesnių laikų.

50. (Visi) iš tiesų surinkti kartu paskirtam Susitikimui žinomą Dieną.

51. Tada jūs, paklydėliai ir (Prikėlimo) neigėjai!

52. Valgysite nuo Zakum medžio.

53. Ir užkimšite juo savo skrandžius,

54. bei užgersite verdančiu vandeniu.

55. Gersite taip, lyg ištroškę kupranugariai!“

56. Tai bus jų pasimėgavimas Atpirkimo Dieną!

57. Mes sukūrėme jus, kodėl tada jūs netikite?

58. Ar jūs galvojote (apie žmogaus) sėklą, kurią jūs išskiriate?

59. Ar jūs ją sukuriate (t. y. padarote ją į tobulą žmogų), ar Mes, Kūrėjas?

60. Mes nulėmėme mirtį jums visiems, ir (niekas) Mums neužkirs kelio.

61. Tam, kad pakeistume jus į kitas formas, kurių jūs nežinote.

62. Ir iš tiesų, jūs žinote pirmąjį (Adamo (Adomo)) sukūrimą. Argi nebūsite tada sąmoningi?

63. Ar jūs matėte sėklą, kurią sėjate į žemę?

64. Ar tai jūs, kurie ją užauginate, ar Mes užauginame?

65. Mūsų Valia Mes galėtume ją paversti į pelus, padarydami jus nusivylusiais.

66. (Sakančiais): „Iš tiesų, mes esame Mughramun (t. y. bankrutavę, praradę turtą ir pelną).“

67. „Iš tikrųjų, mes esame netekę (pragyvenimo šaltinio).“

68. Ar jūs matėte vandenį, kurį geriate?

69. Ar tai jūs jį nuleidžiate iš lietaus debesų, ar Mes tai padarome?

70. Mūsų valia Mes galėtume jį padaryti sūrų (ir negeriamą). Kodėl tada jūs esate nedėkingi (Allahui)?

71 Ar jūs matėte ugnį, kurią uždegate?

72. Ar tai jūs, kurie užauginate medį, ar Mes tai padarome?

73. Mes padarėme ją Priminimu (apie Pragaro Ugnį), ir aprūpinimu keliautojams.

74. Tad šlovinkite jūsų Didžiojo Viešpaties Vardą.

75 Tad prisiekiu žvaigždžių nusileidimu.[1]

76. Ir iš tiesų, tai yra didi priesaika, jeigu jūs žinotumėte.

77. Iš tiesų, tai yra garbingas (Korano) recitavimas.

78. Knygoje, tinkamai apsaugotoje (pas Allahą danguje, vadinamoje Al-Lauh Al-Mahfuz).

79. Kurios niekas negali liesti, išskyrus tyrieji (t. y. angelai).

80. Apreiškimas iš Alamyn (žmonijos, džinų, ir visko kas egzistuoja) Viešpaties.

81. Ar šią kalbą (t. y. Koraną) jūs (netikintieji) neigiate?

82. Ir užuot (dėkodami Allahui) už tai, ką Jis suteikė, jūs neigiate (Jį savo netikėjimu)!

83. Kodėl tada jūs (neįsiterpiate) kai (mirštančio žmogaus siela) pasiekia gerklę?

84. Kuomet jūs žiūrite?

85. Bet Mes (t. y. Mūsų angelai paimantys sielą) yra arčiau jo nei jūs, bet jūs nematote.

---

[1] Arabų kalboje žodis Mavaki An-Nudžum turi kelias interpretacijas. Jis gali reikšti žvaigždžių pakilimą ir nusileidimą, arba Koraną ir jo apreiškimą dalimis.

86. Tada kodėl, jeigu jūs esate atleisti nuo atsiskaitymo ir atlyginimo (t. y. bausmės) -

87. Nesugrąžinate sielos atgal (į kūną), jeigu esate teisūs?

88. Tada, jeigu jis (mirštantis asmuo) yra iš Mukarabun (tų, kurie bus šalia Allaho),

89. (Jam bus suteiktas) atokvėpis ir aprūpinimas, ir Malonumo Sodas (Rojus).

90. O jeigu jis (mirštantis asmuo) bus iš Dešiniosios Rankos žmonių,

91. tada (jam bus pasakyta): „Taika tau, Dešiniosios Rankos žmogau.“

92. Bet jeigu jis (mirštantis asmuo) bus iš neigiančių (Prikėlimą), klystančių (nuo Tiesaus islamo Monoteizmo Kelio),

93. Tada jo pasimėgavimas bus verdantis vanduo.

94. Ir deginanti Pragaro Ugnis.

95. Iš tiesų tai! Tai yra visiška Tiesa, neabejotina.

96. Tad šlovinkite jūsų Didžiojo Viešpaties Vardą.

57 - Sūra Al-Hadid[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Viskas kas yra danguose ir žemėje garbina Allahą, kuris yra Visa Galingas, Išmintingiausias.

2. Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Jis duoda gyvybę, ir suteikia mirtį. Ir Jis yra Galintis viską padaryti.

3. Jis yra Pirmas (nieko nėra prieš Jį) ir paskutinis (nieko nėra po Jo), Aukščiausias (nieko nėra virš Jo), ir Artimiausias (nieko nėra arčiau nei Jis). Ir Jis yra Visa Žinantis.

4. Tai Jis sukūrė dangus ir žemę per šešias Dienas, ir iškilo (Istava) virš Sosto (tokiu būdu, kuris pritinkamas Jo Didybei). Jis žino kas ateina į Žemę ir kas iš jos išeina, ir kas nusileidžia iš dangaus, ir kas į jį pakyla. Ir Jis yra su jumis (Savo Žinojimu) kur jūs bebūtumėte. Ir Allahas yra Matantis viską, ką jūs darote.

5. Jam priklauso dangų ir žemės karalystė. Ir pas Allahą sugrįžta visi reikalai (jų sprendimui).

6. Jis sulieja naktį į dieną (t. y. sumažina nakties valandų skaičių ir padaugina dienos trukmę), ir sulieja dieną į naktį (t. y. sumažina dienos valandas ir padaugina nakties trukmę).

7. Tikėkite Allahą ir Jo Pranašą (Muchammedą ﷺ) ir leiskite iš to, ką jums suteikė Allahas. Tada tiems iš jūsų, kurie tiki ir leidžia (vardan Allaho), jiems priklauso didelis atlygis.

8. Ir kas jums yra, kad netikite Allahą! O Pranašas (Muchammedas ﷺ) jus kviečia tikėti jūsų Viešpatį (Allahą), ir Jis iš tiesų priėmė jūsų sandorą, jeigu esate tikri tikintieji.

9. Tai Jis, Kuris siunčia aiškius įrodymus Savo vergui (Muchammedui ﷺ), kad ištrauktų jus iš tamsos į šviesą. Ir iš tiesų, Allahas yra apstus malonės jums, Pats Gailestingiausias.

10. Ir kas jums yra, kad neleidžiate Vardan Allaho? Kai Allahas yra (vienintelis) dangų ir žemės paveldėtojas? Ne lygūs tarp jūsų yra tie, kurie leido ir kovėsi

prieš pergalę (Mekkoje). Šie yra aukštesni laipsniu nei tie, kurie leido ir kovėsi vėliau. Bet visiems Allahas prižadėjo geriausią (atlygį). Ir Allahas žino viską, ką jūs darote.

11. Kas paskolins Allahui gerą paskolą, po to (Allahas) padaugins ją (daugybę kartų), ir jis turės (šalimais) didį atlygį (t. y. Rojų).

12. Tą Dieną matysi tikinčiuosius vyrus ir tikinčiąsias moteris, jų šviesa sklis prieš juos ir iš jų dešiniųjų rankų. (Jiems bus pasakyta): „Šiandien jums (skirta) džiugi žinia, Sodai, kuriuose teka upės, Amžinajam gyvenimui! Iš tiesų, tai yra didelė sėkmė!“

13. Dieną, kai veidmainiai, vyrai ir moterys, sakys tikintiesiems: „Palaukite mūsų, leiskite mums pasiimti iš jūsų šviesos!“ Jiems bus pasakyta „Grįžkite atgal (į savo gyvenimus) ir siekite šviesos (ten)!“ Tada siena bus pastatyta tarp jų, su vartais joje. Viduje jos bus gailestis, o išorėje kančia.

14. (Veidmainiai) šauks tikinčiuosius: „Argi mes nebuvome su jumis?“ Tikintieji atsakys: „Taip! Bet jūs pasirinkote pagundas, jūs siekėte mūsų sunaikinimo, jūs abejojote (tikėjimu), ir jūs buvote apgauti netikrų troškimų, iki Allaho įsakymo įgyvendinimo. Tad apgavysčių vadas (Šėtonas) apgavo jus apie Allahą.“

15. Tad šią Dieną jokia išpirka nebus paimta nei iš jūsų (veidmainių), nei iš netikinčiųjų (Allaho Vienumą). Jūsų būstas yra Ugnis. Tai ji yra jūsų maula (draugas - tinkama vieta), ir iš tiesų tai pati blogiausia paskirties vieta.

16. Argi vis dar neatėjo laikas širdims tų, kurie tiki (Allaho Vienumą), būti paveiktomis Allaho Priminimu (šiuo Koranu), ir tuo, kas buvo apreikšta iš tiesos, ir, kad netaptų jie kaip tie, kurie gavo Raštą (Torą ir Evangeliją) anksčiau (t. y. judėjai ir krikščionys), ir jiems buvo prailgintas laikas, kad jų širdys sukietėtų? Ir didelė dalis jų buvo Fasikūn (užsispyrę, nepaklūstantys Allahui).

17. Žinok, jog Allahas suteikia gyvybę žemei po jos mirties! Iš tiesų, Mes padarėme Ajat (įrodymus, eilutes, ženklus, apreiškimus ir t. t.) aiškius jums, kad galbūt jūs suprastumėte.

18. Iš tiesų, tie, kurie duoda Sadaka (t. y. Zakat ir išmaldą), vyrai ir moterys,

ir paskolina Allahui gerą paskolą, tai bus padauginta (jiems), ir jie turės (šalimais) didį atlygį (t. y. Rojų).

19. Ir tie, kurie tiki Allahą ir Jo Pranašus - jie yra Sidikun (t. y. Pranašų pasekėjai, kurie buvo pirmieji ir patys stipriausi jų tikėjimą), ir kankiniai su savo Viešpačiu. Jie turės savo atlygį ir savo šviesą. Bet tie, kurie netiki (Allaho Vienumą - Islamo monoteizmą) ir neigia Mūsų Ajat, jie bus liepsnojančios Ugnies gyventojai.

20. Žinok, šio pasaulio gyvenimas tėra žaidimas ir pasimėgavimas, prabanga, abipusis pasigyrimas, ir varžybos turtu bei vaikais. (Jis yra) kaip augalai po lietaus, kurių augimas yra malonus žemdirbiui, bet kurie vėliau išdžiūna ir tu matai juos geltonuojančius, tada jie patampa šiaudais. Bet Pomirtiniame Gyvenime (yra) didelė kančia (netikintiesiems - piktadariams), ir Atleidimas iš Allaho bei Jo Gera Malonė (tikintiesiems - geradariams). O šio pasaulio gyvenimas tėra apgaulingas malonumas.

21. Varžykitės tarpusavyje siekdami atleidimo iš jūsų Viešpaties (Allaho), ir Rojaus, kurio plotas yra kaip dangaus ir žemės, paruošto tiems, kurie tiki Allahą ir Jo Pasiuntinius. Tai yra Allaho Malonė, kurią Jis suteikia tiems, kuriais yra patenkintas. Ir Allahas turi Didelę Dovaną.

22. Jokia neganda neužklumpa žemės ar jūsų, bet ji yra užrašyta Lemties Knygoje (Al-Lauh Al-Mahfuz), prieš Mums ją įvykdant. Iš tiesų, tai yra lengva Allahui.

23. Tam, kad jūs neliūdėtumėte dalykuose, kurių jums nepavyksta gauti, ir nesidžiaugtumėte tuo, kas jums buvo duota. Allahas nemėgsta išdidžių pagyrūnų.

24. Tų, kurie yra šykštuoliai, ir skleidžia šykštumą tarp žmonių – (Allahui nereikia jų labdaros). Ir kas nusisuka (nuo tikėjimo), tai Allahas yra Turtingas (be jokių poreikių), Vertas viso garbinimo.

25. Iš tiesų, Mes siuntėme Mūsų Pasiuntinius su aiškiais įrodymais, ir atskleidėme jiems Raštus ir Balansą (teisingumą), kad žmonija palaikytų teisingumą. Ir Mes atsiuntėme geležį, kurioje yra didelė galia (karuose), ir nauda žmonijai, kad Allahas patikrintų, kuris padės Jam (Jo religijai) ir Jo Pasiuntiniams, nematomame. Iš tiesų, Allahas yra Stipriausias, Visa Galintis.

26. Ir iš tiesų Mes atsiuntėme Nūhą (Nojų) ir Ibrahimą (Abraomą), ir padarėme tarp jų palikuonių Pranašystes ir Raštus. Ir tarp jų yra tie, kurie yra vedami (teisingai), bet dauguma jų yra Fasikūn (maištaujantys, nepaklusnūs Allahui).

27. Tada Mes siuntėme po jų Mūsų Pasiuntinius, ir Mes atsiuntėme Isą (Jėzų), Marjamos (Marijos) Sūnų, ir davėme jam Indžylį (Evangeliją). Ir Mes įdėjome į jo pasekėjų širdis užuojautą ir gailestį. Bet vienuoliškumas, kurį jie sukūrė sau, Mes jo neįsakėme, bet (jie siekė) vien tik Allaho malonės juo. Bet jie nesekė jo teisingu sekimu. Todėl Mes davėme tikintiesiems iš jų atlygį, bet dauguma jų yra Fasikūn (maištaujantys, nepaklusnūs Allahui).

28. O jūs, kurie tikite [Mūsą (Mozę) (t. y. judėjai) ir Isą (Jėzų) (t. y. krikščionys)! Bijokite Allaho ir tikėkite Jo Prasiuntinį (Muchammedą ﷺ), Jis suteiks jums dvigubą dalį Savo Malonės, ir duos jums šviesą, kuria jūs eisite (tiesiai). Ir Jis atleis jums. Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Pats Gailestingiausias.

29. Tam, kad Rašto žmonės (judėjai ir krikščionys) žinotų, jog jie neturi jokios įtakos Allaho Malonei, ir kad Jo Malonė yra (vien tik) Jo Rankoje. Jis suteikia ją tiems, kuriems Jis nori. Allahas yra begalinio dosnumo Viešpats.

58 - Sūra Al-Mudžaadila[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Be abejonės Allahas girdėjo kalbą besiginčijančios (t. y. besiteisinančios) su tavimi (Muchammedai ﷺ), dėl savo sutuoktinio ir besiskundžiančios Allahui. Ir Allahas girdi judviejų pokalbį. Iš tiesų, Allahas yra Visa Girdintis, Visa Matantis.

2. Tie iš jūsų tarpo, kurie ištaria zihar[1] (kad atsiskirtų) nuo savo žmonų - (dėl to) jos nėra jų motinos. Jų motinos yra ne kas kitas, kaip tos, kurios juos pagimdė. Ir, tikrai, jie sako smerktinus žodžius ir melą. Tačiau, iš tiesų, Allahas yra Dovanojantis ir Visa Atleidžiantis.

3. O tie, kurie ištaria zihar nuo savo žmonų ir tada (panori) nesilaiko to, ką pasakė - tada (privalo būti) vergo išlaisvinimas prieš tai, kai jie vienas kitą paliečia. Dėl to jūs esate įspėjami. Ir Allahas yra Visa Žinantis tai, ką jūs darote.

4. O tam, kuris neranda (vergo), - tada, dviejų iš eilės einančių mėnesių pasninkas iki tol, kol jie vienas kitą paliečia. O tam, kuris negali, - tada, šešiasdešimties varguolių pamaitinimas. Tai tam, kad jūs (visiškai) patikėtumėte Allahą ir Jo Pasiuntinį. Ir tai yra Allaho (nustatytos) ribos. O netikintiesiems - skausminga bausmė.

5. Iš tiesų, prieštaraujantys Allahui ir Jo Pasiuntiniui yra pažeminti, kaip ir tie, anksčiau jų, buvo pažeminti. Ir, be abejonės, Mes nuleidome aiškias eilutes. O netikintiesiems - žeminanti bausmė.

6. Tą Dieną, kai Allahas prikels juos visus ir praneš jiems apie tai, ką jie darė. Allahas užrašė tai, o jie tai pamiršo. Ir Allahas yra visko Liudytojas.

7. Ar nemanei, kad Allahas žino tai, kas yra danguose, ir tai, kas yra žemėje? Nėra jokio slapto pokalbio tarp trijų, tik toks, kad Allahas yra ketvirtasis, nei yra (tarp) penkių, tik toks, kad Jis yra šeštasis - ir ne mažiau nei tai, ir ne daugiau, išskyrus tai, kad Jis yra su jais (Žinojimu), kad ir kur jie

---

[*] Sūra Al-Mudžaadila (Besiginčijančioji).

[1] Az-Zihar - vyro pasakymas savo žmonai: tu man esi lyg mano motinos nugara (t. y. neleistina man santykiauti).

bebūtų. Tada Jis praneš jiems apie tai, ką jie darė, Prikėlimo Dieną. Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie viską.

8. Argi neapmąstei tų, kuriems slapti pokalbiai (t. y. pajuokos ir sąmokslai) buvo uždrausti, o tada jie grįžta prie to, kas jiems buvo uždrausta, ir kalbasi tarp savęs apie nuodėmes ir priešiškumą, ir nepaklusimą Pasiuntiniui? O kai jie ateina pas tave, sveikina tave tuo (žodžiu), kuo Allahas tavęs nesveikino, ir kalbasi tarp savęs: „Kodėl Allahas nebaudžia mūsų už tai, ką sakome?“ Pakankamas jiems Pragaras, kuriame jie degs, ir bjauri ši paskirtis.

9. O jūs, kurie patikėjote! Kai kalbate slaptai, nekalbėkite apie nuodėmę ir priešiškumą, ir nepaklusimą Pasiuntiniui, tačiau kalbėkite apie teisingumą ir dievobaimingumą. Ir bijokite Allaho, pas Kurį būsite surinkti.

10. Slapti pokalbiai yra tik iš Šaitan (Šėtono), kad jis galėtų nuliūdinti tuos, kurie patikėjo, tačiau niekuo jis nepakenks, nebent Allaho Leidimu. Ir lai pasitiki tikintieji Allahu.

11. O jūs, kurie patikėjote! Kai jums sakoma: „Padarykite vietos!“ susirinkimuose, tai padarykite vietos. Allahas padarys vietą jums. O kai jums sakoma: „Pakilkite!“ - tada pakilkite. Allahas išaukštins tuos, kurie iš jūsų tarpo patikėjo, ir tuos, kuriems buvo suteiktas išmanymas, laipsniais. Ir Allahas yra Visa Žinantis, apie tai, ką jūs darote.

12. O jūs, kurie patikėjote! Kai (norite) privačiai pasitarti su Pasiuntiniu ﷺ, duokite labdarą prieš pasitarimą. Tai geriau jums ir tyriau. Tačiau jei nerandate (išteklių), tada, išties, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausias.

13. Argi jūs bijote suteikti labdarą prieš pasitarimą? Tad, kai jūs nedavėte ir Allahas atleido jums, tada (bent jau) atlikite maldą ir duokite zakat, ir pakluskite Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ . Ir Allahas Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

14. Argi tu (Muchammedai ﷺ) nematei tų (veidmainių), kurie ima į draugus žmones, ant kurių yra Allaho Pyktis (t. y. judėjus) ? Jie nėra nei iš jūsų (musulmonų), nei iš jų (judėjų) tarpo ir jie prisiekia netiesą, tai žinodami (kad jie meluoja).

15. Allahas paruošė jiems sunkią bausmę. Iš tiesų, blogis buvo tai, ką jie darė.

16. Jie pavertė savo (melagingas) priesaikas priedanga, taigi jie nuvijo (žmones) nuo Allaho Kelio. Tad jiems - žeminanti bausmė.

17. Niekada jų turtas ar jų vaikai neduos jiems jokios naudos prieš Allahą. Jie - Ugnies kompanjonai. Gyvens jie joje amžinai.

18. Tą Dieną, kai Allahas prikels juos visus, jie prisieks Jam, kaip jie prisiekė jums, ir manys, kad jie (pasirems) kuo nors. Be abejonės, jie yra melagiai.

19. Šaitan (Šėtonas) įveikė juos ir privertė juos pamiršti Allaho minėjimą. Tai – Šaitan (Šėtono) būrys. Be abejonės, Šėtono būrys - jie bus pralaimėjusieji.

20. Iš tiesų, tie, kurie prieštarauja Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ, bus tarp labiausiai pažemintų.

21. Allahas užrašė (t. y. nusprendė): „Aš tikrai nugalėsiu, Aš ir Mano pasiuntiniai.“ Iš tiesų, Allahas yra Visa Stiprus, Visagalis.

22. Nerasi tarp žmonių, tikinčių Allahą ir Paskutinę Dieną, mylinčių tuos, kurie prieštarauja Allahui ir Jo Pasiuntiniui, net jei jie būtų jų tėvai ar jų sūnus, ar jų broliai, ar jų giminės. Šie - Jis užrašė (t. y. įsakė, nusprendė) jų širdyse tikėjimą ir sustiprino juos dvasia iš Savęs. Ir Jis priims juos į Sodus, po kuriais teka upės, kur jie gyvens amžinai. Allahas patenkintas jais ir jie patenkinti Juo. Tai - Allaho būrys. Be abejonės, Allaho būrys - jie yra sėkmingieji.

59 - Sūra Al-Hašr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Viskas danguose ir viskas žemėje šlovina Allahą, ir Jis yra Visa Galintis, Visa Išmintingas.

2. Jis yra Tas, Kuris išvijo tuos Rašto žmones, kurie nepatikėjo, iš jų namų per pirmąjį surinkimą. Jūs nemanėte, kad jie išvyks, ir jie manė, kad jų tvirtovės apsaugos juos nuo Allaho. Tačiau Allahas (Allaho Įsakymas) užklupo juos iš ten, iš kur jie nesitikėjo, ir Jis įsviedė baimę į jų širdis, (taip, kad) jie sunaikino savo namus savo (pačių) rankomis ir tikinčiųjų rankomis. Taigi, žmonės, turintys regėjimą, priimkite perspėjimą.

3. Ir jei nebūtų užrašęs Allahas jiems ištrėmimo, Jis būtų nubaudęs juos (šiame) gyvenime, o Amžinybėje jiems - Ugnies bausmė.

4. Taip yra todėl, kad jie prieštaravo Allahui ir Jo Pasiuntiniui ﷺ. O kas prieštarauja Allahui - tada, iš tiesų, Allahas yra griežtas bausdamas.

5. Kad ir ką jūs nukirtote iš (jų) palmių arba palikote stovinčias ant jų kamienų - tai buvo Allaho Leidimu ir kad Jis sugėdintų įžūliai nepaklusnius.

6. Ir ką Allahas sugrąžino Savo Pasiuntiniui iš jų (nuosavybės) - jūs neraginote (ekspedicijoje) dėl to nei žirgų, nei kupranugarių, tačiau Allahas suteikia Savo pasiuntiniams galią tam, kam Jis panori, ir Allahas yra Sugebantis viską.

7. Ir ką Allahas sugrąžino Savo Pasiuntiniui iš miestų žmonių - tai Allahui ir Pasiuntiniui, ir (jo) artimiems giminaičiams, ir našlaičiams, ir nepasiturintiems, ir (be išteklių likusiam) keliautojui tam, kad tai netaptų begalinėmis dalybomis tarp turtingųjų iš jūsų (tarpo). Ir ką Pasiuntinys davė jums - imkite, o ką jis uždraudė jums - susilaikykite nuo to. Ir bijokite Allaho. Iš tiesų, Allahas yra griežtas bausdamas.

8. Vargingiems persikėlusiesiems (iš Mekkos į Mediną), kurie buvo išvaryti iš savo namų ir savo nuosavybių, siekiantiems Allaho dosnumo ir (Jo) pritarimo ir padedantiems Allahui bei Jo Pasiuntiniui ﷺ, (taip pat yra dalis). Tai yra teisingieji.

9. Ir tie, kurie įsikūrė Namuose (t. y. Medinoje) ir (priėmė) tikėjimą iki jų, myli tuos, kurie persikėlė pas juos ir savo krūtinėse neaptinka jokio troškimo tam, kas aniems (t. y. persikėlusiems) buvo duota, tačiau teikia (jiems) pirmenybę prieš save, nors jie (patys) yra nepritekliuje. Ir kas yra apsaugotas nuo savo sielos šykštumo - tai tie, kurie bus sėkmingieji.

10. Ir (yra dalis) tiems, kurie atėjo po jų, sakydami: „Mūsų Viešpatie, atleisk mums ir mūsų broliams, kurie aplenkė mus tikėjime, ir nesukelk mūsų širdyse (jokios) pagiežos tiems, kurie patikėjo. Mūsų Viešpatie, iš tiesų, Tu esi Gailiaširdis, Gailestingiausias.

11. Argi neapmąstei tų, kurie veidmainiavo sakydami savo broliams (t. y. sąjungininkams), kurie buvo netikintys iš Rašto Žmonių tarpo: „Jei jūs būsite išvaryti, mes tikrai pasiliksime su jumis ir niekada nepaklusime niekam (esančiam) prieš jus. O jei su jumis bus kovojama, mes tikrai padėsime jums.“ Tačiau Allahas liudija, jog jie yra melagiai.

12. Jei jie bus išvaryti, jie neišvyks su jais, o jei su jais bus kovojama, jie nepadės jiems. Ir (net) jei jie padėtų jiems, jie tikrai atgręš (savo) nugaras. Tad (po to) jiems nebus padėta.

13. Jūs (tikintieji) keliate didesnę baimę jų krūtinėse nei Allahas. Tai todėl, kad jie yra žmonės, kurie nesuvokia.

14. Jie nekovos su jumis visais drauge, išskyrus sutvirtintuose miestuose arba iš už sienų. Jų įtūžis (t. y. nesantaika) tarpusavyje yra smarkus. Jūs manote, kad jie yra vieningi, tačiau jų širdys skirtingos. Taip yra todėl, kad jie nemąstantys žmonės.

15. (Jų pavyzdys yra) kaip pavyzdys tų, neseniai buvusių prieš juos: jie patyrė savo veiksmų blogas pasekmes, ir jiems bus skausminga bausmė.

16. (Veidmainiai yra) kaip Šaitan (Šėtono) pavyzdys, kai jis sako žmogui: „Netikėk.“ Tačiau kai šis nepatiki, jis sako: „Iš tiesų, aš esu atsiribojęs nuo tavęs. Iš tiesų, aš bijau Allaho, pasaulių Viešpaties.“

17. Taigi pasekmės jiems abiems yra tai, kad jie bus Ugnyje, gyvensiantys tenai amžinai. Ir tai atlygis nusidėjėliams.

18. O jūs, kurie patikėjote! Bijokite Allaho! Ir lai kiekviena siela pažvelgia į tai, ką ji paruošė rytojui. Ir bijokite Allaho! Iš tiesų, Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

19. Ir nebūkite kaip tie, kurie pamiršo Allahą, taigi Jis privertė juos pamiršti save pačius. Jie yra įžūliai nepaklusnūs.

20. Nelygūs yra Ugnies kompanjonai ir Rojaus kompanjonai. Rojaus kompanjonai - jie yra sėkmingieji.

21. Jei Mes būtume nuleidę šį Koraną ant kalno, tu būtum matęs jį nusižeminusį ir skylantį iš baimės Allahui. Ir šiuos pavyzdžius Mes suteikiame žmonėms tam, kad galbūt jie susimąstys.

22. Jis yra Allahas, išskyrus Kurį, la ilaha illa huva (nėra jokios kitos dievybės, vertos garbinimo). Žinantis Nematomą ir Matomą. Jis yra Maloningiausias, Gailestingiausias.

23. Jis yra Allahas, išskyrus Kurį, nėra jokios kitos dievybės, vertos garbinimo. Valdovas, Šventas, Tobulas, Saugumo Suteikėjas, Globėjas, Visagalis, Priverčiantis paklusti, Didingas. Išaukštintas yra Allahas virš visko, ką jie Jam priskiria partneriais.

24. Jis yra Allahas. Kūrėjas, Pradininkas, Formuotojas. Jam priklauso geriausi Vardai. Viskas, kas yra danguose ir žemėje, aukština Jį. Ir Jis yra Visagalis, Išmintingiausias.

60 - Sūra Al-Mumtahina[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. O jūs, kurie patikėjote! Nelaikykite Mano priešų ir savo priešų (t. y. netikinčiųjų ir politeistų) sąjungininkais, rodydami jiems meilę, kai jie nepatikėjo tuo, kas pasiekė jus iš tiesos (t. y. islamiškuoju monoteizmu, šiuo Koranu ir Muchammedu ﷺ), išvarydami Pasiuntinį ﷺ ir jus pačius (vien tik) dėl to, kad jūs tikite Allahą, savo Viešpatį. Jei jūs išėjote į džihadą (t. y. kovą arba stengimąsi) vardan Manęs ir siekdami Mano pripažinimo (nelaikykite jų draugais). Jūs rodote jiems draugiškumą slapčia, tačiau Aš esu Visa Žinantis, ką jūs nuslėpėte ir ką jūs atskleidėte. Ir kas iš jūsų (musulmonų) tai daro, jis tikrai nuklydo nuo Teisingo Kelio.

2. Jei jie pranoktų jus, jie būtų (t. y. elgtųsi) su jums kaip su priešais ir tiestų į jus savo rankas ir savo liežuvius kenkdami, ir jie trokšta, kad jūs netikėtumėte.

3. Niekada jūsų artimieji arba jūsų vaikai neduos jums naudos. Prikėlimo Dieną Jis teis jus. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

4. Jau buvo jums (pateiktas) puikus Ibrahimo (Abraomo) ir tų, kurie su juo, pavyzdys, kai jie sakė savo žmonėms: „Iš tiesų, mes atsiribojame nuo jūsų ir to, ką jūs garbinate, kitą nei Allahą. Mes atmetėme jus ir tarp mūsų ir jūsų iškilo priešiškumas ir neapykanta amžiams, kol jūs patikėsite Allahą Vienintelį.“ Išskyrus Ibrahimo (Abraomo) žodžius savo tėvui: „Aš tikrai prašysiu atleidimo tau, tačiau neturiu (galios) tau (dėl) nieko prieš Allahą. Mūsų Viešpatie, Tavimi mes pasitikėjome ir į Tave atsigręžėme, ir pas Tave yra sugrįžimas.“

5. „Mūsų Viešpatie, nedaryk mūsų išbandymu netikintiesiems ir atleisk mums, mūsų Viešpatie. Iš tiesų, Tu esi Visagalis, Išmintingiausias.“

6. Jie tikrai buvo jums puikus pavyzdys - tam, kuris tikisi Allaho ir Paskutiniosios Dienos. O kas nusigręžia - tada, iš tiesų, Allahas yra Neturintis jokių poreikių, Pagirtinas.

7. Galbūt Allahas sukels tarp jūsų ir tų iš jų, kuriems jūs buvote priešai, meilę.

Ir Allahas yra Sugebantis, ir Allahas yra Atleidžiantis, Gailestingiausias.

8. Allahas nedraudžia jums tų, kurie nekovoja su jumis dėl religijos ir neišvaro jūsų iš jūsų namų - (nedraudžia) elgtis dorai ir teisingai su jais. Iš tiesų, Allahas myli teisinguosius.

9. Allahas tik draudžia jums tuos, kurie kovoja su jumis dėl religijos ir išvaro jus iš jūsų namų, ir padeda jūsų ištrėmime - (draudžia) jums laikyti juos sąjungininkais. Ir kas laiko juos sąjungininkais, tai jie yra Zalimūn (bloga darantieji, kurie nepaklūsta Allahui).

10. O jūs, kurie patikėjote! Kai ateina pas jus tikinčiosios persikėlusiosios, išbandykite (t. y. patikrinkite) jas. Allahas geriausiai žino jų tikėjimą. Ir jei jūs žinote jas esant tikinčiosiomis, tada negrąžinkite jų netikintiesiems. Jos nėra leistinos (žmonos) jiems ir jie nėra leistini (sutuoktiniai) joms. Tačiau duokite jiems (t. y. netikintiesiems) tai, ką jie išleido. Ir nėra kaltės jums, jei jūs vesite jas po to, kai suteiksite joms priklausančią kompensaciją (t. y. mahr). Ir nesilaikykite santuokos saitų su netikinčiosiomis, tačiau prašykite to, ką jūs išleidote, ir leiskite jiems (t. y. netikintiesiems) prašyti to, ką jie išleido. Tai Allaho sprendimas. Jis sprendžia tarp jūsų. Ir Allahas yra Visa Žinantis, Išmintingiausias.

11. O jei praradote savo žmonas netikinčiųjų naudai ir paskui jūs įgijote (kažką), tada suteikite tiems, kurių žmonos išėjo, atitikmenį to, ką jie išleido. Ir bijokite Allaho, Kurį jūs esate tikintys.

12. Pranaše ﷺ, kai tikinčiosios ateina pas tave, prisiekinėdamos tau, kad jos nepriskirs jokių partnerių Allahui, nei vogs, nei turės neleistinų lytinių santykių, nei žudys savo vaikus, nei šmeiš tuo, ką jos prasimanė tarp savo rankų ir kojų, nei nepaklus tau tame, kas teisinga - priimk jų priesaiką ir prašyk joms Allaho atleidimo. Iš tiesų, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausias.

13. O jūs, kurie patikėjote! Nedarykite sąjungininkais žmonių, ant kurių Allahas pyksta. Jie neteko vilties dėl Amžinybės (atlygio), kaip ir netikintieji neteko vilties dėl (susitikimo su) kapų kompanjonų (t. y. gyventojų).

61 - Sūra As-Saff[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Viskas danguose ir viskas žemėje šlovina Allahą, ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

2. O jūs, kurie patikėjote! Kodėl sakote tai, ko nedarote?

3. Allaho didžiai nekenčiama yra tai, kad sakote tai, ko nedarote.

4. Iš tiesų, Allahas myli tuos, kurie kovoja Jo kelyje eilėse, lyg jie būtų (vienas) statinys, tvirtai sujungtas.

5. Ir (paminėk, Muchammedai ﷺ), kai Mūsa (Mozė) sakė savo žmonėms: „Mano žmonės! Kodėl jūs kenkiate man, kai tikrai žinote, kad esu Allaho Pasiuntinys jums?“ Ir kai jie nuklydo, Allahas privertė jų širdis nuklysti. Ir Allahas neveda teisingai įžūliai nepaklusniųjų.

6. Ir (paminėk), kai Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, sakė: „Israelio (Izraelio) Vaikai, iš tiesų aš esu Allaho Pasiuntinys jums, patvirtinantis tai, kas atėjo anksčiau manęs iš Taurato (Toros), ir nešantis gerą žinią apie Pasiuntinį, būsiantį po manęs, kurio vardas Achmed.“ Tačiau kai jis atėjo pas juos su aiškiais įrodymais, jie tarė: „Tai akivaizdi magija.“

7. Ir kas yra neteisingesnis nei tas, kuris kuria melą apie Allahą, kai yra kviečiamas į islamą. Ir Allahas neveda teisingai neteisingų žmonių.

8. Jie nori užgesinti Allaho Šviesą (t. y. Islamo religiją, šį Koraną ir Pranašą Muchammedą ﷺ) savo burnomis, tačiau Allahas ištobulins Savo Šviesą, nors netikintieji to nemėgsta.

9. Tai Jis, Kuris siuntė Savo Pasiuntinį su teisingu vedimu ir tiesos religija (islamo monoteizmu), kad paskelbtų ją virš visų religijų, nors Mušrikūn (politeistai, pagonys, daugiadieviai ir netikintieji Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ), to nemėgsta.

10. O jūs, kurie patikėjote! Ar parodyti jums kelią į susitarimą, kuris išgelbės jus nuo skausmingos bausmės?

11. (Tai yra tai, kad) jūs patikite Allahą ir Jo Pasiuntinį ir stengiatės

vardan Allaho savo turtu ir savo gyvybėmis. Tai geriausia jums, jei tik žinotumėte.

12. Jis atleis jums jūsų nuodėmes ir priims jus į Sodus, po kuriais teka upės, ir malonias buveines Adn (Edeno) Rojuje. Tai yra didis pasiekimas.

13. Ir taip pat (Jis suteiks jums) kitą (malonę), kurią jūs mėgstate – pagalbą iš Allaho (prieš jūsų priešus) ir artimą pergalę. Ir perduok gerą žinią (Muchammedai ﷺ) tikintiesiems.

14. O jūs, kurie patikėjote! Būkite Allaho rėmėjai, kaip tada, kai Isa (Jėzus), Marjamos (Marijos) sūnus, tarė apaštalams: „Kas yra mano rėmėjai dėl Allaho?“ Apaštalai atsakė: „Mes esame Allaho rėmėjai.“ Ir dalis Israelio (Izraelio) Vaikų patikėjo, o dalis nepatikėjo. Taigi, Mes sustiprinome tuos, kurie patikėjo, prieš jų priešus, ir jie triumfavo.

62 - Sūra Al-Džumua[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Viskas kas danguose ir viskas kas žemėje šlovina Allahą, Valdovą, Šventą, Visagalį, Išmintingiausią.

2. Tai Jis, Kuris pasiuntė neraštingiems (arabams) Pasiuntinį iš jų pačių tarpo, recituojantį jiems Jo eilutes ir apvalantį juos, ir mokinantį juos Knygos (t. y. Korano) ir išminties (t. y. sunnos), nors anksčiau jie buvo akivaizdžiame paklydime.

3. Ir kitiems iš jų, kurie dar neprisijungė prie jų. Ir Jis yra Visa Galingas, Visa Išmintingas.

4. Tai yra Allaho Dosnumas, kurį Jis suteikia tiems, kam Jis panori, ir Allahas yra Didžio Dosnumo Valdytojas.

5. Pavyzdys tų, kuriems buvo patikėtas Tauratas (Tora) ir kurie paskui jo nesilaikė, yra kaip (pavyzdys) asilo, nešančio tomus (knygų). Bjaurus yra pavyzdys žmonių, kurie neigia Allaho ženklus. Ir Allahas neveda teisingai neteisingų žmonių.

6. Sakyk: „O jūs, judėjai! Jei teigiate, kad esate Allaho sąjungininkai, išskirdami (kitus) žmones, tada trokškite mirties, jei esate teisingi.“

7. Tačiau jie niekada jos netrokš dėl to, ką pasiuntė jų rankos. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie nusidėjėlius.

8. Sakyk: „Iš tiesų, mirtis, nuo kurios jūs bėgate, tikrai pasitiks jus. Tada jūs būsite sugrąžinti pas Visa Žinantį apie Nematomą ir Akivaizdų, ir Jis praneš jums apie tai, ką jūs darydavote.“

9. O jūs, kurie tikite (musulmonai). Kai skelbiamas kvietimas Salat (maldai) penktadienį (Džuma maldai), ateikite į Allaho prisiminimą [Džumos religinį pamokslą (Khutba) ir Salat (maldą)] ir palikite prekybą (ir visus kitus dalykus). Tai geriau jums, jei tik žinotumėte.

10. O kai malda bus užbaigta, išsiskirstykite po žemę ir siekite Allaho Dosnumo, ir dažnai prisiminkite Allahą tam, kad jums pasisektų.

11. Tačiau(vienąkartą),kaijiepamatėsandorįarbapramogą(Muchammedai ﷺ), jie nuskubėjo į tai ir paliko tave stovintį. Sakyk: „Kas yra pas Allahą, tas geriau nei pramoga ar sandoris, ir Allahas yra geriausias Aprūpintojas.“

63 - Sūra Al-Munaafikūn[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kai veidmainiai ateina pas tave (Muchammedai ﷺ), jie sako: „Mes liudijame, kad tu esi Allaho Pasiuntinys.“ Ir Allahas žino, kad tu esi Jo Pasiuntinys ir Allahas liudija, kad veidmainiai yra melagiai.

2. Jie pavertė savo priesaikas priedanga, taip jie atitraukė (žmones) nuo Allaho kelio. Iš tiesų, bjauru yra tai, ką jie darė.

3. Taip yra todėl, kad jie patikėjo, o tada paliko savo tikėjimą. Taigi jų širdys buvo užantspauduotos ir jie nebesuvokia.

4. O kai matai juos, patinka tau jų kūnai, o kai jie kalba, klausaisi jų kalbos. (Jie yra) lyg būtų atremti medžio gabalai (t. y. kūnai, tuščiais protais ir tuščiomis širdimis) - jie mano, kad visi šauksmai yra prieš juos. Jie yra priešai, tad saugokitės jų. Lai Allahas juos sunaikina, kaip jie apsigavę!

5. O kai sakoma jiems: „Ateikite, Allaho Pasiuntinys paprašys atleidimo jums.“ Jie nukreipia į šalį savo galvas ir matai juos išsisukinėjančius su pasipūtimu.

6. Jiems tas pats, ar tu prašai jiems atleidimo, ar neprašai jiems atleidimo. Niekada Allahas jiems neatleis. Iš tiesų, Allahas neveda teisingai įžūliai nepaklusniųjų.

7. Jie yra tie, kurie sako: „Neaukokite tiems, kurie yra su Allaho Pasiuntiniu, kol jie išsiskirstys.“ Ir Allahui priklauso dangų ir žemės lobynai, tačiau veidmainiai to nesuvokia.

8. Jie sako: „Jei mes sugrįšime į Mediną, labiau pagerbti (galia) tikrai išvarys iš jos prastesnius.“ Ir Allahui priklauso (visa) garbė, ir Jo Pasiuntiniui ﷺ, ir tikintiesiems, tačiau veidmainiai to nežino.

9. O jūs, kurie patikėjote! Neleiskite savo turtui ir savo vaikams atitraukti jus nuo Allaho prisiminimo. Ir kas taip elgiasi - tada jie pralaimėtojai.

10. Ir leiskite (labdarai) iš to, ką Mes suteikėme jums, anksčiau nei mirtis pasieks kurį nors iš jūsų ir jis sakys: „Mano Viešpatie, jei tik Tu užlaikytum mane bent trumpam (t. y. sugrąžintum į žemiškąjį gyvenimą), aš duočiau

Sadaka (t. y. Zakat) iš savo turto ir būčiau iš teisingųjų (t. y. atlikčiau Hadžą (piligriminę kelionę į Mekką) ir kitus gerus darbus)».

11. Tačiau Allahas niekada neužlaikys sielos tada, kai atėjo jos laikas (mirtis). Ir Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

64 - Sūra At-Taghaabun[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Viskas kas danguose ir viskas kas žemėje šlovina Allahą. Jam priklauso valdžia ir Jam priklauso (visa) šlovė, ir Jis - Sugebantis viską.

2. Tai Jis, Kuris sukūrė jus. Ir tarp jūsų yra netikintysis ir tarp jūsų yra tikintysis. Ir Allahas yra Visa Matantis, ką jūs darote.

3. Jis sukūrė dangus ir žemę tiksliai ir suteikė jums pavidalą, ir ištobulino jūsų pavidalus. Ir pas Jį yra (galutinis) tikslas.

4. Jis žino, kas yra danguose ir žemėje, ir žino, ką jūs paslepiate ir ką atskleidžiate. Ir Allahas yra Visa Žinantis, kas jūsų krūtinėse.

5. Argi nepasiekė jūsų žinios apie tuos, kurie anksčiau nepatikėjo? Taip jie paragavo savo reikalų blogas pasekmes, ir jie patirs skausmingą bausmę.

6. Taip yra todėl, kad jų pasiuntiniai ateidavo pas juos su aiškiais įrodymais, tačiau jie sakydavo: „Argi mus ves žmonės?“ Jie nepatikėdavo ir nusigręždavo. Ir Allahas išsivertė (be jų). Ir Allahas Visiškai Nepriklausomas nuo poreikių, Pagirtiniausias.

7. Tie, kurie nepatikėjo, teigė, kad jie niekada nebus prikelti. Sakyk: „Taip, prisiekiu savo Viešpačiu, jūs tikrai būsite prikelti. Tada jums tikrai bus pranešta apie tai, ką jūs darydavote. Ir tai Allahui - lengva.“

8. Tad tikėkite Allahą ir Jo Pasiuntinį ﷺ , ir šviesą (t. y. Koraną), kurią Mes nuleidome. Ir Allahas yra Visa Žinantis apie tai, ką jūs darote.

9. Tą Dieną Jis surinks jus Surinkimo Dienai. Tai - Netekimo Diena. O kas tiki Allahą ir daro gerus darbus - Jis pašalins jam jo blogus darbus ir priims jį į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), kur jie gyvens amžinai. Tai - didis pasiekimas.

10. O tie, kurie netikėjo ir neigė Mūsų eilutes, - jie yra Ugnies kompanjonai, gyvenantys ten amžinai. Ir bjauri ši paskirtis.

11. Jokios nelaimės neištinka, išskyrus tik su Allaho Leidimu. Ir kas tiki Allahą, to širdį Jis išves į teisingą kelią. Ir Allahas yra Visa Žinantis

apie kiekvieną daiktą.

12. Ir pakluskite Allahui, ir pakluskite Pasiuntiniui. Tačiau jei jūs nusigręšite, tada Mūsų Pasiuntiniui priklauso tik aiškus perspėjimas.

13. Allahas - nėra jokios kitos dievybės, vertos garbinimo, tik Jis. Ir lai Allahu pasikliauna tikintieji.

14. O jūs, kurie patikėjote! Iš tiesų, tarp jūsų sutuoktinių ir jūsų vaikų yra jums priešų (kurie gali sustabdyti jus nuo Allaho garbinimo), tad saugokitės jų. Tačiau jei jūs dovanosite ir pražiūrėsite, ir atleisite, tada, tikrai, Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

15. Jūsų turtas ir jūsų vaikai yra tik išbandymas, o Allahas pas Save turi didį atlygį (Rojų).

16. Tad bijokite Allaho tiek, kiek galite, ir klausykite, ir pakluskite, ir leiskite (turtą vardan Allaho). Tai geriau jums patiems. O kas yra apsaugotas nuo savo sielos šykštumo - tai tie, kurie bus sėkmingieji.

17. Jei jūs suteikiate Allahui gerą paskolą, Jis padidins tai jums ir atleis jums. Ir Allahas yra Dėkingiausias, Atlaidžiausias,

18. Visa Žinantis apie Nematomą ir Matomą, Visagalis, Išmintingiausias.

65 - Sūra At-Talaak[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Pranaše ﷺ, kai jūs (musulmonai) skiriatės su moterimis, skirkitės su jomis jų Ida (nustatytais laikotarpiais) ir skaičiuokite (tiksliai) jų Ida (menstruacijas), ir bijokite Allaho, savo Viešpaties. Neišvarykite jų iš jų (sutuoktinių) namų, nei turėtų jos (pačios) palikti (per tą laikotarpį), nebent jos atlieka aiškią nedorybę. Ir tai yra Allaho (nustatytos) ribos. O kas peržengia Allaho ribas, tikrai nuskriaudė save. Tu nežinai, galbūt Allahas privers įvykti po to (kitokį) reikalą.

2. O kai jos (beveik) pabaigė savo laikotarpį, tada arba išsaugokite jas geranoriškai arba skirkitės su jomis geranoriškai. Ir atveskite liudijimui du teisingus vyrus iš jūsų tarpo (musulmonus). Ir patvirtinkite liudijimą Allahui. Tai nurodyta tiems, kurie tiki Allahą ir Paskutiniąją Dieną. Ir kas bijo Allaho - Jis parodys jam išeitį (iš visų sunkumų).

3. Ir suteiks jam iš ten, iš kur jis nesitiki. O kas pasikliauna Allahu - tam Jis pakankamas. Iš tiesų, Allahas pasieks Savo tikslą. Allahas jau nustatė viskam (užrašytą) matą.

4. O tų iš jūsų moterų tarpo, kurios daugiau nebesitiki menstruacijų, jei jūs abejojate (dėl jų menstruacijų) - tada jų laikotarpis (ida) yra trys mėnesiai ir tų, kurios neturi menstruacijų (t. y. dar nepasiekusių brandos), jų ida (laukimo laikotarpis) yra (taip pat) trys mėnesiai, išskyrus mirties atveju. O tų, kurios laukiasi (ar jos būtų išsiskyrusios ar našlės), jų ida (laukimo laikotarpis) yra iki kol jos pagimdys. Ir kas bijo Allaho ir išpildo savo pareigas Jam, tam Jis palengvins jo reikalus.

5. Tai yra Allaho Įsakymas, kurį Jis nuleido jums. Ir kas bijo Allaho - Jis panaikins jam jo blogus poelgius ir padidins jo atlygį.

6. Apgyvendinkite jas (išsiskyrusias moteris) ten, kur jūs patys esate apsistoję pagal savo išteklius, ir nekenkite joms, siekdami suvaržyti jas (kad jos būtų priverstos palikti jūsų namus). O jei jos yra nėščios, tada leiskite dėl jų (turtą), kol jos pagimdys. O jei jos žindo jūsų kūdikį, tada duokite joms jų užmokestį ir tarkitės tarpusavyje tinkamu būdu. Tačiau

jei jūs nesutariate, tada gali žindyti jam (t. y. vaiko tėvui) kita moteris.

7. Lai turtingas vyras leidžia iš savo turto, o tas, kurio aprūpinimas yra ribotas, – lai jis leidžia iš to, ką Allahas jam suteikė. Allahas nereikalauja iš sielos, išskyrus (pagal tai), ką Jis suteikė jai. Allahas sukels po sunkumų palengvėjimą (t. y. palengvinimą).

8. Ir kiek miestų elgėsi įžūliai su savo Viešpaties ir Jo pasiuntinių įsakymais, tad Mes pareikalavome jų griežtai atsiskaityti ir nubaudėme juos siaubinga bausme.

9. Ir jie paragavo savo reikalų (t. y. maišto) blogų pasekmių, o jų reikalų rezultatas buvo pralaimėjimas.

10. Allahas paruošė jiems sunkią bausmę. Tad bijokite Allaho ir vykdykite prievoles Jam, jūs, suvokiantieji, kurie patikėjote! Allahas nuleido jums Priminimą (šį Koraną).

11. (Jis siuntė) Pasiuntinį (t. y. Muchammedą ﷺ), recituojantį jums aiškias Allaho eilutes (Koraną), tam, kad Jis išvestų tuos, kurie tiki ir daro teisingus darbus, iš tamsybių (politeizmo ir netikėjimo) į šviesą (islamiško monoteizmo). Ir kas tiki Allahą ir daro gerus darbus - tą Jis priims į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), gyventi tenai amžinai. Allahas ištobulino jam aprūpinimą.

12. Tai Allahas, Kuris sukūrė septynis dangus ir (tiek pat) žemių, kaip ir jų. (Jo) įsakymas nusileidžia tarp jų tam, kad jūs žinotumėte, jog Allahas yra Sugebantis viską ir kad Allahas apima viską Žinojimu.

66 - Sūra At-Tahrim[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Pranaše ﷺ, kodėl tu uždraudi (sau) tai, ką Allahas leido tau, siekdamas savo žmonų palankumo? Ir Allahas yra Visa Atleidžiantis, Gailestingas.

2. Allahas jau nustatė jums (musulmonams) jūsų priesaikų nutraukimą[1]. Ir Allahas yra jūsų Globėjas, ir Jis yra Visa Žinantis, Išmintingiausias.

3. Ir (prisiminkite), kai Pranašas ﷺ patikėjo vienai iš savo žmonų žodžius ir kai ji pranešė (kitoms) apie tai, o Allahas atskleidė tai jam, jis pranešė dalį to, o dalies vengė. Ir kai jis pranešė jai apie tai, ji tarė: „Kas tau tai pasakė?“ Jis tarė: „Man pranešė Visa Žinantysis, Suvokiantysis.“

4. Jei jūs abi (žmonos) atgailausite Allahui, (tai geriausia), nes jūsų širdys nuklydo. Tačiau jei jūs padėsite viena kitai prieš jį (Muchammedą ﷺ), tada tikrai Allahas yra jo Globėjas ir Džibrilis (Gabrielius), ir teisingi tikintieji, ir angelai, be to, yra (jo) padėjėjai.

5. Galbūt jo Viešpats, jei jis išsiskirtų su (visomis) jumis, pakeistų jam žmonas į geresnes nei jūs - nuolankias (Allahui), tikinčias, nuoširdžiai paklusnias, atgailaujančias, garbinančias ir pasninkaujančias - (tokias) anksčiau ištekėjusias ir tyras.

6. O jūs, kurie patikėjote! Saugokite save ir savo šeimas nuo Ugnies, kurios kuras yra žmonės ir akmenys, virš kurios yra (paskirti) angelai, rūstūs ir griežti. Jie nesipriešina Allahui dėl to, ką Jis įsako jiems, ir daro tai, kas jiems įsakyta.

7. O jūs, kurie netikėjote! Nesiteisinkite Šią Dieną. Jums bus tik atlyginta už tai, ką jūs darydavote.

8. O jūs, kurie patikėjote! Atgailaukite Allahui nuoširdžia atgaila. Galbūt jūsų Viešpats panaikins jums jūsų blogus darbus ir priims jus į Sodus, po kuriais teka upės (Rojų), Tą Dieną, kai Allahas nepadarys gėdos

---

[*] Sūra At-Tahrim (Draudimas).

[1] sumokant kafara (išpirką). To reikalaujama, kai prisiekusysis negali įvykdyti priesaikos arba kai prisiekiama priesaika, kuri nepatiktų Allahui (žr. 5:89)

Pranašui ir tiems, kurie patikėjo su juo. Jų šviesa sklis priešais juos ir iš jų dešinės. Jie sakys: „Mūsų Viešpatie, ištobulink mums mūsų šviesą ir atleisk mums. Iš tiesų, Tu esi Sugebantis viską.“

9. Pranaše ﷺ, kovok prieš netikinčiuosius ir veidmainius ir būk rūstus jiems. Ir jų prieglobstis yra Pragaras, ir bjauri yra ši paskirtis.

10. Allahas pateikia pavyzdį apie tuos, kurie netikėjo - Nūho (Nojaus) žmoną ir Lūto (Loto) žmoną. Jos buvo ištekėjusios už dviejų Mūsų teisingų tarnų, tačiau išdavė juos (religijoje), tad jie (t. y. tie pranašai) nedavė joms jokios naudos prieš Allahą. Ir buvo pasakyta: „Įženkite į Ugnį su tais, kurie įžengia.“

11. Ir Allahas pateikia pavyzdį apie tuos, kurie patikėjo - Firauno (Faraono) žmoną, kai ši sakė: „Mano Viešpatie, pastatyk man šalia Tavęs namą Rojuje ir išgelbėk mane nuo Firauno (Faraono) ir jo veiksmų, ir išgelbėk mane nuo neteisingų žmonių.“

12. Ir (pavyzdį) Marjamos (Marijos), Imrano dukters, kuri saugojo savo skaistybę, taigi Mes įpūtėme į (jos apdarus) per Mūsų angelą (t. y. Džibrilį (Gabrielių)). Ir ji patikėjo savo Viešpaties žodžiais ir Jo Raštais ir buvo iš nuoširdžiai paklusniųjų.

67 - Sūra Al-Mulk[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Palaimintas yra Tas, Kurio Rankoje yra Valdžia, ir Jis yra Sugebantis viską.

2. (Tas), Kuris sukūrė mirtį ir gyvenimą, kad išbandytų jus, kuris iš jūsų geriausias veiksmais. Ir Jis yra Visagalis, Visa Atleidžiantis.

3. (Ir Tas), Kuris sukūrė septynis dangus lygiais. Tu nematai Gailestingiausiojo kūryboje jokio nesuderinamumo. Tad atgręžkite (savo) žvilgsnius (į dangų). Ar matote kokių nors plyšių?

4. Tada sugrąžink (savo) žvilgsnį antrą sykį. (Tavo) žvilgsnis sugrįš pas tave nusižeminęs iš nuovargio.

5. Ir Mes tikrai išgražinome artimiausią dangų šviestuvais (t. y. žvaigždėmis) ir padarėme (iš) jų tai, kas svaidoma į Šajatin (šėtonus), ir paruošėme jiems Liepsnos bausmę.

6. Ir tiems, kurie nepatikėjo savo Viešpatį, - Pragaro bausmė. Ir bjauri yra ši paskirtis.

7. Kai jie metami į jį, jie girdi iš jo (sklindantį bauginantį) dvelksmą, kai jis verda.

8. Jis beveik sprogsta iš įniršio. Kaskart, kai grupė (žmonių) įmetama į jį, jo prižiūrėtojai klausia jų: „Ar pas jus nebuvo atėjęs perspėtojas?“

9. Jie sakys: „Taip, perspėtojas atėjo pas mus, tačiau mes neigėme ir sakėme: „Allahas nieko nesiuntė. Tu esi tik dideliame paklydime.“

10. Ir jie sakys: „Jei tik mes būtume klausę ar mastę, mes nebūtume tarp Liepsnos kompanjonų.“

11. Ir jie pripažins savo nuodėmę, toks (yra) Liepsnos kompanjonų atitolimas.

12. Iš tiesų, tie, kurie bijo savo Viešpaties nematydami (nei Jo, nei Jo bausmės Sekančiame Gyvenime), gaus atleidimą ir didį atlygį.

13. Ir nuslėpkite savo kalbas arba paviešinkite jas - iš tiesų, Jis yra Visa Žinantis apie tai, kas krūtinėse.

14. Argi Jis nežino tų, kuriuos Jis sukūrė, kai Jis yra Maloniausias, Visa Žinantis?

15. Tai Tas, Kuris padarė žemę paklusnia jums, - tad vaikščiokite po jos plotus ir maitinkitės iš Jo aprūpinimo, ir pas Jį yra Prikėlimas.

16. Ar jaučiatės saugūs (dėl to), kad Tas, Kuris yra virš dangaus, neprivers žemės praryti jus ir staiga ji susvyruos?

17. Arba ar jaučiatės saugūs (dėl to), kad Tas, Kuris yra virš dangaus, neatsiųs jums akmenų audros? Tada jūs sužinotumėte, koks (griežtas) buvo Mano perspėjimas.

18. Ir buvę anksčiau jų jau neigė, ir koks (siaubingas) buvo Mano priekaištas.

19. Argi jie nemato paukščių virš savęs, išskleistais sparnais ir (kartais) suglaustais? Niekas nelaiko jų (aukštai), išskyrus Maloningiausiąjį. Iš tiesų, Jis yra Visa Matantis.

20. Arba kas galėtų būti jūsų armija, kad padėtų jums, jei ne Maloningiausiasis? Netikintieji yra ne kur kitur, bet apgaulėje.

21. Arba kas galėtų aprūpinti jus, jei Jis sulaikytų Savo aprūpinimą? Tačiau jie atkakliai laikosi išdidumo ir bjaurėjimosi.

22. Tad, tas, kuris vaikšto parpuolęs ant savo veido, yra teisingiau vedamas, ar tas, kuris eina stačias Teisingu Keliu?

23. Sakyk: „Tai Tas, Kuris sukūrė jus ir suteikė jums klausą ir regą, ir širdis (t. y. protą). Mažai jūs dėkingi.“

24. Sakyk: „Tai Tas, Kuris padaugino jus žemėje ir pas Kurį jūs būsite surinkti.“

25. Ir jie sako: „Kada įvyks šis pažadas, jei esate tiesą sakantys?“

26. Sakyk (o Muchammedai ﷺ): „Žinios (apie tikslų jo laiką) yra tik pas Allahą, o aš esu tik aiškus perspėtojas.“

27. Tačiau kai jie pamatys tai (Prikėlimo Dienos kančią) artėjant, netikinčiųjų veidai pasikeis ir pajuoduos iš liūdesio ir sielvarto ir bus tarta (jiems): „Tai yra (pažadas) tai, ko jūs šaukdavotės.“

28. Sakyk (Muchammedai): „Ar apmąstėte, jei Allahas sukeltų mano mirtį ir tų, kurie su manimi, ar pasigailėtų mūsų, kas galėtų išgelbėti

netikinčiuosius nuo skausmingos bausmės?“

29. Sakyk: „Jis yra Maloningiausiasis. Mes patikėjome Jį ir Juo mes pasikliauname. O jūs sužinosite, kas yra akivaizdžiame paklydime.“

30. Sakyk: „Ar apmąstėte: jei jūsų vanduo nusektų (į žemę), tada kas galėtų jums grąžinti tekantį vandenį?“

68 - Sūra Al-Kalam[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Nūn [Šios raidės yra vienas iš Korano stebuklų, ir niekas kitas, tik Allahas (Vienintelis) žino jų reikšmę]. (Prisiekiu) Rašikliu ir tuo, ką jie (angelai) užrašo (žmogaus Įrašuose).

2. Tu (Muchammedai ﷺ), savo Viešpaties Malone, nesi pamišėlis.

3. Ir tikrai, tau (Muchammedai ﷺ) - atlygis nenutrūkstamas.

4. Ir tikrai, tu (Muchammedai ﷺ) esi puikiausio charakterio.

5. Tad tu pamatysi ir jie pamatys,

6. kurie iš jūsų yra kamuojami (beprotystės).

7. Iš tiesų, tavo Viešpats yra geriausiai žinantis, kas nuklydo nuo Jo kelio, ir Jis geriausiai žinantis (teisingai) vedamus.

8. Tad (o Muchammedai ﷺ) nepaklusk neigėjams (islamiškojo monoteizmo - tiems, kurie slepia Allaho Eilutes) Allaho Vienumo ir Muchammedo Pranašavimo.

9. Jie trokšta, kad sušvelnėtum (savo požiūriu), tada jie sušvelnėtų (tavo atžvilgiu).

10. Ir (o Muchammedai ﷺ) nepaklusk kiekvienam Halaf Muhin (tam, kuris daug prisiekinėja ir yra melagis ar netikėlis).

11. (ir) šmeižikui, vaikštinėjančiam su piktomis paskalomis,

12. gėrio sulaikytojui, peržengiančiam ribas ir nuodėmingam,

13. žiauriam, be to, neteisėtam apsimetėliui,

14. dėl to, kad jis yra turto ir vaikų turėtojas.

15. Kai Mūsų eilutės yra recituojamos jam, jis sako: „Ankstesniųjų žmonių legendos.“

16. Mes įspausim žymę ant jo nosies.

17. Iš tiesų, Mes išbandėme juos kaip išbandėme sodo kompanjonus, kai jie

prisiekė nukirsti jo vaisių (ankstų) rytą,

18. nepasakydami išlygos (inša Allah (Allahui panorėjus))

19. Taigi ištiko jį (t. y. sodą) tavo Viešpaties bausmė, kol jie miegojo,

20. ir jis tapo panašus į iškirstą.

21. Ir jie kvietė vienas kitą ryte,

22. (sakydami): „Eikite anksti prie savo derliaus, jei norite kirsti vaisius.“

23. Taigi jie išvyko, tildydami savo balsus,

24. (sakydami): „Ten tikrai neįžengs šiandien pas jus (joks) vargšas.“

25. Ir jie ėjo anksti ryžtingai, (manydami, kad) gali.

26. Tačiau kai jie pamatė tai, tarė: „Iš tiesų, mes nuklydome.

27. Iš tikrųjų, mes netekome.“

28. Nuosaikiausias iš jų tarė: „Argi nesakiau jums, kodėl jūs nešlovinate (Allaho)?“

29. Jie tarė: „Šlovė mūsų Viešpačiui! Tikrai, mes buvome nusidėjėliai.“

30. Tada jie kreipėsi vienas į kitą, kaltindami vienas kitą.

31. Jie sakė: „Vargas mums! Tikrai, mes buvome nusižengėliai.“

32. Galbūt mūsų Viešpats pakeis mums į geriau nei tai. Iš tiesų, mes trokštame savo Viešpaties.“

33. Tokia yra bausmė (šiame gyvenime). O bausmė Amžinybėje yra didesnė, jei tik jie žinotų.

34. Iš tiesų, teisingiesiems pas savo Viešpatį - Malonumo Sodai.

35. Tad ar Mes elgsimės su musulmonais kaip su nusikaltėliais?

36. Kas jums yra? Kaip jūs vertinate?

37. Arba argi jūs turite raštą, iš kurio jūs išmokstate,

38. kad tikrai, jums yra tai, ką pasirenkate?

39. Arba ar jūs turite priesaikas (duotas) Mūsų, besitęsiančias iki Prikėlimo Dienos, kad iš tiesų jums yra tai, ką jūs nusprendėte?

40. Paklausk jų, kuris iš jų yra atsakingas už tai (šį teiginį).

41. Arba ar jie turi partnerių? Tada lai jie atsiveda savo partnerius, jei jie yra tiesą sakantys.

42. Tą Dieną blauzda bus atidengta ir jie bus kviečiami suklupti, tačiau jie (t. y. netikintieji) nesugebės.

43. Jų akys nuolankios, pažeminimas apims jas. Ir jie būdavo kviečiami suklupti, kai buvo sveiki.

44. Taigi palik Mane (Muchammedai ﷺ) su (reikalais) tų, kurie neigia šį Žodį (t. y. Koraną). Mes palaipsniui palydėsime juos (į bausmę) iš ten, iš kur jie nežino.

45. Ir Aš suteiksiu jiems laiko. Iš tiesų, Mano planas yra tvirtas.

46. Ar tu (Muchammedai ﷺ) prašai jų sumokėti tam, kad jie būtų apkrauti skola?

47. Arba ar jie turi (žinojimą apie) nematomą, taigi jie užrašo (tai)?

48. Tad būk kantrus dėl savo Viešpaties sprendimo (Muchammedai ﷺ) ir nebūk kaip žuvies kompanjonas (t. y. Jūnusas (Jonas)), kai jis šaukėsi, apimtas sielvarto.

49. Jei ne jo Viešpaties Malonė (t. y. gailestingumas), apėmusi jį, jis būtų išmestas ant pliko kranto, pasmerktas.

50. Ir jo Viešpats pasirinko jį ir padarė jį iš teisingųjų.

51. Ir tikrai, tie, kurie netiki, beveik privers savo akimis (t. y. žvilgsniais) tave paslysti, kai jie girdi Žinią ir sako: „Iš tiesų, jis - pamišėlis.“

52. Tačiau tai yra ne kas kita, kaip Priminimas pasauliams.

69 - Sūra Al-Haakka[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Neišvengiama realybė (t. y. Prikėlimo Diena)!

2. Kas yra Neišvengiama realybė?

3. Ir kas tau paaiškins, kas yra Neišvengiama realybė?

4. Samud ir Ad neigė Prisibloškiančią Negandą (t. y. Prikėlimą).

5. Taigi Samud, jie buvo sunaikinti užgožiančiojo (klyksmo).

6. O Ad, jie buvo sunaikinti kaukiančio, šėlstančio vėjo.

7. Kurį Jis (Allahas) pasiuntė jiems septynioms naktims ir aštuonioms dienoms iš eilės, kad pamatytum žmones parpuolusius lyg tuščius palmių kamienus.

8. Tad ar matai kokius nors jų likučius?

9. Ir pasirodė Firaun (Faraonas) ir tie, buvę anksčiau jo, ir sugriauti miestai (Lūto (Loto) žmonių miestai) su nuodėme.

10. Ir jie nepakluso savo Viešpaties Pasiuntiniui, tad Jis nutvėrė juos stiprėjančiu (žiaurumu) smūgiu.

11. Iš tiesų, kai vanduo išsiliejo (Nūho (Nojaus) Tvane), Mes išnešėme jus (t. y. jūsų protėvius) buriniu laivu,

12. kad padarytume jums tai priminimu ir (kad) suprantanti ausis suvoktų tai.

13. Tad, kai Ragas bus papūstas vienu pūtimu

14. ir žemė bei kalnai bus pakelti ir sutrinti vienu smūgiu (t. y. mostu),

15. tada, Tą Dieną, ištiks Įvykis (t. y. Prikėlimas).

16. Ir dangus prasiskirs (atsivers), nes Tą Dieną jis yra netvirtas.

17. Ir angelai yra jo kraštuose, ir aštuoni (iš jų) Tą Dieną laikys virš savęs tavojo Viešpaties Sostą.

18. Tą Dieną, jūs būsite išstatyti (teismui), jokia jūsų paslaptis nebus paslėpta.

19. Taigi tas, kuriam jo įrašai bus paduoti į jo dešinę ranką, sakys: „Štai, skaityk mano įrašus!

20. Iš tiesų, aš buvau tikras, kad sutiksiu savo atsiskaitymą.“

21. Taigi jam bus malonus gyvenimas

22. iškiliame Sode,

23 kurio vaisiai bus žemai kabantys, (pasiekiami skynimui).

24. (Jiems bus tarta:) „Valgykite ir gerkite pasimėgaudami už tai, ką darėte praėjusiomis dienomis.“

25. Tačiau tas, kuriam jo įrašai bus paduoti į jo kairę ranką, sakys: „Oj, norėčiau, kad man nebūtų įduoti mano įrašai

26. ir nežinočiau, kas mano sąskaitoje.

27. Norėčiau, kad tai (t. y. mano mirtis) būtų buvus lemiama.

28. Mano turtas nepadėjo man.

29. Prapuolusi nuo manęs yra mano valdžia.“

30. (Allahas sakys:) „Sučiupkite jį ir sukaustykite jį grandinėmis.

31. Tada į Pragaro Ugnį įmeskite.“

32. Tada grandine, kurios ilgis yra septyniasdešimt uolekčių, suriškite.“

33. Iš tiesų, jis netikėjo Allahą, Didingiausiąjį,

34. nei jis skatino maitinti vargingąjį.

35. Tad nėra jam čia šią Dieną jokio ištikimo draugo,

36. nei jokio maisto, išskyrus žaizdų išskyras.

37. Niekas to nevalgys, tik nuodėmingieji.

38. Tad aš prisiekiu tuo, ką jūs matote,

39. ir tuo, ko jūs nematote,

40. (Kad) iš tiesų, tai (t. y. Koranas) yra kilniojo Pasiuntinio žodis (t. y. Džibrilio (Gabrieliaus) arba Muchammedo ﷺ , kurį jis atnešė nuo Allaho).

41. Tai ne poeto žodis. Mažai jūs tikite!

42. Nei tai žynio žodis. Mažai jūs atsimenate!

43. (Tai yra) pasaulių Viešpaties apreiškimas.

44. Ir jei jis (t. y. Muchammedas ﷺ) būtų sukūręs apie Mus kokius nors (klaidingus) teiginius,

45. Mes būtume pričiupę jį už dešinės rankos.

46. Tada Mes būtume išpjovę jam aortą.

47. Ir nėra nė vieno iš jūsų, kuris galėtų sulaikyti (Mus) nuo jo.

48. Ir iš tiesų, tai (Koranas) yra priminimas Mutakūn (teisingiesiems).

49. Ir iš tiesų, Mes žinome, kad tarp jūsų yra neigėjų.

50. Ir iš tiesų, tai bus apgailestavimo (priežastis) netikintiesiems.

51. Ir iš tiesų, tai - neabejotina tiesa.

52. Tad aukštink savo Viešpaties, Didingiausiojo, vardą.

70 - Sūra Al-Maaridž[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Maldautojas prašė bausmės, kuri tikrai ištiks

2. netikinčiuosius. Nėra nieko tai sulaikysiančio.

3. (Tai) iš Allaho, Didingumo Savininko.

4. Angelai ir Dvasia (t. y. Džibrilis (Gabrielius)) pakils pas Jį Dieną, kurios trukmė yra penkiasdešimt tūkstančių metų.

5. Tad būk kantrus maloninga kantrybe.

6. Iš tiesų, jie mato tai (esant) tolimą,

7. tačiau Mes matome tai (esant) artimą.

8. Tą Dieną dangus bus kaip drumzlinas aliejus,

9. o kalnai bus kaip vilna,

10. Ir joks draugas neklausinės (nieko apie) draugą,

11. Jie bus parodyti vienas kitam [(Prisikėlimo Dieną), jie matys ten savo tėvus, vaikus ir giminaičius, bet nei kalbės su jais, nei prašys pagalbos]. Mudžrim (nusidėjėlis, nuodėmiautojas, netikintysis) norės išpirkti Tos Dienos bausmę savo vaikais.

12. ir savo žmona, ir savo broliu,

13. ir savo artimiausiais giminėmis, kurie globojo jį,

14. ir viskuo, kas yra visoje žemėje, (tam, kad) tada tai galėtų išgelbėti jį.

15. Ne, iš tiesų, tai (Pragaro) Liepsna,

16. plėšianti (visiškai nudeginanti) odą nuo galvos.

17. Ji kviečia tą, kuris atsuko nugarą (tiesai) ir nusigręžė (nuo paklusimo),

18. ir kaupė (turtą), ir slėpė (nuo eikvojimo Allaho Kelyje).

19. Iš tiesų, žmogus buvo sukurtas nerimastingas.

20. Kai blogis paliečia jį - nekantrus,

21. o kai gėris paliečia jį - sulaikantis (jį).

22. Išskyrus atsidavusiuosius maldai -

23. tie yra pastovūs savo maldoje.

24. Ir tuos, kurių turte yra žinoma teisė

25. prašančiajam ir skurstančiajam,

26. ir tie, kurie tiki Atpildo Dieną,

27. ir tie, kurie bijo savo Viešpaties bausmės.

28. Iš tiesų, jų Viešpaties bausmė yra ta, nuo kurios niekas nėra saugus.

29. Ir tie, kurie saugo savo tyrumą (t. y. privačias vietas nuo neteisėtų lytinių santykių),

30. išskyrus nuo savo žmonų arba tų, ką valdo jų dešinės rankos, tada, iš tiesų, jie nebus smerkiami.

31. Tačiau tie, kurie siekia daugiau nei tai, yra nusidėjėliai.

32. O tie, kurie rūpestingi dėl savo atsakomybių ir pažadų,

33. ir tie, kurie yra sąžiningi savo liudijimais,

34. ir tie, kurie (rūpestingai) atlieka savo maldą,

35. jie bus Soduose (t. y. Rojuje), pagerbti.

36. Tad kas yra tiems, kurie netiki, skubantiems priešais tave, (Muchammedai ﷺ)

37. (atsisėsti tavo) dešinėje ir (tavo) kairėje atskiromis grupėmis?

38. Ar kiekvienas asmuo iš jų tarpo trokšta įžengti į Palaimos Sodą?

39. Ne, iš tiesų, Mes sukūrėme juos iš to, ką jie žino.

40. Tad aš prisiekiu (visų) saulėtekių ir saulėlydžių rytuose ir vakaruose Viešpačiu, kad tikrai Mes Pajėgūs

41. pakeisti juos geresniais už juos. Ir neįmanoma Mūsų pralenkti.

42. Tad palik juos tuščiai kalbėtis ir smagintis tol, kol jie sutiks savo Dieną, pažadėtą jiems.

43. Tą Dieną jie greitai pakils iš kapų, lyg skubėtų link pastatyto stabo.

44. Jų akys bus nuleistos, pažeminimas apims juos. Tai Ta Diena, kuri jiems buvo pažadėta.

71 - Sūra Nūh[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Iš tiesų, Mes siuntėme Nūhą (Nojų) jo žmonėms (sakydami:) „Perspėk savo žmones anksčiau, nei pasieks juos skausminga bausmė.“

2. Jis sakė: „Mano žmonės, iš tiesų, aš esu jums aiškus perspėtojas (sakantis)

3. garbinti Allahą, baimintis Jo ir paklusti man.

4. Jis (t. y. Allahas) atleis jums jūsų nuodėmes ir atidės jums nustatytam terminui. Iš tiesų, terminas (nustatytas) Allaho, - kai jis ateis, nebus užlaikyta, jei tik jūs žinotumėte.“

5. Jis sakė: „Mano Viešpatie, tikrai aš kviečiau savo žmones (į tiesą) naktį ir dieną.

6. Tačiau mano kvietimas padidino juos niekame kitame tik atsitraukime (t. y. pasibjaurėjime).

7. Ir tikrai, kaskart, kai aš kviečiau juos, kad Tu galėtum atleisti jiems, jie įsikišdavo savo pirštus į savo ausis, apsidengdavo savo apdarais, būdavo užsispyrę ir išpuikę (didžiu) pasipūtimu.

8. Paskui aš kviečiau juos atvirai.

9. Paskui aš skelbiau jiems (viešai) ir (taip pat) pasakojau jiems privačiai,

10. ir sakiau: „Prašykite savo Viešpaties atleidimo. Tikrai, Jis yra Visa Atleidžiantis.

11. Jis atsiųs (lietų iš) dangaus (esančio) virš jūsų (besitęsiančiomis) liūtimis

12. ir padidins jums turto ir vaikų (kiekį), ir suteiks jums sodus, ir suteiks jums upes.

13. Kas yra jums, kad nepriskiriate Allahui (Jam priklausančios) didybės,

14. nors Jis sukūrė jus etapais?

15. Argi neapmąstote, kaip Allahas sukūrė septynis dangus lygiais

16. ir padarė mėnulį juose (atspindėta) šviesa ir padarė saulę degančiu žibintu?

17. Ir Allahas privertė jus išaugti iš žemės (palaipsniui kaip) augalus.

18. Paskui Jis sugrąžins jus į ją ir ištrauks jus (kitu) ištraukimu.

19. Ir Allahas padarė jums žemę platybe,

20. kad jūs galėtumėte keliauti po ją plačiais keliais.“

21. Nūhas (Nojus) sakė: „Mano Viešpatie, iš tiesų jie nepakluso man ir sekė tuo, kurio turtas ir vaikai nepadidins jam nieko, tik pralaimėjimą.

22. Ir jie surengė didžiulį sąmokslą,

23. ir sakė: „Niekada nepalikite savo dievų ir niekada nepalikite Vad, arba Suva, arba Jaghus ir Jauk, ir Nasr.

24. Ir jau paklaidino jie daugelį. Ir (mano Viešpatie), nepadidink nusidėjėliams nieko kito, tik klaidą.“

25. Dėl savo nuodėmių jie buvo paskandinti ir įvesti į Ugnį, ir nerado jie sau priešais Allahą (jokių) padėjėjų.

26. Ir Nūhas (Nojus) tarė: „Mano Viešpatie, nepalik žemėje netikinčiųjų gyventojų.

27. Iš tiesų, jei Tu paliksi juos, jie paklaidins Tavo tarnus ir negimdys nieko kito, tik (kiekvieną) nuodėmingąjį ir (tvirtai) netikintįjį.

28. Mano Viešpatie, atleisk man ir mano tėvams, ir tiems, kurie įžengia į mano namus (būdami) tikinčiaisiais, ir tikintiesiems, ir tikinčiosioms. Ir nepadidink nusidėjėliams nieko, tik pražūtį.“

72 - Sūra Al-Džinn[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1 Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Man buvo apreikšta, kad grupė džinų klausėsi ir sakė: „Iš tiesų, mes girdėjome nuostabųjį Koraną (t. y. jo recitaciją),

2. jis veda į teisingą kelią ir mes patikėjome jį, ir niekada nepriskirsime mūsų Viešpačiui nieko kito.“

3. „Ir (jis moko), kad - išaukštintas yra mūsų Viešpaties Didingumas - Jis neprisiėmė žmonos ar sūnaus

4. ir kad kvailys iš mūsų (t. y. Iblis) kalbėjo apie Allahą didžiulę neteisybę,

5. ir mes manėme, kad žmonija ir džinai niekada nesakys apie Allahą jokio melo.“

6. „Ir buvo vyrų iš žmonijos tarpo, kurie ieškojo vyrų prieglobsčio iš džinų tarpo, tad šie (tik) pasunkino jiems naštą (t. y. nuodėmę).“

7. „Ir jie manė, kaip ir jūs manėte, kad Allahas niekada neprikels nieko (po mirties).“

8. „Ir mes stengėmės (pasiekti) dangų, tačiau radome jį pilną galingų apsauginikų ir degančių liepsnų.“

9. „Ir mes sėdėdavome ten vietose, kad girdėtume, tačiau kas klausosi dabar, ras degančią liepsną, laukiančią jo.“

10. „Ir mes nežinome, ar blogis yra skirtas tiems, kurie žemėje, ar jų Viešpats skiria jiems teisingą kelią.“

11. „Ir tarp mūsų yra teisingų, ir tarp mūsų yra (kitokių) nei tai. Mes buvome skirtinguose keliuose.“

12. „Ir mes įsitikinome, kad niekada nesužlugdysime Allaho žemėje, nei galime mes išsigelbėti nuo Jo pabėgimu.“

13. „Ir kai mes girdėjome Teisingą Vedimą (t. y. Koraną), mes patikėjome jį. Ir kas tiki savo Viešpatį, nebijos netekimo ar naštos.“

14. „Ir tarp mūsų yra musulmonų (paklūstančių Allahui), ir tarp mūsų yra neteisingų. Ir kas tapo musulmonu - tie surado teisingą kelią,“

15. tačiau neteisingieji - jie bus malkos Pragarui.“

16. Ir (Allahas apreiškė), kad jei jie būtų likę Teisingame Kelyje, Mes būtume jiems suteikę gausų lietų (t. y. aprūpinimą)

17. tam, kad juo Mes juos išbandytume. Ir kas nusigręžia nuo savo Viešpaties prisiminimo, Jis įves juos į sunkią bausmę.

18. Ir (Jis apreiškė), kad masadžid (mečetės) yra skirtos Allahui, taigi nesišaukite ir negarbinkite nieko kito šalia Allaho.

19. Ir kad tada, kai Allaho Tarnas (t. y. Pranašas ﷺ) atsistojo maldaudamas Jo, jie beveik tapo aplink jį susigrūdusia minia.“

20. Sakyk (Muchammedai ﷺ): „Aš šaukiuosi tik savo Viešpaties ir nepriskiriu Jam jokių partnerių.“

21. Sakyk: „Iš tiesų, aš neturiu jums (galios dėl) žalos ar teisingo kelio.“

22. Sakyk: „Iš tiesų, niekada niekas neapsaugos manęs nuo Allaho (jei aš nepaklusčiau), nei aš rasiu prieglobstį pas ką kitą nei Jis.

23. Tačiau (aš turiu jums) tik perspėjimą nuo Allaho ir Jo žinutes.“ Ir kas nepaklūsta Allahui ir Jo Pasiuntiniui, tada tikrai jam - Pragaro Ugnis. Tenai jie gyvens amžinai.

24. (Netikintieji tęsia) tol, kol jie pamatys tai, kas jiems pažadėta. Tada jie sužinos, kas yra silpnesnis padėjėjais ir (kurių) mažiau skaičiumi.

25. Sakyk: „Aš nežinau, ar tai, kas jums pažadėta, yra arti, ar mano Viešpats suteiks tam (ilgą) laikotarpį.“

26. „(Jis yra) Žinantis Nematomą ir Jis niekam neatskleidžia Savo (žinių apie) Nematomą.“

27. Išskyrus tiems, kuriuos Jis pripažino Pasiuntiniais. Ir tikrai, Jis siunčia priešais jį (t. y. kiekvieną Pasiuntinį) ir paskui jį stebėtojus,

28. kad jis (t. y. Muchammedas ﷺ) žinotų, kad jie perdavė savo Viešpaties žinutes. Ir Jis apima viską, kas su jais, ir suskaičiavo viską skaičiais.

73 - Sūra Al-Muzzammil[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. O tu, apsisiautęs (drabužiais) (Muchammedai ﷺ)!

2. Pakilk (melstis) naktį, išskyrus trumpam,

3. Puse jos, arba atimk iš jos truputį,

4. arba pridėk prie jos, ir recituok Koraną ritmingu recitavimu.

5. Iš tiesų, Mes užmesime ant tavęs sunkų Žodį (t. y. įpareigojimus, įstatymus).

6. Iš tiesų, nakties valandos veiksmingesnės (širdies ir liežuvio) sutapimui ir tinkamesnės žodžiams.

7. Iš tiesų, tau dieną - užtęstas užsiėmimas.

8. Ir prisimink savo Viešpaties vardą, ir atsiduok Jam (visišku) atsidavimu.

9. (Jis yra) rytų ir vakarų Viešpats. Nėra jokios dievybės, vertos garbinimo, išskyrus Jį (la ilaha illa Huva), tad laikyk Jį (savo) reikalų Tvarkytoju.

10. Ir būk kantrus (o Muchammedai ﷺ) dėl to, ką jie sako, ir venk jų gailestingu vengimu.

11. Ir palik Mane su neigiančiųjų (reikalais), (gyvenimo) patogumų turėtojais, ir leisk jiems truputį atsikvėpti.

12. Iš tiesų, pas Mus yra (jiems) grandinės ir deganti ugnis,

13. ir spranginantis maistas, ir skausminga bausmė

14. tą Dieną, kai žemė ir kalnai drebės, o kalnai taps besiliejančia smėlio krūva.

15. Iš tiesų, Mes siuntėme jums Pasiuntinį (Muchammedą ﷺ), liudytoju jums taip, kaip Mes siuntėme Pasiuntinį (Mūsą (Mozę)) Firaunui (Faraonui).

16. Tačiau Firaun (Faraonas) nepakluso pasiuntiniui (Mūsai (Mozei)), tad Mes pričiupome jį pražūtingu prigriebimu.

17. Tad kaip jūs galite išvengti (bausmės), jei netikite, Tą Dieną, kuri privers vaikus pražilti?

18. Dangus nuo to perskils. Jo pažadas visada išpildomas.

19. Iš tiesų, tai - Priminimas, tad kas nori, lai renkasi kelią pas savo Viešpatį.

20. Iš tiesų, tavo Viešpats (Muchammedai ﷺ) žino, kad tu stovi (maldoje) beveik du trečdalius nakties arba puse jos, arba trečdalį jos, ir (taip pat) grupė tų, kurie su tavimi. Ir Allahas nustato naktį ir dieną (jų ilgumą). Jis žino, kad jūs (musulmonai) negalėsite to padaryti ir atsigręžė į jus su atlaidumu, tad recituokite tai, kas lengva (jums) iš Korano. Jis žino, kad bus tarp jūsų sergančių, ir kitų - keliaujančių po žemę ir ieškančių (kažko) iš Allaho dosnumo, ir kitų - kovojančių vardan Allaho. Tad recituokite tai, kas lengva iš Korano, ir atlikite Salat (Ikamat-as-salat), ir duokite zakat, ir suteikite Allahui gerą paskolą. Ir ką gero paruošite sau (t. y. Navafil neprivalomus garbinimo veiksmus: maldas, labdarą, pasninką, Hadžą ir Umrą) - rasite tai pas Allahą. Tai yra geriau bei didingiau atlygiu. Ir siekite Allaho atleidimo. Iš tiesų, Allahas yra Dažnai Atleidžiantis, Gailestingiausiasis.

74 - Sūra Al-Muddassir[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. O tu (Muchammedai ﷺ), apsigaubęs (apdarais)!

2. Pakilk ir perspėk,

3. ir savo Viešpatį garbink,

4. ir savo drabužius apvalyk,

5. ir venk Ar-Rudžs (stabų),

6. ir nedaryk paslaugų (tik tam), kad įgytum daugiau,

7. Tačiau dėl savo Viešpaties būk kantrus (t. y. išpildyk įsipareigojimus Allahui).

8. Ir kai Ragas bus papūstas (t. y. antrasis papūtimas į Ragą)

9. Ta Diena bus sunki Diena

10. netikintiesiems - nelengva.

11. Palik Mane su tuo, kurį Aš sukūriau vienišą[1]

12. ir kuriam Aš suteikiau gausų turtą,

13. ir vaikus esančius (su juo),

14. ir išskleidžiau (viską) priešais jį, palengvinant (jo gyvenimą).

15. Po to jis trokšta, kad pridėčiau daugiau.

16. Ne, tikrai jis buvo dėl Mūsų eilučių užsispyręs.

17. Aš priversiu jį (lipti į slidų kalną Pragaro Ugnyje, kurio pavadinimas As Saud) patirti didelę kankynę.

18. Iš tiesų, jis galvojo ir svarstė.

19. Tad lai jis būna sunaikintas (dėl to), kaip jis svarstė!

---

[*] Sūra Al-Muddassir (Apsigaubęs apdarais).

[1] t. y. be turto ir vaikų. Čia omenyje turimas al-Valid bin al-Mughirah, kuris po palinkimo prie Korano ėmė jį viešai neigti, kad pelnytų kuraiš genties palankumą.

20. Tad lai jis būna sunaikintas (dėl to), kaip svarstė!

21. Paskui jis apmąstė (vėl),

22. paskui jis suraukė antakius ir susiraukė.

23. Paskui jis nusigręžė ir pasipūtė,

24. ir tarė: „Tai ne kas kitas, tik magija perimta (iš kitų).

25. Tai ne kas kita, kaip žmogaus žodis.“

26. Aš įmesiu jį į Sakar (Pragaro Ugnį).

27. Ir kas tau paaiškins, kas yra Sakar (Pragaro Ugnis)?

28. Ji niekam neleidžia išlikti ir nepalieka nieko (nesudeginto).

29. Pakeičianti (t. y. nudeginanti) odas.

30. Virš jo yra devyniolika (angelų).

31. Ir Mes nepadarėme Ugnies saugotojais (ko nors kito) nei angelų. Ir Mes padarėme jų skaičių išbandymu netikintiesiems, kad tie, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys), būtų įtikinti ir tų, kurie patikėjo, tikėjimas padidėtų, o tie, kuriems buvo duotas Raštas, bei patikėjusieji neabejotų, o tie, kurių širdyse yra liga (t. y. veidmainystė), ir netikintys sakytų: „Ką Allahas nori pasakyti šiuo pavyzdžiu?“ Tad Allahas paklaidina, ką Jis nori, ir veda teisingai, ką Jis nori. Ir niekas nežino tavojo Viešpaties kareivių, išskyrus Jį. Ir tai (Ugnies paminėjimas) yra ne kas kita kaip Priminimas žmonijai.

32. Ne! (Prisiekiu) mėnuliu

33. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji pasitraukia

34. ir (prisiekiu) rytu, kai jis brėkšta,

35. iš tiesų, tai (Pragaras arba Pranašo Muchammedo ﷺ neigimas arba Prikėlimo Diena) yra vienas iš didžiausių (vargų)

36. kaip perspėjimas žmonijai -

37. bet kam, kas iš jūsų nori eiti toliau (atliekant teisingus darbus) arba pasilikti (atliekant nuodėmes).

38. Kiekviena siela, už tai, ką ji įgijo, bus sulaikyta,

39. išskyrus dešiniosios (dievobaimingus tikrus tikinčiuosius islamiškąjį monoteizmą) kompanjonus,

40. (kurie bus) Soduose, klausinėjantys vienas kito

41. (Ir jie sakys): apie Al-Mudžrimūn (politeistus, nusikaltėlius, netikinčiuosius).

42. (ir klausinės jų): „Kas įvedė jus į Sakar (Pragarą)? “

43. Jie sakys: „Mes nebuvom iš tų, kurie meldėsi,

44. nei mes maitindavome vargingąjį,

45. ir mes įsitraukdavome į tuščias kalbas su tais, kurie (tuo) užsiimdavo,

46. ir mes neigdavome Atpildo Dieną

47. tol, kol mus pasiekė tikrumas (t. y. mirtis).“

48. Tad nesuteiks jiems naudos (jokių) tarpininkų užtarimas.

49. Tad, kas yra jiems, kad jie nuo Priminimo nusigręžia,

50. lyg būtų jie išgąsdinti asilai,

51. bėgantys nuo liūto?

52. Tikrai, kiekvienas asmuo iš jų tarpo trokšta, kad jam būtų buvę suteikti Raštai, išskleisti (ateinantys iš Allaho su užrašymu, kad islamas yra teisinga religija ir kad Muchammedas ﷺ atėjo su tiesa iš Allaho, dangų ir žemės Viešpaties).

53. Ne, nebijo jie Amžinybės!

54. Ne, iš tiesų, tai (t. y. Koranas) yra Priminimas.

55. Tad kas nori, prisimins tai.

56. Ir jie neprisimins, išskyrus tada, kai Allahas panorės. Jis yra vertas baimės ir galintis (suteikti) atleidimą.

75 - Sūra Al-Kijaamah[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Prisiekiu Prikėlimo Diena

2. ir prisiekiu priekaištaujančia siela (dėl prikėlimo tikrumo)!

3. Ar žmogus galvoja, kad Mes nesurinksime jo kaulų?

4. Taip! (Mes) Gebame (netgi) suderinti jo pirštų galiukus.

5. Tačiau žmogus trokšta pasilikti nuodėmėje.

6. Jis klausia: „Kada yra Prikėlimo Diena?“

7. Tad, kai regėjimas apaks

8. ir mėnulis užtems,

9. ir saulė bei mėnulis bus sujungti,

10. žmogus sakys Tą Dieną: „Kur yra pabėgimo (vieta)?“

11. Ne! Nėra prieglobsčio!

12. Pas tavo Viešpatį Tą Dieną yra pastovumo (vieta).

13. Žmogui bus pranešta Tą Dieną apie tai, ką jis pasiuntė ir užlaikė.

14. Tikrai, žmogus prieš save bus liudytoju,

15. netgi jei jis pateiks savo pasiteisinimus.

16. Nejudink savo liežuvio su juo (Muchammedai ﷺ) tam, kad paskubintum jį (t. y. Korano recitavimą).

17. Iš tiesų, Mums priklauso jo surinkimas (tavo širdyje) ir jo recitavimas (to padarymas įmanomu).

18. Tad, kai Mes parecituojam jį (per Džibrilį (Gabrielių)), tada sek jo recitavimu.

19. Tada Mums priklauso jo išaiškinimas (tau).

20. Ne, tačiau jūs (žmonės) mylite artimiausią (t. y. šį žemišką gyvenimą)

21. ir paliekate (t. y. apleidžiate) Amžinybę.

22. (Kai kurie) veidai Tą Dieną bus švytintys,

23. žvelgiantys į savo Viešpatį.

24. O (kai kurie) veidai Tą Dieną bus persikreipę,

25. besitikintys, jog jiems bus padaryta (kažkas) nepakeliamo.

26. Ne, kai tai (t. y. siela) pasieks raktikaulius

27. ir bus pasakyta: „Kas išgydys jį (ir išgelbės jį nuo mirties)?“,

28. ir jis (t. y. mirštantysis) bus tikras, kad tai išsiskyrimo (laikas),

29. ir (šio pasaulio) sunkumas bus sujungtas su (Amžinybės) sunkumu,

30. pas tavo Viešpatį Tą Dieną bus eitynės.

31. O jis (netikintysis) nepatikėjo, nei jis meldėsi.

32. Tačiau (vietoj to) jis neigė ir nusigręžė.

33. Ir paskui jis ėjo pas savo žmones, besipuikuodamas (iš išdidumo)

34. Vargas tau ir vargas!

35. Paskui vargas tau ir vargas!

36. Ar žmogus galvoja, kad jis bus paliktas apleistas?

37. Ar nebuvo jis Nutfa (sumaišytų vyriškų ir moteriškų išskyrų mišinio) išleistos sėklos?

38. Tada jis buvo prisikabinęs krešuliukas ir (Allahas) sukūrė (jo formą), ir suderino (jį),

39. ir padarė iš jo du porininkus, vyrą ir moterį.

40. Argi (Kūrėjas) nėra Galintis suteikti gyvybę mirusiam?

76 - Sūra Al-Insaan[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Argi žmogaus nepasiekė laikotarpis, kai jis nebuvo kažkuo (netgi) minėtinu.

2. Iš tiesų, Mes sukūrėme žmogų iš Nutfa (lašų) sėklos mišinio (vyriškų ir moteriškų lytinių išskyrų), kad galėtume jį išbandyti. Ir Mes padarėme jį girdintį ir matantį.

3. Iš tiesų, Mes vedėme jį į kelią, dėkingas jis bus ar nedėkingas.

4. Iš tiesų, Mes paruošėme netikintiesiems grandines ir pančius, ir liepsną.

5. Iš tiesų, Abrar (dievobaimingi tikintieji islamo monoteizmą), gers iš taurės (vyno), kurio mišinys yra (vanduo iš Rojaus šaltinio) iš Kafur, -

6. šaltinio, iš kurio gers (teisingieji) Allaho tarnai. Jie privers jį gausiai (ir apsčiai) trykšti.

7. Jie (yra tie, kurie) pildo (savo) priesaikas ir bijo Dienos, kurios blogis plačiai nusidrieks.

8. Ir jie duoda maisto, nors ir mėgsta jį, vargingajam, našlaičiui ir belaisviui.

9. (Sakydami:) „Mes maitiname jus tik dėl Allaho Veido (t. y. pritarimo). Mes nenorime iš jūsų atlygio ar dėkingumo.

10. Iš tiesų, mes bijome iš savo Viešpaties Dienos, rūsčios ir nelaimingos.“

11. Tad Allahas apsaugos juos nuo Tos Dienos blogio ir suteiks jiems švytėjimą bei laimę,

12. ir apdovanos juos už tai, ką jie kantriai kentė, (su) Sodu (Rojuje) ir šilku (šilkiniais apdarais).

13. (Jie) sėdėdami atsilošę tenai ant išpuoštų kušečių, nematys tenai jokios (degančios) saulės, nei (šaldančio) šalčio,

14. o šalia virš jų yra jo pavėsis ir jo (vaisių) kekės bus pasiekiamos, nuolankiai nulinkusios.

15. Ir ten bus vaikštoma tarp jų su sidabro indais ir stiklinėmis

(sukurtomis) skaidriomis (kaip stiklas) -

16. skaidrios stiklinės (padarytos) iš sidabro, kurių talpą nustatys jie (patys).

17. Ir jiems bus duota gerti taurė (vyno), kurio mišinys yra iš imbiero -

18. (iš) fontano jame (t. y. Rojuje), vadinamo Salsabil.

19. Tarp jų vaikščios jauni berniukai, amžinai. Išvydęs juos, palaikytum juos (esant gražiais) išbarstytais perlais.

20. Ir kai dairysies tenais (Rojuje), matysi malonę ir didžią karalystę.

21. Ant jų (t. y. gyventojų) bus žali, puikaus šilko ir brokato apdarai. Ir jie bus išpuošti sidabro apyrankėmis, ir jų Viešpats duos jiems ištyrinantį gėrimą.

22. (Ir bus pasakyta:) „Iš tiesų, tai - jums atlygis, ir jūsų pastangos buvo įvertintos.“

23. Iš tiesų, tai Mes nuleidome tau (Muchammedai ﷺ) Koraną palaipsniui.

24. Tad būk kantrus dėl savojo Viešpaties sprendimo ir nepaklusk nuodėmiautojui ar nedėkingajam (netikinčiajam) iš jų tarpo,

25. ir minėk savo Viešpaties vardą (maldose) rytą ir vakarą.

26. Ir naktį sukniubk priešais Jį ir išaukštink (t. y. šlovink) Jį ilgą naktį (ilgą nakties dalį).

27. Iš tiesų, tie (netikintieji) myli esamą šio pasaulio gyvenimą ir palieka užnugaryje sunkią Dieną.

28. Mes sukūrėme juos ir sustiprinome jų formas, ir kai Mes panorėsime, galime pakeisti juos kitais, panašiais į juos, (visišku) pakeitimu.

29. Iš tiesų, tai - Priminimas, tad kas nori, lai renkasi kelią pas savo Viešpatį.

30. Ir jūs nenorite, išskyrus to, ko Allahas nori. Iš tiesų, Allahas yra Visada Visa Žinantis, Visa Išmintingas.

31. Jis atveda, ką Jis nori, į Savo Gailestingumą, tačiau nusidėjėliai - Jis paruošė jiems skausmingą bausmę.

77 - Sūra Al-Mursalaat[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) tais vėjais (arba angelais arba Allaho Pasiuntiniais), pasiųstais gūsiais,

2. ir vėjais, smarkiai pučiančiais,

3. ir (prisiekiu) vėjais, išsklaidančiais (debesis) ir atnešančiais lietų,

4. ir tais (angelais), nešančiais Kriterijų (t. y. Koraną, atskiriantį gerą nuo blogo),

5. ir tais (angelais), pristatančiais Žinią

6. kaip pateisinimą arba perspėjimą.

7. Iš tiesų, kas jums pažadėta - įvyks.

8. Tad, kai žvaigždės bus nublėsintos

9. ir kai dangus bus atvertas,

10. ir kai kalnai bus nupūsti,

11. ir kai Pasiuntinių laikas ateis...

12. Dėl kokios Dienos tai buvo atidėta?

13. Dėl Teismo Dienos.

14. Ir kas tau paaiškins, kas yra Teismo Diena?

15. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikėlimo Dienos)!

16. Argi Mes nesunaikinome ankstesnių žmonių?

17. Paskui Mes paseksime juos su vėlesniais.

18. Taip mes elgiamės su Al-Mudžrimūn (daugiadieviais, netikinčiaisiais, nusidėjėliais, nusikaltėliais).

19. Vargas Tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

20. Argi Mes nesukūrėme jūsų iš niekingo skysčio (spermos)

21. ir patalpinome tai tvirtoje buveinėje (t. y. gimdoje)

22. žinomam laikotarpiui (nustatytam nėštumo laikotarpiui)?

23. Ir Mes nustatėme (jį), ir puikūs (Mes esame) nustatytojai.

24. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

25. Argi Mes nepadarėme žemės talpykla

26. gyviesiems ir mirusiesiems,

27. ir patalpinome Mes joje aukštus, stipriai įtvirtintus kalnus, ir suteikėme jums gerti gėlą vandenį?

28. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

29. (Jiems bus pasakyta:) „Eikite toliau į tai, ką jūs neigdavote.

30. Eikite į šešėlį (iš kylančių Pragaro Ugnies dūmų), turintį tris skiltis,

31. (tačiau) neturintį vėsaus pavėsio ir neduodantį jokios naudos dėl liepsnos.“

32. Iš tiesų, ji (Ugnis) vaido žiežirbas (didžiules) sulig Al-Kasr (tvirtovėmis arba didžiuliais medienos rąstais)

33. lyg jos būtų gelsvi (juodi) kupranugariai.

34. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

35. Tai Diena, kurią jie nekalbės,

36. nei bus leidžiama jiems pasiteisinti.

37. Vargas tą Dieną neigėjams!

38. Tai - Teismo Diena. Mes surinksime jus ir ankstesniuosius žmones.

39. Tad jei turite kokį planą, tada planuokite prieš Mane.

40. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

41. Iš tiesų, al-Muttakūn (teisingieji žr.2:2) bus pavėsiuose ir tarp šaltinių,

42. ir vaisiai, kurių tik jie panorės.

43. (Jiems bus sakoma:) „Valgykite ir gerkite pasimėgaudami dėl to, ką jūs darydavote.“

44. Iš tiesų, Mes taip atlyginame al-Muhsinūn (gerą darantiesiems žr. ają 2:12)

45. Vargas tą Dieną neigėjams!

46. (Netikintieji) valgykite ir pasimėgaukite trumpam (šiame žemiškame gyvenime). Iš tiesų, jūs esate Al-Mudžrimūn (daugiadieviai, netikintieji, nusidėjėliai, nusikaltėliai).

47. Vargas tą Dieną neigėjams (Prikelties Dienos)!

48. Ir kai jiems sakoma: „Nusilenkite (maldoje)!“, jie nenusilenkia.

49. Vargas tą Dieną neigėjams!

50. Tad kokiu žodžiu po jo (t. y. Korano) jie patikės?

78 - Sūra An-Naba[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Apie ką jie klausinėja vienas kito?

2. Apie didžią žinią (t. y. islamo monoteizmą, Koraną, kurį perdavė Pranašas Muchammedas ﷺ ir Prisikėlimo Dieną).

3. dėl kurios jie nesutaria.

4. Ne! Jie sužinos.

5. Tad, ne! Jie sužinos.

6. Argi Mes nepadarėme šios žemės poilsio vieta?

7. Ir kalnų - kaip smaigtų?

8. Ir Mes sukūrėme jus poromis (vyrą ir moterį, aukštą ir žemą, gerą ir blogą ir t. t.),

9. ir padarėme jūsų miegą (kaip priemonę) poilsiui,

10. ir Mes padarėme naktį apdaru (su jos tamsa)

11. ir padarėme dieną pragyvenimui,

12. ir sukonstravome virš jūsų septynis stiprius (dangus),

13. ir padarėme (tenai) degantį žibintą (saulę),

14. ir nusiuntėme iš lietaus debesų besiliejantį vandenį,

15. kad juo Mes išaugintume javus ir augaliją,

16. ir susivijusios augmenijos sodus.

17. Iš tiesų, Teismo Diena yra nustatytas laikas.

18. Diena, kai Ragas bus papūstas ir jūs išeisite miniomis,

19. ir dangus bus atvertas, ir taps vartais,

20. ir kalnai bus pašalinti ir taps (tik) miražu.

21. Iš tiesų, Pragaras tyko

22. Taghun (tų, kurie peržengia Allaho nustatytas ribas, daugiadievių,

netikinčių Allaho Vienumą, apsimetėlių, nusidėjėlių, nusikaltėlių) sugrįžimo vieta,

23. kurioje jie liks amžiams (be galo).

24. Jie neragaus ten (jokio) vėsumo ar gėrimo,

25. išskyrus plikinantį vandenį ir (dvokiančius) pūlius, -

26. atitinkamas atlygis.

27. Iš tiesų, jie nesitikėjo atsiskaitymo

28. ir neigė Mūsų Ajat (įrodymus, įkalčius, eilutes, pamokas, ženklus, apreiškimus ir tai, ką atnešė Mūsų Pranašas ﷺ), (kategorišku) neigimu.

29. Tačiau viską Mes išvardinome raštu

30. „Tad ragaukite (bausmės), ir niekada Mes nepadidinsime jums (nieko), tik kančią.“

31. Iš tiesų, Al-Mutakūn (teisingiesiems) - laimėjimas,

32. Sodai ir vynuogynai,

33. ir pilnakrūtės (kompanjonės), vienodo amžiaus,

34. ir kupina taurė.

35. Jie negirdės tenai jokio Laghva (prastų, melagingų, piktų kalbų) ir jokio melo

36. (Kaip) tavo Viešpaties atlygis, (dosni) patenkinanti dovana.

37. (Iš) Dangų ir žemės, ir visko, kas tarp jų, Viešpaties, Maloningiausiojo. Negaus jie iš Jo (teisės) kalbėti (Prikelties dieną, išskyrus Jo Leidimu).

38. Dieną, kai Dvasia (t. y. Džibrilis (Gabrielius)) ir angelai sustos eilėmis, jie nekalbės, išskyrus tą, kuriam leis Gailestingiausiasis, ir jis sakys tai, kas teisinga.

39. Tai yra Tikra (t. y. neabejotina) Diena. Tad, kas nori, lai pasirenka pas savo Viešpatį (kelią į) sugrįžimą.

40. Iš tiesų, Mes perspėjome jus apie artimą bausmę - Dieną, kai žmogus pamatys, ką jo rankos išsiuntė, o netikintysis sakys: „Vargas man! Trokštu, kad tebūčiau dulkė!“

79 - Sūra An-Naaziat[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) tais (angelais), kurie ištraukia (netikinčiųjų ir nedorėlių sielas) su jėga,

2. ir (prisiekiu) tais (angelais), kurie pašalina (tikinčiųjų sielas) lengvai,

3. ir (prisiekiu) tais (t. y. angelais arba planetomis, skriejančiomis savo orbitomis), kurie sklendžia (lyg) plaukdami,

4. ir tais (t. y. angelais arba žvaigždėmis arba arkliais), kurie lenktyniauja vienas su kitu lenktynėse,

5. ir tais angelais, kurie sutvarko savo Viešpaties Įsakymų vykdymą (išties jūs, netikintieji, būsite pakviesti atsiskaityti)

6. Dieną drebinantysis (Ragas) sudrebins (kūriniją).

7. Jį seks paskesnis (antrasis papūtimas į Ragą).

8. Širdys Tą Dieną drebės (iš baimės ir nerimo).

9. Jų akys - nusižeminusios.

10. (Dabar) jie sako: „Ar mes tikrai būsime sugrąžinti į (savo) pirminę (gyvenimo) būseną?

11. Net jei mes turėtume būti sudūlėję kaulai?“

12. Jie sako: „Tai tada būtų pralaimėtas sugrįžimas.“

13. Iš tiesų, tai bus tik vienas Zadžra [šūksnis (t. y. antrasis Trimito pūtimas)

14. ir staiga jie bus (gyvi) ant žemės paviršiaus.

15. Ar tave pasiekė Mūsos (Mozės) istorija?

16. Kai jo Viešpats sušuko jam šventajame Tuva slėnyje:

17. „Eik pas Firauną (Faraoną). Ištiesų, jis peržengė visas ribas (nusikaltimuose, nuodėmėse, politeizme, netikėjime).“

18. Ir sakyk jam: „Ar tu (norėtum) apsivalyti (nuo netikėjimo nuodėmės tapdamas tikinčiuoju)

19. ir leistum man išvesti tave pas tavo Viešpatį, kad tu (Jo) bijotum?“

20. Ir jis (Mūsa (Mozė)) parodė jam didįjį ženklą (stebuklą).

21. Tačiau jis (t. y. Firaun (Faraonas)) atmetė ir nepakluso.

22. Tada jis nusigręžė, kovodamas (t. y. rengdamas sąmokslą) (prieš Allahą).

23. Ir jis surinko (savo žmones) ir kreipėsi,

24. ir tarė: „Aš esu jūsų aukščiausiasis viešpats.“

25. Tad Allahas pričiupo jį su pamokomąja bausme už paskutinįjį [1] ir pirmąjį[2] (nusidėjimą).

26. Iš tiesų, tame yra pamoka (t. y. perspėjimas) tiems, kurie bijo (Allaho).

27. Ar jūs sudėtingesnis kūrinys ar dangus? Jis (t. y. Allahas) pastatė jį.

28. Jis iškėlė jo lubas ir suderino jį.

29. Ir Jis užtamsino jo naktį ir ištraukė jo šviesą,

30. o paskui Jis išskleidė žemę.

31. Jis ištraukė iš jos vandenį ir jos ganyklą,

32. ir kalnus Jis gerai sutvirtino

33. jūsų ir jūsų besiganančių galvijų naudojimui (t. y. aprūpinimui).

34. Tačiau kai ateis didžiausioji Triuškinančioji Nelaimė

35. Dieną, kai žmogus prisimins tai, dėl ko jis stengėsi,

36. ir Pragaras bus atskleistas (visiems) tiems, kurie mato,

37. Tada tam, kuris nusidėjo (netikėdamas, engdamas ir atlikdamas blogus nepaklusnumo Allahui veiksmus)

38. ir rinkosi žemiškąjį gyvenimą (sekdamas savo blogais troškimais ir aistromis),

39. tada tikrai, Pragaras bus (jo) prieglobstis.

40. Tačiau tam, kuris bijojo stovėjimo (priešais) savo Viešpatį ir sulaikė sielą nuo (neleistinų) polinkių,

---

[1] Paskutinysis t.y., kai jis pasakė „Aš esu jūsų aukščiausiasis viešpats“. (Žr. 79:24)

[2] Pirmasis t.y., kai jis pasakė: „Vyresnieji, aš nežinau, kad jūs turite ilah (dievą) kitą nei mane. (Žr. 28:38)

41. tada tikrai, Rojus bus (jo) prieglobstis.

42. Jie klausia tavęs (Muchammedai ﷺ) apie Valandą: „Kada yra jos atėjimas?“

43. Kokio (statuso) tu esi, kad galėtum užsiminti apie tai?

44. Pas tavo Viešpatį yra jos pabaiga.

45. Tu esi tik perspėtojas tiems, kurie jos bijo.

46. Tą Dieną, kai jie ją pamatys, bus tarsi jie nebuvo užsilikę (pasaulyje) tik popietę ar rytą.

80 - Sūra Abasa[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Jis (t. y. Pranašas ﷺ) susiraukė ir nusigręžė,

2. nes atėjo pas jį aklasis (įsiterpdamas).

3. Tačiau (Muchammedai ﷺ) iš kur tu gali žinoti, galbūt jis galėtų apsivalyti (nuo nuodėmių)

4. arba jam būtų priminta ir priminimas duotų jam naudos?

5. Tam, kuris mąsto, kad jam nieko nereikia,

6. jam tu skiri dėmesį.

7. Ir ne tau (kaltė), jei jis neapsivalys (nuo netikėjimo; tu esi tik Pasiuntinys, tavo pareiga yra tik perduoti Allaho Žinią).

8. Tačiau tam, kuris atėjo pas tave siekdamas (žinių)

9. bijodamas (Allaho ir Jo bausmės),

10. tam tu esi nedėmesingas.

11. Ne, iš tiesų, tai (t. y. šios eilutės) yra Priminimas,

12. tad kas nori, lai prisimena tai.

13. (Tai įrašyta) garbinguose ritinėliuose (Al-Lauh al-Mahfuz),

14. išaukštintuose ir ištyrintuose,

15. (nešamuose) pasiuntinių-angelų rankose,

16. kilnių ir pareigingų.

17. Pražuvęs (t. y. prakeiktas) yra žmogus, koks netikintis jis yra!

18. Iš kokio daikto (t. y. medžiagos) Jis sukūrė jį?

19. Iš Nutfa (vyro ir moters skysčių lašelių) Jis sukūrė jį ir nustatė jam tinkamas proporcijas,

20. paskui Jis palengvino jam kelią,

21. paskui Jis numarina jį ir suteikia jam kapą.

22. Tada, kai Jis panorės, Jis prikels jį.

23. Ne, jis (t. y. žmogus) dar neįvykdė to, ką Jis jam įsakė.

24. Tad lai žmonija pažiūri į savo maistą -

25. kaip Mes nuleidome vandenį liūtimis,

26. paskui Mes perskėlėme žemę, padarydami plyšius (joje su daigais),

27. ir išauginome joje javus

28. ir vynuoges, ir žolynus (pašarui),

29. ir alyvuoges, ir palmes,

30. ir tankių krūmynų sodus,

31. ir vaisius, ir žolę

32. jūsų ir jūsų besiganančių galvijų naudojimui (t. y. aprūpinimui).

33. Bet kai ateis as-Sakha (antrasis papūtimas į Ragą Prisikėlimo Dieną).

34. Tą Dieną žmogus bėgs nuo savo brolio

35. ir savo motinos, ir savo tėvo,

36. ir savo žmonos, ir savo vaikų.

37. nes kiekvienam žmogui Tą Dieną bus jam pačiam užtektinos bėdos.

38. (Kai kurie) veidai Tą Dieną bus šviesūs (tikrų tikinčiųjų islamo monoteizmą) -

39. besijuokiantys, džiūgaujantys dėl gerų žinių (Rojaus).

40. O ant (kitų) veidų Tą Dieną bus dulkės.

41. Juodumas dengs juos.

42. Tai yra Kafara (netikintieji Allahą, Jo Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ir t. t.), Fadžara (nedori piktadariai).

81 - Sūra At-Takvir[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kai saulė bus suvyniota ir jos šviesa prarasta ir sunaikinta.

2. ir kai žvaigždės kris, išsibarstydamos,

3. ir kai kalnai bus nuversti,

4. ir kai (sulaukusios) pilno termino kupranugarės bus apleistos,[1]

5. ir kai laukiniai žvėrys bus surinkti,

6. ir kai jūros taps liepsnojančia Ugnimi (arba išsilies viena į kitą)

7. ir kai sielos bus sujungtos su savo kūnais (bloga su blogu ir gera su geru),

8. ir kai mergaitė (kuri buvo) palaidota gyva (kaip tai darė arabų pagonys) bus klausinėjama,

9. dėl kokios nuodėmės ji buvo nužudyta,

10. ir kai ritinėliai (kiekvieno žmogaus darbų, gerų ir blogų) bus išskleisti (t. y. paviešinti),

11. ir kai dangus bus paimtas iš savo vietos,

12. ir kai Pragaras bus padegtas,

13. ir kai Rojus bus priartintas,

14. siela (tada) sužinos, ką ji atsinešė (su savimi gero ir blogo).

15. Tad Aš prisiekiu pasitraukiančiomis planetomis (t. y. kurios pradingsta dienos metu ir atsiranda naktį)

16. tomis, kurios juda (savo keliu) ir dingsta (t. y. nusileidžia), -

17. ir naktimi, kai ji priartėja,

18. ir aušra, kai ji padvelkia (t. y. išbrėkšta),

19. (kad) tikrai, tai (t. y. Koranas) yra žodis (perduotas) kilnaus Pasiuntinio

---

[*] Sūra At-Takvir (Suviniojimas).

[1] dešimt mėnesių nėščios ir netoli gimdymo. Ši eilutė užsimena apie išsiblaškymą nuo labiausiai vertinamos nuosavybės.

(t. y. Džibrilio (Gabrieliaus) nuo Allaho, Pranašui Muchammedui ﷺ),

20. (kuris) turi galią ir yra pas Sosto Savininką tvirtas (statusu),

21. kuriam paklūsta ten (danguose), ir patikimas.

22. Ir jūsų kompanjonas (t. y. Pranašas Muchammedas ﷺ) (visiškai) nėra pakvaišęs,

23. ir jis (Muchammedas ﷺ) jau matė jį (t. y. Džibrilį (Gabrielių)) aiškiame horizonte,

24. ir jis (t. y. Muchammedas ﷺ) nėra (žinių apie) Nematomo sulaikytojas,

25. ir tai (t. y. Koranas) nėra Šaitan (šėtono), išvaryto (iš dangų), žodis.

26. Tad kur jūs einate?[2]

27. Iš tiesų, tai (Koranas), ne kas kita, o tik Priminimas Alamyn (žmonės ir džinams)

28. tiems iš jūsų, kurie trokšta rinktis teisingą kelią.

29. Ir jūs netrokštate, išskyrus (tada), kai trokšta Allahas, Alamyn (žmonių, džinų ir visko kas egzistuoja) Viešpats.

---

[2] neigdami Koraną ir kaltindami Pranašą (ﷺ). Kas iš esmės reiškia: „Išties, jūs toli nuklydote nuo Allaho kelio“.

82 - Sūra Al-Infitaar[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kai dangus perskils

2. ir kai žvaigždės nukris, išsimėtydamos,

3. ir kai jūros išsilies,

4. ir kai kapų (turinys) išsivers (t. y. pasirodys),

5. siela (tada) sužinos, ką ji pasiuntė ir (ką) sulaikė (iš blogų ir gerų darbų).

6. Žmogau, kas apgavo tave dėl tavojo Viešpaties, Dosniausiojo,

7. Kuris sukūrė tave, suderino tave ir subalansavo tave?

8. Kokiu pavidalu Jis troško, Jis tave surinko.

9. Ne! Bet jūs neigiate Atsiskaitymą!

10. Ir tikrai, (paskirti) jums saugotojai (angelai),

11. kilnūs ir užrašinėjantys.

12. Jie žino, ką darote.

13. Iš tiesų, Abrar (dievobaimingi tikintieji islamo monoteizmą) bus Palaimoje (Rojuje).

14. Ir iš tiesų Fudžar (nedorėliai, netikintieji, politeistai, nuodėmiautojai ir piktadariai) bus liepsnojančioje Ugnyje (Pragare).

15. Jie (įžengs į jį ir) degs jame Atsiskaitymo Dieną

16. ir niekada iš jo jie neišeis.

17. Ir kas tau paaiškins, kas yra Atsiskaitymo Diena?

18. Tad, kas tau paaiškins, kas yra Atsiskaitymo Diena?

19. Tai Diena, kai siela kitai sielai neturės jokios galios. Ir įsakymas Tą Dieną priklauso (visiškai) Allahui.

83 - Sūra Al-Mutaffiffin[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Vargas duodantiems mažiau (nei priklauso),[1]

2. kurie, kai jie atsimatuoja iš žmonių, paima pilnai,

3. tačiau jei jie duoda matuodami arba sverdami, padaro nuostolį.

4. Argi jie nemano, kad jie bus prikelti (atsiskaitymui)

5. Didžiajai Dienai -

6. Dienai, kai žmonija stovės priešais Alamyn (žmonių, džinų ir visko kas egzistuoja) Viešpatį?

7. Ne, iš tiesų Fudžar (netikinčiųjų, politeistų, nuodėmiautojų, piktadarių ir nedorėlių) Įrašas yra (saugomas) Sidžin.

8. Ir kas tau paaiškins, kas yra Sidžin?

9. Tai yra (jų galutinis tikslas, įrašytas tame, kas yra) įrašas užrašytas.

10. Vargas Tą Dieną neigėjams,

11. neigiantiems Atsiskaitymo Dieną.

12. Ir niekas neneigia jos, išskyrus kiekvieną nuodėmingą nusidėjėlį.

13. Kai Mūsų eilutės (Koranas) recituojamos jam, jis sako: „Ankstesniųjų žmonių legendos.“

14. Ne, bet ant jų širdžių yra Ran (uždangalas iš nuodėmių ir blogų darbų), kurį jie įgijo.

15. Ne, iš tiesų nuo savo Viešpaties Tą Dieną jie bus atskirti.

16. Paskui iš tiesų jie (įžengs ir) degs Pragare.

17. Po to bus tarta (jiems): „Tai yra tai, ką jūs neigdavote.“

---

[*] Sūra Al-Mutaffiffin (Duodantys mažiau).

[1] tiem, kurie apgaudinėja žmones duodami jiems mažiau nei ką jie sumokėjo, mažiau pasverdami ar pamatuodami - mažiau tiek, kad tai būtų sunku pastebėti.

18. Ne, iš tiesų Al-Abrar (teisingųjų tikinčiųjų islamo monoteizmą) Įrašas yra (saugomas) Ilijun.

19. Ir kas tau paaiškins, kas yra Ilijun?

20. Tai yra (jų galutinis tikslas, įrašytas tame, kas yra) įrašas užrašytas,

21. kurį liudija priartintieji (prie Allaho t. y. angelai).

22. Iš tiesų, Al-Abrar (teisingieji tikintieji islamo monoteizmą) bus Palaimoje (Rojuje).

23. ant išpuoštų kušečių, stebintys.

24. Tu atpažinsi jų veiduose palaimos švytėjimą.

25. Jiems bus duodamas gerti (grynas) vynas (kuris buvo) užantspauduotas.

26. Paskutinis jame (vyne) bus muskuso kvapas, tad dėl jo lai varžovai varžosi (t. y. nuoširdžiai skuba paklusti Allahui)

27. Ir jo mišinys yra iš Tasnim[2] -

28. šaltinio, iš kurio geria esantys arti (Allaho).

29. Iš tiesų, dariusieji nusikaltimus, juokdavosi iš tų, kurie tikėjo,

30. ir kai šie praeidavo pro juos, apsikeisdavo pašaipiais žvilgsniais,

31. o kai jie grįždavo pas savo žmones, jie grįždavo juokaudami,

32. ir pamatę juos, sakydavo: „Iš tiesų, jie tikrai paklydę!“

33. Tačiau jie (netikintieji, nuodėmiautojai) nebuvo siųsti (būti) jų (tikinčiųjų) saugotojais.

34. Tad Šią Dieną tie, kurie patikėjo, pasijuoks iš netikinčiųjų,

35. ant išpuoštų kušečių, stebėdami.

36. Argi netikintiesiems nebuvo atlyginta (Šią Dieną) už tai, ką jie darydavo?

---

[2] Tasnim - aukščiausias šaltinis Rojuje ir labiausiai mėgstamas gerti jo gyventojų.

84 - Sūra Al-Inšikaak[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kai dangus perskils (pusiau)

2. ir paklausys (t. y. paklus) savo Viešpaties, ir bus priverstas (taip padaryti),

3. ir kai žemė išsiplės

4. ir išmes tai, kas joje, ir paliks (tai),

5. ir paklausys (t. y. paklus) savo Viešpaties ir bus priversta (taip padaryti).

6. Žmonės, iš tiesų, jūs triūsiate link savo Viešpaties (labai) stengdamiesi[1] ir jūs Jį sutiksite[2].

7. Tada tas, kuriam jo Įrašas bus įduotas į jo dešinę ranką,

8. bus teisiamas lengvu atsiskaitymu

9. ir grįš pas savo žmones laimingas.

10. Tačiau tas, kuriam jo Įrašas bus įduotas iš už jo nugaros,

11. jis maldaus sunaikinimo

12. ir (įžengs) degti Liepsnoje.

13. Iš tiesų, jis (kartą) buvo tarp savo žmonių laimingas.

14. Iš tiesų, jis manė, kad niekada nesugrįš (pas Allahą).

15. Tačiau taip, iš tiesų, jo Viešpats visada buvo jį Matantis.

16. Tad aš prisiekiu saulėlydžio žara

17. ir naktimi, ir tuo, ką ji apgaubia (savo tamsa),

18. ir mėnuliu, kai jis tampa pilnas,

19. (kad) jūs tikrai imsitės (t. y. patirsite) būseną po būsenos (šiame gyvenime ir Pomirtiniame).

---

[*] Sūra Al-Inšikaak (Skilimas).

[1] Stengdamiesi savo gyvenimo metu iki kol sutinkate Viešpatį, skubėdami mirti.

[2] Jūs rasite viską, ko tikėjotės ir atlikote, laukiančių jūsų Pomirtiniame Gyvenime. Kita reikšmė: ir sutiksite Jį (t. y. savo Viešpatį) ir Jis pilnai atlygins jums.

20. Tai kas yra jiems, kad jie netiki?

21. ir kai Koranas recituojamas jiems, jie nesuklumpa (priešais Allahą)?

22. Tačiau tie, kurie netiki, neigia (Pranašą Muchammedą ﷺ ir tai, ką jis atnešė t. y. Koraną ir islamo monoteizmą)

23. ir Allahas geriausiai žino, ką jie laiko savyje (iš gerų ir blogų darbų),

24. tad perduok jiems žinią apie skausmingą bausmę.

25. Išskyrus tuos, kurie tiki ir daro teisingus darbus. Jiems - atlygis nenutrūkstamas (t. y. Rojus).

85 - Sūra Al-Burūdž[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) dangumi su didelėmis žvaigždėmis

2. ir (prisiekiu) Pažadėta Diena (t. y. Prisikėlimo Diena),

3. ir (prisiekiu) Liudijančia diena (t. y. penktadieniu) ir Liudijama diena (t. y. Arafato diena (Hadžu), 9-ta Zul-Hidža), -

4. sunaikinti (t. y. prakeikti) buvo griovio kompanjonai[1],

5. (kuriame) ugnis, pilna kuro.

6. Kai jie sėdėjo šalimais (ugnies)

7. ir buvo liudytojai to, ką darė tikintiesiems (t. y. sudegino juos).

8. Ir šie nepiktino jų dėl nieko kito, tik dėl to, kad tikėjo Allahą, Visagalį, Pagirtiniausią,

9. Kuriam priklauso dangų ir žemės valdžia. Ir Allahas viskam yra Liudytojas.

10. Iš tiesų, tie, kurie kankino tikinčiuosius ir tikinčiąsias ir po to neatgailavo, bus Pragaro kančioje ir jiems - Degančios Ugnies bausmė.

11. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo ir darė teisingus darbus, turės Sodus, po kuriais teka upės (Rojų). Tai yra didis pasiekimas.

12. Iš tiesų, tavo Viešpaties puolimas (t. y. kerštas) yra stiprus.

13. Iš tiesų, tai Jis, Kuris pradeda (bausti) ir pakartoja (bausmę Pomirtiniame gyvenime) (arba duoda pradžią visai kūrinijai ir tada pakartoja tai Prikelties Dieną).

14. Ir Jis yra Visa Atleidžiantis, Mylintis (teisinguosius, kurie yra tikri tikintieji islamo monoteizmą),

15. Šlovingas Sosto Savininkas,

16. Vykdytojas to, ko Jis panori.

---

[*] Sūra Al-Burūdž (Žvaigdynai).

[1] Griovio kompanjonai buvo tironiško karaliaus, kuris atsisakė leisti savo žmonėms tikėti Allahą, tarnai. Jų blogas poelgis paklūstant savo valdovui pelnė jiems Allaho prakeiksmą.

17. Ar tave pasiekė istorija apie kariuomenes,

18. (tas) Firauno (Faraono), ir Samud?

19. Tačiau tie, kurie netiki, yra (atkaklūs) neigime (Pranašo Muchammedo ﷺ ir jo islamiškojo monoteizmo žinios),

20. nors Allahas apsupa juos iš užnugario (t. y. visi jų poelgiai yra Jo Žinioje ir Jis atlygins jiems už jų darbus)

21. Tačiau tai - Šlovingasis Koranas,

22. (įrašytas) Apsaugotoje Lentelėje (Al-Lauh Al-Mahfuz).

86 - Sūra At-Taarik[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) dangumi ir At-Tarik (ateinančiaja naktį t. y. spindinčia žvaigžde)

2. Ir kas paaiškins tau, kas yra At-Tarik (ateinančioji naktį)?

3. Tai - persmelkianti žvaigždė.

4. Nėra jokios kitokios sielos kaip tik turinčios savo globėją (t. y. angelus, atsakingus už kiekvieną žmogų, saugančius, rašančius jo gerus ir blogus darbus).

5. Tad lai žmogus pažvelgia, iš ko jis buvo sukurtas.

6. Jis buvo sukurtas iš skysčio, išsiveržiančio,

7. išsiskiriančio tarp stuburo ir krūtinkaulio.

8. Iš tiesų, Jis (t. y. Allahas) yra Galintis grąžinti jį (į gyvenimą).

9. Dieną, kai paslaptys (poelgiai, maldos, pasninkas ir t. t.) bus pateiktos teismui,

10. tada jis (t. y. žmogus) neturės jokios galios ar jokio padėjėjo.

11. (Prisiekiu) dangumi, sugrąžinančiu (lietų),

12. ir (prisiekiu) žeme, atsiveriančia (su medžių ir augalų augimu),

13. iš tiesų, tai (t. y. Koranas) yra Žodis, kuris atskiria (tiesą nuo melo ir įsako griežtus įsakymus žmonijai, kad nukirstų blogio šaknis)

14. ir tai - ne pramogai.

15. Iš tiesų, jie kuria planą (prieš tave, o Muchammedai ﷺ).

16. Tačiau ir Aš kuriu planą,

17. tad duok laiko netikintiesiems, palik juos trumpam.

87 - Sūra Al-Alaa [*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Išaukštinkite vardą savo Viešpaties, Aukščiausiojo,

2. Kuris sukūrė ir suderino,

3. ir Kuris paskyrė (iš anksto viską nustatė ar tai bus palaiminta ar apgailėtina), ir (tada) vedė (t. y. parodė žmonijai teisingą ir taip pat klaidingą kelią ir gyvuliams jų ganymosi vietą),

4. ir Kuris išveda ganyklą

5. ir (tada) paverčia ją juoda ražiena.

6. Mes priversime tave (Muchammedai ﷺ) recituoti (Koraną) ir tu nepamirši,

7. išskyrus tai, ką Allahas panorėtų. Iš tiesų, Jis žino, kas yra atskleista ir kas yra paslėpta.

8. Ir Mes palengvinsime tau (Muchammedai ﷺ) link lengvumo (atlikti gerus darbus).

9. Tad primink, jei priminimas turės naudos.

10. Tam, kuris bijo (Allaho), bus priminta.

11. Tačiau vengs to nelaimingasis,

12. (tas) kuris (įžengs ir) degs didžiausioje Ugnyje,

13. nei mirdamas (kad pailsėtų) tenai, nei gyvendamas (gerą gyvenimą).

14. Tikrai pasisekė tam, kuris apvalo save (vengdamas politeizmo ir priimdamas islamo monoteizmą)

15. ir mini savo Viešpaties vardą (garbina tik Allahą), ir meldžiasi (penkias privalomąsias maldas ir navafil - savanoriškas maldas).

16. Tačiau jūs teikiate pirmenybę žemiškajam gyvenimui,

17. nors Amžinybė yra geriau ir ilgiau trunkanti.

18. Iš tiesų, tai yra ankstesniuose Raštuose -

19. Ibrahimo (Abraomo) ir Mūsos (Mozės) Raštuose.

88 - Sūra Al-Ghaašija[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ar pasiekė tave žinia apie Neįveikiamąjį (Įvykį t. y. Prisikėlimo Dieną)?

2. (Kai kurie) veidai Tą Dieną bus nužeminti (Pragaro ugnyje t. y. visų netikinčiųjų, judėjų ir krikščionių veidai),

3. nusiplūkę (nuo sunkaus darbo) ir išvargę (nuo sunkaus darbo žemiškajame gyvenime garbindami kitus nei Allahą) išvargę (Pomirtiniame gyvenime nusižeminę ir sugėdinti).

4. Jie (įžengs ir) degs kaitrioje Ugnyje.

5. Jiems bus duodamas gėrimas iš verdančio šaltinio.

6. Jiems nebus jokio maisto, tik nuodingas, spygliuotas augalas,

7. kuris nei pamaitina, nei numalšina alkį.

8. (Kiti) veidai Tą Dieną rodys pasitenkinimą.

9. Savo pastangomis (savo gerais darbais, kuriuos darė šiame pasaulyje, kartu su tikruoju tikėjimu islamiškąjį monoteizmą) (jie yra) patenkinti,

10. iškiliame Sode (Rojuje),

11.kuriame negirdės jie jokių prastų kalbų nei melo,

12. kuriame yra tekantis šaltinis,

13. kuriame yra aukštai iškeltos sofos,

14. ir išdėliotos taurės,

15. ir išrikiuotos pagalvės,

16. ir ištiesti kilimai.

17. Tad ar jie nežiūri į kupranugarius - kaip jie buvo sukurti?

18. Ir į dangų - kaip jis buvo iškeltas?

19. Ir į kalnus - kaip jie buvo pastatyti?

20. Ir į žemę - kaip ji buvo išskleista?

21. Tad primink, (Muchammedai ﷺ), tu esi tik priminėjas.

22. Tu nesi jų prižiūrėtojas.

23. Tačiau tą, kuris nusigręžia ir nepatiki,

24. tada Allahas nubaus jį didžiausia bausme.

25. Iš tiesų, pas Mus yra jų sugrįžimas.

26. Tad, iš tiesų, Mums yra jų atsiskaitymas.

89 - Sūra Al-Fadžr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) aušra

2. ir (prisiekiu) dešimčia naktų (t. y. pirmomis dešimt Zul-Hidža mėnesio dienų),

3. ir (prisiekiu) lyginiu (skaičiumi) ir nelyginiu,

4. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji praslenka.

5. Ar (visame) tame (nėra) priesaikos (pakankamos) tam, kuris suvokia (ir kad jis turėtų vengti visų tipų nuodėmių ir netikėjimo)?

6. Argi tu (Muchammedai ﷺ) neapmąstei, kaip tavo Viešpats pasielgė su Ad (žmonėmis),

7. (su) Iram žmonėmis, turėjusiais didingas kolonas,

8. į kuriuos panašių niekada nebuvo sukurta žemėje?

9. Ir (su) Samud, kurie iškirsdavo uolas slėnyje?

10. Ir (su) Firaunu (Faraonu), kuris turėjo kuolus (kankinti žmones pririšant juos prie jų)?

11. Kurie (visi) engė kraštuose (nepaklusdami Allahui)

12. ir padidino juose sugedimą.

13. Tad tavo Viešpats išliejo ant jų bausmės rykštę.

14. Iš tiesų, tavo Viešpats - akylai prižiūrintis.

15. O žmogus, kai jo Viešpats išbando jį ir (tuo) yra dosnus jam, ir apdovanoja jį, sako: „Mano Viešpats pagerbė mane.“

16. Tačiau, kai Jis išbando jį ir sulaiko jo aprūpinimą, jis sako: „Mano Viešpats pažemino mane.“

17. Ne, bet jūs negerbiate našlaičio (t. y. nei gerai su jais elgiatės nei duodate jiems tikslią dalį palikimo)

18. ir neskatinate vienas kito maitinti Al-Miskin (vargingąjį),

19. ir jūs ryjate paveldėjimą, visiškai (jį) surydami,

20. ir jūs mylite turtą begaline meile.

21. Ne, kai žemė bus išlyginta - sugrūsta ir sutrinta -

22. ir ateis tavo Viešpats ir angelai, eilė po eilės,

23. ir bus atneštas (parodytas) Tą Dieną Pragaras, - Tą Dieną žmogus prisimins, tačiau kam (t. y. kuo padės) jam prisiminimas?

24. Jis sakys: „Oj, norėčiau, kad būčiau pasiuntęs (paruošęs ką nors gero) savo gyvenimui!“

25. Tad Tą Dieną niekas nebaus (taip sunkiai) kaip Jo bausmė

26. ir niekas nesuvaržys (taip smarkiai) kaip Jo suvaržymas (bloga darančiųjų, netikinčiųjų ir politeistų).

27. (Teisingiesiems tikintiesiems islamo monoteizmą bus pasakyta:) „O tu, nurimusioji siela,

28. grįžk pas savo Viešpatį, patenkinta ir patenkinusi (Jį),

29. ir ženk tarp Mano (teisingųjų) tarnų,

30. ir įženk į Mano Rojų!“

90 - Sūra Al-Balad[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Aš prisiekiu šiuo miestu (t. y. Mekka).

2. Ir tu (Muchammedai ﷺ) esi laisvas (nuo nuodėmės ir bausti islamo priešus Pergalės dieną) šiame mieste (Mekkoje).

3. Ir (prisiekiu) gimdytoju (t. y. Adamu (Adomu) bei tuo, kas (jam) gimė (t. y. jo palikuonimis).

4. Mes tikrai sukūrėme žmogų sunkumams.

5. Ar jis mano, kad niekada niekas nenugalės jo?

6. Jis sako: „Aš gausiai švaisčiau turtą.“

7. Ar jis mano, kad niekas jo nematė?

8. Argi Mes nepadarėme jam dviejų akių?

9. Ir liežuvio bei dviejų lūpų?

10. Ir parodėme jam du kelius (gerą ir blogą)?

11. Tačiau jis neprasiveržė pro sunkų kelią (t. y. kelią, kuris ves į gėrį ir sėkmę).

12. Ir kas tau paaiškins, kas yra sunkus kelias?

13. Tai yra vergo išlaisvinimas

14. arba pamaitinimas sunkaus bado dieną

15. giminingo ryšio našlaitį

16. arba Al-Miskin (nepasiturintįjį) esantį skurde.

17. Ir tada bus tarp tų, kurie patikėjo (islamo monoteizmą) ir patarė vienas kitam ištvermingumą ir kantrybę, ir patarė vienas kitam užuojautą ir gailiaširdingumą.

18. Tie yra dešiniosios kompanjonai (t. y. Rojaus gyventojai).

19. Tačiau tie, kurie nepatikėjo Mūsų Ajat (įrodymais, įkalčiais, eilutėmis, pamokomis, ženklais, apreiškimais ir t. t.) - tai yra kairiosios kompanjonai (Pragaro gyventojai).

20. Virš jų bus užverta ugnis (t. y. jie bus apgaubti ugnies be jokio tarpelio ar lango ar angos).

91 - Sūra Aš-Šams[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) saule ir jos spindėjimu,

2. ir (prisiekiu) mėnuliu, kai jis seka ją (saulę),

3. ir (prisiekiu) diena, kai ji atskleidžia ją (žemę arba saulę),

4. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji uždengia (t. y. paslepia) ją (žemę arba saulę),

5. ir (prisiekiu) dangumi bei Tuo, Kuris jį pastatė,

6. ir (prisiekiu) žeme bei Tuo, Kuris ją išskleidė,

7. ir (prisiekiu) Nafs (Adamu (Adomu) arba žmogumi arba siela) bei Tuo, Kuris ją suderino

8. ir įkvėpė jai (gebėjimą atskirti) jos nedorumą ir jos teisingumą.

9. Sėkmingas tas, kuris apvalo ją (t. y. laikosi ir atlieka viską, ką Allahas įsakė, sekdamas tikrąją islamo monoteizmo religiją ir atlikdamas gerus darbus),

10. ir žlugęs tas, kuris užteršia ją (t. y. nepaklusdamas tam, ką Allahas įsakė, atmesdamas tikrąją islamo monoteizmo religiją ir sekdamas politeizmą ar darydamas visokius blogus nedorus darbus).

11. Samud neigė (savo pranašą) dėl savo nusidėjimo (atmesdami tikrąjį islamo monoteizmo tikėjimą ir sekdami politeizmą ir atlikdami visokias nuodėmes).

12. Kai pats blogiausias iš jų buvo pasiųstas (nužudyti kupranugarę)

13. ir Allaho pasiuntinys (t. y. Salihas) sakė jiems: „(Nekenkite) Allaho kupranugarei ir (nesulaikykite jos nuo) jos gėrimo.“

14. Tačiau jie atstūmė jį ir papjovė ją. Tad jų Viešpats sunaikino juos už jų nuodėmę ir padarė tai vienodai (jiems visiems t. y. visų klasių žmonėm, turtingiem ir vargšam, silpniem ir stirpiem ir t. t.).

15. Ir Jis nebijo to pasekmių.

92 - Sūra Al-Lail[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) naktimi, kai ji uždengia,

2. ir (prisiekiu) diena, kai ji pasirodo,

3. ir (prisiekiu) Tuo, Kuris sukūrė vyrą ir moterį.

4. Iš tiesų, jūsų pastangos yra skirtingos (tikslais ir priežastimis).

5. Tam, kuris duoda (labdarą) ir bijo Allaho,

6. ir tiki Al-Husna.[1]

7. Mes palengvinsime jam link lengvumo.

8. Tačiau tam, kuris sulaiko ir mano, kad jam nieko nereikia,

9. ir neigia geriausią (atlygį),

10. Mes palengvinsime jam link sunkumo.

11. Ir kuo padės jam jo turtas, kai jis kris (sunaikinime)?

12. Iš tiesų, (priklausantis) Mums yra vedimas

13. Ir iš tiesų, Mums priklauso Amžinybė ir pirmasis (gyvenimas).

14. Taigi aš įspėjau jus apie Ugnį, kuri liepsnoja.

15. Niekas (kitas neįžengs ir) nedegs tenai, išskyrus patį blogiausią,

16. kuris neigė ir nusigręžė.

17. Tačiau išvengs jos Al-Mutakūn (teisingasis (žr. ają 2:2)),

18. (tas), kuris duoda (iš) savo turto, kad apvalytų save,

19. ir (duoda) ne kam nors (kad tas padarytų jam) paslaugą, atsilygindamas,

20. tačiau tik siekdamas savo Viešpaties, Aukščiausiojo, Veido.

21. Ir jis bus patenkintas (kai įžengs į Rojų).

---

[*] Sūra Al-Lail (Naktis).

[1] Al-Husna - Geriausia (t. y. arba la ilaha illa Allah - niekas neturi teisės būti garbinamas išskyrus Allahą) arba atlygis iš Allaho (t. y. Allahas atlygins jam už tai, ką jis išleido Allaho kelyje ir palaimins jį Rojumi).

93 - Sūra Ad-Duhaa[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) ryto švytėjimu

2. ir (prisiekiu) naktimi, kai ji aptemdo.

3. Tavo Viešpats neatsižadėjo tavęs (Muchammedai ﷺ), nei Jis neapkenčia (tavęs).

4. Ir Amžinybė geriau tau nei pirmasis (gyvenimas).

5. Ir tavo Viešpats tau suteiks, ir tu būsi patenkintas.

6. Argi Jis nerado tavęs (o Muchammedai ﷺ) našlaičio - ir suteikė (tau) prieglobstį?

7. Ir Jis rado tave nežinantį (apie Koraną, jo įstatymus ir pranašavimą) - ir išvedė (tave)?

8. Ir Jis rado tave vargšą - ir padarė (tave) nepriklausomą?

9. Tad (kalbant) apie našlaitį, neenk (jo),

10. o (kalbant) apie prašytoją, neatstumk (jo),

11. tačiau (kalbant) apie tavo Viešpaties Malonę, pranešk (apie ją).

94 - Sūra Aš-Šarh[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Argi Mes neišplėtėme tau (Muchammedai ﷺ) tavo krūtinės?

2. Ir Mes nuėmėme nuo tavęs tavo naštą,

3. kuri slėgė tavo nugarą,

4. ir išaukštinome tau tavo reputaciją.

5. Juk iš tiesų, su sunkumu (bus) lengvumas (t. y. palengvėjimas).

6. Iš tiesų, su sunkumu (bus) lengvumas.

7. Tad, kai tu pabaigsi (savo pareigas), tada stok (garbinimui)

8. ir į savo Viešpatį nukreipk (savo) troškimą (visus savo) norus ir viltis.

95 - Sūra At-Tin[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) figa ir alyvuoge,

2. ir (prisiekiu) Sinajaus kalnu,

3. ir (prisiekiu) šiuo saugiu miestu (t. y. Mekka).

4. Mes tikrai sukūrėme žmogų geriausios formos.

5. Tada Mes grąžiname jį į žemiausią iš žemiausių,

6. išskyrus tuos, kurie tiki (islamo monoteizmą) ir daro teisingus darbus, nes jie turės nenutrūkstamą atlygį (Rojų).

7. Tad kas vis dar po šito verčia tave neigti Atsiskaitymą?

8. Argi ne Allahas yra teisingiausias iš teisėjų?

96 - Sūra Al-Alak[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Recituok! Vardan Viešpaties, Kuris sukūrė, -

2. sukūrė žmogų iš prikibusios medžiagos - kraujo krešulėlio.

3. Recituok! Ir tavo Viešpats yra Dosniausiasis,

4. Kuris išmokė rašikliu -

5. išmokė žmogų tai, ko jis nežinojo.

6. Ne, (tačiau) iš tiesų, žmogus nusideda,

7. nes jis laiko save nepriklausomu (savarankišku).

8. Iš tiesų, pas tavo Viešpatį yra sugrįžimas.

9. Ar matei (o Muchammedai ﷺ) tą, kuris trukdo (t. y. Abu Džahl)

10. tarnui, kai šis meldžiasi?

11. Ar manai, jog jis yra teisingai vedamas

12. arba įsako teisingumą?

13. Ar manai, jei jis (Abu Džahl) neigia (tiesą t. y. Koraną) ir nusigręžia,

14. argi jis nežino, kad Allahas mato (ką jis daro)?

15. Ne, jei jis nesiliaus, Mes tikrai vilksime jį už kuokšto (ant kaktos),

16. melagingo, nuodėmingo kuokšto.

17. Tada lai jis kviečiasi savo sąjungininkus,

18. Mes pakviesime Pragaro angelus.

19. Ne (o Muchammedai ﷺ), nepaklusk jam (Abu Džahl)! Tačiau sukniubk ir priartėk (prie Allaho).

97 - Sūra Al-Kadr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Iš tiesų, Mes nuleidome jį (t. y. Koraną) Al-Kadr (Lemties naktį).[1][224]

2. Ir kas tau paaiškins, kas yra Al-Kadr (Lemties) Naktis?

3. Al-Kadr (Lemties) Naktis (garbinti Allahą tą naktį yra geriau nei garbinti Jį tūkstantį mėnesių t. y. 83 metus ir 4 mėnesius) yra geriau nei tūkstantis mėnesių.

4. Angelai ir Dvasia (t. y. Džibrilis (Gabrielius)) jos metu nusileidžia savo Viešpaties leidimu dėl kiekvieno reikalo.

5. Ji - taika (ir Gėris iš Allaho Jo tikintiems tarnams) iki aušros išbrėškimo.

---

[*] Sūra Al-Kadr (Įsakymas arba Lemtis).

[1] Tame (tą naktį) yra nulemti visi iš anksto nustatytų dalykų reikalai. (Koranas, aja 44:4) t. y. mirčių, gimimų, aprūpinimų, sunkumų ir t. t. klausimai visiems (ateinantiems) metams, kaip nulemta Allaho.

98 - Sūra Al-Baijina[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Nepatikėjusieji iš Rašto Žmonių (judėjų ir krikščionių) ir Al-Mušrikūn (politeistų, pagonių, stabmeldžių ir netikinčių Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ) tarpo, neatsiskyrė (nuo klaidingo tikėjimo) tol, kol atėjo pas juos akivaizdus įrodymas -

2. Pasiuntinys (Muchammedas ﷺ) nuo Allaho, recituojantis (Koraną) ištyrintus nuo Al-Batil (melo) raštus,

3. kuriuose yra teisingi užrašai (t. y. taisyklės ir įstatymai).

4. Nei tie, kuriems buvo duotas Raštas (judėjai ir krikščionys), susiskladė iki tol, kol atėjo pas juos akivaizdus įrodymas (t. y. Pranašas Muchammedas ﷺ ir viskas kas jam buvo apreikšta),

5. Ir jiems nebuvo įsakyta nieko kito, tik garbinti Allahą, (būnant) nuoširdžiais Jam religijoje, linkusiais į tiesą, ir atlikti maldą, ir duoti zakat. Ir tai yra teisinga religija.

6. Iš tiesų, nepatikėjusieji (islamo religiją, Koraną ir Pranašą Muchammedą) iš Rašto žmonių (judėjų ir krikščionių) ir daugiadievių (Al-Mušrikūn) tarpo bus Pragaro Ugnyje, gyvendami tenai amžinai. Jie yra blogiausi iš kūrinių.

7. Iš tiesų, tie, kurie patikėjo (Allaho Vienumą ir Jo Pasiuntinį Muchammedą ﷺ, įskaitant visas prievoles įsakytas islamo) ir darė teisingus darbus, - jie yra geriausi iš kūrinių.

8. Jų atlygis pas jų Viešpatį bus amžinojo gyvenimo Sodai (Adn (Edeno) Rojus), po kuriais teka upės. Tenai jie gyvens amžinai. Allahas bus patenkintas jais ir jie bus patenkinti Juo. Tai - tam, kuris bijojo savo Viešpaties.

99 - Sūra Az-Zalzala[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kai žemė bus sudrebinta savo (paskutiniu) žemės drebėjimu

2. ir žemė išmes savo naštą,

3. ir žmogus sakys: „Kas (blogo) jai?“

4. Tą Dieną ji praneš savo naujienas (apie tai kas nutiko joje gero ir blogo),

5. nes tavo Viešpats įkvėpė (t. y. įsakė) ją.

6. Tą Dieną žmonės išeis suskirstyti (į rūšis), kad jiems būtų parodytas jų veiksmų (rezultatas).

7. Tad, kas darė mažos skruzdės svorio gėrį, pamatys tai,

8. ir kas darė mažos skruzdės svorio blogį - pamatys tai.

100 - Sūra Al-Aadijaat[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Prisiekiu) švokščiančiais lenktyniautojais

2. ir paleidžiančiais žiežirbas įskeliant,

3. ir žirgais aušros metu,

4. sukeliančiais tuo dulkių (debesis),

5. drauge taip atvykstančiais į vidurį (t. y. prasiskverbiančiais į priešų gretas netikėto puolimo metu).

6. Iš tiesų, žmogus savo Viešpačiui yra nedėkingas,

7. ir iš tiesų, jis yra to liudytojas (savo kalba ir darbais),

8. ir iš tiesų, jis labai myli turtą.

9. Tačiau argi jis nežino, kad, kai kapų turinys bus išmestas (visa žmonija prikelta)

10. ir tai, kas krūtinėse, bus išgauta (t. y. kai visos paslaptys bus žinomos),

11. iš tiesų, jų Viešpats Tą Dieną (Prisikėlimo Dieną) yra (viską) apie juos Žinantis (apie jų poelgius ir atlygins jiems už juos).

101 - Sūra Al- Kaaria[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Pribloškianti Neganda!

2. Kas yra Pribloškianti Neganda?

3. Ir kas tau paaiškins, kas yra Pribloškianti Neganda?

4. Tai Diena, kai žmonės bus kaip išvaikyti drugiai

5. ir kalnai bus kaip iškaršta vilna.

6. Tada tas, kurio svarstyklės bus sunkios (gerais darbais),

7. bus maloniame gyvenime.

8. Tačiau to, kurio svarstyklės bus lengvos (gerais darbais),

9. prieglobstis bus Bedugnė (t. y. Pragaro Ugnies duobė).

10. Ir kas tau paaiškins, kas tai yra?

11. Tai - ypatingai karšta Ugnis.

102 - Sūra At-Takaasur[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Varžymasis (žemiškųjų dalykų) kaupime atitraukia jus,

2. kol aplankysite kapus (t. y. mirsite).

3. Ne! Jūs greitai sužinosite!

4. Tad ne! Jūs greitai sužinosite!

5. Ne, jei tik jūs žinotumėte užtikrintu žinojimu (t. y. nebūtumėte atsitraukę nuo pasiruošimo Pomirtiniam gyvenimui)…

6. Jūs tikrai pamatysite Pragarą!

7. Tada jūs tikrai pamatysite tai užtikrintomis akimis!

8. Tada jūs tikrai būsite paklausti Tą Dieną apie malonumus (kuriais mėgavotės šiame gyvenime)!

103 - Sūra Al-Asr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Prisiekiu Al-Asr (laiku)!

2. Iš tiesų, žmogus yra nuostolyje,

3. išskyrus tuos, kurie patikėjo ir darė teisingus darbus, ir patarinėjo vienas kitam dėl tiesos, ir patarinėjo vienas kitam dėl kantrybės.

104 - Sūra Al-Humaza[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Vargas kiekvienam niekintojui ir besityčiojančiam,

2. kuris kaupia turtą ir (be perstojo) jį skaičiuoja!

3. Jis mano, kad jo turtas padarys jį nemirtingu.

4. Ne! Jis tikrai bus įmestas į triuškinančią Ugnį.

5. Ir kas tau paaiškins, kas yra triuškinanti Ugnis?

6. Tai yra (amžinai) liepsnojanti Allaho Ugnis,

7. kylanti link širdžių.

8. Iš tiesų, tai (t. y. Pragaras) bus užvertas virš jų

9. nusidriekusiomis kolonomis.

105 - Sūra Al-Fil[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ar tu (Muchammedai ﷺ) neapmąstei, kaip tavo Viešpats pasielgė su dramblio kompanjonais (Dramblio armija, kuri atėjo iš Jemeno, vadovaujama Abrahah Al-Ašram, norėdama sugriauti Kaabą Mekkoje).?

2. Ar Jis nepavertė jų plano paklydimu?

3. Ir Jis siuntė prieš juos paukščius pulkais,

4. daužančiais juos kieto molio akmenimis.

5. Ir Jis pavertė juos panašiais į nuvalgytus šiaudus (kurių grūdai buvo nuvalgyti galvijų).

106 - Sūra Al-Kuraiš[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. (Didelė malonė iš Allaho) dėl kuraiš genties apsaugos

2. jų kasdienio saugumo karavanų (metu) žiemą ir vasarą,[1]

3. lai jie garbina šio Namo (Kaabos Mekkoje) Viešpatį,

4. Kuris maitino juos, (išgelbėdamas) nuo alkio, ir apsaugojo juos, (išgelbėdamas) nuo baimės.

---

[*] Sūra Al-Kuraiš (Kuraiš gentis).

[1] t. y. prekybos karavanai, kurie žiemą keliavo į pietus, o vasarą į šiaurę.

107 - Sūra Al-Maaūn[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Ar matei tą, kuris neigia Atsiskaitymą?

2. Nes tai yra tas, kuris išveja našlaitį

3. ir neskatina maitinti al-Miskin (vargšo).

4. Tad vargas tiems (veidmainiams), kurie atlieka Salat (meldžiasi),

5. (tačiau) yra nerūpestingi dėl savo Salat (maldos),[1]

6. tiems, kurie puikuojasi (savo veiksmais)

7. ir sulaiko Al-Maun (nedidelį gerumą kaip druską, cukrų, vandenį) pagalbą.

---

[*] Sūra Al-Maaūn (Pagalba).

[1] t. y. veidmainiai, kuriems nerūpi ar jie praleis maldas, kai niekas jų nemato.

108 - Sūra Al-Kausar[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Iš tiesų, Mes suteikėme tau (Muchammedai ﷺ) Al-Kausar (upę Rojuje),

2. tad melskis savo Viešpačiui ir atlik aukojimą (Jam Vieninteliam)!

3. Iš tiesų, tavo (Muchammedai ﷺ) priešas yra atskirtas (nuo visko gero šiame pasaulyje ir sekančiame).

109 - Sūra Al-Kaafirūn[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Sakyk (o Muchammedai ﷺ tiems Mušrikūn ir Kafirūn): „O Al-Kafirūn (netikintieji Allahą, Jo Vienumą, Jo angelus, Jo Knygas, Jo Pasiuntinius, Prisikėlimo Dieną ir Al-Kadar (Likimą))!

2. Aš negarbinu to, ką jūs garbinate,

3. nei jūs esate garbintojai to, ką aš garbinu,

4. nei aš būsiu garbintojas to, ką jūs garbinate,

5. nei jūs būsite garbintojai to, ką aš garbinu.

6. Jums - jūsų religija, o man - mano religija (islamo monoteizmas).“

110 - Sūra An-Nasr[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Kai ateis Allaho pergalė (tau, o Muchammedai ﷺ , prieš tavo priešus) ir užkariavimas (Mekkos),

2. ir tu pamatysi žmones, priimančius Allaho religiją miniomis,

3. tada išaukštink (Jį), šlovindamas savo Viešpatį, ir prašyk Jo atleidimo. Iš tiesų, Jis yra labiausiai Priimantis atgailą.

111 - Sūra Al-Masad[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Lai Abu Lahab (Pranašo dėdės) rankos būna pražuvusios ir pražuvęs yra jis.

2. Nepadės jam jo turtas ir tai, ką jis įgijo.

3. Jis (įžengs ir) degs (degančios) liepsnos Ugnyje

4. ir jo žmona (taip pat) - malkų nešėja (Sadan medžio spyglių, kuriuos ji dėdavo ant Pranašo Muchammedo ﷺ kelio ir šmeiždavo jį).

5. Aplink jos kaklą yra virvė iš (pinto) plaušto (Masad).

112 - Sūra Al-Ikhlaas[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Sakyk (o Muchammedai ﷺ): „Jis yra Allahas, (Kuris yra) Vienas.

2. Allahas (As-Samad) Amžinas Prieglobstis (Allahas Sau-Pakankamas Viešpats, Kurio reikia visai kūrinijai, (nei Jis valgo nei geria)),

3. nei Jis gimdo, nei yra gimęs,

4. nei yra Jam ko nors lygaus.“

113 - Sūra Al-Falak[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Sakyk: „Aš ieškau prieglobsčio pas aušros Viešpatį

2. nuo blogio, kurį Jis sukūrė,

3. ir nuo tamsos blogio, kai ji nusileidžia,

4. ir nuo pūtėjų į mazgus blogio (kurie praktikuoja magiją),

5. ir nuo blogio pavyduolio, kai jis pavydi.“

114 - Sūra An-Naas[*]

Vardan Allaho, Maloningiausiojo, Gailestingiausiojo,

1. Sakyk: „Aš ieškau prieglobsčio pas žmonijos Viešpatį,

2. žmonijos Valdovą,

3. žmonijos Dievą,

4. nuo blogio pasišalinančio (nuo šnabždėjimo į žmogaus širdį, kai jis prisimena Allahą) šnabždūno (velnio, kuris šnabžda į žmogaus širdį),

5. kuris šnabžda (blogį) į žmonių krūtines,

6. iš džinų ir žmonių tarpo.“